

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Gr. A.69 f. 1

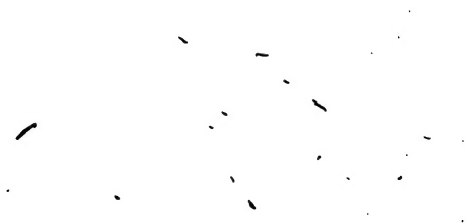
Greco

80

R 163

1

Foreign Law

Gracia

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

Μετὰ τῶν τροποποιούντων αὐτοὺς νεωτέρων

Νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων,

οἷς προσετέθησαν

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δι' ὁρθώσεως τῶν ἐσφαλμένως μεταφρασμένων διατάξεων αὐτῶν, διάφοροι ὑπουργικαὶ ἐγκύκλιοι καὶ δηλώσεις περὶ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, καὶ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

τῶν ἐνχρηστωτέρων εἰς τὰ δικαστήρια νόμων ἢ Β. Διαταγμάτων, τῶν περὶ τῆς Ἑλλάδος πρωτοκόλλων τῶν τριῶν εὐεργετῶν Δυνάμεων, καὶ ἁπασῶν τῶν δημοσίων Συνθηκῶν,

ΜΕΓΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΑΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ,

ἐπεξεργασθέντες ἐξ ὑπαρχῆς

ὑπὸ Γ. Α. ΠΑΛΛΗ,

Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

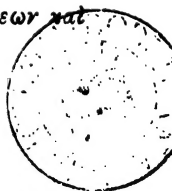
Γ'. Ἐκδοσις μετὰ πλείστων βελτιώσεων καὶ προσθηκῶν.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Γ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ.

1856.

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν μου θεω-
ρεῖται κλεψύτυπον, καὶ καταδικάζεται κατὰ τὸν νόμον.

Γ. Παλαμάς

Πλείστοι νομοθετικαὶ πράξεις δημοσιευθεῖσαι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1844, ὅτε ἐξεδόθησαν τὸ δεύτερον οἱ Ἑλληνικοὶ Κώδικες, κατέστησαν πρὸ πολλοῦ ἐπιζήτητον νέαν τῆς νομοθετικῆς ταύτης Συλλογῆς ἐπεξεργασίαν, ὥστε, ἀπέναντι τοῦ πρωτοτύπου κειμένου τῆς νομοθεσίας, ν' ἀπαντᾷ προχείρως ὁ ἀναγνώστης τὴν μεταβάλλουσαν ἢ τροποποιουσαν τὸν ἀρχαῖον δρισμὸν νειωτέρῃν διάταξιν. Ἀνεξαρτήτως ὁμοίως τῶν σχετικῶν τούτων τροποποιήσεων τῶν προϋπαρχόντων νόμων, πόσοι νέοι θεσμοὶ εἰσῆχθησαν, πόσοι νόμοι ἢ ὀργανισμοὶ ἕκτοτε ἐδημοσιεύθησαν, σχεῖν ἔχοντες πρὸς τὰ δικαστικά, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ ἐπ' ἀνέφερεν ἀναγκαίως τὸν λειτουργὸν τῆς Θέμιδος εἰς τὰς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων δυσχερεῖς ἐρεῦνας!

Τέλος ἐν ταῖς δύο προλαβούσαις ἐκδόσεσι τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων, ἡ συλλογὴ τῶν Συνθηκῶν τοῦ Κράτους ἦτον ἀτελής, τὰ δὲ τὸ δημόσιον τῆς Ἑλλάδος δίκαιον ὑπὸ πλείετας ἐπόψεις βυθιζόμενα Πρωτόκολλα τῶν τριῶν εὐεργετιδῶν Δυνάμεων, ἐπ' τῶν διατάξεων τῶν ὁρίων στρέφονται καθημέραν αἱ σπουδαῖο-τάται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων συζητήσεις, δὲν περιελήφθησαν ἐντὸς αὐτῶν, καὶ, τὸ δεινότερον ὅλων, ἡ ἰδιαιτέρως ἐν Ναυπλίῳ γενομένη αὐτῶν κατὰ τὸ ἔτος 1833 ἐκδοσις ἐξέλιπε παντάπασι.

Ἀπάσας τὰς ἁλλείψεις ταύτας ἀναπληροῖ ἤδη ἡ σήμερον εἰς τὸ κοινὸν προσφερομένη τρίτη τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων ἐκδοσις, εἰς ἣν οὐκ ὀλίγοι κατεβλήθησαν κόποι διὰ τῆς καταστῆς περιεκτικωτέρα μὲν τῶν πρώτων ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ὀρθωτέρα δὲ καὶ ἀκριβεστέρα ὡς πρὸς τὰ κείμενα, καὶ τέλος ἐντελεστέρα ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς καλλοπὴν καὶ τὴν τυπογραφικὴν ἐκτέλεσιν.

Κατὰ τὸ καὶ ἐν ταῖς προηγουμέναις δυσὶν ἐκδόσεσι παραδεχόμενον σύστημα, α. σημειοῦται κάτωθεν ἐκάστου νόμου ἡ καταργουσα ἢ τροποποιουσα αὐτὸν μεταγενεστέρα νομοθετικὴ διάταξις· β'. κατόπιν τοῦ ἐπισήμου κειμένου τοῦ νόμου, σημειοῦται νέα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἢ τοῦ Γαλλικοῦ πρωτοτύπου κατὰ

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν μου θεωρεῖται κλεψίτυπον, καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν νόμον.

Γ. Παλαμάς

Πλείσται νομοθετικαὶ πράξεις δημοσιευθεῖσαι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1844, ὅτε ἐξεδόθησαν τὸ δεύτερον οἱ Ἑλληνικοὶ Κώδικες, κατέστησαν πρὸ πολλοῦ ἐπιζήτητον νέαν τῆς νομοθετικῆς ταύτης Συλλογῆς ἐπεξεργασίαν, ὥστε, ἀπέναντι τοῦ πρωτοτύπου κατεμένου τῆς νομοθεσίας, ν' ἀπαντᾷ προχείρως ὁ ἀναγκώστης τὴν μεταβάλλουσαν ἢ τροποποιούσαν τὸν ἀρχαῖον δρισμὸν νεωτέραν διάταξιν. Ἀνεξαρτήτως ὁμοῦς τῶν σχετικῶν τούτων τροποποιήσεων τῶν προὑπαρχόντων νόμων, πόσοι νέοι θεσμοὶ εἰσῆχθησαν, πόσοι νόμοι ἢ ὀργανισμοὶ ἕκτοτε ἐδημοσιεύθησαν, σγῆσιν ἔχοντες πρὸς τὰ δικαστικά, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ ἐπ' ἀνέφερεν ἀναγκαίως τὸν λειτουργὸν τῆς Θέμιδος εἰς τὰς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων δυσχερεῖς ἐρεῦνας!

Τέλος ἐν ταῖς δύο προλαβούσαις ἐκδόσεσι τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων, ἡ συλλογὴ τῶν Συνθηκῶν τοῦ Κράτους ἦτον ἀτελής, τὰ ὅτε τὸ δημόσιον τῆς Ἑλλάδος δίκαιον ὑπὸ πλείεστας ἐπόψεϊς ῥυθμίζοντα Πρωτόκολλα τῶν τριῶν εὐεργετιδῶν Δυνάμεων, ἐπ' ὧν διατάξεων τῶν ὁποίων στρέφονται καὶ ἡμέραν αἱ σπουδαῖο-
ταται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων συζητήσεις, δὲν περιελήφθησαν ἐντὸς αὐτῶν, καὶ τὸ δεινότερον ὅλων, ἡ ἰδιαιτέρως ἐν Ναυπλίῳ γενομένη αὐτῶν κατὰ τὸ ἔτος 1833 ἐκδοσις ἐξέλιπε παντάπασι.

Ἀπάσας τὰς ἑλλείψεις ταύτας ἀναπληροῖ ἤδη ἡ σήμερον εἰς τὸ κοινὸν προσφερομένη τρίτη τῶν Ἑλληνικῶν Κωδίκων ἐκδοσις, εἰς ἣν οὐκ ὀλγοὶ κατεβλήθησαν κόποι διὰ τὴν καταστῆ-
σαι περιεκτικωτέραν μὲν τῶν πρώτων ὥς πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ὀρθωτέρα δὲ καὶ ἀκριβεστέρα ὥς πρὸς τὰ καίμυνα, καὶ τέλους ἐντελεστέρα ὥς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς καλλονὴν καὶ τὴν τυπογραφικὴν ἐκτέλεσιν.

Κατὰ τὸ καὶ ἐν ταῖς προηγουμέναις δυσὶν ἐκδόσεσι παραδεχ-
μένον σύστημα, ἀ. σημειοῦται κάτωθεν ἐκάστου νόμου ἡ κα-
ταργεῖσα ἢ τροποποιούσα αὐτὸν μεταγενεστέρα νομοθετικὴ διά-
ταξις· β'. κατόπιν τοῦ ἐπισήμου κατεμένου τοῦ νόμου, σημει-
οῦται νέα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἢ τοῦ Γαλλικοῦ πρωτοτύπου κατὰ

λέξιν μετάφρασις τῶν ἀπὸ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ἀρισταμένων χωρίων ἢ ὄρων τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου. Σημειωτέον δ' ὅτι, γενομένης τῆς τελευταίας ταύτης ἐργασίας ἐξ ὑπαρχῆς, προσετέθησαν πλείσται νεώτεραι διορθώσεις παραλειφθεῖσαι ἄλλοτε.

Λεπτομερέστατος τέλος πίναξ τῆς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Κώδιξι περιλαμβανομένης νομοθετικῆς ὕλης, τελειοποιηθεῖς ἤδη διὰ νέας ἐπεξεργασίας, παρίστησι μεθοδικὴν ἀνάλυσιν ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας, καὶ καθιστᾷ πρόχειρον τὴν ἀνέυρεσιν ὁποιασδήποτε αὐτῆς διατάξεως καὶ διὰ τὸν πάντῃ ἀλλότριον τῆς νομικῆς ἐπιστήμης ἀναγνώστην.

Πέποιθα δέ, ὅτι τὸ κοινὸν, ἐκτιμῶν τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰς βελτιώσεις τῆς νέας ταύτης ἐκδόσεως, θέλει κρίνει αὐτὴν ἀξίαν τῆς εὐμενοῦς ὑποδοχῆς του.

Ἐν Ἀθήναις 15 Νοεμβρίου 1855.

Γ. Α. ΠΑΛΛΗΣ.

Σημασία τῶν συντετμημένων ὄρων.

Ἀ. Διάταγμα περὶ ἀρμοδιότητος	Γ. Γερμανιστί.
τῶν ἐμποροδικείων.	Γαλλ. Γαλλιστί.
γρ. γράφε.	Δ. Διάταγμα.
Δηλ. Δηλοποίησης.	Διόρθ. Διόρθωσον.
Ἐ. ἐμπορικὸς νόμος.	ἐ. καὶ ἐπόμενα.
Ἐκκ. Διάταγμα περὶ ἐκκα-	Ἐξ. Διάταγμα περὶ ἐξυ-
θαρίσεως, διαγραφῆς κτλ.	θρίσεων ἐν γένει καὶ
Ἰσ. Ἰσως.	περὶ τύπου.
Λ. λέξει.	Κ. Χ. Κανονισμὸς τῆς
Ν. νόμος.	χωροφυλακῆς.
Ὁ. Ὁργανισμὸς τῶν δικα-	Παρ. Παράρτημα.
στηρίων κτλ.	Χ. Νόμος περὶ τοῦ χαρ-
Πολ. Πολιτικὴ δικονομία.	τοσήμου.
Ποιν. Ποινικὴ δικονομία.	Π. Δ. Ποινικὴ διατίμησις.
Π. Ν. Ποινικὸς νόμος.	

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχοντες υπό ὄψιν

1. Τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον συζητηθὲν ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐπαρουσιάσθη εἰς Ἡμᾶς τὴν 21 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. παρὰ τῆς ἐπὶ τούτου σταλείσης παρὰ τῆς Συνελεύσεως ἐπιτροπῆς·

2. Τὰς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου γενομένας παρ' Ἡμῶν παρατηρήσεις, τὰς ὑποίας διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. διαγγέλματος ἀνεκοινώσαμεν πρὸς τὴν Συνέλευσιν·

3. Τὰς ἐπὶ τινων τῶν παρατηρήσεων τούτων εὐχὰς τῆς Συνελεύσεως, τὰς ὁποίας διὰ τῶν ἀντιπροέδρων αὐτῆς καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐκοινοποίησε πρὸς Ἡμᾶς τὴν 4 Μαρτίου ἐ. ἔ. καὶ

4. Τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρὸς τὴν Συνέλευσιν διακρίνωσιν Ἡμῶν, δι' ἧς ἀπεδέχθημεν τὰς παρ' αὐτῆς ἐκφρασθείσας εὐχὰς· — Ἀφοῦ, κατὰ τὰ ἄνωτέρω, συνωμολογήθη μετὰ τῶν Ἡμῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους τὸ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

ἀ) Νὰ δημοσιεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως τὸ πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἔπεται.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ

ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΛΟΔΟΣ.

Περὶ Θρησκείας.

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ τῆς Ἀνγκλικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ

ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ, καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

2. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὑπάρχει ἀναποσπάσως ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ἡμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαράλλακτως, ὡς ἐκεῖναι, τοὺς τε ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας, καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις· εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ Ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιερέων.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

3. Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ συνεισφέρουσιν ἀδικοκρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀναλόγως τῆς περιουσίας τῶν· μόνοι δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα. — Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

4. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαρασίστατος· οὐδεὶς κατεδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ἢ ἄλλως πῶς περιορίζεται, εἰμὴ ὅποτεν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει.

5. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος, αἰθεὶς συλλαμβάνεται, οὐδὲ φυλακίζεται εἰμὴ δι' αἰτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως.

6. Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἀνευ νόμου ὀρίζοντος προηγουμένων αὐτήν.

7. Ἐκαστός, ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρονται ἐγγράφως εἰς τὰς ἀρχάς, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους,

8. Ἡ κατοικία ἑκάστου εἶναι ἀσυλος· οὐδεὶς κατ' οἶκον ἄρπυνα ἐνέργεῖται εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσῃ.

9. Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος Ἀργυρώνητος, ἢ δοῦλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἀμα πατήσῃ ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

10. Πᾶς τις δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς τε, ἐγγράφως, καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. — Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος, καὶ λογοκρισία δὲν ἐπιτρέπεται. — Οἱ ὑπεύθυνοι συντάσσονται, ἐκδίδονται, καὶ τυπογραφῶν ἐφημερίδων δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς οὐδεμίαν χρηματικὴν προσηγορίαν λόγῳ ἐγγυήσεως. — Οἱ ἐκδότες ἐφημερίδων θέλουσι εἶσθαι πολῖται Ἕλληνες.

11. Ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις ἐνεργεῖται ἐκπᾶν τοῦ Κράτους· εἰς δὲ τὴν δημοτικὴν συντρέχει καὶ τὸ Κράτος κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης τῶν δήμων. — Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συσταίνῃ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, συμμορφούμενος μὲ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

12. Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας του εἰμὴ διὰ δημοσίον ἀνάγκην, προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσῃ, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

13. Αἱ βάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται.

14. Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπαραβίαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς πολιτείας.

15. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται συνάμα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς, καὶ τῆς Γερουσίας.

16. Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Βασιλέα, τὴν Βουλὴν, καὶ τὴν Γερουσίαν. Πᾶς νόμος, ἀφορῶν τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμούς, τὰ ἔσοδα ἢ ἐξοδα τοῦ Κράτους, διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας, τὸν ἐτήσιον προσδιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν, εἰσάγεται πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ψηφίζεται παρ' αὐτῆς.

17. Οὐδεμία πρότασις, ἀφορῶσα αὐξήσιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὅσαλος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς Γερουσίας.

18. Ἐὰν πρότασις νόμου ἀπορρίφθῃ ὑπὸ μιᾶς τῶν τριῶν νομοθετικῶν δυνάμεων, δὲν παρουσιάζεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν Βουλευτικὴν Σύνοδον.

19. Ἡ ἐπίσημος ἐρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

20. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων ὑπευθύνων ὑπουργῶν.

21. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Περὶ τοῦ Βασιλέως.

22. Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἱερὸν καὶ ἀπαράβιαστον, οἱ δὲ ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

23. Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν δὲν ᾖται προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος. — Ἐν περιπτώσει δὲ ἀλλαγῆς βλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου, ἂν οὐδεὶς τῶν παυσάντων ὑπουργῶν συγκατατεθῇ εἰς τὸ νὰ προσυπογράψῃ τὴν τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου ὑπουργείου διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ νέου ὑπουργείου, ἀφοῦ οὗτος, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, δώσῃ τὸν ὅρκον.

24. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

25. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὁ ἀνώτατος ἄρχων τοῦ Κράτους· ἄρχει τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας, καὶ ἐμπορίας· ἀνακοινώνει δὲ αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν. — Αἱ περὶ ἐμπορίας ὁμως συνθήκαι, καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ δεσθῇ τι ἄνευ νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

26. Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ χώρας δύναται νὰ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

γενῇ ἄνευ νόμου. — Οὐδέποτε τὰ μυστικά ἄρθρα συνθή-
τινός δύνανται νὰ ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

27. Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει τοῖς στρατιωτικοῖς καὶ ναυτικῇ
βῆμας, διορίζει καὶ παύει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκ-
τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένων ἐξαιρέσεων, ἀλλὰ δὲν δύναται
νὰ διορίσῃ ὑπάλληλόν εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν.

28. Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκ-
τέλεσιν τῶν νόμων· δὲν δύνανται δὲ ν' ἀναστῇ ποτὲ τὴν ἐνέρ-
γειαν αὐτῶν, μηδὲ νὰ ἐξαίρεσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεώς των.

29. Ὁ Βασιλεὺς κυρῶν καὶ δημοσιεύει τοὺς νόμους.

30. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν
Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἐκτάκτως δὲ, ὡςάκις τὸ κρίνει εὐ-
λογον. Κηρύττει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἐναρ-
ξιν καὶ λήξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου, καὶ ἔχει τὸ δι-
καίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν· ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διά-
ταγμα πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν συγκάλεσιν
τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς δύο, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

31. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἐναρξιν,
ἢ νὰ διακόπῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐτησίως βουλευτικῆς συ-
νόδου. Ἡ ἀναβολὴ ἢ ἡ διακοπὴ δὲν δύνανται νὰ διαρκέσωσιν
ὑπὲρ τὰς τεσσαρὰς ἡμέρας, οὐδὲ ν' ἀνανεωθῶσιν ἐντὸς τῆς
αὐτῆς βουλευτικῆς συνόδου, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Βουλῆς
καὶ τῆς Γερουσίας.

32. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χάριξῃ, μεταβάλλῃ,
ἢ ἐλαττώσῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινωσκομένας ποι-
τι, ἐξαίρουμένων τῶν περὶ ὑπουργῶν διατεταγμένων· πρὸς δὲ
νὰ χορηγῇ ἀμνηστείαν ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ ἐλοχλήρου τοῦ ὑπουρ-
γου.

3. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπονέμῃ τὰ κανονισμένα
ἰσημα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου· δὲν δύναται
νὰ χορηγῇ τίτλους εὐγενείας καὶ διακρίσεως, οὐδὲ ν' ἀνα-
ξῇ τοιοῦτους, ἀπονεμομένους παρὰ ξένου Κράτους εἰς κα-
ὲ Ἕλληνας.

34. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπῃ νομίσματα κατὰ τὸν νόμον.

35. Ἡ βασιλικὴ χορήγησις προσδιορίζεται διὰ νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ διάρχεια δὲν περιορίζεται εἰς ῥητὸν χρόνον, καὶ ὅστις δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ, εἰμὴ μετὰ δεκαετίαν.

36. Ὁ Βασιλεὺς Ὁθων, μετὰ τὴν ὑπόγραφὴν τοῦ παρόντος Συντάγματος, θέλει δώσει ἐνώπιον τῆς παρούσης Ἑθνικῆς Συνελεύσεως τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς δημοσύτου καὶ ἀδαιρέτου Τριάδος
 » νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων,
 » νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τῶν Ἑλληνικοῦ
 » ἔθνους, καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν αὐτονομίαν,
 » καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ».

Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.

37. Τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα, καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικά, καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας.

38. Ἐν ἀλλείψει γνηστοῦ καὶ νομίμου ἀπογόνου τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του, καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας. — Ἐν περιπτώσει θανάτου καὶ τούτου, ἀνευ γνησίων καὶ νομίμων ἀπογόνων κατ' εὐθείαν γραμμὴν, τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφόν του, καὶ εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους αὐτοῦ, κατὰ τὰξιν πρωτοτοκίας.

39. Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένον, παρόντων τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν ἐκάστης, καὶ διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων μελῶν.

40. Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου απαιτεῖται νὰ πρεσβεύῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

41. Οὐδέποτε τὰ στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βασιλείας δύνανται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

42. Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνῆλιξ κατὰ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον. Ἡρὴν ἢ ἀναβῇ τὸν θρόνον, ὁμνύει ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὑπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ γερουσιαστῶν καὶ βουλευτῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν, τὸν ἐν τῷ 36 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενον ὅρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν γερουσιαστῶν, συνηγμένων ἐπὶ ταῦτα.

43. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος ᾖ ἀνῆλιξ, ἢ ἄπυν, καὶ δὲν ὑπάρχῃ ἀντιβασιλεὺς ἢ ἄλλος ὠριτισμένος, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ἀνευ συγκαλέσεως τὴν δεκάτην, τὸ βραδύτερον, ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Βασιλέως· ἡ δὲ συνταγματικὴ βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ, μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου.

44. Ἐὰν, ἀποβιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ εἶναι ἀνῆλιξ, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ὁμοῦ διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνῆλιξ διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα, μένουσαν εἰς τὴν χηρείαν τῆς, ἣτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου τῆς αὐτοδικαιῶς. — Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνῆλικος Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, απαιτεῖται νὰ ᾖ πολίτης Ἑλλήν τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος. — Ἰδιαιτέρος νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀντιβασιλείας.

45. Ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ θρόνου, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, εἰς ἐν συνερχόμεναι, ἐκλέγουσι προσωρινῶς ἀντιβασιλέα.

πολίτην Ἑλληνα, τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος· τὸ δὲ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην του, ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους, τὴν συνταγματικὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς δρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως. — Ἐντὸς δύο μηνῶν, τὸ βραδύτερον, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες, εἰς ἓν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συνεργόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου.

Περὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

46. Οὐδεὶς δύναται νὰ ᾖναι συγχρόνως βουλευτὴς καὶ γερουσιαστὴς.

47. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὰς συγκαλέσῃ πρότερον, ἢ ἀναβάλῃ τὴν ἐναρξίν των κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 τοῦ παρόντος Συντάγματος. Ἡ διάρκεια ἐκάστης συνόδου δὲν δύναται νὰ ᾖναι βραχυτέρα τῶν δύο μηνῶν.

48. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν δημοσίᾳ· δύνανται ὁμῶς νὰ διασκεπτῶνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἢ μὲν Βουλὴ, κατ' αἵτησιν δέκα, ἢ δὲ Γερουσία, πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἀποφασίζουσι κατὰ πλειοψηφίαν, ἂν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπη νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

49. Οὔτε ἡ Βουλὴ οὔτε ἡ Γερουσία δύνανται νὰ συζητήσωσι καὶ ἀποφασίσωσι τι ἄνευ τῆς παρούσας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος πλέον ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῶν. — Ἐν περιπτώσει διχοφυΐας ἡ πρότασις, περὶ ἧς ὁ λόγος, ἀπορρίπτεται.

50. Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας διὰ νὰ ἀναφέρῃ τι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως· ἀναφοραὶ ὁμῶς παρουσιάζονται διὰ τινος βουλευτοῦ ἢ γερουσιαστοῦ, καὶ παραδίδονται εἰς τὰ γραφεῖα. — Ὅτε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποστελλῶσιν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὰς ἀναφοράς, οἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διασαφήσεις, ὡσάκις ζητηθῶσιν.

51. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν ἰδίᾳ, ἡ μὲν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἡ δὲ ἐν τῷ συνεδρίῳ αὐτῆς. — Μόνον δέ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου, καὶ ὁσάκις τὸ Σύνταγμα ὀρίζει, συνέρχονται ἑαυτοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

52. Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται, ἐὰν προηγουμένως δὲν ψηφισθῇ παρὰ τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

53. Κατ' ἔτος ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ψηφίζουν τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ ἀποφασίζουν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. — Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν.

54. Οὐδεμία σύνταξις ἡ ἀμοιβὴ δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἄνευ νόμου.

55. Βουλευτῆς ἡ γερουσιαστὴς δὲν καταδιώκεται, οὐδ' ὅπως-δήποτε ἐξετάζεται ἐνεκὰ γνώμης ἢ ψήφου, δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

56. Βουλευτῆς ἡ γερουσιαστὴς, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, δὲν καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, ἡ φυλακίζεται, ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος, εἰς ὃ ἀνήκει τοιαύτη ἀδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα. — Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ βουλευτοῦ ἡ γερουσιαστοῦ, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου, τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως, καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

57. Βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ ὁμνίουσιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὸν ἐξῆς ὅρκον·

« Ὅμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς δημοκρατίας καὶ ἀδαιρέτου Τριᾶδος, νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὁπακοῦν »
 » εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ »
 » ἐκπληρώσω εὐσυνειδότης τὰ καθήκοντά μου ».

Ὁ ὅρκος δίδεται παρὰ μὲν τῶν βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, παρὰ δὲ τῶν γερουσιαστῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Γερουσίας, εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

58. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία προσδιορίζουν διὰ κανονισμοῦ, πῶς ἐκάστη αὐτῶν θέλει ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά της.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

59. Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ βουλευτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον.

60. Οἱ βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος, καὶ ὄχι μόνον τὴν ἐπαρχίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

61. Ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ· πῶποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς αὗτος δὲν δύναται νὰ ᾔῃ ἐλάσσων τῶν ὀγδοήκοντα.

62. Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τριετίαν.

63. Διὰ νὰ ἐκλεχθῇ τις βουλευτὴς ἀπαιτεῖται, — Νὰ ᾔῃ παλαιῆς Ἑλλήν, ἐγκαταστημένος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπολαμβάνων τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, ἔχων συμπληρωμένον τὸ τριακαστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ πρὸς τούτοις τὰ παρὰ τοῦ νόμου τῶν ἐκλογῶν ἐπαιτούμενα προσόντα.

64. Βουλευταὶ, διοριζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν, καὶ δεχόμενοι αὐτὴν, παύουν ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων, καὶ τότε μόνον ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ, ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

65. Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου τὸν πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέδρους, καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῆς.

66. Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν βουλευτῶν, καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναφυομένων ἀμφισβητήσεων.

67. Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρεῖα τῶν βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημιώσιν δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα κατὰ μῆνα, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου.

68. Οἱ βουλευταὶ, οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι, δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ τὸ τυχὸν ἐλλείπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὁρισθείσης μηνιαίας ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῆς Γερουσίας.

69. Ἡ Γερουσία εἶναι μέρος ἀναπόσπαστον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

70. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει τοὺς γερουσιαστὰς ἰσοδύναμους. — Τὰ διατάγματα τοῦ διορισμοῦ των προσυπογράφονται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

71. Ὁ ἑλάχιστος ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστῶν ὁρίζεται εἰς εἴκοσι καὶ ἑπτὰ· δύναται δὲ ὁ Βασιλεὺς ν' αὐξήσῃ αὐτὸν, κατὰ τὰς ἀνάγκας, μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. — Μόνον συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς δύναται νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πλείονες γερουσιασταὶ τοῦ εἰρημένου ἀριθμοῦ.

72. Διὰ νὰ διορισθῇ τις γερουσιαστής πρέπει, — 1) νὰ ᾔηται πολίτης Ἑλλήν, — 2) νὰ ᾔηται ἐγκαταστημένος ἐν Ἑλλάδι, — 3) ν' ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, — 4) νὰ συνεπλήρωσεν τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ — 5) ν' ἀναδείχθῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι, — α) εἴτε μέλος, ἢ ὑπουργὸς τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἔθνικῶν κυβερνήσεων τοῦλάχιστον ἅπαξ μέχρι τέλους τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐβδόμου ἔτους· — β) εἴτε πληρεξούσιος, ἐκλεχθεὶς δις εἰς Ἐθνικὰς συνελεύσεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς παρούσης, ἢ βουλευτὴς εἰς δύο τοῦλάχιστον περιόδους, παρελθούσας καὶ μελλούσας, ἢ ἅπαξ πληρεξούσιος καὶ ἅπαξ βουλευτῆς· γ) εἴτε ἀρχηγὸς στρατοπέδου, ἢ στόλου, ἢ ναυτικῆς μοίρας, δηγῆσας τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα εἰς πολιορκίας ἢ μάχας· — δ) εἴτε ἀνὴρ ἱστορικὸς διὰ λαμπρῶν ἀνδραγαθημάτων, ἢ ἀδρότατων χρηματικῶν θυσιῶν· — ε) εἴτε πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἰς δύο βουλευτικὰς συνόδους, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Συντάγματος· — ς) εἴτε ὑπουργὸς, μετὰ τετραετίαν ὡς τοιοῦτος. — ζ) εἴτε στρατηγὸς, ἀντιστρατηγὸς, ὑποστράτηγος, ναύαρχος, ἀντιναύαρχος, ἢ ὑποναύαρχος, μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς τοιοῦτος· — η) εἴτε πρέσβης, μετὰ πενταετῆς ὑπηρεσίας ὡς τοιοῦτος· — θ) εἴτε πρόεδρος

85. Ὁ Βασιλεὺς δύνῃται ν' ἀπονείμῃ χάριν εἰς ὑπουργὸν καταδικασθέντα ὑπὸ τῆς Γερουσίας, μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῆς ἢ τῆς Βουλῆς.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

86. Ἡ δικαιοσύνη πηγάζει ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐνεργεῖται δὲ διὰ δικαστῶν ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένων.

87. Οἱ δικασταί, καθὼς καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἑλεγκτικοῦ συνεδρίου, θέλουν εἶσθαι ἰσόβιοι. Ὁ χρόνος, καθ' ὃν θέλουν κατασταθῇ τοιοῦτοι, θέλει ὁρισθῇ δι' εἰδικοῦ νόμου, ἐκδοθησομένου μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος. — Ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ δικασταί καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἑλεγκτικοῦ συνεδρίου κατασταθῶσιν ἰσόβιοι, δὲν δύνανται νὰ παύσωσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

88. Εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, καὶ εἰρηνοδίκαι δὲν ἀπολαμβάνουσι τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰσοβιότητος.

89. Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ· ὅθεν δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἐκτακτὰ δικαστήρια ὑφ' ὁποιοῦνδήποτε ὀνόμα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστηθῶσιν.

90. Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ἤθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἢ ἢ καὶ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀπόφασιν.

91. Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ ᾔναι αἰτιολογημένη, καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

92. Τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

93. Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων· οἰσώτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὅσάκις ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

94. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ὑπηρεσίαν ἑμμέσθον, ἐκτὸς τῆς τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

95. Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ στρατοδικείων καὶ ναυτοδικείων.

96. Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν δρισθῆ, δι' εἰδικοῦ νόμου.

Γενικαὶ διατάξεις.

97. Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν γερουσιαστῶν καὶ ἰσοδίων δικαστῶν, ἐνεκα γήρατος, ἢ διαρκῶν νοσημάτων.

98. Ἄνευ νόμου, στρατὸς ξένος οὔτε εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὔτε δύναται νὰ διαμενῇ εἰς τὸ Κράτος, ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτῶν.

99. Μόνον ὅπως καὶ ὅταν ὁ νόμος διατάσῃ, οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν, καὶ τῶν συντάξεών των.

100. Οὐδεὶς ὁρκος ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου, δρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

101. Τὰ ὑπάρχοντα διοικητικὰ δικαστήρια καταργοῦνται· αἱ δὲ ὑπαγόμεναι εἰς αὐτὰ περὶ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἀνατίθενται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων, καὶ θέλουν δεκάζεσθαι ὡς κατεπείγουσαι. Νόμοι ἰδιαιτέροι, ἐκδοθησόμενοι ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου, θέλουν ὑπαγάγει ἐπίσης ὅλας τὰς λοιπὰς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, καὶ κανονίσει τὴν διαδικασίαν. — Αἱ ἄρσεις συγκρούσεως θέλουν δεκάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου. — Κἀνὲν δικαστήριον, καμμία δικαιοδοσία τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ τοῦ λοιποῦ ἄνευ νόμου.

102. Τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας παύει, καὶ διαλύεται αὐτοδικαίως, ἅμα παρέλθωσι τρεῖς μῆνες, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁμότης ὁ Βασιλεὺς τὸν τοῦ Συντάγματος ὅρκον· ἢ καὶ πρὶν τῶν τριῶν μηνῶν, ἂν πρὸ τῆς λήξεως τούτων συγκροτηθῇ ἡ πρώτη βουλευτικὴ σύνοδος.

103. Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καὶ ὅσον ἀντιδικίουσιν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Εἰδικὰ διατάξεις.

104. Ἡ πρώτη βουλευτικὴ σύνοδος θέλει συγκαταθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

105. Δι' ἐκπότερων νόμων, καὶ ὅσων ἐνεστὶ τυχόντες, πρέπει νὰ ληθῇ πρόνοια περὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων — α' περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ Κράτους, τῆς ἐξουσιαστικῆς τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κληρικῶν, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀξιοποσέπειν τοῦ χριστιανικοῦ, καὶ περὶ τῶν ἐσῶν καταστημάτων. καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργούντων, ἢ μοναζόντων — β' περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κατημάτων καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως — γ' περὶ τῆς διδασκαλίας καὶ διοικήσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀπορρύσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἡμερῶν — δ' περὶ τοῦ τύπου — εἰ 1) περὶ βελτιώσεως τοῦ φορολογικοῦ συντήματος — 2) περὶ ἀπορρύσεως τῆς ὑπερμερίας, τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας, καὶ πάσης ἄλλης ἐν γενεῇ — στ' περὶ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων πρὸς διεκδικαστὴν τῶν ἐγκλημάτων τῆς πειραστικῆς καὶ ναυπηγικῆς — ζ' 1) περὶ ὁργανισμοῦ ἐθνικολογικῆς — 2) περὶ στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νομοθεσίας — θ' 1) περὶ ἐμφυλώσεως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἐμπορίας, καὶ ναυτιλίας — ι') περὶ ὁριστικῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων.

106. Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμφαίνει εἰς ἐνέργειαν ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Τὸ δὲ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὁρεῖται νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν υπογραφήν.

107. Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀφιεροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι. Α. Μαυροκορδάτος. Α. Μεταξῆς
Ι. Κωλέττης. Α. Λόντος.

Οἱ Γραμματεῖς. Δ. Ν. Δρόσος. Κ. Θ. Κολοκοτρώνης.
Γ. Αἰνιάν. Γ. Δοκός.

Οἱ πληρεξούσιοι. 1. Ἁγίου Πέτρου. Μ. Πρωτοπαπῆ. Α. Κονδόκης. 2. Ἀγράφων. Ν. Θέου. Κ. Γαλῆς. Α. Ζωρογιαννίδης. Δ. Ζώτος. 3. Ἀθηνῶν. Ι. Μακρυγιάννης. Δ. Καλλιφορνῆς. Στ. Βλάχος. Κ. Βρυζάκης. 4. Αἰγίνης. Γ. Λογιωτατίδης. Α. Μαρκέλλος. 5. Αἰγίου. Ἀναστάσιος Λόντος. 6. Ἀμφισσης. Ν. Πανουριᾶς. Γ. Παππᾶ Ἠλιοπούλου. Γ. Πετρόπουλος. 7. Ἀντολικοῦ. Δ. Βούλης. Η. Σωτηρόπουλος. 8. Ἀνδριτζαίνης (Φαναρίου). Τζ. Χρηστόπουλος. Δ. Κανελλόπουλος. 9. Ἀνδρου. Α. Μπιρίκος. Ν. Γούναρης. 10. Ἀνδροῦσης. Κ. Α. Λιμπερόπουλος. Ζ. Πέτροβας. 11. Ἀνδρουβίστης. Γ. Πατριαρχέας. 12. Ἄργους. Χρ. Βλάσσης. Δ. Πεβρουχας. 13. Ἀποκοῦρου. Γ. Βασιλόπουλος. Δῆμ. Ταρκαζίκας. 14. Ἀρχαδίας. Ν. Πονηρόπουλος. Α. Γρηγοριάδης. Ι. Τομαρᾶς. Α. Παπαζώρης. 15. Ἀρτινῶν. Ι. Κομπότης. Ἄναν. Α. Μόστρας. 16. Ἀσπροποταμιτῶν. Ι. Ἄντ. Σωμάκης. Χρ. Χ. Πέτρου. 17. Ἀταλάντης. Σ. Β. Τριχᾶς. Χρ. Δημητρίου. 18. Βλωγοῦ. Γ. Μεγαπάνου. Κ. Στάικου. 19. Βονίτζης. Θ. Γρίβας. 20. Βουλγάρων, Σέρβων, καὶ Θρακῶν. Χ. Χρήστος. 21. Βάλτου. Ἀνδρέας Ἴσχος. 22. Γαλαξειδίου. Μ. Πρίμας. Σπ. Λογοθετόπουλος. 23. Γαστούνης. Χρ. Σισίνης. Ι. Ἀναγνωστόπουλος. Ν. Ι. Σισίτης. Η. Χαλκισόπουλος. 24. Γυθείου. Τζ. Γρηγοράκης. Η. Α. Γρηγοράκης. 25. Ἐμπλακίων. Γ. Α. Πεβρωτῆς. Χρ. Οἰκονομίδης. 26. Ἐρμουπόλεως. Ι. Περίδης. Η. Γεραλόπουλος. 27. Ζητούνιου. Γ. Διοβουνιώτης. Δρ. Μανσόλας. 28. Ζυγοῦ. Αἰτωλίας. Ρ. Τζούρτζ. 29. Ζυγοῦ Σπάρτης. Η. Μαυρομιχάλης. Στ. Χριστίας. 30. Ἡπειρωτῶν. Κ. Μάκος. Χ. Κλονάρης. Α. Μελάς. Ε. Σῆμος. 31. Θετταλῶν. Χρ. Πεβραιός. Ι. Βελέντζας. Ε. Σχινᾶς. Κ. Ἀξελός. 32. Θηβῶν. Σ. Μήλιος. Β. Θεαγένης. 33. Ἰου. Στ. Βαλέτας. Δ. Γαβρᾶς. 34. Καλαβρύτων. Ι. Ζήμης. Ν. Πετμεζᾶς. Κ. Ζωγράφος. Α. Χαλαμπής. Σ. Θεοχαρόπουλος. 35. Καλαμῶν. Α. Μαυρομιχάλης. Κ. Α. Κυριακός. 36. Καρπνησίου. Δ. Γουδέλλης. Μ. Ἱερομνήμων.

37. Καρυστίας. Σ. Καλογερόπουλος. Κ. Ζέρβας. Β. Νικολάδης. Α. Π. Ίωάννου. 38. Καρυταίνης. Δ. Πλαπούτας. Γ. Α. Ἀντωνόπουλος. Β. Δημητρακόπουλος. Κ. Δελιγιάννης. Ν. Μπούκουρας. 39. Κασσίων. Ν. Γρηγοριάδης. Ν. Ίουλίου. 40. Κάτω Ναχαγέ (Κρανίδι κτλ.) Ἀγγ. Γουζούσσης. Α. Πέπας. 41. Κέας καὶ Κύθνου. Σπ. Πάγκαλος. Δ. Κυριακίδης. 42. Κορίνθου. Γ. Νοταρᾶς. Α. Ῥέντης. Α. Πρωτοπαπᾶς. Γ. Ίωάννου. Α. Ἐλευθερίου. 43. Κορώνης. Γ. Μπάστας. Μ. Χ. Σχινᾶς. 44. Κρεβάρων. Ι. Φαρμάκης. Μ. Ι. Μιχαλόπουλος. 45. Κρητῶν. Δ. Καλλέργης. Ν. Καλλέργης. Ν. Ῥενιέρης. Π. Ζερβουδάκης. Στ. Δελιγιαννάκης. Γ. Πεζανός. Ἰάκ. Κουμῆς. Δ. Χρυσάφοπουλος. 46. Λαγίας. Μ. Γουνελῆς. 47. Λεβυθίας. Ἐμ. Σπυρίδωνος. Α. Γεωργαντᾶς. Στ. Ι. Νάκος. Ι. Σωληναρῆος. 48. Λεονταρίου. Νικήτας Σταματελόπουλος. Α. Ἀναγνωσταρᾶς. Χ. Μιλιάνης. Ι. Φλέσσας. 49. Λεωνιδίου. Ἐμμαν. Χ. Τσοῦγλος. 50. Λοιδωρικίου. Ἀν. Λοιδωρίκης Ι. Σιαφάκας. 51. Μάνης. Ν. Πιεράκος. Δ. Πουλικάκος. 52. Μακεδόνων. Α. Παῖκος. Δ. Ν. Ὀλύμπιος. Δ. Τ. Καρατάσος. Κ. Δόσιος. 53. Μαλανδρινίου. Χ. Παππαπολίτης. Α. Σταματόπουλος. 54. Μαλεβρίου. Η. Δημητρακαράκος. 55. Μεγαρίδος. Μ. Χ. Μελέτης. Γ. Οικονόμου. 56. Μεθώνης. Φ. Πουλόπουλος. 57. Μενδενίσης. Γ. Τερνιτζιώτης. Α. Ἐγγολφόπουλος. 58. Μεσσολογγίου. Σπυρίδων Τρικούπης. 59. Μηλίας. Βενετσάνος. Κυβέλος. 60. Μικρομάνης. Ε. Πακασταθόπουλος. 61. Μιστρᾶ. Π. Μπαρπιτζιώτης. Ν. Κορφιωτάκης. Ἐμμ. Μελετόπουλος. Σπ. Κοπανίτσας. 62. Μυκόνου. Μ. Σολωμός. Γ. Γρυπάρης. 63. Μονεμβασίας. Ι. Κρανίδης. Κ. Δ. Χαραμῆς. 64. Νάξου. Μανουὴλ Ζανετῆς. Μ. Μαρχοπολίτης. 65. Ναυπακτοβενετίκου. Α. Κίτζου. Π. Ἀλεξίου. Σπ. Πασαπόρτης. 66. Ναυπλίας (πόλεως). Σπ. Παππαλεξόπουλος. Π. Γ. Ῥόδιος. 67. Ναυπλίας (ἐπαρχίας). Μ. Ἱατρός. 68. Νεοκάστρου. Ν. Οἰκονομίδης. Α. Βάγκαλης. 69. Νησίου. Π. Καλαμαριώτης. Π. Δικρειώτης. 70. Ξηρομέρου. Ν. Μαυρομιμάτης. Ν. Τσέλιος. 71.

Ξηροχωρίου. Βαππιστής Δρόσος. Δ. Βερβίλης. 72. Πάρου. Ζ. Μαυρογένης. Δ. Π. Δημητρακόπουλος. 73. Πατρών. Α. Λόντες. Κ. Τσαρτίδης. Κ. Κωνσταντής. Α. Καλαμογδάρτης. 74. Πόρου. Κ. Λογοθέτης Δουζίνας. Γ. Σ. Κριεζής. 75. Πύργου. Δ. Αύγερινός. Α. Βιλαέτης. 76. Σαλαμίνας. Άν. Καρνέσης. Α. Παπᾶ Νικολάου. 77. Σαμίων. Α. Λυκοῦργος. Στ. Γεωργιάδης. 78. Σαντορίνης. Ν. Γερασίου. Ίγγλέσης. Θ. Σ. Μαρκεζίνης. 79. Σίφνου. Ι. Πιτάρης. Ι. Βασιλείου. 80. Σκοπέλου, Σκιάθου κτλ. Α. Άποστολίδης. Δ. Φαλκίδης. 81. Σουλιωτών. Κίτζος Τζαβέλας. Κ. Μπότσαρης. 82. Σπετζών. Β. Ν. Όρλόφ. Α. Άνδρουτσος. Ά. Α. Σωτηρίου. Δ. Κυριακού. 83. Σταυροπηγίου. Χρ. Καπετανάκης. ΙΙ. Καπετανάκης. 84. Σύρου. Ζ. Μαραγκός. Α. Ρενουάρδος. 85. Τήνου. Ι. Παξιμάδης. ΙΙ. Ψάθης. Ν. Α. Βιτάλης. 86. Τριπόλεως. Β. Χρηστακόπουλος. Γ. Ρεβελιώτης. Γ. Παπαδόπουλος. Ρ. Παλαμήδης. 87. Ύδρας. Γ. Κουντουριώτης. Γκίκας Γ. Γκιώνη. Δ. Στ. Μπουντούρης. Μ. Α. Τσαμαδός. Ι. Κ. Δαμιανός. 88. Ύπάτης. Ε. Μ. Κοντογιάννης. 89. Φουκᾶ (Σπάρτης). Δ. Πετροπουλάκης. 90. Χαλκίδος. Ν. Κριεζιώτης. Ι. Οικονόμου. Α. Πετσάλης. 91. Χίων. Ν. Πρασακάκης. Γ. Ιλαράκης. 92. Ψαριανών. Α. Μοναρχίδης. Κ. Κανάρης. Α. Γιαννίτζης. Δ. Παπανικολῆ.

6.) Παραγγέλλομεν άπάσας τας δικαστικές, πολιτικές, και στρατιωτικές του Κράτους άρχας, και πάντας, να τηρῶσιν άπαρασλεύτως το παρόν πολιτικόν Σύνταγμα.— Τὸ Ήμέτερον ύπουργικόν συμβούλιον θέλει προσυπογράψει και δημοσιεύσει το παρόν, επιτιθεμένης και τῆς μεγάλης του Κράτους σφραγίδος.

Έγένετο έν Αθήναις την 18 Μαρτίου του χιλιοστού οκτακοσιοστού τεσσαρακοστού τετάρτου έτους μετά Χριστόν, και δωδεκαέτου τῆς Ήμετέρας βασιλείας.

Ο Θ Ω Ν .

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ. ΑΝΔΡ. ΛΟΝΤΟΣ. ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.
Α. ΜΕΛΑΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

ΨΗΦΙΣΜΑ Α'.

Ἡ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου ἐν Ἀθήναις ἐθνικὴ τῶν
Ἑλλήνων Συνέλευσις.

Ἐκπληροῦσα καθήκον δικαιοσύνης πρὸς ὅλους τοὺς Ἑλλη-
νας πολιτικούς τε καὶ στρατιωτικούς τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ
καὶ κατὰ τὰς ἐπαρχίας συντελέσαντας εἰς εὐόδωσιν τῆς ἀπο-
μνημονεύτου καὶ ἐθνοσωτηρίου μεταβολῆς τῆς 3 Σεπτεμβρίου,
καὶ θέλουσα νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μέχρι
σήμερον σειρὰν τῶν πατριωτικῶν πράξεων διὰ τῆς πρεπούσης
εἰς αὐτὰς μνήμης καὶ ἀμοιβῆς, ἀποῦ προηγουμένως, κλίνασα
γόνυ, θύσῃ πρὸς τὸν Ὑψίστον θυσίαν θαυτάτης εὐγνωμοσύνης
καὶ αἰνέσεως διὰ τὰς ἀπείρους καὶ αἰωνίους πρὸς τὸν πιστὸν αὐ-
τοῦ λαὸν χάριτας, Ψηφίζει.

Α'. Περιφανὴς ἔπαινος καὶ εὐγνωμοσύνη ἀπονέμεται, καὶ
ἀνεξάλειπτος μένει πρὸς ὅλους τοὺς Ἑλληνας πολιτικούς τε καὶ
στρατιωτικούς τοὺς ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ κατὰ τὰς ἐπαρχίας
συντελέσαντας εἰς προπαρσκαυήν, ἐκτέλεσιν, καὶ εὐόδωσιν τῆς
ἐθνοσωτηρίου μεταβολῆς τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου.

Β'. Ὡς ἰδιαιτέρον δεῖγμα τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν
φρουρὰν τῆς πρωτευούσης διὰ τὴν ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου μέχρι
τοῦδε πατριωτικὴν καὶ ἀνεπίληπτον διαγωγὴν της ὑπὲρ τῆς
διατηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, καὶ ὡς ἀποδείξιν
τῆς πληρεστάτης πεποιθήσεως, ἣν ἔχει ἡ Συνέλευσις, ὅτι, καὶ ὡς
φρουρὰ αὐτῆς, ἡ φρουρὰ τῆς πρωτευούσης θέλει διατηρήσει μέ-
χρι τέλους τῶν ἐργασιῶν της ἀπαρσκαλεύτως τὴν αὐτὴν ἀξίε-
παινον διαγωγὴν, ἐξασφαλίζει διὰ τοῦτο ὡς ἐθνικὴν ἀμοιβὴν εἰς
τοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικούς αὐτῆς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ
μισθὸν τοῦ θαυμοῦ των, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς αὐθορμήτου αὐ-
τῶν παραιτήσεως, ἢ τῆς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καθαιρέσεως.

ΨΗΦΙΣΜΑ Β'.

Α'. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ

ὑντάγματος νὰ σχηματίσῃ τὸ προσωπικὸν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, διορίζουσα ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς ἐξῆς κατηγορίας· — α') τοὺς αὐτόχθονας κατοίκους τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας καὶ τοὺς μέχρι τέλους τοῦ 1827 ἀγωνισθέντας ἐν αὐτῇ, ἢ ἐλθόντας καὶ διαμείναντας μέχρι τοῦ αὐτοῦ ἔτους· πρὸς δὲ καὶ τοὺς λαβόντας στρατιωτικῶς καὶ ἀποδοδεγμένους μέρος καὶ εἰς τὰς μετὰ ταῦτα ἤτοι μέχρι τοῦ 1829 κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν γενομένας κατὰ τῶν ἐγθρῶν μάχας· — β') τοὺς μεταναστεύσαντας κατοίκους καὶ τοὺς ἀγωνιστάς τῶν μερῶν τῆς Στερεῆς καὶ τῶν Νήσων, τῶν λαβόντων τὰ ὅπλα εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἐλθόντας μέχρι τοῦ 1837, καὶ ἐγκατασταθέντας οἰκογενειακῶς εἰς ἓνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου· καὶ τὰ τέκνα ὧν τῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας ὑπαγομένων· — γ') τοὺς μὴ ἐμπεριλαμβανομένους εἰς τοὺς ἀνωτέρω δύο παραγράφους, ἡ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ μὴ διατηρήσῃ, οὐδὲ νὰ διορίσῃ εἰς τὰς θέσεις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰμὴ τοὺς μὲν ἐλθόντας καὶ ἐγκατασταθέντας εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1827 μέχρι τέλους τοῦ 1832 μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος· τοὺς δὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1832 μέχρι τέλους τοῦ 1837 μετὰ τρία ἔτη, καὶ τοὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1837 μέχρι τέλους τοῦ 1843 μετὰ τέσσαρα ἔτη. — Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας γενικῶς ὁ στρατὸς τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διοριζόμενοι εἰς διεργηναυτικὰς καὶ προξενικὰς θέσεις, τὰς ὁποίας ὁ τοῦ ἀγῶνος Ἕλλην δὲν δύναται ν' ἀναπληρώσῃ, καὶ οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ τῶν ὠρίων τεχνῶν ὡς πρὸς τὰς ἐιδικὰς θέσεις των. — Β'. Τὸ παρὸν ψήφισμα ἰσχύει ὡς ἐὰν ᾗτο καταχωρημένος αὐτολεξεῖ εἰς τὸ Σύνταγμα, καὶ ἡ παράβασις αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου θεωρεῖται ὡς παράβασις τῶν δρῶν τοῦ Συντάγματος.

ΨΗΦΙΣΜΑ Γ'.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 44 τοῦ Συντάγματος, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ ἀντιβασιλείας, Ψηφίζει· — Ἡ Βασιλεὺς

Ἀμαλία, μένουσα εἰς τὴν χηρείαν τῆς, καλεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἀντιβασίλειαν ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος, ἢ ἀπουσίας τοῦ κατὰ τὸ 40 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος διαδόχου τοῦ θρόνου.

ΨΗΦΙΣΜΑ Δ'.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 61 τοῦ Συντάγματος, καὶ τὸν τέταρτον παράγραφον τοῦ 12'. νόμου τοῦ ἐκτελεστικοῦ σώματος τοῦ 1822, Ψηφίζει·

Α'. Εἰς τὰς νήσους Ὑδρας καὶ Πετσῶν διατηρεῖται ὁ διὰ τοῦ εἰρημένου περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν νόμου δριζόμενος ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα διατηρεῖται καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ψαριανῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ δρω νὰ συνοικισθῶσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου. — Νόμος ἰδιαιτέρος ἐκδοθῆσόμενος ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιόδου θέλει προσδιορίσει τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν συνοικισθησμένων.

Β'. Τὸ παρὸν ψήφισμα ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχὺν τοῦ Συντάγματος.

ΨΗΦΙΣΜΑ Ε'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τοὺς παραγράφους ρζ', ρη, καὶ ρθ', πς', πθ', καὶ ρ', τῶν προσωρινῶν πολιτευμάτων τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ ἐν Ἀστρεὶ Ἐθνικῶν Συνελεύσεων, καὶ τὰ ἄρθρα 147 καὶ 148 τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος τῆς ἐν Τροιζίνι, καὶ θεωροῦσα, ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τούτων ἐπεβλήθη τὸ χρέος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ εὐρεθῇ σταθερὸς πόρος ζωῆς εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων στρατιωτῶν, προλαμβάνουσα πᾶσαν πρὸς τοῦτο κατάχρησιν, νὰ ἀντιβραβεύσῃ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ὅλους, ὅσοι συνεισέφεραν εἰς θεραπείαν τῶν χρηματικῶν χρειῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἀνταμείψῃ τοὺς προφανῶς δυστυχίσαντας. — Λαβοῦσα προσέτι ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 1Α'. ψήφισμα τῆς ἐν Τροιζίνι Συνελεύσεως, κατὰ τὸ ὁποῖον ὀφείλεται περιθάλψαι καὶ ἀνταμοιβῆ εἰς τοὺς ἀχρι τέλους ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ἀλλήσαντας, καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρ-

φρανὰ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανόντων, τὸν Ε΄. §. τῶν πρακτικῶν τῆς ΚΔ΄. συνεδριάσεως τῆς ἰδίης Συνελεύσεως, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου· πρὸς δὲ καὶ τὸ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1829 ὑπὸ στοιχ. 6. τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καθ' ὃ ἐδόθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἡ πληρεξουσιότης νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἔρευναν τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἀποκτηθέντων δικαιωμάτων, τὰ ὅποια ἔχουσιν εἰς τὰς ἀποζημιώσεις. — 1) Αἱ νῆσοι Ὑδρας, Πητσῶν, καὶ Ψαρῶν. — 2) Τὸ στρατιωτικὸν σῶμα τοῦ Μεσολογγίου. — 3) Τὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ αἰοδύμου Καραΐσκου στρατιωτικὰ σώματα. — 4) Οἱ πλοίαρχοι τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων, τὰ στρατιωτικὰ σώματα τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῶν νήσων, τῶν πολιτικῶν ὑπουργῶν, τῶν πολιτῶν, καὶ τῶν κοινοτήτων τῆς ἐπικρατείας, ὅσαι ἔχουν ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων κτλ. — Αἰσθανομένη ἔργον αὐστηρᾶς δικαιοσύνης νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ ὧν αἱ εἰρημέναι διατάξεις τῶν προλαβουσῶν ἐθνικῶν συνόδων προέβλεψαν, καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ δικαιώματα τῶν μηκέτι ἀποζημιωθέντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐκκαθαρίσῃ ἐκεῖνα τῶν μέχρι τοῦδε ἀποζημιωθέντων διὰ νὰ ἐξελεγχθῇ πᾶσα κατάχρησις λαβοῦσα κατὰ τὸ παρελθὸν χώραν ὡς πρὸς τὰς βαθμολογίας, ἢ τὰς διὰ γαιῶν, κτημάτων, χρημάτων ἀποζημιώσεις, ἢ ἄλλας παραχωρήσεις, Ψηφίζει·

Α΄. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει ὡς πρῶτιστόν χρέος τῆς νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ὅσον ἐνεστὶ ταχυτέρας ἐκτελέσεως τῶν εἰρημένων διατάξεων τῶν προλαβουσῶν Ἐθνοσυνελεύσεων, καθ' ὅσον αὗται μέχρι τοῦδε δὲν ἐξετελέσθησαν, καὶ νὰ ἐκκαθαρίσῃ κατὰ τὸ δίκαιον τὰς μέχρι τοῦδε δοθείσας ἀποζημιώσεις.

Β΄. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἡ κυβέρνησις θέλει διορίσῃ ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ὑπὸ στρατιωτικῶν, ναυτικῶν, καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν, διαπρεψάντων κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ 1821 ἔτους μέχρι τοῦ 1827, τῆς ὁποίας καθήκον θέλει εἶσθαι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐξακριβώσις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐχόντων κατὰ τὰς εἰρημένας ἐθνικὰς διατά-

ξεις απαιτήσεις αποζημιώσεων μὴ ἐξακριβωθείσας, καὶ μὴ ληφθείσας εἰσέτι ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἡ ἐξέλεγχξις καὶ ἐκκαθαρίσις τῶν ἄχρι τοῦδε δοθεισῶν αποζημιώσεων.

Γ'. Τῶν ἀποθανόντων ἀγωνιστῶν, οἵτινες εἰχονδικαίωμα ἀποζημιώσεως ἀπὸ στρατιωτικὸν βαθμὸν, οἱ νόμιμοι κληρονόμοι ἀποκαθίστανται εἰς τὰ δίκαια ἐκείνων.

Δ'. Δὲν ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας ἀπαίτησις ἀποδεικτικοῦ πενίας διὰ τὴν βαθμολογίαν, ἡ ἀποζημιώσιν ὁποιουδήποτε ἀγωνιστοῦ.

Ε'. Ἡ κυβέρνησις μετὰ τὴν τοιαύτην ἐξακριβώσιν καὶ ἐκκαθάρισιν θέλει μὲν φροντίσει νὰ δρισθῶσι διὰ νόμου τὰ μέσα καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ψηφίσματος, ὡς πρὸς τὰς ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις, θέλει δὲ ἐνεργήσῃ, τι δίκαιον διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἄχρι τοῦδε ἀποζημιωθέντων.

ΨΗΦΙΣΜΑ 5'.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 101 τοῦ Συντάγματος, καὶ θεωροῦσα ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον τοῦ νὰ μὴν ἀναβάλληται ἡ ἐκδίκασις οὐδεμιᾶς τῶν διοικητικῶν διαφορῶν, ἕως οὗ διὰ νόμου ὑπαχθῶσι καὶ αὐταὶ εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια, Ψηφίζει·

Α'. Ἀχρὺς οὗ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία· κανονίσῃ διὰ νόμου τὴν διαδικασίαν τῶν λοιπῶν διοικητικῶν διαφορῶν, καὶ παραπέμψῃ αὐτάς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, αἱ ἀρμόδιαι διοικητικαὶ ἀρχαὶ θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ δικάζωσιν αὐτάς, ὡς τὰς ἐδίκαζον καὶ πρότερον. — Ὡς τοιαῦται θεωροῦνται αἱ περὶ φόρου τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων διαφοραὶ, αἱ περὶ στρατευσίμων, αἱ περὶ δημοτικῶν καὶ ἐπαρχικῶν ἀρχαιρεσιῶν, καὶ περὶ χαρτοσήμου, λαθρεμπορίων, καὶ παντὸς ἐμμέσου δημοσίου φόρου, καὶ ὅσαι ἄλλαι τῆς αὐτῆς φύσεως θεωροῦνται ὡς διοικητικά.

Β'. Πᾶσα δὲ ἄλλη τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ διαφορὰ μεταξὺ ιδιωτῶν καὶ τοῦ δημοσίου, ἡ τῶν δήμων, ὑπάγεται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ θέ-

λει δικάζεσθαι ὡς κατεπείγουσα κατὰ τὴν ἐνίσχυϊ Πολιτικὴν δικονομίαν. — Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπαγόμεναι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας διαφοραὶ ὑπάγονται τοῦ λοιποῦ, ὅσας μὲν αὐτὸ ἐδίκαζε κατ' ἔθρουν, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἐφετειῶν τοῦ Κράτους, ὅσας δὲ κατ' ἀναίρεσιν, εἰς τὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Γ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει ἐνεργηθῇ καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως συγχρόνως μὲ τὸ Σύνταγμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ Ζ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν ς'. §. τοῦ 105 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, Ψηφίζει·

Α'. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει, τῇ εὐθύνῃ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ διατρέξαντα ἐπίσημα ἔγγραφα μεταξὺ τῆς Αὐλῆς τῆς Βασιλείας καὶ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων, ἀρρῶντα τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Βασιλείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ καθυποβάλῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου περὶ τῆς ἐκκαθάρισεως παντὸς λογαριασμοῦ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐγγράφων πηγάζοντος.

Β'. Ἐπιβάλλεται τὸ χρέος εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξετάσῃ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον, καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ καὶ τῇ μεσολαβήσει τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων περὶ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἐξ αὐτοῦ πηγάσαντος χρέους τῇ Βασιλείᾳ πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

ΨΗΦΙΣΜΑ Η'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους προτάσεις περὶ διανομῆς ἀριστείου, καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ τὴν 29 Φεβρουαρίου συζητήσεως, Ψηφίζει· — Ἡ διορισθησομένη κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως πρὸς ἐξέτασιν τῶν παλαιῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπὴ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς τὸ περὶ συστάσεως καὶ διανομῆς τοῦ ἀριστείου τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1834 βασιλικὸν διάταγμα, καὶ ἐξετάζουσα ἀκριβῶς τὰς περὶ ἀργυροῦ καὶ χαλκίνου ἀριστείου διατάξεις, — α) νὰ προτείνῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν ἐπικύρωσιν τῶν καλῶς δοθέντων· — β) τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἔχοντας

δικαιώμα ἀπολαυῆς κατὰ τὸ διάταγμα· — γ) τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ ἀφ' ὧσων ἐναντίον τῶν ὄρων τοῦ ῥηθέντος διατάγματος τὸ ἐλαβόν. — Τὸ σιδηροῦν ἀριστεῖον νὰ διανεμηθῇ εἰς ἅπαντας τοὺς ἔχοντας συμπληρωμένον τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ λαβόντας ὅπωςδὴποτε μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα μέχρι τοῦ 1829. — Οὐδεὶς ἔχων ἡλικίαν ὀλιγώτερον τῶν 30 ἐτῶν δύναται νὰ φέρῃ ἀριστεῖον τοῦ ἀγῶνος. Ἡ ἡλικία τῶν 30 ἐτῶν προσδιορίζεται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρόντος ἔτους.

ΨΗΦΙΣΜΑ Θ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος, Ψηφί-
ζει· — Μέχρι τῆς ἐκδόσεως νόμου κανονίζοντος ὀριστικῶς τὸν ὅρον τοῦ πολίτου Ἕλληνας, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἱ πολιτογραφούμενοι ὡς πολῖται Ἕλληνες, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης θέλουσιν ὀρκίζεσθαι ὡς ἐφεξῆς·

Ὁρκος τοῦ πολίτου Ἕλληνα.

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα, καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, διάγων καθ' ὅλα ὡς χρηστὸς καὶ πιστὸς πολίτης.

Ὁρκος τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, τῶν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρασάλευτως τοὺς ὅρους αὐτοῦ καὶ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ διαχειρίζων εὐσυνειδότης τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι ὑπηρεσίαν.

Ὁρκος στρατιωτικῶς.

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου, νὰ ἐκτελῶ προθύμως καὶ ἀνευ ἀντιλογίας τὰς διαταγὰς των, νὰ ὑπερασπίζω με πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν μέχρι τῆς τελευταίας ροῆδος τοῦ αἵματός μου τὰς σημαίας, νὰ μὴ τὰς ἐγκαταλείπω, μηδὲ ν' ἀποχωρίζομαι ποτὲ ἀπὸ αὐτάς· νὰ φυλάττω δὲ ἀκριβῶς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους, καὶ νὰ διάγω ἐν γένει ὡς πιστὸς καὶ φιλότιμος στρατιώτης. — Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία δύναται νὰ κανονίσῃ ὅπως

ἄλλως ἐγκρίνη, τοὺς ἐν τῷ παρόντι ψηφίσματι περιεχομένους ὅρκους.

ΨΗΦΙΣΜΑ Ι'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι πολλοὶ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατιωτικῶς ὑπηρετησάντων κατὰ τὸν ἀγῶνα, τῶν ὑποίων τὰ ὀνόματα κατετάχθησαν εἰς τὰ περὶ βαθμολογίας διάφορα μητρώα παρὰ τῶν διαφόρων ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπῶν, δὲν ἐλαβον τὸν ἀνήκοντα εἰς ἕκαστον τούτων στρατιωτικὸν βαθμὸν, καὶ ἐπομένως οὔτε τὰ γραμμάτια τῆς ἀντιμισθίας ἐδόθησαν εἰς αὐτούς· — Θεωροῦσα, ὅτι τὸ ἐπαχθὲς τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ κατὰ τὸ 1834 νόμου περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεως, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὸ ὑπαγορευσαν τὸν νομοθέτην πνεῦμα, Ψηφίζει·

Α'. Ἡ κυβέρνησις ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος ν' ἀποδώσῃ τὸν ἀνήκοντα καὶ προσθερισθέντα βαθμὸν ἑκάστου κατὰ τὰ διάφορα μητρώα, καθὼς καὶ τὰ γραμμάτια τῆς ἀνηκούσης μισθοδοσίας τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπὶ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838 Γ. Β. διατάγματος, χωρὶς νὰ ᾖναι ὑπόχρεοι νὰ παρουσιάσωσιν ἐνδεικτικὰ πενίξ.

Β'. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀπέθανον, καὶ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματά τῶν εἰς ὁποιονδήποτε ἐκ τῶν εἰρημένων μητρώων, νὰ δοθῇ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, ἐννοουμένους κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28 Φεβρουαρίου, τὸ γραμματίσιον τῆς ἀντιμισθίας τῶν βαθμῶν τῶν ἀπαρλλάκτως ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ζώντων.

Γ'. Εἰς ὅσους ἐκ τῶν βαθμολογηθέντων ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε γραμμάτια ἀπέναντι τοῦ βαθμοῦ τῶν κατὰ τὸν νόμον τοῦ 1834, νὰ ὑπαχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Δ'. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν πρώτην βουλευτικὴν σύνοδον τὸν κατὰ τὸ 1834 νόμον περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεως, καὶ θέλει τὸν τροπολογήσῃ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαχθεῖς ἐν αὐτῷ ὑποχρεώσεις.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΑ'.

Θαυροῦσα, ὅτι ἡ πατρίς ὀφείλει νὰ δώσῃ πραγματικά δείγματα εὐγνωμοσύνης καὶ πρὸς τοὺς πολιτικῶς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ αὐτῆς ἐν κινήσῃ τοῦ μακροχρόνιου ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, Ψηφίζει·

Α'. Ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως στρατιωτικῶν νόμου, νὰ ἐγκριμῇ καὶ εἰς τοὺς πολιτικῶς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἐκδουλεύσεων ἐκάστου.

Β'. Ἀνατίθεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδόσῃ νόμον ἐντὸς τῆς πρώτης περιόδου, ὁρίζοντα τὰ καθ' ἑκαστα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΒ'.

Συναίσθανομένη ἐν ἑαυτῇ τὴν ὀφειλομένην εἰς τὰς τρεῖς συμμάχους καὶ κραταίᾳς τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εὐγνωμοσύνην, δι' ὅσα ἐπεδαψίλευσαν εἰς αὐτὸ εὐεργετήματα ἐν τε ταῖς συνοχαῖς τοῦ πολέμου, ἐκτείνασαι αὐτῷ σωτήριον χεῖρα, καὶ ταῖς μετὰ τοῦτον περιστάσεσι, ταρασσούσῃ αὐτῷ κραταίαν προστασίαν, καὶ ἀδιαλείπτως κηδόμεναι αὐτοῦ, προσπαγεκούςα ἐν κατανώξει ψυχῆς θυσίαν αἰνέσεως εἰς τὸν Ὑψίστον, Ψηφίζει· — Εὐγνωμοσύνη αἰωνία ὀφείλεται εἰς τὰς τρεῖς συμμάχους καὶ προστατίδας τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας, καὶ Ῥωσσίας, διὰ τὰ μεγάλα αὐτῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εὐεργετήματα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΓ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν ἀκάματον ζῆλον καὶ τὸν παντὸς ἐπαίνου ἀνώτερον πατριωτισμὸν, μεθ' ὧν ἤτε φρουρὰ τῆς πρωτευούσης, καὶ ὁ φρουραρχὸς αὐτῆς Κ. Δ. Καλλέργης διήγαγον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, Ψηφίζει· — Εὐγνωμοσύνη καὶ χάρις ὀφείλεται εἰς τὴν γενναίαν τῆς πρωτευούσης φρουρὰν, καὶ τὸν φρούραρχον αὐτῆς Κ. Δ. Καλλέργην, διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ μετὰ ἀμμηττου πατριωτισμοῦ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἀποτελούντων τὴν φρουρὰν τῆς Συνελεύσεως.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΔ'.

Ἐν τῶν πρωτίστων χρεῶν τῆς Βουλῆς θέλει εἶσθαι τὸ νὰ προπυλάσῃ ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς συνόδου τὰ μέλη τοῦ συστηθέντος κατὰ τὴν γ'. Σεπτεμβρίου ὑπουργείου, ἵνα δώσω-
σι ἐνώπιον αὐτῆς λόγον ὅλων τῶν πράξεων των ἐν γένει, καὶ
ἰδίως τῆς παρ' αὐτῶν γενομένης καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς
ὑπουργείας των χρηματικῆς διαχειρίσεως.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΕ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 5'. ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ
Δ'. ἐθνικῆς Συνελεύσεως περὶ τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων τῶν
διαφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους. — Θεωροῦσα τὴν ἀνάγκην
τοῦ νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν χρεῶν αὐτῶν εἰς
τρόπον συμβιβάζοντα τὸ συμφέρον τῶν τε δανειστῶν καὶ τῶν
διαφόρων ὀφειλετῶν κοινοτήτων, Ψηφίζει. — Ἡ νομοθετικὴ
ἐξουσία, τροποποιοῦσα ἐπὶ τὸ καταλληλότερον τὸ μνησθὲν ψή-
φισμα, θέλει ἐκδώσει ἐντὸς τῆς πρώτης, εἰ δυνατόν, βουλευ-
τικῆς συνόδου, νόμον κανονίζοντα τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως,
καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τῶν προτιθεμένων χρεῶν, ἀφ' οὗ
προσηγουμένως ἀποδειχθῶσιν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὡς πρὸς τοὺς
ἔρους τῶν πρὸς τὴν πληρωμὴν προβεσμιῶν, τὴν ποσότητα τοῦ
χρέους, καὶ τὴν κατὰ τὰς αὐτῶν δανειστῶν καὶ τῶν κοινοτήτων.

ΨΗΦΙΣΜΑ Ις'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν ἐφ' ὅλων τῶν σοβαρῶν καὶ δυσχερῶν
ἐργασιῶν τῆς ἀκάματον ζῆλον, τὴν πολιτικὴν σύνεσιν, καὶ τὴν
πολλὴν ἐμπειρίαν τῆς προεδρίας καὶ τοῦ γραφείου, Ψηφίζει. —
Εὐλακρινεῖς εὐχαριστίαι καὶ πλήρης εὐγνωμοσύνη ἀπονέμονται
πρὸς τὸν πρόεδρον, τοὺς ἀντιπροέδρους, καὶ τοὺς γραμματεῖς τῆς
ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ τὴν εὐτυχῆ καὶ καθ' ὅλα εὐάρεστον
πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν καὶ πολυμύχθων
καθηκόντων αὐτῶν.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΖ'.

Ἐκπληροῦσα χρέος ἱερὸν ὡς πρὸς τὴν διαιώνισιν τοῦ μεγάλου
(τόμ. Δ').

34 ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝ. ΕΘΝ. ΣΥΝΕΛ.

λου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐξαιρέτου εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος σώζουσιν εἰς τὴν μνήμην τοῦ αἰοιδίου Ι. Α. Καποδίστρια, ποτὲ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, Ψηφίζει· — Κατὰ τὴν ἐν Ναυπλίῳ πλατείᾳ τῶν τριῶν ναυάρχων ν' ἀνεγερθῇ ἐπιμελείᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἀνδριάς τούτου, ὡς εὐεργέτου τῆς πατρίδος.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΙΗ'.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν δυσχέρειαν τῶν περιστάσεων, καθ' ἃς τὸ ὑπουργεῖον τῆς γ'. Σεπτεμβρίου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐκτιμῶσα ἀποχρώντως τὴν ἔμφρονα καὶ πατριωτικὴν διαγωγὴν, ἣν ἐπεδείξατο εἰς τε τὴν συγκάλεισιν καὶ συγκρότησιν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν τοῦ Κράτους ἀσφάλειαν κατὰ τὰς ἀκροσφαλεῖς ἐκείνας περιστάσεις, Ψηφίζει· — Ἀπονέμεται ἡ ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη εἰς τε τὸν πρόεδρον Κ. Ἀνδρέαν Μεταξᾶν, καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Ἄπαντα τὰ παρόντα δεκαοκτὼ τὸν ἀριθμὸν ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀθήναις τῆς γ'. Σεπτεμβρίου ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως θέλουσι δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἡμερηίδος τῆς Κυβερνήσεως συγχρόνως μὲ τὸ Σύνταγμα.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Ἄρθρ. 1. Εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἐνοουμένην κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου ἐπαρχικοῦ συμβουλίου, ἐκλέγεται ἀνάλογος ἀριθμὸς βουλευτῶν κατὰ τοὺς ἐξῆς ὅρους. — Ἐπαρχίαι ἔχουσαι πληθυσμὸν μέχρι τῶν 10,000 ψυχῶν ἐκλέγουσιν ἓνα βουλευτὴν· αἱ ἔχουσαι πλεον τῶν δέκα μέχρι τῶν εἴκοσι, δύο· αἱ ἔχουσαι πλεον τῶν εἴκοσι μέχρι τῶν τριάκοντα, τρεῖς· αἱ ὑπεράνω τῶν 30, τέσσαρας.

2. Αἱ νῆσοι Ὑδρας, Πετσῶν, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι Ψαριανοὶ ἐκλέγουν βουλευτὰς κατὰ τὸ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως, ἥτοι ἡ μὲν Ὑδρα τρεῖς, αἱ Πέτσαι δύο, καὶ οἱ Ψαριανοὶ δύο. — Οἱ δῆμοι Κρανειδίου καὶ Ἐρμιόνης ἡνωμένοι ἀποτελοῦσιν ἰδίαν ἐκλεκτικὴν περιφέρειαν πρὸς ἐκλογὴν βουλευτοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς τὸ 1 ἄρθρον πληθυσμοῦ.

3. Οἱ κατὰ τὴν ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως μετανάσται ἐκλέγουσιν ἰδιαιτέρον βουλευτὴν, ἅμα, συνοικισθέντες πραγματικῶς, ἀποτελέσωσι δῆμον, πόλιν, ἢ ἐπαρχίαν χωριστὴν, καὶ παρουσιάσωσι πληθυσμὸν ἴσον μὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς ἐχούσης τὸν μικρότερον πληθυσμὸν περιφερείας ἐπαρχικοῦ συμβουλίου. — Οἱ ὀρισμοὶ τοῦ 1 ἄρθρου ἰσχύουσιν, ἅμα ὁ ἀριθμὸς τῶν συνοικισθησομένων ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιφερείας ἐπαρχικοῦ τινος συμβουλίου.

4. Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται ἀμέσως ὑπὸ τῶν πολιτῶν, τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν.

5. Τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου γεννηθέντας Ἕλληνας, ἢ τοὺς ἀποκτήσαντας τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς καθεστώτας νόμους, συμπληρώσαντας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἔχοντας προσέτι ἰδιοκτη-

σίαν τινὰ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας, ὅπου ἔχουσι τὴν πολιτικὴν δια-
μονήν των, ἢ ἐξασκούντας ἐν αὐτῇ ὁποιοδήποτε ἐπάγγελμα, ἢ
ἀνεξάρτητον ἐπιτήδευμα. — Ἐξαιροῦνται α') οἱ διατελοῦντες
ὑπὸ ἀνάκρισιν ἐπὶ κακουργήματι· β') οἱ προσκαίριως, ἢ διὰ
παντὸς στερηθέντες κατὰ συνέπειαν δικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ
δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν· γ') οἱ στερούμενοι τῆς ἐλευθέρως
διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ ἐκλεκτικῶν καταλόγων.

6. Ἄμα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου οἱ δή-
μαρχοι παραλαμβάνοντες τοὺς δημοτικούς καὶ εἰδικούς παρέ-
δρους ἐκάστης κοινότητος, καὶ τοὺς ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν, ὀφείλου
νὰ συντάξωσι κατάλογον τῶν ἔχοντων δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν.
7. Ὁ κατάλογος περιέχει α') τὸν αὐξοῦντα ἀριθμόν· — β')
τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐγγραφομένου· — γ') τὴν ἡλικίαν·
— δ') ἂν ᾖ αὐτόχθων, ἢ ἀπὸ ποίας ἐποχῆς ἔχει τὴν διαμο-
νήν του εἰς τὸν δῆμον· — ε') ἐὰν ἔχῃ ἰδιοκτησίαν· — ς') τὸ
ἐπάγγελμα, ἢ ἐπιτήδευμα· — ζ') τὰς τυχόν παρατηρήσεις ὡς
πρὸς τὴν στέρησιν τῆς ἐλευθέρως διαχειρίσεως τῆς περιουσίας
του, ἢ τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν. — Ὁ κατάλογος συν-
τάττεται καθαρὸς, καὶ ἄνευ διαγραφῶν ἢ προσθηκῶν, καὶ ὅμοιον
τούτῳ ἀντίγραφον, καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν μνησθέντων
δημάρχου, πατέδρων, καὶ ἱερέων, πέμπεται ἀμέσως μετὰ τὴν
σύνταξιν εἰς τὸν διοικητήν.

8. Ὁ κατάλογος θέλει ἔκτεθῇ εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐκάστου
δήμου τὴν 25 τὸ βραδύτερον ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιτοπίου καὶ
ἐπισήμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἀποσπάσματα
εἰς πᾶσαν παραδρίαν περιέχοντα τοὺς ἐν αὐτῇ ψηφοφόρους· διὰ
δὲ τὰ λοιπὰ ἔτη τὴν 15 Ἀπριλίου. — Ἡ ἔκθεσις γνωστοποιεῖ-
ται διὰ δημοσίας κηρύξεως καὶ διὰ προγράμματος τοῦ δημάρ-
χου, ἐν ᾧ σπᾶμα προσδιορίζεται καὶ δεκαήμερος προθεσμία
διὰ τὴν παραδοχὴν ἐνστάσεων κατὰ τοῦ καταλόγου· ἀντίγραφον
δὲ τοῦ προγράμματος πέμπεται αὐθημερόν εἰς τὸν διοικητήν.

9. Πᾶς ἔχων τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι τὸ δικαίωμα, δύναται νὰ κάμῃ προφορικῶς, ἢ ἐγγράφως παράπονα κατὰ τοῦ ἐκτεθέντος καταλόγου διὰ παραλείψεις ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα, ἢ δι' ἐγγραφὴν μὴ ἐχόντων ταῦτα, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τὰς ὑποστηρίξῃ, μὲ τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις.

10. Τὰ παράπονα ταῦτα γίνονται ἐνώπιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου, καὶ ἐγγράφονται εἰς ἴδιον πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ παραπονουμένου. — Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνονται διὰ κλήρου ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν περίοδον δημοτικῶν συμβούλων, καὶ τῶν χρηματισάντων κατὰ τὰς προηγθείσας δύο περιόδους, ἢ καὶ μιάς μόνης, ἂν δὲν ὑπῆρξαν εἰς τινὰς δήμους δύο. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει τὸν πρόεδρόν της.

11. Τὴν ἐνδεκάτην ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐν τῷ 8 ἄρθρῳ ἀναφερομένου προγράμματος, τὸ πρωτόκολλον τῶν παραπόνων ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ δήμου. Συγχρόνως δὲ διὰ νέου προγράμματος προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ προτείνωσι τὰς ἀντιβρῆσεις τῶν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν. — Αἱ ἀντιβρῆσεις γίνονται καθ' ὃν τρόπον τὸ προηγούμενον ἀρθρονδρίζει.

12. Τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἁρθρῳ ὁρισμένης προθεσμίας, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου, ἐξάγει διὰ κλήρου δεκαπέντε ὀνόματα ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων μέχρι τοῦδε ἐπαρχιακῶν συμβούλων, δημάρχων, παρέδρων, δημοτικῶν συμβούλων, καὶ ὀρκωτῶν· ἐκ δὲ τῶν οὕτω κληρωθέντων συσταίνεται δικαστήριον ὀρκωτικὸν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνστάσεων καὶ ἀντιβρῆσεων. — Συγχρόνως θέλουσι ἐξαχθῆ ἐκ τῆς κάλπης ἕτερα δεκαπέντε ὀνόματα, τὰ ὁποῖα θέλουσι χρησιμεύσει ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου.

13. Οἱ κληρωθέντες, εἰδοποιούμενοι ἀμέσως παρὰ τοῦ δημάρχου, ὀφείλουσι νὰ συνέλθωσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ δήμου, καὶ δίδοντες ἐνώπιον τοῦ δημάρχου καὶ

τοῦ ἱερέως εἰς τὸ δημοτικὸν κατὰστημα τὸν διὰ τοὺς ἐνόρκους προσ-
 διωρισμένον ὄρσον, δικάζουσιν ἀνεκκλητίως τὰ παράπονα, λαμ-
 βάνοντες ὑπ' ὄφιν τὰ πρωτόκολλα τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀντιβρῆσεων,
 καὶ ὅλα τὰ παρουσιασθέντα ἐγγράφα. Ἡ διάσκεια τῆς ἐκδικά-
 σεως ὧν ἐνστάσεων δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν 8
 ἡμερῶν.

14. Ἐκ τῶν κληρωθέντων δεκαπέντε ὀνομάτων, ἐκάτερον τῶν
 μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσῃ ἀνὰ πέντε· τὰ δὲ μένοντα
 πέντε, ἔχοντα προϊστάμενον τὸν πρῶτον κληρωθέντα, δικάζουσι
 συνοπτικῶς δημοσίᾳ. Αἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ ᾖται συντόμως αἰ-
 τιολογημέναι, καὶ καταχωρίζονται εἰς ἐπὶ τούτῳ συνταττόμενον
 πρωτόκολλον. — Ἐὰν τὰ μέλη δὲν ζητήσωσιν ἐξαίρεσιν, τὰ πέν-
 τε μέλη ἐξάγονται διὰ κλήρου, ὁ δὲ πρῶτος ἐξυχθεὶς προεδρεύει.

15. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τούτων ὁ κατάλογος
 διορθοῦται ἀπὸ τὸ δικαστήριον, καὶ ὁ δήμαρχος ὀφείλει, ἐντὸς
 τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποφάσεων, νὰ σημειώσῃ
 τὴν διόρθωσιν ἐπὶ τοῦ καταλόγου τοῦ ἐκτεθειμένου εἰς τὸ δη-
 μαρχικὸν κατὰστημα, καὶ νὰ πέμψῃ ἀντίγραφον ὑπογεγραμμέ-
 νον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν διοικητήν.

ΤΙΤΑΟΣ Γ'.

Περὶ ψηφοφορίας καὶ διαλογῆς τῶν ψήφων.

16. Ὁ διοικητής, ὅμα εἰδοποιηθῇ παρὰ τῶν δημάρχων τὴν
 ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξελέξεως τῶν καταλόγων καὶ τὴν δημο-
 σίευσιν αὐτῶν, θέλει προσδιορίσει τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως, τὸν
 εὐρυσχωρότερον ναὸν τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου ὡς τόπον τῆς
 ψηφοφορίας, καὶ τὴν διάρκειαν τῶν περὶ ἐκλογῆς ἐργασιῶν. Ἡ
 διάρκεια τῶν ἐκλογῶν θέλει εἶσθαι ὀκταήμερος. — Ὁ διοικη-
 τὴς θέλει ἀποστελεῖ ὁμοῦ μὲ τὰς προκηρύξεις καὶ μίαν κάλπην
 εἰς ἕκαστον δήμον ἐσφραγισμένην μὲ τὴν σφραγίδα τῆς διοική-
 σεως ἐφ' ὧν τῶν γωνιῶν.

17. Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουσιν τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς παρα-
 λαβῆς τῆς προκηρύξεως τοῦ διοικητοῦ νὰ κοινοποιήσουσιν αὐτὴν
 ἐγγράφως καὶ διὰ κηρύξεως εἰς ὅλον τὸν δήμον.

18. Ἡ ψηφοφορία ἐφορεύεται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, τῆς ὑποίας τὰ μέλη ἐξάγονται διὰ κλήρου παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δημοσίως, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου, ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων δημάρχων, παρέδρων, δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν συμβούλων, καὶ ὀρκωτῶν. Προεδρεύει δὲ ταύτην ὁ πρῶτος λαχὼν τὸν κλῆρον. — Αὕτη ἐκλέγει τὸν γραμματέα της.

19. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων. — Ἐκαστος ψηφοφόρος γράφει μόνος, ἢ δι' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης του, ἰσάριθμα ὀνόματα τῶν βουλευτῶν, τοὺς ὑποίους ὀφείλει νὰ δώσῃ ἢ ἐπαρχία, καὶ ῥίπτει αὐτὸς ὁ ἴδιος εἰς τὴν κάλπην· τὸ ὄνομα τοῦ ψηφοφόρου σημειοῦται εἰς τὸ πρωτόκολλον. — Ἐὰν ψηφοδελτίον τι περιέχῃ ἀριθμὸν ὀνομάτων ἀνώτερον τοῦ ἀπαιτουμένου, παραλείπονται τὰ τελευταῖα περιττεύοντα ὀνόματα. Ἐὰν δὲ περιλαμβάνῃ ὀλιγώτερα, παραδέχονται ταῦτα μόνον.

20. Πᾶσα παρτήρησις, ἢ ἐνστάσις, γινομένη ὑπὸ τῶν ψηφοφόρων, σημειοῦται εἰς πρωτόκολλον, ὅπου καταχωροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ γνωμοδοτήσεις τῆς ἐφορευούσης ἐπιτροπῆς, συντόμως αἰτιολογημέναι· περὶ δὲ τοῦ κύρους αὐτῶν ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

21. Ἐκαστος ψηφοφορεῖ εἰς τὸν δῆμόν του· δύναται δὲ νὰ ἐξασκήσῃ τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ εἰς ἄλλον δῆμον, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ κάμῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ δήλωσίν του εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους πρὸ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων. Οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ ψηφοφορήσῃ εἰς δύο δήμους, ἢ διὰ ἀντιπροσώπου.

22. Ἡ ἐνσφράγισις παρὰ τοῦ διοικητοῦ κάλπῃ σφραγίζεται ἐξ ὑπαρχῆς ἐφ' ὅλων τῶν γωνιῶν ὑπὸ τῆς ἐφορευούσης τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξ ὧν τῶν παρευρισκομένων τὸ ἀπαιτήσωσι. — Κατὰ τὴν ἐν τῷ προγράμματι τῆς ἐπιτροπῆς ὁρισμένην ὥραν τῆς παύσεως τῆς ψηφοφορίας ἐκάστης ἡμέρας, ἢ ὅπῃ τῆς κάλπης σφραγίζεται δημοσίως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξ ὧν ἐκ τῶν παρευρισκομένων ψηφοφόρων τὸ ἀπαιτήσωσιν. — Ἡ δὲ ἀποσφράγισις αὐτῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐκά-

ἢ παύση μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ διὰ δημόσιον χρέος φυλακισμένοι, ἀνήκοντες εἰς τοὺς ψηφοφόρους τῆς ἐπαρχίας των, ἐξέρχονται τῶν φυλακῶν μὲ ἄδειαν, ἂν τὸ ζητήσωσι, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, δίδοντες ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν διὰ τὴν εἰς τὴν φυλακὴν ἐπάνοδόν των.

Γενικαὶ διατάξεις.

29. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως, παραιτήσεως, ἢ ἀνικανότητος βουλευτοῦ, γίνεται νέα ἐκλογή περὶ ἀναπληρώσεως ἐντὸς δύο μηνῶν κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγραφόμενας διατυπώσεις. — Ἡ Βουλὴ ἔχει μόνη τὸ δικαίωμα νὰ δέχεται τὴν παραιτήσιν τῶν μελῶν της.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

30. Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ὁθωνος ἐκλέγουσιν ἴδιον βουλευτὴν κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

31. Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω συνέρχονται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ διοικητοῦ τῆς καθεδρᾶς τοῦ Βασιλείου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς συνέλευσιν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐνεργοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ ἐκλογαὶ τοῦ Κράτους. — Ὁ μὲν Πρύτανης προεδρεῖ τὴν συνέλευσιν, ὃ δὲ γραμματεὺς κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον. — Ἡ ἐκλογή γίνεται διὰ ψηφοδελτίων. — Ὁ ὡς βουλευτὴς ἐκλεχθισόμενος ἀπαιτεῖται νὰ ἔχη τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 τοῦ Συντάγματος ιδιότητας.

32. Οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀπολαμβάνοντες τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκλέγειν δὲν δύνανται νὰ ἐξασκήσωσι τὸ αὐτὸ καὶ εἰς ἄλλην ἐκλογὴν.

33. Ὅλαι αἱ πράξεις τῶν ἐκλογῶν γράφονται εἰς ἀπλοῦν χάρτην.

34. Οἱ κληρικοὶ δὲν δύνανται νὰ ψηφοφορήσουν οὐδὲ νὰ ἐκλεθῶσι.

35. Πᾶσα ἐκλογή, ἥτις ἤθελεν ἐνεργηθῇ ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ἔχει κῦρος.

36. Ὁ παρὼν νόμος δὲν εἶναι ἀμετάβλητος.

Ἐν Ἀθήναις 18 Μαρτίου 1844.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Πολιτικά δικαστήρια.

Ἄρθρ. 1. Πρὸς διαχείρισιν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης ὑπάρχουν τὰ ἑξῆς δικαστήρια· — 1) εἰρηνοδίκαι· — 2) πρωτοδίκαι· — 3) ἐμποροδίκαι· — 4) ἐφέται· — 5) ὁ Ἀρειος Πάγος. — Ὅλοι οἱ ὑπῆκοοι τοῦ Κράτους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ τοῦ κλήρου α), ὑπόκεινται ἀνεξαίρετως εἰς αὐτά. Πολ. 1. 3. 13.

2. Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν συσταίνεται τοῦλάχιστον ἓν εἰρηνοδικεῖον· εἰς πάντα νομὸν, τοῦλάχιστον ἓν δικαστήριον πρωτοδικῶν· εἰς πᾶσαν σημαντικὴν ἐμπορικὴν πόλιν, ἓν δικαστήριον ἐμποροδικῶν· εἰς ὅλον τὸ Κράτος, οὐδ' ὀλιγώτερα τῶν δύο, οὐδὲ ὑπὲρ

α' Βλέπε Τόμ. Β'. λίξι Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος· Νόμον Καταστατικὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλ. ἄρθρ. ΚΕ' καὶ Νόμον περὶ ἱεροσκόπων κτλ. ἄρθρ. Θ'. καὶ τοῦ Καταστ. Νόμου ἄρθρ. ΙΓ'. καὶ ΙΔ'.

τὰ τρία δικαστήρια ἐφετῶν α)· καὶ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Ἄρειος Πάγος.

3. Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰς τὸ ἄρθρον. 1 ἀριθ. 1-4 διαλαμβανομένων δικαστηρίων θέλει προσδιορισθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας καὶ γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου β).

α) Ν. 26 Ἀπριλίου 1843 περὶ συστάσεως ἐφετείου εἰς Πάτρας.

1. Συσταίνεται εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν δικαστήριον ἐφετῶν περιλαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μισολογγίου, καὶ Καλαμῶν.

2. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας του τὸ δικαστήριον τοῦτο, θέλει προσδιορισθῇ συγχρόνως μὲ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἔλαι αἱ ἀπὸ τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μισολογγίου, καὶ Καλαμῶν ἐφέσεις, ὅσαι εἶναι ἰκκρεμαῖς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Ναυπλίῳ ἐφετῶν, χωρὶς νὰ ᾔναι ὥρτοι πρὸς ἐκδίκασιν, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ ἐν Πάτραις δικαστήριον τῶν ἐφετῶν. Τὰ περὶ τῶν ἰκκρεμῶν ποινικῶν δικῶν θάλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαίτερου νόμου.

Δ. 14 Μαΐου 1844 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπρ. 1843 νόμου.

1. Ὁ περὶ συστάσεως τρίτου δικαστηρίου ἐφετῶν ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1843 νόμος, θέλει δημοσιευθῇ ἀνωπερθέτως διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὸ διὰ τοῦ νόμου τούτου συσταίνόμενον δικαστήριον τῶν ἐν Πάτραις ἐφετῶν θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας τῇ 1 Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους.

3. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὰ δικαστήρια τῶν ἐμποροδικῶν Σύρου, Ναυπλίου, καὶ Πατρῶν μετασχηματίζονται, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ 1 ἁρθρου τοῦ εἰρημένου ἀπὸ 24 Μαρτίου 1843 νόμου, εἰς τμήματα τῶν ἐν ταῖς αὐταῖς πόλεσι πρωτοδικῶν, παύοντα τοῦ νὰ ἔχωσι τοῦ λοιποῦ εἰδικὸν πρόεδρον, γραφεῖον, καὶ κατάστημα.

β) Δ. 16 Ὀκτωβρίου 1834 περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῶν καθηδρῶν, καὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν δικαστηρίων τοῦ Βασιλείου.

1. Τὰ τακτικὰ δικαστήρια θάλουν διοργανισθῇ ἀνωπερθέτως καθ' ὅσον τὸ Βασίλειον.

2. Τούτων ἑνκα συσταίνονται, — 1) ἑνὴ πρωτοδικεῖα, ἀπὸ ἐν

4. Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου δικαστηρίου ἐμποροδικῶν ἐκτείνεται ἐφ' ὅσον καὶ ἡ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου, ὅπου ἔχει τὴν καθέδραν του. Δύναται δὲ ἡ

εἰς ἕνατον νομόν — 2) τρία ἐμποροδικεῖα — 3) δύο ἐφετῶν δικαστήρια — 4) εἰς Ἄρειος Πάγος.

3. Ὁ σχηματισμὸς τῶν δικαστηρίων τούτων καταρτίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου Τ. Ε. Ὄργανισμῷ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ὡρισμένα· — Ὁ δὲ διορισμὸς τοῦ ἀναλόγου προσωπικῆς αὐτῶν θέλει γνωστοποιηθῇ δι' ἰδιαίτερου διατάγματος.

4. Αἱ ἐργασίαι τῶν δικαστηρίων τούτων κανονίζονται κατὰ τὸν προμηθεύοντα ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου Τ. Ε. νόμον.

5. Τὰ πρωτοδικεῖα ἰδρύουσιν, — 1) τὸ τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας εἰς Ναύπλιον — 2) τὸ τῆς Ἀρκαδίας εἰς Τρίπολιν — 3) τὸ τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος εἰς Πάτρας — 4) τὸ τῆς Λακωνίας εἰς Σπάρτην — 5) τὸ τῶν Κυκλάδων εἰς Σύρον — 6) τὸ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας εἰς Ἀθήνας — 7) τὸ τῆς Εὐβοίας εἰς Χαλκίδα — 8) τὸ τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος εἰς Ἄμφισσαν — 9) τὸ τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας εἰς Μεσολόγητι — 10) τὸ τῆς Μεσσηνίας προσωρινῶς εἰς Πύλον.

6. Συσταίνονται ἐμποροδικεῖα εἰς Σύρον, εἰς Πάτρας, καὶ εἰς Ναύπλιον.

7. Τὰ τῶν ἐφετῶν δικαστήρια ἰδρύουσιν, τὸ μὲν, εἰς Ἀθήνας, τὸ δὲ, εἰς Τρίπολιν.

8. Καθέδρα τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι αἱ Ἀθῆναι, συμφώνως μὲ τὸν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 ἀρθρ. 2. νόμον.

9. Ἡ δικαιοδοσία ἐκάστου πρωτοδικεῖου ἐκτείνεται ἐφ' ὅσον τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ, ὅπου ἔχει τὴν καθέδραν του.

10. Τὰ ἐμποροδικεῖα ἔχουσιν τὴν αὐτὴν μὲ τὰ πρωτοδικεῖα τοῦ τόπου, ὅπου ἰδρύουσιν, δικαιοδοσίαν.

11. Τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον ἐφετῶν περιέχει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τοὺς νομοὺς — 1) Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, — 2) Εὐβοίας, — 3) Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, — 4) Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, — 5) Κυκλάδων.

12. Τὸ ἐν Τρίπολει ἐφετῶν δικαστήριον ἐμπεριλαμβάνει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τοὺς νομοὺς — 1) Ἀρκαδίας, — 2) Ἀργολίδος

Κιόρνησις να περιτείλῃ τὴν ἐκτείνῃ αὐτὴν κατὰ τὴν ἀνάγκην, διὰ δημοσίων δηλοποιήσεων. — Ὅπου δὲν ὑπάρχει δικαστήριον ἐμπορικῶν, οἱ πρωτοδίκαι δικάζουν καὶ τὰς ἐμπορικὰς ὑπο-

καὶ Κορινθίας, — 3) Λακωνίας, — 4) Μεσσηνίας, — 5) Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος.

13. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκτείνεται ἐφ' ἅπαν τὸ Βασίλειον.

14. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλουν συγκροτηθῇ καὶ κάμει ἐναρξιν τῶν συνεδριάσεων των τὰ προειρημένα δικαστήρια, θέλει μετ' ὀλίγον προσδιορισθῇ καὶ γνωστοποιηθῇ συγχρόνως μὲ τὸς διορισμούς τοῦ προσωποῦ. — Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διαλύονται τὰ μέχρι τοῦδε δικαστήρια Ναυπλίας, Μεσολογγίου, καὶ Χαλκίδος.

15. Τὰ εἰρηνοδικεῖα μένουσι προσωρινῶς εἰς τὴν μέχρι τοῦδε αὐτῶν κατάστασιν. — Ὁ ἀριθμὸς, αἱ καθέδραι, καὶ ἡ δικαιοδοσία τούτων θέλει προσδιορισθῇ ἐριστικῶς δι' ἰδιαίτερου διατάγματος. — Ἀλλ' αἱ ἐργασίαι τῶν εἰρηνοδικείων θέλουν κανονισθῇ κατὰ τὸν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου Τ. Ε. Ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων κτλ. ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν θέλουν κάμει ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν των τὰ λοιπὰ τοῦ Βασιλείου δικαστήρια.

Δ. 8. Ἰουνίου 1836. Ἡ ἰδρα τοῦ δικαστηρίου τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐφετῶν μετατίθεται ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Ναύπλιον κατὰ τὴν 1 τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Δ. 17 Ὀκτ. 1835. Τὸ νομαρχεῖον τῆς Φωκίδος καὶ Λοκρίδος, καὶ τὸ πρωτοδικεῖον τοῦ νομοῦ τούτου μετατίθενται ἀπὸ Ἀμφισσᾶν εἰς Δαμίαν. Κατὰ συνέπειαν τούτου θέλουν διαταχθῇ τὰ περαιτέρω καὶ κοινοποιηθῇ.

Δ. 17 Ὀκτ. 1835. Τὸ νομαρχεῖον Μεσσηνίας, καὶ τὸ πρωτοδικεῖον τοῦ νομοῦ τούτου μετατίθενται εἰς Καλάμας. Κατὰ συνέπειαν τούτων θέλουν διαταχθῇ καὶ κοινοποιηθῇ τὰ περαιτέρω.

Η. 1 Αὐγούστου 1842, περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰρηνοδικείων Κάρπου καὶ Οἰτύλου.

1. Οἱ δῆμοι Ἀβίας, Δεύκτρου, Καρθαμύλης, Οἰτύλου, καὶ Μέσσης, καὶ τὰ εἰρηνοδικεῖα Κάρπου καὶ Οἰτύλου, εἰς τὰ ὅποια ὑπάρχονται, ἀνήκοντες ἄχρι τοῦδε εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρωτοδι-

θέσεις κατὰ τοὺς αὐτοὺς μὲ τοὺς τῶν ἐμποροδικῶν τύπους α).
 'Ο. 7. Πολ. 729 ε.

5. Πᾶν εἰρηνοδικεῖον σύγκειται ἐξ ἑνὸς εἰρηνοδίκου, ἑνὸς γραμματέως, καὶ δύο παρέδρων, ἐξ ὧν ὁ εἰς τοῦλάχιστον πρέπει νὰ κατοικήῃ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ εἰρηνοδικείου. 'Ο. 10. 280. Πολ. 47. 489.

6. Πᾶν δικαστήριον πρωτοδικῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, τριῶν δικαστῶν τοῦλάχιστον, ἑνὸς εἰσαγγελέως, ἑνὸς ἀντεισαγγελέως, ἑνὸς γραμματέως, καὶ τεσσάρων παρέδρων, ἐξ ὧν οἱ δύο τοῦλάχιστον πρέπει νὰ κατοικῶσιν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου. 'Ο. 10. 262. 280.

7. Πᾶν δικαστήριον ἐμποροδικῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, δύο δικαστῶν, ἑνὸς γραμματέως, καὶ τεσσάρων παρέδρων β).—

κίου Σπάρτης, μεταβαίνουσιν ἤδη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρωτοδικείου Καλαμῶν.

2. Διὰ τὰς ἐκ τῶν δήμων τούτων ἑκκρεμίς παρὰ τῷ πρωτοδικεῖν Σπάρτης πολιτικὰς ὑποθέσεις, τὰς μεταβαίνουσας ἤδη εἰς τὸ ἐν Καλαμίαις πρωτοδικεῖν, θέλει προστεθῇ εἰς τὰς δικασίμους ἡμέρας τοῦ τελευταίου τούτου δικαστηρίου μία νέα δικάσιμος καθ' ἑξῆς μᾶλλον πρὸς ἀποκλειστικὴν αὐτῶν ἐκδίκασιν.

α) Ν. 24 Μαρτ. 1843, περὶ τῶν εἰδικῶν ἐμποροδικείων.

1. Πᾶν εἰδικὸν δικαστήριον ἐμποροδικῶν δύναται, ὅπου ἡ Κυβέρνησις τὸ εὐρίσκει εὐλογον, νὰ μετασχηματισθῇ διὰ Διατάγματος εἰς τμήμα τῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἐδρευόντων πρωτοδικῶν, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ ἄλλου μέλους τοῦ πρωτοδικείου, καὶ ἔχον γραμματεῖα τὴν τοῦ δικαστηρίου τούτου γραμματεῖα, διατηροῦν ὅμως τὴν ἐξ ἐμπορῶν ἐκλογὴν τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων αὐτοῦ.

β) Δ. 6 Δεκεμ. 1837, περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τοῖς ἐμποροδικαῖς δικαστῶν.

Τὰ ἐμποροδικεῖα, τὰ ὅποια ἔχρι τοῦδε ἐσύγκειντο, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 περὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ τῶν συμβολαιογράφων νόμου, ἐκ δύο δικαστῶν, καὶ τεσσάρων παρέδρων, θέλουν τοῦ λοιποῦ συγκροτεῖσθαι ἐκ τεσσάρων δικαστῶν, καὶ δύο παρέδρων. — Οἱ δικασταὶ καὶ οἱ πάριδροι θέλουν συνεδριάζει μετὰ τοῦ προέδρου πρὸς μύρησιν τοῦ

Ὁ πρόεδρος πρέπει νὰ ᾔναι νομικός· οἱ δὲ δικαστὴ καὶ παρόντες ἐμποροὶ· οἱ δὲ αὐτοὶ πρέπει νὰ ᾔναι κάτοικοι, ἢ νὰ κατοικήσωσι εἰς τὴν καθέδρην τοῦ δικαστηρίου καὶ ὅλην τῆς ὑπηρεσίας τῶν τῶν δόξουσι. Ὁ. 4. 10. 12. 22-23-24. 280. 28. 287.

8. Πᾶς δικαστήριον ἐφετῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, πέντε τοῦλάχιστον δικαστῶν, τριῶν παρόντων, ἑνὸς εἰσπγγελέως, δύο τῶ πολλῶ ἀντισπγγελέων, καὶ ἑνὸς γραμματέως α'. Ὁ. 10.

9. Ὁ Ἄρειος Πάγος σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, ἑνὸς ἀντιπροέδρου, πέντε δικαστῶν, ἑνὸς παρόντος β', ἑνὸς εἰσπγγελέως, ἑνὸς ἀντισπγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματέως γ'. — Ὁ ἀντιπρόεδρος, κωλυομένου μὲν τοῦ προέδρου, ἀναπληροῖ τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἄλλως δὲ, ἐνεργεῖ ὡς δικαστής. Ὁ. 10.

10. Ὅλοι οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 5-9 ἀναφερόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ὡς ἐφεξῆς: — 1. Οἱ εἰρηνοδίκαι, οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, οἱ πρωτοδίκαι καὶ ἐμποροδίκαι μετὰ τῶν παρόντων αὐτῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ εἰσπγγελέως τοῦ

δικαστηρίου, λαμβανόμενοι εἰς ἐκάστην συνεδρίασιν κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ τῶν, ὥστε, κωλυομένου τοῦ πρώτου δικαστοῦ, καταλαμβάνει τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ δεύτερος, τοῦ δὲ δευτέρου ὁ τρίτος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τῶν παρόντων.

α) Ν. 21 Ἰουλίου 1848 περὶ μεταβολῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

β) Δ. 25 Φεβρ. 1836, περὶ συνθέσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

γ) Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ παρόντων, ὅστις, κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 νόμου, περιορίζετο εἰς ἑνα καὶ μόνον, ἐπεκτείνεται εἰς τρεῖς.

δ) Δ. 8 Δεκεμ. 1837, περὶ προσθήκης 6 μέλους εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον.

1. Τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὸ ἄρθρον 9 §. 1. τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ πέντε δικαστάς, θέλει ἔχει τοῦ λοιποῦ 12 δικαστάς, φυλαττουμένων ἀμετακινήτων τῶν περὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ διατάξεων.

τόπου, θπου κεῖνται τὰ δικαστήρια ταῦτα. — 2. Οἱ ἐφέται, ἡ οἱ ἀρεισπαγῖται 1) μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — 3. Ὅλοι οἱ ἀντεισαγγελεῖς, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — 4. Οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τοῖς ἐξέταις ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — 5. Οἱ παρὰ τοῖς ἐξέταις εἰσαγγελεῖς, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως. Ὁ. 5-14. 278.

1) Γ. τὰ μέλη τοῦ ἐφεταίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

11. Πρόεδρος, εἰσαγγελεὺς, δικαστής, ἀντεισαγγελεὺς, ἡ εἰρηνοδίκης διορίζεται ὅστις, ἀφοῦ 1) ὑπεβλήθη εἰς τὰς δικατηγμένας διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐξετάσεις, ὑπηρέτησεν 2) ἐν ἔτος τοῦλάχιστον ὡς δικηγόρος, ἢ πάρεδρος. — Περιπλέον διὰ τοὺς προέδρους, εἰσαγγελεῖς, δικαστὰς, καὶ εἰρηνοδίκας, ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωσις τοῦ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας, διὰ δὲ τοὺς ἀντεισαγγελεῖς, ἡ τοῦ 22. — Γραμματεὺς δύναται νὰ διορισθῇ 3) ὅστις ὑπηρέτησε τοῦλάχιστον ἐν δλόκληρον ἔτος ὡς ὑπογραμματεὺς. — Ὡς πρὸς τοὺς πρώτους διορισμοὺς, τοὺς γενησομένους κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος νόμου, δύναται νὰ γενῇ ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.

1) Γ. παρέχει τὸ ἀφοῦ. 2) Γ. καὶ ὑπηρέτησιν. 3) Γ. μόνον.

12. Οἱ δικασταὶ καὶ πάρεδροι τῶν δικαστηρίων τῶν ἐμποροδικῶν ἐκλέγονται 1) ἐκ τοῦ εἰς τὰ ἄρθρα 14-21 ἀναγερομένου καταλόγου. Ὁ. 7.

1) Γ. λαμβάνονται.

13. Ὅσοι κατεδικάσθησαν ἐπὶ κακουργήματι, ἡ, κατὰ τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 22 α) καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένας περιστάσεις, ἐπὶ πλημμελήματι, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι πρόεδροι, δικασταὶ, εἰσαγγελεῖς, γραμματεῖς, πάρεδροι, ἡ εἰς ἄλλην δικαστικὴν ὑπηρεσίαν. — Ὁ καταδικασθεὶς σθύνεται ἀμέσως ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὑπαλλήλων, ἡ τῶν παρέδρων. —

α) ἴδε τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ Π. Ν.

Ἐκαστος δικαστικὸς ὑπάλλληλος παύεται προσωρινῶς τῶν ἔργων του, ἅμα γενῇ ἑναρξίς τῆς ἀνακρίσεως, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 308, ἔνεκα κακούργηματος, ἡ τινος τῶν εἰς τὰ ἀρθ. 22 καὶ 24 τοῦ Ποιν. νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων. Ὁ. 294.

14. Πᾶς ἔμπορος καταστημένος καὶ κατοικῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, λογίζεται ἱκανὸς διὰ τὴν θέσιν τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ παρέδρου παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ. Ὁ. 10. Πολ. 717.

15. Κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον παντὸς ἔτους συντάσσεται διὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχου κατάλογος περιέχων ἐκείνους τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων, ὅσοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ εἶναι ἱκανοὶ ν' ἀναλάβουν ἔργα ἐμποροδίκου· τὴν δὲ πρώτην Μαρτίου τὸ βραδύτερον ἐκτίθεται ἢ τοιχοκολλᾶται, πρὸς γνῶσιν πάντων, παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ τόπου, ἐνθα καθεδρεύει ὁ ἐπαρχος· ἐκτὸς δὲ τούτου, ὅπου ὑπάρχει χρηματιστήριον, ἢ δικαστήριον ἐμποροδικῶν, ἐκτίθεται ἢ τοιχοκολλᾶται ὁ κατάλογος, παρὰ μὲν τοῦ δημάρχου εἰς τὸ χρηματιστήριον, παρὰ δὲ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν εἰς τὸ ἀκροατήριον α).

α) Δ. τῶν 16 Ὀκτωβ. 1836 περὶ τῶν ἐμποροδικεῶν.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἀρθ. 15 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου συντακτικοὶ κατάλογοι ὑποψηφίων ἐμποροδικῶν θέλουν συντάττεσθαι τοῦ λοιποῦ παρὰ τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν καθ' ἕνα τὰ μέρη τῆς διοικήσεώς των, ὅσα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐμποροδικείου ὑπάγονται. Ἐκτιθενται δὲ εἰς τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἀρθρῷ διαλαμβανόμενα μέρη, καὶ εἰς πᾶσαν θραν εἰρηνοδικεῖου τοιχοκολλώμενοι ἐν τῷ δημαρχεῖῳ.

2. Οἱ κατάλογοι οὗτοι, 10 ἡμέρας μετὰ τὴν ἔκδοσιν ἢ τοιχοκολλῶσιν αὐτῶν, στέλλονται μετὰ τῶν γενομένων τυχόν παρατηρήσεων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου καὶ τοῦ γραμματέως τῶν ἐμποροδικῶν εἰς τὸν διοικητὴν· οὗτος δὲ, ἐξετάζων ἀμείνως τὰς σταλείσας παρατηρήσεις, ἐπικρίνει αὐτάς, καὶ διορθώνει τοὺς καταλόγους, τὰς ὁποίας δημοσιεύει μέχρι τέλους Μαρτίου τὸ βραδύτερον, κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὁρισθέντα τρόπον,

16. Πᾶς ἔμπορος δύναται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις διότι παρ-
βλεψέθῃσαν ἱκανοί, ἢ ἐνεγράφησαν ἀνίκανοι εἰς τοὺς ἐκτεθειμέ-
νους ἢ τοιχοκολλημένους καταλόγους.

17. (ἡ κυρώθη.) Ἐκαστος κατάλογος, ἀφοῦ ἐκτεθῇ τοιου-
τοτρόπως δέκα ἡμέρας, στέλλεται πρὸς τὸν ἑπαρχὸν ἀπὸ τὸν
δημαρχον, καί, ὡς πρὸς τὰ δικαστήρια τῶν ἐμποροδικῶν, ἀπὸ τὸν

3. Κατὰ τῶν γενομένων παρὰ τοῦ διοικητοῦ διερωτήσεων δύναται
νὰ γερῇ ἔφεσις εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Αἱ ἐφέσεις αὗται
πρὶν νὰ παραδίδωνται πρὸ τῆς 30 Ἀπριλίου εἰς τὸν ἀνήκοντα
διοικητὴν, ὅστις ἐφείλει ἐντὸς 3 ἡμερῶν νὰ τὰς στείλῃ εἰς τὴν γραμ-
ματεῖαν τῶν ἐσωτερικῶν.

4. Τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐφάσεων
τούτων ἀνεκκλητίως ἐν τῷ τμήματι τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητι-
κοῦ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρ. 47 καὶ 53
τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1835 ὀργανικοῦ νόμου.

5. Οἱ διοικηταί, παραλαβόντες τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου
τῆς ἐπικρατείας, ἐπιδιορθοῦσι κατ' αὐτὰς τοὺς καταλόγους ὀριστικῶς
αἱ δὲ ὀριττικαὶ αὗται ἐπιδιορθώσεις μετὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ
Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας δημοσιεύονται, διαρκεῦντος τοῦ μηνὸς
Ἰουνίου, εἰς τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβαν-
όμενα μέρη.

6. Ὅσοι τῶν ἐντὸς μὲν τῆς περιφέρειας τοῦ ἐμποροδικείου, ἐκτὸς
δὲ τῆς καθέδρας αὐτοῦ καταστημένων ἐμπορῶν, ἐγγραφέντες εἰς
τοὺς κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀρθρὰ ἀπαρτισθέντας καταλόγους, δυσκο-
λιούνται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἑδρὰν τοῦ ἐμποροδικείου πρὸς ἐκ-
πλήρωσιν ἔργων ἐμποροδικικοῦ, ἂν τυχὲν ἤθελον διορισθῇ, δύνανται νὰ
ἀναφερθῶσι περὶ τούτου ἐγγράφως εἰς τὸν διοικητὴν μέχρι τέλους
Ἰουνίου τὸ βραδύτερον· ὁ δὲ διοικητὴς, λαβὼν τὴν ἀναφορὰν, σημειοῖ
τὴν δόλωσιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν κατάλογον, ἀπέναντι τοῦ οἰ-
κείου τόπου τοῦ ὀνόματος ἐκάστου τῶν αἰτούντων. Οἱ τοιαύτην δῆ-
λωσιν προσενηχότες ρῆν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν
ἐμποροδικῶν διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, δι' ὃ ἔγιναν οἱ κατάλογοι.

7. Ὅλαι αἱ διατάξεις αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον,
ἰδίως δὲ τὰ ἀρθρὰ 17 καὶ 18 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 νόμου
ἀκυρεῖνται.

γραμμάτια τῶν δικαστηρίων τούτων, ὁμοῦ μετὰ τὰς γενομένας παρατηρήσεις. — Ὁ ἑπαρχος ἐπικρίνει ἀμέσως τὰς παρατηρήσεις, καὶ υποβάλλει εἰς τὸν νομάρχην τὸ πολὺ τὴν πρώτην Μαρτίου τοὺς διορθωθέντας καταλόγους, μετὰ συνοπτικὴν ἔκθεσιν τῶν ἐκ τῆς ἐπικρίσεως τῶν παρατηρήσεων προερχομένων τροποποιήσεων.

18. (ἡχυρώθη.) Μέχρι τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιτρέπεται ἔρεσις πρὸς τὸν νομάρχην, ὅστις, ἀπορραϊζῶν ἀνεκκλήτους τὰς περὶ ἐκάστης παρατηρήσεως γενομένας ἐρέσεις, ὁρεῖται νὰ διορθώσῃ κατ' αὐτὰς ὀριστικῶς μέχρι τῆς 20 Ἀπριλίου τοὺς εἰρημένους καταλόγους.

19. Κατὰ τὴν α'. Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους τὸ βραδύτατον, συγκαλεῖται εἰς τὴν καθέραν τοῦ δικαστηρίου συνέλευσις, προῖσταμένην τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, διὰ νὰ ἐκλεγθῶσι κατὰ πλειονοψηφίαν τρεῖς ὑποψήφιοι δι' ἐκάστην τῶν εἰς τὸ ἄθροον 7 ἐνδιαλαμβανομένων θέσεων δικαστῶν, ἢ παρόδρων. — Οἱ ὑποψήφιοι ἐκλέγονται ἐξ ἐκείνων τῶν ἐμπόρων, οἵτινες διακρίνονται διὰ τῆς τιμότητος, τοῦ πνεύματος τῆς εὐταξίας, καὶ τῆς καλῆς διευθετήσεως τῶν κατὰ τὸν οἶκόντων. — (Ὅλοι οἱ εἰς τοὺς καταλόγους τοὺς ἐν τοῖς ἄθροις 14-18 ἀναγεγραμμένους ἐγγεγραμμένοι ἔμποροι προσκαλοῦνται ἐγγράφως εἰς τὴν συνεδρίσιν ταύτην παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν· κωλυομένου δὲ τοῦ προέδρου, ὁ νομάρχης προεδρεύει τῆς συνελεύσεως.

Ἀπλοποίησης τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμμ. τῆς 4 Φεβ. 1835.

1. Πίναξ τῶν ἱκανῶν νὰ ἐκπληρώσωσι καθήκοντα μέλους, ἢ παρόδρου τοῦ ἐμποροδικαίου.

ἀριθμὸς	ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	κατοικία

ἡμερομηνία καὶ ὑπογραφή τοῦ ἀρμοδίου διοικητοῦ.

20. Ὁ καταλόγος τῶν υποψηφίων κοινοποιεῖται παρευθὺς πρὸς τὸν ἑρμόδιον εἰσαγγελέα παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν συνέλευσιν προέδρου, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καταλόγου διορίζονται οἱ ἀναγκαιοὶ δικασταὶ καὶ πάρεδροι διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, καθ' ἃ διατίττουσι τὰ ἄρθρα 10 καὶ 12. 1).

1) Γ. πρόσθετος. Οἱ δικασταὶ καὶ οἱ πάρεδροι τοῦ παρελθόντος ἔτους δύνανται νὰ δικρισθῶσιν ἐκ νέου.

21. Μέχρις οὗτου ἐνεργηθῶσι τὰ τῶν καταλόγων, τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 15-20 ἀναφερομένων, αἱ ἐκλογαὶ καὶ οἱ διορισμοὶ θέλουσι γίνεσθαι κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε ὑπάρχοντας τύπους.

22. Οὐδεὶς εἶναι ὑπόχρεος νὰ δεχθῇ θέσιν ἐμποροδίκου, ἢ παρέρου ὑποιουδῆποτε δικαστηρίου· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπαξ τὴν δεχθῇ, ὀφείλει, προσκληθεὶς παρὰ τοῦ προέδρου, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον. — Ἐκαστος ἐμποροδίκης καὶ πάρεδρος 1) ὀφείλει νὰ μετοικήσῃ παρευθὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 εἰς τὸν τόπον ὅπου καθεδρεύει τὸ δικαστήριον. Ὅσοι δὲ δεκατέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ των, δὲν ἔδωσαν ἐγγράφως τὴν παραίτησίν των εἰς τὸν 2) εἰσαγγελέα, ὑποτίθενται ὅτι ἐδέχθησαν τὸν διορισμόν. Ὁ. 5. 6. 7. 22. 24. 280 ε. 287.

1) Γ. Ἐκαστον μίλος ἐμπορικοῦ δικαστηρίου. 2) Γ. παρ' ἐφέταις ἢ παρὰ πρωτοδικαίς.

23. Ὅστις, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἀνευ ἀποχρώσεως δικαιολογίας, δὲν ἐμφανίζεται εἰς τὸ δικαστήριον, ἢ, κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 22, δὲν μετοικεῖ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, καταδικάζεται τὸ πρῶτον, κατὰ πρότασιν τοῦ 1) εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου δικαστηρίου, εἰς πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ, εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν· στερεῖται προσέτι καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ θέσιν παρέρου, ἢ ἐμποροδίκου. Κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις ἡ ἀπό-

1) Γ. παρὰ πρωτοδικαίς.

φασιν καταχωρίζεται δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος εἰς τινὰ τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων, προσδιοριζομένην παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ εἰς ἄλλο ἐγχώριον περιοδικὸν σύγγραμμα.
 'Ο: 7.22. 26. 41. 64.

24. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον δριζομένη ποινὴ ἐπιβάλλεται, καὶ ὅταν ὁ ἐμποροδίκης, ἢ πάρεδρος ἐμφανισθῇ μὲν εἰς τὸ δικαστήριον, κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην πρόσκλησιν, ἀπομακρυνθῇ δὲ πάλιν ἄνευ νομίμου δικαιολογήματος πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑπηρεσίας του. 'Ο: 7. 22. 26.

25. Νόμιμα δικαιολογήματα θεωροῦνται μόνον τὰ ἑξῆς:—1. Ἡ δι' ἀποδείξεως ἱατροῦ πιστοποιουμένη νόσος, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν.—2. Λόγοι οἰκιακοί, ἢ τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλης 1) ἀστυκῆς ἀσχολίας, οἵτινες, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀρχῆς, ἀπαίτουσι τὴν εἰς ἄλλον τόπον μετάβασιν, ἢ καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν, ἢ δὲν ἐπιτρέπουσι καμμίαν ἄλλην ἐνασχόλησιν. Περὶ τῆς ἰσχύος τῶν προεινομένων δικαιολογημάτων κρίνει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.
 'Ο: 26.

1) Γ. τὸ ἄλλης παρέλκει.

26. Ὡς ἀρμόδιον δικαστήριον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 23-25 θεωρεῖται πᾶν δικαστήριον ἐμποροδικῶν, εἰρηνοδικῶν, ἢ ἄλλο, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διωρισμένος ὁ ἐμποροδίκης, ἢ ὁ πάρεδρος.

27. Κωλυμένου τοῦ προέδρου, εἰς μὲν τὰ δικαστήρια ὅπου ὑπάρχει ἀντιπρόεδρος, προεδρεύει οὗτος, εἰς δὲ τὰ ἄλλα δικαστήρια, ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν, ἥτοι τὰ πρεσβεῖα τοῦ διορισμοῦ ἀνώτερος δικαστῆς α)· ὅταν δὲ, κωλυμένου εἰρηνοδίκου τινὸς

α) Δηλοπ. 5 Ἰανουαρ. 1838 τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσ. γραμματείας.

Τινὲς τῶν μετατιθεμένων πρωτοδικῶν ἰρώτησαν, ποίαν τάξιν θέλουν κατέχει εἰς τὰ νέα δικαστήρια ὡς πρὸς τοὺς νέους συναδελφούς των· θέλει δηλαδὴ προσδιορίζει τὴν τάξιν ταύτην ἢ ἐπὶ τῇ καθ' ἡ ἑκάστοις διωρίσθαι μὲ τὸν αὐτὸν βαθμὸν εἰς ἐπεισὶνδῆσται δικα-

ἡ δικαστοῦ, δὲν ὑπάρχει πλέον ἄλλος τοιοῦτος, ἐπέχει τὸν τόπον αὐτοῦ εἰς πάρεδρος κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὁρισθεῖσαν τάξιν. Προσέτι, κωλυομένου τοῦ εἰσαγγελέως, ἀνακληροῦ τὴν θέσιν ὁ ἀντεισαγγελεύς· κωλυομένων δὲ ἀμφοτέρων, ὁ νεώτερος δικαστής. Ὁ. 33. 37. 42. 261. 270. 278. Πολ. 47. 50. 489. Ποιν. 61.

28. Τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων προσδιορίζει ἡ πολιτικὴ δικονομία. Πολ. 1. 3. 58 ε. 62. 92. 100.

στέρην, ἢ ἡ αὐτὴ ἐνδὲς εἰς ἄλλο μεταβάσει· ἐξαλείφει τὸ ἤδη κεκτημένον δικαίωμα τῆς προτεραιότητος, καὶ καθίστασι πάντοτε τὸν μετατιθέμενον δικαστὴν ἰσχυρόν ὡς πρὸς τοὺς ἄλλως νεωτέρους κατὰ τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν συναδελφούς των; — Ἐπειδὴ ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία πρὸ οἰσθηκτοῦ δικαστηρίου, συνεχῶς ἐκτελεζομένη, εἶναι πάντοτε ἡ αὐτὴ, καὶ παρέχει, ὅταν ὁ βαθμὸς ᾖναι ὁ αὐτός, τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν τάξιν δικαιομάτων, τὰ δὲ δικαιώματα αὐτὰ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐλαττώνωνται ἐκ τῆς εἰς ἄλλο δικαστήριον ἀπλῶς μεταθέσεως ἐκρίνανται καλὸν νὰ θέσωμεν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου τὰς ἐξῆς διακρίσεις.

1. Ὅταν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον, ἢ ἐφεταῖον, ὅπου πρωτοδικῆς, ἢ ἐφέτης, ἢ ἄλλος τοῦτου ὁμοβάθμιος μετατίθῃ ὡς δικαστής, ὑπάρχουσι δικασταί, τῶν ὁποίων ὁ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὸν βαθμὸν τούτου διορισμὸς εἶναι μεταγενέστερος τοῦ τοῦ μετατιθέμενου, ὁ μετατιθεὶς θέλει προκρίσθαι αὐτῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις.

2. Ἄν μεταξὺ τῶν νέων τοῦ μετατιθεμένου συναδελφῶν ὑπάρχῃ καὶ σύγχρονος ἔχων μὲ τὸν μετατιθέμενον τὴν εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν βαθμολογίαν του, οὗτος θέλει προκρίσθαι τοῦ μετατιθεμένου.

3. Οἱ εἰς θέσιν πρωτοδικικοῦ διοριζόμενοι γραμματεῖς πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ εἰρηνοδίκαι, θέλουσι καθισθεῖν τελευταῖοι πάντων τῶν συναδελφῶν των, χάριν τῆς ἐν τῷ νόμῳ λεπτῆς διακρίσεως μεταξὺ τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ τῶν πρωτοδικῶν.

4. Ὁ ἀπὸ ἀνωτέρου εἰς κατώτερον δικαστήριον καταβιβασθεὶς θέλει καθισθῆναι τελευταῖος, διότι ὁ καταβιβασμὸς, ὡς εἶδος ποινῆς, ἀφαιρεῖ τὰ ἐκ τῆς προτέρας θέσεως κεκτημένα δικαιώματα, καὶ λογίζεται ὡς νέος εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν διορισμὸς.

103. 142. 146, 2 καὶ 3. 166. 169. 176. 191. 203. 205.
206. 207. 243. 281. 299. 314. 432. 448. 490 ε. 529 ε.
599. 630. 653. 718 ε. 737 ε. 806 ε. 882 ε. 896. 1001.
1016. 'Ο. 299. Π. Ν. 134. 149. 392.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ποινικὴ δικαστήρια.

Α'. Ἐν γένει.

29. Ἐκτὸς τῆς εἰς τὴν ποινικὴν δικονομίαν ἀπορριζομένης εἰδικῆς 1) δικαιοδοσίας καὶ τῆς στρατιωτικῆς δικτῆς, ὑπάρχει, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένων ποινῶν, τὰ ἑξῆς δικαστήρια· — 1. πταισματοδικῶν — 2. πλημμελειοδικῶν — 3. κακουργιοδικῶν α). — Ὅλων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων προέστανται ὁ Ἄρειος Πάγος κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 9 διαλαμβανόμενον σχηματισμὸν του. Ποιν. 36 ε. 330 ε. 363 ε. 409 ε. 511 ε.

1) Γ. Ὑπαζεύσεις.

30. Τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ποινικῶν δικαστηρίων προσδιορίζει ἡ ποινικὴ δικονομία 6). Ποιν. 333 ε. 350. 367. 370. 373 ε. 419 ε. 477 ε. 'Ο. 29 ε. 299.

α) Δ. 13 Ὀκτ. 1835 περὶ τῶν πρὸ τῆς 19 Ἀπριλ. 1834 κακουργ.

1. Αἱ πρὸς τῆς 19 Ἀπριλ. 1834 πραχθεῖσαι καὶ μέχρι τοῦδε ἀτιμώρητοι μείνασαι κολάσιμοι πράξεις θέλουσι δικάζεσθαι παρὰ τῶν κακουργιοδικῶν μὲν, ἂν ἡ τὴν ὁρίαν ἐπάγανται ποινὴ εἴναι βαρυτέρα τῆς πενταετοῦς φυλακίσεως· παρὰ τῶν πλημμελειοδικῶν δὲ, ὅταν αὕτη ᾖται πενταετὴς τὸ πολὺ φυλάκισις, ἢ ζήτησις χρηματικῇ.

6) Δ. 25 Ὀκτωβρ. 1835.

1. Αἱ ἐγκληματικαὶ δίκαι, ὅσαι πρὸ τῆς κατὰ τὸ 1832 (14 Ὀκτ.) γενομένης διαλύσεως τῶν δικαστηρίων, πρωτοκλήτως δικασθεῖσαι ἐξεκαλείσθησαν νομίμως, ἔμειναν δὲ καὶ μένουσι εἰς οὗτοι ἐκπρεμεῖς, θέλουσι δικασθῇ ἀνεκλήτως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κατὰ τὸ 1829 ἐκδοθείσης ἑγκληματικῆς διαδικασίας παρὰ τῶν νῦν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν. Κατὰ τῶν παρὰ τούτων τῶν δικαστηρίων ἐκδοθησμένων ἀποφάσεων δὲν ἐπιτρέπεται καμμία παραίτησις προσφυγῇ.

Β'. Πταισματοδικῶν δικαστήρια.

31. Πταισματοδικῶν δικαστήριον εἶναι ἕκαστον κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 27 προσηκόντως σχηματισμένον εἰρηνοδικεῖον. — Δημόσιος κατηγορος παρ' αὐτῷ εἶναι συνήθως ὁ εἰς τὴν καθεδρὰν τοῦ δικαστηρίου τῶν πταισματοδικῶν δήμαρχος, ὁ δημαρχικὸς πάμεδρος, ἢ ὁ ἐκεῖ, τυχόν, διωρισμένος ἀστυνόμος. — Δύναται δὲ καὶ κατηγορήσῃ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς διχονομίας, καὶ πᾶς ἄλλος ἀρμόδιος 1) ἀστυνόμος, δήμαρχος, δημαρχικὸς πάμεδρος, εἰσαγγελεὺς, ἢ τέλος καὶ αὐτὸς ὁ ἀδικηθεὶς. Ποιν. 21. 292. 330. 331. 332.

1) Γ. καὶ πᾶς ἄλλος ἀρμόδιος κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποιν. δικ.

Γ'. Πλημμελειοδικῶν δικαστήρια.

32. Τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν σύγκαιται ἐξ ἐνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἐνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἐνὸς γραμματέως. — Ἐκαστον κατὰ τὸ ἄρθρον 6 σχηματισμένον δικαστήριον πρωτοδικῶν, εἶναι συγχρόνως καὶ πλημμελειοδικῶν δικαστήριον. — Ὁ πρόεδρος ἀναπληροῖ τοὺς ἐλλείποντας δικαστὰς ἐκ τῶν παρέδρων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὁρισθεῖσαν τάξιν. Ὁ. 27. 278. Ποιν. 363.

33. Κωλυομένου τινὸς τῶν πλημμελειοδικῶν, ἰσχύουσιν οἱ ἔροι τοῦ ἁρθρου 27. Μὴ ἐλθόντων δὲ τῶν παρέδρων, ἢ ἀναχωρησάντων ἀνευ ἀδείας, ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἁρθρων 22-26 ὁρισμένα. Ὁ. 278. Ποιν. 363.

Δ'. Κακουργιοδικῶν δικαστήρια.

1) Συνέδρων δικαστήριον.

34. Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων σύγκαιται ἐξ ἐνὸς προέδρου,

2. Ἡ κατ' ἐκκλησίαν δίκη θέλει εἰσαχθῇ εἰς ἐκεῖνο τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὑποίου εἶχε τὴν ἔδραν τοῦ πρῶτοδικῶς διαβάν δικαστήριον.

τεσσάρων δικαστῶν α), ἐνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἐνὸς γραμματέως. Ποιν. 410. 411. 415, 2.

35. Ὁ πρόεδρος, οἱ δικασταὶ, καὶ ὁ γραμματεὺς διορίζονται παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων μετὰ τὴν παῦσιν τῆς προλαβούσης συνόδου τοῦ δικαστηρίου 1). — Τὰ ὀνόματα τῶν διορισθέντων δημοσιεύονται δι' ἐπιμελείας τοῦ 2) εἰσαγγελέως εἰς τὴν αὐτὴν διαταγὴν, εἰς ἣν προσδιορίζεται καὶ ἡ ἑναρξίς. Ὁ 44. Ποιν. 411. 412.

1) Γ. τῶν κακουργιοδικῶν. 2) Γ. παρὰ τοῖς ἐφίταις.

36. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη δημοσίευσίς γίνεται διὰ τῆς εἰς ἐπίσημόν τινα ἑφημερίδα καταχωρίσεως, καὶ διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν καθέδραν ὧλων τῶν δικαστηρίων τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ τῶν ἐπαρχείων, τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου. — Ὁ εἰσαγγελεὺς προσδιορίζει τὴν ἑφημερίδα· ἡ δὲ καταχώρισις γίνεται δωρεάν, ἐπὶ ποινῇ πέντε μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.

37. Ὁ πρόεδρος λαμβάνεται συνήθως ἐκ τῶν ἐφετῶν, δύναται ὅμως νὰ διορισθῇ καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἢ τῶν πλημμελειοδικῶν, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ὁποίου θέλει συνεδριάσῃ τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν. Δι' ἐνδεχόμενον δὲ κώλυμα τοῦ προέδρου, διορίζεται καὶ ὁ ἀναπληρώσων αὐτόν. Κωλυομένου δὲ καὶ τούτου, λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ προέδρου ἐκεῖνος τῶν συνέδρων, ὅστις προηγεῖται τῶν λοιπῶν κατὰ

α) Ν. 30 Ἰουν. 1839 περὶ περιστολῆς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνέδρων ἀπὸ 5 εἰς 3.

1. Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων, ἐν ὁποῖον συνέκειτο μέχρι τοῦδε, κατὰ τὸ ἄρθρ. 34 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστ. κατ. νόμου, ἐξ ἐνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἐνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἐνὸς γραμματέως, θέλει σύγκεισθαι τοῦ λοιποῦ ἐξ ἐνὸς προέδρου, δύο δικαστῶν, ἐνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἐνὸς γραμματέως, λαμβανομένων, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, κατὰ ὅρισται ἐν τοῖς ἄρθροις 37, 38, 43, καὶ 44 τοῦ εἰρημένου νόμου.

τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ διαλαμβανομένην τάξιν. — Ἡ θέσις τοῦ συνέδρου, τοῦ ἐπέχοντος οὕτω τὸν τόπον τοῦ προέδρου, ἀναπληροῦται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 42. Ὅ. 27.

38. Οἱ σύνεδροι λαμβάνονται ἐκ τῶν πλημμελειοδικῶν, εἰς τῶν ὁποίων τὴν καθέδραν συνεδριάζει τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν, ἢ καὶ ἐκ τῶν ἐφετῶν· δύνανται δὲ νὰ ληφθῶσι καὶ ἐκ τῶν παρέδρων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ τῶν ἐρετῶν. Ὅ. 6. 8. 32.

39. Εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν προτοιμαζονται εὐσχημα κατοικήματα δι' ὅλους τοὺς ἔξωθεν ἐρχομένους συνέδρους. — Ὁ νομάρχης, ὁ διευθυντὴς τοῦ νομοῦ, καὶ οἱ πρωτοδίκαι ἐπισκέπτονται πρῶτοι τὸν πρόεδρον καὶ τὸν εἰσαγγελέα εἰς τὰς δι' αὐτοὺς διορισθείσας κατοικίας ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν ἀρτίζιν των. Π. Δ'. 63. Ὅ. 239.

40. Ὅλοι οἱ διορισθέντες σύνεδροι εἰδοποιῶνται περὶ τοῦ διορισμοῦ των παρὰ τοῦ προέδρου αὐτῶν δεκατέσσαρας ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ δικαστηρίου, καὶ προσκαλοῦνται ἐγγράφως νὰ ἐμφανισθῶσι.

41. Μὴ ἔλθόντων τῶν συνέδρων, ἢ ἀναχωρησάντων ἀνευ ἀδείας, ἰσχύουσι τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 23-26 ὠρισμένα.

42. Κωλυομένου τινὸς τῶν συνέδρων, ἀναπληροῦσι τὸν τόπον του οἱ λοιποὶ πλημμελειοδίκαι καὶ οἱ πάρεδροι αὐτῶν, οἵτινες δὲν διωρίσθησαν σύνεδροι, ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε οἱ μὲν δικασταὶ καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ὑπηρεσίας των, οἱ δὲ πάρεδροι κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὁρισθεῖσαν τάξιν. Ὅ. 27. 37.

43. Ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεὺς, ὁ ἀντεισαγγελεὺς, ἢ ὁ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ὑποκατασταθεὶς εἰσαγγελεὺς δικαστηρίου τινὸς πλημμελειοδικῶν, ἐκπληροῖ καθήκοντα δημοσίου κατηγοροῦ.

44. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ὁποίου συγκροτεῖται τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν, ἐκπληροῖ καθήκοντα γραμματέως, ὅν, κατὰ τὰς

ἄρθρον 35, δὲν διατάζει ἄλλως πως ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία.

2) Ἑνόρκων δικαστήριον.

45. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἐνόρκου λογίζονται ἱκανοί, καθ' ὅσον δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων, — 1. ὅλοι οἱ διδάσκαλοι τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, γυμνασίων, καὶ πανδιδακτηρίων 1). — 2. ὅλα τὰ ἡμεδαπὰ μέλη τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν. — 3. ὅλοι οἱ ἡμεδαποὶ προλῦται — 4. ὅλοι οἱ ἡμεδαποὶ, ὅσων τὰ ἀκίνητα κτήματα τιμῶνται τοῦλάχιστον πεντακισχιλίων δραχμῶν, ἢ ὅσοι ἔχουσιν εἰσόδημα τοῦλάχιστον χιλίων δραχμῶν α). — 5. Οἱ Συμβολαιογράφοι. Ὁ. 46 47. 48 49. 59.

1) Γ. τοῦ πανεπιστημίου.

46. Ἑνορκοὶ δὲν δύνανται νὰ ᾔναι — 1. γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας, νομάρχαι, διευθυνταὶ νομοῦ, ἑπαρχοὶ, δήμαρχοι, δημορχικοὶ πάρεδροι, ἢ ἀστυνόμοι — 2. ὅλοι οἱ δικασταί, ἐκτὸς τῶν ἐμποροδικῶν καὶ τῶν παρέδρων ὄλων τῶν δικαστηρίων — 3. οἱ εἰσγγελεῖς καὶ ἀντεισγγελεῖς — 4. ὅσοι διέπουσιν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, ἢ ἄλλως ἐκπληροῦσιν ἐκκλησιαστικὰ καθήκοντα — 5. ὅστις δὲν ὑπερέβη εἰσέτι τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

α) Δ. 22. Ἰαν. 1837, περὶ συμπληρ. τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων.

1. Ὅσῳ εἰς τῇ περιφερείᾳ διοικήσεώς τινος, δὲν εὑρίσκονται ἀρκετοὶ πολῖται διὰ ν' ἀπαρτισθῇ κατὰ τὸν νόμον ἀκατάλογος τῶν ἐνόρκων, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν συμπληροῦται ἐξ ἰσίων τῶν ἡμεδαπῶν κατοίκων τῆς διοικήσεως, ὅσοι, μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἄρθρ. 46 καὶ 47 τοῦ εἰρημένου νόμου, ἔχουσιν ἀκίνητα κτήματα τιμώμενα κατωτέρω τῶν πέντε χιλιάδων, ἢ ἀνωτέρω τῶν δύο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων δραχμῶν, ἢ εἰρήσιον εἰσόδημα ἑξαττον μὲν τῶν χιλίων, ἀλλὰ μεγαλύτερον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἐὰν πρὸς ἀπάρτισιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων δὲν εὐρεθῶσιν ἱκανοὶ κάτοικοι, ἔχοντες τὸ κατὰ τὸ προηοούμενον ἄρθρον τίμημα, ὁ ἀκατάλογος συμπληροῦται τότε ἐκ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων καὶ ἄλλων αἰρεσίμων πολιτῶν.

47. Ἀποκλείεται τῆς θέσεως ἐνόρκου — 1. διὰ εἰού μὲν, ὅστις κατεδικάσθη ἕνεκα κακουργήματος, ἢ ἕνεκά τινος τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων α). — 2. ἐπὶ ῥητὸν δὲ χρόνον, ὅστις, κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένας περιπτώσεις, κατεδικάσθη εἰς πρόσκαιρον διακοπὴν τῆς πρὸς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἱκανότητος. Ποιν. 564.

48. Κάνεις δὲν δύναται νὰ ᾖναι ἐνόρκος εἰς εἰδικὰς ἀξιοποιῶνς πράξεις, ἐὰν ὡς ἐκ τῶν καθήκοντων τῆς ὑπηρεσίας του συνέπραξεν 1) εἰς τὴν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου εἰσαχθεῖσαν ὁκτὴν, ἢ ὡς μάρτυς ἔδωκε τὴν μαρτυρίαν του, ἢ ὡς πραγματογνῶμων ἐγνωμοδότησεν, ἢ παρίσταται 2) ὡς ἀδικοηγεὶς ἢ ζημιωθεὶς.

1) Γ. ἀμέσως ἢ ἰμμέσως. 2) Γ. φαίνεται ἔχων συμφέρον.

49. Μόνον δι' ἡλικίαν 70 ἐτῶν δύναται τις ν' ἀποποιηθῇ διὰ πάντα τὰ καθήκοντα τοῦ ἐνόρκου.

50. (ἡχυρώθη). Κατὰ μῆνα Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ἐκάστου ἔτους σχεδιάζεται διὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἐπαρχοῦ κατάλογος β) περιέχων ἐκείνους ἐκ τῶν κατοίκων αὐτῆς, ὅσοι, κατὰ τὸ ἄρθρον 45, εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἐκπληρώσωσι καθήκοντα ἐνόρκου, καὶ, κατὰ τὴν α'. Μαρτίου τὸ πολὺ, ἐκτίθεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν πάντων γ).

α) Δ. 20 Μαΐου 1836. ὑπὸ τὸ ἄρθρον 22. Π. Ν.

β) Ὑπόδειγμα τοῦ πίνακος.

Πίναξ τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ... ἱκανῶν νὰ ἐκπληρώσωσι καθήκοντα ἐνόρκου πολιτῶν.

ἀριθμ.	ὄνομα καὶ ἐπών.	κατοικ.	ἡλικ.	ιδιότης ἀπαιτουμ.

ἡμερ. καὶ ὑπογρ. τοῦ διοικητοῦ

γ) Ν. 9 Ἰουλίου 1848 περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῶν ἐλλογῶν τῶν ἐνόρκων.

51. (ήκυρώθη.) Πᾶς πολίτης δύναται, κατὰ τὸ ἄρθρον 16, νὰ κάμῃ παρατηρήσεις. — Αἱ γενομέναι παρατηρήσεις ἐπι-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων.

1. Ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ὅτι ἔχουν, κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου, καταγράφονται ἀπὸ τὸν δήμαρχον ἐν ἰδιαιτέρῳ καταλόγῳ εἰς ἕκαστον δῆμον. — Οἱ ἰδιαιτέροι οὗτοι κατάλογοι στέλλονται εἰς τὸν ἐπαρχον, ὅστις τούτους καταστρώνει εἰς ἐπαρχιακὸν κατάλογον.

2. Οἱ οὕτω συνταχθέντες κατάλογοι τῶν ἐνόρκων εἶναι διαρκεῖς, καὶ δὲν μεταβάλλονται ἀποσβίσεις δὲ καὶ νέαι ἐγγραφαὶ δύνανται νὰ γένωσι μόνον κατὰ τὴν ἐτησίαν αὐτῶν ἀναθεώρησιν, ἐνεργουμένην κατὰ τὰς ἐξῆς διατυπώσεις.

3. Πᾶς δήμαρχος χρεωστεῖ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τῆς 1 ἕως τῆς 15 Φεβρουαρίου ν' ἀναθεωρῇ τὸ μέρος τοῦ ἐπαρχιακοῦ καταλόγου, τὸ περιέχον τοὺς ἔχοντας προσόντα ἐνόρκου δημότας του, σημειῶν εἰς ἑκάστην ὅσους νομίζει ἐγγραπτέους ἢ ἀποσβεστέους, καὶ τοὺς λόγους τῆς ἐγγραφῆς ἢ ἀποσβίσεως αὐτῶν. Κατὰ δὲ τὴν 20 Φεβρουαρίου ὑποβάλλει τὸ ἔργον του εἰς τὸν ἐπαρχον.

4. Ὁ ἐπαρχος, λαβὼν τὰ ἔργα τῶν δημάρχων τῆς ἐπαρχίας του, τὰ συνδιδύει μὲ τὰς παρατηρήσεις του, καὶ, τὴν 10 Μαρτίου, τὰ στέλλει εἰς τὸν νομάρχην.

5. Ὁ νομάρχης ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν γενικὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐπαρχιακῶν καταλόγων, καὶ πρὸς τοῦτο ἐγγράφει καὶ αὐτοὺς τοὺς πολίτας, ὅσοι ἀπέκτησαν τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου, ἢ εἶχον παραλειφθῇ κατὰ τὸ παρελθόν. — Ἀποσβίνει δὲ — 1. τοὺς ἀποβέβωσαντας — 2. ἐκείνους, ὅσων ἡ ἐγγραφή ἀπειδείχθη ἄκυρος παρὰ τῶν ἀρμοστίων ἀρχῶν — καὶ σημειώνει ὡς ἀποσβεστέους — 1. τοὺς ἀποβέβωσαντας τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα — 2. ὅσους νομίζει μὴ προσηκόντως ἐγγραφέντας, καὶ ἂν ἡ ἐγγραφή των δὲν προσεβλήθη ὑπὸ τινος. — Κρατεῖ βιβλίον ὅλων τούτων τῶν ἀποφάσεών του, ὅπου γίνεσθαι μνηστὴ τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων αὐτῶν.

6. Οἱ ἐπαρχιακοὶ κατάλογοι, διορθωθέντες οὕτω παρὰ τοῦ νομάρχου, ἐκτίθενται τὴν 1 Μαΐου εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἑκάστου δήμου, ἀναγιγνώσκονται τὴν ἐπομένην πρώτῃ Κυριακῇ εἰς τὰς ἐκ-

κρίνονται κατὰ τὰ άρθρα 17 καὶ 18, καὶ ἐπιδιορθοῦνται δριστικῶς οἱ καταλόγοι.

κλισῶς τῶν δῆμων, καὶ παρακατατίθενται — 1) εἰς τὸ γραφεῖον τῆς δημορχίας, καὶ εἰς τὰς κατοικίας τῶν παρίδρων — 2) εἰς τὸ γραφεῖον τῆς νομαρχίας. — Πᾶς δὲ πολίτης δύναται νὰ λάβῃ ἀκωλυτως γνῶσιν τοῦ καταλόγου, ἢ καὶ νὰ τὸν ἀντιγράψῃ.

7. Πᾶσα ἀπόδοσις ἐκ τοῦ καταλόγου κινῶμεναι ἀπὸ τὸν νομάρχην διὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν εἰς τὸν ἐπισβεσθέντα.

8. Οἱ κατάλογοι θέλουσιν περιέχει ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος ἐκάστου ἡγηγαραμένου πολίτου σημείωσιν τῆς κατοικίας του, τῆς ἡλικίας του, τοῦ ἐπιτηδεύματός του, τῆς ἀκινήτου περιουσίας του, τοῦ ἐξῆς, τοῦ εἰσοδήματός του, καὶ τῆς ιδιότητος, τῆς παρεχούσης αὐτῷ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐνόρκου.

9. Ἄν ἐᾷ παιτεύμενος ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων δὲν συμπληρωθῇ ἐκ τοῦ συνταχθέντος καταλόγου, ἀναπληροῦται ὁ ἀριθμὸς οὗτος κατὰ τὸ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1837 Β. Διάταγμα περὶ συμπληρώσεως τῶν ἐνόρκων, συμφῶνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

10. Τὴν 15 Σεπτεμβρίου οἱ κατάλογοι ἀπεπερατοῦνται· ὁ νομάρχης δημοσιεύει, ἐκδίδων εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἐκάστης ἐπαρχίας τὰς διορθώσεις τῶν καταλόγων, ὅσαι ᾔθειλον γενῇ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης διὰ τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπικείμενου κεφαλαίου· τὰ δὲ ἐπαρχιακὰ συμβούλια καὶ ὁ νομάρχης ἐκλέγουσιν τοὺς ἐνόρκους ἐντὸς τοῦ ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ τῶν περιεχομένων εἰς τοὺς καταλόγους προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν παραπόνων.

11. Ὅστις τῶν δημοτῶν, ἀπολαύων τὰ πολιτικὰ καὶ δημοτικὰ δικαιώματα, καὶ ἔχων συμπληρωμένον τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, νομίσει, εἴτε ὅτι ἐνεγράφη εἰς τοὺς καταλόγους, ἢ παρελείφθη, ἢ ἀπισθίσθη ἀπ' αὐτῶν μὴ προσπεκόντως, εἴτε ὅτι ἄλλοι ἐνεγράφησαν, ἢ παρελείφθησαν, ἢ ἀπισθίσθησαν μὴ προσπεκόντως, δύναται νὰ ζητήσῃ δι' ἀγωγῆς, εἰσαγομένης εἰς τὸ ἀρμόδιον πρωτοδικεῖον μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου τοῦ ἐξῆς, τὴν διόρθωσιν τῶν περὶ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων σφαλμάτων.

52. Οἱ κατὰ τὰ άρθρα 18 καὶ 51 διορθωθέντες καταλόγοι *κοινοποιούνται* εἰς τὸ νομαρχικὸν συμβούλιον κατὰ τὴν ἐτη-

12. Ἡ ἀγωγή ἐπιδίδεται εἰς τὴν νομάρχην, καὶ εἰς τὸν ἔχοντα συμβεβηκέναι, ἐπὶ πυνῇ ἀκροάσεως.

13. Πᾶσα δίκη περὶ τούτων ἀπὸ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων προτιμᾶται ἀπὸ τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν, καὶ ἡ διαδικασία τῆς εἶναι συνοπτικῇ. — Ἡ ἐν τῷ ἀκρατερίῳ συζήτησις ἀρχεται, ἀναγνωσθεμένης ἐκθέσεως ὑπὸ τινος τῶν δικαστῶν, ἐπὶ τούτῳ διοριζομένου μετὰ δὲ ταῦτα, τὸ δικαστήριον, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τοῦς διαδίκους καὶ τὸν εἰσαγγελεῖα, ἀπαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν. — Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ παρασταθῶσιν εἰς τὴν δίκην καὶ διὰ πληρεξουσίου, εἴτε δικηγόρου, εἴτε μὴ, ὃ δὲ νομάρχης δύναται νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸ δικαστήριον διὰ τοῦ εἰσαγγελεῖως πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ ὑπόμνημα ἔγγραπτον, τὸ ὅποσον ἀναγνωσκαται ἐν τῇ συνεδρίᾳ ἐπὶ πυνῇ ἀκροάσεως τῆς διαδικασίας.

14. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοδικείου συγχωρεῖται ἔφεσις εἰς τὰ ἀρμόδια ἐφετεῖα, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πρωτοδικίου ἀποφάσεως. — Ἡ παρὰ τοῖς ἐφέταις διαδικασία γίνεται, ἐν τῷ ὅσον καὶ ἡ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς.

15. Ἡ ἀγωγή καὶ ἡ ἐφίσις ἔχουν δύναμιν ἀνασταλτικὴν, καὶ ἐμποδίζουν τὴν τε διαγραφὴν τῶν κατὰ τὸ δέκον τοῦ νομάρχου διαγραφτικῶν πολιτῶν, ὡς καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν κατ' αὐτὸν ἐγγραφτικῶν.

16. Εἰς τὰς δίκας, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, δὲν γίνεται χρῆσις ἐνστάμου χάρτου.

17. Ὁ νομάρχης, ὅμα λαμβάνων τελεσίδικον ἀπόφασιν, ἐκδικάζουσαν τὰ κατὰ τῶν καταλόγων παράπονα, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ οἰκείου καταλόγου τὴν προσήκουσαν διόρθωσιν, συμφώνως μὲ τὴν ἀπόφασιν, καὶ ἀφ' οὗ ἀποπερατωθῶσι κατὰ τὸ 10 ἄρθρον οἱ καταλόγοι, ὃ νομάρχης, ἂν ἐπιέλθωσιν ἀποφάσεις τελεσίδικαι, διορθῶναι παρεχόμενα κατ' αὐτὰς τὸν οἰκείον καταλόγον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἐλεσθῆς τῶν ἐνόρκων.

18. Ὁ κατάλογος ἐκίστης ἐπαρχίας, διορθωθείς κατὰ τὰς προηγούμενας διατάξεις, κοινοποιεῖται εἰς τὸ ἐπαρχικὸν αὐτῆς συμβού-

είαν αὐτοῦ συνέλευσιν· τρῦτο δὲ συντάττει ἐξ αὐτῶν τὸν καταλόγον τῶν εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐνόρκων δικαστηρίων διοριστέων πολιτῶν, λαμβάνον ἐπιμελῶς ὑπ'

λιν κατὰ τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ συνέλευσιν· τοῦτο δ' ἐκτέλει ἐκ τοῦ καταλόγου τοὺς πολίτας, οἵτινες θέλουν χρησιμεύσει κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος πρὸς συγκρότησιν τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων, λαμβάνον ἐπιμελῶς ὑπ' ὅψιν τὰς ἀπαιτουμένας ἡθικὰς καὶ διανοητικὰς ἰδιότητες, καὶ κεινοποιεῖ τὰ ἐνόματα διὰ τοῦ ἐπαρχοῦ εἰς τὸν νομάρχην.

19. Διεκαπέντε ἡμέρας τεύλαχιστον πρὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων δημοσιεύονται οἱ κατάλογοι διὰ τινος ἡμεδαπῆς ἐφημερίδος, ἢ διὰ τινος ἡμεδαποῦ περιοδικοῦ φύλλου, διορθωμένων κατὰ τοῦ νομάρχου. — Ἡ καταχώρισις γίνεται δωρεάν ἐπὶ τῇ διὰ τὸ ἄρθ. 36 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικ. ὠρισμένην χρηματικῇ ποινῇ.

20. Ἄπαντα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἐκαστοῦ νομοῦ ἐκτέλουν τρίακοντα ἐνόρκους· ἕκαστον δ' ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐκτέλει ἐξ αὐτῶν μόνον τὸν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του ἀνήκοντα ἀριθμὸν, ἀναλογίας γινομένης μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ ὅλου νομοῦ· ἡ ἀναλογία αὕτη κανονίζεται κατὰ τριετίαν διὰ Β. διατάγματος. — Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν δύνανται νὰ κατατάξωσι μεταξὺ τῶν ἐνόρκων τὰ ἴδια αὐτῶν μέλη.

21. Ὁ νομάρχης προσθέτει εἰς τοὺς κατὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τοῦ νομοῦ ἐκτελεστέας ἐνόρκους, ἐτέρους τρίακοντα ἐκ τῶν διορθωθέντων ἐπαρχιακῶν καταλόγων. Κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐπιμελῶς ὑπ' ὅψιν τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 18 ἀναφερόμενας ἰδιότητας.

22. Ὅσαι διατάξεις ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖνται.

Ἄρθρον παραπληρωματικόν.

23. Μετὰ τὴν δημοσίωσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἕκαστος δήμαρχος διὰ τὸ παρὸν μόνον ἔτος θέλει συντάξει κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τὸν κατάλογον τῶν ἤδη ἀναγνωρισμένων ἐνόρκων τοῦ οικείου του δήμου. — Ἐπὶ τοῦ καταλόγου τούτου θέλει σημειώσει κατὰ τὸ 3 ἄρθρον ἔσως νομίζει ἐγγρηπτικές, ἢ ἀποδοστικές. — Ἡ πρὸς σύνταξιν καὶ σημειώσιν τοῦ καταλόγου προθεσμία δύναται, κατὰ τὴν χρείαν, νὰ συντηθῇ διὰ τὸ παρὸν ἔτος μέχρις ἐξ ἡμερῶν· ἢ δὲ διὰ τὰς

(ΤΟΜ Α΄.)

ἔσιν τὰς ἀπαιτούμενας ἠθικὰς καὶ διανοητικὰς ιδιότητες, καὶ τὸν καθυποβάλλει εἰς τὸν νομάρχην. Ὁ. 55.

53. (ἡχυρώθη.) Δεκατέσσαρας ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς συνλεύσεως τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου, δημοσιεύονται οἱ διορθωθέντες κατάλογοι διὰ τινος ἡμεδαπῆς ἐφημερίδος, ὁριζομένης παρὰ τοῦ νομάρχου, ἢ δι' ἄλλου τινος ἡμεδαποῦ περιοδικοῦ συγγράμματος.— Ἡ καταχώρισις γίνεται δωρεὰν ἐκ τῆ διὰ τοῦ άρθρου 36 ὁρισμένη χρηματικῇ ποσῇ.

54. (ἡχυρώθη.) Ὁ παρὰ τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου συνταχθεὶς κατάλογος θέλει περιέχει 30 ὀνόματα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 45 σημειωμένων κλάσεων.— Τὸ νομαρχικὸν συμβούλιον δὲν δύναται νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὸν κατάλογον ὀνόματα ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν.

55. (ἡχυρώθη.) Ὁ νομάρχης προσθέτει εἰς τὸν παρὰ τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου συνταχθέντα κατάλογον ἄλλα 30 ὀνόματα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 45 σημειωμένων κλάσεων.— περὶ δὲ τὴν ἐκλογὴν ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 52 ἀναφερομένης ιδιότητος.

56 (ἡχυρώθη.) Ὁ αὐτῷ συμπληρωθεὶς κατάλογος κοινοποιεῖται ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, καὶ εἰς τὸν παρὰ τῶ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέα.

57. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, τέσσαραις ἐβδομάδας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει, παρόντος καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, βάλλει εἰς τὴν κληρωτίδα δια τὰ ὀνόματα τῶν πολιτῶν, ὅσα εὑρίσκονται ἐγγεγραμμένα εἰς τὰς

παρατηρήσεις τοῦ ἐπαρχοῦ, μέχρι πέντε, καὶ ἡ πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ νομάρχου, μέχρι δέκα.

Ἡ ἐκθεσις τῶν παρὰ τοῦ νομάρχου ἀναθεωρηθέντων καταλόγων δύναται νὰ παραταθῇ μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου, ἢ δι' ἀποπεράτωσις αὐτῶν, καλοῦσης ἀνάγκης, μέχρι τῆς 1 Νοεμβρίου.

Ἡ ἐκ τοῦ καταλόγου ἀπόψεις θέλει κοινοποιεῖσθαι παρὰ τοῦ νομάρχου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

κατὰ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 55 συντεταγμένους διαφόρους καταλόγους τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου περιλαμβανομένων νομῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξάγει τριάκοντα.

58. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς γενικῆς κληρώσεως γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ πρὸς διορισμὸν τεσσάρων ἀναπληρωτῶν ἐνόρκων ἰδιαιτέρα κλήρωσις. — Κατ' αὐτὴν βάλλονται εἰς τὴν κληρωτίδα τὰ ὀνόματα μόνων τῶν πολιτῶν, ὅσοι, κατοικοῦντες εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν γενικὸν κατάλογον. 'Ο. 63.

59. Ἐάν, μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου, εἷς ἢ καὶ πλείονες τῶν πολιτῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κληρωτίδος, ἢ ἀπέθανον, ἢ δὲν ἔχουν πλέον τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητας, δι' ὧν ἀποκαθίστανται ἱκανοὶ 1) πρὸς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων ἐνόρκου, ἀναπληροῦνται διὰ νέας κληρώσεως οἱ ἑλλείποντες ἐνόρκοι, ἀφοῦ τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, ἀκούσαν τὴν γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως, ἀποφασίσῃ. 'Ο. 45.

1) Γ. ἀποκαθίσταται τις ἱκανός.

60. Μέχρις οὗ ἐνεργηθῶσι τὰ περὶ τῶν καταλόγων τούτων, ὁ νομάρχης μόνος θέλει ἐγγράφει εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 50-55 σ/εδιασθησομένους καταλόγους ἐξήκοντα ὀνόματα, τῶν ὁποίων κοινοποιηθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 56, ἐξάγεται ἐξ αὐτῶν διὰ κληρώσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 57-59 ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων. 'Ο. 66.

61. Ὁ κατάλογος τῶν πολιτῶν, οἵτινες κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κληρώσεως ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, δημοσιεύεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν δι' ἡμεδαπῆς τινος ἐφημερίδος, διοριζομένης παρ' αὐτοῦ, ἢ δι' ἄλλου τινὸς ἡμεδαποῦ περιοδικοῦ συγγράμματος. — Ἡ δημοσίευσίς γίνεται δωρεάν ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ἄρθρον 36 ὥρισμένη χρηματικῇ ποινῇ. — Ἐκτὸς τούτου, ὁ κατάλογος κοινοποιεῖται ἀνευ ἀναβολῆς παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς τὸν νομάρχην, καὶ δι' αὐτοῦ εἰδοποιεῖται ἑκατοστοῦ ἐγγράφως περὶ τῆς κλήσεώς του, περὶ τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ

τόπου, ἔνθα μέλλει νὰ ἐμφανισθῇ, σημειουμένων ῥητῶς καὶ τῶ ποιῶν, αἵτινες ἐπικεῖνται εἰς αὐτὸν, ἐὰν δὲν ἔλθῃ. Ὁ. 25. 6.

62. Τὸ προσκλητήριον ἔγγραφον παραδίδεται 1) διὰ τὴ ἀνηκούσης ἀρχῆς, ὁκτὼ ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων, ἢ εἰς τὰς ἰδίας χεῖρας τοῦ ἐνόρκου, ἢ, ἐν ἀποσίᾳ αὐτοῦ, εἰς τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ του εὐρισκομένους συγγενεῖς ὑπηρέτας του, ἢ τέλος, ἐὰν κανεῖς δὲν εὐρίσκεται ἐν τῇ οἰκῇ του, εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις, παραλαβὼν τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑποχρεοῦται νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀνευ ἀναβολῆς ἐγχειρίσεως του εἰς τὸν ἐνορκον. — Ἡ ἐγχειρίσις 2) πιστοποιεῖται ἐκ ἀποδεικτικού, καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν πέμπεται ἀμέσως πρὸς τὴν νομάρχην, καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα. Ποιν. 146. 19) Πολ. 140.

1) Γ. ἐπιδίδεται. 2) Γ. ἐπίδοσις.

63. Ἄν κατὰ τὴν πρὸς ἐναρξιν τῆς συνόδου διωρισμένην ἡμραν δὲν ἐμφανισθῶσι τοῦλάχιστον 24 ἐκ τῶν προσκληθέντων ἐνόρκων, καταλαμβάνουν τὸν τόπον τῶν ἑλλειπόντων οἱ καὶ τὸ ἄρθρον 58 ἐπιλαχόντες, κατὰ τὴν περὶ αὐτῶν διὰ τῆς κληρώσεως ὁρισθεῖσαν τάξιν. — Ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν δευτέρων τῶν τῶν δὲν ἐξαρχῇ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἑλλείποντος, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἀναπληροῖ ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδρῶν διὰ νέας κληρώσεως τοὺς ἑλλείποντας, καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 58 συνταχθέντος ἰδιαιτέρου καταλόγου, ἔξω τληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν, τῶν κατοικούντων εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων 1), καὶ δυναμένων νὰ ἐλεγχθῶσι κατὰ τὰ ἄρθρα 45-48.

1) Γ. τῆς συνόδου.

64. Ὅστις τῶν ἐνόρκων, ἀφοῦ λάβῃ τὴν πρόσκλησιν, οὐκ ἐμφανίζεται, οὔτε δικαιολογεῖ ἀποχρώντως τὴν μὴ ἐμφάνιστον του, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν εἰκοσι μέχρι διακοσίου δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ, παρεκτὸς χρηματικῆς ποινῆς ἕκαστος μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἀποστερεῖται καὶ τῆς ἱκανότητος νὰ ἐκπληροῖ τοῦ λοιποῦ καθήκοντα ἐνόρκου, καὶ ἡ κατε

καταδικαστικῇ ἀπόφασιν δημοσιεύεται δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέν-
τα κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 23 ὁρισθέντα τρόπον. 'Ο. 25. 61. 65.

65. Περὶ τῆς ἀνευ ἀδείας ἀναχωρήσεως ἐνόρκου τινός, καὶ
πρὶ τῶν κατὰ τοῦτο δικαιολογημάτων, ἰσχύουσι τὰ διὰ τῶν ἄρ-
θρων 24 καὶ 25 ὁρισμένα. — Περὶ τῆς ἰσχύος τῶν προβαλλο-
μένων δικαιολογημάτων ἀποφασίζει ἀμέσως τὸ δικαστήριον τῶν
συνέδρων, καὶ, ἂν δὲν τὰ εὖρη εὐλογα, ἐπιβάλλει τὴν ἐν τῷ
ἄρθρῳ 64 ὁρισμένην ποινήν. 'Ο. 41.

66. 'Οστις, ἀφοῦ λάβῃ τὴν πρόσκλησιν, ἐμφανισθῇ καὶ ἐκ-
πληρώσῃ πρεπόντως τὰ χρέη τοῦ ἐνόρκου, δὲν ἐγγράφεται πλέον
οὔτε κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, οὔτε κατὰ τὸ προσεχές, εἰς τὸν κατά-
λογον τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου διωρισμέ-
νων πολιτῶν, εἰμὴ ἐὰν αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκαμε βῆτην παραι-
τησιν τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης. — Ἐκ τοῦ ἐναντίου, τὰ ὀνόματα
ἐκείνων, ὅσοι δικαιολογημένως ἢ ἀδικαιολογήτως δὲν ἐμφανί-
σθησαν, ἢ πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν χρεῶν τῶν πάλιν ἀπα-
καθάρθησαν, ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 64 §. 2 διαλαμβανομέ-
νης περιπτώσεως, κοινοποιοῦνται πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ δικα-
στηρίου τῶν ἐφετῶν, ὅστις τοὺς καταχωρεῖ πάλιν ἀμέσως εἰς τὸν
κατὰ τὰ ἄρθρα 52-56 καὶ ἄρθρον 60 κατάλογον.

67. 'Οστις τῶν ὀρκωτῶν ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του, καὶ
δὲν κατοικεῖ εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, λαμβάνει αἰτῶν
εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν τροφοδοσίαν του κατ' ὅλην τὴν διάρ-
κειαν τῆς ἐκ τῆς οἰκίας του ἀναγκαίας ἀπουσίας ἀνὰ δύο δραχμὰς
τὴν ἡμέραν, καὶ παρεκτὸς τούτου, ἂν ἡ κατοικία του ἀπέχῃ
πλέον τῶν τεσσάρων μυριομέτρων ἀπὸ τὸν τόπον τῶν συνεδριά-
σεων, λαμβάνει πρὸς ἀφίξιν καὶ ἐπάνοδον διὰ πᾶν ἡμιμυριάμε-
τρον 1) τῆς μὲν κατὰ ξηρὰν πορείας ἀνὰ ἡμίσειαν δραχμὴν, τῆς
δὲ κατὰ θάλασσαν, ἀνὰ ἓν τέταρτον δραχμῆς.

1) Γ. διαρθῶσα κατὰ δηλ. τῆς γραμμ. τῆς Δικ. 9 Νοεμβ. 1835.

68. Τὸ ἔνορκον δικαστήριον σύγκαιται διὰ πᾶσαν συνεδρία-
σιν ἐκ δώδεκα ἐνόρκων. 'Ο. 70. 75. Ποιν. 415, 1.

69. Κατὰ τὴν πρὸς ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως 1) προα-

διωρισμένην ἡμέραν, καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως ἐκάστης νέας ποινικῆς δίκης, καλοῦνται κατ' ὄνομα ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου, ἐκεῖνοι τῶν προσκληθέντων ἐνόρκων, ὅσοι δὲν ἐδικαιολογήθησαν, καὶ ὅσων τὰ δικαιολογήματα δὲν ἐκρίθησαν ἀποχρῶντα· τὰ δὲ ὀνόματα τῶν παρόντων ῥίπτονται εἰς κληρωτίδα. Ποιν. 417.

1) Γ. τῆς συνόδου.

70. Ὅσακις προσδοκᾶται μακρὰ διάρκεια τῆς συζητήσεως, χάριν τῆς ὁποίας συνέστη 1) τὸ ἐνορκον δικαστήριον, τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων δύναται, πρὶν ἢ ἐξαχθοῦν τὰ ὀνόματα, νὰ διατάξῃ τὴν ἐξαγωγὴν ἐνὸς ἢ δύο εἰσέτι ὀνομάτων, ἐκτὸς τῶν ἀπαιτούμενων δώδεκα ἐνόρκων, διὰ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν συζήτησιν, καὶ νὰ ἀναπληρώσωσιν ἐκεῖνον τῶν ἐνόρκων, ὅστις τυχὸν ᾔθελεν ἐμποδισθῇ τοῦ νὰ διαμείνῃ μέχρι τῆς διασκέψεως καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως 2).— Οἱ ἐπιλαχόντες οὗτοι προσχωροῦσι κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Ὁ. 68. 76. Ποιν. 415, 1.

1) Γ. μέλλει νὰ συστηθῇ. 2) Γ. ἐτυμολογίας.

71. Ἐὰν, ἀφοῦ ἀποπερατωθῇ ἡ ἐκφώνησις, ὑπάρχῃ ὁ παρὰ τοῦ 63 ἀρθροῦ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς, ἐξάγει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἐκ τῆς κληρωτίδος τὰ ὀνόματα τῶν ἐνόρκων ἀνὰ ἓν, τὰ ἐκφωνεῖ, καὶ τὰ γνωστοποιεῖ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν εἰσαγγελέα, καὶ τὸν κατηγορούμενον.

72. Ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς δύνανται νὰ ἐξαιρέσουν ἑκάτερος ἴσον ἀριθμὸν ἐνόρκων. Ἐὰν ὁμῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων ᾔται περιττός, ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ ἓνα περισσότερον.— Ὅταν ἐμφανισθῇ ἰδιώτης κατήγορος, καὶ δὲν περιορισθῇ ἀπλῶς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων του, ἐνεργεῖ τὸ εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἀνήκον δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως συνεννοούμενος μετ' αὐτοῦ. Ποιν. 300. 418. Ὁ. 48. 73. 74.

73. Ὅσακις ἡ συζήτησις ἀφορᾷ πολλοὺς κατηγορουμένους,

ες ἐνέχονται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ ρωνήσωσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ εἰς αὐτὸν ἀναλογούντος ἀριθμοῦ. — Ἄν δὲ τυχὸν δὲν συμφωνήσουν, ὁριζέται διὰ κλήρου ἢ τάξις, καθ' ἣν ἕκαστος τῶν κατηγορουμένων θέλει ἐνεργήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως. Εἰς περίπτωσιν ταύτην ἢ παρ' ἐνὸς ἑκάστου δηλωθεῖσα ἐξαίρεσις εἶναι δι' ὅλους υποχρεωτική. Ὁ. 72.

14. Περὶ ἑκάστου ὀνόματος δύναται πρῶτον ὁ εἰσαγγελλόμενος, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κατηγορούμενος νὰ ἐκφρασθῇ ἐλεύθερος, ἂν θέλῃ νὰ ἐξαίρῃ τὸν ἐνορκον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἔσται. — Οὔτε ὁ κατηγορούμενος, οὔτε ὁ εἰσαγγελλόμενος ὀφείλουν νὰ ἐκθέσουν τοὺς λόγους τῆς ἐξαιρέσεως. Ὁ. 72. 73.

5. Ἡ κληρώσις θεωρεῖται τελειωμένη, ἅμα ἐξαχθοῦν ἐκ κληρωτίδος δώδεκα ὀνόματα, κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ἐγένετο τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως. Ποιν. 415. Ὁ. 68. 76.

6. Ἄν ἔμεινεν εἰς τὴν κληρωτίδα μόνον τόσα ὀνόματα, ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, δὲν γὰρ πλέον νὰ γίνῃ ἄλλη ἐξαίρεσις. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ἄρθρου 70, ὁ πρὸς σύστασιν τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξακτέων ὀνομάτων γίνεται μέχρι τῶν 13, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, μέχρι τῶν 15. Ὁ. 68. 70. 75.

7. Ἄμα συσταθῇ τὸ ἐνορκὸν δικαστήριον, οἱ ἀπαρτίζοντες, καὶ, εἰς περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 70, ἐνταυτῷ, διὰ τὸ ἐννοημένον, καὶ οἱ ἐπιλαχόντες ὁρίζονται 1) ἐνώπιον τοῦ ἐλεῖως καὶ τοῦ κατηγορουμένου.

Γ. ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

3. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἀναγινώσκει εἰς τοὺς ὁρκισθησομένους 1) τὸν ἐξῆς ὅρκον: — μὴ σέβετε καὶ ὑποσχεθῆτε, ὅτι θὰ θεωρήσετε μὲ ἀτενῆ προσην, καὶ θὰ ἐξετάσετε εὐσυνειδότως, κατὰ τὴν προκειμένην δικαστικὴν συζήτησιν, τὴν κατὰ τοῦ δεῖνος κατηγορίαν.

»καὶ τὴν ὑπεράσπισίν του· ὅτι δὲν θὰ συνεννοηθῇτε μὲ κανένα
 »περὶ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως, καὶ ὅτι, ἐκπληροῦντες
 »τὰ εἰς ὑμᾶς ὡς ἐνόρκους ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα, δὲν θὰ πρά-
 »ξετε κατὰ φιλίαν, ἐχθραν, φόβον, χάριν, οὔτε πρὸς ἰδιαιτέ-
 »ραν τινὰ ὠφέλειαν, ἢ δι' ἄλλην τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλὰ θὰ ἔχετε
 »πρὸ ὀφθαλμῶν μόνον τὸν Θεόν, τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἀλή-
 »θειαν, καὶ θὰ δώσετε τὴν ψῆφόν σας κατὰ τὴν συνείδησιν καὶ
 »κατὰ τὴν ἐκ τῶν συζητήσεων προεληθούσαν ἐλευθέραν πεποι-
 »θησὶν σας, προσφερόμενοι κατὰ πάντα πιστῶς καὶ ἀδόλως, διὰ
 »νὰ ἔχετε βοηθὸν τὸν Θεόν, καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον. —
 Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὅρκου, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου
 τῶν συνέδρων καλεῖ κατ' ὄνομα ἕκαστον τῶν ἐνόρκων, ὅστις,
 ἀνατείνων τὴν δεξιάν, προφέρει τὴν λέξιν « ὁμνῶ ». Ποιν. 417.

1) Γ. ἐνόρκους.

79. Ὁ ἐνόρκος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα πρῶτον ἐξῆλθεν ἐκ τῆς
 κληρωτίδος, θεωρεῖται ὡς πρόεδρος 3) τοῦ ἐνόρκου δικαστη-
 ρίου, ἂν δὲν διωρίσθῃ ἄλλος συναινέσει αὐτοῦ, καὶ δι' ἐλευθέ-
 ρας ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων.

1) Γ. προϊστάμενος.

80. Τούτου γενομένου, ἀρχεται ἡ συζήτησις τῆς δικασθη-
 σομένης ὑποθέσεως. — Ἄν διὰ τινὰ αἰτίαν ἀναβληθῇ ἡ συζή-
 τησις, εἰς τὴν προσεχῇ σύνοδον τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουρ-
 γιοδικῶν, γίνεται τότε κατὰ τοὺς προηγουμένους κανόνας νέα
 σύστασις τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου. Ποιν. 444.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν κατὰ μέρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Πρόεδροι.

81. Ὁ πρόεδρος προτίσεται τοῦ δικαστικοῦ συλλόγου. Προ-
 κειμένης διακρίψεως περὶ σημαντικῶν πραγμάτων, διαφε-
 ρόντων τὸ κοινὸν ἢ τοὺς ἰδιώτας 1), ἔχει τὸ δικαίωμα
 νὰ συγκαλῇ ὁλομέλεις τὸ δικαστήριον εἰς συμβούλιον, καὶ ὑπο-

γρεῦται μάλιστα εἰς τοῦτο, αἰτοῦντος τοῦ εἰσαγγελέως. Ὁ. 27. 100.

1) Γ. γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ συμφέροντος.

82. Ἄνευ τῆς προσκλήσεως τοῦ προέδρου, ὁ δικαστικὸς ὠλλογος δὲν δύναται νὰ συνέλθῃ πρὸς διάσκεψιν. — Εἰς διασκέψιν, ἀφορώσας τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενα γινεῖς ἀντικείμενα, παρειαίρεται ὁ εἰσαγγελεὺς, καὶ τὸ δικαστήριον δὲν ἀποφασίζει πρὶν ἀκούσῃ τὴν ἑκθεσιν αὐτοῦ 2). Ὁ. 27. 100.

1) Γ. αὐτόν.

83. Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, ὁ πρόεδρος διευθύνει τὴν συζήτησιν· διατάττει τὸν κλητῆρα νὰ ἀπαγγεῖλῃ τὰς πρὸς συζήτησιν προκειμένας ὑποθέσεις, ἀκροᾷται τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας, ἀποπεραίνει τὴν συζήτησιν, ὅταν ἡ ὑπόθεσις ἀνακρίθῃ προσηκόντως, δημοσιεύει τὴν ἀπόφασιν, καὶ φροντίζει περὶ τῆς εὐταξίας τῆς συνεδριάσεως. Πολ. 164 ἔ. 172. Ποιν. 364. 365. 417.

84. Ἐὰν μετὰ τὴν συζήτησιν πρόκειται νὰ γενῇ ἀπόφασις περὶ τινος ὑποθέσεως 1), ὁ πρόεδρος διορίζει τὸν εἰσηγητὴν, διευθύνει 2) τὴν διάσκεψιν, ἐρωτᾷ κατὰ σειρὰν τὴν γνώμην τῶν δικαστῶν, συλλέγει τὰς ψήφους, εἶναι ἰσόψηφος μὲ τοὺς λοιποὺς δικαστὰς, καὶ ἀπαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν. Ποιν. 396. Πολ. 581. 611. ἔ.

1) Γ. ἀναβλεθῇ ἢ ἐκδοσις τῆς ἀποφάσεως. 2) Γ. αὐτὸς διευθύνει.

85. Ὁ εἰσηγητὴς ψηφοφορεῖ 1) πρῶτος· μετ' αὐτὸν ἔπονται κατὰ τάξιν οἱ δικασταὶ ἀπὸ τοῦ νεωτέρου μέχρι τοῦ πρεσβυτέρου, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἐσχάτως μέχρι τοῦ κατὰ πρῶτον διορισθέντος. Ὁ πρόεδρος ψηφοφορεῖ τελευταῖος. Ποιν. 396.

1) Γ. δικαιεῖται νὰ ψηφοφορῇ.

86. Περὶ τῆς διασκέψεως καὶ ψηφοφορίας συντάσσεται ἑκθεσις πρακτικῶν, εἰς τὴν ὅποian ἀναφέρεται ἐν συνόψει ἡ ψήφος ἐνὸς ἑκάστου, ἢ σημειῖται ἡ ἑμψήφια, καὶ καταχωρεῖται

ζεται ἡ γενομένη ἀπόφασις. Ἡ ἐκθεσις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως. — Πᾶς ψηφοφόρων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίσῃ εἰς αὐτὴν τὴν διαφέρουσαν γνώμην του, ὁμοῦ μὲ τοὺς λόγους, εἰς τοὺς ὁποίους αὕτη στηρίζεται. Πολ. 177.

87. Τὰ εὐρετήρια καὶ τὰ ἄλλα κατὰστιχα καὶ βιβλία τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων ὑπαλλήλων πρέπει νὰ μονογραφῶνται, πρὶν καταχωρισθῇ εἰς αὐτά· καὶ — 1. τὰ εὐρετήρια τῶν συμβολαιογράφων καὶ κλητῆρων, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐδρεύουσιν ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας των· — 2. τὰ εὐρετήρια καὶ τὰ κατὰστιχα τῶν δικαστικῶν γραμματέων καὶ τῶν δικηγόρων, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ προέδρου 1), παρὰ τοῖς ὁποίοις 2) εἶναι διωρισμένοι. Ὁ. 128. 150. 164. 200.

1) Γ. τοῦ δικαστηρίου 2) Γ. παρ' ᾧ

88. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὀφείλει νὰ ἐπικυρῶνῃ τὰ ὑπογραφὰς, ὁσάκις τοῦτο ζητεῖται παρὰ τινος, ἢ ὁσάκις κατὰ νόμον εἶναι ἀναγκαῖον α). Ὁ. 199.

89. Πᾶς πρόεδρος καὶ εἰρηνοδίκης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπι-

α) Δηλ. 23 Ἰουνίου 1886 τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἑξωτερικῶν γραμματείας.

Αἱ διὰ τῶν ἄρθρων Α' καὶ Β' τῆς ἐν τῷ 23 ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Φεβρουαρίου δηλοποιήσεως τῆς περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων ἐγγράφων χορηγούμεναι εὐκολίαι, δυνάμεναι νὰ παρξηγῶσι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν των ἰναντίον τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένων, διασαφίζονται ὡς ἀκολούθως.

Α'. Τὰ παρὰ τῶν συμβολαιογράφων ἐκδιδόμενα, καὶ μέλλοντα νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἐπικρατείας ἐγγράφα, δύνανται νὰ φέρωσι τεῦ λοιποῦ ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν, τὴν τῶν διοικητῶν μετὰ τὴν τῶν προέδρων, ἢ καὶ αὐτὴν μόνην τῶν προέδρων τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν. Τὰ δὲ παρὰ τῶν δημοτικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν ἐκδιδόμενα διὰ τὴν αὐτὴν προσδιορισμὸν, δύνανται ἐπίσης

κλήτη τὸς εἰς τὸ δικαστήριόν του ὑπαγομένους γραμματεῖς, δικηγόρους, κλητῆρας, καὶ γραφεῖς.— Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀνήκει καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὡς πρὸς τοὺς συμβολαιογράφους· εἰς τοὺς δικαστάς δὲ, δὲν δύναται ὁ πρόεδρος νὰ κάμῃ εἰμὴ ἀπλᾶς παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀπρεπῶν πράξεών των. Ὁ. 97. 116. 293. 298.

90. Κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ προσδιρίζονται εἰδικώτερον τὰ δικαίωματα καὶ καθήκοντα τοῦ προέδρου τῶν δικαστηρίων εἰς τὴν πολιτικὴν, καὶ ποινικὴν δικονομίαν, καὶ εἰς τοὺς πολιτικούς νόμους. Πολ. 41. 164. 221. 621. 634. 694. 945. 722. 844. εἰ. 877. 1008. 1028. 1030. 1035. 1045. 1060. 1066. 1076. 1083. Ποιν. 48. 51. 59. 210. 364. εἰ. 366. εἰ. 375. εἰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Εἰσαγγελεῖς.

91. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ διευθύνῃ αὐτοπροσώπως, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὀποίῳ εἶναι διωρισμένος, τὰς εἰς αὐτὸν κατὰ νόμον ἀνατεθειμένας ὑποθέσεις.— Δύναται δὲ ν' ἀναβῇ εἰς τὸν ἀντεισαγγελέα του, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσίν του, μέρος τῶν ὑποθέσεων, ἥ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ διὰ παντός εἰς αὐτὸν ὠρισμένον τινα κλάδον. Παρεκτὸς τούτου, οἱ ἀντεισαγγελεῖς ἀναπληροῦν αὐτεπαγγέλτως τὸν τόπον τῶν εἰσαγγελέων κωλυομένων, ἀπόντων, ἀσθενούντων, ἥ ὅταν χηρεύῃ ἡ θέσις των (ἄρθρον 27 καὶ 43).

νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἐπικρατείας φέροντα ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν.

Β'. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ἀποκλείεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας, πρὸς πλειοτέραν αὐτῶν ἀσφάλειαν, καὶ ἀπεφυγὴν ἰνδιχομένων δυσκολιῶν, ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν, τὴν τῆς γραμματείας ταύτης, τοῦ ν' ἀπευθύνωνται καὶ πρὸς αὐτήν, φροντίζοντες ὅμως τότε νὰ ὑποβάλλωσι τὰ ἐγγραφὰ των προηγουμένως εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἰσωτερικῶν, ἥ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ἥ ἑτέρας ἀρμεζίου γραμματείας, ἀναλόγως τῆς φύσεως αὐτῶν.

92. Ὁ ἀντεισαγγελεὺς, ἢ ὁ κατὰ τὸ ἀρθρον 51. 1) ὑποκατα-
σταθεὶς εἰσαγγελεὺς, ἐνεργεῖ ἐλευθέρως κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ
πεποιθήσιν· ὅταν δὲ λάβῃ ὠρσιμένην τινὰ παραγγελίαν ἐκ μέ-
ρους τοῦ εἰσαγγελέως, χρεωστεῖ νὰ τὴν ἐκτελέσῃ. Ὁ. 94-97.

1) Γ. 43.

93. Μεταξὺ δλων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπάρχει ἱεραρ-
χικὴ ὑπαλληλία καὶ ἐξάρτησις. — Τοῦ ἱεραρχικοῦ τούτου δλοι
προϊσταται ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς. Οὗτος λαμ-
βάνει ὁδηγίαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, δί-
δει ἐκ μέρους τοῦ ὁδηγίου εἰς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς,
καὶ δέχεται ἀναφορὰς παρ' αὐτῶν. — Μολαταῦτα καὶ οἱ παρὰ
τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐπὶ τῆς
δικαιοσύνης γραμματείαν, λαμβάνουσιν ἀμέσους διαταγὰς παρ'
αὐτῆς, καὶ ἀναφέρονται κατ' εὐθείαν εἰς αὐτήν. — Οἱ παρὰ τοῖς
ἐφέταις εἰσαγγελεῖς δίδουν ὁδηγίαν εἰς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδί-
καις, καὶ δέχονται παρ' αὐτῶν τὰς ἀναγκαίαις ἀναφορὰς. Ὁ.
94. 97.

94. Πᾶς εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ μετὰ πά-
σης ἐλευθερίας καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πεποιθήσιν· ὅταν δὲ
λαμβάνῃ ῥητὴν ὁδηγίαν παρὰ τοῦ ἀνωτέρου του, ὀφείλει νὰ
τὴν ἐκτελῇ ταχέως καὶ ἀκριβῶς Ὁ. 92. 93. 97.

95. Ὁ εἰσαγγελεὺς διεκδικεῖ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὸν
νόμον καὶ τὴν κοινὴν εὐταξίαν 1), οὐχὶ δὲ τὸ δημόσιον. Διὰ
τοῦτο χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ
διαταγμάτων, νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν
καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων, καὶ, ὅσάκις τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπαι-
τεῖ, νὰ λαμβάνῃ πρόσφορα μέτρα. Ὁ. 100. Ποιν. 405. 459.
Πολ. 589.

1) Γ. δημοσίαν τάξιν.

96. Πᾶς εἰσαγγελεὺς ἔχει τὴν υπερτάτην ἐπιτήρησιν δλων
τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς περιφερείας του,
ὥς καὶ αὐτῶν τῶν δικαστηρίων. — Ἰδίως δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα
νὰ λαμβάνῃ γνώσιν δλων τῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πράξεων τῶν

γραμματέων, συνηγόρων, συμβολαιογράφων, και κλητῆρων, να ἐπιθεωρῇ τὸ κατὰστημά των, και να λαμβάνη ἀντίγραφα ἐκ τῶν εὑρετηρίων και ἄλλων βιβλίων των, δταν τοῦτο ᾔται ἀναγκαῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτηρήσεως. Πολ. 192. Ποιν. 89. Ὅ. 211.

97. Πᾶς εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν, ὡς πρὸς τὸν αὐτῷ ἀντεισαγγελέα, πρὸς ὅλους τοὺς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους, δικαστικούς γραμματεῖς, συνηγόρους, συμβολαιογράφους, και κλητῆρας τῆς περιφερείας του, ἔχει κατ' ἐξοχὴν τὸ δικαίωμα — 1. νὰ δίδῃ ὁδηγίας·—2. νὰ προσδιορίζῃ προθεσμίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰς αὐτοὺς δεδομένων ὁδηγιῶν και ἄλλων διαταγῶν.— 3. νὰ τοὺς διατάσῃ νὰ διέπουν πρεπόντως τὸ ἐργοντων, ἀνὸλιγῶρως ἔχῃσι περὶ τοῦτο, ἢ ἂν ἄλλως τὸ ἀποποιῶνται·— 4. νὰ τοὺς ἐπιπλήτῃ, και νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτοὺς πειθαρχικῶς πρόστιμα μέχρι τῶν τριάκοντα δραχμῶν.— Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν οἱ τε παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς, και ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἕκαστος πρὸς τὸν παρ' αὐτῷ ἀντεισαγγελέα, πρὸς τοὺς ὑφ' ἐαυτὸν εἰσαγγελεῖς, και πρὸς τοὺς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ γραμματεῖς, συνηγόρους, και τοὺς κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου.— Εἰς βαρύτερα πειθαρχικὰ πταίσματα ἢ ποινὴ ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου κατ' αἵτησιν τοῦ εἰσαγγελέως. Ὅ. 89. 94. 98. 141. 293. 298.

98. Ἐάν τις πρωτοδικῆς, πλημμελειοδικῆς, σύνεδρος, ἐφέτης, ἀρειοπαγίτης, ἢ δικαστῆς ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ δικαστηρίου ἐπραξέ σφάλμα πειθαρχικόν, ὑποχρεοῦται ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς ἀρμοδίος εἰσαγγελεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς ἀποδείξιν τῶν ἀταξιῶν και παραβάσεων, τῶν ὁποίων ἔλαβε γνῶσιν, και νὰ πέμψῃ παρευθὺς δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸν ἀνώτερόν του τὴν ἐπὶ τούτῳ συνταχθεῖσαν ἐκθεσιν. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ πράττῃ τὸ αὐτὸ περὶ τῶν πειθαρχικῶν σφαλμάτων τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας του εἰρηνοδικῶν, ἢ πταισματοδικῶν. Ὅ. 97. 116. 299.

99. Τὴν περαιτέρω τιμωρίαν τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἀριθμ.

ἀνταποδιδόμενοι δικαστῶν πολιτικῶν τῶν ἡ γενικῶν δικαστηρίων. ἔχουντο δικασταὶ καὶ τὸ γένος τὰ ἐπισπεύδον.— 1. α) 1 ἐπισπεύδεις ὡς πρὸς τὰς ἐκτελέσεις ἡ πεισιματτοδικίας.— 2. α) πρὸς τὰς ἐκτελέσεις ἐπισπεύδεις, ὡς πρὸς τὰς πρωτοδικίας, ἐπιτελέσεις, ἡ κατὰμαλινδικίας.— 3. ε) πρὸς τὸ Ἀρείω Πάγιον ἐπισπεύδεις, ὡς πρὸς τὰς συνεδριάσεις, τὰς ἐκτελέσεις, ἡ τὰς δικαστικὰς ἐκτελέσεις σταθμιστικῶς δικαστηρίου.— Ὡς πρὸς τὰς ἀντιστοίχους θέλει ἐνεργήσῃ 2 τὰ περὶ τῶν ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γνησιότητος. Ὁ. 300. 301.

1) Γ. πρὸς πρωτοδικίας. 2) Γ. ἐνέργει.

100. Ὁ ἐπισπεύδεις, ὡς καὶ οἱ πρὸς τὰς πεισιματτοδικίας διὰ τὴν κατὰ τὴν ἐνέργειαν, ἐνδεῶς νὰ παρενδύσκονται εἰς τὰς δημοσίας συνεδριάσεις ἐν ἀπουσίᾳ τῶν δὲ δύναται νὰ γενῇ κάμματα τῶν δικαστικῶν εἰς τὰ διὰ τῶν ἀρθρων 6, 8, 9, 31, 32, 34, καὶ 43 ἀντιστοιχούντων δικαστηρίων. ὅλα δὲ αἱ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν γινόμεναι ἀποφάσεις ἀρτίζονται ἀνταρτοὶ καὶ μὴ εὖσαι ἀποκλείονται διὰ τὸ τῆς περὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων διασκέψεις, διακρίνομεναι τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 82 ὡς πρὸς τὰς περὶ ἄλλων πραγμάτων διαφερόντων τὸ κοινὸν ἢ τοῦς ἰδιώτας 1, γινόμενης διασκέψεις.— Πρὸς τὸ δικαστήριον ἐνδεῶς συνεδριάξιν ἀποφάσεις ἐστάμενοι. Ὁ. 50. 82. Πολ. 201. 728. 807. Πον. 330. 360. 407. 458.

1) Γ. γινόμεναι ἢ ἐνδεῶς συμφέροντος.

101. Ἡ πολιτικὴ δικονομία προσδιορίζει τὰς περιπτώσεις, καὶ ὡς τὸ δικαστήριον ἀκροῖται τοὺς εἰσαγγελεῖς εἰς πολιτικάς ἐκτελέσεις, καὶ καὶ ὡς οὗτοι παρίστανται ὡς ἐνάγοντες. Πολ. 37. 588. 606. 643. 646. 658. 670. 671. 690. 743. 771. 773. 784. 815. 826.

102. Εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἀνήκει ἡ ὑπερτάτη διεύθυνσις τῶν περὶ τῆς ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας αὐτὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προνοῇ, καθὼς εἰδικώτερον ἐρίζει ἡ πολιτικὴ δικονομία περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, τοῦ νὰ συμ-

βουλήν κατὰ τοῦτο τοὺς ἐπιτρόπους, κηδεμόνας, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, καὶ τὸν εἰρηνοδίκην, τοῦ νὰ λαμβάνῃ γνώσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, καὶ νὰ ἐπιτηρῇ τὰ τῆς διαχειρίσεώς των.— Περὶ πάσεως ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων, καὶ περὶ προσωρινῶν μέτρων ὑπὲρ ἀνθρώπων διατελούντων ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν ἄλλων, ὀφείλει νὰ κάμῃ προτάσεις εἰς τὸ τῶν πρωτοδικῶν δικαστηριον. Πολ. 74. 452, 4. 646-649. 658. ε. 671. 1025. ε.

103. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν εἰς τὴν περιφέρειάν των τὴν διεύθυνσιν ὅλου τοῦ ἀνακριτικοῦ μέρους· ἰδίως δέ,— 1. τὴν διεύθυνσιν τῆς προκαταρκτικῆς δίκης 1), προτείνοντες καὶ αἰτοῦντες, φροντίζοντες νὰ κληθῶσιν οἱ μάρτυρες καὶ οἱ κατηγορούμενοι, καὶ τέλος ἐνεργούντες ὅλας τὰς εἰς τὴν ποινικὴν οἰκονομίαν σημειωμένας πράξεις.— Αἱ παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ ἐκδιδομέναί προσκλήσεις, καὶ ἐντάλματα συλλήψεως, ἢ φυλακίσεως, ἐκτελοῦνται μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ εἰσαγγελέως.— 2. τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου κατηγορίαν.— 3. τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων. Ποιν. 13. 16. 21. 144. 153. 155. 156. 160. 161. 216. 219. 229. 371. 405. 418. 459. 521. 544.

1) Γ. προδικασίας.

104 Οἱ χωροφύλακες α) καὶ οἱ κλητῆρες εἶναι ὑπὸ τῆς διατάγας τῶν εἰσαγγελέων· δύναται δὲ νὰ προσκληθῇ ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτῶν. καὶ ἡ ἄλλη ἐνοπλος δύναμις.— Περὶ λήψεως τῶν περὶ χρηματικῶν ποινῶν ἀποφάσεων πέμπονται παρευθὺς πρὸς τὰς ἐπιτετραμμένας τὴν εἰσπράξιν αὐτῶν ἀρχάς. Ἐκκ. 19. Ποιν. 19. 190.

105. Πᾶς εἰσαγγελεὺς πλημμελειοδικῶν ὀφείλει νὰ κρατῇ διπλοῦν βιβλίον — 1. τῶν εἰσερχομένων, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζονται καθ' ἐκάστην ὅλα τὰ καταμνησθέντα, ἢ ἄλλως εἰς ἀνάκρισιν ὑποβληθέντα πλημμελήματα καὶ κακούργήματα.—

α) Κ. Χ. ἀρθρ. 11 ε. ἴδι ἐπὶ τὸ ἀρθρ. 19 Ποιν.

2. τῶν ἐκτελέσεων, κατὰ τοὺς ἐιδικωτέρους ὁρισμοὺς τῆς νικτῆς δικονομίας.— Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σ. διάσασα ἀνὰ ἐν ὑπόδειγμα δι' ἐκάτερον τῶν δύο ταύτων βιβλίῳ θέλει τὰ δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως πρίμῃσιν α). Ποιν. 546.

106. Τὰ αὐτὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα βιβλίον κρατεῖ,— 1. ὁ δήμαρχος, ἢ ὁ ὡς ἀνακριτὴς ἐνεργήμαρχος πάρεδρος, ἢ ὁ ἀστυνόμος, δι' ὅλα τὰ καταμνηνθέντα πταίσματα, ὡς καὶ δι' ὅλας τὰς ἐπιβληθείσας ἐπὶ πταίσμασι πινάς.— 2. ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεὺς, δι' ὅλας τὰς εἰς τὸν πρὸς κατηγορίαν διευθυνθείσας, καὶ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν δικασθείσας ποινικὰς ὑποθέσεις. Ποιν. 54.

107. Κατὰ πᾶσαν ὁγδόην ἡμέραν οἱ δήμαρχοι, ἢ οἱ ὡς ἀκριταὶ ἐνεργοῦντες δημαρχικοὶ πάρεδροι ἢ ἀστυνόμοι, πέμπον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, πρὸς τοὺς πρὸς πρωτοδικαίς εἰσαγγελεῖς, οὗτοι δὲ πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτῶν εἰσαγγελέα, ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν εἰσερχομένων. ὁποῖον ὀφείλουσιν νὰ κρατοῦν κατὰ τὰ ἄρθρα 105. 106. Ποιν. 15. 16.

(α) Δηλ. 4 Φεβρ. 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας ὑπόδειγμα τοῦ βιβλίου τῶν εἰσερχομένων.

ἀρ.	ἡμέρα τῆς καταμνην. ἢ καθ' ἣν ἤρχισαν ἢ ἀνέκρισις	ὄνομα ἐπών. καὶ κατοικία τοῦ καταμνηνυτοῦ.	ὄνομα ἐπών. καὶ κατοικία τοῦ κατηγορουμένου.	σύντομος περιγραφή τῆς καταμνηνυθείσης πράξεως	τόπος ὅπου αὕτη ἐπράχθη.	ἐποχὴ καθ' ἣ ἐπράχθη.
-----	---	--	--	--	--------------------------	-----------------------

ὑπόδειγμα τοῦ βιβλίου τῶν ἐκτελέσεων.

ἀρ.	ὄνομα ἐπών. τοῦ καταδικασθέντος.	ἡμερομ. τῆς ἀποφάσεως.	εἶδος καὶ διάρκεια τῆς ποινῆς.	ἡμέρα τῆς οἰς τὴν φυλακὴν εἰσόδου.	ἡμέρα τῆς οἰς τὴν φυλακὴν ἐξόδου.
-----	----------------------------------	------------------------	--------------------------------	------------------------------------	-----------------------------------

108. Αἱ περὶ διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης κατὰ τριμηνίαν ἐκθέσεις θέλουσιν περιέχει — 1. πίνακα περιεκτικὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξ ἐνὸς ἐκάστου ἔιδους καταμνησθέντων πταισμάτων, πλημμελημάτων, καὶ κακουργημάτων, τῶν καταδικωμένων θωώσεων, καὶ τῶν εἰσέτι ἀνακρινομένων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων α). — 2. τὰς αἰτίας τῆς αὐξήσεως, ἥ

α) Ἐγκύκλιος τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. πρὸς τοὺς παρ' ἅπασιν τοῖς δικαστηρίοις εἰσαγγεληῖς, καὶ τοὺς παρὰ τοῖς πταισματοδίκαις δημοσίου κατηγόρους. — Αἱ πληροφορίες, τὰς ὁποίας εἰ εἰσαγγεληῖς μᾶς ἐδίδον ἄχρι τοῦδε, κατὰ τὰ ἀρθρ. 108 καὶ 109 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς παρέχουσαι τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἐκτίμησιν τοῦ σκοποῦ τοῦ νομοθέτου πληρότητα καὶ λεπτομέρειαν. Ἡ σύνταξις τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τριμηνιαίων καταστάσεων, καὶ ἡ ἐκ τούτων κατάρτισις γενικῆς ἐτησίως καταστάσεως, ἀποβλέπει εἰς δύο τινὰ· πρῶτον, εἰς τὸ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἡλικίαν κατὰστασιν τοῦ τόπου, καθ' ὅσον αὕτη ὑποπίπτει εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ποινικοῦ νόμου, νὰ βεβαιώσῃ εἰς τίνα τοῦ κράτους μέλη, εἰς τίνας τῆς κοινωνίας τάξεις, καὶ τίνας αἰτίας ἵνα κατὰ τὸ κακὸν περιστασιεῖ, διατηρεῖται, ἢ ἱλαττοῦται, καὶ, ἀνάγουσα τὴν πίστιν τῶν περὶ τούτου πληροφοριῶν μέχρι τῆς δυνατῆς ἀληθείας διὰ τῆς ἀκριβοῦς καὶ παραθέσεως τῶν ἀριθμῶν, νὰ ὁδηγήσῃ τὴν κυβέρνησιν, ὀργανισμὸν ἀπὸ καμμένων βεβίων καὶ σταθερῶν, εἰς τὴν εὐρεσιν τῶν πρὸς θιρακίαν ἀναγκαίων προνοητικῶν μέτρων· δεύτερον, νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ἀκριβῆ ἐκτίμησιν πάντων τῶν ποινικῶν νόμων, νὰ γνωστοποιήσῃ μέχρι τίνας εἶναι ἀρκοῦντες καὶ κατάλληλοι εἰς τὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας, καὶ μέχρι τίνας ἐξασφαλίζουσι τὴν ἀπαιτημένην πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνομημάτων ταχύτητα καὶ ἀκρίβειαν· ὥστε ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν περὶ τούτου διδομένων νὰ ἐξαχθῶσι τ' ἐπαρκέμενα πρὸς τροπολογίαν καὶ τελειοποίησιν τῶν περὶ στοιχείων πορίσματα ἁλλὰ διὰ νὰ παρσκευασθῶσι τὰ σπουδαῖα ταῦτα ἀποτελέσματα, πρόδηλον, ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ σημειωθῶσιν ἀπλῶς τὰ καταμνησθέντα ἀνομήματα, καὶ αἱ ψηφισθεῖσαι καταδικαὶ καὶ ἀθώσεις. Ἀνάγκη, μάλιστα, ὡς πρὸς τὰ βαρύτερα αὐτῶν, νὰ δια-

μειώσεως ὧλων ἢ τινων πταισμάτων, πλημμελημάτων, καὶ κακουργημάτων, μετὰ τὴν σημείωσιν τῶν περὶ τούτων τυχόντων ἀναγκαιῶν μέτρων. — 3. παρατηρήσεις περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν

πριθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι καὶ κατὰδικοι κατὰ φύλον, ἡλικίαν, πολιτικὴν τάξιν, καταγωγὴν, βαθμὸν ἐκπαιδεύσεως, ἐπαγγελματινὴν, γινεμένης συμπαράθεσις τῶν διαφορῶν τούτων πληροφεριῶν, σημειομένης τῆς σχέσεως τῶν κατηγορουμένων πρὸς τὸν πληθυσμὸν, καὶ τῆς ἀναλογίας τῶν ἐν ἐκάστῳ νομῷ γινομένων καταδικῶν καὶ ἀθώωσεων· νὰ παρατηρηθῶσι τὰ κακουργήματα τὰ κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους· πραττόμενα, τὰ φαίνεμενα αἷτια τῶν κυριωτέρων αὐτῶν, τὰ μέσα καὶ ὄργανα τῆς ἀποτελεσιᾶς των· νὰ ἐξιχνιασθῶσιν αἱ ὑποτροπαὶ εἰς τὴν γενικωτέραν σχημασίαν τῆς λήξεως ταύτης, ἢ ἡλικία τῶν ὑποτρόπων, καὶ ὁ τῆς ἐκπαιδεύσεώς των βαθμὸς· νὰ διαγραφῶσιν εἰς πίνακας ἀκριβοῦς καὶ διακεκριμένους ἡ καταστάσεις τῶν περιελθουσῶν εἰς γυνῶσιν τῆς εἰσαγγελίας δευτέρας, ἡ πρώτη διούνουσις, τὴν ὁποίαν ἐλαβον αἱ ἐργασίαι τῶν συμβουλίων τῶν πλημμελειοδικῶν, τῶν συμβουλίων τῶν ἐφετῶν, κτλ.—Διὰ νὰ λάβωμεν ἐπομένως ἀπασαν τὴν ἀπαιτούμενην ὕλην πρὸς σύνταξιν γενικῆς τριμηνίας καταστάσεως περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, ἐνομίσαμεν δεῖον νὰ ἐκδῶσωμεν τὰς ἀκλεούτους ἐδηγίας, εἰς τῶν ἑποίων τὴν ἀκρίβειαν ἐκτέλειςιν προσκαλοῦμεν ἰδίως τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Β'. Ἀρειος Πάγος.

Ὁ παρὰ τῇ ἀνωτάτῳ τούτῳ δικαστηρίῳ εἰσαγγελεὺς θέλει συντάττει, καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν τῆς ἐπικρατείας, δεκαπέντε τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος πάσης τριμηνίας, πίνακα ὧλων τῶν πρὸς ἀνδρείσιν, περὶ κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος, περὶ παραπομπῆς ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον, καὶ περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἀνακρίσεως αἰτήσεων, τῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας γινομένων, ἢ ἐκ τῆς προλαβούσης σωζομένων, ὡς μήπω δικασθεισῶν, καὶ ὧλων τῶν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τούτων ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων. Ὁ πίναξ εὗτος θέλει περιέχει 1. τὸ εἶδος καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως· 2. τὴν διάκρισιν, ἂν ἔγινεν ὑπὲρ τοῦ νόμου, ἢ οὐ· 3. τὸ ὄνομα τοῦ αἰτούντος· εἰσαγγελέως, ἢ διαδίκου· 4. ἂν τὰ περὶ οὗ ζητεῖται ἀνδρείσις, βούλευμα ἢ ἀπόφασις· 5. τὸ δικαστήριον τὸ δικάσαν· 6.

ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως ὑπαλλήλων, τῶν κλητῆρων, δεσμοφυλάκων, χωροφυλάκων, κτλ. ὡς καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἐκδοθεισῶν

τοῦς λόγους τῆς αἰτήσεως ἐν συνόψει· 7. τὴν γνωμοδότησιν τοῦ πατρὸς τῆς Ἀρείου Πάγος εἰσαγγελλῶς· 8. τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγος, ἂν παρεδίδχθη, ἢ ἀπέρριψαι τὴν αἵτησιν· καὶ 9. τοὺς λόγους τῆς ἀποφάσεως ἐν συνόψει. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ὑπόθεσις δὲν ἰδικάσθῃ ἐντὸς τῆς τριμηνίας, θέλει σημειοῦται τοῦτο εἰς τὴν ἐτήλειαν τῆς ἀποφάσεως.

Β'. Κακουργιοδικεῖα, καὶ κακουργημάτων ἀνάκρισις.

Ἐκαστος παρ' ἐφίταις εἰσαγγελλὺς ὁρεῖται νὰ συντάτῃ, καὶ νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν τῆς ἐπικρατείας, ἕνα τὸ πολὺ μῆνα μετὰ τὴν παρέλευσιν πάσης τριμηνίας,

4. Γενικὴν κατὰστασιν πάντων τῶν ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικεῖου τῆς τριμηνίας εἰσαχθέντων κακουργημάτων, διηρημένῃν εἰς πέντε μέρη, ὧν ἕκαστον θέλει περιλαμβάνει τὰ εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν πέντε τῆς περιφερείας του νομῶν ἀναγόμενα κακουργήματα, περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ δικασθέντος, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, τὴν καταγωγὴν καὶ πατριάν, τὴν πολιτικὴν τάξιν, τὸν βαθμὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ἐπάγγελμα, τὸ καταμενυθὲν κακούργημα, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὸν χρόνον τῆς συλληψέως, καὶ, ἂν δὲν συνελήφθῃ, τὴν σηκώσιν· ἐπὶ κατεδικάσθῃ ἐρήμην, τὸ κατηγορηθὲν κακούργημα, τὸ ἐτυμωρηθὲν κακούργημα ἢ πλημμέλημα, ἢ τὴν ἀδωτικὴν ἐτυμωρομένην, τὸν χρόνον τῆς ἀποφάσεως, τὴν πεινὴν, τὴν αἵτησιν ἀναιρέσεως, ἂν ἔγνηται, τὴν διαγνωσθεῖσαν αἰτίαν τοῦ κακουργήματος· ἰδίως, ἂν ᾖναι ληστεία, φόρος, ἀναιρέσεις, ἐμπρησμός, φαρμακεία, καὶ ἀπάτη, ἢ ὑπεξαίρεσις ἀφορώσα ὀδία ναυάγια, τέλος, τὰ ὄργανα καὶ μέσα, δι' ὧν ἐξετελέσθησαν τὰ κακούργηματα τοῦ φόνου καὶ τῆς ἀναιρέσεως. Εἰς τὴν στήλην τῆς καταγωγῆς καὶ κατοικίας θέλει σημειοῦται ὁ τόπος τῆς γεννήσεως, καὶ ὁ τόπος τῆς κατοικίας· ἂν δὲ κατωικίαν ὁ δικασθεὶς δὲν ἔχῃ, ὁ τῆς διαμονῆς. Ἡ στήλη τῆς πολιτικῆς τάξεως θέλει ἀναφέρει, ἂν ὁ κατηγορούμενος ᾖναι ἀγνός, ἡγεμόνος, ἢ χεῖρος, καὶ, εἰς τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις, ἂν ἔχῃ τίτλον ἢ οὐ. Εἰς τὴν στήλην τῆς ἐκπαιδεύσεως θέλει ἀναφέρεται, ἂν δὲν ᾖναι παντάπασιν νὰ γράφῃ καὶ ν' ἀναγινώσκῃ, ἂν ᾖναι ἡμιγὰρ νὰ γράφῃ καὶ ν' ἀναγινώσκῃ, ἂν γινώσκῃ τοῦτο καλῶς, ἂν

πειθαρχικῶν ἢ ἄλλων ποινικῶν αποφάσεων·— 4. τὰς αἰτίας τῆς μὴ ἀποπερατώσεως τῶν εἰσέτι ἐκκρεμῶν ἀνακρίσεων·— 5.

τέλος ἐχρ' ανωτέρων τοῦ τελευταίου τούτου βαθμοῦ ἐκπαιδεύσιν. Εἰς τὴν στήλην τοῦ ἐπαγγέλματος θέλει ἀναφέρεται τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας ἐκάστου κατηγορουμένου, καὶ ἂν πραγματικῶς μετῆρχετο τὸ ὅποιον ἀποδίδει ἐαυτῷ ἐπάγγελμα· ἰδίως, ὡς πρὸς τὰς περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἀντικειμένου πληροφορίας, ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν θέλει περιορίζεται εἰς μόνην τοῦ κατηγορουμένου τὴν ἐξέτασιν, ἀλλ' ὀφείλει, πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ν' ἀποτείνεται πρὸς τοὺς δημάρχους καὶ ἐφηνοδικας τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τῶν ὑποδικῶν.

2. Πίνακα εἰδικὸν ἐμφαίνοντα ὀνομαστὶ τοὺς ἐρήμην καταδικους, ὅσοι, ἐντὸς τῆς τριμηνίας, τῆς ὁποίας πέμπεται ἡ κατὰστασις, συλληφθέντες καὶ παραδοθέντες, ἐδικάσθησαν κατ' ἀντιμωλίαν, σημαυμένον τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρώτης καὶ τῆς νέας δίκης, καὶ τοῦ χρόνου τοῦ διελθόντος ἀπὸ τῆς ἐρήμην καταδικῆς ἄχρι τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως καὶ παραπομπῆς, γενεμένης εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπ' ἀριθ. 1 κατὰστασιν, ὅπου φαίνεται ἡ ἐρήμην καταδική.

3. Κατὰστασιν εἰδικὴν ἐκείνων τῶν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον δικασθέντων ὑποδικῶν, ὅσοι εἶχον καὶ ἄλλοις δικασθῇ καὶ καταδικασθῇ ὑπὸ τινος τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους. Ἡ κατὰστασις αὕτη θέλει περιέχει τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμόν των, τὸν ἀριθμὸν, καὶ τὸ εἶδος τῶν ὧσιν ἤδη ὑπέστησαν καταδικῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ τελευταίου κακουργήματος, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νέων καταδικῶσεων, τὴν ἡλικίαν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης καταδικῆς, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς νέας, καὶ, ἂν τὸ προηγούμενον ἀνόμημα ἦτο κακούργημα, τὴν παραπομπὴν εἰς τὸν ἀνήκοντα πίνακα, ὅπου διδόνται αἱ περὶ αὐτοῦ πληροφορίες.— Ἐννοεῦμεν δὲ ἐνταῦθα ὅχι τοὺς ὑποτρόπους κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθροῦ 111 τοῦ Ποινικοῦ νόμου, τούτου ἔνεκα οὐδὲ τὴν λέξιν ταύτην μεταχειρισθέντες, ἀλλὰ τοὺς τιμωρηθέντας ἀπαξ δι' ὅποιανδήποτε παράβασιν, καὶ γενομένους πάλιν ἀνόχους ὅποιουδήποτε κακουργήματος.

4. Κατὰστασιν κατὰ νομὸς τῶν ἐγκλήσεων, καταμηνύσεων, καὶ ἐκθέσεων, ὅσαι διὰ βουλευμάτων τῶν συμβουλίων τῶν πλημμελειοδικῶν, διαταττόντων τὴν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον ἀναπομπὴν, ἢ ἐπὶ πλημμελήμασιν ἀνακοπέντων, ἐφθασαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἢ ἔμειναν εἰς αὐτὸ. ἐκ τῆς προλαβούσης ἀγενέργηται

παρηγήσεις περί τῆς καταστάσεως τῶν διὰ τοὺς ὑποδίκους καὶ καταδίκους φυλακῶν.— 6. παρατηρήσεις περί τῶν ἐλλεί-

ῃ κατὰστασις αὕτη θέλει διακρίνει τὰς ἀπ' εὐθείας ληφθείσας ἡλικίας κατὰ τὰς διαβιβασθείσας εἰς τοὺς εἰσαγγέλεις διὰ τῆς χωροφυλακῆς, τῶν εἰρηνοδικῶν, δημάρχων, δημ. παρίδρων, ἡ ἀστυνομῶν, ἡ ἄλλως πω: θέλει δὲ πρὸς τούτοις ἀναφέρει τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐκάστη εἴγινε, τὴν ἐκτελέσασθαι, καθ' ἣν εἰσέχθη εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ἡ εἰς τινὰ ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐφθάσαν εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα τῶν ἐφετῶν, τέλος, τὴν ἐνέργειαν τοῦ εἰσαγγελεῖος τῶν ἐφετῶν περί τῶν ἀναπεμφθεισῶν ὑποθέσεων, ἂν δηλαδὴ συντάξιν ἐγκλητήριον, ἡ εἰσήγαγε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν.

5. Πίνακα ἐμφαίνοντα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἰσέχθησαν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας, ἡ ἐκ τῆς προκηγυμένης ἔμειναν ἀνενέργητοι, καὶ περιέχοντα τὸ ἴδιον τῆς ὑποθέσεως, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸ διατακτικὸν τοῦ βουλεύματος, ἂν δηλαδὴ διατάσῃ τὴν παραπομπὴν εἰς τὸ ἀκρατήριον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἂν τὴν πειραιτέρω ἀνέκριναι, ἂν τὴν πειραιτέρω καταδίωξιν, ἂν ἀποφαίνεται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν. Ὁ πίναξ εὗρος θέλει ἀναφέρει πρὸς τοῦτοις τὰς ὑποθέσεις, περί ὧν δύνειχαν ἀποφασίσαι κατὰ τὸ τέλος τῆς τριμηνίας τὸ τῶν ἐφετῶν συμβούλιον, καὶ παραπέμψει ἐκάστην ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπ' ἀριθ. 4. κατὰστασιν, ὅπου φαίνεται ἡ εἰσαγωγὴ τῆς εἰς τὸ συμβούλιον.— Μετὰ τὰς κακουρήματα ἀφορώσας ὑποθέσεις, θίλουν δίδονται καὶ αἱ περί τῶν ἀνακοπῶν, ὅσαι ἀφορῶσι πλημμελήματα, πληροφορίαι, κατὰ τὰς ἀνωτέρω λεπτομερείας.

6. Πίνακα ἐμφαίνοντα τὴν κατ' ἰδιάζουσαν δικαιοδοσίαν γενεμένην ἀνάκρισιν καὶ ἐκδικασιν παρὰ τῶν ἐφετῶν, καὶ τῶν κακουρητικῶν. Ὁ πίναξ εὗρος θέλει ἀναφέρει τὸ ὄνομα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου, τὸ πλημμέλημα, ἡ κακούρημα, δι' ὃ κατηγορεῖται, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὸ διατακτικὸν, καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ βουλεύματος, τοὺς λόγους αὐτοῦ, τὸ διατακτικὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀποφάσεως, τοὺς λόγους αὐτῆς ἐν συνόψει.

ψαλον καὶ ἐλλειψομένῃ τῆς προκλιῆς νομοθεσίᾳ. — 7. προ-
τιρήσεις καὶ ἐκτελέσεις τῶν προκλῆων ἀπορρίπτονται, ὥσως δὲ

7. Κατίστασαν ἐκπαιστικὴν τῶν καὶ ἐκπαισθέντων ἐνίκων, ἐμ-
φαίνουσιν καὶ τὴν αἵτιαν, δι' ἧς ἐκκλήθηται νὰ ἐκκληρώσῃσι
τὰ ἔργα τῶν, πρὶς δὲ, δαλύσῃ τὴν χειρουργίαν ἕως τῶν συν-
δράσεων τοῦ παροργισμοῦ, τὸ ἀντικείμενον ἐκείνης, καὶ τὸν
ἀριθμὸν τῶν εἰς ἐκείτην ἐκτελεσθέντων μετῴρων.

Γ'. Πλημμελειοδικεῖα καὶ πλημμελημάτων ἀνάκρισις.

Ἐκαστος παρὰ πρωτοδικῆς εἰσαγγελοῦ ὀφθαίη νὰ συνάτῃ
καὶ νὰ ἐκθεσθῇ διὰ τῷ προϊσταμένῳ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς
δικαιοσύνης γραμματείας τῆς ἐκπαιστικῆς, ἐνταῦς ἐνὶ τὸ πλὺ μὲν
παρὰ παρόντων πάντες τριμηνίας,

1. Γενικὴν κατάστασιν πάντων τῶν πλημμελημάτων (κατ' ἀλ-
φαβητικὴν σειράν) τῶν καταδικασθέντων, καὶ πάντων τῶν ὑποδίκων
τῶν δικασθέντων ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικείου ἐνὶ τῆς τριμη-
νίας, ἐμφαίνουσιν τὸ ὄλον αὐτῶν, τὸν μέσον ὅσον τῆς ἡλικίας
κατὰ τίσεσθαι ἐποχῆς λαμβανόμενον (ἀπὸ τὸ εἶρος 10-14, ἀπὸ
τὸ 14-21, ἀπὸ τὸ 21-30, καὶ ἀπὸ τὸ 30 καὶ ἐπείνεα), τὴν ἀπο-
θέσει, ὅσαι διεδικάσθησαν κατ' αἵτησιν τοῦ ιδιώτου ἢ τοῦ δημοσίου
παισιόχου, φέρουσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποδίκων, οἱ ἀπελύθησαν
προσωρινῶς ἐπὶ ἔγγησιν, καὶ οἱ ἐκπεπληρώθησαν μέχρι τῆς δίκης.
τάλας, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποδίκων, οἱ ἀδωμάθησαν, καὶ οἱ ἐκπα-
δικάσθησαν εἰς φυλάξιν ἕως καὶ ἐπείνεα ἔτους, ἢ ὀλιγωτέρῃ τοῦ
ἐνὶ τῆς ἐποχῆς, ἢ εἰς χρηματικὸν μόνον ποινὴν κάτω τῆς στήλης τῶν
ἀποκαθέντων θάλας σημειοῦται, πόσον χρόνον προφυλακίσεως ἕκαστος
αὐτῶν ὑπέστη.

2. Κατίστασαν αἰθιρὴν τῶν παρὰ τοῦ πλημμελειοδικείου δικα-
σθέντων ὑποδίκων, οἱ αἵτιρ ἦν δίκασθαι καὶ καταδικασθῆναι
πρὸς δικαστήριον τοῦ Κράτους, καὶ φέρουσιν τ' ὄσον αὐτῶν, τὸν
ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὅσων ἤδη ὑπέστησαν καταδικῶν πρὸ
τῆς ἐποχῆς τοῦ νόου πλημμελήματος, τὴν ἡλικίαν τῶν παρὰ τὴν
ἐποχὴν τῆς νέας δίκης, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νόων καταδικῶν.
ὅσοι καὶ τὴν παρατήρησιν τὴν γινομένην εἰς τὸ τέλος τοῦ παρὰ
τῆς ἐποχῆς ἀποτέλεματος (παραγρ. 3).

3. Κατίστασαν αἰθιρὴν τῶν παρὰ τοῦ πλημμελειοδικείου δικα-
σθέντων ὑποδίκων, οἱ αἵτιρ ἦν δίκασθαι καὶ καταδικασθῆναι
πρὸς δικαστήριον τοῦ Κράτους, καὶ φέρουσιν τ' ὄσον αὐτῶν, τὸν
ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὅσων ἤδη ὑπέστησαν καταδικῶν πρὸ
τῆς ἐποχῆς τοῦ νόου πλημμελήματος, τὴν ἡλικίαν τῶν παρὰ τὴν
ἐποχὴν τῆς νέας δίκης, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νόων καταδικῶν.
ὅσοι καὶ τὴν παρατήρησιν τὴν γινομένην εἰς τὸ τέλος τοῦ παρὰ
τῆς ἐποχῆς ἀποτέλεματος (παραγρ. 3).

περί τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν προσκομιμάτων καὶ δυσχερειῶν,
ἢ περί τῆς αἰτίας τῆς παραλειφθείσης τυχὸν ἐκτελέσεως ἄλλων

κατακνήσεων, ἐγκλήσεων, καὶ ἐκθέσεων, ὅσαι ἐφθασαν ἐντὸς τῆς
τριμηνίας εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἢ ἔμειναν εἰς αὐτὰ ἀνενέργητοι ἀπὸ
τῆς παραλειφθείσης τριμηνίας, τὴν διακρίσιν ἐκείνων, ὅσαι ἐλήφθησαν
ἐπ' εὐθείας, καὶ ἐκείνων, ὅσαι διεβιβάσθησαν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν
παρὰ τῆς χωροφυλακῆς, τῶν ἀστυνόμων, τῶν εἰρηνοδικῶν κτλ.
ἐμφαίνουσιν δηλαδὴ, πόσαι παρεπίμφοθησαν εἰς τὸν ἀνακριτὴν
πόσαι εἰσῆχθησαν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον, πόσαι παρε-
πίμφοθησαν εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν, πόσαι ἔμειναν ἄνευ καταδιώ-
ξεως εἰς τὸ γραφεῖον τῆς εἰσαγγελίας, καὶ περί πόσων δὲν ἐνηργήθη
ἴσσι κατὰ τὸ τῆς τριμηνίας τέλος.

4. Κατάστασιν ἐμφαίνουσιν 1. τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν
ὑποθέσεων, ὅσαι ἐντὸς τῆς τριμηνίας διεβιβάσθησαν εἰς τὸν ἀνα-
κριτὴν, ἢ ἔμειναν παρ' αὐτοῦ ἀνενέργητοι ἐκ τῆς προηγουμένης τρι-
μηνίας, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἰσῆχθησαν
ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ 2.
τὸν ἀριθμὸν πάλιν, καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἰσῆχθησαν
ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τὸν
ἀριθμὸν τῶν ὧσων ἔμειναν παρ' αὐτοῦ ἀνενέργητοι ἐκ τῆς προλη-
φθείσης, καὶ τέλος, τῶν ὧσων ἐξ αὐτῶν ἐπαισιώθησαν διὰ βουλευ-
μάτων διατασσόντων, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς καταδίωξιν
κατ' οὐδενὸς τῶν κατηγορουμένων, ὧσων διὰ βουλευμάτων διατα-
σσόντων περαιτέρω ἀνάκρισιν, ἢ τὴν παρακαμπτήν εἰς τὸ κακούργιο-
δικεῖον, τὸ πλημμελειοδικεῖον, τὸ πταισματοδικεῖον, ἢ εἰς ἄλλην δι-
καιοδοσίαν, καὶ ὧσων ἔμειναν ἀνενέργητοι ἐν τῇ συμβουλίᾳ κατὰ
τὸ τέλος τῆς τριμηνίας.

5. Πίνακα ἐμφαίνονται τὴν κατ' ἰδιόχουσαν δικαιοδοσίαν γενο-
μένην ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ ἀνα-
φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου, τὸ πταίσμα δι'
ὃ κατηγορεῖται, τὴν ἀπόφασιν καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς. — Σημειω-
τὸν, ὅτι οἱ ὑπ' ἀριθ. 1, 2, καὶ 4 πίνακες τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδί-
καις εἰσαγγελίαις δὲν θέλουν ἐμφαίνει τὰς περὶ ὧν πραγματεύον-
ται ὑποθέσεις ἀνά μίαν, ὥς οἱ ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 5, καὶ ὥς πάντες οἱ
πίνακες τῶν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελίων, ἀλλὰ περιληπτικῶς, μέντοι

ποινικῶν ἀποφάσεων· — 8. σημειώσιν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως δοθεισῶν ἀδείων. Ὁ. 121.

109. Τοιαύτας τριμηνιαίας ἐκθέσεις θέλουν πέμπει — 1. οἱ

κατ' εἶδος τῶν πλημμελημάτων, ἢ κακουργημάτων, γενομένης τῆς διακρίσεως (ἤτοι αἰκίαι ἐκ προμηθέως τόσαι, δωροδοκίαι κτλ.).

Δ'. Πταισματοδικεῖα.

Πᾶς παρὰ πταισματοδικεῖω δημόσιος κατήγορος ὀφείλει: νὰ συντάττῃ ὁπῶς ἡμέρας μετὰ τὴν παρέλευσιν ἐκάστης τριμηνίας, καὶ νὰ υποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, διὰ τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικῆς εἰσαγγελέως, πῖνακα περιέχοντα τὸ εἶδος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν παρὰ τοῦ πταισματοδικεῖου δικασθέντων πταισμάτων, διακρίνοντα τὰς κατ' αἵτησιν τοῦ δημόσιου κατηγόρου καὶ τὰς κατ' αἵτησιν τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἐκδοθείσας ἀποφάσεις· πρὸς δὲ τούτοις, ἐμφαίνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν κατηγορουμένων, ὅσοι ἀπελύθησαν, ὅσοι καταδικάσθησαν εἰς πρόστιμον, ἢ κράτησιν, καὶ ἐκείνων, ὡς πρὸς τοὺς ἐκείους τὸ δικαστήριον ἀπεφάνετο ἑαυτὸ ἀναρμόδιον. — Πρὶν ὑπεβληθῇ εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα ὁ πῖναξ οὗτος, θέλει ἐξελέγχεται καὶ προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν πταισματοδικὴν αὐτὸν, ὃ δὲ εἰσαγγελεὺς πάλιν, παραλαβὼν τὸν πῖνακα, ὀφείλει νὰ τὸν ἐπεξεργάζεται, παρατηρῶν, ἂν ᾖ συντεταγμένος κατὰ τὰ διαταχθέντα, προκαλῶν, χρεῖς καλούσης, ἀπὸ τὸν συντάκτην διασαφύσεις, καὶ διαδιδάσκων τὸ ἔργον εἰς τὴν γραμματεῖαν, ὅσον ἐνεστὶ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν.

Τοιαύτη εἶναι ἅπασα ἡ ὕλη τὴν ὁποίαν ζητοῦμεν ἀπὸ τοῦ παρὰ τῆς δικαστηρίου τοῦ κράτους εἰσαγγελεῖς καὶ τοῦ δημοσίου κατηγόρου. Ἄν κατέχωμεν πλῆρη τὴν πεποίθησιν εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν των, διὰ νὰ τοῖς ἐυκολώμεν ἑμῶς ἐτι μᾶλλον τὴν ἐπέβλῃσιν τῶν ὀρθῶν μας, ἐνομίσμεν καλὴν, ὅχι μόνον ὑποδείγματι περὶ ἐνὸς ἐκάστου πῖνακος νὰ συντάξωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐκάστου ὑποδείγματος νὰ τοῖς ἀποστείλωμεν ἱκανὰ ἀντίτυπα, ὥστε νὰ τοὺς ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὸν κόπον τῆς παρασκευῆς ταύτης. — Ἐπὶ τέλεις παρρητιῶν, ὅτι ἡ σύνταξις τῶν ἀνωτέρω πινάκων καὶ καταστάσεων δὲν ἀπαλλάττει τοὺς ἀρμοδίους δικαστικούς ὑπαλλήλους τῆς ὑποχρέσεως τοῦ νὰ ὑπεβάλλωσι κατὰ τριμηνίαν τὰς ἐκθέσεις καὶ παρατηρήσεις περὶ τῶν διαλαμβανουσιν εἰς διαφόροι τοῦ κέρρου

δήμαρχοι, ἢ οἱ ὡς ἀνακρίται ἐνεργοῦντες δημαρχικοὶ πάρεδροι, ἢ οἱ ἀστυνόμοι, πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, περὶ τῶν πταισμάτων. —

108 τοῦ δικαστικοῦ ὄργανισμοῦ παράγραφοι, τοῦ πρώτου ἐξαιρημένου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλίου 1838.

Νεωτέρα ἐγκύκλιος τοῦ Ἰανουαρίου 1839.

Πρὸς τοὺς παρὰ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελεῖς.

Ἡ τοῦ παρελθόντος ἔτους πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι τρία ἐκ τῶν ὑποδημάτων, τὰ ὅποια διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 23,389 ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1838 ἐγκυκλίου ἡμῶν σὰς διευθύναμεν, πρὶς κατ' ἄστρον τῶν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης πληροφορῶν, τὰ ὑπ' ἀρ. 1, 3, καὶ 4, δὲν ἦσαν, ὅσον ἐπρεπε, πλήρη, καὶ δὲν διέκριναν ἱκανὰ τὰς ἐργασίας. Συνεπληρώσαμεν ἐπομένως κατὰ τὸ δέον τὰ ὑποδείγματα ταῦτα, καὶ ἤδη στέλλοντες εἰς ὑμᾶς ἱκανὰ ἐκάστου αὐτῶν ἀντίτυπα, δὲν νομίζομεν ἀπο σκοποῦ νὰ σᾶς δώσωμεν συγχρόνως περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὁπίων ἀφορῶσι πινάκων τὰς ἐξῆς λεπτομερεστέρας τῶν προλαβουσῶν βδηγίας:

Α'. Κατάστασις ἐμφαίνουσα ὅλας τὰς καταμνηστικὰς, ἐγκλήτικας, καὶ ἐκθετικὰς, τὰς εἰς γνῶσιν τοῦ παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελίας περιελθούσας, καὶ τὴν γενεμένην ἐπ' αὐτῶν πρώτην ἐνέργειαν. — Εἰς τὴν στήλην 1 τῆς καταστάσεως ταύτης πρέπει νὰ σημειοῦται τὸ εἶδος, καὶ εἰς τὴν στήλην 2 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἴδους τῶν ὑποθέσεων ὅσαι, κατὰ πρῶτον, διὰ τινος τῶν εἰς τὰς στήλας 6-10 ὑπεδεικνυσμένων τρόπων, εἰσάγονται εἰς τὸ εἰσαγγελικὸν γραφεῖον· οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ὑποθέσεις αἰτίνας μετὰ τὴν γενομένην καθ' αἰνῶντος τρόπον ἐνέργειαν ἐπιστρέφονται εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ἢ διὰ νὰ ὑποδικθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον, ἢ διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ ἀποκατήριον. Περὶ τούτου ἔγινε πρόνοια εἰς ἄλλον πινάκα. — Εἰς τὴν στήλην 3 πρέπει νὰ περιλαμβάνεται τὸ εἶδος, καὶ εἰς τὴν 4 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἴδους τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι, καθ' ὅποιονδήποτε τῶν προλαβουσῶν τριμηνιῶν εἰσαχθεῖσαι εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ἔμειναν μέχρι τῆς ἀνάξεως ἐκείνης, περὶ ἧς δίδεται λόγος. ἀνεῖργτοι. Ἐνεεῖται, ὅτι ἐν ταῦθα ἐπίτης πρόκειται περὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐκ πρώτης ἀφετηρίας εἰσαχθεῖσῶν εἰς τὸν εἰσαγγελέαν. — Περὶ τῶν εἰς τὰς στήλας 6-10 ζητουμένων πληροφοριῶν δὲν ἔχμεν νὰ

2. πᾶς εἰσαγγελεύς πρὸς τὸν προϋστάμενον αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἐφέ-
ταις εἰσαγγελέα, περὶ πταισμάτων, πλημμελημάτων, καὶ κα-

παρατηρήσωμεν, ἅλλα συσταίνονται μόνον τὴν ὅσον ἐνεστὶ μαγα-
λητέραν εἰς τὰς ἐκεί διαλαμβανόμενας διακρίσεις ἀκριβείαν. — Αἱ
τῆς γενεμένης ἐνεργείας στήλαι συνεπληρώθησαν ἤδη διὰ τῆς προ-
σθήκης εἰδικῆς στήλης διὰ τὰς ὑποθέσεις ὅσαι ἀνακρίθησαν ὑπὸ τοῦ
εἰσαγγελέως αὐτοῦ, ἡ παρεπύφθησαν εἰς ἀνακριτικὰς ὑπαλλήλους.
Εἰς τὴν στήλην τῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσαχθεῖσων
ὑποθέσεων πρέπει νὰ περιλαμβάνονται ἐκείναι μόνον αἱ ὑποθέσεις,
ὅσαι εἰσήχθησαν εἰς τὸ ἀκροατήριον χωρὶς νὰ γένῃ περὶ αὐτῶν ὁ-
δεμία προεισαγωγικὴ ἀνάκρισις, ὅσα συνοπτικῇ κ' ἴαν ᾤ· καθέτι
ἐκείναι, ὅσαι εἰσήχθησαν μὲν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ
μετὰ τοιαύτην προεισαγωγικὴν ἀνάκρισιν, θέλουσιν σημειοῦσθαι εἰς ἄλλο
μέρος, ὡς κατωτέρω ῥηθήσεται. Ἐν τῇ στήλῃ τῶν εἰς ἄλλαν δικαιο-
δοσίαν παραπεμπμένων ὑποθέσεων πρέπει νὰ σημειῶνται αἱ ὑπα-
θέσεις, ὅσαι διευθύνονται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως, εἴτε εἰς τὴν διαι-
κητικὴν, εἴτε εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχήν, εἴτε εἰς ἄλλον εἰσαγγελέα
ἀρμόδιον, εἴτε εἰς δημόσιον κατήγορον, διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ
πταισματοδικεῖον, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ διὰ βουλευμάτος τοῦ συμβουλίου εἰς
τὸ πταισματοδικεῖον παραπεμπόμεναι, ὡς τινες τῶν εἰσαγγελέων
ἐπραξαν ὀχι ὀρθῶς. Περὶ τῶν τοιούτων παραπομπῶν γίνεται μνῆα
εἰς ἄλλον πίνακα. — Σημειωτέον, ὅτι τὸ σύνολον τῶν 6 στήλῶν τῆς
γενεμένης ἐνεργείας, πρέπει ἀκριβῶς νὰ συμφωνῇ μὲ τὸ σύνολον
τῆς 5 στήλης τοῦ αὐτοῦ πίνακος, καὶ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῆς 6 στήλης
τῆς αὐτῆς γενεμένης ἐνεργείας μὲς τριμηνίας, πρέπει νὰ συμφω-
νοῦν ἐντελῶς μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν στήλῶν 3-4 τοῦ αὐτοῦ πίνακος
ἐν τῇ ἐπομένῃ τριμηνίᾳ.

Β'. Κατάστασις ἐμφαινouσα τὰς ἐργασίας τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ
συμβουλίου. — Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν στήλῶν 1-2 ἐξάγεται σαφῶς,
τί πρέπει νὰ περιέχωσι. Τὸ σύνολον αὐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ συμφωνῇ
ἀκριβῶς μὲ τὸ σύνολον τῆς στήλης 13 τῆς καταστάσεως τῶν κατα-
μνησίων καὶ λπ. — Εἰς τὰς στήλας 3-4 θέλουσιν περιλαμβάνεσθαι
αἱ ὑποθέσεις, ὅσαι, εἰσαχθεῖσαι εἰς ἀνακριτὴν καθ' εἰκινήποτε τῶν
προλαβουσῶν τριμηνιῶν, δὲν εἶχον διεκπεριωθῇ κατὰ τὴν ἐναρξιν
ἐκείνης, περὶ ἧς γίνεται λόγος· ἐκείναι, διελθόν, ὅσαι κατὰ τὴν ἐπο-

κουρημάτων.—3. πᾶς παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσγγελεύς, πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, περὶ πταισμάτων, πλημ-

χὴν ταύτην δὴν εἶχον εἴ τι ὑποβλεθῇ εἰς τὸ συμβούλιον. Οἱ ἀριθμοὶ τῆς στήλης ταύτης ἐν μιᾷ τινι τριμηνίᾳ πρέπει νὰ ᾔηται ἀκριβῶς τὸ ὑπολειπόμενον μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν τῆς στήλης 5 τοῦ πί-
 νκτος τῆς προλαβούσης τριμηνίας ἀφαίρεσιν τῶν ἀριθμῶν τῆς στή-
 λης 6 τῆς αὐτῆς προλαβούσης τριμηνίας. — Εἰς τὴν στήλην 6 δὴν
 πρέπει νὰ περιλαμβάνονται εἰμὴ ἐκείναι μόναι αἱ ὑποθέσεις, ὅσαι
 ἐπιστράφησαν ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα εἰς τσαυτὴν
 κατέστασιν, ὥστε ὁ τελευταῖος εὗρε· τὰς ἐθιώρησιν ὑπεδλητίας
 εἰς τὸ συμβούλιον· Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποθέσεις, ὅσαι, ἐπιστραφεῖ-
 σαι ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν, ἀνταποστρέφονται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελεως πρὸς
 αὐτὸν, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον, διὰ τὰ γένη πληριστέρα
 ἀνάκρισις, αὗται πρέπει νὰ περιλαμβάνονται εἰς τὴν στήλην ταύ-
 την, ἀλλὰ νὰ θεωρῶνται ὡς εἴ τι μὴ ὑποβληθεῖσαι παρὰ τοῦ ἀνακρι-
 τοῦ. Εἰς τὴν διάκρισιν ταύτην ἰδίως προσκαλοῦμαι τὴν προσχὴν τοῦ
 εἰσαγγελεως. — Ἀπλὴ ἀνάγνωσις τῶν ἐπιγραφῶν τῶν στηλῶν 7
 καὶ 8 ἐξηγεῖ σαφῶς τὸ περιεχόμενον τῶν. Εἰς τὴν στήλην 9, πρέ-
 πει νὰ σημειοῦται τὸ εἶδος, καὶ εἰς τὴν στήλην 10 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου
 εἴδους τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ὑποβάλλονται εἰς τὸ συμβούλιον ἀνακρι-
 τῶσι ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελεως, ἢ ὑπὸ ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων· εἰς τὴν
 στήλην 11 τὸ εἶδος, ὡσαύτως· καὶ 12 ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι
 ἐκ προλαβουσῶν τριμηνιῶν ἔμειναν ἀνενέργητοι παρὰ τῇ συμβουλίῳ.
 Οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῶν στηλῶν τούτων 11 καὶ 12, πρέπει ἀκριβῶς νὰ
 συμφωνῶσι μὲ τὸν ἀριθμὸν τῆς στήλης 21 τοῦ τῆς προηγουμένης
 τριμηνίας πίνακος. — Αἱ στήλαι αἱ ἐμφαίνουσαι τὸ διατακτικὸν τῶν
 βουλευμάτων συνεπληρώθησαν ἤδη διὰ τῆς προσηύτης εἰδικῆς στή-
 λης διὰ τὴν παύσιν τῆς πραιτέρω ἀνακρίσεως. — Αἱ ὑποθέσεις,
 ὅσαι διὰ βουλευμάτος τοῦ συμβουλίου, διατάττοντο τὴν π ρ α α =
 τ ῆ ρ α ν ἄ κ ρ ι σ ι ν, ἐπανέρχονται εἰς τὸν ἀνακριτὴν, πρέπει νὰ
 περιλαμβάνονται αὐθις μετὰ τῶν εἰσαγομένων εἰς αὐτὸν ὑποθί-
 σων [στήλη 1 καὶ 2], ἀλλὰ συγχρόνως νὰ γίνεται εἰς τὰς παρα-
 τήσεις ῥητὰ σημείωσις, εἴ τι αὗται ἐπιστράφησαν διὰ βουλευμάτος
 τοῦ συμβουλίου, καὶ ἡ σημείωσις αὕτη νὰ ἐκπληροῦνται ἀκρι-
 βῶς ὑποβληθῶσιν αὐθις εἰς τὸ συμβούλιον. — Εἰς τὰς π α ρ α τ η ρ ῆ

μελτωμάτων, και κακουργημάτων.— 4. δ. πρὸς τοῦ Ἀρείου Πάγου
εἰσγγελῆς, πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, περὶ

οἱ εἰς ἐπίσας πρέπει νὰ γίνεται μνεία τῆς ἡμερομηνίας δλων τῶν
βουλευμάτων τῶν διαταξάντων τὴν εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον παρα-
σημνήν. — Τὸ σύνολον τῶν στηλῶν 12-14, πρέπει νὰ συμφωνῇ
ἀκριβῶς μὲ τὸν ἐλεγκτὸν ἀριθμὸν τῆς στήλης 13.

Γ'. Κατάστασις τῶν ἐργασίων τοῦ πλημμελειοδικείου.

Ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι τὸ πρῶτον τῶν δύο προλαβουσῶν. Μετὰ
τὰς εἰς αὐτὰς ἐμφαινιμμένας πράξεις προκύπτει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ
εἰσγγελῆς ἀριθμὸς τις ὑποθέσεων ὠρίμων διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς
τὸ ἀκροατήριον εἴτε ἀπ' εὐθείας ἀνεὺ εὐδημιᾶς προεισαγωγικῆς ἀνα-
κρίσεως, εἴτε ἀπ' εὐθείας μετὰ προεισαγωγικὴν τινα ἀνάκρισιν, ἐπὶ
τέλει διὰ παραπομπῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον ὑπὸ τοῦ συμβουλίου. —
Ἐκ τῶν τοιςυποτρόπως ἔθεν ὠρίμων καταστασῶν ὑποθέσεων, ὅσας
εἰσάγει ὁ εἰσγγελεὺς ἐντὸς τῆς τριμηνίας, ἔξιδεται λόγος, πρέπει
νὰ σημειῶι εἰς τὴν στήλην 1-2, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην στήλην, τὴν
αἰδὸς, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, τὸν ἀριθμὸν ἐκάστου εἴδους. Εἰς δὲ τῆς
παρατηρήσεις νὰ γίνεται ῥητὴ σημείωσις, ποῖαι ἐκ τῶν ὑποθέσεων
τούτων εἰσῆχθησαν ἀπ' εὐθείας μὲν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ μετὰ
τινα προεισαγωγικὴν ἀνάκρισιν. Εἰς τὴν στήλην 3 πρέπει νὰ πε-
ριληφθῶσιν αἱ εἰδοί, καὶ εἰς τὴν στήλην 4 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου
εἴδους τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι, εἰσαχθεῖσαι κατὰ τὰς προλαβούσας
τριμηνίας, ἔμειναν ἀδίκαστοι ἕως τὴν ἐναρξιν τῆς τρεχούσης. Ἡ
στήλη αὕτη πρέπει νὰ συμφωνῇ μὲ τὴν στήλην 23 τοῦ πίνακος
τῆς προηγούμενης τριμηνίας. — Αἱ εἰς τὰς στήλας 9-16 πληρο-
φορίαι, δὲν πρέπει νὰ δίδωνται εἰμὴ περὶ τῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας
δικασθέντων ὑποδίκων, καὶ ἐπομένως τὸ σύνολον τῶν στηλῶν 9-16
πρέπει νὰ συμφωνῇ πρὸς τὸ σύνολον τῆς στήλης 8, ὡς καὶ τὸ σύνολο
τῶν στηλῶν 11-14. Ἐπίσης δὲ πρὸς τὴν στήλην 8, πρέπει νὰ συμ-
φωνῶσι τὰ σύνολα τῶν στηλῶν 15-16, καὶ 17-20. Οἱ δὲ ἀριθμοὶ
τῆς στήλης 23, νὰ ᾖναι τὸ ἀκριβὲς ὑπολειπόμενον τῆς ἀφαίρεσεως τοῦ
ἀριθμοῦ τῆς στήλης 7 ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς στήλης 5. — Κα-
ταῦτα περὶ τῶν τρεπολογηθέντων τούτων τριῶν πινάκων κατὰ τὸ
ὁποῖον καὶ κατὰ τὰς ἀνωτέρω δοθείσας ὁδηγίας θέλουσιν συνταχθ-
ῆναι αἱ καταστάσεις ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τρέχοντος ἔτους

ἔν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ποινικῆς δικονομίας παρὰ τοῦ Ἀρείου
λόγου δικαστέων πλημμελημάτων καὶ κακούργημάτων.

110. Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σχεδιάσασα ὑπο-
έγγραφα τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 108 ἀριθ. 1 διαλαμβανόμενων πε-
ριστικῶν πινάκων, θέλει τὰ δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως. — Περιληψίς τῶν πινάκων τούτων θέλει
παχωρίζεσθαι κατὰ τριμηνίαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης
γραμματείας εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

111. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους θέλουσι πέμπει ἔχθισιν
ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης — 1. Ὅλοι οἱ
ἐρηνοδίκαι πρὸς τὸν προΐσάμενον αὐτῶν εἰσαγγελεῖ. — 2. Ὅλοι
καρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγ-

γρατρουμένοι δὲ πρὸς τούτοις, ὅτι κάτωθι πάσης στήλης, ἀριθμοὺς
μεταχούσης, πρέπει νὰ σημειοῦται ὁ ἑλικὸς ἀριθμὸς, καὶ ὅτι, ἐσάκις
φύλλον δὲν ἐξαρκέσῃ εἰς τὰς ὑπεθέσεις μιᾶς τριμηνίας, ὁ εἰσαγγ-
λεὺς ὑπογράφων τοῦτο, καὶ σημειῶν, ὅτι ὑπέχει συνέχεια, θέλει
ἐκπελεθεῖ τὴν καταγραφὴν εἰς ἄλλο· φύλλον, τὸ ἑπόμενον δὲν εἶναι
εἰς νὰ προσαρτῇ κάτωθι τοῦ πρώτου, ὡς τινες ἐπραξαν. Εἰς τὴν
γραφὴν τοῦ 2 τοῦτου φύλλου θέλει σημειοῦται, ὅτι εἶναι συνέχεια,
εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης στήλης θέλει τίθεται ὁ τοῦ πρώτου φύλλου
καὶ ἀριθμὸς, ὥστε εἰς τὸ τέλος νὰ καταφαίνεται ὁ τῆς ὅλης τρι-
μνίας ἑλικός. — Εἰς τοὺς λοιποὺς δύο πίνακας, ἥτοι τῶν ὑποτροπῶν,
ἢ τῶν κατ' ἰδιόζουσαν δικαιοδοσίαν γανομένων ἀνακρίσεων καὶ ἐλ-
κῶσεων ἐπὶ τῶν πλημμελειοδικῶν, δὲν ἐλάβαμεν ἀφορμὴν νὰ ἐναρ-
θώμεν τροπολογίαν τινὰ κτλ.

Ἐτέρᾳ ἐγκύκλ. τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσ. τῆς 21 Φεβρ. 1883.

Πρὸς τοὺς παρ' ἐφέταις καὶ παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς.

Ἡ ὑπέρμετρος ἐπιθυμία τοῦ νὰ γνωσθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβέ-
προν ἡ κατάστασις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης τοῦ Κράτους, ἡνάγκα-
σεν ὅλους τοὺς κατὰ καιρὸν προκατόχους ἡμῶν νὰ ἐκδώσωσι πρὸς
παροχὴν τῶν ἁρθρῶν 108, 109, καὶ ἐπομ. τοῦ δικαστικοῦ ὅρ-
τισμοῦ διαφόρους τύπους καὶ συντάξεις καὶ καταρτίσεις τῶν
ἐντύπων καὶ ἐκθέσεων, περὶ ὧν πραγματεύονται αἱ διατάξεις τοῦ
ἐκείνου νόμου.

ΤΑΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ. — Ο. Ο. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ, ΚΑΙ Ο ΤΟΥ
 ΑΝΘΡΩΠΟΥ. ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΗΝ ΕΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΕΧΝΗΤΗΤΑΤΗΝ. —

Επειδή ἔχοντες κατ' ἐμπερὶν τοὺς ἐν ταύτῃ ἀντικείμενους, τὸ ἑκαστὸν
 τῶν συστημάτων, τὸ ἑκάστον καὶ τὸ συστηματικὸν καὶ ἀποκρίνον τῶν ἀν-
 τικειμένων πινάκων καὶ ἐκθέσεων ἐπὶ τῆς, οὐ μόνον περιττοῦς καὶ ἰσο-
 χροῦσας τὴν ἐπιτηδεύον ὁμῶς, ἀλλ' ἐπὶ ἰσχυρὸν εἰσέρχεται, ὥστε νὰ ἐκ-
 φανθῇ τὴν ἀποκρίσιν ἐκείνην, τὴν ὅτι ἐν ἑκάστῳ συστημῷ, ἀν-
 χροῦσιν καὶ δὲ ταῦτα ἐν ἰσχυρὸν γένον. καὶ κατ' ἐπιστημὴν ἀν-
 τικειμένων ὅπως ἀποκρίσιν τῶν, ὅτι καὶ ἀποκρίσιν τῶν ἰσ-
 χυρῶν τοῦ δυνάμεως νὰ περιττῇ ἐκείνην, καὶ τὴν ἐπιτηδεύον ὁμῶς
 νὰ ἀποκρίσιν ἀποκρίσιν καὶ ἀποκρίσιν, ἀποκρίσιν ὅτι καὶ
 συστηματικῶς καὶ ἀποκρίσιν ἐκείνην, καὶ ἡ δυνάμις συντά-
 τασθαι ἐκ τῶν μὲν καὶ παρὰ τοῦ νου ἀποκρίσιν πινάκων καὶ
 ἐκθέσεων.

Καταπονομένης ὅτι ὁμῶς ἰσχυρὸν ἀντικείμεν τῶν πινάκων τῶν
 τῶν χαρακτηρομένων ὅτι τὴν στοιχ. Α'. — ΣΤ. καὶ περιλαμβαν-
 νων τὴν περιττὴν ἐκείνην τῶν ἐκθέσεων ὅπως ἀποκρίσιν ἐκεί-
 νων, ὅτι τὰς ἀποκρίσιν καὶ τὴν εἰς ἀποκρίσιν, ἀποκρίσιν
 καὶ πινάκων, ἀποκρίσιν τῶν μὲν κατ' ἐπίστα, εἰσαγωγί-
 νὰ συντάττειν κατὰ τὸ τέλος ἐκείνης συντάττειν πινάκων τῶν κατ' ἐπί-
 στα, ἐκείνων ἀποκρίσιν, καὶ, ἐν ταύτῃ ἰσχυρὸν ἀντικει-
 μένους ἀποκρίσιν καὶ πινάκων, συντάττειν κατὰ τὸ ὅτι στοιχ.
 Α. Γ. Ε. καὶ ΣΤ. ἐκείνων, χαρακτηρομένων ὅτι τῶν πινάκων
 τῶν στοιχ. Α'. διὰ τὰ ἀποκρίσιν ἐκείνων νου κατ' ἐπίστα, ἐν ᾧ
 πινάκων πινάκων νὰ γένῃ ἡ εἰς ἀποκρίσιν εἰς μὲν τὴν στοιχὴν τῶν ὅτι
 διὰ τῶν, εἰς μὲν ἀποκρίσιν ἐκείνων τὸ πινάκων τῶν ἀποκρίσιν
 πινάκων, ἀποκρίσιν ἐκείνης αὐτῶν εἰς τὴν ἀποκρίσιν στοιχ.
 τῶν (τοῦ ἐκείνων, καὶ ἡ εἰσαγωγί, ἀντικείμεν εἰς τὸ ὅτι
 1847, 1848, καὶ ἀποκρίσιν εἰς δὲ τὴν στοιχὴν τῶν ἀποκρί-
 σιν εἰς μὲν ἐκείνην ὅτι ὅτι, καὶ ἐν κατὰ ἐκείνην ἡ ἀποκρίσιν
 ἀποκρίσιν πινάκων τῶν δὲ κατὰ πινάκων, ἐκείνην πινάκων
 τῶν διὰ τῶν, ὅτι τὴν ἀποκρίσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἀποκρί-
 σιν ἀποκρίσιν, τὴν ἀποκρίσιν, καὶ τέλος τῶν ἐκείνων, νὰ συντά-
 ττειν καὶ μὲν ἀποκρίσιν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸ τέλος ἐκείνης τῶν
 πινάκων τῶν, ἡ ἀποκρίσιν, ἀποκρίσιν, συντάττειν κατὰ

Επὶ τέλος ὡσαύτως ἐκάστου ἔτους ὁ πρόεδρος παντὸς ἐμπο-
ικου δικαστηρίου κοινοποιεῖ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ δικαστη-
ριουτῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ καθεδρεύει
τῶν ἐμποροδικῶν, τὰς παρατηρήσεις του περὶ ὧν διαλαμ-
ῖνει τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

112. Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμεναι ἐκθέσεις
αὐτὰ παρατηρήσεις θέλουσιν περιέχειν ἐν εἰδῇ πίνακος τὸν ἀριθ-

μὸς ὑπὸ στοιχ. Α'. Β'. Γ'. Δ'. ΣΤ'. πίνακας· καὶ τέλος τοὺς πτασ-
ματοδικας, νὰ ὑπεβάλλωσι καὶ αὐτοὶ κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν, ἀπὸ
τοῦ ἔτους τοῦτου ἀρχόμενοι, πίνακα τῆς πταισματοδικῆς δικαιοσύνης,
πυτταγμένον ἐπίσης κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Δ'. ὑπόδειγμα.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ὁ ἐπινοηθεὶς ἥδη νῖος ἐστὶς τύπος, καὶ συνεπι-
ώτερος καὶ ἀκριβέστερος τῶν πρὸ αὐτοῦ κρίνεται, σὰς παρακαλεῖ-
ται διὰ ταῦτα νὰ συμμορφωθῇται ἅπαντες περὶ τὴν τήρησιν καὶ σύν-
αξιν αὐτοῦ, καταβάλλοντες πρὸς πραγματοποίησιν του τὴν προ-
καύσαν δραστηριότητα καὶ ἐπιμέλειαν, καθόσον, μὴ ἀπαιτοῦντες
ἐκτὸς ὧν εἰς τὸ μέλλον εὐδὲ ἐκείνους, περὶ ὧν ἡ ἀπὸ 30 Νοεμβρίου
1852 ὑπ' ἀριθ. 12125 ἐγκυκλίος μας, εὐδὲ μνηαίους, τοὺς ὁποίους
ἐπαρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελεῖς συνέντασσον ἐκ τοῦ ἐιδικοῦ τῶν
πυττωσεων, καὶ ὑπεβάλλον ἡμῖν κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, ἄλ-
λων πίνακας, ἀλλὰ περιοριζόμενοι μόνον εἰς τοὺς περὶ ὧν ἡ παρούσα,
ἐκτασμένη νὰ ζητήσωμεν, ὅπως καταβληθῇ ἐπὶ τούτων ἡ δυνα-
τὴ ἀκρίβεια, τὴν ὁποίαν μετὰ μεγάλων προσπαθειῶν μας ἐπηρεό-
πυμεν.

Θεωροῦμεν ἐπὶ τέλος ἀναγκαῖον νὰ σὰς παρατηρήσωμεν, ὅτι εἰ
πῶ παραλθόντος ἔτους 1852 πίνακας θέλουσιν συνταχθῇ κατὰ τὸ ὑπό-
δειγμα, τὸ ὁποῖον ἡ ἀνωτέρω ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1851 ὑπ' ἀριθ.
12125 ἐγκυκλίος μας διέγραφεν.

Ἀντίτυπον τῆς τε παρούσης ἐγκυκλίου, καὶ τῶν προσηκόντων πι-
νᾶκων θέλουσιν κοινοποιηθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελεῶν τῶν πρω-
τοδικῶν εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὴν περιφέρειάν των εἰρηνοδικῶν, διὰ
νὰ συμμορφωθῶσι.

(ἔχεται τοὺς ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ πίνακας ἐν ἀρ. 38 τῆς Ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1853.)

φεις καὶ τὰς ἀτελείας τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν νόμων τῶν χρηματιστηρίων, καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν συστημάτων.—8 τὰς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετας κατὰ τὴν τελευταίον ἔτος δοθείσας ἀδείας ἀπουσίας.

1) Γ. τὸ σύστημα τῶν ἐπιτροπῶν καὶ καθημεριῶν.

2) Γ. ὑποφραγμένων διαταξίων 3). Γ. κατῳρίων,

114. Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σχεδιάσασα ὡσαύτως ὑποδείγματα καὶ διὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 112 ἀναφερομένους πίνακας, θέλει φροντίσει περὶ τῆς εἰς τὴν ἐξημερίδα τῆς κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῶν τε ὑποδειγμάτων, καὶ περιλήψεων τῶν κατ' ἔτος πρὸς αὐτὴν διευθυνομένων πινάκων.

115. Οἱ εἰσπαγγελεῖς θέλουν κρατεῖ εἰς δικαστικὰς ὑποθέσεις ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς ἐξωτερικὰς καὶ ἐσωτερικὰς ἀρχάς α'. — Μόνα τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν 1) καὶ ἐμποροδικῶν ἀνταπιστέλλουν διὰ τῶν προέδρων των 2). — Ἐπὶ τούτῳ ὀφείλει ἕκαστος τῶν εἰρημένων νὰ ἔχῃ βιβλίον ἀλληλογραφίας, ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην θέλει καταχωρίζει αὐτοὺς ξεῖ ὑπὸ αὐξήσαν ἀριθμὸν ὅλα τὰ σχέδια τῶν ἐκδοθέντων ἐγγρη-

α) Ἐγκ. τοῦ Ὑπουργ. τῆς δικ. 3 Δεκ. 1852, πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀπὸ 21 Νοεμβρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 1101 ἔγκυκλιού μας, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι, καὶ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν λαμβάνετε ἀμοδίως ὁδηγίαν ἢ διαταγὴν παρὰ τινος ὑπουργείου πρὸς ἐπιτέλεσιν παραγγελίας τινός, καὶ τότε προσεῖτε ὀφείλετε ν' ἀνταποκρίνησθε δι' ἡμῶν, ἐκτὸς μόνον εἰς καὶ περὶ τούτων περιπτώσεις, ὅτε, ἀναφερόμενοι εἰς αὐτὸ ἀπ' αὐθείας, θέλει εἰδοποιεῖ καὶ ἡμᾶς συγχρόνως περὶ τούτου.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 115 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ οἱ εἰσπαγγελεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀλληλογραφῶσιν ἀπ' αὐθείας καὶ τὰς ἐσωτερικὰς καὶ μὲ τὰς ἐξωτερικὰς τοῦ Κράτους ἀρχάς, καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν περίπτωσιν ἀξιοῦμεν, ὁσάκις ἢ λαμβάνετε ὁδηγίαν ἢ ἐξαιτήσθε τὴν ἐπιτέλεσιν αἰτήσεώς τινος παρὰ τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Κράτους ἀρχῶν, νὰ μᾶς εἰδοποιῆτε τόσον περὶ τοῦ γεγονότος τούτου, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, διὰ νὰ λαμβάνωμεν τούτων γνώσιν.

φωί και αἰτήσεων, θέλει σημειώνει δὲ ἐν συνόψει τὰς ἐκτελεστέας ἀποφάσεις, τὰ περὶ συλλήψεως καὶ φυλακίσεως ἐντάλματα, καὶ τὰς κλήσεις. — Ἐπὶ παντὸς ἐξερχομένου ἐγγράφου σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου τῆς ἀλληλογραφίας.

1) Γ. εἰρηνηδικῶν. 2) Γ. προϊσταμένων.

116. Τὰ κατὰ τῶν εἰσαγγελέων παράπονα ἀναφέρονται πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των· τὰ δὲ κατὰ τινος τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας παράπονα ἰδιαιτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ δλοκλήρου δικαστηρίου, εἰσαγγέλλονται εἰς δικαστήριον πταισματοδικῶν, ἢ ἄλλο ποινικὸν, ἢ πολιτικὸν δικαστήριον 1). — Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται τὰ δικαστήρια νὰ ἐπιπλήξωσι τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐνεργοῦντας δημάρχους, δημαρχικοὺς παρέδρους, ἀστυνόμους, ἢ εἰσαγγελεῖς, ἢ νὰ ἀποδοκιμάσωσι καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὰς πράξεις των. — Αἱ παραβάσεις τῶν ὅρων τούτων τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὰς, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ βαρύτερας ἐτιμωρίας. Ὁ. 97. 292.

1) Γ. ὡς αὐτῶς καὶ τὰ παράπονα δικαστικοῦ πινος ὑπαλλήλου ἢ ἐκκληρίου δικαστηρίου κατὰ τινος μίλους τῆς παρὰ πταισματοδικεῖας, ἢ ἄλλου ποινικοῦ ἢ πολιτικοῦ δικαστηρίου· εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς.

117. Διὰ νὰ ἐπαρκῶσιν οἱ εἰσαγγελεῖς εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδά των, προσδιορίζεται κατ' ἔτος προσεπιγορήγησις πληρωτέα ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους, ἀποδεικνυομένης τῆς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας ποσότητος α). Ὁ. 238.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἀνακριταί.

118. Εἰς πᾶν δικαστήριον πλημμελειοδικῶν εἷς, ἢ, κατὰ τὴν ἀνάγκην, πλείότεροι ἐκ τῶν δικαστῶν διορίζονται κατὰ τὴν ἐρχῆν ἐκάστου ἔτους δι' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ὡς ἀνακριταί, εἰς προανάκρισιν τῶν πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων. — Ἄν κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας δὲν

α) Ὡρα τὴν ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 126 ὄργ. ἐγκύκλιον.

διατάξει ἄλλως περὶ τούτου ὁ βασιλεὺς, ὁ διορισμὸς τῶν ἀν-
 χει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ὅστις, κυλωμένου τοῦ
 ἑξῆς διορισθέντος, διορίζει ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ α).

119. Τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνακριτοῦ
 προσδιορίζει ἡ ποινικὴ δικονομία· ἰδίως δὲ ἔχει οὗτος, καθὼς
 δικαστικὸς ἀστυνόμος 1), τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ ἀπ'
 εὐθείας τοὺς δικαστικοὺς κλητῆρας, τὴν χωροφυλακὴν β), καὶ
 ἐν γένει τὴν ἐνοπλον δύναμιν (ἄρθρ. 103 καὶ 104). Ποιν. 138 ἔ.

1) Γ. μόνον καθὼς ἀξιωματικὸς τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας

120. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει νὰ κρατῇ διπλοῦν βιβλίον, — 1.
 τῶν εἰσερχομένων, εἰς τὸ ὁποῖον καθ' ἑκάστην καταχωρίζονται
 αἱ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως παραδοθεῖσαι εἰς αὐτὸν ἀνακρίσεις,
 καὶ ὑπόδειγμα τοῦ ὁποίου, σχεδιασθὲν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δι-
 χαιοσύνης γραμματείας, θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος
 τῆς κυβερνήσεως γ). — 2. τῆς ἀλληλογραφίας, εἰς τὸ ὁποῖον
 καθ' ἑκάστην καταχωρίζονται μὲν αὐτολεξεῖ ὑπὸ αὔξοντα ἀριθ-
 μὸν ὅλα τὰ σχέδια τῶν πρὸς ἄλλους ἀνακριτὰς ἢ εἰρηνοδίκας γε-
 νομένων αἰτήσεων, σημειοῦνται δὲ περιληπτικῶς αἱ ἐκδιδόμε-
 ναι κλήσεις, καὶ τὰ τῆς συλλήψεως καὶ φυλακίσεως ἐντάλμα-
 τα. — Πᾶν ἔγγραφον φέρει τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου τῆς ἀλλη-
 λογραφίας. Ποιν. 201. 202.

α) Νόμος 14 Ὀκτ. 1838 περὶ τῆς διαρκείας τῶν ἔργων τῶν ἀνα-
 κριτῶν.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 118 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρ. 1834 περὶ ὀργα-
 νισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου ἐπὶ ἑνα ἑναιου-
 τὸν περιοριζομένη διάρκεια τῶν ἔργων τῶν ἀνακριτῶν ἐπεκτείνεται
 ἐπὶ τρία ἔτη.

2. Οἱ ἡδη διὰ τὸ ἑνεσὼς ἔτος διορισμένοι ἀνακριταὶ θάλλουν δια-
 μείνει τριετίαν ὡσαύτως, ἀν κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἐλευ-
 σομένου ἔτους ὁ βασιλεὺς δὲν διορίσῃ ἄλλους κατὰ τὸ β' ἐδάφιον τοῦ
 εἰρημένου ἁρθροῦ 118.

β) Ὁρα ἄρθ. 11 Ἐ. Κ. Χ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 19 Ποιν.

γ) Ὁρα τὸ ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 105 ἔ. ὑπόδειγμα.

121. Ἐπὶ τέλους ἐκάστης τριμηνίας παραδίδει ὁ ἀνακριτὴς πρὸς τὸν εἰσαγγελεῖα ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν εἰσερχομένων περὶ τῶν ὑπὸ ἀνάκρισιν κατηγορουμένων, καὶ προσθῆται εἰς τοῦτο τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀνακρίσεων, περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς, τυχόν, καθυστέρησάν τινες ἐξ αὐτῶν, περὶ τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων, περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποδίκων, καὶ ἄλλας ἀξίας λόγου παρατηρήσεις, ἀναγομένας εἰς τὰ καθήκοντά του. — Ἡ ἔκθεσις αὕτη τοῦ ἀνακριτοῦ ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν κατὰ τριμηνίαν ἔκθεσιν τοῦ εἰσαγγελέως, ὅστις προσθέτει καὶ τὰς περὶ αὐτῆς παρατηρήσεις του. Ὅ. 108. 109.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Γραμματεῖς.

122. Πᾶς γραμματεὺς, διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὴν πρόοδον τῶν υποθέσεων, καὶ διὰ νὰ ἔχῃ ἐν περιπτώσει κωλύματος τὸν ἀναπληροῦντα, ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἓνα τοῦλάχιστον ὑπογραμματέα· ὁ δὲ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς γραμματεὺς προσλαμβάνει τοῦλάχιστον δύο, τὸν μὲν διὰ τὰς πολιτικὰς υποθέσεις, τὸν δὲ διὰ τὰ περὶ τὴν ἀνάκρισιν, ὑπηρετοῦντα ἐπομένως παρὰ τῷ ἀνακριτῇ, καὶ, χρείας καλούσης, παρὰ τῷ εἰσαγγελεῖ, παρειαρχόμενον δὲ καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ δικαστηρίου 1) τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου 2). Ποιν. 72. 183.

1) Γ. παρὰ τῷ δικαστηρίῳ. 2) Γ. τῶν κεντρικῶν.

123. Ὁ γραμματεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐλλέγῃ, καὶ νὰ ἀποπέμπῃ ἐλευθέρως τοὺς ὑπογραμματεῖς, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τοὺς παριστᾷ εἰς τὸ δικαστήριον, ὥστε νὰ ἐπικυρῶνται παρ' αὐτοῦ, καὶ νὰ ὀρκίζωνται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων τιν α). — Κωλυομένου τοῦ γραμματέως,

α) Ἐγκ. Ὑπουργ. Δικαιοσ. 6 ἰουλ. 1854, πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς. Ἐξαγγέλλονται τὰς ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1850 καὶ 6 Αὐγ. 1852 ἀρ. 3271 καὶ 7419 ἐγκυκλίους τοῦ ὑπουργοῦ τοῦτο ἔφη ς

καὶ τῶν ὑπογραμματοῶν, τὸ δικαστήριον λαμβάνει πρόνοιαν περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως δι' ἐξόδων τοῦ γραμματεῶς, καὶ ὁρκίζει τὸν προσληφθέντα. 'Ο. 214. 215. 261. 286.

ἐρμηνείαν τοῦ ἀρθρ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ εὐρόντας αὐτὰς ἀντικειμένας πρὸς ἀλλήλας, καθόσον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἀναγνωρίζεται ἀπόλυτον τὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀποπομπῆς δικαίωμα τῶν γραμματοῶν ὡς πρὸς τὸ βοηθητικὸν τοῦ γραφείου αὐτῶν προσωπικῶν, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀποφαίνεται προηγουμένως τὸ συμβούλιον περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ἀποπομπῆς, μὴ ἐμποδιζομένης ἐν τούτοις ὡς ἐκ τῆς ἐναντίας τοῦ συμβουλίου ἀποφάνσεως, ἐξ ἀναλογίας δῆθεν τῆς περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ἐκλεγομένου ἀπαιτουμένης ἐπὶ τοῦ συμβουλίου ἐπικυρώσεως, φρονοῦμεν ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἐγκύκλιοι δὲν ἐπέτυχον τὴν ἀληθῆ ἐννοιαν τοῦ ἀρθρ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἔθεν ἀνακαλούμεν αὐτάς.

Κατὰ τὸ ἀρθρὸν 124 τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ ὁ γραμματεὺς εἶναι συνυπεύθυνος δι' ὅλας τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πράξεις τῶν ὑπογραμματοῶν, ὅθεν δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς διατήρησιν προσώπου μὴ ἐμπνέοντος εἰς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην, ὅπως ἀναδειχθῇ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών του.

Ἄν ὡς ἐκ τούτου ὁ γραμματεὺς δύναται ἐνίοτε νὰ ἐνδῶτῃ εἰς προσωποληψίαν ἀποπέμπων δι' αἰτίας μὴ προερχομένας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς, δὲν ἐπεται ἐκ τούτου ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ τῆς ἀποπομπῆς ἐλευθερία, ἀλλὰ καθόσον ὁ νόμος ἐν ἀρθρ. 123, πρὶν ἐρκισθῶσιν οἱ ὑπογραμματοῖς, ἀπαιτεῖ νὰ παριστῶνται πρὸς ἐπικυρώσιν εἰς τὸ δικαστήριον, ὑπάρχει ὡς ἐκ τούτου μέσον περιορισμοῦ τῆς ἀυθαιρεσίας, ὥστε ἡ ἀποπομπὴ νὰ μὴ γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν ἀντικαταστάσεως διὰ προσώπου ἡττοῦς ἱκανοῦτος, πρὸς τὸ ὁ γραμματεὺς χαρίζεται.

Ἡ οἰκονομία τοῦ ἀρθρ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, συγχρόνως καὶ τὸ ὡς ἐκ τῆς εὐθύνης πηγάζον δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας ἐκλογῆς ἱκανοποιεῖ, καὶ τὴν ἀυθαιρεσίαν τῶν χαριζομένων περιστέλλει.

Κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν ἐννοιαν αὐτοῦ, οἱ γραμματεῖς ἔχουσιν ἐλεύθερον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποπομπῆς τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἀλλ' εἶναι ἐκωφελεῖς πρὸς τῆς ἀποπομπῆς νὰ πληροφορῶσι τὸ δικα-

124. Ὁ γραμματεὺς διανέμει μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν υπο-
γραμματοῶν τὰς ὑποθέσεις· εἶναι δὲ συνυπεύθυνος 1) δι'
ὅλα τὰ σφάλματα καὶ πταίσματα τὰ ἀνυγόμενα εἰς τὴν ὑπε-
ρσίαν των, καὶ πραττόμενα παρ' αὐτῶν ἐκτελούντων τὰ ἔργα
των, ἰδίως δὲ δι' ὅλας τὰς ἐκ τούτων ἀποζημιώσεις 2), ἀπο-
δόσεις, καὶ χρηματικὰς ποινὰς, διαφυλαττομένου εἰς αὐτὸν
τοῦ δακνωμένου νὰ ἐνᾷξῃ τὸν πταίσαντα 3). Ὁ. 129.

1) Γ. μετ' αὐτῶν ἀλληλεγγῶς ὑπεύθυνος 2) Γ. ζημίας·

3) Γ. τῆς κατὰ τοῦ ὑπαιτίου ἀναγωγῆς.

125. Ὅλα τὰ δικαστικὰ γραφεῖα κατὰ πᾶσιν ἐργάσιμον
ἡμέραν μένουσι τοῦλάχιστον ὀκτὼ ὥρας ἀνοικτὰ, κατὰ δὲ τὰς
Κυριακὰς καὶ ἄλλας ἑορτασίμους ἡμέρας, τοῦλάχιστον τρεῖς. Ἡ
εἰσοδος εἶναι ἐλευθέρη εἰς καθένα. — Αἱ ἐργάσιμοι ὥραι τοῦ
γραφείου προσδιορίζονται προηγουμένως παρὰ τοῦ δικαστηρίου,
καὶ δημοσιεύονται α). Ὁ. 250.

στῆριον δι' ἐκθέσεως περὶ τῶν λόγων αὐτῆς· ἀρ' ἑτέρου τὸ δικαστή-
ριον δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ παρὰ τοῦ γραμματέως
ἐκτελούμενου, διότι ἐνδέχεται ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ νὰ μὴ ᾖ κατὰλλη-
λος διὰ τὴν ὑπερσίαν, καὶ τοιςυτοτρόπως ὑποχρεοῦται εἰς ἐκλογὴν
προσώπου, συγχρόνως καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὴν
ἐμπιστοσύνην τοῦ γραμματέως ἀπολαμβάνοντες.

Οἱ Κ.Κ. εἰσαγγελεῖς θέλουσι γνωστοποιῆσαι τοῦτο εἰς τοὺς γραμ-
ματεῖς τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσι δικαστηρίου, θέλουσι δὲ πείμπει πρὸς
τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἐκάστοτε ἀντίγραφον τῆς ἀνω μνημονευθείσης
ἐκθέσεως, περιεχούσης τὸν λόγον τῆς ἀπογομπῆς, ὡσαύτως δὲ καὶ
εἰ ἐκάστου διαρισμοῦ ὑπογραμματοῦ καὶ γραφείως, πίνακα τῆς
πρώτης αὐτοῦ.

α) Δ. 22 Νοεμβρίου 1833 περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐργασίμων
ὥρῶν εἰς τὰ γραφεῖα.

1. Εἰς τὰ γραφεῖα ὅλων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους προ-
σδιορίζονται 8 ἐργάσιμοι ὥραι καθ' ἑκάστην ἡμέραν. — Ἀνοίγουσι δὲ
τὰ γραφεῖα εἰς τὰς 8 τὸ πρωτὶ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου
εἰς ἐκείνης τοῦ ἁγίου Δημητρίου, εἰς τὰς 9 δὲ τὸ πρωτὶ κατὰ τὸ λοι-
πὸν μέρος τοῦ ἔτους. — Πᾶς ἔχων θέσιν τινὰ ὀφείλει νὰ ἐμφανίζεται

και τῶν υπογραμμάτων, τὸ δικαστήριον λαμβάνει πρόνοιαν περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως δι' ἐξόδων τοῦ γραμματέως, καὶ ὀρκίζει τὸν προσληφθέντα. Ὁ. 214. 215. 261. 286.

ἑρμηνείαν τοῦ ἀρθρ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ εὐρόντες αὐτὰς ἀντικειμένας πρὸς ἀλλήλας, καθόσον, κατὰ μὲν τὴν πρῶτην ἀναγνωρίζεται ἀπώλυτον τὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀποπομπῆς δικαίωμα τῶν γραμματέων ὡς πρὸς τὸ βεζθητικὸν τοῦ γραφείου αὐτῶν προσωπικὸν, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀποφαίνεται προηγουμένως τὸ συμβούλιον περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ἀποπομπῆς, μὴ ἐμποδιζομένης ἐν τούτοις ὡς ἐκ τῆς ἐναντίας τοῦ συμβουλίου ἀποφάνσεως, ἐξ ἀναλογίας δῆθεν τῆς περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ἐκλεγμένου ἀπαιτουμένης ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐπικυρώσεως, φρονοῦμεν ὅτι ἀμφοτέραι αἱ ἐγκύκλιοι δὲν ἐπέτυχον τὴν ἀληθῆ ἐννοιαν τοῦ ἀρθρ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἔθεν ἀνακαλύψαν αὐτάς.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 124 τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ ὁ γραμματεὺς εἶναι συνυπεύθυνος δι' ὅλας τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πράξεις τῶν υπογραμμάτων, ὅθεν δὲν δύναται νὰ ὑποχωρῶθῃ εἰς διατήρησιν προσώπου μὴ ἐμπνέοντος εἰς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην, ὅπως ἀναδεχθῇ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών του.

Ἄν ὡς ἐκ τούτου ὁ γραμματεὺς δύναται ἐνίοτε νὰ ἐνδῶτῃ εἰς προσωποληψίαν ἀποπέμπων δι' αἰτίας μὴ προερχομένας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς, δὲν ἐπεται ἐκ τούτου ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ τῆς ἀποπομπῆς ἐλευθερία, ἀλλὰ καθόσον ὁ νόμος ἐν ἀρθ. 123, πρὶν ἐγκισθῶσιν οἱ ὑπογραμματοῖς, ἀπαιτᾷ νὰ παριστῶνται πρὸς ἐπικύρωσιν εἰς τὸ δικαστήριον, ὑπάρχει ὡς ἐκ τούτου μέσον περιορισμοῦ τῆς αὐθαιρεσίας, ὥστε ἡ ἀποπομπὴ νὰ μὴ γίνεταί πρὸς τὸν σκοπὸν ἀντικαταστάσεως διὰ προσώπου ἡττονος ἰκανότητος, πρὸς δὲ ὁ γραμματεὺς χαρίζεται.

Ἡ οἰκονομία τοῦ ἀρθρ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, συγχρόνως καὶ τὸ ὡς ἐκ τῆς εὐθύνης πηγάζον δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας ἐκλογῆς ἱκανοποιεῖ, καὶ τὴν αὐθαιρεσίαν τῶν χαριζομένων περιστέλλει.

Κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν ἐννοιαν αὐτοῦ, εἰ γραμματεῖς ἔχουσιν εὐλεύθερον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποπομπῆς τοῦ βεζθητικοῦ προσωπικοῦ, ἀλλ' εἶναι ἐπιωφελὲς πρὸς τῆς ἀποπομπῆς νὰ πληροφορώσῃ τὸ δικασ-

124. Ὁ γραμματεὺς διανέμει μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπογραμμάτων τὰς ὑποθέσεις· εἶναι δὲ συνυπεύθυνος 1) δι' ὅλα τὰ σφάλματα καὶ πταίσματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν, καὶ πραττόμενα παρ' αὐτῶν ἐκτελούντων τὰ ἔργα τῶν, ἰδίως δὲ δι' ὅλας τὰς ἐκ τούτων ἀποζημιώσεις 2), ἀποδόσεις, καὶ χρηματικὰς ποινὰς, διαφυλαττομένου εἰς αὐτὸν τοῦ δικαιώματος νὰ ἐνάξῃ τὸν πταίσαντα 3). Ὁ. 129.

1) Γ. μετ' αὐτῶν ἀλληλεγγώς ὑπεύθυνος 2) Γ. ζημία·

3) Γ. τῆς κατὰ τοῦ ὑπαίτιου ἀναγωγῆς.

125. Ὅλα τὰ δικαστικὰ γραφεῖα κατὰ πᾶσαν ἐργάσιμον ἡμέραν μένουσιν τοῦλάχιστον ὀκτὼ ὥρας ἀνοικτὰ, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἄλλας ἑορτασίμους ἡμέρας, τοῦλάχιστον τρεῖς. Ἡ εἰσὸς εἶναι ἐλευθέρη εἰς καθένα. — Αἱ ἐργάσιμοι ὥραι τοῦ γραφείου προσδιορίζονται προηγουμένως παρὰ τοῦ δικαστηρίου, καὶ δημοσιεύονται α). Ὁ. 250.

στῆριον δι' ἐκθέσεως περὶ τῶν λόγων αὐτῆς· ἀφ' ἑτέρου τὸ δικαστήριον δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ παρὰ τοῦ γραμματεῖος ἐνεργημένου, διότι ἐνδέχεται ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ νὰ μὴ ᾖ κατὰλληλος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ τοιουτοτρόπως ὑποχρεοῦται εἰς ἐκλογὴν προσώπου, συγχρόνως καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ γραμματεῖος ἀπολαμβάνοντες.

Οἱ ΚΚ. εἰσαγγελεῖς θέλουσι γνωστοποιῆσαι τοῦτο εἰς τοὺς γραμματεῖς τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσι δικαστηρίου, θέλουσι δὲ πείπει πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἐκάστοτε ἀντίγραφον τῆς ἐνω μνημονευθείσης ἐκθέσεως, περιεχοῦσης τὸν λόγον τῆς ἀποκομπῆς, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου διορισμοῦ ὑπογραμματοῦ καὶ γραφείας, πίνακα τῆς καύτητος αὐτοῦ.

α) Δ. 22 Νοεμβρίου 1833 περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐργασίμων ὥρῶν εἰς τὰ γραφεῖα.

1. Εἰς τὰ γραφεῖα ὅλων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους προσδιορίζονται 8 ἐργάσιμοι ὥραι καθ' ἑκάστην ἡμέραν. — Ἀνοίγουσι δὲ τὰ γραφεῖα εἰς τὰς 8 τὸ πρωτὶ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰς ἐκείνης τοῦ ἁγίου Δημητρίου, εἰς τὰς 9 δὲ τὸ πρωτὶ κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ ἔτους. — Πᾶς ἔχων θέσιν τινὰ ὀφείλει νὰ ἐμφανίζεται

126. Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ γραμματικῶς ἐμπεριέχονται ἐν γένει εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δεκνομένην

κατακτῶς κατὰ τὴν διορισμένην ὥραν εἰς τὸ γραφεῖον, καὶ νὰ ἐκτελεῖ τὰ χρεῖα του ἐντὸς τοῦ ὁρισμένου καιροῦ.

2. Ὅταν αὐταὶ αἱ ἐργασίαι ὦραι δὲν ἀρκῶσιν εἰς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐξ αἰτίας τινὲς προσωρινῶς καταπιεσθῆς ὑποθέσεως, εἴτε ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ κλάδου μιᾶς ἀρχῆς, ὑποχρεούνται ἡ ὅλα τὰ εἰς τοιαύτην ἀρχὴν διορισμένα ἄτομα, ἡ καὶ μέρος αὐτῶν, κατὰ τοὺς παρὰ τοῦ διευθυντοῦ ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης κατασταθησμένους ὁρισμούς, νὰ ἐργάζωνται ἐν τῇ γραφείῳ καὶ ἐκτὸς τῶν εἰρημνίων ὥρων· εἰς τοῦτο ὑποχρεοῦνται πρὸ πάντων οἱ τῶν λιμεναρχιῶν καὶ τῶν ἀστυνομιῶν, δεῖτα τῶν ὑγειονομικῶν καὶ τελωνείων· ἐξαίρετως δὲ εἰς τὰς ἀστυνομίας θέλει κανονισθῇ ἡ ὑπηρεσία εἰς τρόπον ὥστε, καὶ ἀφοῦ κλεισθῇ τὸ γραφεῖον, καὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν νὰ ᾔνοι ἐν ἄτομον τοῦ προσωπικοῦ ἔτοιμον εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις ἀπαιτούσας τὴν παρευθὺς ἐπέμβασιν τῆς ἀστυνομίας, καὶ ὁ διευθυντὴς, ποῦ εὐρίσκειται, νὰ γνωσκῇται, εἰς τὸ γραφεῖον, ἡ εἰς τὴν εἰσίαν του. — Τῶν ταχυδρομικῶν ἡ ὑπηρεσία κανονίζεται ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐλεύσεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ταχυδρόμων.

3. Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐξῆς ἑορτασμούς ἡμέρας, εἶον — 1) τὸ νιόν ἔτος, — 2) τὰ Θεοφάνεια, — 3) τὴν 25 Ἰανουαρ. (6 Φεβρουαρ.) ὡς ἡμέραν τῆς ἀπεδόσεως τοῦ Βασιλέως, — 4) τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, — 5) τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν καὶ τὸ Μέγα Σάββατον, — 6) τὴν δευτέραν τοῦ Πάσχα καὶ τὴν δευτ. τῆς Πεντηκοστῆς, — 7) τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, — 8) τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως, — 9) τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, — 10) τὴν ἑορτὴν τῆς κοιμήσεως τῆς Παναγίας, — 11) τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου, — 12) τὰς δύο ἡμέρας τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, — περιορίζονται αἱ ἐργασίαι εἰς τὰ γραφεῖα ὦραι εἰς 4 καὶ κατὰ μὴν τοὺς μῆνας τοῦ θέρους, ἀπὸ τῶν 9-1, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα, ἀπὸ τὰς 10-2. Ἐξαίρεται ὅμως ἡ περίπτωσις, ὅπου διὰ καταπειγούσαν ὑπόθεσιν ἀπαιτεῖται ἡ παρέκτασις τῶν ἀσχυλίων. — Εἰς τὰς ἀστυνομίας καὶ ὑγειονομικὰ θέλει γενῇ φροντίς, ὥστε καὶ κατὰ τὰς εἰρημνίας ἡμέρας νὰ μὴ ἀργοπαρῇ ἡ ἀποπεράτωσις τῶν καταπειγόντων.

ὡς δὲ ὀφείλει οὗτος — 1. νὰ συνάττη κατὰ τὰς συνεδριάσεις, καὶ, ἐκτὸς τῶν συνεδριάσεων, κατὰ τὰς διασκέψεις, κατὰ

4. Εἰς τὰ γενέθλια καὶ τὴν ἐορτὴν τοῦ δυνάματος τοῦ Βασιλέως διακόπονται αἱ ἀσχολίαι μόνον ὅσον καιρὸν ἀπαιτεῖ ἡ ἐπίσημος λειτουργία.

5. Περιμένεμεν πεποιθότως, ὅτι οἱ αἱ ἄρχαι καὶ οἱ δημόσιοι ὑπηρέται θέλουσι ἐπιτελεῖν μὲ τὴν προσήκοντα ζῆλον τὰ χρεῖα τῶν, καὶ φυλάττει ἐπιμελῶς τὰ τοῦ παρόντος διατάγματα. — Κατὰ τῶν τεύτε ἀμελοῦντων θέλουσι ἐφαρμολογεῖσθαι παιδαγωγικαὶ ποιναὶ, κατὰ μὲν ὑπαλλήλων μισθὸς ἀρχῆς παρὰ τοῦ προΐσταμένου αὐτῆς, κατὰ δὲ τούτων, παρὰ τῆς ἀμείσεως ἐφορώσεως ἀρχῆς. — Αἱ ποιναὶ αὗται εἶναι πρῶτον μὲν ἐπιπλήξεις· δεῦτερον δὲ ὑστέρησις τῶν μισθῶν ἕως ἐνὸς μηνός· ἀποφασιζονται δὲ ἀπὸ ἡξετασθῆ ὁ κατηγορούμενος, καὶ ἂν δὲν ἀποληγθῇ κατὰ τὴν προσδιορισμένην προθεσμίαν διὰ τὴν μὴ ἐμφάνειν του, πάντοτε ὅμως ἐγγράφως, καὶ σημειοῦνται εἰς τὰ βιβλία τῆς ποσότητος. Ἐξακολουθούσης τῆς ἀμελείας, θέλει μὲν καθυποβληθῇ ἀναφορὰ περὶ τούτου, καὶ θέλμεν ἀποφασίσαι ἐπειτα περὶ καταβιβασμοῦ, ἢ ἐξώσεως.

6. Οἱ διευθύνται, καὶ αἱ ἐφορῶσαι ἄρχαι, αἵτινες ἀμιλοῦσι τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐπιμελείας τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς ἀκριβοῦς διαφυλάξεως τῶν ὥρων τοῦ γραφείου, καταδιώκονται διὰ τὴν ἀμείλειαν ταύτην μὲ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ποινάς.

Δ. τῆς 4 Ἀπριλ. 1848 περὶ τῶν κατὰ τὴν Μεγάλην Ἐβδομάδα ἐργασίμων ὥρων εἰς τὰ γραφεῖα.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου (4. Δεκ.) 1833 διάταγμα, τὸ προσδιορίζον τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα, καὶ θέλοντες νὰ παρίξωμεν καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τὴν εὐκολίαν νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ὁρκαστευτικὰ αὐτῶν χρεῖα, καὶ ὡς κατὰ τὴν Ἐβδομάδα τῶν ἁγίων καὶ κοσμοσωτηρίων παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1. Καθ' ὅλην τὴν Μεγάλην Ἐβδομάδα τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς αἱ ἐργασίμοι ὥραι εἰς τὰ γραφεῖα περιορίζονται εἰς τέσσαρας, ἐξαίρουμένης μόνως τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν διὰ κατεπείγουσάν τινα ἐπέθεσιν ἀπαιτεῖται ἡ παράκτασις τῆς ἐργασίας.

τὰς ἐκ παρ'αγγελίας 1) ἐργασίας, ἢ κατὰ τὰς ἀνακρίσεις, τὰ πρακτικὰ, καὶ τὰ ἄλλα διατεταγμένα βιβλία, καὶ νὰ φροντί-
ζῃ ὡσαύτως περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀναγκαιῶν ἐγγράφων 2).
— 2. νὰ φυλάττῃ τὰ πρωτότυπα τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων,
καὶ τὰ ἄλλα δικαστικὰ ἔγγραφα. — 3. νὰ φυλάττῃ τὰ εἰς τὸ δι-
καστήριον ἀνήκοντα πράγματα, κυρίως τὰ βιβλία τῶν νόμων, τὰς
ἐφημερίδας τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἄλλα βιβλία. — 4. νὰ δια-
χειρίζῃ τὰ διὰ τὴν ἀναγκαιὴν γραφικὴν δαπάνην εἰς τὸ δικα-
στήριον δοθέντα χρήματα, περὶ τῶν ὁποίων θέλει δίδει λόγον
κατ' ἔτος εἰς τὸ δικαστήριον α). τὰ χρήματα δὲ ταῦτα δὲν

2 Οἱ ἑμέτεροι γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας θέλουσιν κανονίσει τὴν
τετράωρον ἐργασίαν εὐτως, ὥστε αἱ ὥραι τῆς ἑσπ. ἀκολουθίας νὰ
μὴ συμπίπτωσι μὴ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

α) Ἐγκύκλ. 22 Μαΐου 1836 τῇ: ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. πρὸς τοὺς
παρὰ τῷ Ἄρειῳ Πάγῳ καὶ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεῖς — Ἡ κυδέρνη-
σις ἐπαρίνασα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5549 Β. διατάχ. τὸν ἐτήσιον ὑπολο-
γισμὸν τῆς γραμμ. τῆς δικ. ἐθελε συγχρόνως καὶ ὅρους, καθ' οὓς πρέ-
πει νὰ γίνωνται αἱ τακτικαὶ μισθοδοτήσεις, καὶ αἱ διὰ τὴν τοῦ γρα-
φείου δαπάνην μηνιαῖαι δόσεις. Περὶ τῶν τελευταίων τούτων διὰ
τοῦ 2 άρθρου τοῦ εἰρημένου Β. διατάχμ. ρητῶς ἀπεφάνητο: « Ἀπὸ
ἐκτὸς ὅλως καὶ κατ' ἀποκοπὴν διωρισμένα γραφικὰ ἐξόδα πρέπει
ν' ἀπαντηθῶσιν αἱ ὕλαι τοῦ γραψίματος, τὰ ἐξόδα τύπου καὶ λο-
γιστογραφίας, ἡ ἀγορὰ τῶν ἀναγκαιῶν συγγραμμάτων, τὰ σκεύη, τὸ
ἐπίρρωμα, φώτισμα, καθάρισμα, καὶ ἐνοίκιον τοῦ γραφείου, καὶ τὰ
κράτιν ἐκτάκτου συμβουθείας εἰς τὸ γραφεῖον καὶ εἰς τοὺς ὑπηρετάς
ἐκδιδόμενα: ἀπὸ αὐτὰ θέλουσιν πληροῦναι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ρητῶς τοὺς
« γραμματεῖς των. » — Περὶ τῆς χρήσεως δὲ τῆς ἐπιχειρητικῆς ταύ-
της διατάχθησαν τὰ ἑξῆς: » (ἄρθρ. 3.) Ὅσον ἀφορᾷ τὰ προϋπολο-
γισθέντα γραφικὰ ἐξόδα τῶν ὑποταλούντων (εἰς τὴν γραμματείαν)
δικαστηρίων καὶ δημοσίων ἀρχῶν, αὐτὰ σχηματίζουν νόμιμον ἐπι-
χορηγήσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 καὶ 238 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικ.
κατὰ τῆς ἐποικίας δὲν δίδεται ποσῶ: λογαρισμοὺς εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν
κατὰ τὸν δ. Οὗ προϋπολογισμοῦ τοῦ δικαστηρίου διορίζει κατ' ἔτος δι'
ἐκτὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ δικαστηρίου ἐνα λογιστὴν, καὶ ἐπικυ-
βαντὴν τὴν υπογραφὴν του πάντοτε τὰ ἀποδεικτικὰ διὰ τὰς λαμβ.

βλουν χρησιμεύει οὔτε διὰ τὸν εἰσαγγελέα, οὔτε διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου. — 5. νὰ τοιχοκολλᾷ εἰς τὸ ἀκροατήριον τὰ ἐκθέματα, καὶ νὰ βεβαιοῖ τὴν τοιαύτην τοιχοκόλλησιν. — 6. εἰς αὐτὸν παραοῖδεται πᾶν ὅ,τι πρέπει νὰ παρακαταθεῖ εἰς τὸ δικαστήριον 6). Ὁ. 80. 220. 128. 238.

Ἰδιωμένους ἀπὸ τὸ Β. ταμεῖον δόσεις τῆς προσιπιχορηγίως, ὥστε ἰδίως λογιστὴς χρεωστῇ νὰ δώσῃ λογαριασμὸν εἰς μόνον τὸ δικαστήριον, εἴτε εἰς τὸν προεστῆμενον αὐτοῦ. Πλὴν οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὴν ἐλευθερίαν χρῶσιν τῆς ἐγκριθείσης προσιπιχορηγήσεως καὶ τὰ γραφικὰ αὐτῶν ἐξόδα, ἐπομένως δύναται νὰ λάβουν αὐτεπαγγέλτως καὶ νὰ ἐκδώσουν ἀποδείξεις διὰ τὰς ἀνγκύσας εἰς αὐτοῦς μνηστῆρας δόσεις. Ἀπὸ τὰς προσιπιχορηγήσεως αὐτὰς πρέπει νὰ προμηθεύονται τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα συγγράμματα κατὰ τὴν πραγματικὴν χρείαν, τὸ ποῖον πρέπει ν' ἀποδίδεται ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς ὑπηρεσίας, εἴτινες ὑπόκεινται κατ' ἑτέρας εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐλιγνικοῦ συνεδρίου διὰ νὰ γνωστῇ καὶ ἔστιν προσήκη ἡ ἀφαίρεσις αὐτῶν.»

Πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς.

(Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσετέθησαν καὶ τὰ ἑξῆς.)

Ἐνταῦθα δὲ κρίνομεν ἀναγκασίον νὰ προσθέσωμεν συμφώνως μὲ τὸν §. 6. τοῦ ἀρθρ. 6 τ. ὁ εἰςκείμεν. Β. Διὰ τοῦ εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων τῶν διὰ τοὺς εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικείων, συμπεριλαμβανόμενοι καὶ 200 δραχμαὶ δι' ἕκαστον αὐτῶν εἰς ἀπάντισιν τῆς ἀναγκαίουσας δαπάνης διὰ τὴν περιδείαν των, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸν νόμον χρεωτεῦν χάριν παρατηρήσεως νὰ κάμουν.»

6) Δ. 16 Ὀκτ. 1835 περὶ δικαστικῶν παρακαταθεκῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα.

1. Τὰ κατὰ νομὸς ταμεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ παραδέχονται, κατὰ διαταγὴν τῶν δικαστηρίων, παρακαταθήκας εἰς μετρητὰ, πονηρίματα, ἢ παραστατικὰ χρημάτων χαρτῖα, δίδουσι διὰ τὴν παραλαβὴν των τακτικὰς ἀποδείξεις, καὶ τὰ καταγράφουσιν, ὡς ἀνήκει, εἰς τὰ κατὰστιχα. Αἱ διαταγαὶ τῶν δικαστηρίων στέλλονται εἰς τὰ κατὰ νομὸς ταμεῖα εἰς τακτικὰ ἀσκήματα χρησιμεύοντα ὡς πιστοποιητικὰ τοῦ ὅτι διατάχθησαν νὰ διχῶσι τὴν παρακαταθήκην.

Πολ. 42. 66. 67. 174. 573. 667. 670-672. 677. 680.
683, 1. 685. 686. 692 ε. Πεν. 88.

1) Γ. τῶν εἰσπρατῶν 2) Γ. ἀπορρίψων.

127. Ἐκποτακ τραπεζιῶν ὁρεῖται, ἐν πενταρχικῷ προ-

2. Τὰ κατὰ νομὸν τραπεζα ὁρεῖται νὰ στέλλωσι τὰς παρακαταθέσεις κατὰ τὴν διακριτέαν προθεσμίαν ὡς διακρίμα εἰσπράγματα εἰς τὸ γεν. ταμεῖον πρὸς φύλαξιν, τοῦ ἐκείναι τὰς καταθέται εἰς τὸ ἀπλοματιῶν ταμεῖον, καὶ τὰς περὶ τραπεζῶν καὶ διακριτέων εἰς τὸ κατὰ νόμον, τα διαλαμβανόμενα εἰς τὴν ἀπόφασιν ἀπὸ 14 Μαρτίου 1935 ἀρ. 27764.

3. Ἡ ἀπόδοσις τῶν παρακαταθετῶν γίνεται διὰ τραπεζικῶν ἐντολμάτων ἐκδομένων παρὰ τοῦ ἰδίου δικαστηρίου, τὸ ἐκείναι δίδεται τῶν παραδόσιν εἰς τὰ ἐντάλματα ταῦτα πρὸς νὰ ἐπισυνάπτωνται τὰς πρῶτον καὶ τῶν ἀποδείξων τῆς παραδόσεως. — Τὰς εἰς μετρητὰ παρακαταθέσεις, τῶν ἐκείναι ἡ ἀπόδοσις δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ εἰς τὸ αὐτὸ εἶδος τῶν νομισμάτων, δύναται τὸ παραδεχθῆναι αὐτὰς ταμεῖον τοῦ νομοῦ νὰ τὰς ἀποδώσῃ ἀπὸ τὰ δημόσια εἰσπράγματα, ἢ καὶ παρουσίᾳ τις τὸ ἐντάλμα τοῦ δικαστηρίου. περὶ δὲ τὰ ἐξωφλημένα ἐντάλματα ἀντὶ μετρητῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ γεν. καὶ ταμείου. Ἄνωσις ὅμως ἡ παρακαταθέσει συνίσταται εἰς μετρητὰ ἢ εἰς ἄλλα πράγματα, τὰ ἐκείναι μένουσι διόλου ἀμετάβλητα, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβέστατα εἰς τὸ μητρώον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκδόσεως τοῦ δικαστηρίου, τότε, διὰ νὰ τὰ λάβῃ τι πρὸς νὰ διευθυνθῇ κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ γενικὸν ταμεῖον.

4. Τὸ Ἡμέτερον ἐλογητικὸν συνέδριον παραγγέλλεται νὰ κλείῃ τι πτωχὸς εἰς τὸ τέλος ἐκείνου ἐτους παρὰ τῷ γεν. ταμείῳ τὰ καὶ συνείσιν διὰ τὰς παρακαταθέσεις κρατούμενα εἰσπράγματα, νὰ τὰ ἔλθῃ τῇ ἀκριβείᾳ, ἐπὶ τῇ ἐξοίᾳ τῶν πιστοποιητικῶν, καὶ νὰ προσδῇ ῥῖζ ἀνηκούτως τὴν κατάστασιν ἐκείνης παρακαταθέσεως. Θέλει ἐστὶν λοιπὸν πάντοτε ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ εἰς τὸ γεν. ταμεῖον ἐλογισθῇ, ὅστις θέλει κάμει τὰς ῥηθείσας ἐργασίας ἐντὸς ταύτης τῆς ἀρχῆς τὰς δὲ τυχὸν παρατηρήσεις τοῦ θέλει τὰς καταδικάζειν εἰς τὸ ἐλογητικὸν συνέδριον, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀπόφασιν. Τὸ Ἡμέτερον ταμεῖον δὲν ὁρεῖται ὡς τέσον νὰ καταστρώσῃ ἰδιαιτέρον λογαριασμὸν περὶ τῶν παρακαταθετῶν.

εἴμω, ἢ ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ σημειόνη εἰς τὸ τέλος παντὸς πρωτοτύπου ἐγγράφου συντεταγμένου παρ' αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος παντὸς διδομένου ἀντιγράφου, ἢ ἀπογράφου, ἢ εἰς τὸ τέλος παντὸς παρακατατεθέντος ἐγγράφου, ἵνα τῶν ὁποίων πρέπει νὰ εἰσπραχθῶσι δικαστικά τέλη καὶ δικαιώματα, τὴν ποσότητα αὐτῶν. Ἡ αὕτη πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὰς παραβάσεις τῆς δικαστικῆς διατιμήσεως, παρεκτὸς τῆς ἐπὶ παραβάσει ποινικοῦ τινος νόμου καταδίκης. Ὁ. 244. 248. X. I.

128. Ὁ γραμματεὺς θέλει συντάττει διάφορα βιβλία ἢ κατὰστακα προσκρόντως μονογραφημένα κατὰ τὸ ἄρθρον 87 α). — 1. εὑρετήριον συντεταγμένον κατὰ τὸ ἄρθρον 200, εἴπου ση-

α) Δηλ. γραμμ. δικ. 4 Φεβρ. 1835. ὑπόδειγμα τῶν βιβλίων.

1) Περὶ τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ δικαστήριον ἐγγράφων.

ἡμερομηνία τῆς εἰσαγωγῆς	ἡμερομηνία τῆς εἰσαγωγῆς	ὄνομα τοῦ διδόντος τὸ ἐγγράφον.	ποῖον το διδόν ἐγγράφον.
-----------------------------	-----------------------------	------------------------------------	--------------------------

2) Περὶ τῶν διδομένων ἀπογράφων.

ἡμερομηνία τοῦ ἀπο- γράφου.	ἡμερομηνία τοῦ ἀπο- γράφου.	ποῖον το ἀπόγρα- φον.	δικαίωμα.	ιδιόχειρος ὑπογραφή τοῦ λαβόντος.
-----------------------------------	-----------------------------------	-----------------------------	-----------	--------------------------------------

3) Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας τῶν δικ. ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

ἡμερομηνία ὁρκοδοσίας.	ἡμερομηνία τῆς ὁρκοδοσίας.	ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ὁρκισθέντος.	πρὸς τί ὁρκίσθη.
---------------------------	----------------------------------	--	------------------

4) Περὶ τῶν παρὰ τῷ δικαστ. γινομένων παρακαταθηκῶν.

ἡμερομηνία τῆς παρα- καταθήκης.	ἀντικατά- στασις τῆς παρακατα- θήκης.	ὄνομα ἐκεί- νου τοῦ παρακαταθέ- του.	σκοπὸς τῆς πα- ρακατα- θήκης.	δικαί- ωμα.	ὑπογραφή τοῦ παρα- καταθέντος.
---------------------------------------	--	---	--	----------------	--------------------------------------

μαίνονται αὐτὴ καὶ ἰσχυρὴ γέννηται δικαστικὴ ἢ πα-
 ξίς. — 2. διδόναι τῷ πατρὶ τῷ δικαστικῷ ὑπαλλήλῳ κα-
 θηρατῶν ἰσχυρὸν τῷ δικαστικῷ ὑπομένειν ἔχων. — 3. κα-
 τάστιχον τῶν πατρὶ τῷ δικαστικῷ παρακατασκευασμένων -
 4. ἰδικίτηρον διδόναι ἑαυτῷ τῷ εἰς το γράψιν τῷ δικαστικῷ
 γινόμενῳ παρατίττειν, ἢ ἀλλοῦ ἐκρυσπύττειν. — 5. ἰδικί-
 τῳ διδόναι κατὰ τῆς εἰς τῷ πατρὶ δικαστικῷ ὁρισμένης περ-
 πτώσεως. 'Ο 126, 6. 214 216. 220. Πολ. 408, 3. 596
 601. 676. 1074.

1) Γ. παρὶναι τῷ δικαστικῷ.

129). Οἱ γραμματεῖς κατ' αἴτησιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσπράξαν-
 ὀφείλουσαν νὰ ὀφείλῃ, γὰρ ὑπερβολὴς ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην τῶν
 ἐγγύσεων, προτάσειν ἑαυτοὺς κατὰ τῆς περιστάσεως παρὰ τοῦ δ-
 καστηρίου. — Ἡ πρότασις τῆς ἐγγύσεως εἶναι, διὰ μὲν το
 γραμματεῖς τῶν ἀρχοντικῶν, οὕτε δικαστῶν τῶν 100 οὔτε μι-
 λων τῶν 200 ἀρχόντων· διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς γραμματεῖς, 24
 -500 α). 'Ο 124.

5) Περὶ τῶν πατρὶ τῷ δικαστικῷ γινόμενων παρατίττειν

ἀριθ.	ἡμερημίαν	ἐγγύσει, τῆς παρὰ τῆς αἰτίας, ἀκριβῶς σημειου-
	τῆς παρὰ	τῆς τῆς φύσεως, καὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς.
	τῆς τῆς	τῆς τῆς

Πᾶσα παρατίττειν δίδει ὑπερβολὴν παρὰ τοῦ παρὰ τῷ
 τῷ εἰδικῷ παρὰ τῷ αὐτῷ, καὶ τοῦ γράμματός.

α) Δ. 24 Αὐγ. 1836 περὶ ἐγγύσεως δοτίας παρὰ τῶν ὑπ-
 λῶν.

1. Ἐκαστος ὑπάλληλος τοῦ κράτους, ὅστις λαμβάνει διὰ τὴν
 ἀπὸ μέρους τῆς περιουσίας τοῦ κράτους, καθυποτακτικῶν, ἑκα-
 ἀριστοῦσιν παρὰ τοῦ κράτους, εἰσπρατίν, ταμείων, ἢ ἐπιστά-
 τῶν, ἀπαιτεῖται νὰ δώσῃ ἐγγύσειν διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ π-
 ὑλλῶν τοῦ κράτους.

2. Το μέγεθος τῆς ἐγγύσεως ἀναλογεῖ μὲν τὴν ἔκτασιν τῆς εὐ-
 ρύτου τοῦ ὑπαλλήλου, ἑκατὸς τῆς ὑπὸ καὶ ὅλοι διδοῦναι. Ἡ ἐγγύ-
 σις ἀπαιτεῖται διὰ τῶν διπλοῦν καὶ δὲ ἰδικίτηρων δικαστῶν

130. Ἡ διακυλωνείκησις καὶ παραδοχὴ τῆς ἐγγυήσεως ἀνήκει, διὰ μὲν τοὺς γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν, ἢ ἐμποροδικῶν, εἰς τοὺς ἑρμοδίους πρωτοδικας, καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς εἰσαγγε-

των καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους τῶν ταμείων, εἴτινες, ἀναλόγως τῶν ὁδηγῶν των, χρεωστῶσι καθά 10 ἡμέρας νὰ παραδίδωσιν εἰς τὰ προϊστάμενα αὐτῶν ταμεία τὸ περισσεύον τῶν ταμείων των, ἢ ἐγγυήσις δὲν δύναται νὰ ᾖ· αἱ ὁλιγωτέρας τοῦ 20 μέρους τοῦ μὴ καθαρῶ ἐτησίῳ εἰσεδήματος τῶν ταμείων των.

3. Αἱ ἐγγυήσεις αὐταὶ πρέπει νὰ συνίστανται εἰς ματρητὰ χρήματα, ἢ τομιζόμενα Ἑλληνικὰ ἰθνητὰ γραμματεία, ἔχοντα τὴν αὐτὴν μὲ τὰ ματρητὰ ὑπόκληψιν, καὶ ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ κράτους, ἢ ματοχὰς τῆς Ἑλληνικῆς ἰθνητῆς τραπεζῆς. Ἐπιφυλαττέμεθα μολοντούτο νὰ συγχωρησώμεν νὰ δοθῇ κατ' ἐξαιρέσειν ἢ ἐγγυήσις καὶ εἰς ἀκίνητα πράγματα.

4. Ἡ εἰς ματρητὰ κατατεθείσα ἐγγυήσις τοκίζεται ἀπὸ τὸ δημοσίον μὲ 5/100 κατ' ἔτος, τοῦ δὲ τόκου· δύναται νὰ λαμβάνῃ μόνος τοῦ ἑρμοδίου ὑπάλληλος, εὐθύς μετὰ τὴν προθεσμίαν των, ἐκ τῶν ἀνὰ χιφῶς τοῦ δημοσίου χρημάτων ἐπὶ ἀπεδείξει, ἢ ὑποία θελεῖ λογαρμύσασθαι ἀντὶ ματρητῶν χρημάτων εἰς τὸ ἡμίσερον ἡνικὸν ταμεῖον.

5. Τῶν εἰς ἐγγυήσιν προσδιορισθέντων ἰθνητῶν γραμματίων, καὶ γραμματίων τῆς τραπεζῆς οἱ τόκοι, ἔπαιτα δὲ καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων οἱ καρποὶ μένουσιν εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγυήσιν νὰ τοὺς λαμβάνῃ ἐλευθέρως, καθ' ὅσον ἡ ἐγγυήσις δὲν ᾔθελε χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ἀσπεπάζωσιν εὐθύνην τῆς ὑπηρεσίας του, εἰς τὴν ὁκείαν ᾔθελεν ἐκτελεῖν.

6. Ἡ δοθείσα ἐγγυήσις θεωρεῖται ὡς εἰδικὸν μέτρον εὐθύνης δι' ἑλκὴν τὴν διαχείρισιν τοῦ ἑρμοδίου ὑπαλλήλου· ἰσχύει δι' ὅλον τὸν χρόνον, κατὰ τὸν ἐπεὶν ὁ ὑπάλληλος ἐκταλεῖ ἢ ᾔθελεν ἐκταλεῖ τὰ χρεῖα τῆς ἀνατεθείτης εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίας. Ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει εἰς φαρμαζόνται προστίει οἱ ὅρισμοί τῆς πολ. δικονομίας· ἀρθρ. 910 ἀριθ. 2 ὡς πρὸς τὴν κατὰσχισιν, ἐνεκα τοῦ προνομίου εἰς τὴν κατὰτάξιν. Ἄν ὁ ἑγγυώμενος ᾖ αἱ ἐγγυήσις, τότε ἡ ἐγγυήσις δύναται νὰ δεχθῇ μόνον, ἔστιν ἡ σύζυγος τοῦ διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως συμφυεθῆναι εἰς τὴν ἐγγυήσιν, καὶ ὑποχρεωθῇ ἀληθευγῶς μετὰ τοῦ συζύγου τῆς μὲν παραιτῆ τὴν προτεραιότητα ἐπὶ τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὴν νομί-

λαῖς δι' ἑαυτοῦ τοὺς ἄλλους συγκαταλέγει. εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς, παρὰ τοῖς ὑποκόμις εἶναι θεωρούμενοι. —

μου ὑποθήκας, καθὼς καὶ ἐκ' ἑλκων τῶν ἀνασάντων εἰς αὐτὴν διακωλύσεων, τὰ ἑκεία ἤθελον ἐπιστρέφειν εἰς τὸ δεδομένον εἰς ἑγγύτησιν κτήματα.

7. Εἰς τὴν περίστασιν, ὅποτε τρίτος τις δίδει τὴν ἐγγύτησιν διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, τὸ ἐπίπλον εἶναι παντοῦ συγκαταλέγειν, κρίνεται νὰ ὑποταχῇ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ εἰς τὰς αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς ἐχρεωσμένων τὴν ἐγγύτησιν εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν ἑγγράφον τῆς ἐγγυήσεως θέλει προστεθῇ ἰδίως καὶ ὅτι α ἡ ἐγγύτης θέλει θεωρεῖσθαι τότε μόνον ὡς πέρας αὐτοῦ, ὅταν ὁ δίδων τὴν ἐγγύτησιν ἀπραγματοῖ νομίμως, ὅτι ὁ ἀρμόδιος ἀπαλλοτρίως δὲν εἶναι πλέον ὑπεύθυνος εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπομένως διαλύει τὰ ὑπεχρεώσεις τῆς ἐγγυήσεως. »

8. Ὅταν κατ' ἐξαιρέσιν συγκαταλέγειν τὴν δόσιν τῆς ἐγγυήσεως εἰς ἀκίνητα κτήματα, ὁ δίδων τὴν ἐγγύτησιν κρίνεται νὰ ἀποδείξῃ νομίμως, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀληθῆς ἰδιοκτησία του, καὶ ἐλευθέρως πώσας ὑποθήκας. Μέχρις οὗ δὲ εἰσαχθῶσι νομίμως τὰ εἰδικὰ τῶν ἀπαλλοτρίων, καὶ τὰ κτηματολόγια, ὁ δίδων τὴν ἐγγύτησιν θέλει ἐνεργῶς σφραγίσθαι τῷ πρωτοδικεῖ, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου καίεται τὸ ἀκίνητον κτήμα, ὥστε νὰ προσελθῶσι δημοσίως οἱ θυνάμνοι νὰ πώσωσιν ἀπαιτήταις ἰδιοκτησίας, ἡ ὑποθήκας τυχὼν ἐκ' αὐτῶν, καὶ τοῦτο θέλει ἀποδεικνύεσθαι δεόντως δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἑγγράφον τῆς ἐγγυήσεως. Τὰ ἀκίνητα κτήματα πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβῶς εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἑγγράφον τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν φυσικὴν των ποιότητα, θέσιν, καὶ ὄριον, ἐκτετακτὰ κατὰ τὸ ἀληθές ἢ περίπου ἐμβαδὸν αὐτῶν. Εἰς δὲ οἰκοδομὰς θέλει σημειωθῆναι ὁ ἀριθμὸς, ὑπὸ τὴν ὁποίαν παρελήφθησαν εἰς πυρασφαλιστικὴν κατάστασιν.

9. Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων κτημάτων πρέπει πάντοτε ἀπὸ τῆς δόσεως τῆς ἐγγυήσεως νὰ ἐκκαθαρίζεται δικαστικῶς διὰ τῆς ἐκτιμήσεως. Οἰκοδομαί, αἱ ἐκταί δὲν εἶναι ἀσφαλισμένα ἐπὶ πυρκαϊάς, καὶ ἀκίνητα καθὲς εἴδους, τῶν ἐκείνων ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τοὺς ἡμισίον κατὰ τὸ διαλάσιον τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, δὲν δύναται καὶ παραδοχθῆσιν εἰς ἐγγύτησιν.

10. Ὅτι ἐκτιμάται, δύο τὸν ἀριθμὸν, διαρίθνηται συνερπία τοῦ ἀρ-

Ἡ ἐγγύησις δίδεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομί-
ας. Περὶ τοιούτων ἐγγυήσεων ἰσχύουσι καὶ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ
175 ὁρισμένα. Ὁ. 124. Πολ. 840.

μοδίου ἐγγυητοῦ παρὰ τῆς ἀνεκέρους δημορχίας, ἥτις θέλει καίμαι
χρεὸς τας, νὰ διορίῃ πρὸς τοῦτοις ἀνθρώπου: ἕλως διόλου ἀμέμπτου
διαγωγῆς, καὶ εἰδήμονας τῆς γεωργίας. Ἄν ἤθελαι συμπίσσῃ, ὥστε οἱ
δύο πραγματογνώμονες νὰ μὴ δύνανται νὰ συμφωνήσωσιν, ὁ δῆμαρχ-
ος θέλει διορίξῃ καὶ τρίτον, ὅστις πρέπει νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώ-
μην τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου. — Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως θέλει
συντάσσῃ καὶ ἐγγειοῖξῃ εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν ὁ εἰρηνοδίκης,
ἐπὶ πληρωμῇ τῶν δικαιωμάτων τοῦτο δὲ θέλει ἀναφέρει περὶ τοῦ
διορισμοῦ τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῆς ἐρωμοσιᾶς των, καὶ θέλει ἐμπε-
ρίχει περιλήψιν ἐκ τοῦ κτηματολογίου· εἰς ἐλθεῖσιν δὲ τοῦτου, θέλει
ἔχει ἐπισυναμμένα ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτη-
σίας, διὰ δὲ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἀρθρ. 8 διοριζόμενας εἰσφοδόμες,
περιλήψιν ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ πυρασφαλιστικοῦ καταστήματος.

11. Ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν, ἢ εἰς χοήματα εἶναι, ἢ εἰς γραμμάτια,
ἢ εἰναι κτήματα, χρεωστῇ νὰ καύῃ μὲ ἰδιὰ του ἔξοδα συμβο-
λευγραφικὸν πιστοποιητικὸν περὶ τούτων, τὸ ὁποῖον θέλει περικε-
τᾶ εἰς τὸ δαμέσιον ἀνήκοντα δικαιώματα ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ παρόν-
τος διατάγματος, καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ὁρισμῶν, καὶ προσέτι
τὴν παραίτησιν τῆς συζύγου, καὶ τὴν εἰς τὸ ἀρθρὸν 7 ἀναφερθεῖσαν
συμφωνίαν, ἂν δελεᾷ ταῦτα ἦναι ἀναγκαῖα, καὶ θέλει προσδιορίξῃ
ἐκρίτως τὰ διδόμενα εἰς ἐγγύησιν ἀντικείμενα. Εἰς τὸ πιστοποιη-
τικὸν ἐγγραφον τῆς ἐγγυήσεως τοῦτο ἐκδιδόμενον θέλουσιν προστεθῇ
τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, ἡμοῦ μὲ τὰ εἰς τὸ
ἀρθρ. 10 ὁρισμένα ἐπισυναπτόμενα, καὶ ἐπικυρωμένην περιλήψιν ἐκ
τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, περὶ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ εἰς ἐγγύησιν δο-
θέντος.

12. Κατὰ τὸ διάταγμα τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ ὀρ-
γανοῦ τῶν ταμείων, πρέπει νὰ προηγήται πάντοτε ἡ δόσις τῆς
ἐγγυήσεως ἀπὸ τὴν ἐναρξιν τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ ἐν ἀρθρ. 11 σημειω-
θὲν ἐγγραφον τῆς ἐγγυήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπισυναφθῇ
καὶ ἡ παρὰ τοῦ Ἡμετέρου γινοῦ ταμείου ἐκδοθεῖσα ἀποδείξις, ὅταν
ἡ ἐγγύησις κατατίθῃ εἰς μιμητὰ ἢ γραμμάτια, τὸ διεσπύνη τότε

λαῖς δι' ὅλους δὲ τοὺς ἄλλους γραμμικαῖς, εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς, παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶναι διωρισμένοι. —

μου ὑποθήκας, καθὼς καὶ ἐφ' ὧν τῶν ἀνεκόντων εἰς αὐτὴν διακρινάμενων, τὰ ὅποια ἤθελον ἐπιστερίζεσθαι εἰς τὸ διδόμενον εἰς ἐγγυήσεων κτήμα.

7. Εἰς τὴν περίστασιν, ὅποτε τρίτος τις δίδει τὴν ἐγγύησιν διὰ τὴν ὑπόκληρον, τὸ ἐποῖον εἶναι παντοῦ συγχρημένον, πρέπει νὰ ὑποταχθῇ καὶ αὐτὸς ἐπίσης εἰς τὰς αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς ὁ χρεωστὴς τὴν ἐγγύησιν εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγράφον τῆς ἐγγυήσεως θάλα προστεθῇ ἰδίως καὶ ὅτι α ἡ ἐγγύησις θέλει θεωρεῖσθαι τότε μόνον ὡς παύσασα, ὅταν ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν ἀπραγιοθῇ νομίμως, ὅτι ὁ ἀρμόδιος ὑπόκληρος δὲν εἶναι πλέον ὑπεύθυνος εἰς τὸ δαμάσιον, καὶ ἐπταμένως διαλύθῃ ἡ ὑπεχρῶσις τῆς ἐγγυήσεως. »

8. Ὅταν κατ' ἐξίρεσιν συγχρωσάμεν τὴν δόσιν τῆς ἐγγυήσεως εἰς ἀκίνητα κτήματα, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν πρέπει νὰ ἀποδείξῃ νομίμως, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀληθῆς ἰδιοκτησία του, καὶ ἐλευθέρως πάσης ὑποθήκης. Μέχρις ἐν δὲ εἰσπραχθῇ νομίμως τὰ ἐσθλὰ τῶν ὑποθεκῶν, καὶ τὰ καταματλόγια, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν θάλα ἐνεργῶς παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐποίου κέντρα τὸ ἀκίνητα κτήματα, ὥστε νὰ προσαλειθῇ δαμάσιως εἰ δυνάμενοι νὰ πᾶντων ἀπαιτήσεως ἰδιοκτησίας, ἡ ὑποθήκης τυχὼν ἐν αὐτῶν, καὶ τοῦτο θέλει ἀποδεικνύεσθαι δεόντως δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγράφον τῆς ἐγγυήσεως. Τὰ ἀκίνητα κτήματα πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβῶς εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγράφον τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν φυσικῶν των ποιότητα, θέσιν, καὶ ὅρια, ἐπειτα κατὰ τὸ ἀληθὲς ἢ περιῖπου ἑμῶνδον αὐτῶν. Εἰς δὲ οὐλοδομῆς θέλει σημειοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς, ὑπὸ τὴν ὅποιον παρελήφθησαν εἰς πυρασφαλιστικὴν κατάστασιν.

9. Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων κτημάτων πρέπει πάντοτε ἀπὸ τῆς δόσεως τῆς ἐγγυήσεως νὰ ξηλαθῇ, διὰ τῆς ἐπιτηδεύσεως. Οὐλοδομαί, αἱ ὅποιαι δὲν εἶναι ἀσφαλισμέναι ἀπὸ πυρασφάσεως, καὶ ἀκίνητα καθὲ εἶδους, τῶν ἐποίων ἢ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τοῦλάχιστον ἀπὸ τὸ δικαίον τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, δὲν δύναται ἀποδοθῆναι εἰς ἐγγύησιν.

10. Ὅταν ἡ ἐγγύησις ἀποδοθῇ, διὰ τὴν ἀκίνητα, διακρίνεται συναρπὴς τοῦ ἀρ-

Ἡ ἐγγύησις δίδεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Περὶ τοιούτων ἐγγυήσεων ἰσχύουσι καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 175 ὁρισμένα. Ὁ. 124. Πολ. 840.

ῥατοῦ ἐγγυητοῦ παρὰ τῆς ἀνηκούσης δημαρχίας, ἥτις θέλει κάμει χρεὶς τῆς, νὰ διορίξῃ πρὸς τούτοις ἀνθρώπους ὅπως διόλου ἀμέμπτου διαγωγῆς, καὶ εἰδήμονας τῆς γεωργίας. Ἄν ᾔθιλε συμπέσει, ὥστε οἱ δύο πραγματογνώμονες νὰ μὴ δύνανται νὰ συμφωνήσωσιν, ὁ δῆμαρχος θέλει διορίξει καὶ τρίτον, ὅστις πρέπει νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου. — Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως θέλει συντάσσει καὶ ἐγχειρίζει εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν ὁ εἰρηνοδίκης, ἐπὶ πληρωμῇ τῶν δικαιωμάτων· τοῦτο δὲ θέλει ἀναφέρει περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῆς ἐρκωμοσίας τῶν, καὶ θέλει ἐμπεριέχει περὶληψὶν ἐκ τοῦ κτηματολογίου· εἰς ἐλλείψει δὲ τούτου, θέλει ἐμπερισημειωμένα ἐπισημασμένα ἀντίγραφα τῶν τίτλων τῆς ιδιοκτησίας, διὰ δὲ τὰς ἀνωτέρας εἰς τὸ ἄρθρ. 8 διοριζόμενας εἰσοδομὰς, περὶληψὶν ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ πυρασφαλιστικοῦ καταστήματος.

11. Ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν, ἢ εἰς χορήματα εἶναι, ἢ εἰς γραμμάτια, ἢ εἰνῆτα κτήματα, χρεωστῇ νὰ κάμῃ μὲ ἰδιὰ του ἐξοδα συμβολογραφικὸν πιστοποιητικὸν περὶ τούτων, τὸ ὁποῖον θέλει παραθεῖναι εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα δικαιώματα ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ὁρισμῶν, καὶ προσέτι τὴν παραίτησιν τῆς συζύγου, καὶ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἀναφερθεῖσαν συμφωνίαν, ἂν ὅλα ταῦτα ᾖναι ἀναγκαῖα, καὶ θέλει προσδιορίζει ἀκριβῶς τὰ διδόμενα εἰς ἐγγύησιν ἀντικείμενα. Εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφον τῆς ἐγγυήσεως τοῦτο ἐκδιδόμενον θέλουσιν προστεθῇ τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, ὅμοῦ μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 10 ὁρισμένα ἐπισυναπτόμενα, καὶ ἐπισημασμένην περὶληψὶν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, περὶ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ εἰς ἐγγύησιν δοθέντος.

12. Κατὰ τὸ διάταγμα τῶν 6 (18) Φεβρουαρίου 1884 περὶ ὀργάνου τοῦ τῶν ταμείων, πρέπει νὰ προηγήται πάντοτε ἡ ὁσίως τῆς ἐγγυήσεως ἀπὸ τὴν ἐναρξιν τῆς ὑπηρεσίας. Τὸ ἐν ἄρθρ. 11 σημειωλὸν ἐγγραφον τῆς ἐγγυήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπισυναφθῇ καὶ ἡ παρὰ τοῦ ἑκατέρου γενικοῦ ταμείου ἐκδοθεῖσα ἀπόδειξις, ὅταν ἡ ἐγγύησις κατετίθη εἰς μετρητὰ ἢ γραμμάτια, τὸ διανοῦναι τὰτα

(ΤΟΜΟΣ Δ΄.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Δικηγόροι.

131. Πᾶς διάδικος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρίσταται ἐνὶ τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων, διὰ νὰ ἐνεργῇ ὡς προσώπως ὅλας τὰς δικαστικὰς πράξεις, καὶ νὰ ἐκθέτῃ ε

ὁ ἐγγυώμενος ὑπάλληλος εἰς τὴν γραμματείαν, εἰς ἣν ὑπάγεται πρέπει νὰ ἐπιθίσῃ ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι ἔγινε δεκτὸν παρ' αὐτῆς, ἄμμερθ' παρὰ τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὅτι ἔχει καλῶς, καὶ δὲν βραίνει εἰς τοὺς τυπωθέντας ὅρισμοις, καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ μου, εἰς τὴν ὑπὲρ ὑπηρεσίαν παραδίδεται διὰ νὰ μὴν πεφυμένον.

13. Ἀνίσως ὑπάλληλος, ἀπὸ τοὺς δόντας ἐγγυήσιν, μετατεταχθεὶς εἰς ὑπηρεσίαν πλείον ἐκτεταμένον, τότε μόνον ἡμῶς νὰ μεταχειρισθῇ τὴν προλαβοῦσάν του ἐγγυήσιν διὰ τὸν πὸν τῆς δοθείσης αὐτῷ νέας ὑπηρεσίας, ὅταν λάβῃ τὴν εἰς συγκατάνευσιν τοῦ ἀνήκοντος ὑπουργείου· πρέπει ὅμως νὰ κἀμῃ νέον ἐγγραφον ἐγγυήσεως, φυλακταμένον ἐν τούτοις τῶν διχθέντων ἐν §. 24 τοῦ διατάγματος τῶν 27 Σεπτεμβρίου (8 Ὀβρίου) 1833, τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

14. Ἄμα δὲ τὸ δημόσιον φωραθῇ ὅτι ἔχει ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ ἡ καὶ ἐπὶ μέρους μόνον ἐγγυήσεώς τινος διὰ τὴν διαχείρισιν ὑπηρεσίας τοῦ ἐγγυηθέντος, ὁ ὑπάλληλος ἔμπορεῖ νὰ ἐξακολουτῇ τὴν χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τότε μόνον, ὅταν ἀναπληρώσῃ τὴν γυῖσιν.

15. Ἡ παρὰ τῷ γενικῷ ταμείῳ εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γραμματεία τατεθείσα ἐγγυήσις λαμβάνεται εἰς κατοχὴν παρὰ τοῦ δημοχωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ἐν τούτῳ δικαστικῇ τις πράξις, διὰ νὰ ἀποδοθῇ ἢ κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον ἀποφασισθεῖσα ἐνοχλῇ ὑπὲρ κατὰ τοῦ ἐγγυηθέντος ὑπαλλήλου· ἀλλ' ἀνίσως ἡ ἐγγυήσις νίσταται εἰς ἀκίνητα κτήματα, τότε γίνεται ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐγγυήσις τὰ ἀνήκοντα δικαστήρια κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν πολιτικῶν νόμων.

16. Αἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν δοθείσαι ἐγγυήσεις τότε μόνον ποροῦν νὰ ἐπιστραφῶσιν, ὅταν παραιτηθῇ τῆς ὑπηρεσίας ἡ ἀπὸ ὁ ὑπάλληλος, ὑποτιθεμένου πάντοτε, ὅτι παρέβωκε τοὺς λογαριθμοὺς τοῦ, καὶ ὅτι κατ' αὐτοὺς διετηρήθη ἐντελὴς ἀκριβεία κα

καστήριον τὴν ὑπόθεσιν προφορικῶς. — Ὅταν δὲ θέλῃ, ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, ὁφείλῃ νὰ παρασταθῇ δι' ἀντιπροσώπου, ἢ νὰ προσλάβῃ συνήγορον, ἀντιπρόσωπος, ἢ ὁ συνήγορος οὗτος, πρέπει, ἐὰν δὲν ᾔῃαι εἰς τὸν εἰς τὴν πολιτικὴν δικονομίαν ὀνομαστικῶς ἀναφερομένων, νὰ ἀμφιδέχεται ἐκ τῶν δικηγόρων α). Ὁ. 132. Πολ. 91 Ποιν. 15. 26.

ἀπὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. — Τόσον δὲ περὶ τοῦτου, ὅσον καὶ περὶ λατρώσεως, μεταθέσεως, ἀυξήσεως, καὶ μεταβιβάσεως τῆς ἐγγυήσεως εἶναι ἀποφασίζῃ τὸ ἑμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα.

17. Τὸ ἑμέτερον ἐλεγκτικὸν συνέδριον θέλει κρατεῖ χωριστὴν κελύμενον διὰ τὰ παρ' αὐτῷ κατατεθέντα ἔγγραφα τῶν ἐγγυησέων κλην αἱ κατατιθεῖσαι ἐν τῇ γενικῇ ταμίᾳ ἐγγυήσεως εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γραμμάτια θέλουν διαχειρισθῇ κυρίως κατὰ τὰ δριζύμενα περὶ τῶν παρακαταθηκῶν.

18. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος πρέπει ἀπαντα τὰ βουλευτὴ τῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, νὰ ἐνεργῶσι τὰ περὶ τῆς ἐγγυήσεως. Τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον ὀφείλει ἀγρυπνεῖ κατὰ τοῦτο.

Δ. 11 Μαρτ. 1852 περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν γραμματικῶν τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων.

Οἱ γραμματεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, ὡς ὑπόλογοι εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὴν τετρακοσιόδραχμον πίστωσιν τοῦ παρ' αὐτῶν διαχειρομένου χρητοσήμου, ὑποχρεῦνται νὰ δώσωσιν ἐγγυήσιν, εἴτε κτηματικὴν, εἴτε χρηματικὴν καὶ κτηματικὴν μὲν ἀξίας ἴσης μὲ τὴν εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκουσαν μερίδα ἐκ τῆς πιστώσεως, πλὴν τοῦ ἐνὸς τρίτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, χρηματικὴν δὲ ἴσην μὲ τὴν εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκουσαν μερίδα.

α) Δ. 10 Νοεμ. 1836 περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις δικηγόνων.

1. Παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις καὶ ἐμποροδίκαις, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν πρωτοδικῶν καὶ ὀφειτῶν, ὡσαύτως ταῦτα δικάζουσιν ὑποθέσεις ἐμπορικὰς, δύνανται νὰ παρίστανται πρὸς

132. Ὅταν ὁ διάδικος παρίσταται ὁ ἴδιος, ἢ ἀντ' αὐτοῦ, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς διοικονομίας, συγγενῆς τις ἢ ὁμόδικος αὐτοῦ, ἐπὶ μὲν παραβάσει τῶν διατάξεων τῶν

ὑπεράσκειν ἄλλοτρίων δικαιωμάτων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ Πολ. Δικ. ἀρθρ. 91 ὁρισμένων προσώπων, καὶ πᾶς Ἕλλην καταστημένος ἐν τινι δήμῳ τοῦ Βασιλείου, ὅταν ἔχη πρὸς τοῦτο τακτικὴν κατὰ τὸ ἀρθρ. 94 τῆς Πολ. Δικ. πληρεξουσιότητα. — Οἱ καταστημένοι ἔμποροι καὶ οἱ γαιοκτῆμονες δύνανται νὰ παρίστανται καὶ διὰ τῶν ἐπιστατῶν καὶ πελαγῶν αὐτῶν, καθιστῶντες αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρεξουσίου, ἐν καὶ οἱ ἐπιστάται ἢ οἱ πελάγαιοι αὐτοὶ δὲν ἔθελον εἶσθαι Ἕλληνες καταστημένοι ἐν τινι δήμῳ τοῦ Βασιλείου. — Οἱ ἐν ταῖς ἀνωτέρω δύο ἀδαφίαις τοῦ παρόντος ἀρθρου διαλαμβανόμενοι, πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 74 §. 1 τῆς Πολ. Δικ. προσόντα.

2. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐλαττεῦται ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀρθρου 138 τοῦ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ὡς πρὸς τοὺς παρὰ πρωτοδικαίαις καὶ παρὰ ταῖς ἀνωτάταις δικασταρίαις δικηγόρους, οὐδὲ θέλουν ἡμπορεῖ εὐτοὶ νὰ παρίστανται θυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὡς πληρεξούσιοι εἰς δικαστήρια εἰρηνοδικῶν, ἢ ἐμποροδικῶν, παρὰ τοῖς ἐποίοις δὲν ἔθελον εἶσθαι διωρισμένοι.

3. Ἡ διάταξις τῶν ἀρθρῶν 133 καὶ 134 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, 230 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ πᾶσα ἄλλα προϋπάρχουσα διάταξις δὲν θίλουν ἔχει καμμίαν ἰσχὺν, καθόσον ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα νόμον. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 132 τοῦ εἰρημίνου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου θέλει ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς θυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένους πληρεξουσίου.

Κ. 27 Φεβρουαρίου 1812 περὶ ἐλευθέραις ἐμφανίσαις τῶν δικηγόρων ἐνόπλιον τῶν εἰρηνοδικίων, τῶν ἐμποροδικίων, τῶν ἐμπορικῶν ὑποδίσαις δικαζόντων πρωτοδικίων καὶ ἐφετείων, καὶ τῶν δικαστικῶν δικαστηρίων.

1. Αἱ περὶ δικηγόρων ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1836 νόμου, καὶ τοῦ ἀρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰου-

ἄρθρων 146-148, ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς εἰρημένους τὸ νὰ ἀγορεύουν περαιτέρω, καὶ ὑποχρεοῦται ὁ διάδικος νὰ λάβῃ δικηγόρον πρὸς ὑπεράσπισίν του, ἐπὶ δὲ παραβάσει θροῦ τινὸς τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐνεργοῦνται κατ' αὐτῶν τὰ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν διατεταγμένα. Πολ. 91. 166-168. 205. Ποιν. 350. 367. 370.

133. Ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔηται κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν συγγενής, ὁμόδικος, ἢ δικηγόρος, ἐμφανίζεται ἀντ' ἄλλου εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἀγορεύει δικαστικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ ἐνεργεῖ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἄλλας δικαστικὰς πράξεις, τιμωρεῖται κατ' ἃ διατάττει ὁ ποινικὸς νόμος. Π. Ν. 230.

134. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη ποινὴ δύναιται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν παραβάτην, εὐθὺς ἐπὶ συνεδριάσει, παρὰ τοῦ πολιτικοῦ ἢ ποινικοῦ δικαστηρίου, ὅπου ἐνεφανίσθη· ἄλλως δὲ, μόνον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πλημμελοδικῶν. Πολ. 169. 206.

135. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ διορισθησόμενων δικηγόρων προσδιορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου.— Εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια εἶναι δεκτὸς πᾶς δικηγόρος διωρισμένος παρ' ὅποιουδήποτε ἄλλου δικαστηρίου, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ διαδικασία διὰ τῆς ἐκλογῆς δικηγόρου, μετερχομένου τὸ ἐπιτήδευμά του ἐκτὸς τοῦ τόπου, ἐνθα καθεδρεύει τὸ ποινικὸν δικαστήριον, οὐδὲ δύναται νὰ συγχωρήσῃ τὸ δικαστήριον τὴν τοιαύτην ἀναβολήν. Ὁ. 138.

136. Ὁ διορισμὸς γίνεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, καὶ κατὰ προηγου-

μένη 1838 καταργεῖνται, καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται νὰ ἐμφανίζωνται πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλοτρίων δικαίων ἐνώπιον πάντων τῶν εἰρηδικῶν, τῶν ἐμποροδικῶν, καθὼς καὶ τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφεσίων, ὡς οἱ οὗτοι διακρίνουσιν ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῇ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο ὁ παρὰ τοῖς εἰρημένοις δικασταῖς εἰδικὸς διαρισμὸς των.

μένην γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως. — Περὶ τῆς παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις ἢ ἐμποροδίκαις δικηγόρων λαμβάνεται ἡ γνώμη τοῦ εἰσαγγελέως ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρῶτοι δικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖνται τὰ εἰρημμένα δικαστήρια Ὁ. 131.

137. Κάνεις δὲν δύναται νὰ διορισθῇ δικηγόρος, — 1. ἂν δι' ὑπερέβῃ τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του· — 2. ἂν δὲν ὑπεβλήθῃ εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἀπαιτούμενας ἐξετάσεις α)· — 3. καὶ ἂν δὲν ἐγυμνάσθῃ τοῦλάχιστον

α) Δ. 27 Ἰουλ. 1836, περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

1. Ὁ ὅλων νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ ἀδελφ. τοῦ δικηγορεῖν, ὀφείλει ὑποβληθῇ εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 137 §. 2. τοῦ δικαστικοῦ ὅργ. νομοῦ ἐπιβαλλομένας ἐξετάσεις.

2. Χάριν τῶν τοιούτων ἐξετάσεων συσταίνεται εἰς τὴν καθέδραν τ. βασιλείου ἐπιτροπὴ πνταμελής, συγκειμένη παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ τοῦ παρὰ τῇ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως, παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, ὡς καὶ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐντεῦθεν πρῶτοι κῶν. Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προοιᾶται ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Π. γου. — Ἐν ἑλλείψει, ἀπουσίᾳ, ἢ ἀσθενείᾳ τοῦ προέδρου, ἐπείχει τὸν ἑκτον τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρε. Πάγου ἐπείχει τὸν μόνον μέλουσιν αὐτῆς· ἐν ἑλλείψει δὲ, ἀπουσίᾳ, ἢ ἀσθενείᾳ τινος τῶν ἐν τῇ προηγουμένῳ παραγραφῇ τοῦ παρόντος ἄρθ. ἀναφερομένων προσώπων, λαμβάνει τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ νόμιμος ἀ. πληρωτῆς του.

3. Αἱ ἐξετάσεις πρέπει νὰ γίνωνται περιοδικῶς, καὶ τοῦλάχιστον μία εἰς πᾶσαν τριμηνίαν· ἡ δὲ διορία τοῦ καιροῦ αὐτῶν νὰ δη. σιούται ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν πρὸ τεισσάων ἐβδομάδων διὰ τῆς ἐκ. μέρους τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀγγελιῶν. — Δύναται δὲ ἡ ἐ. τροπὴ, χρείας καλούσης, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξετασθησομένου, νὰ κα. ἐπὶ τοῦτῳ ἰδιαιτέρως συνεδριάσεις.

4. Ἡ ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι ἐπὶ ἑνὸς, ἢ καὶ πλείοτερον ζητη. των, λαμβανομένων ἐξ ἐκείνου κλάδου τῆς ἐν τῇ ἡμετέρῃ βασιλ. ἰσχύσεως νομοθεσίας, κατ' ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπὶ ἰγγραφῇ ἐπὶ τῆς, τὰς ὁποίας θέλει προσδιορίζει ἡ ἐπιτροπὴ.

διόκληρον ἔτος παρὰ τινι δικηγόρῳ. — Εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γενησομένους πρώτους διορισμοὺς δύναται νὰ

5. Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἰτησις, ἥτις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν δὲν περιέχῃ ἀποδεικτικὸν τῆς παρὰ δικηγόρῳ τινὶ ἐνιαυσίῳ τοῦλάχιστον πράξεως, δίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ἰγγραφεύς· οὗτος δὲ συγκαλεῖ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῇ καταστάματι τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐξέτασιν νὰ ἐμφανισθῇ. — Ἀπαλλάττονται τῆς ἀνωτέρω υποχρεώσεως πρὸς ἀποδείξιν τῆς ἐνιαυσίῳ πράξεως, μέχρι μεταγενεστερας διατάξεως, οἱ ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζοντες τὴν νομικὴν ἐπιστήμην καὶ λαβόντες τακτικὰ διπλώματα τῆς σπουδῆς των.

6. Εἰς τὰς τοιαύτας ἐξετάσεις συγχωρεῖται ἡ εἴσοδος εἰς μόνους τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δικηγόρων, οἵτινες ὅμως ὀφείλουν ἅπαντες νὰ λαμβάνωσι τὴν πρὸς τοῦτο εἰδικὴν τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

7. Τὰ προβλητέα ζητήματα, ὡσαύτως καὶ τὰ ἔγγραφα θέματα προεπιβιβάζονται ἐν αὐτῇ τῇ συνεδριάσει, μὴ παρόντος τοῦ ἐξετασθησμένου, καὶ αἱ ἐρωτήσεις ἀποτείνονται παρὰ τοῦ προέδρου· ἔχουσιν ὅμως καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὸ δικαίωμα ν' ἀποτείνωσιν, ἂν θέλωσιν, ἐρωτήσεις ἀναφερομένας εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα.

8. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν συντάσσει πρακτικὰ, εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ περιέχωνται τὰ τεθίντα ζητήματα, καὶ νὰ ἐκτίθενται ἐν συνόψει αἱ ἀποκρίσεις τοῦ ἐξεταζομένου.

9. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν, καὶ ἀποχωρήσαντος τοῦ ἐξετασθέντος, ἐκστειν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἐφ' ἐκείνου ζητήματι, ἀποκρίνεται ἀριστερά, καλῶς, μετρίως, ἢ, ἐν παντὶ καὶ τοῦ ἐξετασθέντος ἀποτυχίᾳ, κακῶς. Περὶ τῆς ψηφοφορίας συντάσσει ὡσαύτως ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεὺς πρακτικὰ περιέχοντα τὸ κεφάλαιον τῶν ἐφ' ἐκείνου ζητήματος ψηφοφοριῶν, καὶ τὰ ὅποια ὑπεβάλλονται εἰς τὴν γραμματεῖαν τῆς δικαιοσύνης διὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

10. Ἄν ἐφ' ἑνὸς ἐκείνου τῶν ζητημάτων σχηματίζεται πλειονοψηφία παρὶ ἀρίστης ἢ καλῆς ἀπαντήσεως, ἢ πρὸς τὸ δικηγόρῳ ἀδικεῖν, ἐν ζήτησιν διὰ πολλὰ δικαστήρια, πρέπει νὰ δίδεται συνήθως τοῦλάχιστον δι' ἐν μόνον δικαστήριον, ἐὰν ὑπάρχῃ θέσις· ἢ, ἐν δὲν ὑπάρχῃ, ἀπλᾶς,

λαῖς· δι' ὧν δὲ τοὺς ἄλλους γραμματεῖς, εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς, παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶναι διωρισμένοι. —

μου ὑποθήκης, καθὼς καὶ ἐφ' ὧν τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν δικαιοματέων, τὰ ὅποια ἤθελον ἐπιστηρίζεσθαι εἰς τὸ διδόμενον εἰς ἐγγύησιν κτήμα.

7. Εἰς τὴν περίστασιν, ὅποτε τρίτος τις δίδει τὴν ἐγγύησιν διὰ τὸν ὑπάλληλον, τὸ ἐποῖον εἶναι παντοῦ συγχωρημένον, πρέπει νὰ ὑποταχθῇ καὶ αὐτὸς ἐπίσης εἰς τὰς αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς ὁ χρεωστικὸς τὴν ἐγγύησιν· εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως θέλει προστεθῇ ἰδίως καὶ ὅτι α ἡ ἐγγύησις θέλει θεωρεῖσθαι τότε μόνον ὡς πάύσασα, ὅταν ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν ἀσφαλισθῇ νομίμως, ὅτι ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος δὲν εἶναι πλέον ὑπεύθυνος εἰς τὸ δέκναιον, καὶ ἐπομένως διαλύθῃ ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐγγυήσεως. »

8. Ὅταν κατ' ἐξαιρέσιν συγχωρῶμεν τὴν δόσιν τῆς ἐγγυήσεως εἰς ἀκίνητα κτήματα, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν πρέπει νὰ ἀποδείξῃ νομίμως, ὅτι ταῦτα εἶναι ἀληθῆς ἰδιοκτησία του, καὶ ἐλευθέρᾳ πάσῃ ὑποθήκης. Μέχρις οὗ δὲ εἰσπαύσῃ νομίμως τὰ εἰδικὰ τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τὰ κτηματολόγια, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν θέλει ἐνεργῆσαι παρὰ τῶν πρωτοδικαίῳ, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ ἀκίνητα κτήματα, ὥστε νὰ προσκληθῶσι δημοσίως οἱ δυνάμενοι νὰ πᾶντων ἀπαιτήσεις ἰδιοκτησίας, ἡ ὑποθήκης τυχὸν ἐπ' αὐτῶν, καὶ τοῦτο θέλει ἀποδεικνύεσθαι διόντως δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως. Τὰ ἀκίνητα κτήματα πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβῶς εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν φυσικὴν των ποιότητα, θέσιν, καὶ ὅρια, ἐπειτα κατὰ τὸ ἀληθές ἢ περίπου ἐμβαδὸν αὐτῶν. Εἰς δὲ οἰκοδομὰς θέλει σημειοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς, ὑπὸ τὴν ὁποίαν παρελήφθησαν εἰς πυρασφαλιστικὸν κατάστασμα.

9. Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων κτημάτων πρέπει πάντοτε πρὸ τῆς δέσεως τῆς ἐγγυήσεως νὰ ἐγκαθαρίζεται δικαστικῶς διὰ τῆς ἐκτιμήσεως. Οἰκοδομαί, αἱ ὅποιαι δὲν εἶναι ἀσφαλισμέναι ἐπὶ πυρκαϊᾶς, καὶ ἀκίνητα καθ' ἑκάστην τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τοῦλάχιστον κατὰ τὸ διαλάσιον τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσιν εἰς ἐγγύησιν.

10. Οἱ ἀκινήται, δύο τὸν ἀριθμὸν, διερρίζονται συνεργῆς τοῦ ἄρ-

ζητήσεως ἀνάγκασαν τὸν παλάτην των νὰ δώσῃ ἢ νὰ ὑποχρεώσῃ ἐπιμισθίαν. Ὅ. 293, 4. Πολ. 219. Π. Ν. 461. 491.

1) Γ. Δοτίαις αὐτοῖς ἐκτός.

Δ'. Γενικοὶ ὅρισμοί.

Ἄρθρ. 6. Ὅταν εἰς ποινικὰς δίκας γεννηθῇ μεταξύ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ συνηγοροῦντος ὑπὲρ αὐτοῦ δικηγόρου ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀντιμισθίας τούτου, καθόσον δηλ. δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ τιασὴ κατὰ τὴν ποινικὴν διατίμησιν, θέλει αὕτη λύσται κατ' ἀναλογίαν ἢς περὶ τῆς διατιμῆσεως.

Ἄρθρ. 7. Ἐπὶ διοικητικῶν ὑπεθέσεων δι' ἐκθέσεις, αἵτινες ἐπὶ τῇ ἐτήσῃ των διαδίκων σχεδιάζονται ὑπὸ δικηγόρων, οὗτοι δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσωσι πλὴν τῆς μιᾶς δραχ. καὶ, ἐὰν χρήσωσι περαιτέρω διαπραξίως, πλὴν τῶν 2 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 8. Ἐὰν ὁ δικηγόρος κατώρθωσιν συμβιβασμὸν τινα, ἢ ἐὰν ἐξελθῶσιν ἐργα συμβιβαστοῦ ἢ διαιτητοῦ, δύναται οὗτος ν' ἀπαιτήσῃ, ἢ μὲν τὰς ὑποθέσεις τῆς τοῦ εἰρηνοδίκου ἀρμοδιότητος, τὰ ἐν τῇ ἑστῇ 1 ἑδ. 2., εἰς δὲ τὰς τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων, τὰ ἐν τοῖς ἑστῇ 2 καὶ 5 κανονισμένα δικαιώματα· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν, καὶ ἢ ἐν δικαστήριον ἐναργεῖ κατὰ περίκτασιν δικαιοδοσίας ἀντ' ἢς ἀνωτέρου δικαστηρίου, δίδονται τὰ διὰ τὰς ἐνώπιον τούτου ἡλικίας προσδιορισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρ. 9. Εἰς πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν ὀφείλει ὁ ἀνακαλέσας τὴν πληρωσιμότητα, ἢ ἀναλαβὼν τὰ ἐγγράφα διὰ δίκου νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν δικηγόρον τὰ εἰς αὐτὸν χρεωστούμενα δικαιώματα ἕνεκα τῶν ὧσιν ἔλαβεν ἢ ἔγραψε, καὶ τὰ ὅσα ἔλαβεν ἐξ ἑδ.· ἀλλ' ἐὰν ἡ δίκη ἐναργεῖ ᾗ ἐπὶ τοῦ πινακίου, ὁ δικηγόρος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ πρὸς πότας καὶ τὰ ἡμίση τοῦ δικαιώματος μιᾶς συνεδριάσεως.

Ἄρθρ. 10. Ὁ δικηγόρος ἡμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ τὰ ἀποδεδειγμένα κωδικοθέντα παρ' αὐτοῦ ἐξ ἑδ., ἢ ἐκείνα τὰ ὅποια ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.

Ἄρθρ. 11. Τὰ ἐν τῇ παρόντι διατάγματι κανονισμένα δικαιώματα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος ὅρος. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκατάσεως καὶ τῆς παρὰ τῶν δικδίκων εἰσπραξίως δι' ἄλλαν ἢ τὴν ὁμοῦ. ὁργανισμὸς καὶ ἡ πολιτ. δικονομ. — Παρατηροῦμεν μόνον τὰς ἐκτὸς, ὅτι εἰς ἕλα τὰ ἐγγράφα τῶν δικηγόρων, καὶ εἰς τοὺς πίνοντας

γενῇ παράβλεψις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.

138. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν παρὰ τινι δικαστηρίῳ διωρισμέ-

θεθῆ ὑκαίρια· προτιμῶνται δὲ πάντοτε οἱ τῆς ἀρίστης ψήφου λαχόν-
τες παρὰ τοὺς καλῶς ἀποκριθέντας. — Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς κακῆς
ἀποκρίσεως, ἡ εἰτησις ἀπορρίπτεται ἐξάπαντος· εἰς δὲ τὰς ἄλλας πε-
ριπτώσεις ἀπόκειται εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα πάντοτε ν' ἀπο-
δεχθῇ, ἢ ν' ἀπερρίψῃ, κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, τὴν αἰτησίν. —
Εἰς τὴν κυβέρνησιν ὡσαύτως ἀπόκειται κατὰ πᾶσαν περίστασιν ν'
ἀποκρίσῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 138 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστη-
ρίων νόμου, περὶ τῆς κατ' ἐξείρεσιν ἀδείας τοῦ παρὰ κλίεσσι δικα-
στηρίοις δικηγорεῖν.

Δ. 4 Σεπτ. 1836 περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

1. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διαταχθείσας ἐξετάσεις διὰ τοῦ δια-
τάγματος τῶν 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) τ. 8. οἱ πρόεδροι τῶν πρω-
τοδικῶν, καὶ οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ τεύτοιοι ἰσοδαμοὶ ἢ ἀνώ-
τατοι, ὅταν, παύοντες ἐκ τῆς θισεως τῶν ταύτης, ζητήσωσι νὰ ὑπα-
ρετήσουν ὡς δικηγόροι. Οἱ ὅρισμοι οὗτοι ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς
εἰσαγγελεῖς αὐτοὺς καὶ ἀντισαγγελεῖς τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν
ἐφεσίων, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς τῶν πρωτοδικίων εἰσαγγελεῖς.

2. Ἀπαλλάττονται τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ ἐρημίνου διατάγματος
ὀριζομένης ἐνιαυσίου μαθητεύσεως, ὑπεβαλλόμενοι ἐν τοσούτῳ εἰς
ἐξέτασιν, ὅλοι οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ κατὰ τὴν καθμὲν κατώτε-
ροι τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ὅσοι, ἐκπληρῶντες ἔργα δικαστι-
κῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ 1835 συστάσεως τῶν
δικαστηρίων καὶ ἐφεξῆς, ἤθελον ζητήσῃ τὴν ἀδειαν τοῦ δικηγорεῖν.
Οἱ ὅρισμοι οὗτοι ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀντισαγγελεῖς τῶν πρω-
τοδικίων.

3. Ἡ ἔγκρισις τῆς ἀδείας τοῦ δικηγорεῖν ἐξήρτηται μολοντοῦτο
καθ' ὅλας τὰς δηλωθείσας περιστάσεις ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν πάντοτε.

4. Ὅσοι ἐκ τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου (8 Αὐγού-
στου) 1836 διατάγματος διωρισμένων δικηγόρων θαλήτωσι νὰ με-
τατεθῶσι ἀπὸ μικρότερον εἰς ἀνώτερον δικαστήριον, ὑπεβάλλονται
παραγωγμένως εἰς τὴν διαταγαμένην ἐξέτασιν, ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελον
ἀφῆσαι εἰς τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ §. 1 σημειωθείσαν κατηγορίαν.

ων δικηγόρων νά συνηγορή 1) εἰς ἄλλο δικαστήριον. — Ἐξαιρέσεις γίνεται μόνον διὰ τὰ ποινικά δικαστήρια, κατὰ τὸ ἄρθρον 135. Δύνεται δὲ νά γενῇ καὶ ἄλλη ἐξαιρέσις εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὡς πρὸς τὰ εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον καθεδρεύοντα δικαστήρια. Εἰς τοὺς παραβάτας ἐπιβάλλεται πειθαρχικὸν πρόστιμον ἢ προσωρινή παύσις. Ὁ. 221. 292.

1) Γ. νά ἐνεργῇ τὰ καθήκοντά του.

139. Οἱ παρὰ τινι δικαστηρίῳ δικηγόροι χρεωστοῦν προσκαλούμενοι νά συνηγορῶν ὑπὲρ παντὸς διαδίκου, καὶ νά υπερασπίζουιν τὰ συμφέροντά του. Τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα κατὰ τὸ χρέος τοῦ νά ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν του, ὅταν ἡ ὑπόθεσις τινος δαδίκου ᾖναι ἐντελῶς ἀδίκος καὶ παράνομος, καὶ δὲν ᾖναι δεκτικὴ οὐδεμιᾶς νομίμου υπερασπίσεως. Ὁ. 140. 216.

140. Ὅταν εἰς πολιτικὴν τινα ἢ ποινικὴν ὑπόθεσιν ὁ διαδίκος, ἢ ὁ κατηγορούμενος δὲν εὕρισκῃ δικηγόρον, ὁ πρόεδρος, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ἢ, εἰς ἕνεκα κακουργημάτων δίκας, καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐκλέγει τὸν δικηγόρον. — Ὁ οὕτως ἐκλεχθεὶς δικηγόρος τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα νά ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν του, ὅταν τὸ ἀνήκον δικαστήριον ἐγκρίνῃ τὰ δικαιολογήματά του. Ὁ. 139. 216. Ποιν. 26. 423.

141. Ὁ δικηγόρος, ὅστις ἀνευ ἀπογρῶντος λόγου ἀρνεῖται ἢ ἀναβάλλει τὴν συνδρομὴν του, καὶ μ' ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν κατὰ

Δ. 15 Νοεμβρίου 1847 περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

1. Τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων Ἡμετέρου διατάγματος μεταβάλλεται ὡς ἑφεξῆς·

Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἰτήσεις δὲν θέλει εἶσθαι δικτὴ, ἰὰν δὲν ἐπισυνάπτονται αὐτῇ, 1. δίπλωμα νομικῶν σπουδῶν ἐν τῇ Ἡμετέρῳ ἢ ἄλλοδαπῇ τινι Πανεπιστημίῳ· 2. ἀποδεικτικὰ τῆς παρὰ δικηγόρῳ τινὶ ἐνισχυοῦσι τοῦλάχιστον πράξεως.

Ἡ αἰτήσις αὐτὰ διδεται εἰς τὸν πρέσβην τῆς ἐπιτροπῆς, ὅστις συγκαλεῖ αὐτὴν εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῇ καταστάματι τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτεῦντα τὴν ἐξέτασιν νά ἐμφανισθῇ.

132. "Όταν ἡ διάδικος παρίσταται ὁ Βασις, ἢ ἀντ' αὐτοῦ, κατὰ τοὺς ἐδικαιωτέρους ὁρισμούς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, συγγενή τις ἢ οὐλοδικος αὐτοῦ, ἐπὶ μὲν παραδίδει τῶν δικαζέμενων τῶν

ὑπεράσπιον ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, ἐπεὶ τῶν ἐν τῇ Πολ. Δικ. ἀρθρ. 91 ὁρισμένων προσώπων, καὶ πᾶς Ἕλλην καταστημένος ἐκ τινι δέσμῳ τοῦ Βασιλείου, δταν ἔχῃ πρὸς τεῦτο τακτικὴν ἀπὸ τῆς ἀρθρ. 94 τῆς Πολ. Δικ. πληρεξουσιότητα. — Οἱ καταστημένοι ἄνθρωποι καὶ οἱ γαιοκτήμενοι δύνανται νὰ περιστάνται καὶ διὰ τῶν ἐπιστάτων καὶ ὑπαλλήλων αὐτῶν, καθιστώντες αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρεξουσίου, ἐν καὶ οἱ ἐπιστάται ἢ οἱ ὑπαλλήλοι οὗτοι δὲν ἤθελον εἶσθαι Ἕλληνας καταστημένοι ἐν τινι δέσμῳ τοῦ Βασιλείου. — Οἱ ἐν ταῖς ἀνωτέρω δύο ἰδαφίαις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δικαλωθέντες, πρίναι νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῇ ἀρθρῳ 74 §. 1 τῆς Πολ. Δικ. προσόντα.

2. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐλαττεύεται ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀρθροῦ 138 τοῦ περὶ τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ὡς πρὸς τοὺς παρὰ πρωτοδικαίς καὶ παρὰ ταῖς ἀνωτέρας δικαστηρίαις δικηγόρους, οὐδὲ θέλουσι ἡμπορεῖ οὗτοι νὰ περιστάνται δι' ἐνὸς τοῦ παρόντος νόμου ὡς πληρεξουσίου εἰς δικαστήρια εἰρηνοδικῶν, ἢ ἡμποροδικῶν, παρὰ τοῖς ὁποίοις δὲν ἤθελον εἶσθαι διωρισμένοι.

3. Ἡ διάταξις τῶν ἀρθρῶν 133 καὶ 134 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2Φεβρουαρίου) περὶ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ συμβολαιογράφων νόμου, 230 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ πᾶσα ἄλλη προϋπάρχουσα διάταξις δὲν θέλουσι ἔχει καμμίαν ἰσχύν, καθόσον ἀντιβαίνειν εἰς τὸν παρόντα νόμον. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 132 τοῦ εἰρημένου περὶ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου θέλει ἐφαρμοζεσθαι καὶ εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένους πληρεξουσίου.

4. 27 Φεβρουαρίου 1812 περὶ ἐλευθέρως ἐμφανίσσεως τῶν δικηγόρων ἐνὸς τῶν εἰρηνοδικαίων, τῶν ἡμποροδικαίων, τῶν ἡμπερικῶν ὑποδοίσεως δικαζόντων πρωτοδικαίων καὶ ἐφεταίων, καὶ τῶν δικηγητῶν δικαστηρίων.

1. Δὲ περὶ δικηγόρων ἀπεγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1810 νόμου, καὶ τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰου-

ἄρθρων 146-148, ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς εἰρημένους τὸ νὰ ἀγορεύουν περαιτέρω, καὶ ὑποχρεοῦται ὁ διάδικος νὰ λάβῃ δικηγόρον πρὸς ὑπεράσπισίν του, ἐπὶ δὲ παραβάσει θροῦ τινὸς τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐνεργοῦνται κατ' αὐτῶν τὰ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν διατεταγμένα. Πολ. 91. 166-168. 205. Ποιν. 350. 367. 370.

133. Ὅστις, χωρὶς νὰ ᾔηται κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν συγγενής, ὁμόδικος, ἢ δικηγόρος, ἐμφανίζεται ἀντ' ἄλλου εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἀγορεύει δικαστικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ ἐνεργεῖ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἄλλας δικαστικὰς πράξεις, τιμωρεῖται κατὰ τὸ διατάττει ὁ ποινικὸς νόμος. Π. Ν. 230.

134. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη ποινὴ δύναιται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν παραβάτην, εὐθὺς ἐπὶ συνεδριάσει, παρὰ τοῦ πολιτικοῦ ἢ ποινικοῦ δικαστηρίου, ὅπου ἐνεφανίσθη. Ἄλλως δὲ, μόνον παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. Πολ. 169. 206.

135. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ διορισθησάντων δικηγόρων προσδιορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου. — Εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια εἶναι δεκτὸς πᾶς δικηγόρος διωρισμένος παρ' ὑποψηφίῳτε ἄλλῳ δικαστηρίῳ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ διακασία διὰ τῆς ἐκλογῆς δικηγόρου, μετερχομένου τὸ ἐπιτῆδευμά του ἐκτὸς τοῦ τόπου, ἐνθα καθεδρεύει τὸ ποινικὸν δικαστήριον, οὐδὲ δύναται νὰ συγχωρήσῃ τὸ δικαστήριον τὴν τοιαύτην ἀναβολήν. Ὁ. 138.

136. Ὁ διορισμὸς γίνεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, καὶ κατὰ προηγου-

ῶν 1838 καταργοῦνται, καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται νὰ ἐμφανίζωνται πρὸς ὑπεράσπισιν ἁλλοτρίων δικαίων ἐνώπιον πάντων τῶν εἰρημικῶν, τῶν ἐμπορικῶν, καθὼς καὶ τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, ὡς οὗτοι δικάζουσιν ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς ταῦτα ὁ παρὰ τοῖς ἐφετέροις δικαστηρίοις εἰδικὸς διαρισμὸς τῶν

146. Οἱ δικηγόροι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μετέρχωνται τὰ ἔργα τῶν ἐλευθέρων καὶ ἀνεμπόδιστως, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. — Θέλουν δὲ ἀπέχει ἀπὸ ψευδῶν καὶ ἀνυπόστατων πραγμάτων, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ καταπλήττουν διὰ παραθέσεων, καὶ ἐν γένει ἀπὸ παντὸς μὴ εὐθείας μέσου, καὶ ἀπὸ περισπῶν καὶ ἀρρήτων λόγων. Ποιν. 376.

147. Οἱ δικηγόροι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μὴ παροῶσι τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὀφειλόμενον εἶδος, καὶ νὰ φυλάττωσι τὴν προσήκουσιν σεμνότητα καὶ μετριότητα τῶν ἐκφράσεων εἰς τὰς προφορικὰς καὶ ἐγγράφους ἐκθέσεις των. Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ προφέρουν ὑβριστικὰς λέξεις, καὶ νὰ χιτρίπνουντι προσώπων, ἐκτὸς μόνον ἂν ᾔθελον εἶσθαι τοῦτο ἀναγκαῖον πρὸς ὀρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος, ἢ ᾔθελον λάβει ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφον περὶ πηγέλης παρὰ τοῦ πελάτου των. Ὁ. 216. Πελ. 205. Ποιν. 376. 387.

148. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τοὺς δικηγόρους πᾶσα προφορικὴ ἢ ἐγγράφος προσβολὴ κατὰ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς μοναρχίας, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀντιβίνει εἰς τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, εἰς τοὺς νόμους, εἰς τὰ δικτάγματα, καὶ εἰς τὰ χρηστὰ ᾄδη. Ὁ. 216.

149. Αἱ παραβάσεις τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 146 μέχρι 148 διατάξεων τιμωροῦνται, ἄνευ ἀναβολῆς, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐισαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπεγγέλτως παρὰ τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἐπιλαμβάνει τῆς ὑποθέσεως, μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ ἔτι βαρυτέραν, κατὰ τοὺς ἐιδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας. — Ταῦτα πάντα κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου καὶ ἰδίως παρὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ὁρισμένα. Πολ. 166-169. 205. 206. Ποιν. 350. 367. 368. 370. Ὁ. 292. 293.

τῶν δικαιωμάτων των, πρέπει παρ' ἑκάστου ἄρθρου ν' ἀναφέρεται ὁ παρὼν κανονισμὸς κατ' ἄρθρον καὶ ἐδάφιον.

ολόκληρον ἔτος παρά τινι δικηγόρῳ. — Εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ πρὸντος νόμου γενησομένους πρῶτους διορισμοὺς δύναται νὰ

5. Ἡ κατὰ ἐξετάσεις αἰτήσεις, ἧτις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν δὲν πινύχῃ ἀποδαικτικὸν τῆς κατὰ δικηγόρῳ τινὶ ἐνιαυσίου τοῦλάχιστον πράξεως, δίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ἑγγράφως· οὗτος δὲ συγκαλεῖ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῇ καταστάματι τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐξέτασιν νὰ ἔμφανισθῇ. — Ἀπαλλάττονται τῆς ἀνωτέρω υποχρέωσης πρὸς ἀποδείξιν τῆς ἐνιαυσίου πράξεως, μέχρι μεταγενεστείας διατάξεως, οἱ ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζσαντες τὴν νομικὴν ἐπιστήμην καὶ λαβόντες τακτικὰ διπλώματα τῆς σπουδῆς τῶν.

6. Εἰς τὰς τοιαύτας ἐξετάσεις συγχωρεῖται ἡ εἰσοδος εἰς μόνους τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δικηγόρων, οἵτινες ὁμῶς ὀφείλουν ἀπαντες νὰ λαμβάνωσι τὴν πρὸς ταῦτο εἰσὶαν τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

7. Τὰ προβλητέα ζητήματα, ὡσαύτως καὶ τὰ ἑγγραφα θέματα προεδιορίζονται ἐν αὐτῇ τῇ συνεδριάσει, μὴ παρόντος τοῦ ἐξετασθέντος, καὶ αἱ ἐρωτήσεις ἀποτείνονται παρὰ τοῦ προέδρου· ἔχουσιν ὁμῶς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὸ δικαίωμα ν' ἀποτεινῶσιν, ἀνθέλωσιν, ἐρωτήσιν ἀναφορομένας εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα.

8. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν συντάσσει πρακτικὰ, εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ περιέχωνται τὰ τεθέντα ζητήματα, καὶ νὰ ἐκτίθενται ἐν συνῴσῃ αἱ ἀποκρίσεις τοῦ ἐξεταζομένου.

9. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν, καὶ ἀποχωρήσαντος τοῦ ἐξετασθέντος, ἐκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἐφ' ἑκάστου ζητήματος, ἀποκρίνεται ἀριστα, καλῶς, μετρίως, ἢ, ἐν παντὶ αὐτοῦ τοῦ ἐξετασθέντος ἀποτυχίῃ, κακῶς. Περὶ τῆς ψηφοφορίας συντάσσει ὡσαύτως ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεὺς πρακτικὰ περιέχοντα τὸ κεφάλαιον τῶν ἐφ' ἑκάστου ζητήματος ψηφοφοριῶν, καὶ τὰ ὅποια υποβάλλονται εἰς τὴν γραμματεῖαν τῆς δικαιοσύνης διὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

10. Ἄν ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ζητημάτων σχηματίζεται πλειονοψηφία κατὰ ἀρίστης ἢ καλῆς ἀπαντήσεως, ἢ πρὸς τὸ δικηγορεῖν ἄδεια, ἂν ζητήσῃ διὰ πολλὰ δικαστήρια, πρέπει νὰ δίδεται συνήθως τοῦλάχιστον δι' ἐν μόνον δικαστήριον, ἂν ὑπάρχῃ θέσις· ἢ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ, ὁμοῦ.

φθὲν ἐπιστρέφεται μετὰ τόκου, καὶ ὁ παραβάτης δικηγόρος παύεται πρὸς καιρὸν τοῦ ἐπαγγέλματός του. — Μὰ παρομοίαν ποινὴν τιμωροῦνται καὶ ὅσοι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς συ-

δὲν ἐξεδόθη εἰμὴ κατ' Ἀρτὴν ἀπόφασις, δίδεται μόνον τὸ ἥμισυ τῶν προαναφερθέντων δικαιωμάτων· ἐπὶ δὲ ἐγγράφῳ δικδικασίας δίδεται ἡμιόλιον δικαίωμα (δηλαδὴ κατὰ ἥμισυ περισσότερον τοῦ προτέρου).

8) Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν, περὶ τῆς ὁποίας ὁ δικηγόρος δὲν ἔχει νὰ συντάξῃ οὐδὲν κατὰ νόμον ἐγγράφον, καὶ ν' ἀπαιτήσῃ οὐδὲν δικαίωμα ἀσχολίας (ἄρθρ. 3.) ὡς ἡ ἐν τῷ πινακίῳ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ἀνακοπῆς ἐγγραφῇ, ἡ παρακατάθεσις τῆς ἐγγυήσεως, τοῦ ἐπὶ αὐτοχίφῃ προστίμῳ, ἐγγράφων ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου κλπ. 50 λεπ.

Ἀρθρ. 3. Ὡς ἀσχολίας δικαίωμα διὰ πᾶσαν αὐτοπρόσωπον τριήμερον παρουσίαν τοῦ δικηγόρου εἰς δικαστικὴν τινα πρᾶξιν εἴτε εἰς προδικασίαν, ὡς ἐπὶ αὐτοψίᾳ, ἀποσάσει μαρτύρων, ἀπογραφῇ κλπ. εἴτε εἰς ἐκτελεσιν ἀποφάσεως, ἡ ἐγγράφου ἐκτελιστοῦ, εἰς τὰς μετ' ἐκδόσεως συζητήσεις πρὸς κατάταξιν τῶν δανειστῶν κλπ. 2 δραχ.

Ἐννοῖται δὲ ἄφ' ἐαυτοῦ, ὅτι ἐνταῦθα δὲν εἰμπερεῖ νὰ συγκαταλογισθῇ ἡ ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ διαδικασία, τὰ δικαιώματα τῆς ἐποίας προσδιωρίσθησαν ἤδη ἐν τῷ ἄρθρ. 2 ἰδ. αφ. 7.

Ὁ δικηγόρος λαμβάνει ὡς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξόδων, τὰ ἐποία πῶλε καίμει εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐνταῦθα ὁδοιπορίας, δι' ἑκάστον μισθόμετρον (δύο ὥρων δρόμον) προσελιύσεως καὶ ἐπανόδου $1\frac{1}{2}$ δρ.

Δὲν δύναται δὲ νὰ ἀπαιτήσῃ κἀνὸν δικαίωμα διὰ τὸν καιρὸν, ὃν εἰς ὁδοιπορίαν διέτριψεν.

Ἀρθρ. 4. Δίδεται εἰς τὸν δικηγόρον δι' ἑκάστην εἰκοσιπεντάστιχον σελίδα τῶν ἀντιγράφων, τὰ ἐποία αὐτοῦ ἔχει νὰ λάβῃ καὶ νὰ δώσῃ λεπ. 45

Γ'. Εἰς ὑποθέσεις τοῦ τῶν ἐφετῶν δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἀρθρ. 5. Οἱ δικηγόροι τοῦ τῶν ἐφετῶν δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου λαμβάνουν ἡμιόλιον τῶν μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἰδ. αφ. 2. προσδιοζομένων δικαιωμάτων διὰ τὰ ἐγγραφάτων, τὰς πράξεις, καὶ ἐργασίας των, τῶν δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 καὶ 4 νονομισμένων, διὰ τὰς ἀσχολίας, ὁδοιπορίας, καὶ τὰ ἀντίγραφα.

ων δικηγόρων νά συνηγορή 1) εἰς ἄλλο δικαστήριον. — Ἐξαιρέσεις γίνεται μόνον διὰ τὰ ποινικά δικαστήρια, κατὰ τὸ ἄρθρον 135. Δύναται δὲ νά γενῇ καὶ ἄλλη ἐξαιρέσις εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὡς πρὸς τὰ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καθεδρεύοντα δικαστήρια. Εἰς τοὺς παραβάτας ἐπιβάλλεται πειθαρχικὸν πρόστιμον ἢ προσωρινή παύσις. Ὁ. 221. 292.

1) Γ. νά ἐνεργῇ τὰ καθήκοντά του.

139. Οἱ παρὰ τινι δικαστηρίῳ δικηγόροι χρεωστοῦν προσκαλούμενοι νά συνηγοροῦν ὑπὲρ παντὸς διαδίκου, καὶ νά ὑπερασπίζουν τὰ συμφέροντά του. Τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος τοῦ νά ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν του, ὅταν ἡ ὑπόθεσις τινος δαδίκου ᾖ ἡντιμεῶς ἀδίκος καὶ παράνομος, καὶ δὲν ᾖ καί τι οὐδὲ μὲν νομίμου ὑπερασπίσεως. Ὁ. 140. 216.

140. Ὅταν εἰς πολιτικὴν τινα ἢ ποινικὴν ὑπόθεσιν ὁ διὰδίκος, ἢ ὁ κατηγορούμενος δὲν εὕρισκῃ δικηγόρον, ὁ πρόεδρος, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ἢ, εἰς ὅνδεκα κακουργημάτων δίκας, καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐκλέγει τὸν δικηγόρον. — Ὁ οὕτως ἐκλεχθεὶς δικηγόρος τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα νά ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν του, ὅταν τὸ ἀνήκον δικαστήριον ἐγκρίνῃ τὰ δικαιολογήματά του. Ὁ. 139. 216. Ποιν. 26. 423.

141. Ὁ δικηγόρος, ὅστις ἀνευ ἀποχρῶντος λόγου ἀρνεῖται ἢ ἀναβάλλει τὴν συνδρομὴν του, καὶ μ' ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν κατὰ

Α. 18 Νοεμβρίου 1847 περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων.

1. Τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων Ἡμετέρου διατάγματα: μεταβάλλεται ὡς ἑφεξῆς:

Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἰτήσεις δὲν θέλει εἶσθαι δεκτὴ, ἐὰν δὲν ἐπιου-
νάπωνται ὡς αὐτῇ, 1. δίπλωμα νομικῶν σπουδῶν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ
ἢ ἄλλοτε πῶς τινι Πανεπιστημίῳ· 2. ἀποδεικτικὴν τῆς παρὰ δικηγό-
ρῳ τινὶ ἐνιαυσίου τοῦλάχιστον πράξεως.

Ἡ αἴτησις αὕτη δίδεται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, ὅστις συγ-
καλεῖ αὐτὴν εἰς ῥητὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῷ κενταστήματι τοῦ
συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ εἰδοποιεῖ τὸν αἰτεῦντα τὴν ἐξέ-
τασιν καὶ ἐμφανισθῇ.

146. Οἱ δικηγόροι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μετέρχωνται τὰ ἔργα των ἐλευθέρως καὶ ἀνεμποδίστως, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. — Θέλουν δὲ ἀπέχει ἀπὸ ψευδῶν καὶ ἀνυπάρκτων πραγμάτων, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ καταπλήττουν διὰ παραθέσεων, καὶ ἐν γένει ἀπὸ παντὸς μὴ εὐθέως μέσου, καὶ ἀπὸ περιττῶν καὶ ἀχρήστων λόγων. Ποιν. 376.

147. Οἱ δικηγόροι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μὴ παρορῶσι τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὀφειλόμενον εἶδος, καὶ νὰ φυλάττωσι τὴν προσήκουσαν σεμνότητα καὶ μετριότητα τῶν ἐκφράσεων εἰς τὰς προφορικὰς καὶ ἐγγράφους ἐκθέσεις των. Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ προφέρουν ὑβριστικὰς λέξεις, καὶ νὰ καθάπτωνται προσώπων, ἐκτὸς μόνον ἂν ἤθελον εἶσθαι τοῦτο ἀναγκαῖον πρὸς ὀρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος, ἢ ἤθελον λάβει ἐπὶ τούτῳ ἐγγραφὸν παραγγελίαν παρὰ τοῦ πελάτου των. Ὁ. 216. Πολ. 205. Ποιν. 376. 387.

148. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τοὺς δικηγόρους πᾶσα προφορικὴ ἢ ἐγγράφος προσβολὴ κατὰ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς μοναρχίας, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἡσυχίαν ἢ ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, εἰς τοὺς νόμους, εἰς τὰ διατάγματα, καὶ εἰς τὰ χρηστὰ ἥθη. Ὁ. 216.

149. Αἱ παραβάσεις τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 146 μέχρι 148 διατάξεων τιμωροῦνται, ἄνευ ἀναβολῆς, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως παρὰ τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἐπελάβετο τῆς ὑποθέσεως, μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ ἔτι βαρυτέραν, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας. — Ταῦτα πάντα κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου καὶ ἰδίως παρὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ὠρισμένα. Πολ. 166-169. 205. 206. Ποιν. 350. 367. 368. 370. Ὁ. 292. 293.

τῶν δικαιωμάτων των, πρέπει παρ' ἑκάστην ἀρχὴν ν' ἀναφέρεται ὁ παρὼν ὁργανισμὸς κατ' ἄρθρον καὶ ἐδάφιον.

150. Οἱ δικηγόροι θέλουν ἔχει διάφορα, κατὰ τὸ ἄρθρον 60 1), προσηκόντως μονογραφημένα βιβλία α). — 1. εὐρετήριον κατατεταγμένον κατὰ τὸ ἄρθρον 163, 2), δι' ὅλας τὰς καθ' ἡμέραν ἐπιχειρουμένας πράξεις. — 2. βιβλίον ταμείου διὰ τὰς μετὰ τῶν πελατῶν αὐτῶν λογαριασμούς, εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζουν καθ' ἡμέραν τὰς ὁποίας ἔλαβον παρ' ἐκάστου πελάτου προκαταβολὰς, ὅσα ἐσύναξαν, καὶ ὅσα ἐξώδευσαν δι' αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν τελειωτικὸν λογαριασμόν. Ὁ. 87. Πολ. 408, 3.

1) Γ. διόρθ. 87. 2) Γ. διόρθ. 164.

151. Πᾶς δικηγόρος, ὡς δημόσιος ὑπάλληλος, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ δίδῃ τῶν εἰς χεῖράς του εὐρισκομένων ἐγγράφων ἀντίγραφα εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς κατὰ τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν ἀπαιτοῦνται ἀντίγραφα 1). — Τοιαῦτα ἀντίγραφα ὑπογράφονται παρ' αὐτοῦ, καὶ

α) Ἀπλ. 4 Φεβρ. 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμματείας.

Ἰσοδύναμα διὰ τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὰ ἄρθρ. 150 καὶ 164 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ὀφείλει νὰ κρατῇ πᾶς δικηγόρος καὶ κλητὴρ. — Διὰ πᾶσαν νίαν δίκην θέλει ἀνοίγει ὁ δικηγόρος ἡ ὁ κλητὴρ ἓνα ἰδιαιτέρον λογαριασμόν ἐπὶ νίας σελίδος, καὶ γράφει ἐν τῷ ἀνωτέρῳ αὐτῆς ἄκρον τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.

Πέτρος κατὰ Παύλου.

Διὰ χρέος δραχμῶν 1000. — Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐμίσως ἢ μη σημαίνει τὰ ἔξοδα κατὰ τὸν ἀκολουθοῦν πίνακα.

ἂ, Διὰ τὸ εὐρετήριον περὶ τῶν καθ' ἑκάστην γινομένων πράξεων.

ἐκδόμας	ἡμερομηνία τοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς πράξεως.	σύντομος σημαίσις τοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς πράξεως.	δικαίωμα.
---------	--	---	-----------

β) Διὰ τὸ βιβλίον ταμείου.

ἐκδόμας	ποῖα τὰ ἐσοδα ἢ ἔξοδα	ἔλκον τῶν ἐσόδων	ἔλκον τῶν ἐξόδων.
---------	-----------------------	------------------	-------------------

εἶναι ὁ ὕψιος ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀκριθείας των. Πολ. 426. 427. Ό. 193. 244. 247 ε.

1) Γ. ἀπαιτεῖται νὰ κοινοποιῶνται ἀντίγραφα.

152. Δύνανται οἱ δικηγόροι νὰ ὑποχρεωθοῦν εἰς ἐγγῶν τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπικειμένης εὐθύνης. — Περὶ τούτου δὲ σιν οἱ ὅρισμοι τῶν ἀρθρων 129 καὶ 130. Πολ. 840 ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Κλητῆρες.

153. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλητῆρων τῶν ἀναγκαίων διὰ ριφέρειαν ἐκάστου δικαστηρίου πρωτοδικῶν προσδιορίζει τῆς κυβερνήσεως, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ αὐτοῦ δικα καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος 1). — Ὁ διορι νεται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δ νης γραμματείας, ἀφοῦ αὕτη ἀκούσῃ πρῶτον τὴν γνώ εἰσαγγελέως.

1) Γ. τῆς κυβερνήσεως.

154. Κλητῆρ δύναται νὰ διορισθῇ μόνον ὅστις — 1 πεδλήθῃ εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι ἔργα κλητῆρος ε μένας δημοσίους ἐξετάσεις· καὶ — 2. ἐγυμνάσθῃ ἐν ὄλ ἔτος παρὰ δικηγόρῳ ἢ κλητῆρι. — Εἰς τοὺς δυνάμει ρόντος νόμου γενησομένους πρῶτους διορισμοὺς δὲν ὑπο ἢ κυβερνήσεις νὰ φυλάξῃ τὰς παρούσας διατάξεις.

155. Ἐκ τῶν κλητῆρων τῆς τοῦ δικαστηρίου τῶν π κῶν περιφερείας, εἰς τὴν ὁποίαν καθεδρεύει τὸ πολιτικὸ νικὸν δικαστήριον, ἐκλέγει πᾶν δικαστήριον εἰρηνοδικί ποροδικῶν, πρωτοδικῶν, ἐφετῶν, πταισματοδικῶν, π λειοδικῶν, κακουργιοδικῶν, καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸ τούμενον τῶν κλητῆρων ἀριθμὸν, ὅστινες ὀφείλουσι νὰ π εωσιν ἀμέσως εἰς τὴν καθέδραν τῶν δικαστηρίων τούτε 157. 160.

156. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἐκλεχθέντε τινος δικαστηρίου κλητῆρες ὀνομάζονται κλητῆρες τοῦ

τηρίου τοῦ δικαστηρίου τούτου. — Πᾶν δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποπέμπῃ πάλιν τοὺς κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου, καὶ νὰ παραλαμβάνῃ ἄλλους κατὰ τὸν προβῆθέντα τρόπον. Ὁ. 160.

157. Ἡ κατοικία τῶν λοιπῶν κλητῆρων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, οἵτινες δὲν εἶναι κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, προσδιορίζεται παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις πάλιν μεταβάλλεται, ἂν ἄλλως πῶς δὲν διαταχθῇ παρὰ τῆς κυβερνήσεως. Ὁ. 155.

158. Πᾶς κλητὴρ δικαστηρίου πρωτοδικῶν, ὅπου καὶ ἀνῆλθει διαρισμένος κατὰ τοὺς δρους τῶν προηγουμένων τριῶν άρθρων 155-157, καὶ εἰς ὁποιοδήποτε μέρος κατοικῇ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μετέρχεται τὰ ἔργα του καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου. — Μόνον αἱ ἀπὸ δικηγόρου εἰς δικηγόρον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου κοινοποιήσεις γίνονται 1) διὰ τῶν κλητῆρων τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

1) Γ. ἀποκλειστικῶς.

159. Πᾶσα πρᾶξις γενομένη παρὰ κλητῆρος ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, παρὰ τῷ ὁποίῳ διατελεῖ, λογίζεται· ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα, αὐτὸς δὲ καταδικάζεται εἰς ὅλας τὰς ζημίας καὶ ἔξοδα, καὶ εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, παύεται πρὸς καιρὸν τῆς υπηρεσίας του. Πολ. 140. 201. 203. Ὁ. 292. 293.

160. Οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, οἵτινες θέλουν νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τὴν περιφέρειαν ὅχι μὲν τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν τοῦ εἰρηνοδίκου 1), ἂν καὶ δι' ἔργα τῆς υπηρεσίας, ὀφείλουν, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ εἰδοποιήσωσι προηγουμένως τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, καὶ νὰ λάβωσι παρ' αὐτοῦ τὴν ἀδειαν, ὅστις τότε μόνον δύναται νὰ τὴν ἀνταρτῇ, ἔτι καὶ ἐκ τούτου βλάπτεται ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ υπηρεσία. Ὁ. 155. 156.

1) Γ. τοῦ τύπου τῆς κατοικίας των.

(ΤΟΜ. Α'.)

161. Ὅταν ἀρνῶνται ἢ βραδύνουν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων αὐτῶν ἀνευ ἀποχρῶντος λόγου, ἐνεργοῦνται τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρου 141 ὠρισμένα. — Ὡς ἀποχρῶν λόγος 1) θεωρεῖται καὶ ἡ συγγένεια κατὰ τὸ ἀρθρον 177. Ὁ. 97. 141. 279. Πολ. 56. Π. Ν. 487. Ποιν. 65.

1) Γ. δικαιολόγημα.

162. Οἱ κλητῆρες ἐνεργοῦσι κατὰ τὰς δικαστικὰς διατάξεις, ἰδίως δὲ κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, τὰς ἐπιτετραμμένας εἰς αὐτοὺς κλήσεις, κοινοποιήσεις, καὶ ἐκτελέσεις, καὶ ὅλας τὰς παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τὰς πρὸς διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας τοῦ δικαστηρίου δεαταγὰς τοῦ προέδρου, ἄλλως, τιμωροῦνται μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐτι μείζονα. Ὁ. 292. 293. Ποιν. 19.

163. Οἱ κλητῆρες ἐνεργοῦσιν αὐτοπροσώπως τὰς κοινοποιήσεις καὶ ἐκτελέσεις, ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν, ἢ ἐπὶ πειθαρχικῇ προστίμῃ πενήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένων καὶ βαρυτέρων ποινῶν ἐν περιπτώσει πλαστογραφίας καὶ ἄλλων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων. Ὁ. 292. 293. Π. Ν. 247 ἔ..

164. Πᾶς κλητῆρ ἔχει εὐρετήριον καὶ διβλίον ταμείου κατὰ τὰ εἰς τὸ ἀρθρ. 150 ὠρισμένα. Ὁ. 87. Πολ. 408, 3.

165. Πᾶς κλητῆρ σημειώνει ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου, καὶ ἐφ' ἐκάστου ἀντιγράφου τῶν πρὸς κοινοποίησιν ἐγγράφων, τὴν ποσότητα τῶν εἰς αὐτὸν ἀνηκόντων τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ 3 μέχρι 50 δραχμῶν, ἢ προσκαίρου παύσεως τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς κλητῆρας τὰ ἀρθρα 144 καὶ 145 α). Ὁ. 235. 244. 248.

α) Ὁρα Τόμ. Β', Ν. Σχετοσ. 1.

**ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.**

131

Συμβολαιογράφοι.

166. Συμβολαιογράφοι καλοῦνται οἱ δημόσιοι ἀξιωματικοί, ὅτινες διορίζονται — 1. νὰ συντάττωσιν ὅλας τὰς συμφωνίας καὶ ἄλλας ἰδιωτικὰς δηλώσεις θελήσεων, εἰς τὰς ὁποίας οἱ συμβαλλόμενοι ὀφείλουσι ἢ θέλουσι νὰ δώσῃν κύρος ἐπισήμου ἐγγράφου, νὰ ἐκδίδωσιν ἀντίγραφα καὶ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὰ ἀπογραφα αὐτῶν, καὶ νὰ θεβαινόντων τὴν χρονολογίαν τῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων. — 2. νὰ ἐνεργῶσιν ἄλλας νομικὰς πράξεις, ἐπιτετραμμένας εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν νόμων. Πολ. 93. 413. 414. 1065. 1066. 1071. 1072. 1077. 1081. 1086. 1092. X. 42.

167. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ διορισθησόμενων συμβολαιογράφων, καὶ ἡ ἐξ ἐπαγγέλματος καθεὶς α) ἐκάστου αὐτῶν, προσδιορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου 2), καὶ κοινοποιεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος 3).

1) Γ. ἡ καθέδρα τῆς ὑπηρεσίας. 2) Γ. τῶν πρωτοδικῶν.

3) Γ. τῆς κυβερνήσεως.

168. Ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐκάστου εἰρηνοδικείου καθεδρεῖται τοῦλάχιστον εἰς συμβολαιογράφος. — Εἰς ὅσα εἰρηνοδικεῖα δὲν διωρίσθη εἰσέτι συμβολαιογράφος, ὁ εἰρηνοδίκης ἐκπληροῦ ἐνταυτῷ τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου α). — Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ εἰρηνοδίκης ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς υποχρεώσεις τακτικοῦ συμβολαιογράφου. Ὁ. 174. Πολ. 492.

α) Δ. 21 Μαρτ. 1836 περὶ συμβολαιογράφων κτλ.

1. Ὃπου δὲν ὑπάρχει εἰμὴ εἰς καὶ μόνος συμβολαιογράφος, ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαίρεσεως, ὁ εἰρηνοδίκης θέλει ἀναπληροῦ αὐτόν.

2. Εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὅπου οἱ εἰρηνοδίκαι ἐκπληροῦσι καὶ τὰ τῶν συμβολαιογράφων ἔργα, οἱ πάρεδροι, ἢ πᾶς ἄλλος, ὅστις δι' ἑλλειψιν τούτων δύναται, κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1835 διάταγμα, νὰ προσκληθῇ εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν θέσέων των, θέλουν ἐκπληροῦ τὰ χρεῖα τῶν εἰρηνοδικῶν (ὅταν αὐτοὶ ᾔται ἀπόντες ἢ κα-

169. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει τοὺς συμβολαιογράφους κατὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ ἄρμοδιῳ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν εἰσαγγελέως, καὶ κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας.

170. Συμβολαιογράφος δύναται νὰ διορισθῇ μόνον, ὅστις — 1) συνεπλήρωσε τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του. — 2. ὑπεβλήθη εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἔργον τοῦ συμβολαιογράφου ἀπαιτουμένης δημοσίας ἐξετάσεις. — 3. ἐγυμνάσθη τούλάχιστον ἐν ἔτος παρὰ τινι συμβολαιογράφῳ. — Κατὰ τὰς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γενησομένης πρώτας ἐκλογὰς δύναται νὰ γενῇ ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.

171. Πᾶς συμβολαιογράφος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ἐντὸς τῆς ὁποίας καθεδρεύει, ἂν καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφερείας ἦθε-

λῶνται) τόσον τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖν, ὅσον καὶ τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖν.

3. Ὅσῃς αἱ εἰς τὰ προηγούμενα 2 ἄρθρα διαλαμβανόμεναι ἀναπληρώσεις γίνονται λόγῳ ἀσθενείας, τὰ καθαρὰ δικαίωματα διανέμονται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ ἀσθενοῦντος καὶ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατὰ τὰς λοιπὰς κωλύσεις ἢ νομίμους ἐξαιρέσεις, τὰ δικαίωματα ἀνήκουν ὁλόκληρα εἰς τὸν ἀναπληροῦντα τὸν κωλυόμενον ἢ ἐξαπλούμενον.

4. Οἱ εἰρηνοδικοὶ καὶ οἱ πάριδροι, εἰ προσωρινῶς ἀναπληροῦντες τοὺς συμβολαιογράφους, ἢ τοὺς προσωρινῶς ἐκπληροῦντας ἔργα τούτων, ἀπαλλάττονται τῆς καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 174 §. 1. τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ. τὰ δὲ καταγγενοσόμενα τυχὸν εἰς αὐτοὺς πρόστιμα, ἀποζημιώσεις, καὶ ἑξέδω λαμβάνονται ἐκ τῆς περιουσίας των, ἐφαρμοζομένων εἰς τοῦτο τῶν γενικῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων διατάξεων τῆς δικονομίας.

Ν. 24 Ἰουλίου 1848. — Οἱ εἰρηνοδικοὶ θέλουσιν ἐξακολουθεῖν νὰ ἐκπληρῶσιν ἔργα συμβολαιογράφου, καὶ ὅταν ἐντὸς τῆς περιφερείας των ὑπάρχωσιν εἰδικοί συμβολαιογράφοι, μὴ διορισμένοι ὅμως ἐν αὐτῇ τῇ καθέδρᾳ των.

λον εἶσθαι διωρισμένοι· πλειότεροι. — Πᾶσα πράξις γινομένη ἐκτὸς τῆς περιφερείας τούτης εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα, καὶ ἐκ παραβάτης 1) καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, ἢ εἰς πρόσκαιρον παῦσιν 14 ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν. Πολ. 201. 202.

1) Γ. συμβολαιογράφος.

172. Οἱ συμβολαιογράφοι ὀφείλουν νὰ συντάττουν πᾶν ἔγγραφον ἐπίσημον, ἀναγόμενον 1) εἰς τὰ καθήκοντά των, ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ, καὶ ὁ αἰτῶν. — Εἰς μόνας τὰς παρανόμους καὶ τὰς εἰς τὰ χρηστὰ ᾗθη ἀντιβαίνουσας αἰτήσεις δύνανται καὶ ὀφείλουν νὰ ἀρνῶνται τὴν συνδρομήν των· ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην πρέπει νὰ εἰδοποιῶσι παρὰ τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα. — Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἂν ἀρνηθῶσιν ἢ βραδύνωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὸ ἀρθρ. 141 ὁρισμένα. Πολ. 56. 1001. Π. Ν. 480. Ποιν. 65. Ὁ. 161. 279. 292. 293.

1) Γ. νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν ἐπίσημον πρᾶξιν ἀναγκαζόμεν.

173. Οἱ συμβολαιογράφοι χρεωστοῦν, ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των, νὰ πληροφορῶνται ἐντελῶς περὶ τῆς θελήσεως τῶν συμβαλλομένων, νὰ δεβαιῶνται κατὰ τὸ δέον, ἂν οὗτοι γκαρίζωσιν ἀποχρώντως τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁρίων ἀναδέχονται ὑποχρεώσεις, νὰ τοὺς διδάσκωσι, γρῆας τυχεύσεως, περὶ αὐτῶν, νὰ συντάττωσι τὰ ἔγγραφα εὐσυνειδότως καὶ ἀπροσωπολήπτως, καὶ ἐν γένει νὰ ἀσφαλίζωσι κατὰ πάντα τρόπον τὰ συμφέροντα τῶν συμβαλλομένων.

174. Πᾶς συμβολαιογράφος, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του, καὶ ἰσχυθῇ τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλει — 1. νὰ δώσῃ ἐγγήσιν, καὶ νὰ ἀποδείξῃ δι' ἐπισήμου ἀποδεικτικῆς τὴν ἐν τάξει γενομένην παρακατάθεσιν αὐτῆς α). — 2. νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ εἰρηνο-

α) Ὡρα τὸ Δ. ἐπὶ τὸ ἀρθρον 168 Ὁργ.

δικείου, εἰς τῶν ὁποίων τὴν περιφέρειαν καθεδρεύει, τὴν ὑπογραφὴν καὶ μονογραφὴν του. — Ὁ παραδίδων ταῦτα συμβολαιογράφος καταδικάζεται πειθαρχικῶς εἰς χρηματικὴν ποινὴν εἰκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, καὶ, ἂν ἐξ ἡμερῶν μετὰ τὸν διορισμὸν του δὲν ἐξεπλήρωσεν εἰσέτι τὰ διατεταγμένα, παύεται τῆς ὑπηρεσίας. Ὁ. 175.

175. Τὰ εἰς συμβολαιογράφον τινὰ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του ἐπιβληθέντα πρόστιμα, ἀποζημιώσεις, καὶ ἐξοδα ἀντιλαμβάνονται ἐκ τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαληφθείσης ἐγγυήσεως. — Ἄν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξαντληθῇ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς ἐγγυήσεως, παύεται προσωρινῶς τῶν ἔργων του μέχρις οὗ δώσῃ νέαν ἐγγύησιν, ἢ συμπληρώσῃ τὸ ὅλον. — Ἄν παρέλθωσιν ἐξ ἡμερῶν χωρὶς τὰ γενῇ συμπλήρωσις, ἢ νὰ δοθῇ νέα ἐγγύησις, ἢ θέσις θεωρεῖται ὡς κενή, καὶ ἀναπληροῦται παρ' αὐτοῦ δι' ἄλλου α). Ὁ. 174.

176. Δι' ἐπιμελείας τοῦ εἰσπραγέως τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως προσδιορίζεται κατὰ τὰς περιστάσεις παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν καθεδρεύουσιν οἱ συμβολαιογράφοι. — Ἡ ἐγγύησις δὲν εἶναι οὔτε κατωτέρα τῶν διακοσίων οὔτε ἀνωτέρα τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, δίδεται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Πόλ. 840 εἰ. Ὁ. 174.

α) Δελ. 9 Φεβρ. 1835 περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν συμβολαιογράφων.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 174 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ἐγγυοδοσία, καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 175 τοῦ αὐτοῦ νόμου συμπλήρωσις ἢ ἀντικατάστασις τῆς ἐν μίρῃ ἢ κατὰ τὸ ὅλον ἐξαντληθείσης ἐγγυήσεως δύναται, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐγγυοδοτοῦ, νὰ γενῇ — 1. διὰ μετρητῶν — 2. δι' ἐνυχύρου — 3. δι' ἱκανῶν ἀκινήτων κτημάτων διδομένων εἰς ὑπόθηκην παρὰ τοῦ ἐγγυοδοτοῦ αὐτοῦ, ἢ παρ' ἑγγοντεῶ.

Τὸ αὐτὸ προαπαιτεῖται καὶ εἰς τοὺς εἰρηνεδικὰς, ὅταν αὐτοὶ, ἀναλαμβάνοντες ἔργα συμβολαιογράφου, ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ἐγγυοδοσίαν τοῦ συμβολαιογράφου, ὑποχρέωσιν τῆς ἐγγυοδοσίας.

177. Οἱ συμβολαιογράφοι δὲν δύνανται νὰ συντάξωσιν ἐπὶ σημειῶμα ἐγγράφα εἰς τὰ ὑποῖα εἶναι συμβαλλόμενοι αὐτοὶ οὗτοι, ἢ οἱ συγγενεῖς ἢ κηδεσταὶ αὐτῶν, κατὰ μὲν εὐθείαν γραμμὴν εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, ἢ εἰς τὰ ὑποῖα περιέχεται τι ὑπὲρ αὐτῶν, ἢ τῶν εἰρημένων συγγενῶν των. Ὁ. 161. 179. 180.

178. Διὰ νὰ ἔχη κύρος τὸ συμβολαιογραφικὸν ἐγγράφον, ἀπαιτεῖται νὰ γενῇ ἐνώπιον δύο συμβολαιογράφων, ἢ ἐνὸς συμβολαιογράφου, συμπαραλαμβάνοντος δύο μάρτυρας. — Ἄν ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἐκδώσῃ τὸ ἐγγράφον αὐτοπροσώπως, πῦεται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, τιμωρεῖται ὡς πλαστογράφος. Ὁ. 179. 180. 292. 293. Π. Ν. 247 ε.

179. Οἱ δύο συμβολαιογράφοι δὲν δύνανται νὰ ᾖναι πρὸς ἀλλήλους συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ άρθρου 177 ἀπαγορευομένων βαθμῶν. — Οἱ μάρτυρες πρέπει νὰ ᾖναι πολῖται Ἕλληνες, νὰ μὴν ἔχουν μήτε μὲ τοὺς συμβαλλομένους μήτε μὲ τὸν συμβολαιογράφον συγγένειαν ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας κατὰ βαθμὸν ἀπαγορευόμενον παρὰ τοῦ άρθρου 177, νὰ μὴ ᾖναι ὑπηρέται ἢ γραμματεῖς τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ νὰ εἰμποροῦν νὰ ὑπογράφωνται. Ὁ. 178. 180. 185. Π. Ν. 253.

180. Ἐὰν δὲν διετηρήθησαν τὰ εἰς τὰ τρία προηγούμενα ἄρθρα 177-179 διατεταγμένα, τὸ συμβολαιογραφικὸν ἐγγράφον εἶναι ἄκυρον.

181. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἐγγράφον θέλει φανερόναι, ἐπὶ ποιτῇ ἀκυρώσεως, — 1. τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ συμβολαιογράφου καὶ τὴν κατοικίαν (αὐτοῦ 1). — 2. τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων. — 3. τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα, τὸν τόπον, καὶ τὴν κατοικίαν, ὅπου συνετάχθη τὸ ἐγγράφον. — Ὁ παραβαίνων ταῦτα συμβολαιογράφος καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, ἢ πρόσκαιρον παῦσιν, καὶ, κατὰ τὰς πε-

μιστάσεις, καταλύκεται ὡς πλαστογράφος. 'Ο. 292. 293. Π. Ν. 247 ε. 255.

1) Γ. τὸν τόπον ὅπου ἰδρεῖται.

182. Ὅταν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἡ κατοικία τῶν συμβαλλομένων δὲν ᾔναι ἀπ' εὐθείας γνωστὰ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ τὸ πολὺ πενήκοντα δραχμῶν, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὀρισμένη ποινῇ, νὰ προσλάβῃ δύο μάρτυρας ἱκανοὺς, διὰ νὰ δεδαιωθῇ περὶ τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην σημειοῦται εἰς τὸ ἔγγραφο τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, καὶ ἡ κατοικία τῶν δύο τούτων, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὀρισμένη ποινῇ. 'Ο. 292. 293. Π. Ν. 253.

183. Ὅταν οἱ συμβαλλόμενοι δὲν ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως, ἀλλὰ διὰ πληρεξουσίου, ἐπιδεικνύει οὗτος τὰ ἐπιτροπικὰ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὅστις, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ πενήκοντα δραχμῶν, τὰ παραρτᾷ εἰς τὸ συνταχθὲν ἔγγραφο. 'Ο. 292. 293.

184. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφο, κυρίως δὲ πᾶσα διαθήκη, συνταττομένη παρὰ συμβολαιογράφου, γράφεται χωριστὰ εἰς ἓν ἢ πλείοτερα φύλλα, καὶ μετὰ τὴν σύνταξιν ἀναγινώσκεται εἰς τοὺς συμβαλλομένους μεγαλοφώνως καὶ εὐκρινῶς, καὶ ἐπὶ τέλους τοῦ ἔγγραφου γίνεται μνεῖα τῆς ἀναγνώσεως· ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ πενήκοντα δραχμῶν. 'Ο. 292. 293.

185. Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα ὑπογράφονται, ἐπὶ τρινῇ ἀκυρώσεως καὶ ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικῇ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου, παρὰ πάντων τῶν συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ συμβολαιογράφου, ἢ, ὅταν οἱ συμβαλλόμενοι καὶ οἱ μάρτυρες δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ ὑπογράψουν, προστίθεται εἰς τὸ τέλος ἡ περὶ τούτου δημολογία τῶν ἰδίων. — Παρεκτός τούτου ὁ συμβολαιογράφος ὑπογράφεται εἰς τὸ τέλος ἐκ ἀσθησεῖς 1). 'Ο. 189.

Ε. 1) Γ. ὀφείλει νὰ μενογραφῇ. ἐκάστην σελίδα.

86. Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα γράφονται κατὰ συνέν, εὐκρινῶς, χωρὶς παρεισγραφάς, συγκοπὰς, χάσματα, ἢ γτήματα, καὶ ὅλοι αἱ ἐνόιαλαμβανόμεναι ποσότητες, χρόνιοι, καὶ ἄλλοι ἀριθμοὶ γράφονται ὁλοκλήρως μὲ ἀλφαριθμητικὰ εἶδη. — Αἱ παρεισγραφαὶ θεωροῦνται ὡς μὴ οὔσαι· ἀνδὲ ἀφορῶν οὐσιωδῇ μέρῃ τοῦ συναλλάγματος, ἢ τῆς θελήσεως τῶν βαλλομένων, ὅλη ἡ πράξις θεωρεῖται ὡς ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα.

87. Τὰ ξύσματα, καὶ αἱ ὅλως ἀκατάληπτοι διαγραφαὶ ἀπαύονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τοῦ ὅλου ἔγγραφου. — Πᾶσα γκαίᾳ διαγραφή μιᾶς ἢ πλειοτέρων λέξεων γίνεται εἰς τρόπον, ὥστε αἱ διαγεγραμμέναι λέξεις νὰ φαίνωνται εὐκρινῶς· γρόνως δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν σημειοῦται εἰς τὸ περιθώριον, καὶ ἡ εἰώσις αὕτη θεβαίουται ῥητῶς· ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθαρχίᾳ ποινῇ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου. Ὁ. 292. 293.

88. Αἱ προσθήκαι, μεταβολαὶ, καὶ διορθώσεις γίνονται, ἐπὶ ἢ ἀκυρώσεως, μόνον εἰς τὸ περιθώριον, ἢ, ὅταν τὸ μέγε-
τούτων δὲν τὸ ἐπιτρέπη, εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως. Κατ' ἰστέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ῥητὴ θεβαίωσις. — μεσότητι, ἢ ἄλλαι προσθήκαι, ἢ μεταβολαὶ, γινόμεναι εἰς ἔγγραφο, θεωροῦνται ὡς ἄκυροι καὶ μὴ οὔσαι. — Ἐκτός ; ἀκυρώσεως τιμωρεῖται ὁ παραβάτης καὶ μὲ πειθαρχικὸν ἴστιμον. Ὁ. 292. 293.

189. Ἡ εἰς ἀμφοτέρα τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαλαμβανο-
με θεβαίωσις τῶν εἰς τὸ περιθώριον σημειώσεων καὶ τὰ
τερόγραφα 1), καθὼς καὶ ὅλον τὸ ἔγγραφο, υπογρά-
ται παρὰ τῶν συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ συν-
ιστοντος συμβολαιογράφου, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 185.
§) Γ. τῶν ὑστερογραφῶν.

190. Ἄκυρον καὶ μὴ υπογεγραμμένον παρὰ τῶν συμβαλλο-
μένων ἔγγραφο δὲν ἔχει νόμιμον ἀποτελέσματα. Ὅταν δὲ φέ-
ται ἡ υπογραφήν ὅλων τῶν συμβαλλομένων, θεωρεῖται μὲν
κλειστικὸν ἔγγραφο, ἔχον πλῆρες τὸ κύρος, λογίζεται δὲ
κύριον μόνον καθὼ συμβολαιογραφικόν, ἐπιφαλλατικόν ἐν

τοσούτῳ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 296 κατὰ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου ὠρισμένων. Πολ. 402.

191. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, ἐκδοθὲν κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, παρέχει πλήρη πίστιν ἐν δικαστηρίῳ περὶ ὧν τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένων, καὶ ἐκτελεῖται καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, ἂν φέρῃ τοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν ἀπαιτούμενους τύπους. — Τότε μόνον ἀναβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις, καὶ τὸ ἔγγραφον παύει τοῦ νὰ παρέχῃ πίστιν, ὅταν κατηγορηθῇ ὡς πλαστὸν, ἢ ὡς νενοθευμένον, κατὰ τὰ ἀκριδέστερον παρὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ὠρισμένα. Πολ. 385. 398. 400. 403. 455.

192. Πᾶς συμβολαιογράφος ὀφείλει νὰ φυλάττῃ παρ' ἑαυτῷ, ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως καὶ πειθαρχικοῦ προστίμου, τὰ πρωτότυπα τῶν ἐγγράφων, ὅσα αὐτὸς συντάξεν, ἢ παρέλαβε πρὸς φύλαξιν. — Ἐξαίρεσις τότε μόνον γίνεται, ὅταν συγχωρῇται παρὰ ρητῆς τοῦ νόμου διατάξεως, ἢ διετάχθῃ παρὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως. — Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τῆς ἐξαίρεσεως τὴν περίπτωσιν, πρὶν παραδοθῇ τὸ πρωτότυπον, γίνεται κατὰ γράμμα ἀντίγραφον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ ἐπικυρούμενον παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν καθεδρεύει ὁ συμβολαιογράφος, ἰσχύει ὡς πρωτότυπον, καὶ ὡς τοιοῦτο φυλάττεται, μέχρις οὗ ἀποδοθῇ τὸ πρωτότυπον. Ὁ. 292. 293. Πολ. 426. 430, 4.

193. Τὸ δικαίωμα καὶ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ δίδῃ ἀντίγραφα καὶ ἀ π ό γ ρ α φ α 1) ἐγγράφων συμβολαιογραφικῶν καὶ ἄλλων, ἅτινα παρακατετέθησαν ὡς πρωτότυπα παρὰ τινι συμβολαιογράφῳ, ἀνήκει μόνον εἰς τὸν διακατέχοντα τὰ πρωτότυπα συμβολαιογράφον. — Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ δίδωσιν ἄνευ ρητῆς διαταγῆς τοῦ προέδρου τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἀντίγραφα εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς συμβαλλομένους, τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, ἢ ἄλλους ἔχοντας συμφέρον, νὰ κοινοποιῶσι πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐν τῷ ἐγγράφῳ περιεχόμενα.

— Ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ ποινῇ ἀποδόσεως τῆς ζημίας, πειθαρχικοῦ προστίμου, ἢ προσκαίρου παύσεως τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου, καὶ ἐπὶ ποινῇ ἔτι μείζονι ἐν παραβάσει τῶν διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου διατεταγμένων. Π. Ν. 447. 452. Ὁ. 291.—293. Πολ. 424.—427.

1) Γ. ἐκτελεστὰ ἀπόγραφα.

194. Τῶν διαθηκῶν οὔτε ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον δύναται νὰ δοθῇ, οὔτε τὸ περιεχόμενον νὰ κοινοποιηθῇ, ζῶντος τοῦ διαθέτου, εἰς ἄλλον παρ' αὐτὸν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἀρθρῳ ὥρισμένη ποινῇ. Ὁ. 211. 292. 293.

195. Ἀποδιώσαντος τοῦ διαθέτου, ὀφείλει ὁ συμβολαιογράφος, ἅμα λάβῃ γνώσιν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ὑπαρξίν τῆς διαθήκης εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις δημοσιεύει τὸ περιεχόμενον αὐτῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἡ παραμέλησις τῆς γνωστοποιήσεως τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν.

196. Παντὸς εἰς χεῖρας συμβολαιογράφου τινὸς εὐρισκομένου πρωτοτύπου ἐγγράφου, ἢ ἄλλου ἔχοντος πρωτοτύπου κύρος, δίδεται, ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως ἢ πειθαρχικοῦ προστίμου, ἐν καὶ μόνον ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον εἰς ἕκασον τῶν ἐχόντων συμφέρον, καὶ, παραδιδόμενου τοῦ ἐγγράφου, σημειοῦται ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου, ὅτι ἐγένεν ἡ παράδοσις. Πολ. 1058. Ὁ. 292. 293.

197. Μόνον κατὰ ῥητὴν ἀδειαν τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν δύναται νὰ δοθῇ δεῦτερον ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτόν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ διαταγὴ παραρτᾶται εἰς τὸ πρωτότυπον ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ. Ὁ. 292. 293.

198. Τὰ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὰ ἀπόγραφα ἐκδίδονται, καθὼς αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις, κατὰ τοὺς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὥρισμένους τύπους. — Τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένων συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων δὲν θέλει δοθῇ, ἐπὶ ποινικῇ πειθαρχικοῦ προστίμου, ἢ προσκαίρου

καύσεως, κἀνὲν ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον ἐπιφέρων τὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 191 ὡρισμένα. Πολ. 857. 'Ο. 292. 293.

199. Πᾶν ἀντίγραφον, ἡ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον, παρὰ συμβολαιογράφου ἐκδιδόμενον, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικοῦ προστίμου, — 1) νὰ ἐπικυροῦται κατὰ τὸ ἀρθρ. 88 παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου· καὶ — 2) νὰ σφραγίζεται μὲ τὴν συμβολαιογραφικὴν σφραγίδα. — Πρὸς τοῦτο πᾶς συμβολαιογράφος κρατεῖ ἰδιαιτέραν σφραγίδα φέρουσαν περιγεγραμμένα τὸ ὄνομα καὶ τὸ παρωνύμιον τοῦ συμβολαιογράφου, τὴν ιδιότητα τῶν καθηκόντων του, καὶ τὴν κατοικίαν του. 'Ο. 88. 292. 293.

200. Πᾶς συμβολαιογράφος πρέπει νὰ ἔχῃ εὐρετήριον μονογραφημένον κατὰ τὸ ἀρθρ. 88, 1) παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — Εἰς τοῦτο καταχωρίζονται καθ' ἐκάστην, ὑπὸ αὐξοῦντα ἀριθμὸν, σημειούμενον συγχρόνως καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων, ὅλα τὰ παντὸς εἶδους ἔγγραφα, τὰ παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου συντεταγμένα, ἡ παρ' αὐτῷ παρακατατεθειμένα, ἡ ἔχοντα 2) βεβαίαν χρονολογίαν· προσέτι δὲ ἀναφέρονται συνοπτικῶς τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ἐπαγγέλμα τῶν συμβαλλομένων μετὰ τῆς χρονολογίας, καὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν ἐγγράφων. — Εἰς χωριστὴν στήλην σημειοῦται ἡ ποσότης τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιομάτων ἐκάστου ἀπογράφου, ἡ ἄλλου ἐγγράφου, ἡ ἄλλης συμβολαιογραφικῆς πράξεως α). — Ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τοῦ παραδόντου συμβολαιογράφου. — Περὶ τοῦ τύπου τῶν εὐρετηρίων τούτων, ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία θέλει σχεδιάσει ὑποδείγματα, καὶ θέλει τὰ κοινοποιήσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως β). 'Ο. 292. 293. Πολ. 408, 3. 414.

1) Γ. 87. 2) Γ. λαβόντα.

α) Ὁρ. Ν. χρητοσήμευ ἀρθρ. 1.

β) Διπλ. γραμμ. δικαιοσύνης 4 Φεβρουαρίου 1835.

201. Περὶ τῆς ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων, ἀντιγράφων, ἀπογράφων, ἢ ἄλλου παρακαταθέντος ἔγγραφου 3) γινομένης σημειώσεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων, προσέτι δὲ καὶ περὶ τῆς παραβάσεως τῆς διατιμήσεως, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 127 ὡρισμένα. — Εἰς δὲ τὰς ἐκτὸς τοῦ νομίμου τέλους καὶ δικαιώματος δοθείσας ἢ καθομολογηθείσας ἀντιμισθίας, ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 144 καὶ 145 διατεταγμένα.

1) Γ. τῶν παρακαταθεμένων ἐγγράφων.

202. Πᾶς συμβολαιογράφος ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ ἐπὶ ἀποδόσει τῶν ζημιῶν, νὰ κάμνη διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τόπον ἐπίτηδες διωρισμένον ἐντὸς τοῦ γραφείου του, τὰς παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀριζόμενας κοινοποιήσεις τῶν ἀναφορῶν καὶ ἀποφάσεων, ἅμα διευθυνώσιν εἰς αὐτόν. Πολ. 667. 670. 671. 672. 677. 680. 683, 1. 685. 686. 692. Ἐ. 44. 66. 67. 68. Ὁ. 292. 293.

203. Τὰ εὑρετήρια καὶ τὰ πρωτότυπα φυλάττονται παρὰ τοῦ ἰδίου συμβολαιογράφου. — Ὅταν καταργηθῇ ἡ θέσις του, ἢ δοθῇ εἰς ἄλλον, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εὑρετήρια παραδίδονται ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, παρὰ τῶν κληρονόμων, ἢ ἄλλων νομίμων διαδόχων του 1), πρὸς ἄλλον συμβολαιογράφον τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδικοῦ, καὶ, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος συμβολαιογράφος, πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, ἐπὶ ποινῇ ἀποδόσεως τῶν ζημιῶν, καὶ ἐπὶ προστίμῳ πεντήκοντα δραχμῶν δι' ἕκαστον μῆνα βραδύτητος. — Εἰς τὴν πε-

Ἑπίδειγμα τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον χρειαστῇ νὰ κρατῇ πᾶς συμβολαιογράφος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 200 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

ἀριθμός	ἡμερομ.	ὄνομα ἐπὶ ν. κα- τοικίας κατὰ στα- σις τῶν μερῶν.	ποιεῖν τὸ ἔγγραφον ἢ ἡ πρᾶ- ξις.	δικαίωμα	ὑπογραφή τῶν μερῶν.
---------	---------	---	---	----------	------------------------

ρίπτωσιν ταύτην ἡ συμβολαιογραφικὴ σφραγὶς ἀφανίζεται. Ὁ. 168. 204 ε. 209 ε. 292. 293.

1) Γ. τῶν δικαιοδόχων του.

204. Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ συμβολαιογράφου, ἡ ἄλλου κατέχοντος συμβολαιογράφου ἔγγραφα (ἄρθρ. 168), τὰ πρωτότυπα καὶ τὰ εὐρετήρια σφραγίζονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδικοῦ, μέχρις οὗ ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπιτρέψῃ τὴν προσωρινὴν φύλαξιν αὐτῶν εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδικοῦ. — Ἄν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος συμβολαιογράφος, παραδίδονται τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εὐρετήρια πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην. — Καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμῃ τὴν περίπτωσην ἀφανίζεται ἡ συμβολαιογραφικὴ σφραγίς. Πολ. 1049 ε. Ὁ. 168. 205. 206. 209. 210.

205. Ἄν εἰς τὴν περίπτωσιν ἀμφοτέρων τῶν προσηγουμένων ἄρθρων δὲν ἔγινεν ἡ παράδοσις ἐντὸς τριῶν μηνῶν, τὴν ἐνεργεῖ αὐτεπαγγέλτως ὁ εἰσαγγελεὺς. Ὁ. 203. 204. 206.

206. Συμπεσούσης βαρείας καὶ μακρᾶς ἀσθενείας ἀποκαθιστώσης τὸν συμβολαιογράφον ἀνίκανον τοῦ νὰ συντάττῃ ἔγγραφα, νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα ἢ ἀπόγραφα, πᾶς ὁ ἔχων συμφέρον δύναται, μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν, νὰ ἀναφερθῇ ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ νὰ διορισθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 204 ἄλλος συμβολαιογράφος, ἢ ὁ εἰρηνοδίκης, διὰ νὰ ἐκπληροῖ προσωρινῶς τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου. — Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἡ παράδοσις τῶν ἔγγράφων εἰς τὸν προσδιορισθέντα συμβολαιογράφον ἢ εἰρηνοδίκην, τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ καθαροῦ ποσοῦ τῶν δικαιοματίων λαμβάνει ὁ ἀσθενής, καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ ὁ ἐκπληρῶν τὰ ἔργα αὐτοῦ. — Τὰς τοιαύτας προσωρινὰς ἀντικαταστάσεις δύναται προσέτι μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προσημειωθεῖσης προθεσμίας νὰ ἐνεργήσῃ ὁ εἰσαγγελεὺς αὐτεπαγγέλτως α). Ὁ. 205. 210.

α) Ἰδεὲς τὸ ἐπὶ τὸ ἄρθρ. 168 Δ.

207. Τὰ παρὰ τοῦ προηγουμένου άρθρου περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ συμβολαιογράφου διαταττόμενα ἐφαρμόζονται, καὶ ὅταν ὁ συμβολαιογράφος καταδικασθῇ εἰς προσωρινὴν παῦσιν ὑπερβαίνουσιν τὸν μῆνα· ἀλλὰ τότε ὁ ἐκπληρῶν τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου εἰσπράττει δι' ἰδίον τοῦ λογαριασμὸν ὅλα τὰ δικαιώματα. Ὁ. 209. 293, 4. 294.

208. Ὅσακις τὰ εἰρημένα ἔγγραφα παραδοθῶσιν εἰς εἰρηνοδίκην τινὰ ἢ εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον, ἂν καὶ προσωρινῶς, ὁ διακάτοχος αὐτῶν ἔχει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ ἐπομένως τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον τοῦ νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα καὶ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὰ ἀπόγραφα. Ὁ. 166. ε. 193. 204. 206. 209 ε.

209. Ὅσακις πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον ἢ εἰρηνοδίκην πρωτότυπα καὶ εὐρετήρια, συντάσσεται προηγουμένως συνοπτικὸς αὐτῶν κατάλογος. — Ἐπὶ τέλους τοῦ καταλόγου τούτου πιστοποιεῖ ὁ νέος διακάτοχος, ὅτι παρέλαβε ὡς τὰ ἔγγραφα ταῦτα. Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τούτου πέμπεται πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, καὶ φυλάττεται παρ' αὐτοῦ. Ὁ. 203 ε.

210. Ἡ εἰσπραξίς τῶν εἰσέτι ἀπληρώτων ἀντιμισθιῶν καὶ δικαιωμάτων, τῶν ἐνεκα τῆς συντάξεως ἔγγραφων, ἢ τῆς ἐκδόσεως ἀντιγράφων καὶ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικῶν ἀπογράφων, ἀνήκει εἰς τὸν πρῶτον διακάτοχον αὐτῶν, εἰς τοὺς κληρονόμους, ἢ ἄλλους ἀντιπροσώπους του. Δύναται δὲ νὰ ἀφεθῇ ἡ εἰσπραξίς καὶ εἰς τὸν νέον διακάτοχον διὰ φιλικοῦ συμβιβασμοῦ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ παλαιοῦ διακάτου. Χ. I.

211. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιθεωρῶσιν, ὅσακις θέλουν, εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εὐρετήρια, ἐξαιρουμένων μόνων τῶν διαθηκῶν, ζώντος τοῦ διαθέτου. — Κατὰ πᾶσαν δὲ τριμηνίαν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξετάζουιν τακτικῶς ὅλα τὰ γραφεῖα τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν συμβολαιογράφων, νὰ βεβαιῶσι δι' ἐκθέσεως πᾶσαν παράβασιν, καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς, ἐπιφυλαττομένης τῆς

» τοὺς νόμους τοῦ βασιλείου, καὶ εὐσυνείδητον διαχειρίσασθαι τῆς
 » διαπιστευθείσης μοι ὑπηρεσίας, νὰ ἀποβλέπω μόνον εἰς τὸ
 » κοινὸν καλὸν, νὰ ἀπέχω ἐπιμελῶς ἀπὸ πᾶσαν ἐκ πλαγίου σκέ-
 » ψιν, καὶ νὰ ἐκτελῶ ἀκριβῶς ὅλα τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρε-
 » σίας μου» α).

246. Οἱ δικηγόροι ὁρκίζονται τὸν ἐξῆς ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας·
 — « Ὅρκίζομαι νὰ φυλάξω πιστὸν εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ὑπακοὴν
 » εἰς τοὺς νόμους τοῦ βασιλείου, νὰ μὴ παραστήσω τι ἐπὶ δικαστη-
 » ρίου ἐναντίον τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ἢ ἀντι-
 » βαῖνον εἰς τοὺς νόμους, τὰς διατάξεις, καὶ τὰ χρηστὰ ἦθι· νὰ
 » μὴ ἀπομακρύνωμαι ποτε ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς
 » δημοσίους ὑπαλλήλους ὀφειλόμενον σέβας· νὰ μὴ ὑπερασπίζω
 » κάμμιαν ὑπόθεσιν, νὰ μὴ δίδω περὶ αὐτῆς συμβουλὴν, ἢ νὰ
 » πράττω κατ' ἄλλον τρόπον ὡς δικηγόρος, ἂν δὲν ᾔμαι ἐντελὼς
 » πεπεισμένος ἐν γνώσει καὶ συνειδήσει, ὅτι εἶναι δίκαια» β).

γραμματεία τῆς ἐπικρατείας θέλει συνάξει καὶ διαφυλάττει τὰ περὶ
 ὁροθεσίας πρωτόκολλα ὧν τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων.

5. Τὸ δικαίωμα τῆς μισθοληψίας ἀρχίζει ἀφ' ἧς ἡμέρας γίνῃ
 ἡ ἐγκαθίδρυσις. — Ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ διευθυντοῦ μιᾶς ὑπηρεσίας
 γίνεταί μὲ ὅλην τὴν ἐνδεχομένην πεμπήν· πρὸ πάντων δὲ, παρου-
 σία ὧν τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν τοῦ νεοδιορισθέντος ἀρχηγοῦ, δοσι
 διαμένουν εἰς τὴν καθέδραν αὐτοῦ.

6. Ὁ μισθὸς ἐνὶς παρητημένου ὑπαλλήλου, ἡ δημοσίᾳ ὑπερέτου
 παύει, ἀφ' ἧς τῷ παραδοθῇ τὸ περὶ παρατήσεώς του ἑγγράφον, ἂν
 δὲν διαταχθῇ νὰ ἐξακολουθῇ τὰ καθήκοντά του μέχρι τῆς ἐπέσεως
 τοῦ διαδόχου του, διότι τότε ἐξακολουθεῖ καὶ ὁ μισθὸς ἕως τῆς
 ἡμέρας, καθ' ἣν ἄλλος ἀναλαμβάνει τὰ χρεῖα του.

7. Ἰπνητεῖται καὶ δημοῖοι ὑπάλληλοι, οἵτινες παραιτοῦσι τὰς
 θέσεις των ἀνευ ἀδείας, χάνουν τὸν μισθὸν των ἀφ' ἧς ἡμέρας
 αὐθαίρετως ἀπομακρυνθῶσι, καὶ παιδεύονται περιπλέον μὲ τὰς
 ποινὰς τὰς ἐπιβαλλομένας ἀπὸ τῆς καθιστώσας νόμους διὰ πᾶσαν
 τῶν δημοσίων καθηκόντων παράθεσιν.

α) β) Σημ. Τὸν σήμερον ἱσχύοντα ὅρκον ζητεῖ ἐν ψηφίσματι Θ.
 σελ. 39.

217. Ὁ ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, — 1. τοῦ εἰρηνοδικείου, παρὰ τῶν δικηγόρων καὶ τῶν ὑπογραμμάτων τοῦ δικαστηρίου τούτου. — 2. τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ διωρισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμμάτων, ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δικαστηρίου εἰρηνοδικῶν μετὰ τῶν παρέδρων καὶ γραμμάτων αὐτῶν, τῶν ἀνακριτῶν 4), συμβολαιογράφων, καὶ κλητῆρων α). — 3. τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, ὑπὸ

α) Κ. Χ. 17. Οἱ ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί, καὶ ἀπλοῖ στρατιῶται τῆς χωρεφυλακῆς δίδουν, κατὰ τοὺς θεσμούς τῆς θρησκείας τὴν ἐποίαν πρᾶξουσιν, τὴν ἐφεξῆς ὅρκον, εἰς χεῖρας τοῦ προέδρου τοῦ κατὰ τὸν νόμον δικαστηρίου. — «Ὁρκίζομαι καὶ ὑπόσχομαι νὰ ἐπιδραστήσω τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα μὲ πίστιν καὶ ζήλον, νὰ φέρω τὸ ἀνήκον σέβας πρὸς τοὺς ἀνωτέρους μου εἰς ὅσα ἀφορῶσι τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ νὰ μὴ κάμω χρῆσιν τῆς δεξιότητος μου ἐξουσίας εἰμὶ μόνον πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων». — Τὸ παρὶ τῆς ὅρκουσίας πρωτόκολλον παραδίδεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸν ἀρμόδιον μοίραρχον, καὶ, ἂν ὁ ὀρκισθεὶς ᾔητον μοίραρχος, εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος, παρ' αὐτῶν δὲ διευθύνεται περαιτέρω διὰ τῆς ἐδοῦ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματείαν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος δίδει τὸν βιβλὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματείων.

Ν. 13 Ὀκτωβρίου 1841.— Ἄρθρ. 1. Τὸ ἄρθρ. 217. §. 1. 2 καὶ 4, τοῦ ὅργαν. τῶν δικ. τροπολογεῖται ὡς ἐφεξῆς.— Ὁ ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

1. Τοῦ εἰρηνοδικείου, παρὰ τῶν παρέδρων, τῶν γραμμάτων, τῶν ὑπογραμμάτων, καὶ τῶν δικηγόρων τοῦ δικαστηρίου τούτου.

2. Τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων τοῦ αὐτοῦ ἐδρεύοντος ἐμποροδικείου, τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ διωρισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμμάτων, τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρέδρων, καὶ ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ εἰρηνοδικῶν, ἀνακριτῶν ὑπαλλήλων, συμβολαιογράφων, καὶ κλητῆρων.

3. Τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμμάτων, καὶ παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ πρωτοδικείου, ἐξαι-

» τοὺς νόμους τοῦ βασιλείου, καὶ εὐσυνείδητον διαχειρίσασθαι τὴν
 » διαπιστευθείσης μοι ὑπηρεσίας, νὰ ἀποβλέπω μόνον εἰς τὴν
 » κοινὸν καλὸν, νὰ ἀπέχω ἐπιμελῶς ἀπὸ πᾶσαν ἐκ πλαγίου σκοπὴν
 » ψιν, καὶ νὰ ἐκτελῶ ἀκριβῶς ὅλα τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρε-
 » σίας μου» α).

246. Οἱ δικηγόροι ὀρκίζονται τὸν ἐξῆς ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας
 — « Ὅρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ὑπακοήν
 » εἰς τοὺς νόμους τοῦ βασιλείου, νὰ μὴ παραστήσω τι ἐπὶ δικαστη-
 » ρίου ἐναντίον τῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ἢ ἀντι-
 » βαῖνον εἰς τοὺς νόμους, τὰς διατάξεις, καὶ τὰ χρηστὰ ἔθνη· νὰ
 » μὴ ἀπομακρύνωμαι ποτε ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοῦ
 » δημοσίου ὑπαλλήλου ὀφειλόμενον σέβας· νὰ μὴ ὑπερασπίζω
 » κάμμίαν ὑπόθεσιν, νὰ μὴ δίδω περὶ αὐτῆς συμβουλήν, ἢ νὰ
 » πράττω κατ' ἄλλον τρόπον ὡς δικηγόρος, ἂν δὲν ἤμην ἐντελῶς
 » πεπεισμένος ἐν γνώσει καὶ συνειδήσει, ὅτι εἶναι δίκαια» β).

γραμματεία τῆς ἐπικρατείας θίλει συνάξει καὶ διαφυλάττει τὰ περὶ
 ἐργοδοσίας πρωτόκολλα ὧν τῶν εἰς αὐτὴν ὑπαγομένων ὑπαλλήλων·

5. Τὸ δικαίωμα τῆς μισθοληψίας ἀρχίζει ἀφ' ἧς ἡμέρας γίν-
 ῃ ἡ εγκαθίδρυσις. — Ἡ εγκαθίδρυσις τοῦ διευθυντοῦ μιᾶς ὑπηρεσίας
 γίνεται μὲν ὅλην τὴν ἐνδεχομένην πεμπτῆν· πρὸ πάντων δὲ, παρου-
 σία ὧν τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν τοῦ νεοδιορισθέντος ἀρχηγοῦ, ὅσο
 διαμένουν εἰς τὴν καθέδραν αὐτοῦ.

6. Ὁ μισθὸς ἐνὸς παρητημένου ὑπαλλήλου, ἢ δημοσίου ὑπερέτοι-
 παύει, ἀφ' ἧς τῷ παραδοθῇ τὸ περὶ παρατηρήσεώς του ἔγγραφο, καὶ
 δὲν διαταχθῇ νὰ ἐξακολουθῇ τὰ καθήκοντά του μέχρι τῆς ἐλεύσεως
 τοῦ διαδόχου του, διότι τότε ἐξακολουθεῖ καὶ ὁ μισθὸς ἕως τῆς
 ἡμέρας, καθ' ἣν ἄλλος ἀναλαμβάνει τὰ χρεῖα του.

7. Ὑπηρετῶν καὶ δεκνόντων ὑπαλλήλων, οἵτινες παραιτοῦσι τὰ
 θέσεις των ἀνευ αδείας, χάνουν τὸν μισθὸν των ἀφ' ἧς ἡμέρας
 αὐθαίρετως ἀπομακρυνθῶσι, καὶ παιδεύονται περιπλέον μὲν τὰ
 ποινὰς τὰς ἐπιβαλλομένας ἀπὸ τοῦ καθιστώμενου νόμου διὰ πᾶσαν
 τῶν δημοσίων καθηκόντων παραβάσεων.

α) 6) Σημ. Τὸν σήμερον ἰσχύοντα ὅρκον ζητεῖ ἐν ψηφίσματι
 σελ. 30.

217. Ὁ ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδρίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, — 1. τοῦ εἰρηνοδικείου, παρὰ τῶν δικαστῶν καὶ τῶν ὑπογραμματοῶν τοῦ δικαστηρίου τούτου. — 2. τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῶν διωρισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμματοῶν, ὧν τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειᾶς τοῦ δικαστηρίου εἰρηνοδικῶν μετὰ τῶν παρέδρων καὶ γραμματοῶν αὐτῶν, τῶν ἀνακριτῶν 4), συμβολαιογράφων, καὶ κλητῆρων α). — 3. τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, ὑπὸ

α) Κ. Χ. 17. Οἱ ἀξιωματικοὶ, ὑπαξιωματικοὶ, καὶ ἀπλοὶ στρατιῶται τῆς χωροφυλακῆς δίδουν, κατὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς θρησκείας τὴν ἐποίαν προσεύχουν, τὸν ἐπιτελεῖ ὅρκον, εἰς χεῖρας τοῦ προέδρου τοῦ κατὰ τὸν νόμον δικαστηρίου. — «Ὁρκίζομαι καὶ ὑπόσχομαι νὰ ἐπηρεάσω τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλέα μὲ πίστιν καὶ ζήλον, νὰ φέρω τὸ ἀντικὸν σέβας πρὸς τοὺς ἀνωτέρους μου εἰς ὅσα ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ νὰ μὴ κάμω χρῆσιν τῆς δεξιότητος μου ἐξουσίας εἰμὴ μόνον πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἰσυχίας καὶ εὐταξίας, καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων». — Τὸ περὶ τῆς ὅρκουσίας πρωτόκολλον παραδίδεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸν ἀρμόδιον μοίραρχον, καὶ, ἂν ὁ ὀρκισθεὶς ᾔτων μοίραρχος, εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος, παρ' αὐτῶν δὲ διευθύνεται ἔπειτα διὰ τῆς ἰδοῦ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματεῖαν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος δίδει τὸν βιβλίου ὅρκου εἰς χεῖρας τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματεῖας.

Ν. 13 Ὀκτωβρίου 1841. — Ἄρθρ. 1. Τὸ ἄρθρ. 217. §. 1. 2 καὶ 4, τοῦ ὄργαν. τῶν δικ. τροπολογεῖται ὡς ἐφεξῆς. — Ὁ ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ,

1. Τοῦ εἰρηνοδικείου, παρὰ τῶν παρέδρων, τῶν γραμματοῶν, τῶν ὑπογραμματοῶν, καὶ τῶν δικηγόρων τοῦ δικαστηρίου τούτου.

2. Τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων τοῦ αὐτοῦ ἐδριούοντος ἐμποροδικείου, τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ διωρισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμματοῶν, τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρέδρων, καὶ ὧν τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειᾶς τοῦ εἰρηνοδικῶν, ἀνακριτῶν ὑπαλλήλων, συμβολαιογράφων, καὶ κλητῆρων.

3. Τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματοῶν, καὶ παρ' ὧν τῶν μελῶν τοῦ πρωτοδικείου, καὶ

τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ υπογραμματοέων.—4. τοῦ δικαίου τῶν ἐφετῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ υπογραμματοέων, καὶ παρ' ὧν τῶν πρῶτοδικῶν καὶ ἐμπορικῶν 2) μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν.—5. τοῦ Ἀρχεπιάγου, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ υπογραμματοέων ἐφετῶν 3), καὶ τῶν παρέδρων αὐτῶν.

1) Γ. ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων 2) Γ. τῶν μελῶν τῶν πρῶτων καίων καὶ τῶν ἐμπορδικαίων. 3) Γ. τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου ἐφετῶν.

218. Οἱ ἀρειοπαῖται ὀρκίζονται τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως τῆς ἐπικρατείας. — Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ γένη, κατὰ τὸν πρῶτον τῶν δικαστηρίων ὀργανισμόν, καὶ δι' ὅλους τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 2) διαλαμβανομένους ὑπαλλήλους, ἂν ἡ κυβέρνησις δὲν ἐγκρίνῃ νὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο εἰς ἓνα ἢ πλείονας ἐπίσηδες ἀπεσταλμένους. 'Ο. 247.

219. Οἱ πάρεδροι ὀρκίζονται ἐφάπαξ τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας καὶ δὲν εἶναι ὑπὸ ὄχρεοι νὰ τὸν ἐπαναλαμβάνωσιν, ὡσάκις προλαμβάνονται διὰ νὰ ἐνεργῶσιν ἀναπληρωτικῶς εἰς πολιτικὸν ποινικὸν δικαστήριον. 'Ο. 232. 287.

220. 'Ο γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου συντάττει περὶ ἐκ τῆς ὀρκοδοσίας πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον καθυποβάλλεται πρὸς τοῦ ἑρμοδίου εἰσαγγελέως πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν. 'Ο. 126. 128, 2.

221. Δικηγόρος, διωρισμένος κατὰ τὸ ἄρθρον 238 πλείοσι δικαστηρίοις, ὀρκίζεται ἐφάπαξ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου ἐκ τῶν δικαστηρίων τούτων. 'Ο. 138. 246.

222. 'Ο πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἔχουσιν ἰσὺς ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ· ὁ δὲ ἀντικρίως ἔχει τὸν βαθμὸν τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν· οἱ ἀρειοπαῖται

ρομμένων τῶν παρέδρων, ὡσάυτως δὲ καὶ παρὰ τῶν προέδρων τῶν γραμματέων τῶν ἐμπορδικίων.

καὶ ἀντεισαγγελεῖς, τὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβούλου. Ὁ. 223, 310.

223. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν ἐφετῶν ἔχουν βαθμὸν νομαρχοῦ, καὶ προηγούνται αὐτοῦ· οἱ ἐφέται καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς, βαθμὸν διευθυντοῦ νομαρχίας, προηγούμενοι τοῦ-του ὡσαύτως. Ὁ. 310.

224. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν ἔχουσι βαθμὸν διευθυντοῦ νομαρχίας. — Οἱ πρωτοδίκαι, οἱ ἐμποροδίκαι, καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου, προηγούμενοι αὐτοῦ. Ὁ. 310.

225. Οἱ εἰρηνοδίκαι ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου, ἔπονται δὲ αὐτοῦ.

226. Οἱ γραμματεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου, ἐπόμενοι αὐτοῦ. — Τούτων ἀπάντων προηγεῖται δὲ γραμματεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου· μετ' αὐτὸν ἔπονται οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν, καὶ τελευταῖον οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν. Οἱ ὑπογραμματεῖς ἐκάστου δικαστηρίου παρακολουθοῦσι τὸν γραμματέα, οἱ δὲ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, τοὺς ὑπογραμματεῖς. Ὁ. 310.

227. Οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν ἔχουν βαθμὸν νομαρχικοῦ γραμματέως, ἐπόμενοι αὐτοῦ· παρακολουθοῦσι δὲ αὐτοὶ μὲν τὸν εἰρηνοδίκην, οἱ δὲ ὑπογραμματεῖς τοὺς γραμματεῖς, καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου τοὺς ὑπογραμματεῖς. Ὁ. 310.

228. Οἱ κλητῆρες, οἱ μὴ ἐκπληροῦντες ἔργα κλητῆρων τοῦ ἀκροατηρίου, παρακολουθοῦσιν εἰς τὰς ἐπισήμους πομπὰς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου.

229. Εἰς τὰς ἐπισήμους πομπὰς, οἱ μὲν δικηγόροι παρακολουθοῦσι τοὺς δικαστὰς τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὑποψ. διατελοῦσιν, οἱ δὲ συμβολαιογράφοι, τοὺς πρωτοδίκας.

230. Οἱ εἰς τὰ ἀρθρὰ 222-227 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι φέρουσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των, οὗσαν ὅπως ἐξ. ἐρέας.

χρώματος κυανῷ κατακορύς, καὶ ἔχουσιν κεντήματα καὶ ἱσωμίδας ἐκ χρυσοῦ α). 'Ο. 340.

231. Οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικιῶν, οἱ υπογραμματαῖς καὶ κλητῆρες δὲν ἔχουν στολὴν τῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλ' οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς θέλουν προσέχει, ὥστε οἱ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ διατελοῦντες νὰ ἐνδύωνται σεμνοπρεπῶς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων των, καὶ κατὰ τὰς δημοσίους πομπάς. — Οἱ κλητῆρες, ἐκτελοῦντες τὰ ἔργα των, φέρουσι περὶ τὸν ἀρρεστέρον ἐρχόμενον ταυρίαν γλαυκὴν καὶ λευκὴν.

232. Οἱ πάρεδροι, ὅταν ᾔναι εἰς ἐνέργειαν, ἔχουσι τὸν βαθμὸν τῶν δικαστῶν. — Τότε δὲ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτοῦν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνήκουσαν ἰδιαιτέραν ποινικὴν δικαιοδοσίαν. — Θεωροῦνται δὲ καὶ εἰς τὰς πειθαρχικὰς ὑποθέσεις ἀπαρallάχτως ὡς οἱ δικαστικοὶ ὑπαλλήλοι. Ποιν. 36, 5. 40 ἐ. 'Ο. 23. 24. 26. 300.

233. 'Ο ἐτήσιος μισθὸς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἑξέσῃς: — 1. 'Ο μισθὸς τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς δραχμὰς 7,200, τοῦ δὲ ἀντιπροέδρου, εἰς 5,400. — 2. 'Ο μισθὸς τῶν προέδρων καὶ τῶν εἰσαγγελέων τῶν ἐφετῶν, εἰς 6,000 δραχμὰς. — 3. 'Ο μισθὸς τῶν ἀρειοπαγιτῶν, καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέως, εἰς δραχμὰς 4,200, τοῦ δὲ γραμματέως, εἰς 2,400. — 'Ο μισθὸς τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντει-

(α) Ἐγκύκλιος τῆς 7 Ἰανουαρίου 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. τῆς ἐπικρατείας πρὸς ἑπαντας τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους.

Κατὰ συνήθειαν βασιλικῆ διατάγματ. $\frac{1}{13}$ Ἰανουαρ. 1835, ἐπειδὴ ἀρμόκειται νὰ γινῇ μεταβρόθυμοις τῶν πολιτικῶν σελῶν, θέλει ἀναθεῖναι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν τῇ παρὶ δικαστηρίου συμβολαιογραφῶν νέμῃ προκειμένης στολῆς.

επαγγελέων, καθὼς καὶ τῶν προέδρων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, καὶ τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέων, εἰς δραχμὰς 3,600, τῶν δὲ γραμματέων τῶν ἐφετῶν εἰς δραχμὰς 2,100. — 5. Ὁ μισθὸς τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντεισαγγελέων εἰς δραχμὰς 2,400, τῶν δὲ γραμματέων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, εἰς δραχμὰς 1,800 α). Ὁ 310.

234. Οἱ ἀνακριταὶ λαμβάνουσι γὰρ ἰνδιμνίσιν κατ' ἔτος ἐπιμισθίον 300 δρ. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, καὶ μόνον ὅταν εὐαρεστήσουν ἐντελῶς, ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των.

235. Οἱ εἰρηνοδίκαι α), οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, καὶ οἱ κλητῆρες δὲν λαμβάνουν προσδιωρισμένον μισθόν, ἀλλ' ἀπολαμβάνουν μόνον τὰ τέλη καὶ δικαιώματά των.

1) Γ. τὰ μέλη τῶν εἰρηνοδικείων.

α) Ν. 25 Φεβρουαρίου 1848 περὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 1 Τὸ προσωπικὸν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας ὀφείλει λαμβάνειν κατὰ μῆνα τὸν ἀκόλουθον μισθόν.

§. Α'. Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνὰ	δραχ.	500
Ὁ ἀντιπρόεδρος,	»	400
Ὁ ἀραιοπαγίτης καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς,	»	350
Ὁ γραμματεὺς,	»	200

§. Β'. Τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνὰ	δραχ.	400
Ὁ ἐφέτης καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς,	»	300
Ὁ γραμματεὺς,	»	170

§. Γ'. Τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνὰ	δραχ.	200
Ὁ πρωτοδίκης καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς,	»	200
Ὁ γραμματεὺς,	»	150

2. Τὸ ἄρθρον 233 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου καταργεῖται.

α) Ν. 79 ἰαν. 1849 περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν.

236. Οἱ ἐμποροδίκαι, ὡς καὶ οἱ πάρεδροι ὄλων τῶν δικαστηρίων, ὁὐκ λαμβάνουσιν οὔτε μισθόν, οὔτε τέλος, καὶ δικαίωματα.

237. Πᾶς γραμματεὺς κληρόνει ἐξ ἰδίων τούτῳ υπογράμμα-

1. Οἱ εἰρηνοδίκαι μετὰ τῶν γραμματέων τῶν λαμβάνουσι τακτικῶν μισθὸν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε δικαιομάτων καὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν, ἅτινα καταργοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τῶν αἰ εἰρηνοδίκαι καὶ αἰ γραμματεῖς τῶν κατατάσσονται εἰς τέσσαρας τάξεις κατὰ τὸν ἐπισυνεκείμενον κερῶλον, ὃ δὲ μηνιαῖος αὐτῶν μισθὸς εἶναι.

Τῶν μὲν εἰρηνοδικῶν α.	τάξεως, ἐκάστου ἀνὰ δραχ.	180
» τῆς β'.	» ὁμοίως	» 130
» » γ'.	» »	» 100
» » δ'.	» »	» 70

Τῶν γραμματέων τῶν εἰρηνοδικαίων.

Τῶν τῆς α.	τάξεως, ἐκάστου ἀνὰ δραχ.	100
» » β'.	» ὁμοίως	» 80
» γ'.	» »	» 60
» δ'.	» »	» 50

3. Οἱ συμβολαιογραφοῦντες εἰρηνοδίκαι τῆς β' καὶ γ' τάξεως λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς ἀμείσεως ἐπομένης, πρὸς δὲ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκομένου παρ' αὐτῶν σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὴν συμβολαιογραφικὴν τῶν ὑπηρεσίαν· αὐτὸ δὲ τεῦτο λαμβάνουσι καὶ αἱ τῆς δ' τάξεως.

4. Ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ δίδεται εἰς τοὺς εἰρηνοδικας, ἢ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, δι' ἀνάγκης τῆς εἰρηνοδικακῆς ὑπηρεσίας τῶν, καὶ διὰ γραφικὴν ὕλην τῶν ὁκίων ἐπιφορτίζονται νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν προανακρίσεων, μηνιαία ἐπιχορηγήσεις μὴ ὑπερβαίνουσα τὸν ἕρπον τῶν δραχμῶν 20 δι' ἑκάστον εἰρηνοδικαίου γραφεῖον.

Τὰ ἐνοίκια ὧμος τῶν καταστημάτων αὐτῶν θελοῦν πληρόνεσθαι ἔξ ἴσου ἀπὸ τοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστου αὐτῶν ὑπαγομένους δήμους.

ταῖς καὶ γραφεῖς του, καὶ πρὸς τοῦτο μεταχειρίζεται τὰ τέλη

5. Τὰ προσγιγνόμενα εἰς τὸ δημόσιον ταμίον χρήματα ἐκ τῆς κρα-
τήσεως μέρους ἢ ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ εἰρηνοδίκου τινὸς, ἢ γραμμα-
τικής εἰρηνοδικείου, μὴ ὑπαρχόντων, ἢ ἀπόντων αὐτῶν, δίδονται εἰς
τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, εἰρηνοδικακὸν πάρεδρον, ἢ
ὑπεγραμματοῦ.

6. Ἡ ἀξία τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τῆς μελανῆς σφραγίδος, τὴν
ὁποιάν μεταχειρίζονται, ἢ ὑπολογίζουσιν οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ γραμμα-
τικῆ των, εἰσάγεται ὁλοκλήρως εἰς τὸ δημόσιον ταμίον, οἱ δὲ παρ'
αὐτοῖς κλητῆρες λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ παρ' αὐτῶν καταναλισκο-
μένου χαρτοστέμμου.

Δαιρίσεις τῶν εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους, εἰς τέσσαρες τάξεις κατὰ
τὸ ἀρρ. 2 τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν
γραμματοκτῶν νόμου.

Αὐξ. ἀριθ.

Τάξις Α'.

Εἰρηνοδικεῖα.

- 1 Ἐρμουπόλεως.
- 2 Ναυπλίας.
- 3 Πατρῶν.
- 4 Νοτίου πλευρᾶς Ἀθηνῶν.
- 5 Βορείου πλευρᾶς Ἀθηνῶν.

Τάξις Β'.

- 1 Χαλκίδος.
- 2 Ἄνω Σύρου.
- 3 Ἀργεῶς.
- 4 Σπάρτης.
- 5 Καλαμῶν.
- 6 Θουρίας.
- 7 Παμίσου.
- 8 Τριπολιῶς.
- 9 Αἰγίου.
- 10 Μεσσελογγίου.
- 11 Λαμίας.
- 12 Ἰδρας.
- 13 Σπειτσῶν.
- 14 Κορινθίας.
- 15 Καλαβρύτων.

- 16 Πύργου.
- 17 Κυπαρισσίας.
- 18 Ἀνδριτζαίνης.
- 19 Ἐράνης.
- 20 Βονίτσας.
- 21 Λιβαδίας.
- 22 Ἀμφίσσης.
- 23 Πειραιῶς.
- 24 Θήρας.
- 25 Ἰψοῦντος.
- 26 Εὐρυτανίας.
- 27 Θεσσαλίας.

Τάξις Γ'.

- 1 Νεμίας.
- 2 Τρικλῶν.
- 3 Φειεύς.
- 4 Καλαυρίας.
- 5 Μάσσηςτος.
- 6 Καλτεζοῦντος.
- 7 Ὀρχομενῶς.
- 8 Παρναῶς.
- 9 Ἄστρους.
- 10 Μεγαλοπολῶς.
- 11 Ψαφίδος.

χρώματος κυανοῦ κατακοροῦς, καὶ ἔχουσιν κεντήματα καὶ ἔπωμίδας ἐκ χρυσοῦ α). 'Ο. 340.

231. Οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν, οἱ υπογραμματεῖς καὶ κλητῆρες δὲν ἔχουν στολὴν τῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλ' οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς θέλουν προσέχει, ὥστε οἱ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ διατελοῦντες νὰ ἐνδύωνται σεμνοπρεπῶς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων των, καὶ κατὰ τὰς δημοσίους πομπάς. — Οἱ κλητῆρες, ἐκτελοῦντες τὰ ἔργα των, φέρουσι περὶ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα ταυῖαν γλαυκὴν καὶ λευκὴν.

232. Οἱ πάρεδροι, ὅταν ᾔναι εἰς ἐνέργειαν, ἔχουσι τὸν βαθμὸν τῶν δικαστῶν. — Τότε δὲ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτοῦν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν κατὰ τοὺς ὁρισμὰς τῆς ποινικῆς δικονομίας εἰς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους ἀνήκουσαν ἰδιαιτέραν ποινικὴν δικαιοδοσίαν. — Θεωροῦνται δὲ καὶ εἰς τὰς πειθαρχικὰς ὑποθέσεις ἀπαράλλακτως ὡς οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι. Ποιν. 36, 5. 40 ε. 'Ο. 23. 24. 26. 300.

233. 'Ο ἐτήσιος μισθὸς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς: — 1. 'Ο μισθὸς τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς δραχμὰς 7,200, τοῦ δεῦτερου προέδρου, εἰς 5,400. — 2. 'Ο μισθὸς τῶν προέδρων καὶ τῶν εἰσαγγελέων τῶν ἐφετῶν, εἰς 6,000 δραχμὰς. — 3. 'Ο μισθὸς τῶν ἀρειοπαγιτῶν, καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέως, εἰς δραχμὰς 4,200, τοῦ δὲ γραμματέως, εἰς 2,400. — 'Ο μισθὸς τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντε-

(α) Ἐγκύκλιος τῆς 7 Ἰανουαρίου 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμῆς τῆς ἐκτελεστικῆς πρὸς ἑκαστὸν τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου.

Κατὰ συνένεικιν βασιλικῆς διατάγματ. $\frac{1}{13}$ Ἰανουαρ. 1836, ἐπειδὴ πρόκειται νὰ γένῃ μεταβῆθις τῶν πολιτικῶν στολῶν, θέλει ἀναβῆναι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν τῇ περὶ δικαιοδοσίας καὶ συμβολαιογραφῶν νέμῃ προκηρυσσόμενης στολῆς.

ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.

παγγελέων, καθώς και τῶν προέδρων τῶν πρωτοδικείων ἐμποροδικίων, καὶ τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖ δρχμὰς 3,600, τῶν δὲ γραμματέων τῶν ἐφετῶν εἰς δρχμὰς 2,100. — 5. Ὁ μισθὸς τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν παρ' ἀντισταγγελέων εἰς δρχμὰς 2,400, τῶν δὲ γραμματέων πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, εἰς δρχμὰς 1,800 α). Ὁ 3.

234. Οἱ ἀνακριταὶ λαμβάνουσι χάριν ἀμοιβῆς κατ' ἔτος ἐπὶ σθιον 300 δρ. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, καὶ νονδταν εὐαρεστήσουν ἐντελῶς, ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των

235. Οἱ εἰρηνοδ(καί) α), οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, καὶ οἱ κλητῆρες δὲν λαμβάνουν προσδιωρισμένον μισθόν, ἀλλ' ἀπολαμβάνουν μόνον τὰ τέλη καὶ δικαιώματά των.

1) Γ. τὰ μέλη τῶν εἰρηνοδικείων.

α) Ν. 25 Φεβρουαρίου 1848 περὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 1 Τὸ προσωπικὸν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας θέλει λαμβάνειν κατὰ μῆνα τὸν ἀπὸλυθον μισθόν.

§. Α'. Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνὰ	δρχμ.	500
Ὁ ἀντιπρόεδρος,	»	400
Ὁ ἀρειοπαγίτης καὶ ὁ ἀντισταγγελεὺς,	»	350
Ὁ γραμματεὺς,	»	200

§. Β'. Τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνὰ	δρχμ.	400
Ὁ ἐφέτης καὶ ὁ ἀντισταγγελεὺς,	»	300
Ὁ γραμματεὺς,	»	170

§. Γ'. Τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἀνὰ	δρχμ.	300
Ὁ πρωτοδικὴς καὶ ὁ ἀντισταγγελεὺς,	»	200
Ὁ γραμματεὺς,	»	150

2. Τὸ ἄρθρον 233 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου καταργεῖται.

α) Ν. 79 Ἰαν. 1849 περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν.

236. Οἱ ἐμποροδίκαι, ὥς καὶ οἱ πάρεδροι ὄλων τῶν δικαστηρίων, δὲν λαμβάνουσιν οὔτε μισθόν, οὔτε τέλη, καὶ δικαίωματα.

237. Πᾶς γραμματεὺς πληρόνει ἐξ ἰδίων τούτῃ υπογραμμα-

1. Οἱ εἰρηνοδίκαι μετὰ τῶν γραμματέων τῶν λαμβάνουσι τακτικῶν μισθὸν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε δικαιομάτων καὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν, ἅτινα καταργεῦνται ἀπὸ τῆς δημοσίας τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ὡς πρὸς τὴν μεθοδοσίαν τῶν οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν κατατάσσονται εἰς τέσσαρας τάξεις κατὰ τὸν ἐπισυνεκμμένον κἀρῶλον, ὃ δὲ μηνιαῖος αὐτῶν μισθὸς εἶναι.

Τῶν μὲν εἰρηνοδικῶν	ἀ. τάξεως,	ἐκαστοῦ ἀνὰ δραχ.	180
» τῆς	β'.	» ὁμοίως	» 130
» »	γ'.	» »	» 100
» »	δ'.	» »	» 70

Τῶν γραμματέων τῶν εἰρηνοδικῶν.

Τῶν τῆς	ἀ. τάξεως,	ἐκαστοῦ ἀνὰ δραχ.	100
» »	β'.	» ὁμοίως	» 80
»	γ'.	» »	» 60
»	δ'.	» »	» 50

3. Οἱ συμβολαιογραφοῦντες εἰρηνοδίκαι τῆς β' καὶ γ' τάξεως λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς ἀμείσως ἐπομένης, πρὸς δὲ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ καταναλισκομένου παρ' αὐτῶν σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὴν συμβολαιογραφικὴν τῶν ὑπερσίαν· αὐτὸ δὲ τοῦτο λαμβάνουσι καὶ οἱ τῆς δ' τάξεως.

4. Ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ δίδεται εἰς τοὺς εἰρηνοδικὰς, ἢ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, δι' ἀνάγκης τῆς εἰρηνοδικακῆς ὑπερεσίας τῶν, καὶ διὰ γραφικὴν ὕλην τῶν ὁκίων ἐπιφορτίζονται νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν προανακρίσεων, μηνιαία ἐπιχορήγησις μὴ ὑπερβαίνουσα τὸν ἔρην τῶν δραχμῶν 20 δι' ἑκαστον εἰρηνοδικῶν γραφεῖον.

Τὰ ἐνόμια ὅμως τῶν καταστημάτων αὐτῶν θέλουν πληρόνεσθαι Ἰσου ἀπὸ τούτῃ εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκαστοῦ αὐτῶν ὑπαγομένου

ΤΩΝ ΜΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ.

ταῖς καὶ γραφεῖς του, καὶ πρὸς τοῦτο μεταχειρίζεται τὰ

5. Τὰ προσγιγνώμενα εἰς τὸ δημόσιον ταμίον χρήματα ἐκ τῆς τέσεως μέρους ἢ ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ εἰρηνοδικίου τινὸς, ἢ γρηγορίως εἰρηνοδικίου, μὴ ὑπαρχόντων, ἢ ἀπόντων αὐτῶν, δίδοντο τοῖς νομίμοις ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, εἰρηνοδικιακὸν πάρεδρον ὑπεγραμματαίᾳ.

6. Ἡ ἀξία τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τῆς μελανῆς σφραγίδος, ὅποιαν μεταχειρίζονται, ἢ ὑπολογίζουσιν οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ γραμματεῖς των, εἰσάγεται ὁλοκλήρως εἰς τὸ δημόσιον ταμίον, εἰ δὲ αὐτοῖς κλητῆρες λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ παρ' αὐτῶν καταναλισκόμενου χαρτοσκόμου.

Διαιρέσεις τῶν εἰρηνοδικίων τοῦ Κράτους εἰς τέσσαρες τάξεις καὶ τὸ ἀρθρ. 2 τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικίων καὶ τῶν γραμματέων των νόμου.

Αὐτ. ἀριθ.

Τάξις Α'.

Εἰρηνοδικεῖα.

- 1 Ἐρμουπόλεως.
- 2 Ναυπλίας.
- 3 Πατρῶν.
- 4 Νοτίου πλευρᾶς Ἀθηνῶν.
- 5 Βορείου πλευρᾶς Ἀθηνῶν.

Τάξις Β'.

- 1 Χαλκίδος.
- 2 Ἄνω Σύρου.
- 3 Ἀργους.
- 4 Σπάρτης.
- 5 Καλαμών.
- 6 Θουρίας.
- 7 Παμίσου.
- 8 Τριπολιέως.
- 9 Αἰγίου.
- 10 Μεσσηλογγίου.
- 11 Λαμίας.
- 12 Ψύδρας.
- 13 Σκετσῶν.
- 14 Κορινθίας.
- 15 Καλαβρύτων.

- 16 Πύργου.
- 17 Κυπαρισσίας.
- 18 Ἀνδριτζαίνης.
- 19 Ἐράνης.
- 20 Βονίτσας.
- 21 Λεβαδίας.
- 22 Ἀμφίσσης.
- 23 Πειραιῶς.
- 24 Θήρας.
- 25 Ίψοῦντος.
- 26 Εὐρυτανίας.
- 27 Θηέων.

Τάξις Γ'.

- 1 Νεμίας.
- 2 Τρικάλων.
- 3 Φινεῶ.
- 4 Καλαυρίας.
- 5 Μάσσης.
- 6 Καταζοῦντος.
- 7 Ὀρχομενῶ.
- 8 Πάρωνος.
- 9 Ἄστρους.
- 10 Μεγαλοπολίας.
- 11 Ψαφίδος.

καὶ τὰ δικαιώματά του α). — Μόνον εἰς τοὺς γραμμα

Τάξις Γ'.		Τάξις Δ'.	
Εἰρηνοδικαία.		Ταξις Δ'.	
12	Νυμφασίας.	1	Ἐπιδύρου Ἀργολί.
13	Ἐλευσίνος.	2	Πανόρμου.
14	Κροκεῶν.	3	Μυκόνου.
15	Χρυσάφης.	4	Κυθνου.
16	Ἐπιδύρου Λιμηρᾶς.	5	Κίας.
17	Γυθείου.	6	Σαρίφου.
18	Πρασιῶν.	7	Κορθίου.
19	Πύλου.	8	Γαυρίου.
20	Κορώνης.	9	Κιμῶλες.
21	Οἰχαλίας.	10	Σίφου.
22	Βώλακας.	11	Φολεγάνδρου.
23	Οἰτύλου.	12	Σικύνου.
24	Κάμπου.	13	Τραγαίας.
25	Φαβρῶν.	14	Πάρου.
26	Ἀρεναίας.	15	Καλλίστης.
27	Νεωσκηρίδος.	16	ΐου.
28	Ἡλίδος.	17	Ἀνάφης.
29	Μυρτουντίου.	18	Ἀμοργού.
30	Λαμπίας.	19	Λίμνης.
31	Τήνου.	20	Σαΐθου.
32	Ἄνδρου.	21	Σκύρου.
33	Μήλου.	22	Σαλαμίνος.
34	Νάξου.	23	Ἐλευσίνος.
35	Ἐπροχωρίου.	24	Εἰδυλλίας.
36	Κύμης.		
37	Καρόστου.		
38	Σκοπέλου.		
39	Αἰτωλικού.		
40	Ἐπρωμέρου.		
41	Βάλτου.		
42	Ἀγρινίου.		
43	Κουρήτιδος.		
44	Ἀγραίων.		
45	Κραββάρων.		

α) Δ. 6 Δεκ. 1837 περὶ τῆς μεθοδολογίας τῶν δικαστικῶν γραμματικῶν καὶ γραφείων.

πρωτοδικῶν, πιστοποιηθείσης τῆς ἀνάγκης, δίδεται προσεπι-
χορήγησις διὰ τοὺς ὑπογραμματαίς τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ
κακουργιοδικῶν.

238. Εἰς πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον, πιστοποιηθεί-
σης τῆς ἀνάγκης, δίδεται 1) προσεπιχορήγησις ἐνε-
κα τῆς γραφικῆς δαπάνης (ἄρθρον 126 ἀριθμὸς 4) α). — Ἐπί-
σης καὶ εἰς ὅλους τοὺς εἰσγγελεῖς (ἄρθρον 117).

1) Γ. δίδεται, κατὰ τὴν πιστοποιηθεῖσαν ἀνάγκην, ἑπτασία

239. Οἱ πρόεδροί καὶ εἰσγγελεῖς τῶν κακουργιοδικῶν λαμβά-
νουν διὰ πᾶσαν συνεδρίαν ἀντιμισθίαν προσδιοριζομένην
κατὰ τὰς περιστάσεις. Ὁ. 37. 38. 39. Π. Δ. 63.

1. Διὰ τοὺς ὑπογραμματαίς καὶ γραφεῖς τῶν πολυμελῶν δικα-
στηρίων θέλει ἀφιερεῦσθαι ἑπτασίαις ἐπιχορήγησις, ὅτις ἐκ τοῦ
δικαστοῦ ταμείου εἰς ἕκαστον τῶν δικαστικῶν γραμματίων κατὰ
δωδεκατημόρια, εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, πρὸς πληρωμὴν τῶν
ἐπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων τῶν δικαστικῶν γραφείων.

2. Τὰ ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου δικαστικά τέλη, τὰ ἡμίση τῶν ὁ-
πίων ἐχρησίμευται μέχρι τοῦδε δι' ἀντιμισθίαν τῶν τοῦ δικαστικοῦ
γραφείου ὑπαλλήλων, θέλουν καταβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ ὀφειλόμενα
εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, οἱ δὲ δικαστικοὶ γραμματαίς ὑποχρεοῦνται,
ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη, νὰ ἀπαιτῶσι καὶ νὰ λαμβάνωσι τὴν προ-
καταβολὴν τῶν τελῶν τούτων, κατὰ τὸ 33 ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτο-
σήμου νόμου, καθιστάμενοι ἑνὶ καὶ τούτου ὑπόλογοι πρὸς τὸ ἑλεγκτι-
κὸν συνέδριον.

3. Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἐμπεῖν εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 τοῦ ἐγγίζον-
τος Ἰανουαρίου.

α, ὅ, α τὴν ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 126 Ὁ. ἔγκ. τῆς 22 Μαΐου 1836.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξις τῶν υποθέσεων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Τάξις τῶν υποθέσεων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

240. Οἱ γραμματεῖς, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, καὶ κλητῆρες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν τὰς εἰς χεῖράς των πράξεις, τὰ ἀντίγραφα, τὰ ἀπόγραφα, καὶ ἄλλα ἔγγραφα, μέχρι τῆς ἀποτίσεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων α). Πολ. 290. 532, 7. Ὁ. 241 ἐ. 248. Χ. 37.

241. Ἄν δὲ εἰς ἰδιαιτέραν τινὰ περίπτωσιν παραδοθῶσι τοιαῦτα ἔγγραφα, ἢ, ἂν ἡ παράδοσις ᾖ κατὰ νόμον ἀναγκαία, τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τούτων κηρύττονται εἰσπράξιμα, καὶ δύναται νὰ υποχρεωθῇ εἰς πληρωμὴν ὁ χρεώστης παρευθὺς διὰ τῆς βίας. Ὁ. 240. 242 ἐ.

242. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη ἐπισημείωσις, δι' ἧς κηρύττονται τὰ τέλη καὶ δικαιώματα εἰσπράξιμα, γίνεται — 1. παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, διὰ τοὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖν διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. — 2. παρὰ τοῦ προέδρου τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν καὶ πλημμελειοδικῶν, διὰ τοὺς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις δικηγόρους καὶ γραμματεῖς, καὶ δι' ὅλους τοὺς συμβολαιογράφους καὶ κλητῆρας τῆς περιφέρειας των. — 3. παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, δι' ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. — 4) παρὰ τοῦ προέδρου τῶν κακουργιοδικῶν, δι' ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. — 5. παρὰ τοῦ

α) Ὁρα ἀρθρ. 2. Δ. 6 Δεκ. 1837 ὑπὲρ τὸ ἀρθρ. 237 Ὁ.

προέδρου τῶν ἐφετῶν, ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου, δι' ὅλους τοὺς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. Ὁ. 244. 243.

243. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη πρᾶξις ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς ὑποστηριζομένης διὰ τῶν ἀναγκαίων ἐποδείξεων. — Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τίθεται ἡ διάταξις μὲ τὰς λέξεις « Ἐκτελεστέα διὰ τὴν ποσότητα δραχμ. . . » — Ἡ ποσότης γράφεται μὲ ἀλφαριθμητικὰ στοιχεῖα· ἡ δὲ πρᾶξις χρονολογεῖται προσηκόντως, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου, ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ σφραγίζεται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ δικαστηρίου. Ὁ. 242. 248. Πολ. 856.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραδόσεως τῶν ἀντιγράφων καὶ ἀπογράφων.

244. Ὅστις λάβῃ παρὰ τινος γραμματέως, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, ἢ κλητῆρος ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον πρωτοτύπου τινὸς ἐγγράφου, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραβάλλῃ τὸ ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον μὲ τὸ πρωτότυπον, ἐφ' ᾧ χρεωστεῖ ὁ ὑπάλληλος, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ κοινοποιήσῃ ἐντὸς τοῦ καταστήματος τὸ πρωτότυπον πρὸς ἐπιθεώρησιν. Πολ. 199. Ὁ. 246. 292. 293.

245. Ὅταν τὸ παρὰ τινος τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον δὲν συμφωνῇ μὲ τὸ πρωτότυπον, ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετὴς καθυποβάλλεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, ἐν δὲ ὑποτροπῇ παύεται προσωρινῶς, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας, διαφυλαττομένης τῆς ἐνεκα πλαστογραφίας καταδιώξεως, ἂν τοιαῦται ἐκ τοῦ πρωτοτύπου παρεκτροπαὶ ἔγιναν ἐκ προθέσεως. Ὁ. 292 ἐ. Π. Ν. 247 ἐ.

246. Ὅλοι οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 244 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι ὀφείλουσι, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἀντίγραφα ἢ ἀπόγραφα τῶν εἰς χεῖράς των πρωτοτύ-

των ἢ ἄλλων ἐγγράφων; τὰ ὅποια παρακατετέθησαν παρ' αὐτοῖς ὡς πρωτότυπα. — Περὶ ὧν τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν συμβολαιογράφων εἰς τὰ ἄρθρα 192-197 ὥρισμένα. — Ὅταν κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην συμβοῦν ἀμφιβολαί καὶ φιλονεικαί, ἡ περὶ τούτων συζήτησις καὶ ἀπόφασις γίνεται συνοπτικῶς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Ὁ. 292 ἔ. Πολ. 190. 648.

247. Πᾶν ἀντίγραφον, ἐκδοθὲν παρὰ τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 244 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη πρόσκλησις καὶ κοινοποίησις 1), πρέπει νὰ γράφεται εὐκρινῶς· ἄλλως ὑποβάλλεται ὁ παραβάτης εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον τριῶν μέχρι τριάκοντα δραχμῶν. Ὁ. 292 ἔ.

1) Γ. ἐπίδοσις.

248. Ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὥρισμένης ποινῆς, δὲν πληρόνεται οὐδὲ τέλη καὶ δικαιώματα διὰ τὰ δυσανάγνωστα ἔγγραφα, καὶ, ἂν τυχὸν πληρωθῶσιν, ἐπιστρέφονται. — Περὶ τῆς τοιαύτης ἐπιστροφῆς γίνεται ἐπισημείωσις περὶ ἐκτελέσεως κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 241 μέχρι 243 ὥρισμένα. Πολ. 856.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ 1) δικαστηρίων παντὸς εἶδους.

1) Γ. ἐπὶ

249. Πᾶν δικαστήριον διορίζει ἐφάπαξ καὶ κοινοποιεῖ δὲ δημοσίῳ προκηρύξεων τὰς συνήθεις δικασίμους ἡμέρας, διακρίνον τὰς περὶ πολιτικῶν ἀπὸ τὰς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων. — Ἐκτὸς τούτων τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν διορίζουν, πρὸς συζήτησιν τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων, ἰδιαιτέρας δικασίμους ἡμέρας, καὶ τὰς κοινοποιοῦν δημοσίως. Ὁ. 265. Πολ. 161.

250. Κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ ἄλλας ἐορτὰς δὲν γίνεται συνε-

δράσεις ἐμὴ δόξακις προκύπτει κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς α). — Αἱ συνεδριάσεις γίνονται πάντοτε εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον τόπον, ἐκτὸς ἐὰν διὰ ῥητοῦ νόμου ἢ δι' ἐπιταγῆς τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας δὲν διετάχθῃ ἄλλως πως. Πολ. 161. 'Ο. 425. Ποιν. 71.

251. Ἐνὸς μὲν ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα συζητήσεως, ἐκάστη συνεδρίασις διαρκεῖ τοῦλάχιστον τέσσαρας ὥρας, καὶ ὁ καιρὸς οὗτος δὲν ἔμπορεῖ νὰ δαπανηθῇ πρὸς ἄλλο τι. 'Ο. 268.

252. Πᾶς πρόεδρος, δικαστής, εἰσαγγελεὺς, εἰρηνοδίκης, δημόσιος κατήγορος παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν πταισματοδικῶν, γραμματεὺς, καὶ κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ ἐμφανίζεται κατὰ τὴν διωρισμένην ὥραν εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως, καὶ νὰ μὴν ἀπομακρύνεται αὐτογνωμόνως πρὶν διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις. 'Ο. 23. 25. 33. 41. 64. 292. 293.

253. Ἄν συμβῇ ζημία ἕνεκα βραδείας ἐλεύσεως, παντελοῦς ἀπουσίας, ἢ πρώτου ἀναχωρήσεως δικηγόρου τινός, καταδικάζεται οὗτος εἰς τὰς ἀποζημιώσεις 1), καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. 'Ο. 292 εἰ.

1) Γ. εἰς τὰ ἔξοδα.

254. Κωλυομένου τινός τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 252 καὶ 253 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ἀναγγέλλεται 1) ἡ αἰτία τῆς κωλύσεως πρὸς τὸν πρόεδρον καὶ 2) τὸν εἰσαγγελέα, εἰ δυνατὸν, πρὸ τῆς συνεδριάσεως.

1) Γ. καὶ ἐμβαλεῖται 2) Γ. ἢ

255. Ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεων θέλει διακοσμηθῇ ὁμοιόμορφως καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ βασιλείου. — Εἰς τὰς συνεδριάσεις οἱ δικασταὶ ἀθήνται εἰς ἔδρας ὑψηλάς, καὶ εἶναι χωρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἀκροωμένους διὰ δρυφάκτων. 'Ο. 257. Πολ. 265.

256. Ὁ πρόεδρος κάθεται ἐν τῷ μέσῳ τῶν δικαστῶν ἐκ

α) ὕψ. Δ. 22 Νοεμβρ. 1883 καὶ 4 Ἀπρ. 1848 ὑπὸ τὸ ἀριθρ. 125 ὅ.

δεξιῶν ὁ εἰσαγγελεύς, ἢ ὁ δημόσιος κατήγορος, καὶ ἐξ ἀριστερῶν ὁ γραμματεὺς.

257. Οἱ δικηγόροι καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ ἀποκτηρίου ἔχουν μονήμους ἑδρας εἰς τὸ ἑδαιος μὲν τοῦ δικαστηρίου, ἀλλ' εἰς τόπον ἀπρόσιτον εἰς τὸ κοινόν. Ὁ. 255. Πολ. 165.

258. Διὰ τῶν δικδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας, εἰς δὲ τὰ ποινικὰ δικαστήρια καὶ διὰ τοὺς ιδιώτας κατηγόρους, καὶ τοὺς κατηγορουμένους, διορίζεται εἰς ἕκαστον δικαστήριον ἰδίᾳ θέσις, χωρισμένη ἀπὸ τὸ κοινόν διὰ διαφράγματος. Ὁ. 255. 257. Ποιν. 374. 422.

259. Οἱ δικηγόροι, οἱ διάδικοι, οἱ ιδιώται κατήγοροι, οἱ κατηγορούμενοι, καὶ οἱ μάρτυρες ὁμιλοῦσι πρὸς τὸ δικαστήριον ἰστάμενοι, ἐκτὸς ἑάν, θέλοντες νὰ καθίσουν, ζητήσουν καὶ λάβουν τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρὰ τοῦ προέδρου. Ὁ. 100.

260. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων α), καὶ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποράσεων γράφονται ἐπὶ χαρτίου τοῦ αὐτοῦ σχήματος, καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς συζῶνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, εἰς δὲ τὸ τέλος

α) Ὑπόδειγμα τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 260 τοῦ περί ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περί συμβολαίων γράφων νόμου ἀναφερομένων πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων.

1) Εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Συνεδρίσεις τῆς Ἰανουαρίου 1855.

ὀνόματα τῶν δικαστῶν, τοῦ εἰσαγγελεύς. καὶ τοῦ γραμ- ματέως.	ῥόμα καὶ ἐπὶ τῶν διαδίκων. συνηγ. ἢ πλη- ρεῖς.σ. παρατή- ρησις ἂν εἰ διὰ δικοὶ δὲν ἐνεπα- νίσθησαν.	πίε ἢ διαφε- ρεμένη ὑποθε- σις.	Συνοπτικὴ ἐκθε- σις τῶν εὐσιωδε- σέων κεφ. τῆς συζητήσεως, τῶν προτάσεων τῶν διαδίκων, τῶν ἐξομ. μαρτύρων.	συνοπτικὴ μνεία παν- τὸς ἀξιο- λόγου συμ- βάντος ἐν τῷ ἀπορ- ταρίω.
--	---	---	--	---

2) Εἰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις.

Ἀπαρτάλλως κατὰ τὸ προηγούμενον ὑπ' ἀριθ. 1) ὑπόδειγμα. Ἡ τρίτη στήλη θίγει ἀναφέρει πῶς τὸ πλημμέλημα ἢ τὸ κακούργημα, ἢ δὲ τετάρτη, καὶ τὰς προτάσεις τοῦ εἰσαγγελεύς.—Τὸ

ἐκείνου βίβλιοδετοῦνται α). — Θέλουν δὲ διαστῆλλαισθαι ἀκριβῶς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις· ἐπίσης δὲ θέλουν διακρίνεσθαι αἱ κατὰ τὰς πολιτικὰς θίκας ἐκθέσεις τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων, καὶ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἀπὸ τὰς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων· καὶ πάλιν αἱ τῶν δικαστηρίων τῶν πλημμελειοδικῶν ἀπὸ τὰς τῶν κακουργιοδικῶν. — Πᾶσαι παράβασις τῆς παρούσης διατάξεως, γενομένη παρὰ τοῦ γραμματέως, τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν ὅχι κατωτέρην τῶν εἰκοσιπέντε δραχμῶν. Πολ. 189. Ποιν. 91. Ὁ. 292. 293.

261. *Ἄν ὁ γραμματεὺς, κωλυθεὶς ἔκ τινος περιστάσεως, ἐν ὑπογράφῃ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως καὶ τὴν ἀπόφασιν, ἀρκεῖ νὰ γενῇ μνεία τούτου εἰς μὲν τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ὑπὸ τοῦ προέδρου, εἰς δὲ τὰς ποινικὰς ὑπὸ πάντων τῶν δικαστῶν παρὰ τῇ ὑπογραφῇ των. Τὸ αὐτὸ γίνεται, καὶ ὅταν εἰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις κωλύεται τις τῶν δικαστῶν τοῦ νὰ ὑπογράψῃ. Εἰς τὰς πολιτικὰς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 270. Πολ. 174. Ποιν. 88. Ὁ. 27. 123. 270.

262. Πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαιρῇται, ὡς αἰσὶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ μελῶν τὸ

πρακτικὰ τῶν δι' ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις συνεδριάσεων ὑπογράφονται παρ' ὧν τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

*Υπογραφή τοῦ προέδρου

» τοῦ γραμματέως.

α) Δ. 41 Δικ. 1836. Σκοπὸν ἔχοντες τὴν ἀπενεργάσασθαι τοῦ ἐμοικμόρφου εἰς τὸ σχῆμα τῶν πρακτικῶν, καί τινος περαιτέρω ἐξοικονομήσεις, θέλομεν, ὥστε ἀπὸ 1 (18) Ἰανουαρίου 1837, εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς ὑπηρεσίας νὰ μεταχειρίζονται τὸ χαρτίον τοῦ αὐτοῦ σχήματος μὲ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται εἰς τὸ ἰδ. 2 ἀρθρ. 5 τοῦ νόμου τῶν 14 (26) Αὐγ. Τ. Ε. διὰ τὸν σφραγιστὴν χάρτην. — Εἰς ὅλας τὰς ἀρχὰς εἶναι συγχωρημένον νὰ μεταχειρισθῶσι καὶ προηγουμένως ἀκόμη τὸ σχῆμα τοῦτο τοῦ χαρτίου.

(ΤΟΜ. Α'.)

συγχωρεῖ, δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ εἰς δύο ἢ καὶ πλείω τμήματα, νὰ προνοῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ διατάτῃ τὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων ἐκάστου τῶν παρ' αὐτῷ ὑπαλλήλων, ἂν αἱ γενικαὶ τοῦ νόμου διατάξεις δὲν ἔθελον ἐξαρκῆ, κατὰ τοῦτο. — Τοιοῦτοι κανονισμοὶ, ἀπαξ ἐπικυρωθέντες παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, πρέπει νὰ τηρῶνται παρ' ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

263. Εἰς τὸ γραφεῖον ἐκάστου πολυμελοῦς δικαστηρίου συντάσσεται 1) παρὰ τοῦ γραμματέως πινάκιον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Τὰ ἔνεκα τούτου πληροστέως δικαίωματα θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως· πληρόνεται δὲ ἀνευ ἀναβολῆς. Πολ. 570. 571.

1) Γ. τηρεῖται.

264. Ἡ τάξις τῶν πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων προσδιορίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ δικηγόρων, κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης ἐβδομάδος, εἰς ὥραν παρὰ τοῦ προέδρου προσδιοριζομένην. Οἱ δικηγόροι ὁμοῦ δὲν προσκαλοῦνται ἰδιαιτέρως ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἡ ἀπουσία των δὲν φέρει ἄλλην ζημίαν εἰμὴ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ κάμουν παρατηρήσεις περὶ τῆς προσδιορισθείσης τάξεως τῶν ὑποθέσεων. Πολ. 576.

265. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς τάξεως εἶναι περιττὸς δι' ἐκείνας τὰς κατεπειγούσας καὶ συνοπτικὰς ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνετέθησαν εἰς τὴν πρὸς συζήτησιν τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων, κατὰ τὸ ἄρθρον 249, διωρισμένην δικάσιμον ἡμέραν. — Ἡ τάξις τῆς συζητήσεως τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων, ὅσαι δὲν ἀνετέθησαν εἰς ῥητὴν ἡμέραν, προσδιορίζεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Πολ. 576.

α) Διερωθῆ διὰ τοῦ Ν. τῆς 9 (31) Ὀκτωβρίου 1841.

266. Πρὶν ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις, ὁ κλητὴρ τῆς ἀκροάσεως συνάττει δελτίον διὰ τὴν προκειμένην συνεδρίαν. — Εἰς τὸ δελτίον τοῦτο καταγράφονται πρῶτον ὅλαι αἱ συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες ἐγράφησαν μὲν εἰς τὸ πινάκιον, ὁ δὲ γράφουσι δὲ, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, προσδιορισμοῦ. — Μετ' αὐτὰς ἔπονται αἱ ἄλλαι συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες ἐγράφησαν εἰς τὸ πινάκιον μετὰ τὸν τελευταῖον προσδιορισμὸν τῆς τάξεως τῶν ὑποθέσεων. — Ἐπὶ τέλους καταγράφονται αἱ λοιπαὶ ὑποθέσεις κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν τάξιν, καὶ πρῶτον μὲν αἱ συνοπτικαὶ, ἔπειτα δὲ αἱ συνήθεις. Πολ. 577.

267. Ἡ συνεδρίασις ἀρχεται, ἐκφωνοῦντος τοῦ κλητόρος τὰς ὑποθέσεις, κατὰ τὴν εἰς τὸ δελτίον ὁρισθεῖσαν τάξιν, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἐάν τις τῶν διαδίκων νομίξῃ, ὅτι ἀνήκει ἡ προτίμησις εἰς αὐτὸν, ἢ ὅτι ἡ ὑπόθεσις του παρὰ τὸ δίκαιον δὲν κατεχωρίσθη εἰς τὸ δελτίον, δύναται νὰ ζητήσῃ ἐγγράφως παρὰ τοῦ προέδρου νὰ ἐκφωνηθῇ πρώτη ἡ ὑπόθεσις του, τὸ δὲ δικαστήριον, ἀμφισβητήσεως ὑπαρχούσης, ἀποφασίζει περὶ τούτου. — Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, αἵτινες κατεπείγουσιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ γραφῶσιν εἰς τὸ πινάκιον. Πολ. 577. 578. 579. 711.

268. Ἄν δι' ἑλλειψιν καιροῦ δὲν ᾖναι δυνατὸν νὰ συζητηθῶσιν ὅλαι αἱ ἐπὶ τοῦ δελτίου ὑποθέσεις, αἱ ὑπολιπόμεναι συζητοῦνται ἀφεύκτως πρὸ τῶν ἄλλων συνήθων ὑποθέσεων, κατὰ τὴν προσεχῆ δικάσιμον. Ὁ. 251.

269. Ὅταν γίνῃ εἰς τὴν συνεδρίαν ἡ κατ' ἀντιμωλίαν ἡ κατ' ἐρήμην συζήτησις τινος ὑποθέσεως, ἢ ὅταν κάνεις τῶν διαφερομένων δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ ὑπόθεσις διαγράφεται ἀπὸ τὸ πινάκιον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ τότε μόνον ἐπιτρέπεται πάλιν ἡ συζήτησις της, ὅταν ἐκ νέου ἐγγραφῇ εἰς τὸ πινάκιον. — Ἄν ἡ διαγραφή προέλθῃ ἐξ αἰτίας τοῦ δικηγόρου, τότε πράττονται τὰ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 253 διατεταγμένα. Πολ. 572. 590.

270. Ἄν ἔκ τινος περιστάσεως ὁ πρόεδρος γράψῃ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς καὶ μίας, τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἢ τῶν ἀπ' ὑπογράφονται κατὰ τὸ ἄρθρον 27 παρὰ τοῦ ἀ εἰς τὴν διάσκεψιν καὶ ἀπόφασιν παρευρεθέντων λυομένου εἰρηνοδίκου τινός, ὑπογράφει εἰς τῶν τε τὰς πολιτικὰς καὶ τὰς ποινικὰς δίκας. Ὁ. 174. 175. 489. Ποιν. 88.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Σφραγίς τῆς ὑπηρεσίας.

271. Πᾶν δικαστήριον, πᾶς εἰσαγγελεὺς, πᾶς παρὰ τοῖς πταισματοδίκαις δημόσιος κατ' ἐφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τῆς ὁποίας σφραγὶς παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἢ παρὰ τῶν δικαστικῶν ἐταπτόμενα ἔγγραφα, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ παρὰ δόμεναι διατάξεις, καὶ τὰ ἐντάλματα. — Οἱ πρόεδροι, καὶ ὅλοι οἱ δικαστικοὶ γραμματεῖς κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶ τοῦ δικαστηρίου.

272. Ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον σφραγίδων τῆς ὑπηρεσίας, ἡ μὲν τῶν δικαστῆς ὄνομα καὶ τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, ἡ δὲ ὑπαλλήλων, τὴν ιδιότητα τῆς ὑπηρεσίας των (εἰ κριτῆς, κτλ.), καὶ τὴν κατοικίαν των.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Πειθαρχικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις.

273. Συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεσίας, θεῖαν γραμμὴν, ὅλων τῶν βαθμῶν, ἐκ πλαγίου τρίτου, οἵτινες διωρίσθησαν συγχρόνως εἰς τὸ α

πρόεδροι, δικασταί, εισαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, γραμματεῖς, δικηγόροι, ἢ κλητῆρες, παρεισδύσαντες εἰς τοιαύτην θέσιν, ἢ ἀποσιωπήσαντες τὴν τοιαύτην ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας συγγένειάν των, καταδικάζονται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, ἢ εἰς προσωρινὴν παῦσιν, καὶ συγχρόνως μετατίθενται. Ὁ. 274. 275. 292. 293.

274. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐκείνον, ὅστις, συνδέσας μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ τοιοῦτον κηδεστίας δεσμὸν, ἀπεσιώπησε τὸ πρᾶγμα. Ὁ. 273. 275. 292. 293.

275. Ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν δύναται νὰ γενῇ μόνον διὰ ῥητῆς βασιλικῆς ἀδείας, καὶ τοῦτο, ὅταν ζητηθῇ καὶ δοθῇ πρὸ τοῦ διορισμοῦ, ἢ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ, πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν κηδεστίαν. Ὁ. 273. 274.

276. Τὰ ἔργα τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, ἰδίως δὲ τὰ τοῦ γραμματέως, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, ἢ κλητῆρος, δὲν συμβιβάζονται μὲ κάμμιαν ἄλλην δικαστικὴν, διοικητικὴν, ἐκκλησιαστικὴν, στρατιωτικὴν, ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ περὶ συστάσεως τῶν ἡμῶν διατάγματος, εἰμὴ ὅτε οἱ νόμοι ἐπιτρέπουσι ῥητῶς ἑξαίρεσιν τινα (ἀρθρ. 168, 278). — Ὅστις ἀναδέχεται ἢ κατέχει δύο ἢ πλείονας τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, τιμωρεῖται μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν· ἂν δὲ καὶ μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσημον κοινοποίησιν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς ἐπιμένῃ κατέχων αὐτάς, ἀποβάλλεται ὅλων τούτων τῶν θέσεων α). Ὁ. 292. 293.

α) Δ. 16 Ὁκτ. 1836 περὶ ἐρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ 276 τοῦ περὶ ὄργ. τῶν δικ. νόμου.

1. Οἱ παρὰ πᾶσι ταῖς δικαστηρίοις εισαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς δύνανται, κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τῷ ἀρτῷ 276 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρ. (2 Φεβρ.) 1834 περὶ ὄργ. τῶν δικ. κτλ. νόμου διαταγμάτων, νὰ ἐκπληρώσωσιν ἔργα εἰσαγγελικὰ καὶ περ' ἐπιμελήσεως ἄλλῃ τακτικῇ, στρατιωτικῇ, ἢ διοικητικῇ δικαστηρίῳ, ὅταν ᾖσαν ἀνάθεσθαι εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς κυβερνήσεως.

277. Αἱ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ ὅταν δικαστικὸς τις ὑπαλλήλος, ἢ ὑπηρέτης, ἐξαιρουμένων τῶν ἐμποροδικῶν καὶ παντὸς εἶδους παρεδρῶν, μετέρχεται τέχνην τινὰ ἢ ἐμπόριον συγγρῶκος μετ' αὐτὴν ὑπηρεσίαν του α). Π. Ν. 464. Ὁ. 292 ε.

278. Οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται κατ' ἐξαιρέ-
σιν, παρὰ τὰ διὰ τοῦ ἀρθρου 276 διατεταγμένα, νὰ διορισθῶσι
παρεδρῶι παρὰ παντὶ δικαστηρίῳ. — Τὰ δικαστήρια ἔχουν μὲ-

2. Τὰ διδασκαλικά ἔργα δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστα μὲ τὰ ἔργα
οἰσθητικῶς δικαστικοῦ ὑπαλλήλου.

(Σημ. Ὁρα μολαταῦτα ἀρθρ. 94 τοῦ Συντάγματος.)

Α. 1 Ὀκτ. 1839 περὶ ἐπιδικαιτητῶν παρὰ τῇ Μικτῇ ἐπιτροπῇ.

1. Παρεκτὸς τῶν ἀντιπροσέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας,
ἐξ ὧν, κατὰ τὸ ἀρθρον 21 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836
νόμου, λαμβάνεται ἀποκλειστικῶς ἐφ' ἑαυτὴν διοριζόμενος, ὁ πρὸς
διάλυσιν τῆς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Μικτῆς ἐπιτροπῆς συμπεσεύ-
σας διχοφύειας ἐπιδικαιτητῆς, δύναται νὰ διορισθῇ παρ' αὐτῇ κατὰ
τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐφ' ἑαυτὴν δηλαδὴ, καὶ πᾶς τῶν ἀνωτέρων δικασ-
τικῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Εἰς τοὺς ἀνωτέρους δικαστικὰς
ὑπαλλήλους δύνανται ὡσαύτως νὰ ἀνατεθῶσι καὶ ἔργα ἀναπληρω-
τικοῦ μέλους τῆς Μικτῆς ἐπιτροπῆς.

2. Ὡς πρὸς τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον διορισμὸν δικα-
στικοῦ τινος ὑπαλλήλου τροπολογεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου τὸ
ἀρθρ. 276 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

α) Α. 6 Ἰουλίου 1835 περὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως τῆς ἱατρικῆς
παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν.

1. Ὅσοι εἰρηνοδίκαι ἔχουσι γνώσεις ἱατρικὰς, δύνανται νὰ με-
τέρχωνται τοῦ ἱατροῦ τὸ ἐπάγγελμα, ἀν λάβωσι τὴν εἰς τὰ περὶ
ἱατρικῆς διατάγματα κανονισμένην ἀδειαν. — Τὸ ἀρθρον 277 τοῦ περὶ
ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρ.)
1834 κηρύττεται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀνεφάρμοστον ὡς πρὸς
τοὺς ῥηθέντας εἰρηνοδικὰς. Δὲν πρέπει ὅμως ἐξ αἰτίας τούτου νὰ
βραδύνωσιν, ἢ νὰ παραμελῶσι τὰ δικαστικάτων καθήκοντα, τὰ ἑαυτὰ
ῥηθέντα νὰ θεωρῶσι πάντοτε ὡς τὰ κύρια ἔργα των.

λιστα τὸ δικαίωμα νὰ προσλαμβάνουν τοὺς τοιούτους, καὶ μὴ ὄντας ἐπίτιδες διωρισμένους, εἰς τὴν συνεδρίαν κατ' ἐπικουρίαν, πρὸς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ τινος ἢ εἰσαγγελέως, ὡσάκις δὲν ὑπάρχει κανεὶς πάρεδρος, ἢ δὲν εἶναι παρὼν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου. — Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ προσκληθεὶς, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του, ὀρκίζεται τὸν διὰ τοῦ άρθρου 215 διατεταγμένον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, ἂν τυχὸν δὲν εἶχεν ὀρκισθῇ εἰσέτι. Ὁ. 27. 215.

279. Ὅσοι διὰ τῶν άρθρων 141, 161 καὶ 172 διατάχθησαν περὶ τῶν ἀρνούμενων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἢ βραδυνόντων περὶ ταύτην, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς ὅλους τοὺς εἰς τὰ άρθρα 97 καὶ 98 διαλαμβανομένους δικαστικούς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας. Πολ. 56 ἔ. 213. Π. Ν. 480. Ποιν. 65. Ὁ. 292 ἔ.

280. Πᾶς πρόεδρος, δικαστὴς, εἰρηνοδίκης, εἰσαγγελεὺς, ἀντεισαγγελεὺς, γραμματεὺς, καὶ ὑπογραμματεὺς, προσέτι πᾶς δικηγόρος καὶ κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου εἶναι ὑπόχρεως νὰ κατοικήῃ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ εἶναι διωρισμένος· πᾶς δὲ συμβολαιογράφος καὶ κλητὴρ, εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐνεργεῖ τὰ καθήκοντά του. — Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, καὶ, ἐπιμένων εἰς τὴν παράβασιν, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας. Ὁ. 5 ἔ. 22. 292 ἔ.

281. Ἐκαστος τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὑποχρεοῦται νὰ μεταβῇ ἀμέσως μετὰ τὸν διορισμὸν του εἰς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ θέσιν, ἢ, ἂν μετετέθῃ, εἰς τὴν νέαν θέσιν του. — Ὅταν δὲ, ἄνευ ἀνωτέρας ἀδείας, ἢ ἀποχρώντων δικαιολογημάτων, γίνῃ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, καὶ, ἂν βραδύνῃ ὑπὲρ τὸν μῆνα, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ διορίζεται ἄλλος ἐντ' αὐτοῦ. Ὁ. 7. 22. 288. 290. 292 ἔ.

282. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς δύνανται, ἄνευ ἀδείας, νὰ ἀπομακρυνθῶσι τρεῖς μόνον ἡμέρας ἀπὸ τὴν θέσιν των. — Περὶ δὲ μακροτέρας ἀπουσίας χρήζουν ἀνωτέρας ἀδείας — 1.

υπηρεσίαν απαιτουμένης ἐχευμβίας τιμωροῦνται με' πειθαρχικὸν πρόστιμον καὶ με' πρόσκαιρον παῦσιν Ὁ. 292. 293. Π. Ν. 455.

292. Ἐκτὸς τῶν ῥητῶς ὠρισμένων περιπτώσεων, οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετὰι ἀκόμη καὶ τότε τιμωροῦνται με' πειθαρχικὴν ποινὴν, ὅταν διὰ ῥαθυμίας, ὀκνηρίας, ἢ κουφότητος παραμελῶσιν ἢ παραβαίνωσι τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ ἔκ τ' ἐτούτου καὶ 1) διὰ κακοήθους διαγωγῆς καθίστανται ἀνάξιοι τῆς ὑπηρεσίας των. Ὁ. 116. 138. 141 ἔ. 149. 159 ἔ. 171—174. 178. 181—184. 187. 188. 203. 211. 244. 247. 252 ἔ. 260. 273—281. 288. 291. 296 ἔ. Πολ. 192. 200. 204. Π. Ν. 488 ἔ. Ποιν. 49. 56. 59. 74. 88. 91. 223. 235. 370. 499. 530. 559 ἔ.

1) Γ. παρίκει τὸ ἐκ τ' ἐτούτου καὶ

ΚΕΦΑΛΑΙΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ, καὶ πειθαρχικὴ ἐξουσία.

293. Αἱ ἐπιβληθησόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι — 1. ἐπίπληξις — 2. πρόστιμον τριῶν μέχρις ἑκατὸν δραχ. — 3. ὑποχρέωσις εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς ἀμελείας των προξενηθέντων δικαστικῶν ἐξόδων, ἂν καὶ δὲν ἤθελον ζητηθῇ παρὰ τοῦ ζημιωθέντος. — 4. προσωρινὴ παῦσις τῆς ὑπηρεσίας ὀκτὸς ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν α). Ὁ. 89. 97, 4. 143. 145. 294 ἔ. Πολ. 213 ἔ.

294. Ἡ προσωρινὴ παῦσις συνεπιφέρει τὴν στέρησιν τοῦ μισθοῦ καὶ πάσης ἄλλης ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὠφελείας. Ὁ. 13. 207. 293, 4. 295. 308.

α) Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ τοῦ άρθρου 293 §. 4 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαν. (2 Φεβρουαρίου) 1834 νόμου περὶ ὁργ. τῶν δικαστηρίων.

Ἡ πειθαρχικὴ τῆς προσωρινῆς παύσεως ποινὴ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν καταδικασθέντα δημόσιον ὑπάλληλον τὸν δημόσιον χαρακτῆρα ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ, καὶ καθίστησιν αὐτὸν ἀνίκανον νὰ ἐκπληροῖ παρ' οἰσδήποτε ἀρχῇ τὰ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἔργα.

295. Πᾶσα πρᾶξις, γενομένη παρὰ τινος πεπαιυμένου προσωρινῶς ἢ ἀποβεβλημένου τῆς ὑπηρεσίας δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, ἰδίως δὲ παρὰ δικηγόρου, γραμματέως, συμβολαιογράφου, ἢ κλητῆρος, μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσημον τῆς προσωρινῆς παύσεως ἢ ἀποβολῆς κοινοποίησιν, λογίζεται ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα. Ὁ. 293, 4. Πολ. 201. 202.

296. Ὅσαίς, κατὰ τοὺς ἐρισμοὺς τοῦ παρόντος ἢ ἄλλου τινὸς νόμου, ἐκ τῆς παραλείψεως τῶν νομίμων διατυπώσεων προέκυψεν ἀκυρότης, οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται, ἰδίως δὲ οἱ γραμματεῖς, οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, ἢ οἱ κλητῆρες, οἵτινες ἔγινον αἴτιοι τούτου, καταδικάζονται κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον εἰς τὰς ἀποζημιώσεις. — Τὸ αὐτὸ γίνεται, καὶ ὅταν δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, βλάβπτωσιν ὅπωςδῆποτέ τινα ἐκ προσέσεως, ἢ ἐξ ἀμελείας, ἂν καὶ ἡ πρᾶξις, ἢ ἡ ἔλλειψις δὲν ἐπιφέρῃ ἀκύρωσιν. — Κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις καταγιγνώσκεται ποινὴ πειθαρχικὴ· ἐν δὲ παραβάσει διατάξεώς τινος τοῦ ποινικοῦ νόμου συνεπιβάλλεται καὶ ἔτι βαρύτερα. Πολ. 201 ἔ. Π. Ν. 476. Ποιν. 499.

297. Ἀκύρωσις καὶ πρὸς ἀποζημιώσεις καταψήφισις δὲν γίνεται πειθαρχικῶς, ἀλλ' ἐπὶ συνεξριάσει παρὰ τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου, κατ' αἵτησιν τῶν ζημιωθέντων, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς οἰκονομίας, τὰς ἀφορώσας τὰς ἐναντίον τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων πολιτικὰς ἄγωγάς. Πολ. 56. 203. Ποιν. 65. Ὁ. 292 ἔ.

298. Πότε καὶ πῶς ὁ πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπιβάλλῃ πειθαρχικὰς ποινὰς, προσδιωρίσθη ἤδη εἰς τὸ ἄρθρον 89. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ εἰρηνοδίκης ὡς πρὸς τοὺς παρ' αὐτῷ διωρισμένους γραμματεῖς, δικηγόρους, καὶ κλητῆρας (ἄρθρον 62) 1). — Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία τῶν ἐισαγγελέων προσδιορίζεται εἰδικώτερον εἰς τὰ ἄρθρα 97, 141, 161, 172, καὶ 179. — Καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις μόνον τὰ πολυμελῆ δικαστήρια καὶ ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία δύ-

ναι να ἐπιβάλλουν πειθαρχικάς ποινάς. Ὁ.
309. Ποιν. 539.

1) Ισ. 89.

299. Ὅλα τὰ κατὰ τὴν δημόσιον συνεδρίον ἀνακαλυφθέντα πειθαρχικά παραπτώματα κρίν ἀναβολῆς. — Ὅλα τὰ παρὰ τῶν διαδίκων ἢ παρὰ τῶν εἰσγγελέων εἰσαχθέντα πειθαρχικὰ ἀποδεικνύονται διὰ τοῦ κατὰ τὰ ἀρθρα 98 καὶ σγγελέως, καὶ κρίνονται κατὰ πρότασιν αὐτοκτοντος δικαστικοῦ συμβουλίου. Πολ. 169. Ποιν. 370. 499.

300. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται τοῦ συμβουλίου — 1) τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοῦς εἰρηνοδίκας καὶ πταισματοδίκας μετὰ τῶν καὶ τῶν γραμματέων, ὡς πρὸς τοὺς συμβούλους τοὺς παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις, πρωτοδικαὶ ἢ πλημμελειοδίκαις διωρισμένους δικηγόροι ὑπογραμματεῖς — 2) τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδίκας, ἐμποροδίκας, καὶ πλημμελεῖ παρ' αὐτοῖς εἰσγγελέων, ἀντεισγγελέων, παρέδρων, καὶ ὡς πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφεῖ δικηγόρους, ὑπογραμματεῖς, καὶ κλητῆρας το 3) τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς πρὸς τοὺς συνέδρους, τοὺς δικαστὰς ἐκτάκτου τινὸς στρατιωτικοῦ τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων, ἀντεισαγγελέων, παρέδρων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τοὺς παρὰ τῷ Ἀ γόρους, ὑπογραμματεῖς, καὶ κλητῆρας τοῦ ἀκ 98. 99. 116. 299. 302. 303. 305. 306.

301. Κατὰ τῶν ἀρειοπαγιδῶν, τοῦ παρὰ τῇ σγγελέως, ἀντεισαγγελέως, γραμματέως, καὶ αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται μόνον π δικαιοσύνης γραμματείας. Ὁ. 99.

ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Διεξαγωγή τῶν πειθαρχικῶν

302. Ὄταν τὸ δικαστήριον τῶν μελῶν, ἢ ὅλως παραλείπη τὴν καταδίκες, τὸ προϊστάμενον αὐτοῦ δικαστήριον τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, γρῶς νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτ' ἐκείνου τὴν συγχρόνως νὰ παρανη τοὺς ἀμελοῦνται δεινύνωσι τοῦ λοιποῦ μεγαλητέραν ἐπιμεινισιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. — Τὸ αὐτὸν Ἄρειος Πάγος ὡς πρὸς τὰ δικαστήρια τῶν ὤρων, καὶ τὰ ἑκτακτα στρατιωτικά, ἢ δὲ γραμματεία, ὡς πρὸς ὅλα τὰ δικαστήρια τ

303. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ δικαστικοῦ συλλήγομαι, οὐδ' ἐπιβάλλεται πειθαρχικὴ ποίησις ἀπολογηθῇ, ἢ τοῦλάχιστον δὲν προσκληθῇ ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετῆς, καὶ ἂν δὲν ληφθῶσιν τὰς αἰτίας τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. Ὁ. 299.

304. Αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις δὲν δύναται νὰ εἰδ' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου. Ὁ. 307.

305. Ὅλαι αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις, καταδικαστικαὶ, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσαι καταψηφίζουσι στέλλονται πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς των εἰς τὴν ἐπὶ τῆς γραμματείας. — Ὄταν δὲ καταγνωσθῇ κατὰ τινος πύσης, ὁ καταδικασθεὶς θέλει ἀπέχει ἐν τοσούτῳ τῆς αἰτίας τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐν τῇ ποινικῇ νόμῳ ἢ ποινῇ. Ὁ. 307. Π. Ν. 450.

306. Ἡ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα δριζομένη ἀποπαιθαρχικῶν ἀποφάσεων μετὰ τῆς δικογραφίας γίνεται κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 300 ἀριθ. 1, ὑπὸ τοῦ πρῶτουδίκαις εἰσαγγελέως πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐφέταις παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας.

κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 300 ἀρ-
τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις ἡ τῶν Ἀρε-
σαγγελέως 1) πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης
πάντοτε δὲ ὁ ἀποστέλλων εἰσαγγελεὺς ὀφείλει
τὰς προσηκούσας παρατηρήσεις.

1) Γ. ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγαλίων.

307. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα
ἀποσελλομένων ἐγγράφων καὶ ἀποφάσεων, ἡ καὶ
298, 301, καὶ 302, ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμμα-
τέως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ νέαν ἀνάκρισιν, ἡ
στον νὰ ἀκροασθῇ ἐκ νέου τὸν κατηγορούμενον ὑπάλλη-
λέτην. — Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία δύναται
τὼς 1) νὰ ἐπιτείλῃ ἢ νὰ μετριάσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν
κὴν ποινὴν, ἢ νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτῆς ἐντελῶς τὸν καταδι-
κνύμενον, ἢ νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν, ἀνωτικτῆς οὐσῆς τῆς ἀποφ.
Κατὰ τὰς περιστάσεις γίνεται συγχρόνως καὶ πρότασις περὶ
βολῆς. Ὁ. 298. 302 ε.

1) Γ. παρέλκει τὸ αὐτόματ.

308. Πᾶς δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπὸν ότης, κατὰ τοῦ δι-
ἐνεκα κακουργήματος ἢ τινος τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 22 καὶ 24 τοῦ
ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων, ἐξεδόθη ἐν-
ταλμα συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς εἰς δίκην
εἰσχωγῆς του, παύεται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ
ἐπομένως κατὰ τὸ ἀρθρον 294 στερεῖται εἰς τὸ διάστημα τοῦτο
καὶ τοῦ μισθοῦ του. Ὁ. 13.

309. Περὶ τῆς ἐκδόσεως ἐκάστης ἀνακρίσεως, γενομένης κατὰ
πινος δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπὸν ότης, ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης
γραμματεία εἰδοποιεῖται κατὰ τὸν εἰς τὸ ἀρθρον 396, 1) διαλαμ-
βανόμενον τρόπον, καὶ διευθύνεται πρὸς αὐτὴν πᾶσα καταδικα-
στικὴ ἀπόφασις, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν ἐνεκα πταισμάτων
ἐκδοθεισῶν. — Καὶ κατ' αὐτὴν ἐπίσης τὴν περίπτωσιν ἔχει τὸ
δικαίωμα ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία νὰ κάμῃ χρῆσιν

ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

τῆς εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 30
οὐκ, καὶ νὰ προτείνῃ κατὰ τὰς
πρὸς τὸν καταδικασθέντος ἡ δὲ
1, διερ. 306.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τιμὰ καὶ δικαιοσύνη

310. Ὅστις, ὑπηρετήσας τεσσαρὰ
ὡς δικαστικὸς ὑπάλληλος, εὐαρέστη
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραιτηθῇ φυλάτ-
τον βαλὼν, καὶ τὴν στολὴν του. —
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ πρὸς αὐτὸν α
ζώσης εὐμενείας.

311. Εἰς τὸ ἀκρατήριον ἐκάστου δικα
πᾶσι αἱ εἰκόνας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλή
φαν διὰ καθυπότακτον γνώσεων, διὰ τῆς πολ
λων ἀρετῶν, καὶ τοῦ χαρακτήρος των. —
καὶ, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς
ματείας καὶ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας,
ταύτης διακρίσεως δικαστικὸν τινα ὑπάλληλον
ἐπὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἄρθρα ἀκρατελεύτια.

312. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν
ἡμέρας ἀφ' ἧς δημοσιευθῶσι κατὰ συνέπειαν τῆς
ἐπιμερίδος τῆς κυβερνήσεως οἱ δικαστικοὶ διορισμοί.

(α) Ὡς ἄρθρ. 14 τοῦ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 3 Ὁ.

Δ. 1 Ιαν. 1835 περὶ ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δικ
τῆς ἐπικρατείας.

1. Τὰ διὰ τοῦ ἡμετέρου ἀπὸ 18(28) Ὀκτ. Π. Ε. δικ
πύθιται, καὶ διὰ τῆς ἀπὸ σήμερον ἀποφάσεώς μας συ
δικαστῆρια τοῦ βασιλείου θέλουσιν ἀρχίσαι τὰς ἐργασίας των
ἡμετέρου (6 Φεβ.) Τ. Ε.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀκυροῦνται ὅσα τῶν καὶ προνομοθετημένων ἀντιβαίνουν εἰς τ

313. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβ

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΑ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΑΕΙΑ.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος. ΜΑ
Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Α. ΜΑ
Πρόεδρος. Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ. Ν. Γ. ΘΕΟ
ΛΕΤΗΣ. ΣΜΑΛΤΣ.

2. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διαλύονται τὰ μέχρι τ
Ναυπλίου, Χαλκίδος, Μισολογγίου, καὶ τὸ ἔμπ
Δ. 1 Ἰαν. 1835 περὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐμὶ
ἡ νέα νομοθεσία.

1. Ὁ ὀργανισμὸς τῶν δικαστηρίων καὶ συμῆ
91 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου), ὁ περὶ ποινικῇ
ἐκτὸς 10 (22) Μαρτίου, καθὼς καὶ ὁ περὶ πολ
ἐκτὸς 2 (14) Ἀπριλίου παρελθόντες ἔτους λα
ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν τὴν 25 Ἰανουαρίου (6

2. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀκυροῦνται ὅλοι
καὶ ὅλα τὰ διατάγματα καὶ ἐθίμα, τὰ ἀντιβαίν
τας νόμους.

3. Αἱ ἀνακρίσεις, αἱ μὴ τελειωθεῖσαι μέχρι
θέλουν διευθυνθῇ κατὰ τὴν νέαν ποινικὴν δικονο
λιτικαὶ δίκαι, αἱ μὴ ὄριμαι πρὸς ἀπόφασιν μι
γης, θέλουν συζητηθῆσαι καὶ ἀποφασίζεσθαι καὶ
ἐκτὸς 2 (14) Ἀπριλίου πολιτικῆς δικονομίας.

4. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὸ
κυβερνήσεως, καὶ ἀναγνωσθῇ εἰς τὰς ἐκκλησίας
τουργίαν. Δύο συνεχεῖς κυριακάς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙ

ΠΟΛ ΔΙΚΟΝ

ΕΛΕΓ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἑ
βουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτ

ΒΙΒΑΙΟΝ ΠΙ

Ἀντικείμενον τῆς πολιτικῆς

Α'. Ἰδιωτικαὶ ἀπαι

Ἄρθρ. 1. Ἄπανα ἰδιωτικῇ ἀπαίτησι
τῶν δικαίων, γινομένη εἴτε παρ' ἑνὸς εἰ
τῶν, εἴτε παρὰ τινος σωματείου, ἢ κοινότη
δημοσίου, εἴτε κατ' αὐτῶν, ὑπάγεται συνήθι
τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

2. Ἀγωγή κατὰ τοῦ δημοσίου εἶναι τότ
δὲν ἑνέγκων ἀπευθύνεται πρὸς τὴν ἀμέσως
πικὴν ἀρχὴν, ζητῶν τὴν ἀπόδοσιν τῶν δικαίων
δὲν ἀπόφασιν ἀρνητικὴν, ἢ, ἐντὸς ἐξ ἐβδομάδων
τῆς παραδόσεως τῆς ἀναφορᾶς του, δὲν ἔλαθε
ρασιν α).

3. Ὅποια ἀντικείμενα δὲν πρέπει νὰ ἀποφ
τῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ παρὰ τῶν διοικητικῶν ἀρ
ρίστη δι' ἰδιαίτερων νόμων· καὶ πᾶσα ἐπέμβασις

α) Ὅρα Δ. 12 Μαΐου 1835 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 75 Πολ.
δ. ἑ.θρ. γ'. τοῦ Δ. 1 Ἰουλ. 1838 περὶ τῶν γενομένων
καὶ ἄλλας φυτείας φθορῶν, καὶ ἄρθρον 10 τοῦ Δ. 10
1839, περὶ εὐθύνης τῶν δήμων κτλ. λίσαι, Δημοτικοὶ νόμοι

στηρίων εἰς διοικητικὰ ἀντικείμενα, καὶ τ' ἀνάπλιν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν εἰς ἰδιωτικὰς διαφοράς 1), ἀπαγορεύεται α). II. N. 476. 479.

1) Γ. εἰς διαφορὰς τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου

α) Δ. 7 Μαΐου 1837 περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὡς πρὸς τὰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δὲν ὑπάγονται τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα, ἀλλ' ἀποφασίζονται κατὰ τὸ ἄθροον 3 τοῦ νόμου τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀπὸ τὰς δικαιοδικαῖς ἀρχαῖς κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν καμμένων καὶ ἐκδοθησομένων νόμων καὶ διατάξεων.— 1) πᾶσα ἐνοικιαστικὴ πρὸς τὸ δημόσιον ἢ πρὸς φορολογουμένους διαφορὰ, προερχομένη ἀπὸ δημοσίων ἐμίσους φόρους, ὡσαύτως δὲ, καὶ πᾶσα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, ἢ δημοσίων εἰσπρακτῶρων, τοιαύτης φύσεως διαφορὰ.— 2) πᾶσα περὶ ἐμίσων δημοσίων φόρων διαφορὰ, ἐν ὅσῃ αἱ κείμεναι ἢ ἐκδοθησόμεναι νόμοι διατάξεις δὲν ἤθελον παρεκκλίπει αὐτὰς εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.— Τὰ εἰς τοὺς προερχομένους δύο παραγράφους περὶ δημοσίων φόρων διαταχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἐμίσους καὶ ἐμίσους δημοσικοὺς φόρους.— 3) πᾶσα περὶ τὴν κατασκευὴν, ἐπισκευὴν, κτήρασιν, καὶ διατήρησιν δημοσίων ἐδῶν, ἀγρῶν, γειφυρῶν, διорύγων, ὀχετῶν, ὑδραγωγείων, καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐργολάβων διαφορὰ.— 4) πᾶσα διαφορὰ ἐνεκὰ ἀποξενώσεως ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ δημοσίῳ σκοπῷ, ἐξαιρουμένης τῆς περὶ ἀπεζημιώσεως διαφορᾶς, ἥτις ὑπάγεται εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.— 5) πᾶσα περὶ μισθοδοσίας μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ δημοσίου διαφορὰ.— 6) πᾶσα διαφορὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐξοφλήσεως τῶν παλαιῶν ἰθνηκῶν χρεῶν προερχομένων ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τὴν πρὶν τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833, καὶ ὀφειλόντων νὰ θεωρηθῶσι κατὰ νόμους ἰδιαίτους.— 7) πᾶσα μεταξὺ ἰδιωτῶν διαφορὰ περὶ τῆς χρήσεως τρεχόντων ὑδάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει ἀποκτημένος ἰδιωτικὸν δικαίωμα.— 8) ὅλαι αἱ διαφοραὶ, ὅσαι διὰ προγενιστέρων βασιλικῶν νόμων καὶ διατάξεων, μὴ ἀντικειμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ῥητῶς ἐξαρκητήρυσθησαν καὶ ἀντιτίθησαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ὡς τοιαῦται.

Β'. Σύγκρουσις δικαιοδοσίας.

4. Ἐάν, ἐναντίον τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένων, διοικητικῇ ὑπόθεσις εἰσέλθῃ εἰς δικαστήριον, αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ 1) ὀφείλουν, κατὰ πρότασιν τῶν διαδίκων ἢ τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς 2) εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, νὰ ἀποφαίνωνται ἐαυτὰς ἀναρμοδίας, καὶ, τούτου μὴ γινομένου, οἱ νομάρχαι αἵρουσι τὴν σύγκρουσιν ταύτην 3'. Πολ. 25.

1) Γ. τὰ δικαστήρια. 2) Γ. παρίκει. 3) Γ. παρίκει τὸ ταῦτην.

5. Ἡ σύγκρουσις εἶναι κατ'ἐκπαιτικῇ, ἢ ἀποφατικῇ, καθ' ἕσυν ἀμφοτέραι αἱ ἀρχαὶ ἀποφαίνονται ἐαυτὰς ἀρμοδίας ἢ ἀναρμοδίας.

6. Ἡ ἀρεὶς τῆς συγκρούσεως συνίσταται εἰς τὴν ἔγγραφον διακήρυξιν τοῦ νομάρχου, ὅτι ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐκχευμένης ὑπόθεσις δὲν ἀνήκει εἰς αὐτὸ, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀνακληθῇ ἡ ἀπόφασις.

7. Ἡ παρὰ τοῦ νομάρχου ἀρθεῖσα σύγκρουσις κοινοποιεῖται εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς 1) εἰσαγγελέα, καὶ παρ' αὐτοῦ γνωστοποιεῖται εἰς τὸ δικαστήριον.

1) Γ. παρίκει.

2. Ὅσαι αἱ διαφοραὶ, αἱ ὁποῖαι μὴτε διὰ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 1 § 8 ῥηθέντων νόμων καὶ διατάξεων, μὴτε διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς διοικητικαὶ ἐσημειώθησαν, ὑπάρχοντα εἰς ἐναντίας εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια· ἰδίως δὲ—α'. ὅσαι ἀναιρέτως αἱ περὶ κυριότητος, ἰδιότητος προσώπων, ἢ πολιτικῆς καταστάσεως, μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν διαφοραὶ—β'. αἱ περὶ ἐρμηνείας διοικητικῶν συναλλαγμάτων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν διαφοραὶ, καθὼς καὶ αἱ ἐκ τοῦ εἰς τὴν κυδένανσιν ἀντικλον τοῦ δικαιομάτους τῆς λύσεως τοιούτων συναλλαγμάτων περὶ ἀπεζημιώσεις· δικαὶ νέμεις, φυλαττομένων ἐν τοσούτῳ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 §. 1, 2, καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐξαίρεσιων.

Ἔσρα ψήφισμα γ'. τῆς ἐν Ἀθήναις ἔθν. Συνελ. σελ. 28 τοῦ περ. τόμου.

8. Ἀποτέλεσμα τῆς προσηκόντως γνωστοποιηθείσης ἀρσεως τῆς συγκρούσεως εἶναι, ὅτι τάτε δικαστήρια καὶ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἀπέχουν πάσης ἀποφάσεως, μέχρι τοῦ διευκρινηθῇ τὸ περὶ τούτου ζήτημα. Π. Ν. 476. 477. 479.

9. Περὶ τῆς ἀρθείσης καταφατικῆς ἢ ἀποφατικῆς συγκρούσεως ἀποφασίζει πάντοτε, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ (ἀρθρ. 476) 2) ὁρισθέντων, τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. — Ἐὰν τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας κρίνῃ βάσιμον τὴν ἀρθεῖσαν σύγκρουσιν, καταργεῖται ἡ ἀναρμόδιος ἀπόφασις, καὶ ἡ δίκη παραπέμπεται, εἰς τὴν ἀρμοδίαν διοικητικὴν ἢ δικαστικὴν ἀρχήν α).

2) ἴσως 477, 2.

Γ'. Σχέσις τῶν πολιτικῶν πρὸς τὰ ποινικὰ δικαστήρια.

10. Πότε αἱ πολιτικαὶ ἀγωγαὶ δύναται νὰ εἰσάχθωσιν εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια, ὥρισθῇ ἤδη ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ. — Συνήθως ἡ πολιτικὴ διαδικασία ἀναβάλλεται μέχρι τοῦ τέλους τῆς ποινικῆς. Ποιν. 6. 7. 8. Πολ. 445. 463, 4. 588. 589. 808. 832.

11. Μόνον ὅταν ἡ πολιτικὴ δίκη περιέχῃ προδικαστικὸν ζήτημα, ἀφορῶν τὴν ποινικὴν διαδικασίαν 1), ἀποφαίνονται κατ' ἐξίρεσιν πρῶτα τὰ πολιτικὰ δικαστήρια περὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς. Ποιν. 8.

1) Γ. τῆς ποινικῆς διαδικασίας,

12. Ἀποφασισθέντος ἀπαξ τοῦ προκαταρκτικοῦ 2) ζητήματος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, δὲν δύναται πλέον τὸ ἄλλο δικαστήριον, εἴτε πολιτικόν, εἴτε ποινικόν, νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀνάκρισιν 1) τοῦ αὐτοῦ ζητήματος. Ποιν. 8.

4) Γ. προδικαστικοῦ 2) Γ. ἐξέτασιν

α) Ὡρα καὶ Τόμ. Β'. λ. Διοικ. δικαστήρια, καὶ ψήφισμα ε' τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθν. Συνελεύσεως, σελ. 28 τοῦ παρόντος τόμου.

ΒΙΒΑΙ

Περὶ τῶν κατὰ τὴν παλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Γενικ.

Α'. Ὅτι δύο μόν

13. Πρὸς ἀπόφασιν τῶν

δικαστήρια εἰρηνοδικῶν, πρὸς τῶν, ἀλλὰ πάντοτε δύο μόνον ἐπιδικαστικὴν ἀγωγὴν. — Δὲν συνηθίσθη εἰς δικαστήριον κρίνον κατ' ἐρωδίου κατωτέρου δικαστηρίου.

Πολ. 234. 239. 240. 740. 741. 7

Β'. Ὅτι οὐδεὶς ἀραιετός τῶν

14. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀραιεθῇ τὸ δικαστήριον πρὸς ἀπόφασιν δίκης τῆς ἐκείνου. — Ὅθεν ἀνευ συναινέσεως τῶν δικαστῶν δικαστήριον πρὸς ἀπόφασιν δίκης τῆς ἐκείνου δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀποφασίαν. Πολ. 106. 108. Ἐ. 51.

Γ'. Αἰτήσεις καὶ παραγγ

15. Μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν ἰδιωτικῶν πράξεων, καὶ ἰδίως πρὸς χρεωστικὰς ἐξέτασιν μαρτύρων α), πρὸς ὅρκους δμοίας πράξεις, ἀνατίθετο

α Ἐγκ. ὑπουργ. δικ. τῆς 22 Ὀκτ. 1852 πρὸς

Παρατηρήσαντες ἐκ τῆς γενομένης ἐπιχειρήσεως τῶν εἰρηνοδικῶν, ὅτι πολλοὶ τούτων, ἐπιφορτισθέντες μὲν πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων, ἀναγκάζονται νὰ παραμελήσῃ τὴν ἀπὸ αὐτῶν ἀπαιτούμενην ἐργασίαν, ἐν τῷ συμφέροντος αὐτῶν ἐρωδίου ἐρωδίου, νὰ ἐπιστήσωμεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου περὶ αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν τὴν τῶν παρ' εἰς δικ.

καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ πρῶτον νόμος τὸ συγχωρεῖ ῥητῶς, εἰς ἄλλα μὲν ἰσοδύναμα δικαστήρια, δι' αἰτήσεως, εἰς ὑποδεέστερα δὲ, διὰ παραγγελίας. — Τοιαῦται αἰτήσεις καὶ παραγγελίαι πρέπει νὰ ἐκτελῶνται τάχιστα. Πολ. 309. 377. 382. 425.

1) Γ. ἡ ἐπιχειρήσεις μερικῶν 2) Γ. χωρσίαις, ἐξετάσεως μαρτύρων, ὀρκίσεως, καὶ ἄλλων ἐμοίων πράξεων, δύναται νὰ ἀναταθῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δικαιοδοσία.

Δ'. Γενικὴ δικαιοδοσία.

16. Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή δίδεται συνήθως, εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται ὁ ἐναγόμενος. — Πᾶς ἡ με δια πό ς ὑ π ά γ ε τ α ι λ ό γ ω, γ ε ν ι κ ῆ ς ἡ π ρ ο σ ω π ι κ ῆ ς δ ι κ α ι ο δ ο σ ί α ς εἰς τὸ δικαστήριον 1) τῆς μονίμου κατοικίας, τὴν ὁποίαν εἶχε καθ' ὃν καιρὸν ἔγενεν

εἰς μὲν τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ πρωτοδικείου ἔδρᾳ ἰδρυόντας εἰρηνοδίκας· νὰ μὴ ἀνατίθεται πράξεις εἰς τὸ ἄρθρ. 15 τῆς Πολιτ. δικονομίας διαλαμβάνει, εἰμὴ ὁσάκις ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια, προσκόντως ἐεδικαιωμένα, κωλύουσιν τὴν πρὸς τοῦτο ἐνέργειαν τῶν νομίμων δικαστῶν, σπανίως δὲ προεσπαγωγικαὶ ἀνακρίσεις, καὶ κυρίως μόνον αἱ περὶ πταισμάτων, δίδει ὡς πρὸς τὰς πρώτας, τοιαύτη παραγγελία δύναται νὰ δοθῇ μόνον καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ νόμος τὸ συγχωρεῖ ῥητῶς· ἄρθρ. 15 Πολιτ. Δικονομίας. Συγχωρεῖται δὲ ῥητῶς μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν οἱ μάρτυρες κατοικοῦν μακρὰν τῆς ἔδρας τοῦ διατάξαντος τὴν ἀπόδειξιν δικαστηρίου (ἄρθρ. 309 Πολιτ. Δικονομίας), ἡ δὲ διάταξις αὕτη τοῦ ἄρθρ. 309 δύναται, φρονούμεν, νὰ ἐφαρμοσθῇ κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς ἄλλα τὰ εἶδη τῶν εἰσηγήσεων τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 15 ἀριθμομενίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀριθμεῖται καὶ ἡ περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων εἰσηγήσις· ὡς πρὸς δὲ τὰς δευτέρας, εἶναι λίαν ἀτοκον, ὑπαρχόντων ἐν τῇ αὐτῇ ἔδρᾳ τακτικῶν ἀνακριτῶν, νὰ διεξάγωνται αὗται ἀπὸ τοῦς εἰρηνοδίκας, μὲ βλάβην τῆς υπηρεσίας αὐτῶν· εἰς δὲ τοὺς ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ πρωτοδικείου διατελοῦντας εἰρηνοδίκας ν' ἀνατίθεται τόσαι, ὅσαι δύναται ἀνεῦ βλάβης τῆς κυρίως αὐτῶν υπηρεσίας νὰ περαιωσῶσιν.

ἡ ἀγωγή, ἢ, ἐὰν δὲν εἴχεν ἀποκτήσει ἀκόμη καὶ μὲν (α ν 2) κατοικίαν, εἰς τὸ δικαστήριον τῆς διαμονῆς του.

1) Γ. ἡ γενικὴ ἢ προσωπικὴ δικαιοδοσία παντός ἡμετέρου εἴ-
ναι εἰς τὸ δικαστήριον 2) Γ. τοιαύτην.

17. Λόγω γενικῆς δικαιοδοσίας ὑπάγονται, — 1. οἱ παρὰ
ξέναις αὐλαῖς διωριζόμενοι πρέσβεις, ἢ ἄλλοι διπλωματικὸν
χαρακτῆρα ἔχοντες πληρεξούσιοι τῆς Ἑλλάδος, καὶ οἱ παρὰ
αὐτοῖς διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι 1), ὡσαύτως
καὶ οἱ πράξενοι, ὅπου οὗτοι ἀπολαύουσι τῆς ἑτεροδικίας, εἰς
τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα κτώκουν πρὸ τῆς ἀποστολῆς
των, καὶ τοῦτο, μέχρις ὅτου ἀποκτήσουν ἄλλην κατοικίαν· ἐὰν
δὲ πρὸ τῆς ἀποστολῆς των δὲν εἴχον κατοικίαν, εἰς τὸ δικα-
στήριον τῆς πρωτεύουσης τοῦ Κράτους· — 2. τὸ δημόσιον, εἰς
τὰ δικαστήρια τῆς πρωτεύουσης τοῦ Κράτους· — 3. αἱ κοινό-
τητες καὶ τὰ σωματεῖα, εἰς τὸ δικαστήριον, ἐν τῇ περιφερείᾳ
τοῦ ὁποῖου ὑπάρχουν τὰ κατὰ στήματα 2) αὐτῶν·
— 4. αἱ ἐμπορικαὶ ἐταιρεῖαι, εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου,
ἐνθα εἶναι αὐταὶ καθιδρυμέναι· — 5. πρὸ τῆς διανομῆς τῆς κλη-
ρονομίας ὅλαι αἱ μεταξὺ κληρονόμων διαφοραὶ, ἢ αἱ ἀγωγαὶ
τρίτων, αἱ ἀφορῶσαι ἀπαιτήσεις τινὰς κατὰ τοῦ δικαίου 3),
εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπου ἔκκειται ἡ κληρονομία. — Εἰς τὸν
αὐτὸν κανόνα ὑπάγονται καὶ αἱ ἀγωγαὶ, αἱ περὶ κληρονομικοῦ
δικαιώματος, περὶ κληροδοσιῶν, ἢ ἐν γένει περὶ ἐκτελέσεως
τῶν παρὰ τοῦ ἀποθανόντος διατεθειμένων, ἢ περὶ τῆς διακα-
τοχῆς μὴ ἤδη παραδοθείσης κληρονομίας.

1) Γ. τὸ παρ' αὐτοῖς ὑπαρτεῦν προσωπικὴν τῆς πρεσβείας 2) Γ.
ἐπάρχει ἢ διαβύουσι 3) Γ. κληρονομευμέναι.

18. Τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τρίτου τινὸς παρακολουθοῦσιν
ὡς ἐφεξῆς· — 1. αἱ σύζυγοι, τὴν τοῦ συζύγου των καὶ μετὰ
τὴν διζεύξιν αὐτῶν· — 2. αἱ γῆραι, ἐνὸσω δὲν μεταβάλλουν
τὴν κατάστασιν τῆς γηρείας των, τὴν τοῦ ἀποθανόντος συζύ-

α) ὅρα Τόμ. Β'. Συνθήκαι τοῦ Κράτους.

των των — 3. τὰ νόμιμα 1) καὶ τὰ πούτως ὀνομαζόμενα τέκνα, ὧν οὐδὲν ἀπαιτήσεων ὑπεκρίβειν διακινδυνεύει. τὴν τοῦ πατρὸς των καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ — 4. νόθα τέκνα, τὴν τῆς μητρὸς. — Ἐκτὸ δὲ μεταβαλλόν τι συζυγοῦ 2). πῆχυνται, ἢ τὰ τέκνα τὴν κατακλιόντων, καθίσταται ἐκμεδόν τὸ δικαστήριον τῆς νέας αὐτῶν καταστάσεως.

1) Γ. γένεια 2) Γ. αἱ διαζευγμέναι εὐζύγου,

Β'. Ἐκπράξεις.

19. Τῆς γενικῆς διακινδυνεύσεως τοῦ ἐντορμένου ἐξαρτῶνται, — 1. ὅσα ἀφορῶσι τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματολογίας, ὡς ὑπεκρίβειν εἰς τοὺς ἀπορροδοῦσας τῆς καταστάσεως τοῦ ἐντορμένου. — 2. διαφορὰ περὶ διευθερίσεως διατεταγμένης κατὰ περιτρεχέμετον δικαστηρίου τινὸς ἔστι, καθὼς καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν προερχόμεναι λογιστικαὶ ὅσαι, ὑπάρχοντι εἰς τὴν ἐκμεδόντην τοῦ περιτρεχέμετος δικαστηρίου. — 3. ἀντορνή. ἐν αὐτῇ ἔχει δεξιὰ καὶ εὐπορήματα κατὰ τοὺς νομίμους τόπους, γίνονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ὅπου εἶναι ἐκκενρῆς ἡ ἀντορνή, καὶ τότε προσέτι, ὅτι οὐδ' ἐν ἄλλῳ περικεῖται τὸ αὐτὸ. — 4. αἱ κατὰ τὴν καταστάσιν πράγματός τινος, καὶ 1) κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν προσωπικῆς κατῆψεως ἀνεργείας διαφορὰ ἀπορροδοῦνται παρὰ τοῦ δικαστηρίου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν εὐρίσκειται τὸ καταστάσιν 2) καταστάσιν πράγματι, ἢ ἐξτελέσει, ἢ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ προσωπικὴ κατῆψις. — 5. τὸ δικαστήριον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐξτελέσει ἡ προσωπικὴ κατῆψις, ἢ ἡ πρὸς ἐξτελέσειν ἀπαιτήσεως τινος ἐπιχειρήσει 3) καταστάσιν ὁποιοῦδήποτε πράγματος, ἀποκρίσκει περὶ τῆς ἀπαιτήσεως αὐτῆς τότε μόνον, ὅταν διετάχῃ ἡ προσωπικὴ κατῆψις ἢ καταστάσεις 4) — 6. κατὰ φυγῆς ὁφειλέτου, μετ' ἐργοντος μόνιμον κατῆψιν — 6'. κατ' ἀλλοδαποῦ, ὅστις ἐφυλάσσεται τοῦ ὁποίου τὰ πράγματα καταστάσιν 5). — Κατὰ πᾶσιν αὐτῶν πε-

ρίπτωσιν, τὸ δικαστήριον, γενομένης αἰτήσεως, ἀποφαίνεται τὴν εἰς τὴν συνήθη δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου παραπομπὴν τῆς δίκης 6). Πολ. 22. 564. 871. 873. 949. 925. 932. 1017. 1041 ε. 1048.

1) Γ. ἡ 2) Γ. παρέλκουν 3) Γ. γενομένη 4) Γ. ὅταν ἡ προσω-
πικὴ κράτησις ἢ ἡ κατάσχισις διατάχῃ 5) Γ. κατ' ἄλλοδαπῶν,
οἵτινες δύνανται νὰ φυλακισθῶσιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἢ τῶν ὁποίων
τὰ πράγματα δύνανται νὰ κατασχιθῶσιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ. 6) Γ.
κυρίας ἀπαιτήσεως.

20. Πραγματικαὶ ἀγωγαὶ ἀφορῶσαι ἀκίνητα κτήματα, ὡσαύ-
τως ἀγωγὰ μικτὰ ἀ π ε υ θ υ ν ό μ ε ν α ι 1) κατὰ παντὸς δια-
κτόχου, καθὼς καὶ αἱ περὶ τῆς διακατοχῆς τοιούτων ἀντικει-
μένων, δίδονται εἰς τὸ δικαστήριον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ
ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον κτῆμα.

1) Γ. καὶ αἱ ἀπευθυνόμεναι

24. Δίκαι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν πρὸς ἀλλήλας τοιαύτῃ συνάφειαν,
ὥστε δὲν ἡμποροῦν νὰ χωρισθῶν χωρὶς ἐπιβλαβοῦς ἐπιβρόχης
εἰς τὴν διαδικασίαν, ἢ τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑποθέσεως, καθὼς
καὶ 1) ὅλαι αἱ προπαρσκευαστικαὶ καὶ ἀφορῶσαι προδικα-
στικόν, παροδικόν, ἢ παρεμπύπτον τι ζήτημα, εἰσάγονται εἰς τὸ
κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἀρμόδιον δικαστήριον. — Εἰς τὸν κα-
ὼνα τοῦτον ὑπάγονται ἰδίως ὅλαι αἱ παρεμπύπτουσαι ἀγωγαὶ
καὶ αἱ περὶ ἀσφαλείας 2), ὡσαύτως καὶ ὅλαι αἱ δια-
φοραὶ αἱ περὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῶν δικαιωμάτων
τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Ό. 209. 248. 240. Πολ. 90.
248. 249. 229. 230. 463. 553. 648.

1) Γ. παρέλκει ὁ καὶ 2) Γ. περὶ ἐγγυήσεως.

Γ'. Ἐκλεκτικὸν δικαίωμα τοῦ ἐνάγοντος.

22. Ὁ ἐνάγων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ — 1) ἢ τὸ
κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἀρμόδιον δικαστήριον, ἢ τὸ δικαστήριον
τῆς κατοικίας 1) τέκνων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπομεμακρυ-
σμένα τῆς πατρικῆς τῶν οἰκίας ὡς μαθητεύοντες, τεχνῖται,

χειροτέχνην, στρατιῶται, ἢ ὑπηρεταί· — 2. ἐὰν πρόκειται νὰ ἐναγχύσῃεν ἕνεκα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς αἰτήσεως πολλοὶ ὀφειλῆται, ὑπαγόμενοι ἕκαστος εἰς διάφορον δικαιοδοσίαν, — ἐν τῶν διαφόρων τούτων δικαστηρίων· — 3. κατὰ ξένας ὑποθέσεις, διεξγομένας κατὰ παραγγελίαν ἢ ἄνευ παραγγελίας, καὶ κατὰ τὰς ἐντεῦθεν προερχομένας λογιστικὰς δίκας, ἐὰν αἱ τοιαῦται διχειρίσεις δὲν διεξήχθησαν κατὰ παραγγελίαν δικαστηρίου τινός, — ἥτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου, ἢ τὸ δικαστήριον, ἐντὸς τῆς περιφέρειᾶς τοῦ ὁπαίου διαχειρίζεται ἡ ὑπόθεσις· — 4. εἰς ὅλας τὰς ἀγωγὰς τὰς ἐκ τινος συμβολαίου προελθούσας καὶ γινομένας ἕνεκα μὴ ἐκτελέσεως πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν, ἢ πρὸς ἀκύρωσιν ἢ κατάρτησιν τοῦ συμβολαίου (οὐ 2), ἥτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου, ἢ τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα κατὰ τὴν ῥητὴν συνομολογίαν τῶν διαδίκων ἐπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ συμβολαίον· — 5. εἰς προσωπικὰς 3) ἀγωγὰς, προερχομένας ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἐὰν αὗται ἀφορῶσι πλεῖονα εἰς τὴν περιφέρειαν διαφόρων δικαστηρίων κείμενα ἀκίνητα κτήματα, καὶ ἀπευθύνονται κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου, — ἐν τῶν διαφόρων τούτων δικαστηρίων· — 6. εἰς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις, προερχομένας ἐκ τινος κολασίμου πρᾶξεως, καὶ ἐὰν αὗται δὲν προβάλλωνται ἐνώπιον ποινικοῦ δικαστηρίου, ἥτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου, ἢ τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις· — 7. εἰς δίκας ἀφορῶσας τὴν ἐμπορίαν, ἢ τὰς συναλλαγματικὰς, — τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον ἥτοι τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου, ἢ τοῦ τόπου τοῦ συμβολαίου, ἢ τῆς πληρωμῆς. Πολ. 49.

1) Γ. διανομῆς 2) Γ. συναλλάγματος 3) Γ. πραγματικές.

Δ'. Τεκμήριον 1).

23. Μεταξὺ πολλῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπίσης ἀρμοδίων δικαστηρίων προτιμᾶται ἐχεῖνο, παρὰ τῷ ὁποίῳ ὁ ἐνάγων ἔφερε 2) τὴν δίκην εἰς τὸ πινάχιον. — Ἐὰν ἡ αὐτὴ

ἐγγράφως, ἐγγχε ρκετ
καὶ ἐπισυνάπτεται
ὅτι ἡ αὐτὴ δίκη
Πον. 47.

1) Γ. ἐδαίωσις.

31. Κατ' ἐκθεσιν

τῶν ἐν δημοσίᾳ συνε-
'Αρείῳ Πάγῳ εἰσάγγε-
τη τὴν περίπτωσιν ἄρμο-
κι τοῦ κανονισμοῦ κλητε-
περιτέρῳ διαδικασίαν παρὸ
ἄσεως δικαστηρίοις. Πον.

32. Ἡ περὶ παραδοχῆς αἰ-
ἐνέγοντος ἀνυπερθέτως εἰς δ)
πως δικαστήρια διὰ τοῦ προέδρου
ἡμερῶν εἰς τὸν ἀντίδικον, καὶ κ)
δικας κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους
Πολ. 34. 138. 195. 196. 540.

33. Ἐὰν τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐπι-
τα εἰδοποιηθέντα κατὰ τὸ προηγώ-
τῆς περιτέρῳ διαδικασίας, καταδικα-
τῶθεν προκυψάσας ζημίας καὶ δαπα-
προσέτι εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν. Πολ.
Πον. 49.

34. Ἐὰν ὁ ἕνεκα κανονισμοῦ τῆς ἄρμο-
ριμελήσῃ τὴν ἐν τῷ ἀρθρῷ 32 ὥρισμέν-
τροβισμῶν, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τ-
δικαστήριον τοῦ ἐναγομένου καθίσταται αἰ-
περιτέρῳ ἀποφάσεως ἄρμόδιον. Πολ. 273,

1) Γ. τοῦ

35. Ἐὰν ἀμφοτέρω οἱ διάδικοι, κλητευθέν

σι, γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατ' ἀντικει-
 τῆς αἰτήσεως. Ἡ ἀρμοδιότης κοινονίζεται
 ὁ ἡττηθεὶς καταδικάζεται εἰς τὴν πληρο-
 'Εάν ὁ ἐνάγων ἡττηθῇ, δύναται νὰ καί
 καὶ εἰς ἀποζημίωσιν. Πολ. 209 ἐ. 849.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἐξαιρέσεις 1) δικαστῶν

Α'. Λόγοι ἐξαιρέσεων

36. Πᾶς πρόεδρος, δικαστὴς, πάρεδρος
 σαγγελεὺς, ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς,
 ἐκπυτὸν, ἢ νὰ ἐξαίρεθῇ παρὰ τῶν διαδίκων
 ἰδιωτικὸν συμφέρον ἐμμεσον ἢ ἄμεσον,
 — 2. ἐὰν ᾖναι συγγενὴς κατ' ἐν-
 κληδεότης, ἢ 3) συνδεδεμένος δι' υἱο-
 γεννῆς ἐκ πληγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ
 ἢ δευτέρου· ἐὰν ᾖναι ἡδὴ ἢ ἡτ-
 4) ἢ μνηστήρ. — 3. ἐὰν ἔχη πρὸς τινὰ τί-
 φιλίαν, οἰκιακὴν σχέσηιν 5), ἰδιαιτέρα
 σχέσηιν 6) ἐξαρτήσεως, ἔριν, ἢ ἔλθρα
 αὐτὴν ὑπόθεσιν παρестάθῃ ἢ μέλλῃ νὰ πα-
 ῶς πραγματογνώμων, ἢ πρὸ τοῦ εἰς τὴν
 διόρισμῳ του συνετέλεσεν, ἢ ἐδωκεσι
 σύμβουλος, συνήγορος, ἢ διαιτητής. — 5)
 τε χαρακτηῖρα δι' ἐξήγαγεν 8) ἢ ἐξεπε-
 ἐκ τῆς ὁποίας προῆλθεν ἡ διαφορά, ἢ συν-
 ἔγγραφον, ἢ ἀπεφάνητο τὴν ἀπόφασιν,
 σις. — 6) ἐὰν, διαρκούσης τῆς διαφορ-
 ἑαυτοῦ τὴν τῆς προσωποληψίας ὑπόνοιαν
 δύνας ἀθεμίτως; ἢ ἄλλοτι πράξας. Ποιν.

1) Γ. τῶν κατὰ μέρος 2) Γ. εἰς τὴν ἐκ-
 μετά τινας τῶν διαδίκων κατ' εὐθείαν γρα-

α) Ὁρα Ν. 8 Ἰουλ. 1838 ἐπὶ τὸ ἀρθρ. 49

ἐγγράφως, ἐγχειρίζεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν ἡ ἀνήκουσα ἀπόδειξις 1), ὅτι ἡ αὐτὴ δίκη εἶναι ἐκχευμένη εἰς διάφορα δικαστήρια. Ποιν. 47.

1) Γ. βεβαίωσις.

31. Κατ' ἐκθεσιν γενομένην παρὰ τινος τῶν Ἀρειοπαγίων ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ ἀκουσθέντος τοῦ παρὰ τῶν Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσπγγελέως, ἐκδίδει ὁ Ἀρειος Πάγος, ἐὰν κρίνῃ τὴν περίπτωσιν ἀρμοδίαν πρὸς τοῦτο, τὴν ἀδειαν τῆς ἐνεκα τοῦ κανονισμοῦ κλητεύσεως, καὶ ἀναβάλλει συγχρόνως τὴν περαιτέρω διαδικασίαν παρὰ πᾶσι τοῖς ἐπιλαβομένοις τῆς υποθέσεως δικαστηρίοις. Ποιν. 47.

32. Ἡ περὶ παραδοχῆς ἀπόφασις κοινοποιεῖται παρὰ τοῦ ἐνάγοντος ἀνυπερθέτως εἰς ὅλα τὰ ἐπιλαβόμενα τῆς υποθέσεως δικαστήρια διὰ τοῦ προέδρου αὐτῶν, καὶ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν εἰς τὸν ἀντίδικον, καὶ κλητεύεται συγχρόνως ὁ ἀντίδικος κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους καὶ τὰς συνήθεις προθεσμίας. Πολ. 34. 138. 195. 196. 540—542. 820. Ποιν. 48.

33. Ἐὰν τὰ τῆς υποθέσεως ἐπιλαβόμενα δικαστήρια, καί-τοι εἰδοποιηθέντα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δὲν ἀπέχῃσι τῆς περαιτέρω διαδικασίας, καταδικάζονται εἰς ὅλας τὰς ἐντεῦθεν προκυψάσας ζημίας καὶ δαπάνας, καὶ ὑποβάλλονται προσέτι εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν. Πολ. 66. Ὁ. 293, ε. 302 ε. Ποιν. 49.

34. Ἐὰν ὁ ἐνεκα κανονισμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος ἐνάγων παρμελήσῃ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 ὥρισμένην δεκαπενθήμερον προθεσμίαν, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τούτου 1), τὸ δὲ δικαστήριον τοῦ ἐναγομένου καθίσταται αὐτοδικαίως καὶ ἀνευ περαιτέρω ἀποφάσεως ἀρμόδιον. Πολ. 273, 1.

1) Γ. τοῦ

35. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, κλητευθέντες, ἐμφανισθῶ-

σι, γίνεται ἐν τῷ ἀπροκτηρίῳ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις περὶ τῆς αἰτήσεως. Ἡ ἀρμοδιότης κανονίζεται δι' ἀποφάσεως, καὶ ὁ ἡττηθεὶς καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.— Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἡττηθῇ, δύνανται νὰ καταδικασθῇ συγγράνας καὶ εἰς ἀποζημίωσιν. Πολ. 209 ἐ. 849—851. Ποιν. 50.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐξαίρεσις 1) δικαστῶν.

Α'. Λόγοι ἐξαίρεσεως.

36. Πᾶς πρόεδρος, δικαστής, πάρεδρος, ἐισαγγελεὺς, ἀντεισαγγελεὺς, ἡ δικαστικὸς γραμματεὺς, δύνανται νὰ ἐξαίρεση ἐαυτὸν, ἢ νὰ ἐξαίρεθῇ παρὰ τῶν διαδίκων α), — 1. ἐὰν ἔχη ἰδιωτικὸν συμφέρον ἐμμεσον ἢ ἄμεσον, εἰ καὶ πόρρωθεν 2). — 2. ἐὰν ᾔναι συγγενὴς κατ' ἐθετὶ ἀν γ ρ α μ μ ῆ ν, κ η δ ε σ τ ῆς, ἢ 3) συνδεδεμένος δι' υἱοθεσίας· ἐὰν ᾔναι συγγενὴς ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, ἢ ἐκ κηδεστίας μέχρι δευτέρου· ἐὰν ᾔναι ἡ δ η ἢ ἡ τ ὅ π ο τ ε σ ύ ζ υ γ ος 4) ἢ μνήστηρ· — 3. ἐὰν ἔχη πρὸς τινα τῶν διαδίκων ἰδιαιτέραν φιλίαν, οἰκιακὴν σ χ έ σ ι ν 5), ἰδιαιτέρας ὑποχρεώσεως, σ χ έ σ ι ν 6) ἐξαρτήσεως, ἔριν, ἢ ἔλθραν· — 4) ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν παρεστάθῃ ἢ μέλλῃ νὰ παρασταθῇ ὡς μάρτυς ἢ ὡς πραγματογνώμων, ἢ πρὸ τοῦ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν διορισμοῦ του συνετέλεσεν, ἢ ἔδωκε συμβουλὴν 7), ὡς σύμβουλος, συνήγορος, ἢ διαιτητής· — 5) ἐὰν, ὑφ' ὁποιονδήποτε χαρακτῆρα διεξήγαγεν 8) ἢ ἐξεπεραίωσε τὴν ὑπόθεσιν, ἐκ τῆς ὁποίας προῆλθεν ἡ διαφορά, ἢ συνέταξε τὸ πρόσβλήτεον ἔγγραφο, ἢ ἀπεφάνητο τὴν ἀπόφασιν, καθ' ἧς ἐγένετο ἔφεσις· — 6) ἐὰν, διαρκούσης τῆς διαφορᾶς 9), διήγειρε καθ' ἑαυτοῦ τὴν τῆς προσωποληψίας ὑπόνοιαν, λαβὼν δῶρα, βραδύνας ἀθεμίτως, ἢ ἄλλοτι πράξας. Ποιν. 51. Πολ. 113.

1) Γ. τῶν κατὰ μέρος 2) Γ. εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς δίκης 3) Γ. μετὰ τισὺς τῶν διαδίκων κατ' εὐθείαν γραμμὴν συγγενῆς, κηδε-

α) Ὁρα Ν. 8 ἰουλ. 1838 ἐπὶ τὸ ἀρθ. 49 Πολ. δικ.

σας ἢ 4) Γ. δὲν ᾔσκει σύζυγος ἀν καὶ διαζευγμένος 5) Γ. κοινο-
νίαν, 6) Γ. σχέσεις καθηκόντων ἢ 7) Γ. μεταθετόν τὸ, ἢ ἔδωκε συμ-
βουλῇ, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἰδαφίου. 8) Γ. ἐνήργησιν 9) Γ. τῆς δίκης.

Β'. Πρότασις τῆς ἐξαίρεσεως.

37. Ἐκαστος πῶς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομέ-
νων δικαστικῶν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ φανερώσῃ ἐν τῷ συμ-
βουλῇ, ἀν γνωρίζῃ περὶ ἐκτοῦ λόγον τινὰ ἐξαίρεσεως. Τὸ δὲ
συμβούλιον, ἀκοῦσαν τὸν εἰσαγγελέα, ἀποφασίζει ἀν ὁ εἰρημέ-
νος πρέπει νὰ κάμῃ, κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἀποχῇ
τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπηρεσίας του καθηκόντων. Ἐάν εἰ-
ρηνοδίκης τις εὐρίσκεται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν, ἀναβάλ-
λει τὴν ὑπόθεσιν, κάμνει περὶ τούτου ἔκθεσιν πρὸς τὸν πρόε-
δρον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ περιμένει κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τὴν
ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου. Ποιν. 53. Πολ. 227.

38. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 ἀριθ. 3-6 ἀναφερόμενοι ἐξαίρεσεως
λόγοι εἰμποροῦν νὰ προταθοῦν μόνον παρ' ἐκείνου τοῦ διαδί-
κου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου διεγράφησαν, οἱ δὲ λοιποὶ, παρ' ὄλων
τῶν διαδίκων.

39. Τὴν ἐξαίρεσιν πρέπει νὰ προβάλλῃ τις πάντοτε, πρὶν
ἐκουσίως ἀναλάβῃ τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα· ἐπομένως ὁ μὲν ἐνά-
γων, πρὶν τῆς παραδόσεως τῆς ἀγωγῆς, ὁ δὲ ἐναγόμενος, πρὶν
ἐπιχειρήσῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν ἐνδικὸν πρᾶξιν· κατὰ πᾶ-
σαν δὲ περίπτωσιν πρὸ πάσης ἐνστάσεως, καὶ πρὸ αὐτῆς ἀκόμη
τῆς περὶ ἀναρμοδιότητος. — Ὅστις ἐπομένως θέλει νὰ μετα-
χειρισθῇ δι κ α σ τ ῆ ν τ ι ν α 1) ὡς μάρτυρα ἢ πραγματογνώ-
μονα, κατὰ τινὰ ὑπόθεσιν εἰσαγγεῖσιν εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς
τὸ ὁποῖον ὁ δι κ α σ τ ῆ ς 2) οὗτος ἀνήκει, ἀναγγέλλει τούτο
κατὰ τὴν ἤδη ὀρισμένην ἐποχὴν· ἄλλως στερεῖται τοῦ δικαιώ-
ματός τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὸν μάρτυρα ἢ τὸν πραγματογνώ-
μονα τούτον. Πολ. 24. 582. Ποιν. 52.

1) Γ. δικαστικὸν τινὰ ὑπάλληλον 2) Γ. περιέχει.

40. Τότε μόνον γίνεται ἐξ αἰ ρ ε σ ι ς δι κ α σ τ οῦ καὶ
(ΤΟΜ. Α΄.)

1) κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, ὅταν οἱ λόγοι τῆς ἐξαιρέσεως προῆλθον μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς διαδικασίας, ἢ ἐγένοντο μετὰ ταῦτα γνωστοὶ εἰς τὸν διάδικον, καὶ ὅταν τοῦτο δύναται νὰ βεβαιωθῇ προσηκόντως.— Ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐξαίρεσις γίνῃ δεκτὴ, δύνανται, ἀλλὰ μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ ἐξαίρουντος, νὰ κηρυχθοῦν ἄκυροι ἐκεῖναι αἱ πράξεις τῆς προηγηθείσης διαδικασίας, αἱ ὁποῖαι ἐγείναν, ἀφοῦ προέκυψεν ὁ περὶ ἐξαιρέσεως λόγος, καὶ εἰς τὰς ὁποίας συνέπραξεν ὁ ἐξαίρουμένος δικαστής. Ποιν. 52.

1) Γ. ἐξαίρεσις καὶ βραδύτερον εἶτι

41. Εἰς τὴν περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησιν πρέπει νὰ περιέχονται οἱ λόγοι, καὶ νὰ ᾖναι 1) βεβαιωμένοι.— Ἡ αἴτησις ἐγχειρίζεται, ἐὰν μὲν πρόκειται νὰ ἐξαίρεθῇ τῆς τῶν εἰρηνοδικῶν 2), παρὰ τῷ προέδρῳ τῶν πρωτοδικῶν· ἐὰν δὲ μέλλῃ νὰ ἐξαίρεθῇ πρωτοδίκης, ἐμποροδίκης, ἐφέτης, ἢ ἀρειοπαγίτης 3), παρὰ τοῖς προέδροις τῶν δικαστηρίων τούτων. Ποιν. 54. 55.

1) Γ. τούτῳχιστον 2) Γ. μέλος τι τοῦ εἰρηνοδικείου 3) Γ. μέλος τι πρωτοδικείου, ἐμποροδικείου, ἐφετείου, ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

42. Ἐὰν δὲν ἐδηλώθησαν οὐδὲ πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐβελαιώθησιν 1) οἱ περὶ ἐξαιρέσεως λόγοι, ἢ ἐὰν ἡ αἴτησις κατὰ τὰ ἄρθρα 38 καὶ 39 δὲν ἐγίνεν οὔτε παρὰ τοῦ προσήκοντος διαδίκου, οὔτε κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον, ἀπορρίπτεται αἴτη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως, κατ' ἐκθεσὶν τινος τῶν δικαστῶν γενομένην ἐν τῷ ἀκροτηρίῳ, καὶ ἀγορεύσαντος τοῦ εἰσαγγελέως. Ποιν. 54.

1) Γ. καὶ δὲν ἐβεβαιώθησαν προσηκόντως·

Γ'. Κοινοποίησις τῶν λόγων καὶ διαδικασίας.

43. Ἐὰν ἐνεχειρίσθῃ ἐγκαιρῶς καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα 1) τύπον ἡ περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησις, κοινοποιεῖται αὕτη πρῶτον εἰς τὸν ἐξαίρουμένον δικαστικὸν ὑπάλληλον, διὰ τὴν ἐκφρασθῇ περὶ τούτου, φέρεται ξηρεται, ἐπιμελεῖα

τοῦ ἐξαιρουέντος, εἰς τὸ ἀκροατήριον, καὶ γίνεται περὶ τούτου ἀπόφασις, ἀκουσθέντων τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως. Ποιν. 56. 588.

1) Γ. κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον καὶ

44. Ὁ ἐξαιρούμενος, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔλαβε τὴν κοινοποίησιν, ὀφείλει ν' ἀπέχῃ τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπερσίας τοῦ καθ' ἡχόντων 1). ἄλλως, ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν, καὶ καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων. Ποιν. 56. Πολ. 66.

1) Γ. κατὰ τὴν δικὴν ταύτην πάσης πράξεως τῆς ὑπερσίας τοῦ.

45. Βεβαιωθέντων τῶν περὶ ἐξαιρέσεως λόγων, τὸ δικαστήριον παραδέχεται τὴν ἐξαίρεσιν, καὶ διατάττει τὸν ἐξηρημένον νὰ ἀπέχῃ κατὰ τὴν δίκην ταύτην τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπερσίας τοῦ καθ' ἡκόντων· ἄλλως, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀπορρίπτεται ἡ αἴτησις, ἢ ἐπιβάλλεται κρείττων ἀπόδειξις. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ὁ ἐξαιρῶν πληρώνει τὰ ἐξόδα, καί, ἐὰν οἱ περὶ ἐξαιρέσεως λόγοι ἀποδειχθοῦν ψευδεῖς, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον εἴκοσι μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν· ἐν δὲ παραλόγῳ ἐξαίρεσει, προσέτι καὶ εἰς κράτησιν μιᾶς μέχρι τριῶν ἡμερῶν, καὶ εἰς ἀποζημιώσιν. Ποιν. 57.

Δ'. Ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων.

46. Τὸ πολυμελὲς δικαστήριον, παρὰ τῷ ὑπολοίῳ εἶναι διωρισμένος ὁ ἐξαιρούμενος, ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως, ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐξαιρουμένου, περὶ τῆς αἰτήσεως· ὅθεν προσλαμβάνει τὸ δικαστήριον, πρὸς ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως 1), ἀνκληροῦντα δικαστὴν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος ἐκ τῶν καὶ ὁ αὐτὸς δικαστὴς 2). Ποιν. 58.

1) Γ. διὰ ν' ἀποφασίσῃ 2) Γ. τακτικῶν δικαστῶν.

47. Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐγινε κατὰ τινος εἰρηνοδίκου 1), ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ παραπέμπει συγχρόνως τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως

τήσεως δίκης τινός προκύπτει κίνδυνος δι-
λειν. Πολ. 53. 54. 489. 528. 717. 7

50. Ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 49 ἀριθ. 1 καὶ
ἀριθμὸς θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχων πλέον,
σοι δικασταὶ, ὥστε οἱ πλείονες τῶν ἀπαρτι-
ριον ἤθελον εἶναι ἐκ τῶν παρέδρων, ἢ ἄλλ
προσειλημμένων ὑπαλλήλων. Ὁ. 278. Π

1) Γ. ἀναγκάιος.

51. Ἐὰν ἡ παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως
σεως πολυμελοῦς τινος δικαστηρίου (ἄρθροι

καὶ νὰ τοὺς παρακινήσῃ νὰ προτείνωσιν ἀρ' ὁ
τῶν, ἂν ᾖναι συνειδότες τῶν τειούτων λόγων
λαβόντες μέρος εἰς τὴν περὶ ἐξιρίσεως τῶν ἁρ
ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ λά-
τὴν ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ἂν, ὁ
ρίσειων, πρόκειται ἢ δὴ νὰ συμπληρωθῇ τὸ δικ-
ρωτικῶν μελῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς

4. Ἐὰν ἀμφοτέρω εἰς διάδικοι κάμουν αἴτη-
ἄρεισπαγιτῶν, εἰ δὲ ἐξαιρούμενοι ᾖναι πλείοις
κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ ἐξαίρεθῶσι,
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσθαι ἴσον ἀριθμὸν ὁ-
μὸς τῶν ἐξαίρεθησομένων ᾖναι ἄρτιος· ἔαν
πρῶτος αἰτήσας τὴν ἐξαίρεσιν δύναται νὰ ἐξαίρ-

5 Ἐὰν εἰς τῶν διαδίκων, ἢ ἀμφοτέρω ἐμοὶ
τῶν δυνάμενων κατὰ νόμον νὰ ἐξαίρεθῶσι δι-
δικαστήριον, συγκαίμενον ἐκ τῶν ἐξαίρεθέντων
δικαστῶν, ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐξαίρεθῆσας
ἐνός, ἢ παρ' ἑκατέρων τῶν διαδίκων ἐξαίρεθῆσας
δὲ τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ῥητῶς καὶ ἡ
ὁποίας πρέπει νὰ γίῃ ἡ περὶ ἐξαίρεσεως νέ-
λῃσας τὴν προθεσμίαν ταύτην διάδικος χά-
ἐξαίρεσεως, τὸ δὲ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει
ἀντιδίκον του, ἂν αὐτὸς κάμῃ ἐγκαίρως τὴν τ
σιν, καὶ καθ' ὅσον ὑπάρχει δικασταὶ δυνάμει

ἄλλου τινὸς λόγου, ὃ κατὰ νόμους ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν δὲν ὑπάρχει. — 3. ἐὰν ἐκ τῆς ἐν ῥητῇ τόπω συζη-

2. Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν συγχωρεῖται ὁλοκληρὸν ἢ ἐξαίρεσις, οὐδ' ἢ κατὰ μέρος ἐξαίρεσις τῶν δικαστῶν, ὥστε ὁ ὑπολειπούμενος αὐτῶν ἀριθμὸς νὰ μὴν εἴμπορῃ νὰ ἀποτελέσῃ νόμιμον τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου. Τοιαῦται τυχὸν προβλεπθεῖσαι ἐξαίρεσεις θάλουσιν θεωρεῖσθαι αὐτοδικαίως ἄκυροι. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν δευτέραν τῶν ἀνωτέρω δύο περιπτώσεων, μετὰ τὴν παρὰ τῶν διαδίκων προταθεῖσαν ἐξαίρεσιν ὅλων τῶν ἑαυτοῦ ἀπαιτουμένων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου τεσσάρων ἄρειοπαγитῶν, ἐξαίρεθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ ἄλλος τις ἢ ἄλλοι τινές, ὁ ἄρειος Πάγος, συμπληρούμενος ἐκ παρίδρων καὶ ἄλλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν, διακρίβῃ πρῶτον τὰς ἐξαίρεσις τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, μηδὲν λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 49 § 1 καὶ 50 τῆς πολιτ. καὶ 60 § 1 καὶ 61 τῆς ποινικῆς δικονομίας διατετασσομένων, καὶ ἂν αὗται ἐγκριθῶσι, προσκαλεῖνται οἱ ἐξαίρουντες διάδικαι νὰ περιορίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν παρ' αὐτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ ὁρισμῆνα. Ἄν δὲ δὲν ὑπάρχουν πλεόν δικασταὶ θυνάμενοι νὰ ἐξακριβώσιν, ἵνα καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τακτικῶν μελῶν, ἢ περὶ ἐξαίρεσις αἰτήσεις θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως ἄκυρος. — Τοιαύτη συμπλήρωσις τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκ παρίδρων καὶ ἄλλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν γίνεσθαι, καὶ ὅταν, ἀφ' οὗ ἐγκριθῶσιν αἱ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων προταθεῖσαι ἐξαίρεσις, μίλην τινὰ τοῦ δικαστηρίου ἔξακριβώσιν ἀφ' ἑαυτῶν. — Τὸ αὐτὸ πρᾶτται καὶ πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κυρίας δίκης, ὅταν ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μελῶν κολλεῖται διὰ τῆς ἐξαίρεσις τῆς αἰτήσεως τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἐξακριβέντων.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἀρθρου, οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ ἀντεισαγγελέως, προσλαμβανόμενοι πάριδροι, ἢ ἄλλοι ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ, δὲν ὑποκίονται εἰς ἐξαίρεσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἐξακριβώσιν ἀφ' ἑαυτῶν, κατὰ τὸ ἀρθρ. 37 τῆς πολιτ. δικονομίας· ἀλλ' ἕκαστος διάδικος θύναται, εἰς τοὺς οὕτως προσληφθέντας ἀναπληρωτικούς δικαστὰς νὰ κἀμῃ παρατηρήσεις περὶ τῆς τυχὸν ὑπαρχούτων λόγων τῆς ἐξαίρεσις,

τήσεως δίκης τινὸς προκύπτῃ κίνδυνος διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν. Πολ. 53. 54. 489. 528. 717. 736. Ποιν. 60.

50. Ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 49 ἀριθ. 1 καὶ 2 ἀναφερόμενος 1) ἀριθμὸς θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχων πλέον, ἐὰν ἐξηρήθησαν τόσοι δικασταί, ὥστε οἱ πλείονες τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ δικαστήριον ἤθελον εἶναι ἐκ τῶν παρέδρων, ἢ ἄλλων κατ' ἐπικουρίαν προσειλημμένων ὑπαλλήλων. Ὁ. 278. Πολ. 480. Ποιν. 61.

1) Γ. ἀναγκάιος.

51. Ἐὰν ἡ παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως ζητηθῇ δι' ἐξαιρέσεως πολυμελοῦς τινος δικαστηρίου (ἄρθρον 41 καὶ 47), ἀπο-

καὶ νὰ τοὺς παρακινήσῃ νὰ προτείνωσιν ἀρ' αὐτῶν τὴν ἐξαιρείσιν τῶν, ἀν ἦναι συνειδότες τῶν τοιούτων λόγων τῆς ἐξαιρέσεως. — Οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν περὶ ἐξαιρέσεως τῶν ἁραιοπαγιδῶν ἀπόφασιν ἀναπληρωτικῶς δικαζταὶ δὲν δύνανται νὰ λάβουν πλέον μέρος εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑπεθέσεως, ἀν, ἐγκριθεῖσάν τῶν ἐξαιρέσεων, πρόκειται ἡδὴ νὰ συμπληρωθῇ τὸ δικαστήριον ἐκ συμπληρωτικῶν μελῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑπεθέσεως.

4. Ἐὰν ἀμφοτέραι εἰς διάδικον κάμουν αἰτήσεις περὶ ἐξαιρέσεως ἁραιοπαγιδῶν, εἰ δὲ ἐξαιρούμενοι ἦναι πλείονες τῶν δυναμένων, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ ἐξαιρεθῶσι, τότε ἐκότερος αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρῃ τὸν ἴσον ἀριθμὸν δικαστῶν, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαίρεθησμένων ᾖ ἴσος ἀριθμῷ περὶ τούτου, ὁ πρῶτος αἰτήσας τὴν ἐξαιρείσιν δύναται νὰ ἐξαίρῃ ἕνα περισσότερον.

5. Ἐὰν εἷς τῶν διαδίκων, ἡ ἀμφοτέραι ἐμοῦ ἐξαιρέσωσι πλείονας τῶν δυναμένων κατὰ νόμον νὰ ἐξαίρεθῶσι δικαστῶν, ἡλικίῃ καὶ τὸ δικαστήριον, συγκαίμενον ἐκ τῶν ἐξαίρεθέντων καὶ μὴ ἐξαίρεθέντων δικαστῶν, ἀποφασίζει προηγουμένως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἐνὸς, ἡ παρ' ἐκατέρων τῶν διαδίκων ἐξαίρεθησμένων δικαστῶν, ἐπὶ δὲ τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ῥητῶς καὶ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γίνῃ ἡ περὶ ἐξαιρέσεως νέα αἴτησις. — Ὁ παραμαλῆσας τὴν προθεσίαν ταύτην διάδικος χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως, τὸ δὲ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἐπιδίκον του, ἀν αὐτὸς κάμῃ ἐγκρίτως τὴν περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησιν καὶ καθ' ὅσον ὑπάρχει δικασταὶ δύναμει νὰ ἐξαίρεθῶσι.

φασίζει περί τούτου ὁ Ἄρειος Πάγος. — Ὡς λόγοι τῆς παραπομπῆς θεωροῦνται ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 1 οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 σημειούμενοι. — Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 2 καὶ 3, ἡ ἐκτίμησις τῶν περὶ παραπομπῆς λόγων ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. Ποιν. 63. Πολ. 806.

52. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 1, τὸ δικαστήριον παραδέχεται ἢ ἀποβρίπτει τὴν περὶ παραπομπῆς αἵτησιν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 38-42 ὠρισμένα. Ἡ δὲ περαιτέρω διαδικασία κανονίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 43-48. Ποιν. 64.

53. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 2, δύναται ὅλοι οἱ διάδικοι νὰ ζητήσουν τὴν παραπομπήν. Ἡ αἵτησις ἐγχειρίζεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ πρέπει νὰ ᾗται βεβαιωμένη. Περὶ τούτου γίνεται συζήτησις καὶ ἀποφασίς, ἀφ' οὗ ἀναγνώσῃ ἔχθουσιν εἰς τῶν Ἀρειοπαγитῶν, καὶ ἀκουσθῶσιν οἱ τε διάδικοι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 35 ὠρισμένα. Πολ. 588, 4. Ποιν. 64.

54. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 3, ἡ παραπομπὴ δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ, εἰμὴ κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, διὰ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως ὅθεν πέμπουν οἱ εἰσαγγελεῖς τὰς αἰτήσεις των μετὰ τῶν λόγων καὶ τῶν υποστηρίζόντων αὐτοὺς ἐγγράφων εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν, ἥτις διατάσσει τὰ περαιτέρω. — Ἡ συζήτησις γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ πρότασιν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως. Ποιν. 62.

55. Ἐὰν ἡ περὶ παραπομπῆς αἵτησις ἀπερρίφθῃ, δύναται, ἐὰν ὑπάρχουν νέοι λόγοι, νὰ γενῇ νέα αἵτησις. Ποιν. 64.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Α'. Ἀγωγὰι κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

56. Ὅστις, ἐνεκὲν ὁποιασδήποτε δολιότητος ἢ ἀπάτης, ἐνεκὲν ἀσυγγνώστου ἀμελείας ἢ παραδρομῆς, ἐνεκὲν ἀρνήσεως δικαίωμα τῶν 1) ἢ ὑπηρεσίας, φρονεῖ ἑαυτὸν ἡδι-

κλιμένον παρὰ τινος κλητῆρος, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, διαιτητοῦ, εἰρηνοδίκου, εἰσαγγελέως, δικαστοῦ, δικαστικοῦ γραμματέως, ἢ ὁλοκλήρου τινὸς δικαστηρίου, ἐκ π λ η ρ ο ὕ ν τ ο ς δ ι κ α σ τ ι κ ᾶ 2), δικαστικῆς ἀστυνομίας, ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας ἔργα, ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐὰν ἀνευ τούτου δὲν ᾔθελεν ὑποφέρει τὴν ζημίαν ἢ τὴν στέρησιν ταύτην, νὰ κάμῃ κατὰ τῶν εἰρημμένων πολιτικὴν ἀγωγὴν περὶ ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς ἢ πειθαρχικῆς καταδιώξεως α). 'Ο. 141. 161. 172. 297. Π. Ν. 482. Πον. 65. Πολ. 126.

1) Γ. δικαιούσης 2) Γ. κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν δικαστικῶν..... ἔργων

α) Δ. 8 Ἰουλ. 1838 περὶ ἀγωγῆς κακοδικίου.

1. Ὁ θέλων νὰ κάμῃ κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ ὥρισμένας περιπτώσεις, ἀγωγὴν κακοδικίου, ἢ νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἀρθροῖς 66 τῆς πολιτικῆς καὶ 68 τῆς ποινικῆς δικονομίας περιπτώσεις, κατὰ δικαστικῶν τινος ὑπαλλήλου, ἢ καὶ καθ' ὁλοκλήρου δικαστηρίου, ἀφ' οὗ ἐνεργήσῃ τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρου 60 τῆς πολιτικῆς δικονομίας περὶ θεραπείας διαταγόμενα, δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀγωγὴν, ἀν προηγουμένως δὲν αἰτήσῃ καὶ λάβῃ πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρ' ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ εἰδικώτερον ὥρισμένα, ᾔθελεν εἶσθαι ἀρμόδιον νὰ δικάσῃ τὴν προκαίμενην ἀγωγὴν κακοδικίου.

2. Ἡ περὶ τούτου αἴτησις γίνεται δι' ἀναφορᾶς, ὑπογεγραμμένης ἥτοι παρὰ τοῦ νομιζόντος ἑαυτὸν ἠδικημένον διαδίκου, ἢ παρὰ πληρεξουσίου, ἔχοντος εἰδικὴν καὶ ἐπίσημον κληρεξουσιότητα, ἥτις ἐπισυνάπτεται ἐν τῇ ἀναφορᾷ, ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα τυχὸν δικαιολογητικὰ τῆς αἰτήσεως ἐγγράφα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας. — Ὅσακις δὲν ὑπάρχουν δικαιολογητικὰ ἐγγράφα, εἰ λόγοι τῆς αἰτήσεως, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης ἀκυρότητας, νὰ ᾔῃαι τοῦλάχιστον βεβαιωμένοι.

3. Τὸ δικαστήριον βασανίζει ἀνευ ἀναβολῆς ἐν συμβουλῇ τὴν αἴτησιν, ἀπόντων μὲν τῶν διαδίκων, ἀουσθέντος δὲ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ ἥτοι ἀποφαίνεται αὐτὴν ἀπαράδεκτον, ἢ ἐπιτρέπει ἀπλῶς τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς. Εἰς τὴν πρώτην ἔμωσ περιπτώσει, ἢ,

57. Ἄρνησις δικαιώματος 4) ἐκ μέρους δικαστοῦ πρὸς τὴν δικαστηρίου ὑπάρχει, — 1. ὅταν παραλείπωσι δικα-

ιστήριον τῆς αἰτήσεως θέλει γίνεσθαι πάντοτε δι' αἰτιολογημέ-
νης ἀποφάσεως, περιεχομένης δια τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 182 καὶ 183
τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενα προσόντα, καὶ ἔσθωσιν
συνοπτικὴν ὧν τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς αἰτήσεως. — Κατὰ τῶν
τοιούτων ἀποφάσεων ἐφισκίς δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ ὅταν τὸ δικα-
στήριον ἀποφαίνεται τὴν αἴτησιν ἀπαράδεκτον. Εἰς τοιαύτην περί-
πτωσιν ὁ αἰτήσας τὴν ἀδίκαν ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν ἐν-
τός ἐνός μηνὸς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπιδοθῇ πρὸς αὐτὸν ἡ ἀπόφασις, ἐπι-
μυλίσκῃ τοῦ εἰσαγγελέως. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐφέσεως θέλει γίνεσθαι
εἰς τὸν πρῶτον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, τὸ ὅποιον θέλει διακρί-
ναι κατὰ τὸν ἕως βεβηέντα τρόπον, καὶ τοιοῦτου δικαστηρίου μὴ
ἔσθω, ἡ ἀπόφασις μείναι ἀνέκλητος καὶ ὀριστικῇ. — Αἰτήσεις ἀναιρέ-
σεως δὲν ἐπιτρέπεται, οὔτε εἰς τὰς περὶ ἀδίκας αἰτήσεις, οὔτε εἰς
τὰς περὶ κακοδικίου δίκας.

4. Ἐάν ἡ αἴτησις κριθῇ ἀπαράδεκτος, ὁ ἀποτυχὼν διάδικος κα-
ταδικάζεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν,
φωλαττομένου τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς ἔχοντας τοιοῦτον, νὰ ζητή-
σῃ καὶ ἀποζημίωσιν ἕκαστῶν τῶν ἐκ τούτου προσβλεψαμένων ζημιῶν
καὶ ἐξόδων.

5. Ἄν ἡ αἴτησις γυνῇ δοθῇ, καὶ δοθῇ ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς
τοῦ κακοδικίου ἀγωγῆς ἀδεια, πράττονται τὰ ἐν τῇ περὶ δικονομίας
(ἄρθρ. 61-64) ὁρισμείνα· ἀλλ' ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἀγω-
γὴν τοῦ ἐντός ἐνός μηνὸς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγειναι πρὸς αὐτὸν, ἐπιμι-
λίσκῃ τοῦ εἰσαγγελέως. Ἡ ἐπίδοσις τῆς πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ἀγω-
γῆς ἀδείας. Πᾶσα δὲ μετὰ τὴν προδοσίαν ταύτην γενομένη ἀγωγή
ἀπαρτίζεται κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, τῶν διαδίκων, καὶ
αὐτεπαγγέλτως, ὁ δὲ ἐνάγων καταδικάζεται προσέτι εἰς πρόσ-
τιμον τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν, εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ πληρωμὴν
ἐξόδων.

6. Εἰς πᾶν ἔγγραφον ἀγωγῆς κακοδικίου πρέπει νὰ ἐπισυνάπτα-
ται καὶ ἡ περὶ αὐτῆς ληφθεῖσα ἀδεια, ἄλλως ἡ ἀγωγή θεωρεῖται
ἀντιδικαίως ἀκυρὸς.

7. Ἡ πρὸς ἀγωγὴν κακοδικίου αἴτησις ἀδείας δὲν εἶναι λόγος
ἐξαιρέσεως καὶ ἐν τοιαύτῃ ἐξαιρέσει περὶβληθῇ, δὲν ἀναβάλλει

καστηρίου, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς π
ῆ ποινικῆς καταδιώξεως. Πολ. 206. 20

1) Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς.

63. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως
τῆς περὶ αὐτῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, π
ἐναγόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ τὰ
καστικῆς πράξεως κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἥτι
εἰς τὴν ἔγκλησιν 1)· ἄλλως, θεωρεῖται
σία, καὶ οἱ παραβάται καταδικάζονται εἰς π
καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ ἐξό
1) Γ. τὸ παραπεμπον.

64. Ἐὰν δ ὑπάλληλος ἢ τὸ δικαστήριον
βάλλεται εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς τὴν πλη
ἐπιφυλαττομένης τῆς πειθαρχικῆς ἢ τῆς
ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμῇ πρὸς τοῦτο. — Ἐὰν
καθυποβάλλεται εἰς τε τὴν ἐν τῷ ἀρθρῳ 62 ὥρ
εἰς χρηματικὴν ποινὴν διακοσίων δραχμῶν, κα
ρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων. Πολ. 66.

Ε'. Ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσε

65. Ἡ εἰς τὴν ἔγκλησιν 1) ἀφορμὴν δο
συνήθων ἐνδίκων μέσων μὴ προσβληθεῖσα ἀπόφ
κῆρὸς τῆς ὥς πρὸς τοὺς διαδίκους, καθὼς καὶ
τοσοῦτω δ ἐνοχὸς ὑπάλληλος, ἢ τὸ ἐνοχὸν δικασ
χρεοῦται νὰ ἀντικαταστήσῃ 2) τὴν ἐντεῦθεν
νην εἰς τὸν ἀδικηθέντα διάδικον ζημίαν.

1) Γ. τὸ παραπεμπον 2) Γ. ν' ἀπαιτησιν.

ς'. Ὅτι ἡ αὐτὴ διαδικασία, καὶ ὅταν δ νόμος
εὐθύνην.

66. Ἡ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 58-65 ἀναφερομένη διαδικα
νεται, καὶ ὅταν νόμος τις ἀποφαίνεται τινα τῶν ἐν
56 ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἢ τὸ δι
αὐτὸ, ὑπεύθυνον, καὶ ἐν τῇ περὶ τῆς κυρίας δίκης

θῆ ἢ κατ' αὐτοῦ προσωπικῇ κατάλήφεισις. Πολ. 33.
64. 92. 135. 142. 203. 896. 897. 939. 945.
52. Ποιν. 68.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ἰ κ ο ι 4), καὶ ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμφάνις
αὐτῶν.

'. Δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου.
διέδικαι.

Εκείνος μόνον, ὅστις προτείνει ἢ υπερασπίζεται ἀει-
πλὸν αὐτοῦ συμφέρον, δύναται νὰ παρασταθῇ ὡς ἐνά-
γαγόμενος εἰς πολιτικὴν δίκην. Πολ. 4025.

Β'. Νομιμοποιήσις πρὸς τὴν δίκην.

Ἡ ἀπόδειξις, ὅτι οἱ διάδικοι ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ
ἴδωσι τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν ὡς ἐνάγοντες ἢ ἐνα-
γόμενοι τοῦ δικαστηρίου, δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ καὶ
ἁμαρτος κατὰ πᾶσαν τῆς διαδικασίας στάσιν· καὶ ἡ
του ἀπόφασις δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὸν
ἔχοντα τὸ δικαίωμα ἢ τὴν ὑποχρέωσιν. Πολ. 533,3.

Γ'. Προσεπίκλησις.

Ενάγοντες καὶ ἐναγόμενοι, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους δύνα-
μιφισθηθῇ, ἢ ἀμφισβητεῖται τῷ ὄντι τὸ δικαίωμα
ἰασπίζειν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὴν δικαζομένην
, ἢ ὅσοι, καταδιωχόμενοι διὰ πραγματικῆς ἀγωγῆς,
ουσι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα ὑπὸ ξένον ὄνομα 4)
δικαίωμα νὰ προσκαλέσων πρὸς συζήτησιν τῆς ὑπο-
χείνουσ, παρὰ τῶν ὁποίων μετέβη εἰς αὐτοὺς τὸ δι-
ἡ ἢ ὑποχρέωσις, ἢ ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἔχουν τὴν
ἡν. Πολ. 544. 608. 609.
ἡν ὀνόματι ἄλλου.

Δ'. Ὀμόδικοι καὶ ἀνακοίνωσις τῆς δίκης.

Δείοντες ἄνθρωποι δύνανται, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ κοινοῦ

σκοποῦ, τότε μόνον νὰ ἐνάξωσιν ἢ νὰ ἐναχθῶσι κοινῶς, ἐὰ κοινωνῶσι δικαιώματος ἢ ὑποχρεώσεώς τινος, ἢ ἐὰν ἄλλω ἔχωσιν εἰς τὴν ἑκβασιν τῆς δίκης ἴδιον ἄμεσον συμφέρον, προκύπτον ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος καὶ τῆς αὐτῆς νομίμου αἰτίας.

71. Ἐὰν ἐκ πολλῶν κοινωνῶν τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος μόνον εἷς ἢ τινες ἐνάγωσιν, οἱ δὲ ἄλλοι δὲν θέλουν νὰ συμπράξωσι μετ' αὐτῶν, δύνανται οἱ πρῶτοι νὰ προσκαλέσων τοὺς τελευταίους πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἐὰν ἡ διεξαγωγή τῆς δίκης ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προσλεύσεως αὐτῶν. Πολ. 496. 539. 553. 562. 602. 603.

72. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ὡς πρὸς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ συμφωνίαν 1), ἔχει καὶ ὁ ἐναγόμενος, ἐὰν μόνον εἷς ἢ τινες τῶν κοινωνῶν τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος παρίστανται κατ' αὐτοῦ, ἢ ἐὰν ὁ ἐνάγων ἐνήγαγε μόνον ἓνα ἥτις, ἀλλ' ὄχι ὅλους τοὺς κοινωνοὺς τῆς αὐτῆς ὑποχρεώσεως. Πολ. 504. 553. 562. 602. 603.

1) Γ. κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑποτιθέμενα.

73. Ἐπίσης δύναται ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ἐναγόμενος νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν δίκην εἰς ἐκεῖνον ἢ εἰς ἐκεῖνους, παρὰ τῶν ὁποίων θέλουν ἀπαίτησεῖ ἐγγύησιν ἢ ἀποζημίωσιν 1) ἕνεκα τοῦ διαφιλονεικουμένου πράγματος. Πολ. 553. 564. 562. 604. 607.

1) Γ. ἔχουν ἀπαιτήσεις ἐγγυήσεως ἢ ἀποζημιώσεως.

Ε'. Ἰκανότης τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι.

74. Πᾶς ἔχων τὴν ἀπεριόριστον διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, ἔχει καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ ἐμφανίζεται ἐπὶ δικαστηρίου, καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ ἢ νὰ ὑπερασπίζῃ ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι τὰ δίκαιά του. — Ὅθεν ὅσοι διατελοῦσιν ὑπ' ὁποιαδήποτε ἐπιμελείαν, γυναῖκες ὑπανδροὶ ὡς πρὸς τὰ κτήματα, τὰ ὅποια δὲν δύνανται νὰ διαθέσων ἐλευθέρως, παῖδες οἰκογενείας ὡς πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς περιουσίας των, τοῦ ὁποίου ἡ δια-

καὶ ἐὰν ἡ διεξήγησις
 ταύτης ἐκ τῆς παρ.
 562. 602. 603.
 ἐν τῷ προσηγορ.
 ὅ ἐν ἀρχῇ μεν.
 τοῦ δικαιοῦς καὶ
 ἡμεῖς μόνον ἐν τῷ
 ἡς ὑποχρέωσιν.

ἡμεῖς ὑποτιθέμεθα.
 ὅ ἐν ἀρχῇ μεν
 ἡμεῖς, παρὰ τῶν
 ἡμεῖς ἀποζημιω-
 τος. Παρ. 563.
 περὶ τῆς
 δικαιοσύνης ἐν
 ἡμεῖς τῆς

70.
 ἀρχῇ
 παρὰ
 στή μ.
 τῆς πότε
 ἀπὸ δίδεται

1) Γ καθιερῶ

1) Ὑπο Τόμ. Β'.
 σίσις τῶν δῆμων
 Δ. 12 Μαΐου 183
 μισθῶ, τῶν δῆμων,
 σὺν διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν
 πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν
 μίαν, διὰ τοῦ προ-
 κέρχων—δ') τὰ ἀγ-
 γὰς σωματοῦ, διὰ τοῦ
 τῆς διοικήσεως των.—
 αὐτῶν ἀντιπρόσωποι
 ἡμεῖς ἐν αὐτοῖς

ς'. Ὡστόσο τῶν δικαιοσύμων τῶν δικαίων.

76. Οἱ δικάζοντες ἐν γένει καὶ πρὸς δικαιοσύμους καὶ πρὸς ἀνόμους ὑποχρεώσεις.— Ἐν μέρει δὲ 1) ἔχουν ἀπερίττοιτοι τὸ δικαίωμα τοῦ προσέγγεσθαι εἰς ὅλας τὰς ἐν τῷ ἀρχιπτερίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ γενομένας συζητήσεις 2), καὶ ἐν αὐτῇ γίνονται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν ἔχουν προσέτι τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου, ὅταν προσκαλῶνται 3) πρὸς τινα ἐξηγήσιν, ἢτοι κατ' ἀπαιτήσιν τινος δικαίου, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.— Ἐκτὸς τούτου ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ αἰδῶν εἰς τὸ δικαστήριον ἐγγράφους αἰτήσεις περὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν υποθέσεων, νὰ συζητῶσιν ἐγγράφως καὶ πρᾶξικῶς, ἢ νὰ παρίστανται διὰ πληρεξουσίων. Πολ. 94. 429. 439. 462. 472. 737.

1) Γ. ἰδίως δὲ 2) Γ. γινόμενας δικαστ. πράξεις, 3) Γ. ἀποπροσώπων.

8. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς εἰσνομίας γραμματεὺς δύναται νὰ διαρίσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος πρὸς παράστασιν τοῦ δημοσίου ὑπάλληλον τοῦ κλάδου του ἐπιτήθειον καὶ ἱκανῶς τὸν νόμον κατέχοντα, ἢ καὶ εἰς συνήγορόν τινα τῶν δικαστηρίων τῆς πρωτεύουσας νὰ ἀναθέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο· ἡ δὲ πρὸς τὸν σκεπὸν τοῦτον παραγγελία του ἐπὶ χεὶ τόπον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀπειτουμένης νομίμου πληρεξουσίουτος.

4. Ἐάν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἰδαφίμ 6', γ', δ', ἀναφερόμενοι ἢ μέλος τι τῆς ἀρμοδίας διοικήσεως θέλῃ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, ἢ ἂν πρὸς τοῦτο μίλλῃ νὰ διορισθῇ δικηγόρος τις, πρέπει νὰ γνωστοποιῇται τοῦτο εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀρχὴν, ὅταν ζητήται ἢ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς δίκης ἀναγκαίᾳ ἐγκρίσις· αὕτη θέλει ἀναφέρει βεβαίως τοῦτο, καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πληρεξουσίουτος κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

5. Ἐν τῷ δημοσίῳ, δημῳ, φιλάνθρωπα καὶ ἄλλα δημόσια κατεστήματα καὶ σωματεῖα ἵται ἐνάγοντες, ἢ ἐν τῷ δικαστηρίῳ παράστασις των γίνεται ὡσαύτως κατὰ τοῦς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος διατάγματος.

(Ὅρα καὶ Τόμ. Β'. ἄρθρ. 1. §. 4. τοῦ Ν. 16 Μαΐου 1845 περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν.)

Ζ'. Ὅτι κρείττων ἢ θέσις τοῦ ἐναγομένου.

77. Ἡ θέσις τοῦ ἐναγομένου εἶναι εἰς πολλὰ κρείττων τῆς τοῦ ἐνάγοντος· ἰδίως δὲ — 1. ὁ ἐναγόμενος ἀπαλλάττεται, ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν δύναται νὰ ἀποδείξῃ τοὺς λόγους 1) τῆς ἀγωγῆς του, ἂν καὶ ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται τὸ κατ' ἐαυτὸν νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐνστάσεις του· — 2. ὁ ἐνάγων ὀφείλει ἐνίοτε νὰ δίδῃ ἐγγύησιν· καὶ — 3. δύναται εἰς τινὰς περιπτώσεις νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ κάμῃ 2) ἀγωγὴν. Πολ. 78. 84.

1) Γ. τὴν ἐάσιν 2) Γ. κινήσῃ.

Η'. Ἐγγύσις ἐνεκα ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

78. Ἀλλοδαποὶ, οἵτινες ἐνάγουν ἡμεδαποὺς, δίδουν 1) εἰς τὸν ἐναγόμενον, κατ' αἵτησιν αὐτοῦ, ἀσφάλειαν ἐνεκα τῶν ἐνδεχομένων ζημιῶν καὶ ἐξόδων· καὶ μέχρις οὗτο δοθῇ αὕτη, δὲν ὑποχρεοῦται ὁ ἡμεδαπὸς νὰ ἀπολογηθῇ 2) εἰς τὴν ἀγωγὴν. — Ἡ ἀπόφασις, ἡ διατάττουσα τὴν ἐγγύησιν, προσδιορίζει συγχρόνως καὶ τὴν ποσότητα αὐτῆς. Πολ. 77. 553, 3. 582, 4. 840. 992, 2.

1) Γ. ὀφείλουν νὰ δώσουν 2) Γ. ν' ἀπαντήσῃ

79. Ὑποχρέωσις πρὸς ἐγγύησιν δὲν ὑπάρχει, — 1. ὅταν ὁ ξένος ᾗ νὰ ἰκαθαρμμένος ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἔχων ἐναυτῇ 1) ἀποκρῶντα ἀκίνητα κτήματα· — 2. ἐὰν τοσοῦτο μέρος τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἀλλοδαποῦ ᾗναι ἀδιαφιλονέικητον, ὅσον ἀποτελοῦν τὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἐνδεχομένη ζημία· — 3. εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὸ ἐμπόριον ἢ τὰς συναλλαγματικὰς. — Ἐπιφυλάττονται δὲ αἱ ἰδιαιτέρας συνθήκαι τοῦ Κράτους 2) α). Πολ. 999, 2.

1) Γ. ὁ ἀλλοδαπὸς ἔχῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι 2) Γ. ταῦτα δὲ καθέσων ἰδιαιτέρας συνθήκαι τοῦ Κράτους δὲν ὀρίζουν ἄλλως πως.

80. Κατὰ τὰς μεταξὺ ἡμεδαπῶν διαφορὰς, τότε μόνον δύναται νὰ ἀπαιτηθῶσιν ἐγγυήσεις, ὅταν τοῦτο διατάσσεται ῥητῶς

α) Ὑπ. Τόμ. Β'. Δ. περὶ Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἀρθρον 27, καὶ λ. Συνθήκαι τοῦ Κράτους.

(ΤΟΜ. Α')

παρὰ τοῦ παρόντος νόμου. Πολ. 186. 624. 723. 733. 734. 4005. 4030. 4034. 4032. 4033. 4036. 4047.

Θ'. Πρόκλησις πρὸς ἀγωγήν.

84. Πρόκλησις πρὸς ἀγωγήν τότε μόνον γίνεται, — 1. όταν ὁ προκαλούμενος, χωρὶς νὰ ἔχη τὴν διακατοχὴν, καυχᾶται ὅτι ἔχει ἀξίωσιν, ἕνεκα τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐναχθῇ ἄλλος — 2. όταν ὑπάρχῃ κίνδυνος, ὅτι ἐνστασίς τις ἢ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς δύναται νὰ ματαιωθῇ ἐντελῶς, παρερχομένου τοῦ χρόνου. Πολ. 77.

82. Ἡ πρόκλησις πρέπει νὰ περιέχῃ, — 1. κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 84 ἀριθ. 1, ἀκριβῆ σημείωσιν τῆς ἐνδίκου ἀξιώσεως, περὶ τῆς ὁποίας καυχᾶται ὁ προκαλούμενος· ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρου 84 ἀριθ. 2, ἀκριβῆ σημείωσιν τῆς ἐνστάσεως — 2. προθεσμίαν πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς, ἥτις ὅμως δὲν εἴμπορεῖ νὰ ᾔται β ρ α δ υ τ ε ρ α 4) τῶν τριάκοντα ἡμερῶν. Πολ. 193-197.

1) Γ. βραχυτέρα.

83. Ὁ προκαλούμενος ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα ἐνάγοντος· ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, τοῦ εἰδους τῆς ἀγωγῆς κτλ. — Ὁ αὐτὸς δύναται νὰ προσβάλῃ τὸ παραδεκτὸν τῆς προκλήσεως, τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐγένεν αὕτη κτλ. Πολ. 16, ε.

84. Ἡ πρόκλησις γίνεται παρὰ τῷ κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ· καὶ ἐὰν πρόκειται κατὰ τὸ ἀρθρον 22 ἐκλογὴ μεταξὺ διαφόρων δικαστηρίων, παρ' ἐνὶ τῶν ἀρμοδίων τούτων δικαστηρίων. — Εἰς τὴν παράδοσιν 1) τῆς προκλήσεως καὶ τὴν περὶ ταύτης συζήτησιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν γένει περὶ παραδόσεων 2) καὶ δικαστικῶν συζητήσεων ὠρισμένα. Πολ. 438. 445-ε. 565 ε.

1) Γ. ἐπίδοσιν 2) Γ. ἐπιδόσεων

85. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 84 ἀριθ. 2, ἡ πρόκλησις σ τη ρ ί ζ ει τ ῆ ν ἐ ξ α κ ο λ ο ύ θ η σ ι ν τ ῆ ς ἐ ν

τάσας 4), ἂν καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν πρέπει ἀναγκαιῶς νὰ παρῇ ἡ ἐνστάσις, παρῇλθεν ἤδη πρὸ τῆς ἀποφάσεως, τῆς ἀποφαινομένης τὸ παραδεκτὸν ἢ ἀπαράδεκτον 2) τῆς προκλήσεως. — Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὁμῶς παύει, ἢ ἡ πρόκλησις ἀπορρίφθῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ὡς ἀπαράδεκτος ἢ μὴ βάσιμος, ἢ ὁ προκαλὼν δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν περὶ παραδοχῆς τῆς προκλήσεως συζήτησιν. Πολ. 86 εἰ.

1) Γ. καθιστᾷ τὴν ἐνστασιν διαρκῆ 2) Γ. περὶ τοῦ παραδεκτοῦ.

86. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐδαφ. 2 ἀναφερομένας περιπτώσεις, καταδικάζεται ὁ προκαλὼν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ ὁ προκαλούμενός ἔχει, ἐκτὸς τούτου, τὸ δικαίωμα νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἐπὶ τῇ προκλήσει δοθεῖσαν τυχὸν ἀγωγὴν του. Πολ. 85.

87. Ἐὰν ὁ προκαλούμενος, ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης αὐτῷ προθεσμίας, δὲν κάμῃ ἐνστάσιν κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς προκλήσεως, καὶ δὲν δώσῃ ἀγωγὴν, τὸ δικαστήριον, κατὰ πρότασιν τοῦ προκαλοῦντος, ἀποφασίζει, ὅτι, κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 84 ἀριθ. 1, ἡ ἀγωγὴ παρ' ἐγράφῃ 1), ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 84 ἀριθ. 2, ἡ ἐνστάσις φυλάττει ἐν παντὶ καιρῷ διαρκῆ τὴν ἐνέργειάν της.

1) Γ. ἀπετίσθη.

88. Ὅταν ἡ περὶ τοῦ μὴ παραδεκτοῦ ἐνστάσις, ἀντιταχθεῖσά εἰς τὴν πρόκλησιν, ἀπερρίφθῃ, πρέπει, ἐὰν ὁ ἐνάγων παρ' ἐστῇ 1) ἤδη τὴν ἀγωγὴν, νὰ ἐξακολουθῇ ἡ διαδικασία τῆς κυρίας ὑποθέσεως· ἄλλως, δίδεται εἰς αὐτὸν προσέτι προθεσμία δέκα ἡμερῶν διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν του, τῆς ὁποίας παρελθούσης ἀνωφελῶς, πράττονται τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατεταγμένα. Πολ. 87.

1) Γ. ἐμνήσθη.

Ι'. Παρέμβασις καὶ ἀνακοπὴ παρὰ τρίτου.

89. Πᾶς τρίτος, ὅστις κατὰ τινα μεταξὺ ἄλλων διαδίκων ἐκκρεμῇ ἡ ἤδη ἀποφασισμένην δίκην ἔχει (ἐγδικογ1) συμφέρον,

δύνανται, ἂν καὶ δὲν προσεκληθῇ ἐπὶ τούτου, νὰ παρεμβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκκρεμοῦς ἔτι ὑποθέσεως, ἢ νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἤδη ἀπαγγελομένην ἀπόφασιν. Πολ. 234. 238. 645. 684.

1) Γ. ἔνομον.

90. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παρ έμβασις 1) δύναται νὰ γένη ὡς κυρία ἢ παρεμπιπτούσα ἀγωγή. — Περὶ τῆς πρώτης ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ περὶ ἀγωγῶν ἀρχαί, περὶ δὲ τῆς δευτέρας ἰδιαιτέρως αἱ περὶ παρεμπιπτούσων ἀγωγῶν. — Ἀμφότεραι γίνονται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι ἐκκρεμῆς ἡ κυρία δίκη, ἢ τὸ ὁποῖον ἀπήγγειλε τὴν προσβλητέαν ἀπόφασιν. Πολ. 24. 228. 233. 234. 239. 240.

1) Γ. ἀντίρρησης τρίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Πληρεξουσιότητες, ἔγγραφα 1), καὶ δικηγόροι.

Α'. Πληρεξούσιοι.

α. Τίνας δύνανται νὰ γίνουν πληρεξούσιοι.

1) Γ. πληρεξούσιοι, ἔγγραφα πληρεξουσιότητος.

91. Ὃπας διάδικος, ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ ἔχει, κατὰ τὰ ἄρθρα 74-76, τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιχειρῇ αὐτοπροσώπως ὁλας τὰς δικαστικὰς πράξεις· ἐὰν δὲ θέλῃ νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτὰς διὰ πληρεξουσίου, δύναται νὰ διορίσῃ πρὸς τοῦτο, μόνον— 1. τὸν σύζυγον, τοὺς ἀνιόντας καὶ κατιόντας συγγενεῖς ἀνευ διακρίσεως βαθμοῦ, τοὺς ἀδελφοὺς καὶ κηδεστὰς 1), ἢ— 2. τοὺς ἑμοδίκους, ἢ— 3. δικηγόρους α). Ὁ. 134. 133. Π. Ν. 230.

1) Γ. κηδεστὰς τοῦ δευτέρου βαθμοῦ.

α) Ν. 22 Φεβρουαρίου 1847 περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνηγόρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ πταισματοδικῶν.

1. Ἐνώπιον τῶν τοῦ Κράτους εἰρηνοδικίων, ὅταν μὲν ταῦτα δικάζωσι πολιτικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι, πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, εἰμὲν τὰ ἐν τῷ 91 ἄρθρῳ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζώμενα πρόσωπα· ὅταν

6'. Νομιμοποίησις πρὸς τὸ δικάζεσθαι.

2. Ἐν ὅσῳ πρόκειται λόγος περὶ τῶν προπαρ-
ουστικῶν 1) πράξεων καὶ κλήσεων μέχρι τῆς εἰς τὸ
ἰσον ἔγγραφης, προϋποτίθεται, ὅτι οἱ εἰς τὸ προηγούμενον
ἠ ἀναφερόμενοι ἔχουν τὴν πληρεξουσιότητα· πρὸς δὲ τὴν
ἀκροατηρίῳ συζήτησιν ἀπαιτεῖται ῥητὴ πληρεξουσιότης,
ποίας μὴ ὑπαρχούσης, κηρύττονται ἀκυροὶ ὅλαι αἱ πρά-
ξεις αὐτὰι αἱ πρότερον ἤδη ἐπιχειρηθεῖσαι, ὁ δὲ ἐπιχει-
ρῶν αὐτὰς καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς τὴν πληρω-
τῶν ἐξόδων, καὶ εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι πεντήκοντα
μῶν· οἱ δὲ δικηγόροι καταδιώκονται, ἐκτὸς τούτου, καὶ
φρικτικῶς.—Τὸ περὶ νομιμοποιήσεως δύναται καὶ ἐξ ἐπαγ-
χτος νὰ προταθῇ καὶ νὰ κανονισθῇ κατὰ πᾶσαν τῆς διαδι-
κῆς ράσιν. Ο. 297. Πολ. 66. 207. 463, 6. 466. 807, 5.
Γ. μόνον περὶ προδικαστικῶν.

καίῳσι πταισματοικας ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται
υνήγοροι, κατὰ τὰ ἄρθρα 25 καὶ 336 τῆς ποινικῆς δικονο-
εἰμὴ δικηγόροι.

ἡ διατάξις τούτων γίνεται ἐξαίρεσις, ὡς αἰς παρά τινι τῶν
δικαίων δὲν ὑπάρχεισι διωρισμένοι πέντε τοῦλάχιστον δικη-
τότε δὲ ἐπιτρέπεται νὰ παρίσταται ἑνὸς αὐτοῦ, ὡς τοι-
ῆ ἢ ὡς πταισματοδικεῖου, καὶ πᾶς Ἕλλην ἀποκαταστημένος
εἰς τὴν τοῦ Βασιλείου, καὶ ἔχων τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 § 1
ολιτικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενα προσόντα.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μὴ δικηγόρους τὸ νὰ παρευρίσκωνται
ἡρεξούσιοι ἢ συνήγοροι ἑνὸς αὐτοῦ τῶν εἰρηνοδικαίων, ἢ πταισμα-
κῶν, ὅταν ἔχωντι σχέσεις συγγενείας, ὡς τὴν τῶν διαλαμβανο-
εἰς τὸ ἄρθρον 273 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων βαθμῶν μὲ
τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα πρόσσωπα· ὁ παραβάτης
αὐτῆς τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχμῶν 10—50.
Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νομβρίου 1836 νόμου ἐξα-
θεῖσιν ἰσχύουσαι, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸν παρόντα

πα Α. 10 Νομβρ. 1836 ὑπὸ τὰ ἄρθρ. 124. 125.

Β'. Πληρεξουσιότης.

α. Ἐγγραφός ἢ προφορικῇ.

93. Ἡ πληρεξουσιότης δύναται νὰ δοθῇ μόνον ἤτοι ἐγγράφως διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἢ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, γενομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως.— Ἡ ἔγγραφος πληρεξουσιότης πρέπει νὰ περιέχῃ—1. τὸ ὄνομα τοῦ ἐντολέως, τοῦ πληρεξουσίου καὶ ἀντιπροσώπου τινὸς δι' ἐνδεχομένην ἡνσημείωσιν 1).—2. τὴν περιγραφὴν τῶν ὑπὸ δίκην ἀντικειμένων καὶ ὑποθέσεων, περὶ ὧν δίδεται ἡ πληρεξουσιότης.—3. τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ συζητεῖται 2) ἡ ὑπόθεσις.—4. τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον, καθ' ὃν ἐκδίδεται ἡ πληρεξουσιότης, μετὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δόντος αὐτήν. Ὁ. 183.

1) Γ. δ. ἐνδεχόμενον κώλυμα. 2) Γ. μέλλει νὰ συζητηθῇ.

94. Ἡ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συνταχθεῖσα, καὶ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα πληρεξουσίου ἐγγράφου, ἔχουσα παραγγελία ἀρχῆς τινος εἰς τινα δικηγόρον, πρὸς διεξαγωγὴν ὁποιασδήποτε διαφορᾶς, ἐπέχει δι' αὐτὸν τὸν πληρεξουσίου ἐγγράφου α).

β'. Συνέπεια τῆς πληρεξουσιότητος.

95. Πληρεξουσιότης, δεδομένη κατὰ τὰ ἄρθρα 93 καὶ 94 ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, παρέχει εἰς τὸν δικηγόρον, ἢ ἄλλον πληρεξούσιον, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παρίσταῖ ἐπὶ δικαστηρίου τὸν δόντα τὴν πληρεξουσιότητα· ἰδίως δὲ τοῦ νὰ ἐπιχειρῇ ὅλας τὰς κυρίας ἢ ἐν παρόδῳ πράξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν πρωτοδίκως γινομένην διεξαγωγὴν τῆς δίκης, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαγγελθείσης ἀποφάσεως, καὶ τὴν περὶ ἐφέσεως αἵτησιν, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀγωγὴν, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνταγωγὴν· ἰδίως δὲ τοῦ νὰ ἐξομολογῇται ἐπὶ δικαστηρίου, νὰ ἐπάγῃ, δέχεται, καὶ ἀντεπάγῃ ὄρκους, καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ ἔγγραφα. Διὰ νὰ ἔχουν δὲ τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα ἀποτελέσματα μᾶλλον περιωρισμένα, πρέπει

α) Ὅρα Δ. περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ δημοσίου, τῶν δήμεων κλπ. ὑπὸ τὸ ἀρθ. 75 Πολ.

τοῦτο νὰ ᾖναι ἐκπερασμένον ῥητῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ, καθότι τοιαύτη ἐξαίρεσις δύναται νὰ ἀποδειχθῇ μόνον διὰ τοῦ ἰδίου ἐγγράφου, ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας, ἢ δι' ἐπαγωγῆς ὁρκου. Πολ. 264. 269. 351 ε. 412. 740. 767. 870.

γ'. Γενικὴ πληρεξουσιότης.

96. Γενικὴ πληρεξουσιότης δι' ὅλας τὰς διαφορὰς τοῦ δίδοντος τὴν πληρεξουσιότητα παρέχει εἰς τὸν πληρεξούσιον τὸ δικαίωμα καὶ ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παρίστανται ταχτικῶς τὸν ἐντολέα του, ὡς ἐνάγοντα, ἢ ἐναγόμενον, εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένας πράξεις. — Τότε δὲ ἀρκεῖ κατ' ἐκάστην διαφορὰν ἡ ἐπίδοσις ἐπικυρουμένου ἀντιγράφου τῆς γενικῆς ταύτης πληρεξουσιότητος, ἢ ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐπίδειξις αὐτοῦ.

δ'. Εἰδικὴ πληρεξουσιότης.

97. Εἰδικὴ πληρεξουσιότης εἶναι πάντοτε ἀναγκαία, — 1. διὰ νὰ γίνωνται συμβιβασμοί, καὶ περὶ διαιτητῶν καὶ συγκαταθέσεως συμφωνίαι. — 2. διὰ νὰ γίνεταί ῥητὴ παραίτησις ἀπὸ ἐνδίκου τινὸς μέσου, ἢ ἀπὸ τῆς ὅλης δίκης, ἢ ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας ἐνὸς τῶν διαδίκων, ἢ μαρτύρων. — 3. διὰ νὰ ἐνεργῇται τὸ ἔκτακτον μέσον τῆς ἀναιρέσεως, ἢ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας. — 4. διὰ νὰ γίνεταί ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 56 κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ κατὰ δικαστηρίων ἀγωγή. — 5. διὰ νὰ παραλαμβάνωνται ἢ νὰ δίδωνται χρήματα, ἔγγραφα, καὶ ἄλλα πράγματα. — 6. διὰ νὰ γίνεταί ἐκποίησης. — Ἡ εἰδικὴ αὕτη πληρεξουσιότης προαπαιτεῖ ῥητὴν μείαν τῶν πράξεων τούτων ἐν τῷ διὰ τῶν ἀρθρων 93, 94, καὶ 96 ἀναφερομένῳ ἢ καὶ ἐν ἰδιαίτερῳ συμβολαιογραφικῷ ἐγγράφῳ. Πολ. 105 ε. 124. 477 ε. 485 ε. 521. 734. 750. 785. 807.

ι. Πληρεξουσιότης δεδομένη παρ' ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων.

98. Ἐπίτροποι, κηδεμόνες, καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλοτρίῳ ὀνόματι πληρεξουσιότητα δίδοντες ἄνθρωποι, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτουν εἰς τὸ πληρεξούσιον τὴν δι' ἐπισήμου 1) ἐγγράφου ἀπόδειξιν

τῆς ιδιότητος, καθ' ἣν δίδουσι τ.
δὲν ἔχει ἤδη γνωστὸν εἰς τὸ δικι

1) Γ. παρίκει.

ς'. Δικαιώματα καὶ ὑπο

99. Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑ
πληρεξουσίου, εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ
ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὠρισμένα
διετάρχη ἄλλο τι ἐν τῷ παρόντι
ἐγγράφῳ.— Ἰδίως δὲ ὀφείλει ο
τῶν πρὸς διεξαγωγὴν τῆς υποθέσε
πληρωμῶν.— 2. καὶ παραδίδη εἰ
4), ὅσα ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ
ἔλας τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆ
μᾶς, ἀμελείας, καὶ υπερβάσεις
101. 188. 469.

1) Γ. καὶ χρήματα.

400. Κατὰ τὴν περίπτωσιν
παραβάσεων τῶν ἐν τῷ ἀριθ. 2
πληρεξούσιος 1) εἰς τὴν πληρωμ
καὶ εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι π
τομένης καὶ τῆς περαιτέρω πειθι
διχηγόντων, ἐὰν οἱ πληρεξούσιοι

1) Γ. προσωπικῶς

401. Πᾶς πληρεξούσιος ἔχει
σεως διὰ τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν
καὶ, μέχρι τῆς πληρωμῆς αὐτῆς
κατὰ τὸ ἄρθρον 99 ἀριθ. 2 πα
ἐγγράφων.— Μόνον οἱ διχηγόροι
ρόνωνται τὰ κατὰ τὴν διατίμη
λαμβάνουσι, μέχρι τῆς πληρωμῆς
δικαιώματα.

α) Ὁρα σελ. 122 Δ. 8 Μαΐου 1

τῆς ιδιότητος, καθ' ἣν δίδουσι τὴν πληρεξουσιότητα, ἐὰν τοῦτο δὲν ᾔναι ἤδη γνωστὸν εἰς τὸ δικαστήριον.

1) Γ. παρίκλι.

ς'. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις πληρεξουσίου.

99. Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις δικηγόρου, ἢ ἄλλου πληρεξουσίου, εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τοῦ ἐντολοδόχου, κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὠρισμένα, καθ' ὅσον ὡς πρὸς αὐτὰ δὲν διετάχθη ἄλλο τι ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἢ ἐν τῷ πληρεξουσίῳ ἐγγράφῳ.— Ἰδίως δὲ ὀφείλει οὗτος,— 1. νὰ δίδῃ λόγον περὶ τῶν πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως γενομένων πρὸς αὐτὸν πληρωμῶν.— 2. νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν ἐντολέα ὅλα τὰ ἔγγραφα 4), ὅσα ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτόν.— 3. νὰ ἐνέχεται δι' ὅλας τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς γενομένας παραδρομὰς, ἀμελείας, καὶ υπερβάσεις τῆς πληρεξουσιότητος. Πολιτ. 101. 188. 469.

1) Γ. καὶ χρήματα.

400. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 99 ἀριθ. 3, καὶ ἐπὶ παραβάσεων τῶν ἐν τῷ ἀριθ. 2 ὠρισμένων, καταδικάζεται ὁ πληρεξούσιος 1) εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων, καὶ εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι πενήκοντα δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω πειθαρχικῆς καταδιώξεως κατὰ τῶν δικηγόρων, ἐὰν οἱ πληρεξούσιοι ᾔσαν δικηγόροι. Πολ. 466.

1) Γ. προσωπικῶς

404. Πᾶς πληρεξούσιος ἔχει δικαίωμα ἐντελοῦς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν γενομένα παρ' αὐτοῦ ἐξόδα, καὶ, μέχρι τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, δικαίωμα ἐπισχέσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 99 ἀριθ. 2 παραδοθησομένων χρημάτων καὶ ἐγγράφων.— Μόνον οἱ δικηγόροι ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πληρώνωνται τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα α), καὶ ἀπολαμβάνουσι, μέχρι τῆς πληρωμῆς, τὸ εἰρημένον τῆς ἐπισχέσεως δικαίωμα.

α) Ὅροι σελ. 122 Δ. 8 Μαΐου 1835 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 144. Ὁ.

ζ'. Παῦσις τῆς πληρεξουσιότητος.

402. Ἡ πληρεξουσιότης παύει, — 1. μετὸν θάνατον τοῦ λαόντος καὶ τοῦ δόντος τὴν πληρεξουσιότητα· — 2. ὅταν κατὰ τὰ ἄρθρα 95 καὶ 153 τελεώσῃ πρωτοδίκως ἡ δίκη, διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε δοθῇ ἡ πληρεξουσιότης, καὶ, ἐπὶ εἰδικῆς πληρεξουσιότητος, ὅταν τελεώσῃ ἡ ἐπιτραπεῖσα πρᾶξις· — 3. ὅταν ὁ δικηγόρος παραιτηθῇ, παυθῇ ἐπὶ πλεόν τῶν τριῶν μηνῶν, ἡ καθαιρεθῇ· — 4. παραιτηθέντος τοῦ πληρεξουσίου· — 5. ἀνακληθείσης τῆς πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ ἐντολέως· ἐὰν δὲ ὁ διορισμὸς πληρεξουσίου τινὸς ᾖ κατὰ νόμον ἀναγκάσιος (ἄρθρ. 148), τότε μόνον παύει ἡ πληρεξουσιότης δι' ἀνακλήσεως, ὅταν συγχρόνως διορισθῇ νέος πληρεξύσιος.

403. Ἐὰν ἐκ τοιαύτης παραιτήσεως, ἢ ἀνακλήσεως, προέκυψε διὰ τὸν ἀντίδικον, ἢ διὰ τὸν δόντα τὴν πληρεξουσιότητα, ὁποιαδήποτε νόμιμος βλάβη, εἴτε διὰ τῆς ἐπελθούσης θραδύτητος, εἴτε διὰ τῆς παραμελήσεως προθεσμίας τινὸς, εἴτε διὰ τῆς στερήσεως ἐνδίκου τινὸς μέσου, καταδικάζεται ὁ παραιτούμενος ἢ ὁ ἀνακαλῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ ζημιῶν.

Γ'. Δικηγόροι.

404. Εἰς τοὺς δικηγόρους ἐφαρμόζεται ὅ,τι διεγράφη περὶ τῶν πληρεξουσίων, ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐν τῷ δικαστικῷ ὀργανισμῷ περὶ αὐτῶν ἰδίως ὁρισθέντων. Ὁ. 134 ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Διαιτηταί.

Α'. Ἀποφασίζοντες διαιτηταί.

α'. Ἐν γένει.

405. Τὸ συνυποσχετικὸν εἶναι εἶδος συμβολαίου 1), καὶ κρίνεται ἐν γένει κατὰ τὰς περὶ τούτου ἀρχάς· — Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 108 εἰς ὑποθέσεις ἀπορώσας τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς. Ε. 51.

1) Γ. σημειδεκεμου.

6'. Εἶδη.

1. Ἐκουσίως.

406. Οἱ διαδικαζόμενοι 1) ἔχουν τότε μόνον τὸ δικαίωμα νὰ ἀναθέσουν τὴν ἀπόφασιν εἰς διαιτητάς, ὅταν δύναται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὸ δικαζόμενον πρᾶγμα, εἴτε ἐν ἰδίῳ αὐτῶν ὀνόματι, εἴτε ἐκ πληρεξουσιότητος ἄλλων. — Ἐξαιροῦνται ἐπομένως ὅλοι οἱ ἐν τοῖς ἄρθρ. 74 καὶ 75 ἀναφερόμενοι ἄνθρωποι καὶ τὰ σωματεῖα 2).

1) Γ. διαφερόμενοι. 2) Γ. ἀναφερόμενα πρόσωπα καὶ σωματεῖα.

407. Εἰς ὅλας τὰς διαφοράς, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι παρὰ δεκτὸς 1) ὁ συμβιβασμὸς, ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ συνυποσχετικὸν περὶ διαιτητῶν· ἐπομένως ἐπίσης καὶ περὶ πολιτικῶν ἀπατηήσεων, προερχομένων ἐκ πράξεως ἀξιοποιήτου. — Ὅθεν συνυποσχετικὸν εἶναι ἰδίως ἀπαράδεκτον κατὰ τὰς γαμικὰς διαφοράς, καὶ τὰς περὶ διατροφῆς αἰτήσεις 2), καὶ ἐν γένει καθ' ὅλας τὰς διαφοράς, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἀποφασισθοῦν, πρὶν ἀγορεύσῃ ὁ εἰσαγγελεύς. Πολ. 588.

1) Γ. ἐπιτρέπεται. 2) Γ. καὶ τὰς περὶ διατροφῆς,

2. Κατ' ἀνάγκην.

408. Εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, ἔχει ὁ ἐνάγων τὸ δικαίωμα, ἐγγεῖρ(ίζ)ων τὴν ἀγωγὴν 1), νὰ ζητήσῃ διαιτητάς, καὶ νὰ ἐκδιάσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν σύστασιν διαιτητικοῦ δικαστηρίου. — Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσιν οἱ ἄλλοδαποὶ καθὼς καὶ οἱ ἡμεδαποί. Ε. 51.

1) Γ. κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς.

409. Ἐὰν γίνῃ χρῆσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένου δικαιώματος, διορίζει ἕκαστος διάδικος ἓνα ἢ πλείονας διαιτητάς. — Ὁ ἐνάγων προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν διορισθησομένων διαιτητῶν· ἕκαστος διάδικος ὁμοῦς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ ἴσον ἀριθμὸν.

410. Διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἰσοψηφίας διορίζει ὁ πρόεδρος

τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν ἐπιδικαιτητὴν, ὅστις ὅμως, ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, δὲν λαμβάνει παντάπασι μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. — Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ, ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν καὶ τὴν περὶ ἐκτελέσεως ἐπισημαίωσιν 1) πρᾶττονται τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀρθρῷ περὶ διαιτητῶν 2) ὁρισμένα.

1) Γ. ἀπόφασιν 2) Γ. ἐν γένει.

γ'. Συμπόσχεσις.

141. Συμπόσχετικὸν δύναται, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 24 παρεκτάσεως δικαιοδοσίας τινὸς δικαστηρίου καὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθρου 108, νὰ γίνῃ μόνον δι' ἐγγράφου συμβολαίου ἢ δι' ἐκθέσεως 4). — Ἐνταῦθα 2) σημειοῦνται ἀκριβῶς οἱ τε διαιτηταὶ καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς. — Καὶ ἡ διάρκεια τῆς συμπόσχεσεως δύναται νὰ προσδιορισθῇ 3) παρὰ τῶν διαδίκων· ἐὰν δὲ τοῦτο δὲν γίνῃ, ἡ συμπόσχεσις δὲν διαρκεῖ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν. Πολ. 145. 122. 125. 759.

1) Γ. διὰ δηλώσεως σημειουμένης εἰς τὰ πρακτικά 2) Γ. ἐν αὐτῇ 3) Γ. προηγουμένως

142. Ἐκαστος ἡμεδαπὸς, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν δικαστῶν καὶ ὁλοκληρῶν δικαστηρίων, δύναται νὰ ἐκλεχθῇ ὡς διαιτητής. — Ἀνίκανον πρὸς διαιτητικὴν ὑπηρεσίαν εἶναι γυναῖκες, ἀνήλικες, καὶ οἱ τοῦτοις ὅμοιοι 4). Πολ. 122. 494. 529, 3.

1) Γ. μὲ τούτους ἐξομοιούμεναι.

143. Ἐκαστος διαιτητής ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποποιηθῇ τὴν θέσιν τοῦ διαιτητοῦ, χωρὶς ν' ἀναφέρῃ τοὺς λόγους· ἐὰν ὅμως ἀνεδέχθῃ αὐτὴν, δὲν δύναται οὔτε ὁ ἴδιος οὔτε τις τῶν διαδίκων νὰ παραιτηθῇ 1) χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῶν λοιπῶν. Μόνον ἕνεκα νέων μετὰ τὴν συμπόσχεσιν προκυψάντων λόγων δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι διαιτηταί, καθὼς καὶ ἄλλοι δικασταί, κατὰ τὸ ἀρθρον 36.

1) Γ. τοῦ συμπόσχετικῶ,

δ'. Διαδικασία.

114. Ἐάν οἱ διάδικοι ἐν τῷ συνυποσχετικῷ δὲν ἀπεφάσαν ἄλλως, ἢ μὲν ἀπόφασις γίνεται κατὰ τοὺς ὑφεστῶτας πολιτικούς νόμους, ἢ δὲ διαδικασία κατὰ τοὺς περὶ εἰρηνοδικῶν διαγεγραμμένους τύπους. — Κατ' οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν δύναται 1) οἱ διαιτηταὶ νὰ ἐπιβάλουν ποινάς, ἢ νὰ ἐνεργήσουν δικαίωμα βίας κατ' ἄλλων, διὰ νὰ τοὺς ἐξετάσουν ὡς μάρτυρας, πραγματοποιώμενας κτλ., ἐκτὸς ἔάν οἱ διαιτηταὶ ᾖναι συγχρόνως οἱ τακτικοὶ ἀρμόδιοι δικασταί.

1) Γ. δὲν δύναται

115. Μεταξὺ πολλῶν διαιτητῶν ἀποφασίζει ἡ ψῆφος τῶν πλειονῶν. — Ἰσοψηφίας οὐσης, παύει, ἔκτος τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 110, ἡ συνυπόσχεσις, ἔάν οἱ διάδικοι δὲ διώρισαν ἤδη ἐπιδιαιτητὴν, ἢ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν δὲν συμφωνήσουν περὶ διορισμοῦ τοῦ τοιούτου. Πολ. 125.

ε. Ἐνδικοι μέσα.

116. Κατὰ διαιτητικῆς ἀποφάσεως δύναται, ἔάν, γενομένης τῆς συνυπόσχεσεως 1), δὲν συνεφωνήθῃ ἄλλο τι, νὰ ἐνεργηθῇ τὸ ἐνδικὸν τῆς ἐφέσεως μέσον, κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους. — Ἡ ἐφεσις, εἰς μὲν τὰς ὑποθέσεις, αἰτινες, ἔάν δὲν εἶχε γίνεῖ συνυπόσχεσις, ἤθελον ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν, διευθύνεται πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν· κατ' ἐκείνας δὲ τὰς ὑποθέσεις, αἰτινες ἤθελον ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πρωτοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν, εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τῶν ἐφετῶν. — Ἡ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις διαδικασία εἶναι ἡ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὠρισμένη συνήθης διαδικασία. Πολ. 545 ε. 529, 2. 530. 749. 735 ε.

1) Γ. ἐν τῇ συνυπόσχεσει.

117. Καὶ ἡ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας 1) γίνεται εἰς τὰς διαιτητικὰς ἀποφάσεις, κατὰ τὰς προθεσμίας καὶ τοὺς τύπους τῶν συνήθων δικαστηρίων. — Τὰ ἐνδικοι μέσα

125. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται 1) εἰς τοὺς τοιοῦτους συμβιβαστὰς τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 405-407, 444-443, 424, 422 ἀριθ. 1-3, 423, 426, 524-527 ὠρισμένα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 525 περὶ τοῦ μὴ γενομένου συμβιβασμοῦ ἀπαιτούμεναι ἐκθέσεις, καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 526 ἀναγκαῖαι βεβαιώσεις περὶ τῆς μὴ ἐμφανίσεως διαδίκου τινός, λαμβάνουν τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 527 ὠρισμένας συνεπείας τότε μόνον, ὅτε καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αἱ εἰρημέναι ἐκθέσεις καὶ αἱ βεβαιώσεις ἐθεωρήθησαν παράτινος συμβολαιογράφου ἢ εἰρηνοδίκου, καὶ ἔλαβον 2) βεβαίαν χρονολογίαν. Πολ. 443. 477. 478. 534. 806.

1) Γ. καὶ 2) Γ. εἰς:ω.

Γ'. Ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τῶν διαιτητῶν.

126. Ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως γίνεται κατὰ τῶν διαιτητῶν τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἄλλου εἰδους μόνον ἐπὶ ἀσυγγνωστῶν ἀμελείᾳ ἢ παραδρομῇ 1), ἐπὶ δόλῳ, ἢ ἀπάτῃ, ἐὰν ἐν τῷ περὶ διαιτητῶν συμβολίῳ δὲν ὠρίσθῃ ἄλλο τι. Πολ. 56.

1) Γ. μεγάλη ἀμελεία, ἢ μεγάλη παραδρομή.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Διαδικασία εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ἐνικοὶ ὅρισμοι ἐφαρμοζόμενοι εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῶν δικαστηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

δικασία πρὸ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου συνεδριάσεως, καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

Α'. Μὴ ἀμφισβητούμεναι ὑποθέσεις.

27. Ὑποθέσεις κληρονομικαὶ μεταξὺ ἐνηλίκων, δανεισμὸς λαῶν, καὶ ἀφάριστοι τῶν ἡδικατατεθειμένων 1), καὶ ἄλλαι μὴ ἀμφισβητούμεναι ὑποθέσεις, διεξάγει, ἄνευ τῆς συμπράξεως δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, παρὰ τῶν

ἐνεχομένων 2) αὐτῶν. — Μόνον ὅταν συμβῇ διαφορὰ με-
ταξὺ τῶν ἐνεχομένων 3), γίνονται ἀρμόδια τὰ δικαστήρια;
ἐκτὸς ἂν ὁ νόμος διατάσῃ ῥητῶς τὸ ἐναντίον. Πολ. 640.
1080 ε.

1) Γ. ἀναγγελία περὶ ἀποδόσεως 2) 3) Γ. μερῶν.

Β'. Διαδικασία ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

α. Ἐν γένει.

128. Καὶ ἐκεῖνα προσέτι, τὰ ὁποῖα, χωρὶς νὰ ᾔναι δι-
φοραὶ 1), χρήζουσι, κατὰ τὰ παρὰ τῶν νόμων ῥητῶς διατε-
ταγμένα, τῆς ἐπὶ δικαστηρίου συζητήσεως,
συζητοῦνται 2) ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. — Μόνον ὅταν
συμβῇ διαφορὰ, εἰσάγεται ἡ δίκη 3), ἐπιμελεῖα ἐνὸς τῶν
διαδίκων, εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἢ παρεπέμπεται εἰς αὐτὸ παρὰ
τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκτὸς τοῦ
ἀκροατηρίου διεξαγωγὴν. Πολ. 263. 705. 708.

1) Γ. ἀμφισβητούμενα, 2) Γ. τῆς δικαστικῆς διεξαγωγῆς, δι-
εξάγονται 3) Γ. ἡ ὑπόθεσις.

β'. Ὅτι οὐ δημοσία ἡ διαδικασία.

129. Ἡ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου 1) διαδικασία, καὶ
ἰδιαιτέρως ὅλη ἡ πρὸς παρασκευὴν καὶ ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως
διαδικασία, δὲν εἶναι δημοσία· μολοντοῦτο ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς
διαδίκους καὶ τοὺς πληρεξουσίου των ἢ εἰς τὰς τοιαύτας συ-
ζητήσεις 2) προσέλευσις, καὶ πρέπει ἐπομένως νὰ εἰδο-
ποιηθῶσι πρότερον ἢ αὐτοὶ οὗτοι, ἢ διὰ τῶν ἀντικλήτων 3).
Πολ. 76. 462. 264 ε.

1) Γ. ἀκροατηρίου 2) Γ. πράξεις 3) Γ. αὐτῶν.

γ'. Διαχείρισις τῆς δικαστικῆς εὐταξίας.

130. Ἐὰν ἐν τινι τόπῳ, ἐνθα δικαστῆς, ἢ εἰσαγγελεύς τις
ἐπιχειρεῖ ἐπίσημόν τινα πράξιν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, εἰς ἢ
πλείονες ἀνθρώποι ταραττοῦν καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τῇ
ἡσυχίᾳ καὶ εὐταξίᾳ, ἢ ἀνθίστανται εἰς τὰς γενομένας διατά-
ξεις, ἔχει ὁ δικαστῆς, ἢ ὁ εἰσαγγελεύς τὸ δικαίωμα καὶ ἐκδύσει

ἐπὶ τοῦ θορυβοῦντος, ἢ τοῦ παραδότου, ἐνταλμα συλλήψεως, καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας εἰς κράτησιν ἀπαγωγὴν αὐτοῦ.—Περὶ τούτου γίνεται μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει. Πολ. 165. 876. Ποιν. 181. 209 ε. 366 ε.

134. Ἐὰν ἐκτὸς τοῦ θορύβου, ἢ τῆς ἀντισημασίας, συνέβησαν συγχρόνως καὶ ἄλλαι βιαιοπραγίαι, φέρουσαι 1) χαρακτηῖρα πταισματος, πλημμελήματος, ἢ κακουργήματος, βεβαιοῦνται αὗται δι' ἐκθέσεως, ἢ ὅποια παραδίδεται μετὰ τοῦ πράξαντος, ἐὰν ᾗ νὰ ἰσχυρισμὸς 2), εἰς τὸν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πταισματοδικῶν, ἢ πλημμελειοδικῶν δημόσιον κατηγοροῦν. Πολ. 166. Ποιν. 182. 250. 367. 368. 417.

1) Γ. ἐὰν ὁ θόρυβος ἢ ἡ ἀντίστασις συνοδεύονται καὶ μὴ ἄλλας πράξεις φερούσας 2) συνελήφθη.

δ'. Ὅτι ἔγγραφος ἡ διαδικασία.

132. Ἡ πρὸ τῆς δημοσίου συνεδριάσεως καὶ ἡ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασία εἶναι πάντοτε ἔγγραφος.—Ὅθεν πρέπει νὰ συντάττωνται περὶ ὅλων τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου γινομένων δικαστικῶν πράξεων ἢ δικόγραφα, ἢ ἐκθέσεις. Πολιτ. 133. 136. 158. 173. 580.

Γ'. Ἐκθέσεις.

133. Οὐσιῶδες ἀπαιτούμενον πάσης ἐκθέσεως εἶναι, — 1. νὰ ἀντάσσεται ἐπὶ παρυσία τῶν πραττόντων καὶ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν. — 2. νὰ ἀναγιγνώσκεται εἰς τοὺς πελάτας, δικαίους, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς πράττοντας, καὶ νὰ ἐπικυροῦται 4) παρ' αὐτῶν. — 3. νὰ ἀναφέρῃ ῥητῶς τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς πράξεως, καὶ τὸ ὄνομα ἐκάστου τῶν παρευρισκομένων. — 4. νὰ ᾗ νὰ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ συντάσσοντος αὐτὴν δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, καθὼς καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν παρόντων διαδίκων καὶ ἄλλων συμπραττόντων ἀνθρώπων, ἢ, ἀν ὅσοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψουν, νὰ γίνεται μνεῖα τούτου. Πολ. 132. 175. 204. 339. 807. 876. Ποιν. 72 ε.

(ΤΟΜ. Α')

ἐνεχομένων 2) αὐτῶν. — Μόνον ὅταν συμβῇ διαφορὰ με-
ταξὺ τῶν ἐνεχομένων 3), γίνονται ἀρμόδια τὰ δικαστήρια;
ἐκτὸς ἂν ὁ νόμος διατάσῃ ῥητῶς τὸ ἐναντίον. Πολ. 640.
4080 ἔ.

1) Γ. ἀναγγελία περὶ ἀποδόσεως 2) 3) Γ. μεῶν.

Β'. Διαδικασία ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

α. Ἐν γένει.

128. Καὶ ἐκεῖνα προσέτι, τὰ ὁποῖα, χωρὶς νὰ ᾔναι δι-
φοραὶ 1), χρήζουσι, κατὰ τὰ παρὰ τῶν νόμων ῥητῶς διατε-
ταγμένα, τῆς ἐπὶ δικαστηρίου συζητήσεως,
συζητοῦνται 2) ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. — Μόνον ὅταν
συμβῇ διαφορὰ, εἰσάγεται ἡ δίκη 3), ἐπιμελεία ἐνὸς τῶν
διαδίκων, εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἢ παρεπέμπεται εἰς αὐτὸ παρὰ
τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκτὸς τοῦ
ἀκροατηρίου διεξαγωγὴν. Πολ. 263. 705. 708.

1) Γ. ἀμφισβητούμενα, 2) Γ. τῆς δικαστικῆς διεξαγωγῆς, δι-
εξάγονται 3) Γ. ἡ ὑπόθεσις.

β'. Ὅτι οὐ δημοσία ἡ διαδικασία.

129. Ἡ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου 1) διαδικασία, καὶ
ἰδιαιτέρως ὅλη ἡ πρὸς παρασκευὴν καὶ ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως
διαδικασία, δὲν εἶναι δημοσία· μολοντοῦτο ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς
διαδίκους καὶ τοὺς πληρεξουσίου των ἢ εἰς τὰς τοιαύτας συ-
ζητήσεις 2) προσέλευσις, καὶ πρέπει ἐπομένως νὰ εἰδο-
ποιηθῶσι πρότερον ἢ αὐτοὶ οὗτοι, ἢ διὰ τῶν ἀντικλήτων 3).
Πολ. 76. 162. 264 ἔ.

1) Γ. ἀκροατηρίου 2) Γ. πράξεις 3) Γ. αὐτῶν.

γ'. Διαχείρισις τῆς δικαστικῆς εὐταξίας.

130. Ἐὰν ἐν τινι τόπῳ, ἔνθα δικαστῆς, ἢ εἰσαγγελεὺς τις
ἐπιχειρεῖ ἐπίσημόν τινα πρᾶξιν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, εἰς ἢ
πλείονες ἄνθρωποι ταραττοῦν καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὴν
ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν, ἢ ἀνθίστανται εἰς τὰς γενομένας διατά-
ξεις, ἔχει ὁ δικαστῆς, ἢ ὁ εἰσαγγελεὺς τὸ δικαίωμα καὶ ἐκδώσῃ

καὶ διὰ μὴ διαφορουμένων ἐκφράσεων. Νομικοὶ κανόνες δὲν πρέπει μὲν ἀναγκαίως, δύνανται ὅμως νὰ ἀναφέρονται ῥητῶς ἢ διὰ παραπομπῆς πρὸς τινὰ νόμον· τέλος, ἡ αἴτησις ὀρίζεται ἀκριβῶς κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ιδιότητά της.

Ε'. Ἐπιδόσεις.

138. Κλήσεις καὶ δικόγραφα ἐπιδίδονται πάντοτε εἰς τοὺς διαδίκους ἢ ἀντικλήτους αὐτῶν· δικαστικά δὲ ἀποφάσεις καὶ ἐπιταγαὶ τότε μόνον, ὅταν οἱ εἰρημένοι δὲν ᾔσαν παρόντες εἰς τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίαν, καθ' ἣν αὐταὶ ἐξεδόθησαν. Πολ. 139. 148 150. ε. 261. 513. 578. 624. 862. 863.

139. Μόνον ὅταν ἡ ἐμφάνισις διαδίκου τινὸς ᾔναι οὐσιωδῶς ἀναγκασία πρὸς ἐξέτασιν 1) αὐτοῦ, καλεῖται ἐπὶ τούτῳ αὐτοπροσώπως (ἄρθρ. 152). Ἐὰν ὅμως ὁ διάδικος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς περὶ τούτου διαταγῆς ᾔτον παρὼν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἡ δημοσίευσις αὐτῇ ἐπέχει τὸν τόπον τῆς κλητεύσεως, καὶ ἐπομένως ὁ διάδικος δὲν καλεῖται αὐτοπροσώπως (ἄρθρον 312). Πολ. 76. 129. 138. 152. 264. 311. 513. 862 ε. 1) Γ. ἀκρόασις.

140. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται διὰ τοῦ κλητῆρος ἐκεῖνου τοῦ δικαστηρίου, εἰς τοῦ ὁποῦ τὴν περιφέρειαν κατοικεῖ ἢ διατρίβει ὁ διάδικος, εἰς ὃν πρέπει νὰ γίνη ἡ παράδοσις 1). — Ὁ κλητὴρ δίδει περὶ τῆς ἐπιδόσεως ἀποδεικτικόν, περιγράφον ἀκριβῶς — 1. τὸ ἐπιδοθὲν δικόγραφον, ἢ τὴν ἐπιδιοθεῖσαν κλῆσιν ἢ ἀπόφασιν· — 2. τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐπιδόσεως· — 3. τὸν ἄνθρωπον, εἰς ὃν παρεδόθη, καὶ τὸν τόπον, ἐνθα ἐτοίχοιο λήθη τὸ ἐγγράφον 2). — Τὸ ἀποδεικτικόν τοῦτο χρονολογεῖται, καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ κλητῆρος α). Πολ. 142. 146. 151. 201. 204. Ποιν. 145 ε. 162 ε. 190 ε. 207. Ὁ. 159 ε.

1) Γ. ἐπίδοσις. 2) Γ. τὸν τόπον τῆς ἐπιδόσεως ἢ τοιχακαλλήσεως καὶ ὑπογράφου.

α) Ἐγμ. τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματ. τῆς 13 Μαΐου 1840.

β) κλητῆρας εἰς τὰς πρὸς τοὺς διαδίκους ἐπιδόσεις αὐτῶν πικρῶς

1) Γ. εἰς τὰ πρόντα μέρη καὶ λικεῖς: συμπράττοντας, καὶ νὰ παύσωνται.

134. Ἐκθεσίς, συντεταγμένη κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον, ἔχει, μέχρις οὗτοι ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι πλαστογραφημένη ἢ νενοθυμένη, πλήρη ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν περὶ πάντων, ὅσα δεδαισύνται ἐν αὐτῇ ὡς κατὰ τοῦ δικαστηρίου αὐτῆς αἰσθήσει κατακοιθέντα. Πολ. 398. 400. 436. Ποιν. 434.

135. Ἐὰν λείπῃ ἐν τῶν οὐσιωδῶν τούτων ἀπαιτουμένων ἐκθέσεώς τινας, αὕτη θεωρεῖται, καθὼς δημόσιον ἔγγραφο, ὡς ἄκυρος καὶ μὴ ὤσα. — Ἐὰν ὁμῶς ἡ ἐκθεσίς ὑπεγράψῃ παρ' ὧν τῶν δ. ι α δ (χω ν 1), δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κύριος ἔχων ἰδιωτικὸν ἔγγραφο (ἀρθρ. 402). — Κατὰ πᾶσιν ἀλλοις 2) περὶ πτωσιν, ὁ γραμματεὺς καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ, ἐπὶ ἀσυγγνώστῳ παρδρομῇ, ἐκτὸς τούτου, εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν πᾶς δὲ ἄλλος παρδότης ὑπάλληλος καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. — Ἡ αὕτη ποινὴ ἐφαρμόζεται, καὶ ὅταν δὲν συνετάχθῃ παντάπασιν ἐκθεσίς. Πολ. 166. 201. Ποιν. 74.

1) Γ. μέρων 2) Γ. ἀλλαν παρίλασι.

Δ'. Δικόγραφα.

136. Τὰ παρὰ διαδίκου εἰς διάδικον ἐγχειριζόμενα, ἢ εἰς τὸ δικαστήριον διδόμενα δικόγραφα, πρέπει νὰ διαλαμβάνουν ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐνεγομένου, τὴν ὀνομασίαν τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ δικαστοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου συζητεῖται 1) ἡ ὑπόθεσις, τοῦ ὑπὸ δίκην ἀντικειμένου, ἰδίως δὲ τίνα σκοπὸν ἔχει τὸ δικόγραφο, (ἐὰν δηλ. ᾖ αἰσθητὴ ἢ ἐνστάσις κτλ.). — Ἐκτὸς τούτου πρέπει ἕκαστον δικόγραφο νὰ ᾖ χρονολογημένον προσηκόντως καὶ 2) ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Πολ. 533. 598. 644.

1) Γ. διεξάγεται 2) Γ. νὰ περιέχῃ τὴν προσήκουσαν τοῦ τόπου καὶ χρόνου σημείωσιν, καὶ νὰ ᾖ

137. Τὰ γεγονότα ἀναφέρονται εἰς τὰ δικόγραφα ὠρισμένως

ἢ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου ἢ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. — Ἡ παραγγελία αὕτη δύναται νὰ γίνη μόνον ἐγγράφως. — Γράφεται

τὴν ἐπίδοσιν ἀποδεικτικὸν, φέρον τὴν ὑπογραφήν τοῦ πρὸς ὃν ἐναρ-
γίθη ἡ ἐπίδοσις· αὐτὸ δὲ, ὡς νομίζομεν, εἶναι, καὶ πρέπει νὰ ᾖναι
τὸ πρωτότυπον, ἄλλως ἡ δύνασις ῥητῶς ὁ νομοθέτης νὰ μεταχειρισθῇ
τὴν φράσιν, ἀντὶ γράφον τοῦ ἀποδεικτικοῦ τοῦ-
του διείκει κτλ., τὰ δὲ ἀπονήματα, τὰ ὅποια δύνανται ἐκ τού-
του νὰ προκύψωσι, προλαμβάνονται διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ
ἐρετριῶν τῶν κλητῆρων διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 150 καὶ 164
τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ τῆς ἀπὸ 13 Μαΐου τοῦ 1840 ἔτους
ἐγκυκλίου τοῦ ὑπεργαίου τούτου.

Τὰ εὐρετήρια τῶν κλητῆρων, ἀν. ᾗναι συντεταγμένα κατὰ τοὺς
νομίμους τύπους (ἀρθρ. 407—419), ἀποδεικνύουν τὴν ἐπίδοσιν,
ὅταν ἡ ἐκτέλεσις τῆς πράξεως ᾖναι ἄλλως ἀποδεικνυμένη, ἡ δὲ κάτω-
θεν τοῦ ἐπιδιδόμενου ἐγγράφου ἀντιγραφὴ τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐξασφα-
λίζει καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐπίδοσις διαδίδει ἀπὸ πάσαν νόθευσιν.

Ἐπειδὴ ὅμως, ὡς πληροφоруμένα, τινὲς τῶν δικαστικῶν κλη-
τῶν δὲν συμμορφοῦνται μὲ τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ἄλλοι μὲν μὴ
κρατεῖντες εὐρετήρια, ἄλλοι δὲ μὴ ἀντιγράφοντες το ἐπιδοτήριον
ἐπὶ τοῦ ἐπιδιδόμενου δικεγράφου, νομίζομεν ἐπάναγκας νὰ σᾶς ἀνα-
κινώσωμεν τὰ ἐξῆς, μὲ τὰ ὅποια ἀπαιτεῦμεν νὰ συμμορφωθῆτε.

α. Ὁ παραβαίνων κλητὴρ τὴν ἀπὸ 13 Μαΐου 1840 ἐγκύκλιον
μας θέλει θεωρεῖσθαι διαγωγῆς ἐπιληψίμου.

β'. Δίδεται προθεσμία εἰς τοὺς κλητῆρας ἡμερῶν 40, ἀφ' ἧς λά-
βωσι νομίμως γνώσιν τῆς παρούσης, πρὸς τακτοποίησιν τῶν εὐρε-
τηρίων των, εἰ δὲ ἀρμόδιοι εἰσαγγελίῃς θέλουσιν μᾶς ἀναφέρειν ἁμέ-
ως μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης, πῶς ἐξ αὐτῶν συνε-
μρφώθησαν μὲ τὴν διάταξιν ταύτην, καὶ νὰ προτείνουν τὴν παῦσιν
τῶν παραδοτῶν.

γ'. Οἱ ΚΚ. εἰσαγγελίῃς νὰ μᾶς ἀναφέρουν ἐκάστοτε τοὺς παρα-
βαίνοντας τὴν ἐγκύκλιον τῆς 13 Μαΐου, καὶ, παρευρισκόμενοι εἰς
τὰς συζητήσεις, νὰ ἐξετάζωσι τὰς δικογραφίας, διὰ νὰ παρατη-
ροῦν κατὰ πόσον ἐκτελεῖται ἡ ἐγκύκλιος.

Ἀντίτυπα τῆς παρούσης θέλουσιν κοινοποιηθῆ εἰς τὰ δικαστήρια,
καὶ εἰς ἕκαστον τῶν κλητῶν.

141. Ἡ περὶ ἐπιδόσεως παραγγελία δύναται νὰ γίνη ἀμέσως παρὰ τοῦ διαδίκου, ἢ, καὶ κατ' αἵτησιν αὐτοῦ, παρὰ τοῦ

ρίζονται, ὡς μανθάνομεν, ν' ἀφίνουν εἰς χεῖρας αὐτῶν ἀπλῶν τὸ ἐπιδότην ἔγγραφον, χωρὶς νὰ σημειῶσι παρὰ πόδας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπιδότηριου ἀντίγραφον, ἐκ δὲ τούτου συμβαίνειν αὐτοπήματα, διότι πᾶσι κλητῆρες, μάστιχα δασαίαι οἱ διάδικοι εἶναι ἀγράμματοι, βραδύνοντες νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἐπίδοσιν, κρύπτουσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀμέλειαν, προχρονολογῶντες τὸ ἐπιδότηριον, ὃ δὲ δικάδικος, μὴ ἔχων ἀνὰ χεῖρας ἀκρίβειαν ἀποδείξειν, βεβαιῶσαν τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιδόσεως, ἀναπαύεται πᾶσι αὐτὸς τε καὶ ὁ συνήγορός του, θεωρῶντες ἐκτελεσμένους καὶ ἀφρηθῶς βλεπόμενους ἐκτελεσμένους ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει, διὰ τὴν προχρονολόγησιν τοῦ προσαγομένου ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἐπιδότηριου. Τὸ αὐτόπημα τοῦτο ἤθελεν ἐκλίπῃ, ἀν' οἱ κλητῆρες διατάσσοντο νὰ γράψωσι πάντοτε ὑπὸ τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφον, ἀντίγραφον τοῦ ἐπιδότηριου, καὶ νὰ τὸ χρονολογῶσι καὶ τὸ ὑπογράψωσι· διὰ τοῦ μέσου τούτου ὁ διάδικος, καὶ ἀγράμματος ἀν' ἢ, παρέχων εἰς τὸν συνήγορόν του ἔγγραφον τὴν περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως ἀπόδειξιν, θέλει τίθεσθαι πάντοτε εἰς κατὰστασιν νὰ οὐδετερώσῃ τὰς ἐπινοίας ταύτας τῶν κλητῆρων, τὰς ὁποίας ῥαθυμία τυγχόν, ἢ καὶ κακοήθεια ὑπαγόρευσεν, ἐκτὸς δὲ τούτου, θέλει προλαμβάνεται καὶ ὁ κίνδυνος τῆς πλαστογραφίσεως τοῦ εἰς μόνας τὰς χεῖρας τοῦ ἐπιδίδοντος εὐρισκομένου ἐπιδότηριου. — Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τοιαύτη ὑποχρέωσις δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κλητῆρας παρὰ τῶν διατάξεων τῆς Πρωτ. Δικονομίας· ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ παραγγελία αὕτη δὲν ἔχει τι προσβάλλον καθιστώσας διατάξεις, ἐκρίναμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος προτιμωτέραν, ὡς προχειροτέραν, τὴν παραγγελίαν ταύτην, τὴν ὁποίαν παρακαλοῦμεν νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ ὑμῶν κλητῆρας, εἰδοποιούντας αὐτοὺς, ὅτι, ἐν περιπτώσει παραδόσεως, θέλουν καταδιώκεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς, καὶ προσέχοντες εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀπειλῆς ταύτης, ἐν περιπτώσει παρακοῆς.

Ἐγκ. ὑπουργικὴ τῆς 8 Ἰανουαρίου 1851, πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

Κατὰ τὰ συνδυασμένα ἀρθρα 140 τῆς πολ. δικονομίας καὶ 247 πρῶν δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ὁ κλητὴρ δίδει εἰς τὸν παραγγέλλοντα

ἡ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου ἢ προσέδρου τῶν πρωτοδικῶν. — Ἡ παραγγελία αὕτη δύναται νὰ γίνη μόνον ἐγγράφως. — Γράζεται

τὴν ἐπίδοσιν ἀποδεικτικὴν, φέρειν τὴν ὑπογραφήν τοῦ πρὸς ὃν ἐνεργήθη ἡ ἐπίδοσις· αὐτὸ δὲ, εἰς νομίζομεν, εἶναι, καὶ πρέπει νὰ ᾖναι τὸ πρῶτότυπον, ἄλλως ἡ δύνασις βεβαίως ὁ νομοθέτης νὰ μεταχειρισθῇ τὴν φράσιν, ἀντὶ τῆς φράσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ τοῦ τοῦ διδῶντος κτλ., τὰ δὲ ἀποκρίματα, τὰ ἐπεὶ δύνανται ἐκ τοῦτου νὰ προκύψωσι, προλαμβάνονται διὰ τῆς ἐκτελείσεως τῶν περὶ ἐρετηρίων τῶν κλητῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 150 καὶ 154 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ τῆς ἀπὸ 13 Μαΐου τοῦ 1840 ἔτους ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργίου τούτου.

Τὰ εὑρετήρια τῶν κλητῶν, ἀνῆλθαι συνεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους (ἀρθρ. 407—419), ἀποδεικνύουσιν τὴν ἐπίδοσιν, ἵνα ἡ ἐκτέλεσις τῆς πράξεως ᾖναι ἄλλως ἀποδεδειγμένη, ἡ δὲ κάτωθεν τοῦ ἐπιδιδόμενου ἐγγράφου ἀντιγραφή τοῦ ἐπιδότηρίου ἐξασφαλίζει καὶ τὸν καθ' οὗ ἡ ἐπίδοσις διαδίδεται ἀπὸ πᾶσαν νόθευσιν.

Ἐπειδὴ ὅμως, ὡς πληρεπορούμεθα, τινὲς τῶν δικαστικῶν κλητῶν δὲν συμμορφοῦνται μὲ τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ἄλλοι μὲν μὴ κρατοῦντες εὑρετήρια, ἄλλοι δὲ μὴ ἀντιγράφοντες το ἐπιδότηριον ἐπὶ τοῦ ἐπιδιδόμενου δικαγράφου, νομίζομεν ἐπ' ἀνάγκης νὰ σῶς ἀνακοινώσωμεν τὰ ἐξῆς, μὲ τὰ ἐπεὶ ἀπαιτεῦμεν νὰ συμμορφωθῇτε.

Α. Ὁ παραβαίνων κλητὴρ τὴν ἀπὸ 13 Μαΐου 1840 ἐγκύκλιον μας θέλει θεωρεῖσθαι διαγωγῆς ἐπιληψίμου.

Β. Δίδεται προθεσμία εἰς τοὺς κλητῆρας ἡμερῶν 40, ἀφ' ἧς λάβωσι νομίμως γνῶσιν τῆς περιουσίας, πρὸς τακτοποίησιν τῶν εὑρετηρίων τῶν, εἰ δὲ ἀρμόδιοι εἰσαγγελίῃς θέλουσι μᾶς ἀναφέρειν ἀμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης, περὶ ἐξ αὐτῶν συνεμερφώθησαν μὲ τὴν διάταξιν ταύτην, καὶ νὰ προτείνουν τὴν παῦσιν τῶν παραβατῶν.

Γ. Οἱ ΚΚ. εἰσαγγελίῃς νὰ μᾶς ἀναφέρουν ἐκαστοτὲ τοὺς παραβαίνοντας τὴν ἐγκύκλιον τῆς 13 Μαΐου, καὶ, παρευρισκόμενοι εἰς τὰς συζητήσεις, νὰ ἐξετάζωσι τὰς δικαγραφίας, διὰ νὰ παρατηρῶν κατὰ πόσον ἐκτελεῖται ἡ ἐγκύκλιος.

Ἀντίτυπα τῆς παρούσης θέλουσι κοινοποιηθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν κλητῶν.

δὲ ὑπὸ τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφον, χρονολογεῖται προσηκόντως, καὶ

Ἐτέρᾳ τῆς 8 Φεβρουαρίου 1881. Πρὸς τοὺς εἰσαγγελλίαις.

Ἐπειδὴ τινες τῶν δικαστικῶν κλητῆρων, παραξηγήσαντες τὸ πνεῦμα τῆς ἀπὸ 13 Μαΐου τοῦ 1840 ἐντοῦς ἐγκυκλίου μας, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 8 Ἰαννουαρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 158, εἰς δε γίνεται λόγος περὶ ἀντιγραφῆς τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐπὶ τοῦ ἐπιδοτέου ἐγγράφου, ἐξακολουθοῦσιν ἤδη νὰ ἐκτελῶσι κατὰ γράμμα τὰ περὶ ἀντιγραφῆς τῶν ἐπιδοτηρίων παραγγελλόμενα, καὶ θεωροῦντες, ὅτι ἡ τοιαύτη παραξήγησις, καὶ πολλὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δύναται νὰ ἐπιφέρει δυσχερείας, καὶ βλάβης μᾶλλον εἰς τὰ συμφέροντα τῶν διαδίκων πρόξενος δύναται νὰ γείνη, νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ σῶς δηλώσωμεν, Κύριοι, ὅτι διὰ τῆς λίξεως ἀντιγραφῆς τοῦ ἐπιδοτηρίου, δὲν ἐννοοῦμεν ν' ἀντιγραφῇται ὁλόκληρον τὸ ἐπιδοτήριο εἰς τὸ ἐπιδιδόμενον ἔγγραφον, ὥς περιττὸν, διότι ὁ πρὸς ἐν ἐπιδίδεται τὸ δικόγραφον, πρὸς ἀσφάλειαν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἑποίου ἐλήφθη τὸ προεῖμενον μέτρον, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ γνωρίσῃ τὸ ἐπιδιδόμενον εἰς αὐτὸν δικόγραφον ἐκ τοῦ ἐπιδοτηρίου, διότι αὐτὸ τὸ ἐπιδιδόμενον δικόγραφον φέρει καὶ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ εἶδους τοῦ ἐπιδιδόμενου ἐγγράφου, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκην νὰ γνωρίσῃ τὴν ἡμέραν, ὥραν, καὶ τόπον τῆς ἐπιδόσεως, ὡς καὶ τὸν ἐνεργήσαντα τὴν ἐπίδοσιν κλητῆρα, ἐπομένως, ἐν ᾧ ἀπαγορεύομεν βητῶς τὴν κατὰ τὴν δοθεῖσάν ἐννοιαν ἀντιγραφὴν τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐπὶ τοῦ ἐπιδιδόμενου ἐγγράφου, ἀπαιτοῦμεν νὰ γίνηται ἡ ἐξῆς σημείωσις ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τοῦ ἐπιδιδόμενου ἐγγράφου, κατὰ τὴν ἐποίαν ἡμεῖς δίδομεν ἐννοίαν εἰς τὰς ἐγκυκλίους, εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποίων ἐπιμένομεν.

Ἐν . . . σήμερον τῇ . . . ὥρα . . .
Ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐν . . . πρωτοδικῶν ἐπιδόσας
(ἢ ἐτοιχοκόλλησας ἐνώπιον τῶν δύο μαρτύρων δεινός καὶ δεινός) τὸ
παρὸν δικόγραφον.

Ὁ κλητὴρ

(Ἐπογραφή ὁλόκληρος τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου).

Ἀντίτυπα τῆς παρούσης θέλουσιν κρινοποιηθῆ εἰς τὰ δικαστήρια
καὶ εἰς τοὺς κλητῆρας.

ἐκχρήμης ἡ δίκη· οὗτος δὲ ὀφείλει νὰ πέμψῃ τάχιστα τὸ εἰς αὐτὸν παραδοθὲν ἔγγραφον πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμ-

μματείας τῶν ἐξωτερικῶν δικόγραφα ἰδιωτικὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους πρὸς ἐπίδοσιν, τὰ κατὰ τὸν ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου Ε. Ε. νόμον προκαταβλητέα τέλη πρέπει νὰ ὑπολογίζωνται ἐπὶ τῶν ἐξ ἔγγραφων.—1. ἐπὶ τῶν δικογράφων αὐτῶν.—2. ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου τοῦ εἰσαγγελίως, δι' οὗ θέλει γενῇ ἡ εἰς τὴν γραμματείαν τῶν ἐξωτερικῶν ἀποστολῇ.—3. ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείας, δι' οὗ θέλει γενῇ ἡ εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολῇ.—4. ἐπὶ τοῦ ἐπιστραπτέου ἐπιδεκτηρίου.—5. ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείας.—6. ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου τῆς γραμματείας πρὸς τὸν εἰσαγγελεῖαν τὸν παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ὅπου ἡ δίκη πρόκειται.—Ταῦτα, ἂν καὶ λεπτομερῶς καὶ διακεκριμένως δὲν ἀριθμῶνται ἐν τῷ νόμῳ, ἐξάγονται ὅμως ἱκανῶς ἐξ αὐτοῦ, ὅστις ἀπαιτῶν καὶ τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολὴν τέλη, ἐννοεῖ ὡς ὁμολογουμένως ἀπαιτούμενα τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολὴν.—Τὰ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 2-6 σημειούμενα ἔγγραφα πρέπει νὰ λογίζωνται εἰς τὴν ἀπὸβολὴν τοῦ τέλους ὡς ἐν ἀκέραιον φύλλον συνήθους χάρτου.—Ἐκ τῶν προκαταβλλομένων τελῶν, τὰ μὲν ἀφαιρῶντα τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 2 διὰ τὴν μέχρι τῆς γραμματείας τῶν ἐξωτερικῶν ἀποστολῆν, θέλουσι πληρύνεσθαι εἰς τὸ κατὰ τόπον ταχυδρομεῖον ὡς τέλος παρὰ τούτου εἰσπράξιμον, λογιζόμενον τοῦ ἔγγραφου τοῦ εἰσαγγελίως ὡς ἰδιωτικῷ, τὰ δὲ λοιπὰ θέλουσι ἐγκλιθεῖν εἰς τὸ πρὸς τὴν γραμματείαν τῶν ἐξωτερικῶν ἔγγραφον, τὸ ἐπιοῦν, καίτοι φέρον χρήματα, διετάρχησαν νὰ παραλαμβάνουν οἱ ἐπιστάται τῶν ταχυδρομείων, ὡς μᾶς εἰδοποίησεν ἡ συνεννοηθεῖσα μετὰ τοῦ γυνικοῦ τῶν ταχυδρομείων διευθυντοῦ γραμματεία τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἔγκ. τῆς αὐτῆς γραμμ 19 Ἰανουαρίου 1840.—Ἡ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματεία, ἀφορμὴν λαβοῦσα ἀπὸ τὰς ἐπανηλημμένους παρατηρήσεις τῶν προξενικῶν ἀρχῶν περὶ τῶν δυσκολιῶν, ὅσας ἀπεικνῶσιν αὐτὰ κατὰ τὴν διακοίνωσιν τῶν εἰς ἀλλοδαπὴν ἐντεινένων στελλομένων δικογράφων, ὡς ἐκ τῆς μὴ ἀκριβοῦς ἐν αὐτοῖς σημειώσεως τῶν ὀνομάτων, ἐπωνύμων, καὶ κατοικιῶν, καὶ πρὸς τοὺς, ὡς ἐκ τῆς γλώσσης, ἐν ᾗ εἶναι γεγραμμένα, γλώσσης πολλαχού τῆς ἑρῶσης ἀγνώστου, παρακαλεῖ νὰ ἐπιστήσωμεν εἰς τοῦτο τὰ

διορισμένους, εἰς τὴν τῶν μελῶν τῆς ἐταιρείας. — 5. ἐπὶ πτω-
χεύσει, εἰς τινα πράκτορα ἢ σύνδικον. — 6. ἐπὶ ξένων, κατὰ
τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 27 καὶ 28, καὶ ἐπὶ ἡμεδαπῶν,
ὅταν οὗτοι διατρέβων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἰς τὸν παρ' ἐκείνου τῷ
δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν 3) εἰσπγγελία α), ὅπου εἶναι

α) Ν. 19 Ὑπ. 1838 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων, τῶν προ-
κυπτόντων ἐκ τῆς εἰς τὰ ἑκτὸς τοῦ βασιλείου μέρη ἀποστολῆς δι-
κογραφῶν.

1. Οἱ διάδικοι, οἱ παραγγέλλοντες ἐπιδόσεις ἀναγομένας εἰς τὸν
παραγράφον 6 τοῦ ἀρθροῦ 145 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἢ ἄλλας
εἰσαγγέλτους κοινοποιήσεις, πρὸς κατοικεῦντας ἢ διαμένοντας ἐν τῇ
ἀλλοδαπῇ, ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσαγγε-
λείως, εἰς ὃν γίνεται ἡ ἐπίδοσις, τὰ διὰ τὴν ἑκτὸς τοῦ Κράτους
ἀποστολὴν τῶν ἐπιδιδόμενων δικογραφῶν ταχυδρομικὰ τέλη, ὑπο-
λογιζόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ταχυδρομικῆς διαταγῆς. Εἰς
τὰ τέλη ταῦτα θίλουν προστίθεσθαι καὶ τὰ διὰ τὸ ἔγγραφον τῆς
ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείας, δι-
ὃ θέλουσι σταλῆναι τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἀρμοδίαν προξενικὴν ἀρχήν,
καθὼς ἀκόμη καὶ τὰ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπιδωτηρίου ἢ ἄλλου
τινὸς ἐπιστραπτέου δικογράφου μέχρι τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου,
παρ' ὃ γίνεται ἡ δίκη.

2. Εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας τὰ τέλη ταῦτα, ὡσαύτως δὲ καὶ
εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας αὐτὰ πλήρη, ἀρνεῖται ὁ εἰσαγγελεὺς
τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδομένου δικογράφου· ἄλλως ὑποχρεοῦται
νὰ πληρώσῃ αὐτὸς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τέλη. Συμπεισούσης δὲ φι-
λονητικῆς μεταξὺ τοῦ εἰσαγγελεῖως καὶ τοῦ διαδίκου περὶ τοῦ προσ-
διορισμοῦ τοῦ τέλους, ὑποβάλλονται τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἐπιτό-
πισον διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, ἥτις σημειώνει ἐπ' αὐτῶν τὸ
νόμιμον τέλος, ὑπογράφουσα τὴν σημείωσιν ταύτην. Τῆς διατάξεως
ταύτης ἐξαίρουσινται οἱ ἀπολαύοντες δικαιώματα πενήτων, περὶ ὧν
θίλει ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἀπὸ 21 Ἰουνίου 3
(ἡμελίου) 1837 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν δικογραφῶν τῶν
ἐν τῇ βασιλικῇ διαταγῇ.

Ἡ ἐκ. τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας 22 Νοεμβρίου 1838.
Ἡ τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς πρόκειται ν' ἀποσταλῶσι διὰ τῆς

1) Γ. τῶν καθιδρυμάτων, καὶ ἄλλων δημοσίων κατιστημάτων, καὶ τῶν σωματείων 2) Γ. ἐργοστασιαρχῶν, καὶ τῶν ματερχομένων ἐπιτηδύματα παντὸς εἶδους 3) 4) Γ. παρέλκει. 5) 6) Γ. στρατιωτῶν 7) Γ. ἀξίωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ

146. Οἱ ἐν τοῖς τρισὶ προηγουμένοις ἀρθροῖς 143-145 ἀναφερόμενοι, λαβόντες τὸ εἰς αὐτοὺς ἐπιδοθὲν ἔγγραφον 4), ὑπογράφουν τὸ διὰ τοῦ ἀρθρου 140 διατεταγμένον ἀποδεικτικόν. — Ἐὰν οὗτοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ ὑπογράψουν, πρέπει, — 1. κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἀρθρων 143 καὶ 145 ἀριθ. 1, 3, 4, καὶ 5, νὰ κολλᾶται τὸ ἔγγραφον εἰς τὴν θύραν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 143 ὠρισμένα, καὶ τὸ εἰρημένον ἀποδεικτικόν νὰ ὑπογράφεται παρὰ τῶν παρόντων 2) γειτόνων. — 2. ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἀρθρων 144 καὶ 145 ἀριθ. 2, 8, καὶ 9, νὰ ὑπογράφεται ὁ εἰσαγγελεὺς διὰ τοὺς ἐκεῖ ἀναφερομένους στρατιωτικοὺς διοικητὰς, καὶ πλοιάρχους, καὶ τοὺς τοποτηρητὰς αὐτῶν, καὶ νὰ πέμπεται εἰς αὐτοὺς τὸ ἐπιδοθὲν ἔγγραφον. — Συγχρόνως καταδικάζονται οἱ εἰρημένοι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς ἀρνήσεώς των προσγενομένων ζημιῶν καὶ ἐξόδων, καὶ, ἐκτὸς τούτου, ἐπιμελεία τοῦ εἰσαγγελέως, ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου πολιτικοῦ δικαστηρίου εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν. — 3. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρου 145 ἀριθ. 6 καὶ 7, ὀφείλουν νὰ ὑπογράφωνται διὰ τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις ἀρνούμενων δὲ αὐτὸ τούτων, ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖς· συγχρόνως δὲ ἐνεργοῦνται κατὰ τῶν ἀρνούμενων εἰσαγγελέων πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν τὰ ἐν τῷ ἀριθ. 2 διατεταγμένα α). Πολ. 151. 207. 924.

1) Γ. εἰς τῆς γίνεται ἡ ἐπίδοσις, 2) Γ. προσληφθέντων.

α) Ἐγκ. Ἰπουργ. δικ. 28 Ὀκτ. 1853 πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

Ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀνακοινώσεων τοῦ ἐπὶ τῷ ἔξωτρωκῶν ὑπουργείου, περὶ τοῦ ὅτι πολλὰ τῶν ὑπὸ τῶν Κ.Κ. εἰσαγγελέων ἀποσταλλομένων δικογράφων, ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ ἔξωτρωκὰ, ἐπιστρέφονται ὑπὸ τῶν Κ.Κ. προξένων μὴ τὰν σφραγίσαν

ματείν τῆς ἐπικρατείας, διὰ τὰ ἀποσταλῆ περιτέρως· — 7. ἐπὶ διαδίκων, τῶν ὁποίων ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς, εἰς τὸν παρ' ἐκείνῳ τῷ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν 4) εἰσαγγελία, ὅπου ἡ δίκη εἶναι ἐκκρεμῆς, καὶ συγχρόνως δημοσιεύεται δι' ἐνὸς ἢ πλείονων δημοσιῶν φύλλων, ἐκδιδομένων ἐν τῇ Ἑλλάδι· — 8. ἐπὶ ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν 5) ἐν ἐνεργείᾳ, πρὸς τὸν στρατιωτικὸν διοικητὴν τοῦ τόπου τῆς ἐφεδρείας. — Ἐπὶ στρατιωτικῶν ἀπόντων ἐπ' ἀδείας, ἐπὶ διοικητῶν συνταγμάτων, ταγμάτων, καὶ φρουρίων, καὶ ἐπὶ στρατηγῶν, ἐφαρμόζεται ὁ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 143, καὶ 146 ἀριθ. 1 γενικὸς κανὼν. — 9. ἐπὶ ἀξιωματικῶν, καὶ στρατιωτικῶν 6), εὐρισκομένων ἐπὶ πλοίου τινός, καθὼς καὶ 7) ναυτῶν ἐν ἐνεργείᾳ, πρὸς τὸν πλοίαρχον, ἢ τὸν τοποτηρητὴν του. — Ἐὰν δὲ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ ναῦται ᾗναι ἀπόντες δι' ἀδείας, ἐφαρμόζεται ὁ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 143 καὶ 146 ἀριθ. 1 γενικὸς κανὼν. Πολ. 2. 544. Ἐ. 21 ε. 31. 480. 486. 527. Ποιν. 192.

προσεχὴν τῶν εἰσαγγελέων, προκαλοῦντες αὐτοὺς νὰ προτρέπωσι τοὺς διαδίκους εἰς τὸ νὰ γράψωσιν ὅσον ἐνιστὶ εὐανάγνωστα καὶ ἀνόματα κτλ. καὶ νὰ προσαρτῶσιν εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα μετὰφρασιν Γαλλικὴν. — Ἐκπληροῦντες τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματείας, οἷς παρακαλοῦμεν νὰ ἐκδῶτε περὶ τούτου τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τοὺς ὑφ' ἡμῶς εἰσαγγελεῖς.

Ἐγγραφον τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας τῆς 12 Νοεμβρίου 1837. — Ἐξ παρακαλοῦμεν Κ. εἰσαγγελεῦ, νὰ διατάξῃτε τοὺς ὑφ' ἡμῶς εἰσαγγελεῖς νὰ ὁδηγήσωσιν ἕκαστος τοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστηρίου ἐνεργοῦντας κλητῆρας, νὰ κἀνωσι τὰς πρὸς τοὺς πρίσβεις τῶν ξένων δυνάμεων ἐπιδόσεις τῶν κλήσεων διὰ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τῆς γραμματείας τῶν ἐξωτερικῶν, ὡς ἐπὶ ἀπόντων. Οἱ πρίσβεις τῶν ξένων δυνάμεων, καὶ τοὶ ἐνοικεῦντες τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, θεωροῦνται μολεταῖντες ὡς ὑπάρχοντες εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας εἶναι ἀπεσταλμένοι. Τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίζει καὶ ὁ Βάττιλ, φητὼς ἐμφραζόμενος περὶ τούτου εἰς τὸ βιβλίον 4 κεφάλαιον VIII §. 115.

αὐτῶν, καθὼς καὶ ἐν καιρῷ νυκτός, δύναται τις νὰ ἀρνηθῇ ἀνευ ἡμέρας τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου, καὶ τὴν εἰσηγήμενην ὑπογραφήν. Πολ. 1005.

ς'. Ἀντίκλητοι.

148. Διάδικοι, οἵτινες δὲν κατοικοῦν ἢ διαμένουν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ὀφείλουν, ἅμα γενομένης πρὸς αὐτοὺς τῆς πρώτης ἐπιδόσεως, ἐπομένως ὁ μὲν ἐνάγων, ἅμα ἐπιδοθείσης τῆς κλήσεως, ὁ δὲ ἐναγόμενος, ἅμα ἐπιδοθείσων τῶν ἐνστάσεων αὐτοῦ κτλ., νὰ διορίσουν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἐπιδόσεως 1) πληρεξύσιον, κατοικοῦντα εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ γίνωνται ὅλαι αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διδικασίας κοινοποιήσεις καὶ ἄλλαι ἐπιδόσεις. Πολ. 102. 150 ἔ. 153. 516. 533. 543. 767 ἔ. 770. 819. 863, 2. 909. 923. 1012, 2. 1038. 1054. 1061. 1064. Ὁ. 142. Ἐ. 200.

1) Γ. ὀφείλουν, γινομένης τῆς πρώτης ἐπιδόσεως, ἐπομένως ὁ μὲν ἐνάγων κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως, ὁ δὲ ἐναγόμενος κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἐνστάσεων αὐτοῦ κτλ. νὰ διορίσουν ἐν τῷ ἐπιδιδόμενῳ ἐγγράφῳ.

149. Εἰς ἐμπορικὰς ἢ ἄλλας συνοπτικὰς ὑποθέσεις, εἰς κλητεύσεις βραχυπροθέσμιους, καὶ ἄλλας δίκας, κατὰ τὰς ὑποθέσεις δὲν γίνεται ἐγγραφὸς προδικασία, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐναγόμενον νὰ διορίσῃ καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀκόμη ἀντίκλητον, ἐν δὲν ἀπηγγέλθῃ ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις εἰς τὴν πρώτῃν δικάσιμον. — Τοῦ διορισμοῦ τούτου γίνεται μνεῖα ἐν τοῖς πρακτικαῖς τῆς συνεδριάσεως. Πολ. 150. 621.

150. Ἐάν, ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς δυσὶ προσηγουμένοις ἄρθροις ὀρισμένων, παρελείφθῃ ὁ διορισμὸς ἀντικλήτου, γίνονται αἱ ἐπιδόσεις, ἐπὶ μὲν τῶν συνήθων ὑποθέσεων, εἰς τὸν διάδικον αὐτὸν, ἐπὶ δὲ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων συνοπτικῶν ὑποθέσεων, καθὼς καὶ ἐπὶ κλήσεων βραχυπροθέσμων, εἰς τὸν γραμματεῖα 1), καὶ καὶ κατατίθενται. — Οἱ παραβάται διάδικοι καταδικάζονται.

147. Μόνον κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ τὰς κατὰ νόμον ἑορ-

δὲ τὰ πρὸς ἃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀπευθύνονται πρόσωπα, οὗτα ἐπιδημεῦσιν ἤδη, οὗτε μετέστησάν ποτε εἰς τὰ μέρη ἐκείνα, σπεύδμεν, Κύριε εἰσαγγελεῦ, νὰ ἐπιφέρωμεν τὰς ἀκολουθούς παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐπιδόσεων, ὅπως προληφθῶσιν αἱ ἄδικοι συνάψεις, αἱ δυνάμεναι νὰ προκύψωσιν ἐξ αὐτῶν.

Ὅσάκις συζητοῦνται ἐρήμην ὑποθέσεις κατὰ προσώπων, ὡς διαμινόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κλητευσθέντων, καὶ ἰδίως, ὅσάκις ἤθελον ἐπιστρέφεσθαι πρὸς ὑμᾶς, Κύριε εἰσαγγελεῦ, τοιαῦτα δικόγραφα, μὲ τὴν, καθ' ἃ ἀνωτέρω μέμνηται, σημείωσιν, φρονοῦμεν ὅτι τὸ συμφέρον τῆς δικαιοσύνης ἀπαιτεῖ, παρειρυσκόμενοι εἰς τὴν συνειδήσειν, νὰ προτείνητε εἰς τὸ δικαστήριον, ὅτι ὁ τὴν ἐρήμην συζητήσιν τῆς ὑποθέσεως ἐπισπεύδων ἐνάγων ὀφείλει ν' ἀποδεικνύῃ πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὸν περὶ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς ἢ κατοικίας τοῦ ἐναγομένου ἰσχυρισμὸν αὐτοῦ, συνάψαι τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἢ διὰ τοῦ εἰσαγγελίου ἀποστολῇ τοῦ ἐπιδοτέου δικογράφου. Τοῦτο δὲ, διότι, ἀπαιτοῦντος τοῦ νόμου τὴν ἐν τῇ ἀγωγῇ σημείωσιν τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου, τῆς καὶ ὡς τόπου τῆς διαμονῆς αὐτοῦ ὑποτιθεμένης, καὶ ὑποχρέου ὄντος τοῦ ἐνάγοντος ν' ἀποδεικνύῃ ἐντελῶς τὴν ἐν τῇ, ὡς εἴρηται, ἀγωγῇ αὐτοῦ ἰσχυρισμοῦ, ἐπεται ὅτι καὶ τὸν περὶ τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς μνημονευθέντα ὀφείλει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ὑποστηρίξῃ καθότι, εἰ καὶ εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι ἡ πρὸς τὸν εἰσαγγελεῖα ἐπίδοσις ἀποτελεῖ, ὡς πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντα διάδικον, τὴν ὁποίαν ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τυπικὴν τῆς ἐπιδόσεως πρᾶξιν ἐκ μέρους τοῦ ἐντελλομένου αὐτὴν, καὶ τὴν ὁποίαν ὑπάρχουσαν περιβάλλει μὲ ἐντελῇ ἀποδείξεως δύναμιν ὡς πρὸς τὴν μνημονευομένην κοινοποίησιν τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου, οὐδὲν ἔτιον ὅμως περαιτέρω σκοπὸς τοῦ νομοθέτου βεβαίως εἶναι νὰ λαβῇ γνώσιν ὁ διαδίκος τῆς κατ' αὐτοῦ κινήσεως ἀγωγῆς, ἥ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν γένει κοινοποιητέου ἐγγράφου· ἀλλ' ὁ σκοπὸς οὗτος τότε μόνον πληροῦται, ὅταν ἡ σημείωσις τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ διαδίκου ᾖναι εἰλικρινής, καὶ σπριζεῖται εἰς βεβαίως πληροφορίας. Κινδυνεύουσι δὲ τὰ μέγιστα τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, μάλιστα τῶν ἀπόντων ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς, ἰὰν τὰ δικαστήρια ὠφίλων ἀνεξέταστος νὰ παραδίδονται τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπιδοτέου ἐγγράφου ψυχραίαν σημείωσιν περὶ τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ κλητευσμένου.

ἐκτὸς ἐὰν διατάχῃ τὸ ἐναντίον διὰ βῆτοῦ νόμου· Πολ. 170. 323. 526. 534. 537. 592. 623. 664. 755. 772. 795. 1030 ἔ. 1036. 1039.

1) μόνον.

Η'. Συνέπειαι τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς.

156. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀγωγῆς ἔχει τὰς ἐξῆς συνεπείας· — 1. διακρίνεται ἐντεῦθεν ἡ παραγραφὴ τῆς ἀγωγῆς· — 2. ἀρχονται οἱ ἐνεκα τῆς ὑπερμερίας τόκοι· — 3. ἀπαγορεύονται ὅλαι αἱ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς καινοτομίαι καὶ μεταβολαί, καὶ παρέπεται ἡ πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέωσις, ἐὰν μολοντοῦτο ἔγιναν τοιαῦται καινοτομίαι καὶ μεταβολαί· τέλος — 4. ὁ νόμιμος διακάτοχος θεωρεῖται ὡς κακῇ πίστει διακατέχων, καὶ ὑποχρεοῦται εἰς ἀπόδοσιν τῶν ἐξαχθέντων καρπῶν, καὶ πρὸς ἀντικατάστασιν πάσης ἐξ αἰτίας αὐτοῦ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς προσγενομένης ζημίας. Πολ. 527. 864.

157. Ὅλαι αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι συνέπειαι καὶ οὖν πάλιν, ὅταν — 1. ἡ ἀγωγή ἀποβῇ ὡς ἀπαράδεκτος, ἢ ἀνυποστήρικτος· — 2. ὁ ἐνάγων παραιτηθῇ τῆς ἀγωγῆς· — 3. ἡ ἀ γ ω γ ἡ π α ὕ σ η, ἡ τ ε λ ε ι ὡ σ η 1). ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας· Πολ. 476. 483. 487 ἔ. 527.

1) Γ. ἡ δίκη ἀνατραπῇ ἢ ἀποπεραιωθῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως,
καὶ μετ' αὐτήν.

Α'. Παραδοχὴ νέων προτάσεων καὶ νέων πρὸς ἀπόδειξιν μέσων.

158. Εἰς τὴν ἔγγραφον προδικασίαν ἐπιστηρίζεται ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία· ἀλλ' ἡ τελευταία αὕτη εἶναι ἡ κυρία διαδικασία· — Ὅθεν δύνανται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ — 1. νὰ γίνον νέαι προτάσεις ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος, 1) ἢ νὰ βελτιωθοῦν αἱ πρῶται, καθ' ὅσον αὗται περιέχοντο τοῦλάχιστον σιωπηλῶς ἢ ἐκ πλαγίου εἰς τὴν προκαταρκτικὴν αἵτησιν, ἢ εἶναι ἀπλῶς π ἄ ρ ε ρ ο ι 2) προτάσεις· — 2. νὰ γίνον νέαι ἐνστάσεις, ἀ ν -

ταπολογίαι, ἐπανταπολογίαι 3), ἡ αἱ ἤδη ἐν τῇ προδικασίᾳ γενομέναι νὰ μεταβληθοῦν ἢ διορθωθοῦν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀριθμῷ 1 διαλαμβανόμενα 4). — 3. νὰ γίνουιν 5) νέα ἔγγραφα, καὶ ἄλλα 6) πρὸς ἀπόδειξιν μέσα (ἄθρ. 538). — Ταῦτα πάντα, μὴ παρὰβλαπτομένων τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 264 καὶ 269 ἐν τῇ προδικασίᾳ γενομένων τυχὸν ἐξομολογήσεων 7). Πολ. 160. 544. 580. 746.

1) Γ. νὰ μεταβληθοῦν, ἢ νὰ 2) Γ. ἐπιδοθητικαί 3) Γ. ἀντενστάσεις καὶ ἐπαντενστάσεις 4) Γ. ὑπὸ τὸν ἐν τῷ ἀριθμῷ 1 διαλαμβανόμενον περιορισμόν. 5. Γ. νὰ παρουσιασθοῦν 6) Γ. νέα 7) Γ. ὁμολογιῶν.

159. Ἐὰν διὰ τοιαύτης νέας πράξεως 1), μεταβολῆς, ἢ 2) βελτιώσεως, κατασταθῇ ἀναγκασία ἢ εἰς ἄλλην συνεδριάσιν ἀναβολή, καταδικάζεται πάντοτε ὁ προτείνων εἰς ὄλας τὰς ἐκ τοῦτου προελθούσας ζημίας καὶ δαπάνας· καὶ ἐὰν ἡ ἀναβολὴ αὕτη προῆλθεν ἐξ αἰτίας δικηγόρου τινὸς, ὑποβάλλεται οὗτος, ἐκτὸς τῆς 3) πληρωμῆς τῶν ἐξόδων, καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Πολ. 204. 544. 556. 559. 567. 580.

1) Γ. προτάσεως 2) Γ. καὶ 3) Γ. προσωπικῆς.

160. Κατὰ τὴν πρώτην τὸ βραχύτερον ἐπὶ ἀχροατηρίου συνεδριάσιν, γίνονται, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλείσεως, κατὰ τὴν ἐκκρεμῇ δίκην 1) νέαι προτάσεις, αἱ παλαιαὶ ἐπανορθοῦνται, καὶ γίνονται ὅλαι αἱ ἐνστάσεις ἀναβλητικαὶ τε καὶ ἀναιρεπτικά, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ γίνουιν ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ, κατὰ ῥητὴν διάταξιν τοῦ νόμου, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης. Πολ. 24. 39. 78. 158. 202. 544. 553. 563. 582. 583.

1) Γ. ὅλαι αἱ

Β'. Χρόνος καὶ τόπος τῶν συνεδριάσεων.

161. Ἄπαν δικαστήριον προσδιορίζει ἡμέρας τινὰς τῆς ἐβδομάδος διὰ τὰς τεκνικὰς συνεδριάσεις, καὶ κοινοποιεῖ αὐτὰς δημοσίως. — Εἰς κατεπείγουσας περιπτώσεις δύνανται τὰ δικαστήρια νὰ συνεδριάζουιν καὶ κατ' ἄλλας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος· τὰ δὲ δικαστήρια τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, καὶ κατὰ κυριακὰς καὶ ἑορτάς. — Οἱ εἰρηνοδίκαι δύνανται, χρεῖας καλούσης,

νά συνεδριάζουν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν κατοικίαν, εἰς αὐτὴν δὲ μὴ τὴν περίπτωσιν μὲ ἀναπεπταμένους θύρας, ἢ κατ' αὐτὸν τὸν περὶ οὗ ἡ ἔρις τόπον ἐν ὑπαίθρῳ. Ὅ. 249. 250.

Γ'. Ὅτι δημοσίᾳ ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία.

162. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις εἶναι σ υ ν ἡ θ ὢ ς 1) δημοσίᾳ διὰ τοὺς διαδίκους, καὶ διὰ τὸν λοιπὸν λαόν· ἐξαίρουται — 1. αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως διασχέψεις· ὅθεν ἔχει τὸ δικαστήριον τὸ δικαίωμα νὰ ἀποχωρῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀκροατὰς καὶ τοὺς διαδίκους, ἢ καὶ νὰ ἀναβάλλῃ τὴν δίκη 2) πρὸς περαιτέρω διάσκεψιν — 2. δίκαι ἀφορῶσαι τὰ διαζύγια, καὶ ἄλλαι, καθ' ἃς οἱ νόμοι διατάττουσι ῥητῶς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην· — 3. ὅλαι αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς τὸ δικαστήριον διέταξεν αὐτὴν ῥητῶς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀρθρῷ διαγεγραμμένα. — Ἀλλ' ἢ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῷ ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀποκλείσις δὲν ἐπέκτείνεται ποτὲ εἰς τοὺς διαδίκους καὶ εἰς τοὺς πληρεξουσίους τῶν. — Ἡ ἀπόφασις δὲ αὕτη 3) δημοσιεύεται καὶ κατ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσεως. Πολ. 129. 160. 263. 523. 581. 662. 807, 2. Ποιν. 77.

1) Γ. παρῶμαι 2) Γ. ὑπόθεσιν 3) Γ. αὐτῇ

163. Μόνον ὅταν ἡ δημοσίᾳ συζήτησις δίκης τινὸς δύνανται νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὰ ἥθη, ἢ εἰς τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἔχει τὸ δικαστήριον τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὴν συζήτησιν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, καὶ ἐπομένως νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀκροατὰς. — Τοιαύτη δὲ μὴ ἀπόφασις γίνεται, ἀφοῦ ἀκουσθῶσιν οἱ διάδικοι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς αἰτιολογεῖται προσηκόντως, καὶ δημοσιεύεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. — Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως μ ε τ α χ ε ι ρ ί ζ ο υ ν τ α ι 1) οἱ διάδικοι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τὸ ἐνδίκον τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς ἀναιρέσεως μέσον, χωρὶς ἑμῶς διὰ τοῦτο ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις α ὕ τ η 2). Πολ. 162. 588. 760. 815. Ποιν. 78.

1) Γ. δύνανται νὰ μεταχειρισθῶν 2) Γ. αὐτῇ.

(ΤΟΜ. Α')

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

12

Δ'. Διεξαγωγή τῆς συζήτησεως, καὶ διαχείρισις τῆς ἐν τῇ συνεδριάσει εὐταξίας.

164. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διεξάγει τὴν συζήτησιν ὁ πρῶτος κλητῆρα τῆς ἀκροάσεως ὁφείλει ἰδίως νὰ διατάτῃ τὸν ὑποθέσει, νὰ δίδῃ εἰς τοὺς ἀγορευεῖν βυλομένους τὴν ἐπὶ ταύτῃ ἀδειαν, νὰ ἐξετάσῃ τοὺς διαδίκους καὶ μάρτυρας, ὃ ἀποσπασατομένη τὴν συζήτησιν, ἐὰν ἡ δίκη ἀνεκρίθῃ προσήκοντος, καὶ νὰ δημοσιεύῃ ἐπὶ τέλος τὴν ἀπόφασιν. Ὁ. 83. Πολ. 179.

165. Ἡ διαχείρισις τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εὐταξίας κατεῖται κατὰ μὲν τὰ εἰρηνοδικεῖα εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, κατὰ δὲ τὰ πολυμελῆ δικαστήρια, εἰς τὸν πρόεδρον αὐτῶν. Ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ πρόεδρος ἔχουν κατὰ τοῦτο τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 130 διλαμβανόμενα δικαιώματα, καὶ ἀναφέρουν ἐν τοῖς πρακτικαῖς τῆς συνεδριάσεως τὰ γενόμενα. Ὁ. 83. Πολιτ. 130. Πον. 181. 366.

166. Ἐὰν συγχρόνως μὲ τὸν θόρυβον καὶ τὴν ἀντίστασιν συνέβησαν καὶ ἄλλαι βιαιοπραγίαι, φέρουσαι 1) χαρακτηριστικὰ παίσματα ἢ πληγὰς μελήματος, βεβαιοῦνται συνοπτικῶς αἱ παραβάσεις αὗται, καὶ ἐκδικάζονται 2).— Ἡ ἀπαγγελθεῖσα ἀπόφασις ἐκτελεῖται παραχρῆμα. Πολ. 131. Πον. 182. 209 ἔ. 350. 367.

1) Γ. Ἐὰν ἡ διατάραξις τῆς ἡσυχίας ἢ ἡ ἀντίστασις συνεδαίται καὶ μὴ ἄλλας πράξεις φερούσας κατ' ἐαυτὰς 2) Γ. αἱ παραβάσεις αὗται βεβαιοῦνται, καὶ ἐκδικάζονται συνοπτικῶς διὰ ἀναγγελίας.

167. Ἐὰν ἡ σύλληψις τοῦ θορυβήσαντος δὲν κατωρθοῖται περὶ αὐτοῦ ἐρήμην ἀπόφασιν.— Κατὰ τοιαύτης ἐκτελέσεως δὲν δύναται νὰ γενῇ ἀνακοπή, εἰμὴ φυλαττῶν συνήθων προθεσμιῶν καὶ τύπων, κατὰ τὰ ἄρθρα ἐπ. καὶ 596, καὶ μόνον ἐπὶ ὁ καταδικασθεὶς παραδίδεται ὡς ἐαυτὸν εἰς φυλάκισιν. Πολ. 503 ἔ. 591. Πον. 209. 210. 350. 367. 417.

18. Ἐὰν ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γενομένη πρᾶξις φέρῃ χα-
 ῖρα πλημμελήματος ἢ κακοῦργήματος 1) ἄλλου
 τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 166 ἀναφερόμενα, βεβαιούται αὕτη, καί
 ἡ αὐτῆς ἔκθεσις παραδίδεται μετὰ τοῦ πράξαντος, συλ-
 λανόμενου παραχρῆμα, εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα. — Τὰ
 ἄρθρα 369 τῆς ποιν. δικονομίας περὶ τῶν ἐν τῷ ἀκροα-
 τῷ ψευδομαρτυρούντων ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ
 πικὰ δικαστήρια. Π. Ν. 266. Ποιν. 368.

Γ. τὸ, ἡ κακοῦργήματος, μεταθετέον μετὰ τὸ, ἀναφερόμενα.

19. Ἐὰν προῆλθεν ἡ ἀντίστασις ἢ ὁ θόρυβος ἐκ τινος δι-
 κρου, κλητῆρος, ἢ ἄλλου παρὰ τῷ δικαστηρίῳ δημόσια κα-
 ντα ἐκπληροῦντος, τὸν τοιοῦτον δύναται τὸ δικαστήριον,
 ἐν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 165-168 ἀναφερομένων ποινῶν,
 αἰτῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 165-168 ἀναφερομένων ποινῶν, καὶ
 εἰς τὴν παραχρῆμα, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, καὶ εἰς προσωρινήν
 πιν ἐνὸς μέχρῃς ἐξ μηνῶν. Ὁ. 299. Ποιν. 370. Πολιτ.
 207.

20. Ὅτι ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία συνήθως δὲν
 γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος.

70. Καὶ ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία δὲν γίνεται ἐξ
 γέλωτος· ὅθεν ἀρχεται ἡ ἐνέργεια τοῦ δικαστοῦ μετὰ τὴν
 σὺν καὶ πρότασιν τῶν διαδίκων. Μὴ προταθέντα πράγματα,
 αἰ ἐπ' αὐτῶν στηριζόμεναι ἀπαιτήσεις δὲν δύνανται συνήθως
 ἀπληρωθῶν ἐξ ἐπαγγέλματος. — Οὐδὲν ἤττον δὲ, ὅταν
 ἡ δίκη εἰσέλθῃ ἐπιμελεία τῶν διαδίκων εἰς τὸ ἀκροατή-
 ριον, ὁ προϊστάμενος δικαστὴς διεξάγει τὴν συζήτησιν κατὰ τὸ
 σ. 164. Πολ. 154 ε. 262. 323. 526. 537. 581. 592.
 664. 755. 772. 795. 823. 1030. 1031. 1036. 4039.

71. Πᾶς συνεδριάζων δικαστὴς καὶ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δι-
 κμα νὰ ἀποτείνῃ 1) ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς
 ὑφ' αὐτοῦ, καὶ νὰ ἀπαιτῇ τὴν ἀνάγνωσιν ἐγγράφων· τὸ αὐτὸ δι-
 κμα ἔχουν ὅτε διάδικος καὶ οἱ πληρεξούσιοί του, πλὴν μό-
 φου· ζητήσουσιν καὶ λάβουσιν παρὰ τοῦ προέδρου τὴν ἐπὶ τού-
 τῳ βεβαίαν.

1) Γ. ἐξ ἱπαγγέλματος.

172. Τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως νὰ ἀποφασίζῃ περὶ ἀποδείξεως, νὰ διατάττῃ ἐμφανίσαις διαδίκων, αὐτοφίας, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς διασάφησιν τῶν προβαλλομένων πραγμάτων, καὶ διευκρίνησιν τῶν ἐφαρμοστέων νομικῶν κανόνων, καὶ τέλος, ἀνακριθεῖς (1) τῆς ὑποθέσεως προσηκόντως, νὰ ἀπαγορεύῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν περαιτέρω συζήτησιν. Πολ. 76. 164. 250. 283. 291. 584.

1) Γ. ἐξηγήσεως.

ζ'. Ὅτι διὰ ζωῆς ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία.

173. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία εἶναι προφορικῇ· ἐκάστη ὁμῶς πρότασις διαδίκων γίνεται ἐγγράφως, καὶ συντάσσεται περὶ μὲν τῆς συζητήσεως ἔκθεσις, περὶ δὲ τῆς ἀποφάσεως ἐπισήμουν (1) ἐγγραφον. Πολ. 132. 458. 182. 499. 580 ε.

1) Γ. παρίκει.

Ζ'. Ἀποφάσεις καὶ πρακτικὰ συνεδριάσεων ἐν γένει.

174. Πρακτικὰ συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεις ὑπογράφονται μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ περιθωρίου σημειώσεων καὶ τῶν ἄλλων μεταβολῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου· ἄλλως, ὁ μὲν ἀμελήσας γραμμικαίως ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν πενήντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν, πάντες δὲ οἱ παραβάται ὑπάλληλοι τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὴν ποινήν. — Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ ὅταν δὲν συνετάχθησαν παντάπασιν πρακτικὰ, ἢ ἡ ἀπόφασις δὲν ἔγινεν ἐγγράφως. Ὁ 126. 261. 270. Πολ. 204. Ποιν. 88.

Η'. Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

475. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων συντάσσονται παρὰ τοῦ γραμματέως, καὶ περιέχουν — 1. τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων δικαστῶν, τοῦ εἰσγγελέως, καὶ τοῦ γραμματέως. — 2. τὰ ὀνόματα τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ παρατήρησιν, ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν. — 3. τὴν περιγραφὴν τῆς δίκης ὑποθέσεως. — 4. περίληψιν διαλαβάνουσαν τὰς ἐν τῇ συζητήσεως, καθὼς καὶ τὰς νέας, μεταβεβλημέ-

νας, ἢ βελτιωμένας προτάσεις τῶν διαδίκων, τὰς ἐξομολογήσεις τῶν μαρτύρων, ἐὰν οὗτοι δὲν εἶχον ἐξετασθῇ πρότερον παντελῶς, ἢ τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν πρότερον ἐξετασθέντων μαρτύρων 1) διαφοράς.—5. σύντομον μνείαν ἐκάστης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συμβάσης οὐσιώδους περιστάσεως καὶ περιπτώσεως. Πολ. 133. 339. 625. Ποιν. 80.

1) Γ. τὰς μεταξὺ τῶν προτέρων καὶ τῶν ἤδη γινομένων καταθέσεων αὐτῶν

176. Ἐὰν ἐν τοῖς πρακτικοῖς παρελείφθῃ τι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένων 1), ὑποβάλλεται ὁ δικαστικός γραμματεὺς, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ἢ τοῦλάχιστον εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Πολ. 204. 207. Ποιν. 88.

1) Γ. οὐσιωδῶν ὄρων.

Θ'. Ἀποφάσεις κατὰ πλειονοψηφίαν.

177. Εἰς ὅλα τὰ πολυμελῆ δικαστήρια ἰσχύει ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων.—Γενομένης δὲ αἰτήσεως, καταχωρίζεται εἰς τὰς ἀπολογίας τῆς ἀποφάσεως ἡ γνώμη τῶν μειόνων, ὡς λόγος ἀμφιβολίας. Ὁ. 86.

178. Ἐὰν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθῶσι πλείονες τῶν δύο γνωμῶν, οἱ δικασταὶ οἱ ἔχοντες 1) ἰδίαν ἑκαστος γνώμην, ἢ συγγνωμοδοτήσαντες μετὰ τοῦ μικροτέρου ἀριθμοῦ 2), ὀφείλουσι νὰ συμφωνήσουν μὲ μίαν τῶν γνωμῶν, τὰς ὁποίας ἀπήγγειλαν τὰ δύο ἐπικρατέστερα μέρη.

1) Γ. ἐμφράσαντες; 2) Γ. ἀποτιλοῦντες τὴν ἀποθεωστέραν μειονοψηφίαν.

179. Ἴσοψηφίας οὐσης, συμπαραλαμβάνεται νέος δικαστής, καὶ, τοῦτου μὴ ὑπάρχοντος, εἰς τῶν παρέδρων· μὴ ὄντος δὲ καὶ τοῦ τοιούτου, εἰς τῶν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ διωρισμένων δικηγόρων, καὶ οὕτω συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις ἐκ νέου ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

1'. Προδικαστικαὶ 1) καὶ παρεμπιπτούσαι ἀποφάσεις
α. Ἀνάκλησις αὐτῶν.

180. Ὅριστικαὶ ἀποφάσεις, ἀπὸ δημοσυνέδρου ἐν τῷ ἀρο-
ατηρίῳ, δὲν δύναται νὰ ἀνακληθῶν παρὰ τοῦ ἀπαγγελλαντος
αὐτὰς δικαστοῦ. — Ἐκ τοῦ ἐναντίου, προδικαστικαὶ 2)
καὶ παρεμπιπτούσαι ἀποφάσεις δύναται καὶ μετὰ τὴν δημο-
σίευσίν των, μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφά-
σεως, νὰ ἀνακληθῶσι παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ. Πολ. 515, 2.

1) 2) Γ. προπαρασκευαστικαί.

6'. Ἔρσεις κατ' αὐτῶν.

184. Συνήθως δύναται νὰ γίνῃ ἔρσεις κατὰ μόνων τῶν ὁρ-
στικῶν ἀποφάσεων. Κατ' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν, καὶ διὰ τοῦ
αὐτοῦ ἐγγράφου δύναται νὰ ἐκκληθῶσι καὶ αἱ 1) παρεμπιπτού-
σαι καὶ προδικαστικαὶ 2) ἀποφάσεις. Εἰς μόνους τὰς
παρεμπιπτούσας περὶ ἀποδείξεων ἀποφάσεις ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν
κρίσιν τῶν διαδίκων, ἂν θέλουν νὰ τὰς ἐκκαλέσων συγγράμματα
μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν, ἢ πρότερον καὶ μόνους. Πολ. 163, 3.
515, 1 καὶ 2. 749).

1) πρὸς ἀποδείξιν 2) προπαρασκευαστικαί.

1A'. Περιεχόμενον ἐκάστης ἀποφάσεως.

182. Ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ συντάσσεται κατὰ διη-
γηματικὸν τρόπον, καὶ νὰ περιέχῃ 1) σύντο-
μον περιγραφὴν τῆς ἐλπίς συζητήσεως. — Οὐσιώδη μέρη ἐκά-
στης ἀποφάσεως εἶναι — 1. τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων δικαστῶν,
τοῦ ἀσπαγγελλέως, καὶ τοῦ γραμματέως. — 2. τὰ ὀνόματα τῶν
διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, μετὰ τὴν περὶ τήρησιν, ὡς
αὐτοὶ ἐνεφανίσθησιν, ἢ ὄχι. — 3. ἡ σημείωσις τῆς ὑπὸ δίκην
ὑποδέσεως. — 4. ἡ πρότασις (ἢ αἵτησις) ἐκάστου διαδίκου. — 5.
αἱ αἰτιολογίαι. — 6. τὸ διαταχτικὸν μέρος. Πολιτ. 776. 807.
Πον. 81.

1) Γ. κατὰ διηγηματικὸν τρόπον νὰ περιέχῃ

183. Αἱ τῆς ἀποφάσεως αἰτιολογίαι δὲν πρέπει νὰ περιέ-

ιουν μόνον τὰ περιστατικά, τὰ ὑποῖα ὁ δικαστὴς εἶχεν ὡς βά-
 ρυν τῆς ἀποφάσεώς του, ἀλλὰ καὶ τοὺς νομικοὺς κανόνας, τοὺς
 ποίους ἐφήρμοσεν.

184. Ἐάν ἐζητήθῃ ἡ διάταξις προσωρινῶν μέτρων, ἡ δὲ
 ὑπὲρ δίκῃ εἶναι ἐπίσης ὥριμος, ἀποφασίζονται ἀμφότερα διὰ
 τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Πολ. 228. 229.

IB'. Ἐκτελεσις τῆς ἀποφάσεως.

α. Ἐν γένει.

185. Ἐκτὸς τῶν προδικαστικῶν 4) καὶ παρεμπι-
 πτουςῶν ἀποφάσεων (ἄρθρ. 180 καὶ 181), δύναται μόνον αἱ
 ἐλεσίδικοι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις νὰ ἐκτελεσθῶσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἐν
 τῇ ὁριστικῇ ἀποφάσει, διὰ τῆς ὑποίας ἀπεφασίσθῃ ἡ κυρίως δι-
 αταγή, ὥρισθῇ ἡ δι' ἐγγυήσεως ἢ ἀνευ ἐγγυήσεως προσωρινὴ ἐκ-
 τέλεσις. Πολ. 186. 460. 506. 507. 596. 598. 749. 761.
 790. 842. 844, 2. 850. 856. 1004.

1) Γ. προκατασκευαστικῶν.

β'. Προσωρινὴ ἐκτέλεσις δι' ἐγγυήσεως ἢ ἀνευ ἐγγυήσεως.

186. 1) Προσωρινὴ ἐκτέλεσις, διαρκούσης τῆς πρὸς ἀναγκο-
 πὴν ἢ ἐκκλήσιν προθεσμίας, διατάσσεται κατ' αἵτησιν τῶν δια-
 βίκων, — 1. κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, δι' ἐγγυήσεως ἢ
 ἀνευ ἐγγυήσεως, εἰς ὅλας τὰς κατεπειγούσας ὑποθέσεις, ἰδίως δὲ
 εἰς τὰς συντάξεις καὶ τὰς πρὸς διατροπὴν, εἰς κατεπειγούσας
 ἐπισκευὰς κτλ., καὶ τέλος, ὅπου ἐπικεῖται κίνδυνος ἐκ τῆς βρα-
 βύτης — 2. πάντοτε ἀνευ ἐγγυήσεως ἐπὶ τε τῶν ἀνάμνηση-
 τήτων δημοσίων ἐγγράφων, καὶ τῶν παρὰ τινος δικαστη-
 ρίου 2) ἀνγνωρισμένων ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, καὶ ἐπὶ τελε-
 στέων ἀποφάσεων. Πολιτ. 241. 518. 733. 752. 763 ε.
 1004.

1) Γ. ταπεινὰ 2) Γ. δικαστικῶς.

187. Ὡς πρὸς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα, δὲν δύναται εἰς καμμίαν
 περίπτωσιν νὰ διατρηθῇ τοιαύτη 1) ἐκτέλεσις οὐδὲ δι' ἐγγυή-
 σεως. — Ἐκ τοῦ ἐναντίου, αἱ περὶ διαφορῶν ἀνυπομμένων εἰς

τὴν διακατοχὴν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται παραχρῆμα, ἂν καὶ ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῇ δὲν ἀπεφασίσθῃ τίποτε περὶ τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως. Πολ. 209. 629. 630. 764-766

1) Γ. προσωρινή.

IB'. Ὅτι τὰ ἐπίσημα 1) ἔγγραφα καὶ τὰ δικόγραφα εἶναι ἰδιοκτησία τῶν διαδίκων.

1) Γ. παρέλκει τὸ, ἐπίσημα.

188. Ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικόγραφα, τὰ ὅποια ἐκοινεποίησαν πρὸς ἀλλήλους οἱ διάδικοι ἐν τῇ προδικασίᾳ, ἐν τῇ ἀκροατηρίῳ, ἢ καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, γίνονται ἰδιοκτησία τοῦ διαδίκου, εἰς τὸν ὅποιον ἐκοινοποιήθησαν. — Ὅθεν ἀπὸ διδονται εἰς τὸν διάδικον τοῦτον παρὰ παντὸς τοῦ κατέχοντι αὐτὰ (ἄρθρ. 99). — Μόνον τὰ πρωτότυπα τῶν ἐκθέσεων καὶ τὰ ἀποφάσεων κατατίθενται παρὰ τῷ γραμματεῖ, καὶ φυλάττονται παρ' αὐτοῦ. Ὁ. 126, 2. Πολ. 617.

ΙΔ'. Ὑποχρεώσεις τοῦ γραμματέως.

189. Καθ' ἑκάστον μῆνα συρράπτονται μὲν παρὰ τοῦ γραμματέως, σημειώνονται δὲ κατὰ σελίδα 1), καὶ μενογραφοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου τὰ πρωτότυπα ὧλων τῶν προκτικῶν τῶν συνεδριάσεων καὶ ὧλων τῶν ἀποφάσεων, ἐπὶ ποινεῖκοσιπέντε μέγχις ἑκατὸν δραχμῶν, ἐπιβαλλομένη εἰς τὸ ἀμελοῦντα γραμματεῖα.

1) Γ. ἀριθμοῦνται.

190. Ἐπὶ παραλαβῇ τῶν διὰ τῆς διατιμῆσεως κανονισμένων δικαιοματῶν, ὀφείλει ὁ γραμματεὺς, αἰτούντων τῶν δικῶν καὶ ἄλλων, ὅσοι δύνανται νὰ θεβαιώσουν τὸ κατὰ νόμου συμφέρον, νὰ δίδῃ ἀντίγραφον ἀποφάσεων καὶ ἄλλων παρ' αὐτὸ παρακατατεθειμένων ἐγγράφων. — Ἐὰν συμβῶσιν ἐνταῦθα δισταγμοὶ ἢ φιλονεικίαι, συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται ὥς καὶ ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίχκας. Ὁ. 244. Πολ. 532, 7.

191. Ἐπὶ παρὰδρομῶν, καταδικάζεται ὁ γραμματεὺς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, καὶ ἐν ἀσυγγνώστῳ ἀμελείᾳ πᾶσι

τὴν φύλαξιν τῶν παρ' αὐτῷ κατατεθειμένων ἐγγράφων, εἰς χρηματικὴν ποινὴν πενήκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν· ἐκτός δὲ τούτου, δύναται νὰ τιμωρηθῇ καὶ πειθαρχικῶς, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς μέλλουσας ἐτι ποινῆς, τὴν ὅποیان ἤθελον ἐπιβαρεῖν τυχὸν εἰς αὐτόν. Πολ. 204. 207.

ΙΕ'. Ἐπίσκεψις τῶν δικαστικῶν γραφείων.

192. Καθ' ἐκάστην τριμηνίαν ἐρευνῶσιν οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς ὅλα τὰ δικαστικά γραφεῖα τῆς περιφερείας των, καθὼς καὶ τὰ τῶν ἐμποροδικῶν καὶ εἰρηνοδικῶν, βεβαίονων δὲ ἐκθέσεως τὰς εὐρεθείσας παραβάσεις, καὶ προκαλοῦσιν ἐπομένως παρὰ τῷ ἄρμοδίῳ δικαστηρίῳ τὴν τιμωρίαν. — Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχουν καὶ οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις καὶ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεῖς, ὡς πρὸς τὰ γραφεῖα τοῦ δικαστηρίου αὐτῶν. Ὁ. 96. 211. Ποιν. 89.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Προθεσμίαι 1).

Α'. Ἐναρξίς καὶ ὑπολογισμὸς τῶν προθεσμιῶν.

193. Αἱ παρὰ τοῦ νόμου ἢ παρὰ τῶν δικαστηρίων διωριζόμεναι, ἢ παρὰ τῶν διαδίκων συμπεφωνημέναι προθεσμίαι 2), ἐὰν ἀρχῶνται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως ἐγγράφου τινὸς λογίζονται, — 1. ὅχι ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐπεσῶσιν τῆς κοινοποιήσεως, καὶ τελειοῦνται εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν, ἢ, ἐὰν ἡ ἡμέρα αὕτη ᾖ ἑορτὴ, κατὰ τὴν ἑκτὴν ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐπιούσης· — 2. μόνον ὑπὲρ ἐκείνου, ὅστις ἐκοινοποίησε τὴν ἀπόφασιν, τὴν διετριβὴν 3), ἢ ἄλλο ἐγγράφον, καὶ ποτὲ κατ' αὐτοῦ.

1) Γ. καὶ διορίαι 2) Γ. καὶ διορίαι 3) Γ. τὸ δικόγραφον.

194. Ἐὰν διάδικός τις ἀποθάνῃ διαρκούσης τῆς προθεσμίας, ἐρχεται διὰ τοῦς κληρονόμους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περὶ ἀπαγωγῆς τῆς κληρονομίας διακηρύξεως νέα προθεσμία. — Ἐὰν προθεσμία τις ᾖ κατὰ μῆνα προσδιωρισμένη, ἕκαστος μὴν λογίζεται ἀνὰ τριάκοντα ἡμέρας. Πολ. 463. 474. 560. 756.

195. Ἐὰν διάδικοι, μάρτυρες, ἢ πραγματογνώμονες κατοικῶν εἰς ἄλλον τόπον παρὰ τὸν τοῦ δικαστηρίου, προστίθεται κατὰ τὸν λογισμὸν τῶν προθεσμιῶν (τοῦτο δὲ μόνον κατὰ τὰς κατὰ τοῦ νόμου βητῶς ὁρισμέναις περιπτώσεις) δι' ἑκαστον σχοῖνον 1) ἀποστάσεως μία ἡμέρα προσέτι. Πολ. 311. 497. 540. 541. 596. 620. 721. 753. 792. 820.

1) Γ. διὰ τέσσαρας σχοίνους.

196. Ὡς μέτρον πρὸς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ ἀναφερομένην ἐπέκτασιν τῶν περὶ τὴν κλήσιν προθεσμιῶν θεωρεῖται ἡ ἀπόστασις τῆς κατοικίης τῶν διαδίκων, μαρτύρων, ἢ πραγματογνώμων, ἀπὸ τοῦ τόπου, ἐνθα καθεδρεύει τὸ καλοῦν δικαστήριον· καὶ ἂν πρόκεινται πλείονες ἄνθρωποι, οἵτινες 1) ἔχουν διαφόρους κατοικίας, θεωρεῖται δι' ὅλους ὡς μέτρον ἡ ἀπὸ τῆς ἀπωτέρω κατοικίης ἀπόστασις. — Ἐὰν τοιοῦτός τις δὲν ἤθελεν ἔχει καμμίαν κατοικίαν, καθυρρίζεται ἡ ἀπόστασις κατὰ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του. Πολ. 311. 593. 540. 596. 541. 721. 753. 792. 820.

1) Γ. πλείονα πρόσωπα ἄτινα.

Β'. Ἐπέκτασις τῆς προθεσμίας.

197. Οἱ διάδικοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεκτείνουν τὰς παρὰ τοῦ νόμου ἢ τοῦ δικαστηρίου ὁρισμέναις προθεσμίαις. — Τὰ δὲ δικαστήρια δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρυνθῶσι παντάπασι ἀπὸ τὸν νόμον καὶ τὴν ἀπόρρῃσιν, εἰμὴ μόνον συναινέσει τῶν διαδίκων. Πολ. 155. 170. 505. 620. 704.

198. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν γίνεται ἡ αἴτησις πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρώτης προθεσμίας· καὶ ὁ ζητῶν τὴν ἐπέκτασιν καταδικάζεται πάντοτε εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. — Ἡ παραχωρηθεῖσα νέα προθεσμία ἀρχεται, ἂν καὶ ἡ παραχώρησις ἔγινε πρότερον, ἀφ' ἧς παρῆλθεν ἡ πρώτη προθεσμία, καὶ τελειώνει κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 193 ἀριθ. 1 ὁρισμέναις.

Γ'. Παραμείλησις τῆς προθεσμίας.

Ἡ ἀποτελέσματα τῆς μὴ ἐμφανίσεως ἢ τῆς παρα-

μηλήσεως προθεσμίας τινός προσδιορίζονται εἰς τὰ κατὰ μέ-
ρος ἐγγράφα 1) τῆς διαδικασίας· καὶ οἱ δικασταί, ἐπὶ ποινῇ
ἀκυρότητος, δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τοὺς ὁρισμοὺς
τούτους, εἰμὴ κατὰ βῆτην συναίνεσιν τῶν διαδίκων. Πολ. 32.
34. 261. 273. 280. 352. 360. 381. 406. 437. 439. 585.

1) Γ. καθ' ἑκαστα εἶδη.

200. Ἐὰν βλοῖ οἱ διάδικοι παρημέλησαν προθεσμίαν τινὰ,
ἀπειθοῦντες δὲν ἐνεφανίσθησαν, καταλείπεται ἡ ὑπόθεσις μέ-
χρι βῆται τὴν ἐπαναλάβουν οἱ διάδικοι. Πολ. 462. 590.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἀκυρότητες καὶ ποιναί.

Α'. Ἀκυρότης.

α. Περιπτώσεις.

201. Ἀκυρότης διαδικαστικῆς τινος πράξεως ὑπάρχει 1-
εἰ καὶ ἡ πράξις ᾗται διατεταγμένη ἢτοι ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος,
ἢ ὡς οὐσιώδους. Πολ. 133. 135. 175. 176. 182. 312. 531.
533. 534. 538. 717. 767. 789. 819. 876. 970. 971.
1081. Ὁ. 159. 520.

1) Γ. μόνον.

β'. Πρότασις τῆς ἀκυρότητος.

202. Ἡ ἀκυρότης πρέπει νὰ προβάλλεται πρὸ τῶν δια-
κρινῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐὰν μὲν συνέλθῃ ἐν τῇ προ-
δικασίᾳ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐνκρίσιν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζη-
τήσεως πρὸ πάσης ἄλλης ἐνστάσεως, ἐκτὸς τῆς περὶ ἀναρμο-
διότητος· ἐὰν δὲ συνέλθῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, πρὶ τοῦ τέλους
τῆς ἐν αὐτῷ συζητήσεως. Μετέπειτα περὶ αὐτῆς πρότασις εἶναι
ἀπαράδεκτος, ἐκτὸς τῶν ἀκυροτήτων, αἵτινες, κατὰ βῆτην τοῦ
νόμου διάταξιν, δύνανται νὰ προβληθῶσιν κατὰ πάσαν τῆς δίκης
στάσιν, ἢ κατὰ 1) τῶν ὁποίων εἰμυπορεῖ νὰ ζητηθῇ ἀναίρε-
σις.—Γὰς ἰδίᾳς δὲ αὐτοῦ πράξεις, οὐδεὶς δύναται νὰ προσβάλῃ
ὡς μὴ οὐ νόμος 2). Πολ. 807, 5. 811. 631. 345. 896. 971.
583. 582. 811. 1016. 1081. Ὁ. 159. 171.

1) Γ. ἕκαστα β, Γ. ἀκύρους.

γ'. Συνέπειαι τῆς ἀποβολῆς ἢ τῆς ἀποδοχῆς.

203. Ἐὰν ἡ περὶ ἀκυρότητος πρότασις ἀποδληθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ἢ δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, γίνεται κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως χρήσις τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων· ἔαν ὁμῶς αὕτη πύρεθι θάσιμος, ἐπαναλαμβάνεται ἡ παρὰ τοὺς τύπους γενομένη πράξις, διὰ δαπάνης τοῦ προξενήσαντος αὐτὴν δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, εἰς ἀποζημιώσεις, καὶ, ἐν ἀσυγγνώστῳ παραδρομῇ, εἰς ποινὴν χρηματικὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἢ τιμωρεῖται πειθαρχικῶς· ἡ τοιαύτη δὲ ἀπόφασις προσβάλλεται διὰ τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων. Ὁ. 159. 292. 293. 296. Πολ. 64. 66. 135. 207. 213. 214. 348. 402. 466. 583. 585. 872. 896. 908.

Β'. Ποινάι.

α. Κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν.

204. Καὶ ἂν δὲν ἀπειλῇ ὁ νόμος ἀκυρότητα, ἢ δὲν ἐπροβλήθῃ αὕτη, ἢ προβληθεῖσα ἀπερρίφθῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, δύναται, γενομένης παρεκτροπῆς ἐκ τῆς διατεταγμένης διαδικασίας, νὰ καταδικασθῇ ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, ἔαν κατ' αὐτὴν ἐγένεν ἐνοχος ἀσυγγνώστου παραδρομῆς, εἰς πρόστιμον τριῶν μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, ἢ εἰς ἀνωτέραν πειθαρχικὴν ποινὴν, καὶ, ἀποδειχθείσης ζημίας, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἀπότισιν αὐτῆς, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Ὁ. 293. 296. Πολ. 62. 64. 92. 135. 142. 150. 159. 174. 176. 191. 207. 214. 574. 872. 939. 945. 948. 960. 990.

β'. Κατὰ διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.

205. Διάδικοι, ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν δύνανται νὰ καταδικασθῶσι, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, εἰς χρηματικὴν ποινὴν πενήκοντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν, ἢ εἰς κράτησιν μέχρις ὀκτὼ ἡμερῶν, ἐκτὸς δὲ τούτου, ἀποδειχθείσης ζημίας, καὶ εἰς ἀντικάστασιν αὐτῆς, — 1. ἕνεκα παραλόγου ἀναγωγῆς τῆς διαδικασίας. — 2. ἕνεκα ὑβρεων κατὰ τῶν ἀντιδίκων, μαρτύρων. Ὁ. 132. 147. Πολ. 62.

206. Τὰ δικαστήρια ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαλείφουν ἑγ-
 γραφα ὕβριστικά· νὰ διατάττουν κατὰ τὰς περιστάσεις τὴν σύ-
 κωσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοιούτων καταδικαστικῶν ἀποφά-
 σεων, καὶ νὰ ἀπαγγέλλουν ἐπὶ ἀσυγγνώστων παραδρομῶν καὶ
 παραβάσεων, γενομένων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, πειθαρχικὰς ποι-
 νὰς κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν ἐν
 τοῖς ἀρθροῖς 166-169 ὀρισθέντων. Ὁ. 134. 147. 149. 299.
 Πολ. 169.

γ'. Ἐν γένει.

207. Ποινὰ ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου
 μόνον κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὠρισμένας περιπτώσεις.
 Πολ. 62. 92. 100. 103. 142. 146, 2 καὶ 3. 169. 176.
 191. 203. ε. 243. 314. 432. 599. 630. 448. 882. 883.
 896. 999, 11, 1001. 1016.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Δικαστικά ἔξοδα.

Α'. Προκαταβολὴ τῶν ἐξόδων.

208. Διαρκούσης τῆς διαδικασίας, προκαταβάλλει ὁ π ρ ο -
 κ α λ έ σ α ς 1) δικαστικὴν τινα πρᾶξιν διάδικος τὰ ἔξοδα α)-
 καὶ ἂν ὁ ἀντίδικος ἔχη κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους δικαίωμα

α) Δ. 13 Μαΐου 1835 περὶ τῶν πορείας δικαιωμάτων δικαστι-
 κῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως,
 προσδιορίζομεν ὡς ἐφεξὲς τὰ παρὰ τῶν διαδίκων πληρωθησόμενα
 πορείας δικαιώματα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἰς πολιτικὰς ὑπο-
 θέσεις.

Εἰρηνοδίκαι καὶ Συμβολαιογράφοι.

1. Πρὸς εἰρηνοδικῆς, συμβολαιογράφος, καὶ γραμματεὺς εἰρηνοδι-
 κίου ἔχει ν' ἀπαιτήσῃ ὡς πορείας καὶ διατροφῆς ἔξοδα ἡμίσεως μν-
 ρισμῆτρο (1 ὥρας δρόμου) προσελύσεως καὶ ἐπανόδου 1 δραχμῆν.

Πρωτοδίκαι καὶ ἔμποροδίκαι.

2. Εἰς τοὺς πρωτοδικας, τοὺς ἔμποροδικας, τοὺς γραμματεῖς αὐ-
 τῶν, καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπαλλήλους παρέχονται τὰ ἐν

εις διατροφὴν, καὶ προέλοθ' ἐκ τούτου φιλονεικίᾳ 2), ὁ εἰς τὴν διατροφὴν ὑπόχρεως διάδικος ὀφείλει νὰ κάμῃ εἰς τὸν ἄλλον διάδικον καὶ χρηματικὰ καταβολὰς, μέχρι τῆς πο-

τῶς ἀθροίς 63 καὶ 6½ τῆς πεινιαῆς διατιμῆσεως ὠρισμένα δικαιώματα.

Ἐφίεται καὶ Ἄρειος Πάγος.

3. Οἱ ἐφίεται, εἰ ἀρνηπαγῖται, εἰ γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ εἰ ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπάλληλοι λαμβάνουσιν ἡμισία τὰ δικαιώματα τῶν παρα τοῖς πρωτοδικεῖς καὶ ἐμποροδικεῖς.

Κλητῆρες.

4. Οἱ κλητῆρες, ἀνευ διακρίσεως τῶν δικαστηρίων, περ' εἰς εὗτοι διατελοῦν, λαμβάνουν δι' ἡμίου μυριαμέτρον πρὸς ἐλευθερίας καὶ ἐπαύσεως 25 λεπτά.

5. Ἐάν εἰ προαναφερθέντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀπομακρύνωνται τῆς περιφέρειας τῶν, δίδονται εἰς αὐτοὺς ἡμισία τὰ ἀνωτέρω ὁρισθέντα δικαιώματα.

6. Ἐάν εὗτοι δὲν ἀπομακρύνωνται τῆς ἐδρας τῶν πλέον τῆς μιᾶς ὥρας δρόμου (ἡμίσεως μυριαμέτρου) ἢ καὶ ὀλιγώτερον, δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσωσιν οὐδὲν πορείας δικαίωμα.

Διὰ κλίσματα μικρότερα ἐνὸς τετάρτου μυριαμέτρου (ἥτοι ἡμισίας ὥρας δρόμου) δὲν παρέχεται τίποτε· ἀλλὰ δι' ἐν τέταρτον μυριαμέτρου καὶ ἐν πρὸς, δίδεται τὸ ἡμίου δικαίωμα.

7. Ἐάν εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ταξείδιον ἀτχοληθῶσιν οἱ ὑπάλληλοι ὥσθι εἰς πολλὰς ἐργασίας, καὶ ἔκ τῶν αὐτῶν εἰς διαφόρους ὑποθέσεις ἀφάγωνται, δὲν δίδεται εἰμὴ ἐν πορείας δικαίωμα, τὸ ὁποῖον διαμοιράζεται πρὸς ἑκάστην κατὰ μίαν ἐκάστην ὑπόθεσιν, καὶ πληρόνεται παρὰ τῶν ἀρμοδίων διαδίκων.

8. Ἐπειδὴ τὰ πορείας δικαιώματα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀπλῆ ἀποζημιώσεις ἐνεκα τῶν προκαταβληθέντων ἐξόδων, ἐννοεῖται καλῶς, ὅτι δὲν ἔχουσιν τι κοινὸν μὲ τὰς κυρίας ἀντιμισθίας τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων.

Παρατηρεῦμεν δὲ ὅτι τὰ δικαιώματα ταῦτα πρέπει νὰ προσησυνθῶσιν ἐκαστοτὲ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων, διδομένου εἰς τὸν διάδικον ὁποδινικὴν ποσὶν γῆς κατεβολῆς τῶν.

σύστημα τῶν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου καταβλητέων ἐξόδων. Πολ. 849. Ὁ. 240 ἔ.

1) Γ. ὁ προκαλῶν 2) Γ. γίνῃ περὶ τούτου διένειξ.

Β'. Διατάξεις περὶ τῶν ἐξόδων ἐν τῇ ἐριστικῇ ἀποφάσει.

209. Πᾶσα ἐριστικὴ ἀπόφασις διατάσσει περὶ τῆς πρὸς ἀπὸ-
τισιν τῶν ἐν τῇ κυρία καὶ τῇ παρεμπιπτούσῃ δίκῃ ἐξόδων ἀμοι-
βαίας υποχρεώσεως, καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν. — Ἐὰν ἡ ἐρι-
στικὴ ἀπόφασις δὲν ἀντρέξῃ τι περὶ τῶν ἐξόδων, δύναται νὰ
ἐπαναληφθῇ ἡ περὶ αὐτῶν διαδικασία ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικα-
στηρίου. Πολ. 21. 218. 849.

Γ'. Καταδίκασις εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

240. Ὁ ἡττώμενος καταδικάζεται συνήθως εἰς τὴν πληρω-
μὴν τῶν ἐξόδων. — Ὅς ἡττώμενος πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ ἐκεῖ-
νος, ὅστις, ἀπικιτήσας πλείονα τῶν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου ὡμολο-
γημένων, δὲν εἰσηκούσῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 483, 2.

244. Τὰ ἐξόδα δύνανται νὰ συμψηφισθῶσιν ὅλα ἢ κατὰ μέ-
ρος, — 1. ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ ἀνόντων, κατιόντων, συζύγων,
γνησίων ἀδελφῶν. — ἢ 2. ὅταν ἀμφοτέρω οἱ διάδικοι εἴχῃσι
χρῆμα 1) — ἢ 3. ὅταν ἕκαστος διάδικος ἐν μέρει μὲν νικήσῃ
ἐν μέρει δὲ ἡττηθῇ.

1) Γ. καταδικάσθησαν.

212. Πλείονες ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξό-
δων καταδικασθέντες διάδικοι, ἐὰν δὲν διαλάβῃ ἄλλο τι, δὲ
ἐνέχονται οὔτε ἀλληλεγγύως, οὔτε κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν
ἀντικειμένων τῆς διαφοράς, ἀλλὰ κατ' ἴσα μέρη ἕκαστος.

213. Ἄλλοι παρὰ τοὺς διαδίκοις δύνανται τότε μόνον νὰ
καταδικασθῶσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων
ὅταν οὗτοι ἐνέχωνται εἰς τὴν ἀποζημίωσιν, ἢ, κατὰ βῆτην διά-
ταξιν τοῦ νόμου, εἰς τὰ ἐξόδα. Ὁ. 444. 161. 172. 293
279. Πολ. 203.

214. Ἐὰν δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταὶ ἐπροξένησαν
περὶ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα, καταδικάζονται εἰς τὴν πληρωμὴν

τῶν ἐξόδων αὐτῶν, καὶ ἂν αἱ δικαστικαὶ πράξεις κατ' ἐκαστὰς δὲν ἤθελαν εἶσθαι παράνομοι. Ὁ. 203. Πολ. 204.

Δ'. Ἀποδοτέα ἔξοδα.

215. 1) Αἱ ἀναγκαῖαι δικαστικαὶ καὶ ἐξώδικοι δαπάναι καὶ καταβολαὶ εἶναι ἀποδοτέαι. — Εἰς τούτας ὑπάγονται, — 1. τὰ ἔξοδα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὰ ἔνεκα τῆς σημανσεως διδόμενα τέλη α). — 2. τὰ ἔξοδα, τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν γεγόμενα εἰς τὸν δικηγόρον ἐκάστου διαδίκου, ἔχοντος ἰδιαιτέρον συμφέρον διάφθρον παρὰ τὸ τῶν λοιπῶν διαδίκων β). — 3. τὰ ἐκ τῆς δίκης προξενηθέντα ἔξοδα ταχυδρομείου καὶ πεζοδρομίου γ). — 4. τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν γεγόμενα ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων, καὶ τῶν πραγματογνωμόνων δ). — 5. αἱ ἔνεκα τῆς προσχωγῆς ἄλλων ἐνδεικτικῶν μέσων γεγόμεναι δαπάναι.

1) Γ. Μόνα

216. Δὲν ἀποδίδονται αἱ δαπάναι καὶ αἱ καταβολαὶ, αἱ ὁποῖαι ἐπροξενήθησαν — 1. ἐξ ἰδίας ἀπειθείας, ἀπροσεξίας, ἢ ἐξ ἰδίου ἀφάλματος. — 2. ἐξ ὑπερβαλλούσης προσοχῆς, καὶ ἰδίως ἂν διάδικός τις ἔλαβε πλείονας δικηγόρους, ἐφρόντισε νὰ τυπωθῶν δικόγραφα κτλ. — 3. ἐὰν τὰ πρὸς ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως ἔξοδα ᾔσαν περιττά 1). Πολ. 239. 237. 348. 538. 544. 557. 569. 950.

α) Ὁρα Τόμ. Β'. Ν. Καρτοσήμου, καὶ τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρον 208. Πολ.

β) Ὁρα ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 235 Ὁ. Δ. 8 Μαΐου 1835.

γ) Ἐγγραφον τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, κοινοποιηθὲν εἰς τοὺς κλητῆρας.

Τὰ παρὰ τῶν δικαστικῶν κλητῆρων διὰ τοῦ ταχυδρομείου στέλλόμενα γράμματα, δὲν πρέπει βίβλια νὰ ἐξαιρεθῶσι τοῦ εἰς τὰ ἰδιωτικά ἐπιβαλλομένου τέλους, διότι κυρίως δὲν ἀφορῶσιν εἰμὴ ὑποθέσεις καὶ συμφέροντα ἰδιωτικά· ἀπόκειται δὲ εἰς τοὺς κλητῆρας νὰ φροντίζωσι νὰ ληβάνωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἀνγκαίαν δαπάνην καὶ τῶν διαδίκων.

Ὁρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρον 317 Πολ.

1) Γ. ἴαν τὰ ἐξόδα ἦσαν παντάκτασι περιττά πρὸς ἀνάγκησιν τῆς ὑποδείσεως.

Ε'. Ἐπίδοσις τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων.

217. Πρὸς διορισμὸν τῆς ποσότητος τῶν ἀποδοτέων ἐξόδων, ὀφείλει ἕκαστος τῶν διαδίκων νὰ κοινοποιήσῃ τὸ βραδύτερον τὴν παραμονὴν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως, καὶ ἐπὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων, τοῦλάχιστον διαρκούσης τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων καταλόγον ἐξόδων. — Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, μετὰ τὴν τῆς κυρίας δίκης συζήτησιν, συζητοῦνται καὶ οἱ ἐνδεχόμενοι περὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων δισπραγμοί, καὶ δρίζονται ἀμφότερα ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει (ἄρθρ. 209). Πολ. 218.

248. Ἐὰν ἡ κοινοποίησις τοῦ περὶ ἐξόδων καταλόγου δὲν ἐγίνε παρα τινος τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὥρισμένην προθεσμίαν, ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων γίνεται διὰ δαπάνης τοῦ παρχλιπόντος τὴν κοινοποίησιν διαδίκου ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 209 ἐδάφ. 2.

ς'. Ἀπαιτήσεις ὑπερβαίνουσαι τὰ διὰ τῆς διατιμῆσεως ὥρισμένα.

249. Ὑπερβολαὶ ἀπ' ἐναντίας τῆς διατιμῆσεως μετριάζονται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἢ τοῦ εἰσγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, καὶ ἀπαγγέλλεται ἡ ἀπόδοσις τοῦ περιπλέον ληφθέντος· ἐπιβάλλεται δὲ ἐκτὸς τούτου, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, εἰς τοὺς δικηγόρους, γραμματεῖς, συμβολαιογράφους, καὶ κλητῆρας, καὶ πρόστιμον δέκα ἕως ἑκατὸν δραχμῶν, ἢ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ ποινὴ, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς παραιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως. Ὁ. 427. 444. 445. 204. 248. Π. Ν. 464.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Δικαιώματα τῶν πενήτων.

Α'. Εἰς τίνας ταῦτα συγχωροῦνται ;

220. Ἡ ἀπόλαυσις τῶν δικαιωμάτων τῶν πενήτων συγχωρεῖται (τόμ. Α').

ρείται 4) εἰς ἐκεῖνον α), — 4. ὅστις ἐπιδεικνύει μαρτυρικὸν τῆς

α) Ἐγκύκλ. τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας τῆς 8 Ἰουλίου 1837.

Τὰ δικαιώματα τῶν πνήτων. ... δὲν εἶναι παραχωρητέα εἰμὴ εἰς τοὺς Ἕλληνας, περὶ τῶν ὁποίων ὁ νομοθέτης ἐχρεώσεται νὰ λάβῃ ἰδιαιτέραν τινὰ πρόνοιαν. Εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ νόμος οὐδὲ τὰ ἴσα μὲ τοὺς ἡμεδαποὺς ὡς πρὸς τὸ ἀνάγειν δίκαια παρεχώρησιν, ὡς ὑποβαλὼν αὐτοὺς εἰς ἐγγυήσεις, χωρὶς τῶν ὁποίων δὲν δύνανται νὰ κινήσωσιν ἀγωγὴν, ἢ παραχώρησις τοιούτων πλεονεκτημάτων ἦθελεν εἶσθαι, τρόπον τινὰ, ἀντιφατικὴ, καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου ἀπέδουσα.

Ἐτέρα ἐγκύκλ. τῆς 27 Ἰαν. 1851, πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

Τὸ ἀόριστον τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 220 τῆς πολιτ. δικονομίας ἀφ' ἐνὸς, καὶ ἡ ὀλίγη προσοχὴ, ἡ μᾶλλον ἡ ἀδιαφορία καὶ κακὰ πίστις ἀφ' ἑτέρου τινῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ἐφεδριάζουσιν μὴ πιστοποιητικὸν πενίας πάντα, ὅστις ζητήσῃ τοιοῦτον, πλησιάζει νὰ μνηδενίσῃ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου ὡς πρὸς τὸ ἐν χρήσει διὰ τὰ δικαστήρια χαρτόσημον· μολοντί δὲ καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4914 τῆς 13 Αὐγούστου 1848 ἐγκυκλίου ἐληφθῆσαν πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ τούτου διάφορα μέτρα, δὲν ἐπαυσαν ὅμως δυστυχῶς αἱ ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν προκύπτουσαι καταχρήσεις περὶ τὴν ἐκδοσιν πιστοποιητικῶν πενίας.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ περιορίσωμεν ὅσον οἶόν τε τὸ ἐκ τῆς καταχρήσεως ταύτης προκύπτον δυσάριστον ἀποτέλεσμα, φρονοῦμεν ἀρμόδιον νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς ὑμᾶς, ὅτι οἱ ἀρμόδιοι εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀντικλητηρίων ὑπάλληλοι δύνανται ν' ἀρνηθῶσι τὴν ἐκδοσιν αὐτῶν, ἰὰν πιθῶνται ὅτι τὰ ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς πιστοποιούμενα, καὶ ἐνόρκως βεβαιούμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος ν' ἀπολαύσῃ τὰ δικαιώματα τῶν πνήτων, δὲν ἔχονται ἀληθείας· καὶ ἐπομένως, ἀποκειμένης εἰς αὐτοὺς τῆς τοιούτης ἐκτιμήσεως, ἀναδίδονται μάλιστα ἐν εὐθύνῃ διὰ τὴν ἀνευ τῆς προσηκούσης ἐξιτάσεως ἐκδοσιν ἀντικλητηρίων.

Ἀντίτυπα τῆς παρούσης θέλουν κοινοποιηθῆ πρὸς τε τοὺς ΚΚ. — προέδρους τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰς τοὺς ἐπὶ τὴν ἐκδοσιν.

Ἐτέρα ἐγκ. τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1851, πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

Μεταξὺ τῶν διαφορῶν ἀξιοποίνων πράξεων, εἰς τὰς ὁποίας ὁ νο.

ἄρχῃς τοῦ τόπου 2) τῆς κατοικίᾳς του, βεβαιωμένον

μοδίτης ἐπέστησε τὴν προσοχὴν του, καὶ κατέγνωσεν αὐταῖς δια-
φόρους ποινὰς, εἶναι, ὡς δὲν ἄγνοεῖτε, Κύριε εἰσαγγελεῦ, καὶ ἡ παρὰ-
βασίς τῶν καθαράντων τῆς υπηρεσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων· ἀλλὰ
ὅν καὶ ἐλπίθ. μιν ἐγκρίτως τὰ προσφωρότερα καὶ αὐστηρότερα κατὰ
τῶν ἑνεκὰ τῆς ἀπορροίας, ἀδιφορίας, ἢ κακῆς πίστεως, ἐκδιδομέ-
νων ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν πιστοποιητικῶν πανίας μέτρα, καθ'
ἃ διαλαμβάνει περὶ τούτου ἡ ἀπὸ 21 Ιανουαρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ.
231 ἐγκυκλίόμας, παρατηρήσαμεν ὅμως μὴ λύπημας, Κύριε εἰσαγ-
γελεῦ, ὅτι ἡ αὐτὴ καὶ μεγαλητέρα προσεῖτι ἐξακολουθεῖ κατὰχρησις
περὶ τὴν ἐφοδίσειν τοιούτων πιστοποιητικῶν, καθόσον, ὡς ἐπικρο-
φορῆθῃμεν, τὰ δύο περίπου τρίτα τῶν ἀνθρώπων τῶν δικαστηρίων
ἐκδικαζομένων πολιτικῶν ὑποθέσεων διεξήχθησαν ὑπὸ πονήτων. ἔπι-
θυμοῦντες ὅθεν νὰ προλάβωμεν τὴν αὐξάνουσαν τοιαύτην κατάστα-
σιν, καὶ τὰς δυσπρίστους αὐτῆς συνεπειάς, αἵτινες μέχρι τοῦδε κα-
τίστησαν λίαν ἐπιζήμιοι εἰς τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου πλεόντου,
συνανοήθημεν πρὸς τοῦτο μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ
παρεκλήσαμεν αὐτὸ, ὥπως διατάξῃ τὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐ-
τοῦ δικαιοδικὰς ἀρχάς, ἵνα αἱ μὲν δημοτικαὶ ἐκτίτῳσιν εἰς πᾶν ἐκ-
διδομένοι παρ' αὐτῶν πιστοποιητικῶν πανίας, 1) ὅπτιαν περιουσίαν
παντὴν ἢ ἀκίνητον ἔχει ὁ ἐξαιτούμενος τὴν ἀπολαυτὴν τῶν δικαιο-
ματίων πολίτης· 2) ὅποιον ἐξ αὐτῆς εἰσόδημα· 3) ὅποσα τὰ μέλη
τῆς ὑπ' αὐτοῦ διατρεφομένης οἰκογενείας, καὶ ὅποιες εἰσὶν αὐτὰν
ἐλικίας· οἱ δὲ ἐπιφορτισμένοι τὴν βεβαίωσιν τῶν τοιούτων ἀπεδει-
κτικῶν Κ.Κ. ἐκπρῶτοι, γνωστοποιῶσιν ἀκριβῶς καὶ ἕκαστον τῶν τριῶν
τούτων.

Κοινοποιοῦντες ὅθεν ταῦτα πρὸς ὑμᾶς, οἷς προσκαλοῦμεν, Κύριε
εἰσαγγελεῦ, ὥπως ἐπιστήσῃτε τὴν ἀγρυπνον προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῶν
ἀνθρώπων τῶν παρ' αἷς διατελεῖτε δικαστηρίων παρευσταζομένων πι-
στοποιητικῶν πονήτων, καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ἀνακαλύπτει ἑλλει-
ψὴν τινα ἐκ τῶν εἰρημένων, καταδιώξῃτε σύμφωνα μὲ τὸ ἀρθρ. 228
τοῦ ποινικοῦ νόμου τοὺς ἐκδόσαντας ἢ βεβαιώσαντας τοιοῦτο πιστο-
ποιητικῶν, καὶ μᾶς εἰδοποιῇτε ἐγκρίτως περὶ τούτου, ὥπως, συναν-
νοῦμενοι μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, λάβωμεν κατὰ τῶν
τοιούτων δημοσίων ὑπαλλήλων τὰ προσήκοντα μέτρα.

Ἀντίτυπα δὲ τῆς παρέρσης ἐγκυκλίου κοινοποιοῦμεν καὶ πρὸς

παρὰ τοῦ ἐπάρχου, καὶ διαλαμβάνον, ὅτι ἡ κατάστασις καὶ ἡ

τοὺς κατὰ τὴν περιφέρειαν ὑμῶν εἰρηνοδίκας, διὰ τὰ ἐνεργήσῃσι καὶ οὗτοι τὰ καθ' ἑαυτούς.

Ἐτέρα τῆς 5 Μαΐου 1852, πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους.

Περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 220 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἡγέρθη ἐκ τινος χροῦνου ἀμφιβολία, ἃν τὰ κατ' αὐτὸ προαπαίτου-
μανα πρὸς ἀπόλυσιν τῶν πειντικῶν δικαιωμάτων ἐνώπιον τῶν δι-
καστηρίων, ἀρκεῖ νὰ τηρῶνται ἀπαξ μόνον ἐφ' ἐκάστης δίκης κατὰ
τὴν ἐναρξιν αὐτῆς, ἢ ἂν πρέπει νὰ ἐκπληρῶνται αὐστηρῶς καὶ
κατὰ τὴν διόδυσιν αὐτῆς εἰς τὰ ἀνώτερα δικαστήρια. Καί τινες
μὲν τῶν εἰσαγγελίων, τὴν ἐφάπαξ ἐπὶ τῆς δημοσίου ἀρχῇ γενομέ-
νου πιστοποιήσιν τῆς πεινίας, καὶ τὴν κατὰ συνέπειαν αὐτῆς ἀπαι-
τηθεῖσαν ὁρκωμοσίαν παραδεχόμενοι, ἐπέτρεψαν ἀνεὺ ἐπαναλήψεως
τῶν διατυπώσεων τούτων, τὸ πειντικῶς παρίστασθαι πρὸ τῶν ἀνω-
τέρων δικαστηρίων· ἄλλοι δὲ πάλιν ἀσπαζόμενοι τὴν αὐστηροτέραν
ἐρμηνείαν, ἀπήτησαν ἀνελλιπῇ ἐπανάληψιν τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ τού-
τῳ διατεταγμένων κατὰ πᾶσαν ἐμφάνισιν τῆς αὐτῆς δίκης ἐνώ-
πιον παντὸς ἀνωτέρου δικαστηρίου, μηκέτι ἐπειλημμένου αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ἡ ἀμφιβολία περὶ τὴν ἐννοίαν τοιαύτης ἐσιώδους δια-
τάξεως τοῦ νόμου, καθ' ἐκάστην ἐφαρμοζομένου, καὶ παράπονα δι-
καία δύναται νὰ ἔγερῃ, καὶ ἄλλα δυσάρεστα ἐπακολουθήματα νὰ
συνεπιφέρῃ, κρίνομεν σκόπιμον ν' ἀποτεινόμεν πρὸς ὑμᾶς τὰς ἐφε-
ξῆς παρατηρήσεις, καθ' ἃς θέλετε εἰσφέρειν τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἐρμη-
νείαν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 220 τῆς πολιτ. δικονομίας.

Ἀληθῶς τὸ γράμμα τοῦ ἀρθροῦ τούτου δὲν σαφηνίζει ἀρκούντως,
ἂν ὁ ἀπαξ ἐπιτυχὼν κατ' αὐτὸ τῶν τῆς πεινίας δικαιωμάτων,
ἐφείλει νὰ ζητήσῃ νέαν περὶ τῆς πεινίας πιστοποίησιν παρὰ τῆς ἀρ-
χῆς, καὶ νὰ ὁμῶσθαι νέον ὅρκον πρὸς τὸ ἀνώτερον δικαστήριον, εἰς
ὃ φέρεται δι' ἐφέσεως, ἢ δι' ἀναιρέσεως. τὴν δίκην αὐτοῦ, ἢ ἂν
δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀδυσπᾶνως ἐπικαλούμενος καὶ τὴν δι-
καισύνην τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, δύ-
νάμει τῶν ἡδὲ ἐνώπιον τῶν κατωτέρων τετελεισμένων διατυπώσεων.
Εἰς τοιαύτην ἀσαφῆ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου ἐννοίαν, ἀνάγκη νὰ
ἐμβατεύσωμεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, καὶ ν' ἀσπασθῶμεν τὴν
πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου μᾶλλον συνάδουσαν ἐρμηνείαν τοῦ
γράμματος.

πρόσοδος του δὲν ἀρκοῦν ὥστε νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα,

Σκοπὸς θεθελα τοῦ νομοθέτου, εἰσαγαγόντος καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν νομοθεσίαν τὰς περὶ πνήτων διατάξεις, ἦτο νὰ καταστήσῃ εἰς τοὺς ἐνδεῖς καὶ ἀπόρους ἐφικτὴν τὴν εἰς τὰ δικαστήρια προσέλευσιν, μὴ ἀνεχόμενος νὰ στερῶνται οὗτοι ἕνεκα τῆς ὑπαρχούσης πενίας των, τῆς ὁποίας οἱ ὑπόροι ἀπολαύουσι δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἐπιγρήψῃ εἰς αὐτοὺς, κτησπμήνους περιουσίαν τινὰ, νὰ μείνωσιν ἀσυντελεῖς πρὸς τὴν δικαιοσύνην, παραβιάζομένης κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς ἀπανταχοῦ τῆς νομοθεσίας ἐπιλαμπούσης ἀρχῆς τῆς ἐσότητος, διὰ τοῦτο καὶ ἐπιτρέπει μὲν τὴν ἀδάπανον εἰς τὰ δικαστήρια προσέλευσιν, εἴαν πιστοποιηθῇ παρὰ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐπιδοκιμηθῇ δι' ὅρκου τῆς πενίας ἢ ὑπ' ἀρχῆς, φροντίζει ὅμως δι' αὐτῆς τῆς ἐνωμότου ὑποσχέσεως, νὰ ὑποχρίσῃ τὸν εὐεργετούμενον διάδικον εἰς ἀπότινιν τῶν νομίμων τιλῶν, ἅμα βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τῆς περιουσίας του. Ἐκ τούτου φαίνεται, ὅτι συμφερωτέρα πρὸς τὸν εὐεργετιῶν τοῦ νομοθέτου σκοπὸν εἶναι ἡ ἐρμηνεία δι' ἧς, διὰ τῆς μὴ κατὰ πᾶσαν ἐμφάνειν τῇ: αὐτῆς δίκης εἰς τ' ἀνώτερα δικαστήρια ἐπαναλήψεως τῶν διατυπώσεων τούτων, ἧτις καὶ νῦν ἔξοδα προξενεῖ, καὶ χρόνος κατατριβὴν ὄχι μικρὰν ἐπιφέρει, καὶ δυσκολίας ἄλλας μεθ' αὐτῆς συνεφέκεται, δὲν καθίσταται εἰς τὸν εὐεργετιδέστα ἀκαρπὸς ἡ εὐεργεσία, εὐδὲ ἀποστερεῖται οὗτος τῶν μέσων ν' ἀπολύσῃ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ, καὶ σπεύδει νὰ ἐπιτύχῃ πλήρη δικαιοσύνην ἢ ἐρμηνεία αὐτῇ, ἡ συναγομένη ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ νόμου καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ νομοθέτου, ἐνισχύεται προσετι καὶ ἐκ τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τῶν περὶ πενίας διατάξεων τῶν Γερμανικῶν νομοθεσιῶν, εἶναι μετῆνεγκειν αὐτάς εἰς τὴν ἡμετέραν νομοθεσίαν ὁ νομοθέτης τῆς Ἑλλάδος

Κατὰ ταῦτα λοιπὸν, πρὸς ἀπόλυσιν τῆς ἀδαπάνου παραστάσεως ἐνώπιον τοῦ κατ' ἐφεσιν δικαζόντος δικαστηρίου, ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου, θέλτε θεωρεῖ ἀρκοῦσαν τὴν ἐνώπιον τοῦ πρώτου ἐπιλαβομένου τῆς υποθέσεως δικαστηρίου τήρησιν τῶν ἐν ταῖς δυοῖς πρώταις ἰδωρῖοις τοῦ ἀρθρ. 220 τῆς πολιτ. δικονομίας ὁριζομένων διατυπώσεων, καὶ ἐπιτρέπει τὴν διηγετὴ παράστασιν, ἀρκούμενοι εἰς μόνην τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ χάρτι εὐθεσίωσιν δικηγόρου, ὅτι ἡ ἐκκλητῇ, ἢ ἡ ἀναιρεσιβάτορος δίκη δὲν φαίνεται ἀλογος, ἀδικος, καὶ ἀτυποστήρικτος· ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ παραβιάζηται ἀνευ κατεπειγούσης καὶ δι-

χωρίς νὰ περιορισθῶσιν ἐκ τούτου τὰ πρὸς δικτροφήν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαιτήτως ἀνγκαίᾳ·—2. ὅστις βεβαιώσῃ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐνόρκως, καὶ ὑποχρεωθῇ συγγρῶνως δι' ὅρκου νὰ τὰ πληρώσῃ μετέπειτα, ἐὰν εἰς τὸ μέλλον βελτιωθῇ ἡ κατὰστασίς του· καὶ —3. ὅστις ἀποδεικνύει διὰ μαρτυρικῶν, ὑπογεγραμμένου παρὰ τινος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ διωρισμένων δικηγόρων, ὅτι ἡ δίκη δὲν εἶναι 3) προφανῶς ἀλογος, ἀδίκος, καὶ ἀνυποστήρικτος.

1) Γ. μόνον 2) Γ. τοῦ δευτέρου 3, Γ. φαίνεται.

Β'. Ἐγγράφον, δι' οὗ τὰῦτα συγχωροῦνται.

224. Περὶ τῆς πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πενήτων συγχωρήσεως ἐκδίδεται ἰδιαιτέρον ἔγγραφον, ἐν μὲν τοῖς εἰρηνοδικαίῃς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τοῖς ἐμπορικοῖς δικαστηρίοις, παρὰ τοῦ προέδρου, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς πολυμελεῖσι δικαστηρίοις, παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως. — Ἐν τῷ αὐτῷ ἔγγραφῳ ὁ εἰρηνοδίκης, ὁ πρόεδρος τῶν ἐμποροδικῶν, ἡ δὲ εἰσαγγελεὺς σημειοῖ ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τὸν πένητά, ὡς ἀντίκλητον, καὶ ὡς ἔχοντα τὸ δικαίωμα νὰ παριστᾷ τοῦτον ἐπὶ δικαστηρίου, δικηγόρον τινά, ὅστις εἶναι συνήθως ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 220 ἀριθ. 3 ἀναφερόμενος· ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ ἕνα συμβολαιογράφον, καὶ

καριοφυμίνης ἀνάγκης ἡ οὐσιωδιστάτη τῆς ἰσότητος ἀρχή, πρέπει, εἰ μὲν εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν νὰ ᾔναι λίαν προσεκτικαί εἰς τὴν τῶν δικαιωμάτων τῆς πενίας παραχώρησιν, καὶ νὰ μὴ ἐνδίδωσιν, ἂν προηγουμένως δὲν πληροφορηθῶσιν, ὅτι ἀληθῶς οἱ αἰτοῦντες εἶναι πένητες, συμφώνως μὲ τὸ παρουσιαζόμενον πιστοποιητικόν, εἰ δὲ παρ' ἑφταίς καὶ ὁ παρὰ τῇ ἑρίῳ Πίχῳ εἰσαγγελεὺς ἀφείλουν, ἅμα ὑπονοήσωσιν, ὅτι ἐβελτιώθη ἡ τοῦ κατ' ἀρχὰς ὡς πένητος παραστάτης περιουσία, ν' ἀρῶνται τὴν ἐλδοσιν ἀντικλητηρίων πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν πενητικῶν δικαιωμάτων ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων, καὶ νὰ ἀνακαλῶσι τὰ ἤδη ἐκδοθέντα ἀντικλητήρια, ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ ὡς πένης παραστάς δι' ἐξαπατήσεως τῆς ἀρχῆς κατώρθωσι νὰ βάλῃ εἰς χεῖρας ψευδῆ τὴν τῆς πενίας πιστοποιήσιν.

καὶ ἡ πλείονας κλητῆρας. — Ἡ περὶ δικηγόρου αὐτῇ σημείωσις ρησιμεύει εἰς τὸν πένητα διάδικον ὡς πληρεξούσιον ἔγγραφον, πρὶν τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἀρθρῷ 95 ὥρισμένα.

222. Ἐάν τις τῶν οὕτω σημειωμένων ὑπαλλήλων ἀποποιηθῇ ἢ ὑπηρεσίαν τοῦ εἰς τὸν πένητα διάδικον, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς κατα-
 ῥωξέως Π. Ν. 480.

Γ'. Συνέπειαι τῆς συγχώρησεως.

223. Ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ συγχώρησις, ἀπαλλάττεται ὁ,τε πέν-
 ης καὶ ὁ ἀντίδικος τῆς πληρωμῆς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, τῶν
 ικαιωμάτων, καὶ τῶν ἔνεκα τῆς σημείωσεως διδομένων τελῶν,
 αἱ σημειοῦνται μόνον ταῦτα. — Ἐκτὸς τούτου, χρεωστοῦν οἱ
 ημειωθέντες δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, κλητῆρες, καὶ γραμ-
 ματεῖς, νὰ ἐκπληροῦν τὰ καθ' ἑκαστὸν τῶν ἀνεξόδως, ἰδίως δὲ νὰ
 ἴδουν τὰ ζητούμενα ἀντίγραφα καὶ ἀπόγραφα· τὰ δὲ δικαιο-
 ιατὰ τῶν σημειοῦνται μόνον ὡσαύτως α). Πολ. 773. 796
 124. X. 37.

224. Ἐν τῇ ὁριστικῇ ἀποφάσει ὀρίζονται καὶ εἰς τὰς τῶν
 ἐνήτων δίκας τὰ περὶ ἐξόδων· ἐκκαθαρίζονται δὲ ὡσαύτως

α) Δ 21 Ἰουνίου 1837. Παρατηρήσαντες ὅτι ἡ φιλόθεως καὶ
 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 228 τῆς Πολ. δικονομίας διάταξις, ἡ ἀπαλλάτ-
 τεισιν παντὸς δικαστικοῦ τέλους τοὺς λαβόντας δικαιώματα πινά-
 ρων, ἤθελε μεταιωθῇ κατὰ μέγα μέρος, ἀν' οἱ τῆς πληρωμῆς παν-
 τὸς δικαστικοῦ τέλους λόγῳ πένιας ἀπαλλαττόμενοι, δὲν συναπλη-
 ρύοντο καὶ τῆς χάριν τῆς ἀπιστολῆς τῶν δικηγόρων ταχυδρο-
 μικῆς δαπάνης, παραγγέλλομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν
 γραμματείᾳ τῆς ἐκτελέσεως, νὰ διαταξῇ τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν
 ταχυδρομείων, νὰ δέχεται δωρεὰν αὐτοῖς τε καὶ οἱ ἀπανταχοῦ τοῦ
 κράτους ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται πᾶσαι ἐπιστολὰς ἔχουσας ἐπὶ τοῦ
 ἐκκαλύμματος « δικόγραφον πίνης » χρονολογουμένην καὶ ὑπο-
 γραμμην παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐισαγγελέως, προέδρου ἡμποροδ-
 ομῶν, ἡ εἰρηνοδίκου, καὶ φέρουσαν τὴν ἐπίσημον τῶν ἀρχῶν τοῦτων
 ὑπογραφήν.

τὰ σήμεθεντα ἔξοδα.— Ἐάν ὁ ἀντίδικος καταδικασθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον ἀπότισιν αὐτῶν· εἰ δὲ ἡττηθῇ ὁ πένης διάδικος, τὰ πληρώνει ὅταν εὐπορήσῃ. Χ. 37.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Παρεμπίπτουσι δ (κ α ι 4).

Α'. Ἐν γένει.

225. Εἰς τὰς παρεμπίπτουσας δ (κ α ς 2) ἀνάγεται πᾶν ὃ, τι ἐμποδίζει, διακόπτει, ἢ καταργεῖ ἐντελῶς τὴν τακτικὴν πρόδον τῆς κυρίας δίκης καὶ τῆς ἐκτελέσεως, ἢ 3) ἔχει τινὰ ἐπιβροχὴν εἰς αὐτήν.

1) 2) Γ. ὑποθέσεις 3) Γ. τοῦλάχιστον.

226. Πᾶσα παρεμπίπτουσα δ (κ η 4) προϋποθέτει — 1. κυρίαν διαφοράν.— 2. ἐπιβροχὴν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τῆς παρεμπίπτουσας ὑποθέσεως εἰς τὴν κυρίαν διαφοράν.— 3. 2) διάδικον, εἰς τὸν ὁποῖον διαφέρει ἐπίσης ἢ ἀπόφασις τῆς κυρίας καὶ τῆς παρεμπίπτουσας ὑποθέσεως. Πολ. 24. 223.

1) Γ. ὑποθέσεις 2) Γ. τοῦλάχιστον ἓνα

Β'. Διάφορα εἶδη.

α. Ἐν γένει.

227. Ἐάν αἱ παρεμπίπτουσαι ὑποθέσεις ἔχουν ἀντικείμενον προδικαστικά ζητήματα, π. χ. ἀποδείξεις, ἀκυρότητας, ἐξαίρεσεις, διακοπὰς τῆς διαδικασίας κτλ., πρέπει, ἐάν μὲν ἡ κυρία ὑπόθεσις ᾖ ὥριμος, νὰ ἐκδικασθοῦν συγχρόνως μετ' αὐτῆς, ἄλλως δὲ, πρὶν προοδεύσῃ ἡ κυρία δίκη, καὶ ἐπομένως νὰ ἀναβληθῇ αὕτη. — Ἐάν κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου πρόκειται νὰ συζητηθῶσιν αἱ παρεμπίπτουσαι αὗται δίκαι ἐν τῷ 4) τοῦ ἀκροατηρίου, δὲν ἄρχεται 2) ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτηςις, εἰμὴ μετὰ τὴν παύσιν 3) τῆς παρεμπίπτουσας πράξεως, ἢ ὅταν συμβῶσι δισταγμοὶ κατὰ τοῦ 4). Πολ. 37 ε. 202. 263. 290. 299. 309. 344. 345. 347. 451. 455. 462 ε. 469. 582.

1) Γ. ἐπεὶ 2) Γ. πάλιν 3) Γ. ἀποπειράτωσιν 4) Γ. κατ' αὐτήν.

228. Ἐὰν τὰ παρεμπίπτοντα ᾖναι μόνον π ἄ ρ ε ρ γ α 1) τῶν κυρίων προτάσεων τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐνχομένου, καὶ ἰδίως παρεμπίπτουσαι, ἢ ἐγγυήσεις ἀφορώσαι ἀγωγῇ, παρεμβάσεις κτλ., δὲν ἀναβάλλουν τὴν ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης· ὅθεν ἀναβάλλονται καὶ παραπέμπονται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν, ἐὰν αὐταὶ μὲν δὲν ᾖναι εἰσέτι ὥριμοι, αἱ δὲ κύριαι ὑπόθεσις ᾖναι· ἔτοιμα αἱ πρὸς δίκην, καὶ ἐὰν δὲ εἰσάγων 2) τὴν παρεμπίπτουσαν ὑπόθεσιν δὲν θέλῃ νὰ ἐνωθῇ ὡς ὁμόδικος μετὰ τοῦ ἑτέρου τῶν κυρίων διαδίκων (ἄρθρ. 239 ἀριθ. 2) 3). Πολ. 184. 236. 459. 633. 452.

1) Γ. παρακολουθήματα 2) Γ. ᾖναι δὲ ὥριμοι αἱ κύριαι ὑποθέσεις, καὶ ὁ εἰσάγων. 3) ἴτως 231 ἀρ. 2.

6'. Παρεμπίπτουσαι ἀγωγαί.

229. Παρεμπίπτουσα ἀγωγή μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων προϋποθέτει πάντοτε, ὅτι ἐγένετο ὑστέρα αἵτησις παρὰ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου διαδίκου, καὶ ἰδίως ὅτι προσέτεθ' ἡ 1) εἰς τὴν κυρίαν πρότασιν, ὅτι ἐλήφθη 2) προσυρινὸν μέτρον, ὅτι ἐξήλειψαν 3) τὰ ἐμφανισθέντα δικαιώματος περιεκτικὰ ἔγγραφα, ὅτι ἐπρόβλεψαν 4) ἀκυρότητες κτλ. Πολ. 21. 158. 184. 464.

1) Γ. μίλλιν νὰ προστεθῇ 2) Γ. νὰ ληφθῇ 3) Γ. νὰ ἐξαλειφθῇ 4) Γ. νὰ προσβληθῶσιν

230. Ὅλαι αἱ παρεμπίπτουσαι ἀγωγαί, τῶν ὁποίων ὁ λόγος ἐπῆρχεν ἤδη, γίνονται συγχρόνως· ἐὰν δὲ ἐγίναν μετὰ ταῦτα τοιαῦται ἀγωγαί, καὶ ὁ λόγος των ὑψίστατο ἤδη, ὅτε εἰσήχθη ἡ πρώτη παρεμπίπτουσα ἀγωγή, τὰ δι' αὐτὰς ἔξοδα δὲν συγκαταριθμοῦνται μετὰ τῶν ἀποδοτέων. Πολ. 21. 216.

γ'. Παρεμβάσεις.

231. Παρέμβασις συγχωρεῖται πρὸς τε τὴν διατήρησιν ὑπαρχόντων δικαίων, καὶ πρὸς πρότασιν νέων ἀξιώσεων, ἐὰν ὁ παρεμβατὴρ δύνανται νὰ ἀποδείξῃ ἐννομόν τι συμφέρον εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν (ἄρθρ. 89). Πολ. 684. 685. 686. 746.

232. Ἡ παρέμβασις δύνανται νὰ ἐκβαλεθῇ, — 1. ἐπὶ ἀγωνῶν ἐνεκὸν ἐγγρήσεως καὶ ἐπὶ ὑποδικῶν (ἀρρ. 69, 74-73)· — 2. ἐὰν τρίτοι τινὲς ἔχουσι δίκαιον πρὸς ἀνακοπὴν (ἀρρ. 89). Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν στερεοῦνται οἱ κλητευθέντες τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακοπῆς, ἐὰν δὲν ἐνεφανίσθησιν, καὶ ἐὰν δὲν ἐπρότειναν τὰς ἐν τῇ ἐκκρεμεί ὑποθέσει ἀζιώσεις των. Πολ. 238. 564. 602. 609.

Γ'. Κοινὰ ἀρχαὶ περὶ παντὸς εἶδους παρεμπιπτουσῶν δικῶν.

233. Ἀγωναὶ παρεμπιπτουσι καὶ παρεμβάσεις συγχωροῦνται μόνον ὅταν ἔχουν συνάφειαν μὲ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, καὶ περιέχουν θλ.α τὰ ἀπαιτούμενα τῆς ἀγωγῆς· ἐγγεγραφοὶ δὲ ἀπάντις εἰς αὐτὰς συγχωρεῖται μὲν, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ ἀποδοτέα ἐξόδα. Πολ. 24. 78. 89. 246. 226. 228. 229. 532, 2. 648.

234. Ὅλα τὰ εἶδη τῶν παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων — 1. θεωροῦνται ὡς συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, καὶ ἐπομένως συζητοῦνται προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καὶ ἂν ἡ κυρία ὑπόθεσις ἀνεκρίθη ἐγγράφως· — 2. δύναται τοῦλάχιστον τότε νὰ εἰσχωθῶσι κατὰ πᾶσαν τῆς κυρίως δίκης στάσιν καὶ παρὰ τοῖς ἐφεταῖς αὐτοῖς 1), ἐὰν δὲν περιέχουν αὐτοτελεῖ ἀζίωσιν, ἀλλὰ προστίθενται μόνον εἰς τὴν αἵτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων (ἀρρ. 228)· — 3. πρέπει, ἐὰν ἡ κυρία ὑπόθεσις δὲν ἀναβάλλεται διὰ τούτου (ἀρρ. 228), νὰ ᾗναι κατὰ τὸ δυνατόν ἐνωμέναι μετ' αὐτῆς, καὶ νὰ ἀνακρίνονται καὶ ἀποφασίζονται συγχρόνως μετ' αὐτῆς. Πολ. 228. 607. 641. 618. 716. 741. 814.

1) Γ. καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐκκλητικὴν δίκην,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΘΓΔΟΟΝ.

Ἀνακοπαί.

Α'. Ἐν γένει.

235. Ὅσος δὲν συνήρρησεν, ἡ δὲν προσεκλήθη, ἡ δὲν προσεβλήθη εἰς δικαστικὴν ἢ ἐξωδικὸν τινα πράξιν, φέρουσιν βλάβην.

ἔσθιν· εἰς αὐτὸν, ἢ κίνδυνον εἰς τὰ νόμιμα συμφέροντά του, δύναται νὰ κάμῃ 1) ἀνακοπὴν. Πολ. 447. 558. 596. 647. 622. 638. 644. 827. 837.

1) Γ. κατ' αὐτῆς.

236. Ἀνακοπὴ δύναται νὰ γίνη πρὸς διατήρησιν ἢ πρὸς ὑποστήριξιν 1) τῶν δικαίων· καὶ ἐπομένως εἰμπορεῖ νὰ ᾖ συνδεδεμένη μὲ αὐτὴν ἀγωγὴ διεκδικήσεως, ἢ ἄλλη κυρία ἢ παρεμπιπτούσα. — Εἰς τὴν τελευταίαν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ τῶν παρεμπιπτούσων, εἰς δὲ τὴν πρώτην, αἱ περὶ τῶν κυρίων ἀγωγῶν ἀρχαί.

1 Γ. ἐνέργειαν.

237. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ πρὸς ἀνακοπὴν ἔγγραφον τοὺς λόγους τῆς ἀνακοπῆς, νὰ ᾖ προσηκόντως χρονολογημένος, καὶ ἢ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ, ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου του ὑπογεγραμμένος. — Ἐὰν ἐπενεχθῶσι δι' ἐγγράφου, ἐμφανισθέντος μετέπειτα, νέοι πρὸς ἀνακοπὴν λόγοι, τὰ ἐντεῦθεν προξηγηθέντα ἐξοδα πληρόνεται παρὰ τοῦ ἀνακόπτοντος. — Περὶ τῆς κοινοποιήσεως 1) τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν κοινοποιήσεων 2) ἐν γένει ὥρισμένα. Πολ. 143. 246. 506. 598. 944. 4064-4073.

1) Γ. ἐπιδόσεις 2) Γ. ἐπιδόσεων.

B'. Ἀνακοπὴ τρίτου.

α. Παραδοχή.

238. Καὶ τὰς ἐναντιον 1) ἄλλων ἐκδοθείσας ἀποφάσεις δύναται τρίτος τινὲς 2) νὰ ἀνακόπτωσιν (ἀρθρ. 89), ἂν δὲν προτιμῶσι — 1. νὰ κάμουν τὴν συνήθη ἀγωγὴν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστήρῳ· ἢ — 2. νὰ υπερασπισθῶσι προτείνοντες τὴν ἑνστάσιν, ὅτι τὰ μεταξὺ ἄλλων δικασθέντα κτλ. Πολ. 232. 645. 657. 685. 686. 746. 744.

1) Γ. μετεξ 2) Γ. περίκει.

6'. Ἀρμόδια δικαστήρια.

239. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ τρίτου τινὸς 1) εἰσάγεται ὡς κυρία

ἀγωγή, πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐκδόντι τὴν προσβλητέαν ἀπόφασιν.

1) Γ. παρῶκει.

240. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ εἰσάγεται ὡς παρεμπόπτουσα ἀγωγή, πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου εἶναι ἐκκρεμῆς ἡ κυρία ὑπόθεσις, ἐὰν τοῦτο ᾗναι ἰσοβάθμιον ἢ ἀνώτερον τοῦ ἀποφηναμένου τὴν πρώτην ἀπόφασιν δικαστηρίου. — Ἐὰν δὲ τὸ δικαστήριον τοῦτο ᾗναι κατωτέρου βαθμοῦ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν δύναται ἡ ἀνακοπὴ νὰ εἰσέλθῃ εἰμὴ ὡς κυρία ἀγωγή, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 239, ὠρισμένα. Πολ. 43.

γ'. Διαδικασία.

241. Ἐγκριθεῖσιν τῆς ἐναντίον ἀποφάσεως τινος ἀνακοπῆς 1), τὸ δικαστήριον, διὰ τῆς περὶ ἀποδοχῆς ἀποφάσεως, — 1. ἀναβάλλει, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνακοπείσης πρώτης ἀποφάσεως, μέχρις οὗ ὁριστικῶς ἀποφασισθῇ τὸ περὶ ἀνακοπῆς, ἢ διατάσσει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐκτέλεσις. — 2. μετατίθῃσι τὸν ἀνακόπτοντα ὡς πρὸς τοὺς πρότερον διαδίκους εἰς ἣν ᾗτον θέσιν καὶ πρὸ τῆς πρώτης ἀποφάσεως ὥς πρέπει νὰ διαταχθῇ νέα ἐξέτασις μαρτύρων, νέα διὰ πραγματογνωμόνων δοκιμασία κτλ. Πολ. 486.

1) Γ. ἐὰν ἡ ἐναντίον ἀποφάσεως τινος ἀνακοπὴ γίνῃ δεκτὴ,

242. Ἡ πρώτη ἀπόφασις δὲν πρέπει 1) νὰ μεταβάλλεται περισσότερον, παρ' ὅ,τι τὸ ἀπαιτεῖ τὸ νόμιμον συμφέρον τῶν ἀνακοπόντων 2). ὁθεν φυλάττει ὡς πρὸς τοὺς πρώην 3) διαδίκους τὸ κύρος της, ἐκτὸς ἂν πρόκειται ἀδιάρετον ἀντικείμενον.

1) Γ. κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 2) Γ. τοῦ ἀνακόποντος 3) Γ. πρώτους

243. Ἐάν τις, ἀνακόπων ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν κατ' ἄλλου 1), ἡττηθῇ, καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξό-

εἰς ἀποζημιώσιν, καὶ εἰς πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι τῶν δραχμῶν. Πολ. 207.

Γ. μεταξὺ ἄλλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ἀπόδειξις.

Α'. Γενικοὶ ὅρισμοί.

α. Ἀντικείμενον τῆς ἀποδείξεως.

14. Μόνοι οἱ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑποθέσεως οὐσιώδη καὶ ἔχοντες πραγματικοὶ ἰσχυρισμοί, περὶ τῆς ἀληθείας ὑποκρίναντες εἶναι 1) δικανικῶς πεπεισμένος ὁ δικαστής, δύνασθαι νὰ ᾔναι ἀντικείμενα τῆς ἀποδείξεως. Πολ. 248. 249, 2.

Γ. εἰσέτι

15. Ἀντικείμενα τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας 1) ταῖς νὰ ᾔναι, — 1. πράγματα ἐπεστηριγμένα εἰς δικαστικὴν κρίσιν (μοῖρα γησινοῦ) — 2. πράγματα, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὑπάρχει μισθωτικὸν τεκμήριον — 3. νομικὰ ἀξιώματα, ἐπιστηριζόμενα ἐν νόμοις τοῦ Κράτους, καὶ ὅχι ἀπλῶς εἰς τοπικὰ ἀξιώματα, εἰς παραδόσεις, ἢ εἰς ξένους νόμους — 4. πράγματα πασιδῆλα ἢ γνωστὰ εἰς τὸ δικαστήριον. Πολ. 246. 247 ε. 273.

Γ. δὲ 2) Γ. ἐμολογίαν.

β'. Πασίδηλον.

6. Ὡς πασιδῆλον θεωρεῖται πᾶν ὃ, τι εἶναι οὕτως κοινῶς γινώσκον, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἕλλογος αἰτία διὰ νὰ ἀμφισβᾷται τὸ αὐτό. — Ἐάν ᾔναι τι γνωστὸν μόνον εἰς ἐπαρχίαν ἢ τόπον, ἢ ἐάν ἀμφισβητῇται τὸ πασιδῆλον αὐτοῦ, πρέπει 1) αἰεὶς νὰ ἀποδειχθῇ. Πολ. 245.

Γ. τοῦτο.

γ'. Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ.

7. Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ θεωρεῖται πᾶν ὃ, τι, ὅλον ὃν ὑπὸ ἐκ τῶν ἐγγράφων 1) τῆς προκειμένης δίκης, δὲν

λογίζεται ἀλήθεια μόνον ὡς πρὸς ὠρισμένους τινὰς ἀνθρώπους·
Πολ. 98. 245.

1) Γ. πράξεων (actes)

δ'. Εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἀπόδειξις.

248. Πᾶς διάδικος ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ἐκεῖνα τὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται ἀναγκαίως πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αὐτοτελοῦς αἰτήσεως ἢ ἀνταπλήσεως, καθ' ὅσον ταῦτα ἀμφιβάλλονται εἰσέτι, ὅταν ἐκδίδεται ἡ περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις.—^οὍστις διισχυρίζεται τὸ ἐναντίον παρ' ὅ,τι ὁ νόμος τεκμαίρεται (ἄρθρον 245, ἀριθ. 2), ὀφείλει νὰ φέρῃ τὴν περὶ τοῦ ἐναντίου ἀπόδειξιν (ἄρθρον 275). Πολ. 244. 250. 260. 273. 275. 388 ε. 422..

ε. Παρεμπόπτουσα περὶ ἀποδείξεως π ρ ᾱ ξ ι ς 1).

249. Ἡ περὶ ἀποδείξεως παρεμπόπτουσα π ρ ᾱ ξ ι ς 2) ὀρίζει,—1. εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἀπόδειξις· — 2. τί πρέπει ν' ἀποδείχθῃ. — Καὶ κατὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκφράζωνται καθαρῶς καὶ σαφῶς οἱ κατὰ μέρος πρaxyματικοὶ καὶ προέχοντες ἰσχυρισμοί, οἱ ὅποιοι διαφιλονεικοῦνται, καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται κυρίως ἡ ἐπιδίκασις τῆς ἐπ' αὐτῶν στηριζομένης αξιώσεως.—3. τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς ἀποδείξεως.—4. τὸν δικαστὴν, ἐνώπιόν τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ διεξαχθῶσι τὰ πρὸς ἀπόδειξιν, ἐὰν τοῦτο γίνεται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. Πολ. 284. 293. 306. 307. 374.

1) 2) Γ. ἀπόφασις.

ε'. Προαπόδειξις.

250. Ἐξαιρουμένης τῆς δι' ἐγγράφων ἀποδείξεως (ἄρθρον 405 καὶ 538), οὐδεὶς διάδικος εἶναι ὑπόχρεως πρὸς προαπόδειξιν, ἀλλ' ἔχει τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα. — Σφάλμα τοῦ προαποδεικνύοντος δὲν ὑποχρεώνει οὔτε τὸν δικαστὴν, οὔτε τοὺς διαδίκους· ὅθεν δύναται πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ δικαστὴς νὰ προσδιόρῃσιν ἄλλως τὸ περὶ ἀποδείξεως θέμα, ἢ τὴν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρέωσιν, ἢ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ προσαγωγῆς καλῆτέρας ἀποδείξεως· ὁ δὲ προαποδεικνύς δύναται νὰ ἐπιφέρῃ νέα πρὸς ἀπόδειξιν μέσα, κτλ. Πολ. 172. 258. 405. 438. 444. 538. 565,

ζ'. Ἀνταπόδειξις.

251. Τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου, παρ' ὅ,τι χρεωστέϊ νὰ ἐκθέσῃ ὁ ἀποδείκνυν 1), δύναται ὁ ἄλλος διάδικος, κατὰ τοῦ ὁποίου φέρεται ἡ ἀπόδειξις, νὰ κάμῃ πάντοτε ἐλευθέρως, χωρὶς νὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο χρεῖαν ἐπιτεγῆς δικαστικῆς ἢ ἐπιφυλάξεως.

1) Γ. διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν.

ή. Μέσα πρὸς ἀπόδειξιν.

252. Ὡς μέσα πρὸς ἀπόδειξιν δύναται νὰ χρησιμεύσουν, — 1. ἐξομολογήσεις. — 2. τεκμήρια. — 3. αὐτοψίαι. — 4. ἐρευνα δι' ἐμπειροτεχνῶν. — 5. μάρτυρες. — 6. ὄρκοι. — 7. ἐ γ γ ρ α φ α 2). Πολ. 264. 272. 273. 291. 300. 349. 384. Ποιν. 93. 94.

1) ἐμολογία 2) Γ. ὑπομνήματα.

θ'. Ἐκλογὴ τῶν πρὸς ἀπόδειξιν μέσων.

253. Ὁ φέρων τὴν ἀπόδειξιν δύναται νὰ ἐκλέξῃ ἐλευθέρως ὁποιοδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων μέσων. — Δύναται δὲ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ μέσα ταῦτα ἢ καθ' ἕκαστα, ἢ πλείονα συγχρόνως. — Ἐπαγωγὴ ὄρκου, μετ' ἄλλων πρὸς ἀπόδειξιν μέσων γινομένη, θεωρεῖται ὡς ἀπλῶς τυχαία.

ι. Ὅτι κοινὰ εἰς τοὺς διαδίκους τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα.

254. Τὰ παρὰ τινος διαδίκου καθυποβληθέντα ἔγγραφα, αἱ ἐξομολογήσεις τῶν παρὰ διαδίκου τινὸς προσαχθέντων μαρτύρων, καθὼς καὶ αἱ ἐπιχειρηθεῖσαι αὐτοψίαι, γίνονται κοινὰ μέσα πρὸς ἀπόδειξιν· ὅθεν ἕκαστος τῶν διαδίκων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ χρῆσιν τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν. Πολ. 439.

ιά. Βεβαίωσεῖς.

255. Ἐὰν ὁ νόμος ἀπαιτῇ μόνον βεβαίωσιν, ὄρκοῦν τοιαῦτα ἀποδείξεις, ἢ ἐνδείγματα, διὰ τῶν ὁποίων εἰμπορεῖ νὰ σχηματισθῇ, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, πιθανότης ὡς πρὸς τὰ προκείμενα πράγματα. Πολ. 41. 42. 45. 257 282. 434. 526. 556. 624. 630. 869. 879. 883. 1002. 1022. 1036. 1047. 1048. 1050.

ιβ'. Ὅτι δὲν υπογράφονται τὰ δικαστήρια εἰς νομικὴν
τινα περὶ ἀποδείξεων θεωρίαν.

256. Τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθὼς καὶ τὰ ποινικὰ, δὲν
εἶναι υπογραφεύμενα νὰ ἀκολουθοῦν νομικὴν τινα περὶ ἀποδεί-
ξεων θεωρίαν, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ ἀποφράινωνται κατὰ πεποιθήσιν,
καὶ, ἐνῶ σχηματίζουσι τὴν πεποιθήσιν των ταύτην, νὰ ἀκούουσιν
μόνον τὴν ζωντὴν τῆς συνειδήσεώς των εἰς 4) τὴν ἐκ τῶν συ-
ζητήσεων παρὰχθεῖσαν ἀπροσωπολήπτου γνώμην περὶ τῆς ἀλη-
θείας τῶν γεγονότων, περὶ τοῦ ἀξιολύτου τῶν μαρτύρων, καὶ
τοῦ ἀξιογρέου τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων (ἀρθρ. 276 καὶ 332).
— Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ρητῶς
ὁρισμέναις περιπτώσεσι (ἀρθρ. 264. 289. 298. 357. 363.
400. 412 κτλ.). Πολ. 332. Ποιν. 92. 107.

1) Γ. καὶ

γγ'. Συντηρητικὴ ἀπόδειξις.

257. Ἐὰν ᾖναι θεβαιωμένον ὅτι, διαρκούσης ἐπὶ πλεόν τῆς
εραδύτητος, κινδυνεύει νὰ ἀπολεσθῇ ἡ νὰ κατασταθῇ δύσκολος
ἡ ἀπόδειξις, ἔχει ἕκαστος διάδικος τὸ δικαίωμα, πρὶν γίνῃ
ἐναρξὺς τῆς ἀποδείξεως ἐν τῇ διαδικασίᾳ, καὶ πρὶν ἔτι ἀρχίσῃ
ἡ δίκη, νὰ ἀπαιτήσῃ ὥστε νὰ ληφθῇ ἡ ἀπόδειξις, διὰ νὰ μείνῃ
ἀνεξάλειπτος. Πολ. 255. 271 ε. 282. 333. 397.

258. Ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ ρητῶς τὰ γεγονότα, περὶ
τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ληφθῇ ἡ ἀπόδειξις, καὶ νὰ κάμῃ πα-
ραγρῆμα ἐναρξὺς τῆς περὶ αὐτῶν ἀποδείξεως, ἐνώπιον τοῦ δι-
καστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι ἐκκεκρεμῆς 1) ἡ δίκη,
ἐν δὲ ἐπιχειμένῳ κινδύνῳ, παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῷ δυνάμενῳ
νὰ λάβῃ τάχιον τὴν ἀπόδειξιν.

1) Γ. πρέπει νὰ εἰσαχθῇ

259. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἀποβάλῃ τοιαύτην αἴ-
τησιν, λόγῳ ἀναρμοδιότητος, εἰμὴ ἀφοῦ ἀκούσῃ τὸν εἰσαγγε-
λέα, καὶ 1) ἐὰν ᾖναι βέβαιον, ὅτι ἐκ τῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον δικα-
στήριον παραπομπῆς δὲν θέλει προκύψῃ διὰ τὸν προτείνοντα
βλάβη ὡς πρὸς τὴν λήψιν τῆς ἀποδείξεως Πολ. 25,

1) Γ. μένον.

260. Ἡ αἴτησις τοῦ νὰ λάβῃ τὸ δικαστήριον τὴν ἀπόδειξιν 1), δὲν πρέπει νὰ θεωρῇται ὡς ἀπαλλαγὴ τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπιχειμένης τυχὸν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρεώσεως. — Ἐάν αἱ περιστάσεις τὸ συγχωροῦν, καλεῖται καὶ ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ γίνη ἡ ἀπόδειξις, νὰ παρευρεθῇ, ἐνῷ αὕτη λαμβάνεται. Πολ. 250.

1) ταύτην

ιδ'. Κλήτευσίς τῶν διαδίκων, μαρτύρων, καὶ ἐμπειροτεχνῶν.

261. Εἰς πᾶσιν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου γινομένην περὶ ἀποδείξεως πράξιν ἔχουν ἐλευθέραν εἰσοδονδλοὶ οἱ διάδικοι· καλοῦνται δὲ ἐπισήμως 1) τότε μόνον, ὅταν δὲν παρευρεθῇσαν ἐκδιδομένης τῆς πρὸς ἀπόδειξιν παρεμπιπτούσης πράξεως (ἄρθρ. 138, 139 καὶ 249). — Ἐάν τις τῶν διαδίκων, καὶ τοὶ ἀποδοδεγμένως παρῶν 2) ἢ κλητευθεὶς, δὲν ἐμφανισθῇ, ἄρχεται ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἀποδείξεως, καὶ ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ πράξῃ ὅ,τι παρῶν ἐδύνατο νὰ πράξῃ. Πολ. 250. 336. 337.

1) Γ. ἐπὶ τούτῳ 2) Γ. κατὰ τὴν ἐλθοσιν τῆς περὶ ἀποδείξεως ἀποφάσεως.

262. Ἡ κλήτευσίς τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων, τῶν ἐμπειροτεχνῶν, καὶ ἄλλων κατὰ τινὰ περὶ ἀποδείξεως διαδικασίαν ἀναγκαίων ἀνθρώπων, γίνεται ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τῶν διαδίκων, ἀ ν α ῖ 1) διετάχθη ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ ἀπόδειξις. Πολ. 154. 170. 514.

1) Γ. καὶ ἀν

ιδ. Δ ι α φ ο ρ α ῖ 1) κατὰ τὴν περὶ ἀποδείξεως διαδικασίαν.

263. Ἐάν, διαρκούσης τῆς ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου περὶ ἀποδείξεως διαδικασίας, συμβῶσι διστάσεις καὶ Δ ι α φ ο ρ α ῖ 2), αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται 3) νὰ ἀποφασισθῶσι καὶ νὰ τεθῶσιν ἐκ μέσου παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐγγράφονται εἰς ἔκθεσιν, καὶ παρὰ τὴν ἐκθεσὶν εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸς συζήτησιν. — Ἦ δὲ περὶ

(Τὸν Α').

τούτων συζητήσεις συνήθως δὲν πρέπει νὰ χωρίζεται ἀπὸ τῆς κύριας συζητήσεως. Πολ. 128. 227. 343.

1) 2) Γ. ἀμφισβητήσεις 3) Γ. ἐπιτρέπεται

Β'. Ἀποδείξεις δι' ἐξομολογήσεων 1).

α. Ἀποδεικτική δύναμις.

264. Ὁμολογίαι, γενόμεναι πρὸς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον διὰ τῶν διαμειβομένων ἐγγράφων, ἐγγεγραμμέναι εἰς ἐκθεσιν, ἢ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀπαγγεληῖσι, ἀποτελοῦν ἐντελῆ ἀπόδειξιν, ἐὰν ὁ ὁμολογῶν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως ἑαυτὸν τε καὶ τὸ ἀντικείμενον, περὶ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ὁμολογία.— Δὲν δύνανται δὲ αἱ ὁμολογίαι αὗται νὰ γίνονιν δεκταὶ ἐν μέρει, ἀλλ' ὁλοκλήρως 2) καὶ ἀδιαιρέτως, καὶ ἰσχύουν μόνον κατὰ τοῦ ὁμολογήσαντος. Πολ. 158. 252, 1. 245. 679. 685. 686. Περν. 112.

1) Γ. ὁμολογίων 2) Γ. μόνον.

265. Ἐξώδικοι ὁμολογίαι τότε μόνον ἔχουν ἰσχὺν ἀποδείξεως, ὅταν ἡ ἀπαγγελία δύναται ν' ἀποδεχθῇ μόνον 1) δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, δηλ. δι' ἐπισήμων 2) ἐγγράφων, ὀρκῶν, καὶ, ὅπου τοῦτο συγχωρεῖται, διὰ μαρτύρων. Αἱ ἐξώδικοι αὗται ὁμολογίαι ἀποδεικνύουν κατὰ τοῦ ὁμολογήσαντος καὶ κατὰ τοῦ παράγοντος ἐξ αὐτῶν 3) τὰ δικαιώματά του. Πολ. 266. 300. 524.

1) Γ. παρέλκει 2) Γ. παρέλκει 3) Γ. ἐξ αὐτεῦ.

266. Ἡ ἀπόδειξις ἐξωδίκου ὁμολογίας θεωρεῖται ὡς πλήρης, ὅταν μόνον 1) ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν ἐδέχθη ῥητῶς τὴν ὁμολογίαν (ἄρθρ. 270), καὶ ὁ νόμος δὲν ἐπιτάττῃ διὰ τὰς τοιαύτας συμφωνίας ῥητάς τινας διατυπώσεις, ἢ ὅταν αὗται ἐν ῥηθήσιν 2) τῶνόντι.

1) Γ. τότε μόνον ὡς πλήρης, ὅταν 2) Γ. ἐτηρήθωσαν

267. Ἡ ἀξία ἐξωδίκου τινὸς ὁμολογίας κρίνεται κατὰ τοὺς κανόνας — 1. μόνον ἐκεῖναι αἱ ὁμολογίαι ἔχουν δύναμιν ἀδείξεως, ὅσαι ἐγίναν κατὰ θέλησιν ἐλευθέρως, καὶ

μὲ ἀπαράκτους φρένας·—2. ἐκ τῶν περιστατικῶν καθ' ἃ, καὶ τῶν ἐκφράσεων, δι' ὧν ἔγινεν ἡ δμολογία, πρέπει νὰ γίνεταί· προδηλὸν ὅτι ἤθελε, καὶ τί ἤθελε νὰ δμολογήσῃ ὁ λέγων. Πολ. 524.

268. Ἡ δμολογία ἐκείνου, ἐξ οὗ ὁ διάδικος, κατὰ τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ δίκη, παράγει τὸ δικαίωμά του, ἀποδεικνύει μόνον κατὰ τοσοῦτον, καθ' ὅσον ἡ δμολογία ἔγινε πρὸ τῆς εἰς τὸν εἰρημένον διάδικον μεταβάσεως τοῦ δικαιώματος.

6'. Ἀνάκλησις τῆς δμολογίας.

269. Δικασικαὶ δμολογίαι δύνανται νὰ ἀνακληθοῦν, ἐὰν εἰμ-
πορῇ νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι—1. προέρχονται ἐκ πραγματικῆς ἀπά-
της 4). 2. ἔγιναν παρὰ δικηγόρου ἐναντίον τῶν εἰς αὐτὸν ἕνεκα
τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης δοθεισῶν διασαφήσεων καὶ ἐνδεῖγ-
μάτων 2). Πολ. 95. 158. 301, 1. 463. 464. 524.

1) Γ. πλάνης 2) Γ. πρὸς ὑποστήριξιν μέσων.

270. Ἐξώδικοι δμολογίαι δὲν δύνανται, ἐὰν αὗται δὲν 1)
κατέστησαν κατὰ τὸ ἄρθρον 266 τακτικαὶ συμφωνίαι, νὰ ἀνα-
κληθῶσι ποτέ· ἀλλως, ἀνακαλοῦνται μόνον 2) κατὰ
τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ ἀριθ. 1. Πολ. 524.

1) Γ. πρὸς ἀλλοίωσιν 2) Γ. ἐκτὸς μόνον.

γ'. Συντηρητικαὶ δμολογίαι.

271. Ὅμοιοι δμολογίαι δύνανται νὰ ληφθῶσι διὰ νὰ μένουν ἀνεξά-
λειπτοι, ἐὰν ὁ μέλλων νὰ κάμῃ τοιαύτην δμολογίαν—1. νόσῃ
βαρέως, ἢ ἵναι ὑπέργερως·—2. μέλλῃ νὰ ἐκστρατεύσῃ, ἢ νὰ
περιορισθῇ εἰς πολιορκουμένην πόλιν, ἢ νὰ ἐπιχειρήσῃ πλοῦν
τινα, ἢ ἄλλαν ἰδίως ἐπικίνδυνον κατὰ ζηρὰν πορείαν·—3. ἐπι-
πολαζούσης γενικῆς θανατηφόρου νόσον. Πολ. 257.

Γ'. Τεκμήρια.

α'. Ἐν γένει.

272. Τεκμήρια εἶναι συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ὁ νόμος ἢ ὁ
δικαστὴς συνάγει ἐκ γνωστοῦ πράγματος περὶ ἀγνώστου. Πολ.
252, 2. 273. 276, Ποιν. 95.

6'. Νόμιμα.

273. Νόμιμα τεκμήρια, καθ' ὧν εἶναι ἀπαράδεκτος πᾶσα ἀνταπόδειξις, ὑπάρχουν,—1. ἐπὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα, ἐνεκα μὴ ἐμφανίσεως διαδίκου τινός, ἢ ἐνεκα παραμελήσεως προθεσμίας δοθείσης, ἢ δοτέας ἐγγυήσεως 1), θεωροῦνται ὡς ὁμολογηθέντα· (ἄρθρα 352, 360, 381, 406, 437, 439, καὶ 585).—2. ἐπὶ δικαστικῆς ὁμολογίας, ἢ δικαστικοῦ ὅρκου (ἄρθρ. 357 καὶ 364).—3. ἐπὶ τελεσιδίκων ἀποφάσεων. Πολ. 34. 199. 274. 280. 355. 406. 433, 3. 605. 790.

2) Γ. δηλώσιω.

274. Τελεσιδικία ὑπάρχει τότε μόνον, ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ αἰτικειμένου, ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων, κατὰ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα, πρόκηται νὰ ζητηθῇ τὸ αὐτὸ δίκαιον εἰς νέαν δίκην. Πολ. 273. 645. 749, 2.

275. Όλα τὰ λοιπὰ ἐν τοῖς δυσὶ προηγουμένοις ἄρθροις μὴ ἀναφερόμενα νόμιμα τεκμήρια ἀπαλλάττουν μὲν ἀπὸ τὴν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρέωσιν, δὲν ἀποκλείουν ὁμως τὴν ἀνταπόδειξιν (ἄρθρ. 248). Πολ. 421. 422.

γ'. Δικαστικά.

276. Μόνον καθ' ὅσον ἢ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις εἶναι παραδεκτή, συγχωροῦνται καὶ τὰ δικαστικά τεκμήρια.—Πρέπει εἰς νὰ ᾔναι ταῦτα σπουδαῖα, ὠρισμένα, καὶ σύμφωνα πρὸς ἄλληλα.—Κατὰ τὰ ἄλλα ἢ σ τ ἄ θ μ ι σ ι ς 1) αὐτῶν ἀντίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 256. 304. Ποιν. 95.

1) Γ. ἡ ἀκριβὴς ἐκτίμησις.

Δ'. Δικαστικὴ αὐτοψία.

α. Ἐν γένει.

277. Ἡ αὐτοψία εἶναι δικαστικὴ πρᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας ὁ δικαστής, κατὰ τὴν διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ αἰσθήσεων ἐπὶ τινος ἀνθρώπου, ἢ ἀντικειμένου γενομένην ἀντίληψιν, ἐπισθ 1) περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος, ὑποαδηποτε καὶ ὡς ᾔναι

ἡ ἀσέβεια, διὰ τῆς ὁποίας ἐγένετο 2) ἡ ἀντιληψις. Πολ. 252, 3. 297. 428. 441. Ποιν. 96.

1) Γ. πείθεται 2) Γ. γίνεται

278. Ἐὰν ἀπαιτοῦνται ἰδιαίτεραι γνώσεις, ἱκανότητες 1), ἡ ἐμπειρία, τὰς ὁποίας δὲν χρεωστεῖ ὁ δικαστὴς ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ ἔχη, διορίζονται καὶ συμπαραλαμβάνονται ἐμπειροτέχναι, κατὰ τὰ ἄρθρα 292 καὶ 297. Πολ. 294 ε. Ποιν. 98.

1) Γ. διεξίσταται.

6'. Κλησὶς τῶν διαδίκων καὶ ἄλλων.

279. Ἐκτὸς τῶν διαδίκων (ἄρθρ. 264), καλοῦνται καὶ ἄλλοι μὴ μετέχοντες τῆς δίκης, διὰ νὰ κάμουν τὰς ἐνστάσεις των, ἐὰν ᾖναι οὗτοι ἰδιοκτῆμονες ἢ διακάτοχοι τοῦ θεωρηθησομένου ἀντικειμένου, ἢ ἂν ἔχουν ἄλλως μετοχήν 1). Πολ. 235.

1) Γ. συμφέρον.

280. Ἐὰν ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κληθεὶς δὲν ἐμφανισθῇ, θεωρεῖται ὡς παραιτήσας τὰς ἐνδεχομένας ἐνστάσεις του, καὶ 1) συγχωρεῖται νὰ γίνη ἡ αὐτοψία διὰ βίας ἀνόλεως θυρῶν κτλ. Ἐὰν τοῦτο δὲν ᾖναι δυνατόν, εἰμπορεῖ ὁ αὐτὸς νὰ υποχρεωθῇ εἰς ἐπίδειξιν τοῦ θεωρητέου πράγματος διὰ προστίμων δέκα μέχρι ἐκατὸν 2) δραχμῶν, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις διὰ φύλακας 3) τριῶν μέχρι δεκατεσσάρων ἡμερῶν. Πολ. 199. 273, 1. 314.

1) Γ. ἐὰν ᾖναι δυνατόν, 2) Γ. διακοσίων 3) Γ. κρατούσας.

281. Ἐὰν ἡ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὁρισμένη ποινὴ μείνῃ ἀτελεσφόρητος, ὁ ἀποποιήσας τὴν ἐπίδειξιν τοῦ πράγματος καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διὰ τῆς ἀποποιήσεώς του προξηνηθέντων ἐξόδων. — Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ζημίας πρέπει νὰ ὑπολαμβάνεται, ὅτι τὸ θεωρητέον πρᾶγμα εἶναι τοιοῦτον, ὅσον τὸ ἀναγγέλλει ὁ τὴν ἀπόδειξιν διετάξας. Πολ. 207. 315.

γ'. Συντηρητικὴ αὐτοψία.

282. Συντηρητικὴ αὐτοψία συγχωρεῖται νὰ γίνηται καθ' ἑλθε

τάς περιστάσεις 1), καθ' ἃς δύναται νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι κινδυνεύει τὸ διὰ τῆς αὐτοψίας πιστοποιηθὲν περιστατικὸν νὰ κατασταθῇ ἀγνώριστον διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον. Πολ. 257 ε.

1) Γ. περιπτώσεις.

δ'. Ὅτι ἡ αὐτοψία συγχωρεῖται κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν.

283. Αὐτοψία δύναται νὰ ἐπιχειρηθῇ πρὸς τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ δικαστοῦ, κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν. Πολ. 172.

ε. Παρεμπίπτουσαι πράξεις 1).

284. Ἡ παρεμπίπτουσα πράξις 2) προσδιορίζει τὸν πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς αὐτοψίας χρόνον καὶ τόπον, τὴν προσαγωγὴν ἰχνογραφιῶν, διαγραφῶν, σχεδίων θέσεως, ἢ ἄλλων ἀναγκαίων βοηθημάτων, ἢ, ἀνέγειν 3) ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, προσδιορίζει προσέτι καὶ τὸν δικαστὴν, ὅστις μέλλει νὰ παρευρεθῇ εἰς αὐτήν. Πολ. 249.

1) Γ. ἀποφάσεις 2) Γ. ἀπόφασις 3) Γ. μᾶλλον νὰ γίνῃ

ς'. Ἐκθέσεις.

285. Ἐὰν γίνη αὐτοψία, χωρὶς νὰ συμπαρληφθῶσι πραγματογώμονες, πρέπει, ἐὰν αὕτη γίνηται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, νὰ συνταχθῇ περὶ τούτου ἀκριβὲς ἐκθέσις, περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ παρόντος 1), διαγράφουσα τὸ θεωρηθὲν ἀντικείμενον, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, φανερόνους ἀκριβῶς τὰ εὐρεθέντα, καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τῶν ὑποδίκων 2). Ἐπὶ αὐτοψίῳ, γενομένῳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, χρησιμεύουν πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως. Πολ. 133. 175.

1) Γ. τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων 2) Γ. φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τοῦ δικαστοῦ καὶ τῶν διαδίκων.

286. Ἐὰν συμπαρληφθῶσιν πραγματογώμονες, ἀναφέρονται οἱ ἐμφανισθέντες ἐν τῇ ἐκθέσει· ἄλλως 1), πρέπει νὰ ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ ἐν γένει μόνον, κατὰ ποῖον τρόπον ἐξετε-

λέσθη ἡ αὐτοψία.—Οἱ πραγματογνώμονες συντάσσουν τὴν γνωμοδότησιν των ἐγγράφως, καὶ ἂν ᾖ τρεῖς, κατὰ πλειονοψίαν, χωρὶς μολοντοῦτο νὰ ἀναφέρωνται αἱ κατὰ μέρος γνώμαι, ἀλλὰ μόνον οἱ λόγοι καὶ αἱ ἀντιρρήσεις, τῶν ὁποίων ἐγένετο μνεία 2). Ἡ γνωμοδότησις πρέπει νὰ ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλους τοὺς πραγματογνώμονας, καὶ νὰ παρὰδίδεται ἐπομένως εἰς τὸν εἰσηγητὴν. Ποιν. 403.

1) Γ. κατὰ τὰ ἄλλα δι 2) Γ. οἱ ὑπ' ὧν ληφθέντες λόγοι καὶ αἱ ἀντιρρήσεις.

287. Ἐὰν ἡ αὐτοψία γίνῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἀποχωροῦν οἱ πραγματογνώμονες 1) εἰς ἰδιαιτέρον δωμάτιον, πρὸς συνταξιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 286 συντακτέας γνωμοδοτήσεως, τὴν ὅποιαν ὁ πρεσβύτερος αὐτῶν χρεωστεῖ νὰ ἐγγειρήσῃ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 499. 625.

1) Γ. μετὰ τῆς συζητήσεως.

288. Ἡ ὁρκωσις τῶν πραγματογνωμόνων γίνεται, ἐκ τῆς 1) ἀπαιτήσεως οἱ διάδικοι, καθὼς ἡ τῶν μαρτύρων ἐπὶ δὲ αὐτοψίῳν, γενομένων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐμφανισθέντων μαρτύρων 2). Πολ. 334. 335. 4066. 4076. Ποιν. 404.

1) Γ. τοιοῦτος 2) Γ. διαδίκων.

289. Ἡ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συνταχθεῖσα ἔκθεσις τῆς αὐτοψίας ἔχει, δι' ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα πράγματα, ἐντελῆ ἀποδείξεως δύναμιν. Πολ. 256.

ζ'. Συζήτησις μετὰ τὴν αὐτοψίαν.

290. Ἐὰν ἡ αὐτοψία συνέβῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δύναται νὰ γίνῃ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐναρξὺς τῆς συζητήσεως τῆς δίκης. — Ἐὰν δὲ ἡ αὐτοψία ἐγένεν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ἡ ἔκθεσις κατατίθεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ παρὰ τὸ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας γίνεται περὶ τούτου συζήτησις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 227.

Ε'. Ἐμπειροτέχναι καὶ πραγματογνώμονες.

α. Περιπτώσεις τῆς συμπαραλαβῆς.

291. Ἀποδείξεις δι' ἐμπειροτεχνῶν καὶ πραγματογνώμων ἀπαιτᾶται, κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων, ἢ αὐτεπαγγέλτως, ὅταν ἀπαιτῆται ἀντιληψὶς δι' αἰσθήσεων ἐπιστηριζομένη εἰς τὴν ἢ ἐπιστήμην 1), ἢ κατὰ τέχνην κρίσις περὶ πράγματος (ἄρθρ. 278). Πολ. 252, 4. 278. 1084. Ποιν. 98.

1) Γ. εἰς κανόνας τέχνης ἢ ἐπιστήμης.

β. Διορισμὸς αὐτῶν.

292. Συνηθὼς διορίζονται τρεῖς ἐμπειροτέχναι, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν συμφωνήσουν περὶ ἐνὸς μόνου. — Διορίζονται δὲ ὑπὸ τῶν διαδίκων, ἐὰν οὗτοι δυνήθωσι νὰ συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο πρὸ τῆς ἀποφάσεως· ἄλλως, διορίζει ὁ δικαστὴς τρεῖς ἐξ ἐπαγέλματος. Πολ. 4066. 1076. 1091.

γ'. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως π ρ ᾱ ξ ις 1).

293. Ἡ περὶ ἀποδείξεως παρεμπίπτουσα π ρ ᾱ ξ ις 2) πρὲς νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν εἰς πᾶσαν παρεμπίπτουσαν ἀποφασίν ἀπαιτουμένων (ἄρθρ. 249), τὸν κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα γεγνημένον διορισμὸν τῶν ἐμπειροτεχνῶν, τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς δι' ἐμπειροτεχνῶν δοκιμασίας, καί, ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ αὕτη ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, τὸν διεξάγοντα τὴν δίκην δικαστὴν. Πολ. 448. 1084.

1) 2) Γ. ἀφάσει.

δ'. Μὴ ἐμφάνισις τῶν ἐμπειροτεχνῶν.

294. Μὴ ἐμφανισθέντος τινὸς τῶν ἐμπειροτεχνῶν εἰς τὸν προσδιωρισμένον χρόνον καὶ τόπον, ἢ μὴ θέλοντας νὰ δεχθῇ τὸν διορισμὸν του, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσουν περὶ ἄλλου, ὀφείλει ὁ εἰσηγητὴς νὰ διορίσῃ αὐτὸς ἄλλον. — Ἐὰν ὁ ἐμπειροτέχνης ἔδεχθῃ ἤδη τὸν διορισμὸν του, ἢ ἔκαμε τὸν ὅρκον, καταδικάζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν ὧν τῶν ἐξόδων.

ε. Ἐξαίρεσις αὐτῶν.

295. Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος διορισθέντες ἐμπειροτέχνηαι δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι παρὰ τῶν διαδίκων διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καθὼς καὶ οἱ μάρτυρες, κατὰ τὸ ἄρθρον 324. — Ἡ ἐξαίρεσις πρέπει νὰ γίνῃ δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸ δικαστήριον, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφοῦτος ὁ ἐξαιρῶν διάδικος ἔλαβε γνῶσιν τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα εἶναι ἀπαράδεκτος. — Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς περὶ ἐξαιρέσεως λόγους καὶ τὴν ἀπόδειξιν αὐτῶν. Ποιν. 100.

296. Κατὰ τὴν προσεχῇ συνεδρίᾳσιν τὸ περὶ τῆς ἐξαιρέσεως συζητεῖται καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ συνοπτικαὶ δίκαι, καὶ ἀποφασίζεται ἀνεκκλήτως. — Ἐάν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐξαίρεσις, διορίζεται 1), κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 292 καὶ 293 ὠρισμένα, ἄλλος ἐμπειροτέχνης· κατὰ τὴν ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν, καταδικάζεται ὁ ἡττηθεὶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν.

1 Γ'. ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει.

ζ'. Διαδικασία κατὰ τὴν δι' ἐμπειροτεχνῶν δοκιμασίαν.

297. Εἰς τὴν ὁρκισίν καὶ τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζονται ἐν γένει τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 286-288 ὠρισμένα. — Ἐάν ᾗναι δυνατὴ ἡ θεωρήσις τῶν ἀντικειμένων, ἐκ τῆς ὁποίας 1) ἐξήρτηται κυρίως ἡ κρίσις, γίνεται συγχρόνως αὐτοψία. — Τοῦναντίον, κοινοποιεῖται εἰς τοὺς ἐμπειροτέχνας πρὸς ἐπίκρισιν ἡ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ δικαστηρίου 1) περιελθούσα περιγραφὴ τοῦ ἀντικειμένου ἢ τῶν πραγμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήρτηται ἡ γνωμοδότησις των, καὶ αἱ ἀναγκαῖαι δόγηται. Πολ. 278. Ποιν. 101.

1) Γ. τῶν ὁκρίων 2) Γ. τὴν δικεγραφίαν.

ζ'. Ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς τῆς γνωμοδοτήσεως.

298. Ἐάν ἡ ἀπόφασις τῆς ὑποθέσεως ἐξήρτηται ἀπὸ ζήτημα, πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἰδιόζουσα ἐμπειρία, ἡ γνῶσις ἰδιαιτέρας τέχνης, ἢ ἐπιστήμης, διορίζονται πάντοτε τρεῖς

ἐμπειροτέχνη, οἵτινες ἀποφασίζουν κατὰ πλειονοψηφίαν. — Ἡ ἀπόφασίς των, ἐὰν συνετάχθῃ κατὰ τοὺς διαγεγραμμένους τύπους, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ δικαστήρια, καὶ ἀποτελεῖ ὡς πρὸς τὸ π ρ ο κ α τ α ρ κ τ ι κ ὸ ν 1) ζήτημα τελείαν ἀπόδειξιν. — Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν χρησιμεύει ὡς ἀπλῇ γνωμοδότησις. Πολ. 256. Ποιν. 407.

1) Γ. προδικαστιόν.

ή. Συζήτησις μετὰ τὴν διὰ πραγματογνωμόνων δοκιμασίαν.

299. Γενομένης τῆς δοκιμασίας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως· ἐὰν δὲ αὕτη ἔγινεν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, κατατίθεται ἡ γνωμοδότησις ἀνυπερθέτως παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, πρὸς γνώσιν τῶν δικάων, παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 227.

ς'. Μίρτυρες.

α. Πότε εἶναι παραδεκτὴ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις.

1. Ὅτι ἀπαράδεκτος.

α. Ἐπὶ ποσότητων, ὑπερβαίνουσιν τὰς πεντήκοντα δραχμάς.

300. Ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα δραχμάς, δὲν δύναται νὰ ἀποδεχθοῦν διὰ μαρτύρων, ἀλλὰ μόνον δι' ἐγγράφων, δι' ὀρκου, ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας. — Εἰς τὴν ποσότητα ταύτην συμπεριλαμβάνονται τό τε ἀπαιτούμενον κεφάλαιον καὶ οἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης 1) τόκοι. Πολ. 249. 252, 5. 264. 303. 384. Ποιν. 94.

1) Γ. ἐφειλούμενοι.

304. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐφαρμόζονται 1), —

1. ἐὰν ὁ ἐνάγων θελήσῃ νὰ περιορίσῃ τὴν π ρ ό τ ε ρ ο ν γ ε ν ο μ έ ν η ν 2) αἵτησίν του εἰς πεντήκοντα δραχμάς, ἐκτὸς ἐὰν δύναται νὰ ἀνακληθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 269 ἡ δικαστικὴ ὁμολογία. — 2. ἐὰν ἡ ζητηθεῖσα ποσότης ᾖ μὲν κατωτέρα τῶν πεντήκοντα δραχμῶν, ἀποτελῇ δὲ λείψανον ἢ μέρος μεγαλειτέρας ἀπαιτήσεως, ἐκτὸς ἐὰν συμβῇ ἀνανέωσις. — 3. ἐὰν ὁ ἐνάγων

ἐκ μὲν συγχρόνως πολλὰς ἀπαιτήσεις 3), αἵτινες δὲν υπερβαίνουν μόναι ἀλλὰ ὅλαι ὁμοῦ τὰς πεντήκοντα δραχμὰς, ἐκτὸς δὲν ἀπέκτησε τὰ δικαιώματα ταῦτα παρὰ διαφόρων ἀνθρώπων διὰ κληρονομίας, δωρεᾶς, ἢ κατ' ἄλλον 4) τρόπον.

1) Γ. καὶ 2) Γ. προτέρῃ μίζονα 3) Γ. κινήσῃ ἀγωγὴν περὶ πᾶσιν ἀπαιτήσεων συγχρόνως 4) Γ. νόμιμον.

302. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, πρέπει ὅλαι αἱ ἤδη κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχουσαι ἀπαιτήσεις, τῶν ὁποίων ἐφάσεν ἡδὴ ἡ προθεσμία, νὰ εἰσάγωνται συγχρόνως. Ὑστερὰ ἀγωγὴ περὶ μιᾶς τῶν τοιούτων αἰτήσεων εἶναι τότε μόνον δεκτὴ, ὅταν αὕτη δύναται νὰ ἀποδειχθῇ δι' ἐγγράφων, δι' ὁρκου, ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας. Πολ. 264. 349. 384.

b. Κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινός.

303. Κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινός δὲν εἶναι δεκτὴ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, ἀν καὶ 1) τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς ἀποτελῇ ὀλιγώτερον τῶν πεντήκοντα δραχμῶν. — Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ διὰ μαρτύρων πρᾶξις τις ἢ ὁποιαδήποτε πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἐγγράφου, κατὰ τὴν σύνταξιν, ἢ μετ' αὐτὴν γενομένη συμφωνία, ἥτις δὲν 2) ἀντίκειται εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐγγράφου, ἀλλ' ἔχει ἐν σκεΐν μετ' αὐτῆς, δὲν 3) περιέχεται δὲ ἐν τῷ ἐγγράφῳ.

1) Γ. καὶ ἐὰν 2) Γ. καὶ ἀν δὲν 3) Γ. ἔχει ὁμοῦ σχέσιν μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν

2. Παραδοχὴ τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως.

304. Ἐξαίρεσις τοῦ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 300-303 διαλαμβανομένου κανόνος γίνεται, — 1. εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὠρισμένα, τὸ παραδεκτὸν τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως ἐξήρτηται συνήθως ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ δικαστοῦ. — 2. ἐπὶ ὑποχρεώσεων, αἵτινες προέρχονται ἐκ τίνος οἰονεὶ συμβολαίου, ἀδικήματος, ἢ οἰονεὶ ἀδικήματος, ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην παρακαταθηκῶν, ἐὰν ὁ δανειστής ἔχασεν ἀποδεδειγμένως

διὰ συμπτώσεως τὰ ἐμφαίνοντα τὰ δικαίωματά του ἔγγραφα, ἐὰν συμβολαῖόν τι προσβάλλεται ὡς διὰ βίας ἢ ἀπάτης γεγόμενον, 1) ἢ ὡς πλαστογραφημένον, ἢ ἂν δὲν ἐξετελέσθῃ ἡ πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς παρὰ τῶν νόμων διαγεγραμμένη ὑποχρέωσις, ἢ εἰς ὅποιανδήποτε ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν ἦτον ἀποδεδειγμένως ἀδύνατον νὰ π ρ ο σ α γ ά γ η τ ι ς 2) ἔγγραφον ἀπόδειξιν. — 3) ἐὰν ὁ ζητῶν νὰ τὸν συγχωρηθῇ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, ἔχῃ εἰς χεῖράς του ἀρχὴν ἐγγράφου ἀποδείξεως. Ἐ. 44. 409. Πολ. 265. 305. 390. 440. Ποιν. 94.

1) Γ. ὡς εἰκονικόν, 2) Γ. νὰ προμηθευθῇ τις

305. Ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως ὑπάρχει τότε, ὅταν ἔγγραφον, συντεταγμένον κατ' ἀποδεικτικὸν τύπον, καθιστᾷ πιθανόν, ἂν καὶ δὲν ἀποδεικνύῃ ἐντελῶς τὸ προτεινόμενον. (ἄρθρον 404, 402, καὶ 409.)

6'. Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

1. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις.

306. Χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἀπόφασις περὶ ἀποδείξεως, δὲν δύναται νὰ γίνη διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὀρίζεται καὶ ἂν ᾖναι ἢ ὄχι παραδεκτὴ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις. ἔκτος δὲ τούτου, περιέχονται τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 249 διαταττόμενα προσόντα. Πολ. 249 333. 307.

2. Ἀκρόασις τῶν μαρτύρων.

α. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἔκτος αὐτοῦ.

307. Ἡ ἀκρόασις τῶν μαρτύρων γίνεται συνήθως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ τότε μόνον διορίζεται δικαστὴς πρὸς τὴν ἔκτος τοῦ δικαστηρίου ἐξέτασιν αὐτῶν, ὅταν ἡ ἐξέτασις αὕτη ᾖθελεν ἀπαιτεῖ πολλὴν καιρὸν, καὶ μάλιστα ἐὰν ἡ ἀκρόασις καὶ ἡ συζήτησις δὲν ἡμπορεῖ νὰ τελειώσῃ εἰς μίαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδρίασιν. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν προσδιορίζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐξετάσεως. Πολ. 249. 406. 499.

308. Οἱ διάδικοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ καλέσουν ἄ π α ξ

ἐτι 1) δι' ἰδίας δαπάνης, εἰς τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου διαδικασίαν ἔνα ἢ πλείονας τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐξετασθέντων ᾗδη μαρτύρων, διὰ τὰ ἀποτείνουν 2) πρὸς αὐτοὺς καὶ ἄλλας ἐρωτήσεις, ἀναπτυσσούσας λεπτομερέστερον τὴν ὑπόθεσιν, ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ᾗδη γενομένας ἐξομολογήσεις.

1) Γ. ἐκ νέου 2) Γ. αὐτέθει.

6'. Ἐκμαρτυρία (ἐξέτασις μακρὰν εὐρισκομένων μαρτύρων).

309. Ἐάν εἷς ἢ πλείονες τῶν μαρτύρων κατοικοῦν μακρὰν, εἰμπορεῖ νὰ προσκληθῇ πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν καὶ ἄλλος δικαστής. — Οὗτος ἐπιχειρεῖ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, καὶ πέμπει τὴν περὶ τούτου συνταχθεῖσαν ἐκθεσιν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ προσκαλοῦντος δικαστηρίου (344). Πολ. 45. 227.

3. Κλήτευσις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν διαδίκων.

340. Ἡ κλήσις τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὸν δικαστὴν, ἢ τὸ δικαστήριον, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ὥραν, ὅτε καὶ ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐξέτασις, καὶ τὴν ἐννοίαν 1) τῆς ἀγωγῆς. — Ἡ κλήσις πρέπει νὰ ᾖ χρονολογημένη, καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ καλοῦντος διαδίκου, ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐπιδιοθῇ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας 2) πρὶν τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ἐν αὐτῇ προσδιωρισμένης ἡμέρας. Πολ. 438. 264.

1) Γ. τὸ ἀντικείμενον 2) Γ. τοὐλάχιστον.

344. Ἡ κοινοποίησις τῆς κλήσεως τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 439, 440, 442, 443, 444, καὶ 446 ὠρισμένα, καὶ ἰδίως ἐπὶ ἀξιοματικῶν, στρατιωτικῶν 1), καὶ ναυτῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 446 ἀρθ. 8 καὶ 9. — Ἐάν οἱ κλητέοι δὲν κατοικοῦν εἰς τὸν τόπον τῆς γενησομένης ἐξετάσεως, ἐπεκτείνεται ἡ ἐν τῷ προσηγουμένῳ ἀρθρῷ ὠρισμένη προθεσμία, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 195 καὶ 196 ὠρισμένα.

1) Γ. στρατιωτῶν.

4. Γνωστοποίησις τῶν μαρτύρων.

342. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 340 ἐδαφ. 2 προσδιωρισμένην προθεσίαν, γνωστοποιῶνται εἰς τὸν ἀντίδικον, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, τὰ ὀνόματα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἡ κατοικία ὄλων τῶν πρὸς ἀπόδειξιν καὶ ἀνταποδείξιν κλητευθέντων μαρτύρων.— Ἐξαίρεσις συμβαίνει μόνον ὅταν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἡ κατοικία τῶν προσκαλουμένων μαρτύρων περιέχωνται εἰς τὴν περὶ ἀποδείξεως παρεμπίπτουσαν ἀπόφασιν, καὶ ὁ ἀντίδικος ἦτο παρὼν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 439 δημοσίευσις τῆς ἀφορώσης τὴν ἀπόδειξιν ἀποφάσεως ἐπέχει τόπον γνωστοποίησεως. Πολ. 139.

5. Ὑποχρέωσις πρὸς τὸ δίδειν μαρτυρίαν.

343. Ἐκαστος, ἀνευ διαφορᾶς ἐπαγγέλματος, ἢ φύλου, εἶναι συνήθως ὑπόχρεως, γενομένης αἰτήσεως, νὰ μαρτυρῇ ἐπὶ δικαστηρίου περὶ πάντων, ὧσων ἀντελάβετο ἰδίαις αἰσθήσεσιν. Ποιν. 442.

6. Λειπομαρτύριον καὶ ἄρνησις τῆς μαρτυρίας.

344. Ἐάν τις τῶν μαρτύρων, κλητευθεὶς καὶ μὴ ἔχων νόμιμον αἰτίαν κωλύσεως, δὲν ἐμφανισθῇ, καταδικάζεται εἰς π ρ ό σ τ ι μ ο ν 1) πέντε μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τοῦ λειπομαρτυρίου προξενηθέντων ἐξόδων.— Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλονται οἱ μάρτυρες, οἱ ἐμφανισθέντες μὲν, ἀνευ δὲ νομίμου αἰτίας ἀπαρνησάμενοι τὴν μαρτυρίαν 2), ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς βαρυτέρας ποινῆς ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 267 τοῦ ποινικοῦ νόμου.— Τὴν ποινὴν ταύτην ἐπιβάλλει, γενομένης μὲν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς δὲ τοῦ ἀκροατηρίου, ὁ εἰσηγητής. Πολ. 316. Π. Ν. 267. Ποιν. 495. 380. 384.

1) Γ. χρηματικὴν ποινὴν 2) Γ. ἀπειποιθέντες τὴν μαρτυρίαν ἢ πρὸς τὸν δόκον.

343. Ὁ μάρτυς, ἐὰν ἐπιμένῃ ἀρνούμενος νὰ ἐμφανισθῇ ἢ νὰ μαρτυρήσῃ, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων, τῶν προσγενομένων εἰς τὸν διεξάγοντα τὴν ἀπόδειξιν ἐκ τῆς διὰ τὴν ἔλλειψιν ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων συμβάσεως αὐτῷ ἥτις. — Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ζημίας ταύτης ὑποτίθεται πάντοτε, ὅτι ὁ μάρτυς ἠθέλε μαρτυρήσῃ ὑπὲρ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν, καθ' ὃν οὗτος ἀπήγγειλε τρόπον. Πολ. 496. 281. 432.

346. Ὁ καταδικασθεὶς μάρτυς δύναται, ἐντὸς ἀνυπερθέτου προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ κατ' αὐτῆς ἀνακοπήν. — Ἐὰν οὗτος δ' ἐν 1) εἰμπορῇ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προτέραν του μὴ ἐμφάνισιν, ἀποδεικνύων νόμιμα κωλύματα, καὶ τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ δικαιολογηθῇ ἐν καιρῷ, γίνεται δεκτὴ ἡ ἀνακοπὴ, καὶ καταργεῖται ἡ καταδίκη παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ τοῦ ἀπαγγελλαντος τὴν ἀπόφασιν (ἄρθρ. 344). Ποιν. 382.

1) Γ. περίκει δ' ἐν.

7. Ἐξοδα ὁδοιπορίας καὶ τροφῆς.

347. Οἱ ἐμφανισθέντες μάρτυρες, αἰτοῦντες, λαμβάνουν ἐξοφὰ ὁδοιπορίας καὶ τροφῆς, κατὰ τὰ ἐν τῇ διατιμῆσει ὥρισμένα. α). — Ἡ περὶ πληρωμῆς διαταγὴ γράφεται ἐπὶ τοῦ ἀντι-

α) Δ. 25 Μαρτίου 1835 περὶ τῶν εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις δικαιομάτων τῶν μαρτύρων, πραγματογνομόνων, καὶ ἐμπειροτεχνῶν κλπ.

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Γενικοὶ ἐρισμοί.

1. Ὁ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς πολιτικῆς δικονομίας καλούμενος καὶ μεταχειριζόμενος ὡς μάρτυς, πραγματογνώμων, ἐμπειροτέχνης, ἐρμηνεύς, ἢ κάτοχος οὐσιωδῶν πραγμάτων, ἐνώπιον δικαιοτῶν, συμβιβαστικῶν ἀρχῶν, ἢ τακτικῶν δικαστηρίων, ἐπὶ δικαστικῇ κατασχέσει, ἀποσφραγίσει, ἀπαλλοτριώσει, φυλακίσῃ τοῦ ὀφειλέτου, ἢ κληροδοσίας, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀποζημιώσιν ἑνὶ λόγῳ χρονοτριβῆς καὶ ἐξόδων· ἐνταῦθα δὲ συμπεριλαμβάνονται καὶ εἰς ὑπὲρ τῶν συμβολαιογράφων νομίμως προσαγομέναι μάρτυρες.

γράφου τῆς κλήσεως, τοῦ ἐγχειριζομένου εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἢ τοῦ προέδρου τοῦ δικα-

2 Ἀποζημιώσιν νὰ ἀπαιτήσωσι δὲν δύνανται,

1. εἰ κατὰ τὸ ἀρθρον 319 καὶ 320 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὡς μάρτυρες ἐξεταζόμενοι εἴτε ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν, εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν·

2. ὅλοι οἱ ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον μισθοδοτούμενοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι καὶ μὴ ἐπὶ ἀδείᾳ λείποντες ορατῶνται, ἐὰν παρεμπίως ἢ ἀκρόασις τῶν γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν, τοῦλάχιστον δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ὑδαιοπορήσωσιν ἔνεκα τούτου πλείοτερον τοῦ ἡμίσεως μισθομίσθου (μὴδ' ὥρας δρόμου.)

3. εἰ ὡς μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες, κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὥρισμένας περιπτώσεις, π. χ. ἐπὶ δικαστικῶν κατασχέσεων ἀκινήτων, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου τῶν προσεγγόμενοι δῆμαρχοι, ἢ δεμάρχων πᾶρεδροι.

3. Ὅταν μάρτυρες φέρονται ὑπὸ φύλαξιν ἐνώπιον δικαστηρίου. ἀπὸ τινος φυλακίσεως τόπον, μόνον τὰ τῆς μετακομίσεως ἐξοδα καταλογίζονται καὶ πληρόνται κατὰ τὰς περὶ τούτου ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῆσει καὶ παρὰ τῶν ἰδιαιτέρων κανονισμῶν ὥρισμένα.

4. Εἰς μάρτυρας θῆλεος φύλου, ἢ ηλικίας κατωτέρας τῶν 15 ἐτῶν, δὲν δίδεται παρὰ τὸ ἥμισυ τῆς προϋπολογισμένης ἀποζημιώσεως· ἐὰν ὅμως παῖδες κατώτεροι τῶν 15 ἐτῶν, καὶ κόραι μὴ συμπληρώσασαι τὰ 25, καλούμεναι ἐπὶ μαρτυρίᾳ, συνοδεύονται κατὰ τὴν ὥδεσιν, ἢ κατὰ τὴν διαμονὴν τῶν, ἀπὸ πατέρα, μητέρα, ἐπίτροπον, ἢ κηδεμόνα, ὃ συνοδεύσας, ὑποτιθεμένου ὅτι εὐτεὺς δύναται νὰ περυσιασθῇ ὡς τοιοῦτοι, λαμβάνει τὴν εἰς πάντα μάρτυρα ἀνήκουσαν πλήρη ἀποζημίωσιν.

5. Προφανῶς νοσοῦντες, καὶ ἀσθενεῖς τῷ σώματι ἡμποροῦν νὰ ἀπαιτήσωσι διπλᾶ δικαιώματα.

6. Οἱ ὑπάλληλοι ἐκείνοι, οἵτινες, ὡς φύλακες ἐγγράφων, ἔχουν νομίμως κατὰ τὸ ἀρθρ. 430. ἀριθ. 4 τῆς πολιτικῆς δικονομίας τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι ταῦτα εἰς πολιτικὰς δίκας αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, λαμβάνουν μόνον τὰ ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῆσει προϋπολογισμένα δικαιώματα καὶ ἐξοδα ὑδαιοπορίας.

7. Τὰ δικαιώματα διαγράφονται καὶ πληρόνται πρὸς ἀπὸ τῶν

στηρίξου. — Ἡ ποσότης προκαταβάλλεται προσωρινῶς παρὰ τῶν

μόνον ὅταν καὶ ἔπως ἀπαιτηθῶσι ῥητῶς· ἀλλὰ αἱ κατωτέρω ὁρισθεῖσαι τιμὰὶ πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος καὶ ἀνυπέρβλητος ὅρος. — Ἡ ἴη ἢ πολιτικὴ δικονομία ἐνδιελαμβάνει περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαγραφῆς καὶ πληρωμῆς· περὶ δὲ τῆς ἐκκαθάρσεως παρατηροῦμεν, ὅτι πᾶς τις, ἔχων ἀξίωσιν νὰ λάβῃ δικαιώματα, ἐπερωτᾶται ἀπὸ τον δικαστὴν, ἢ τὸν ἐνεργοῦντα δικαστικὸν ὑπάλληλον, ἀμείσως μετὰ τὴν ἀπόφασιν του κατὰ α ἐὰν ἀπαιτῇ δικαιώματα καὶ πῶς; = Ἡ ἀπόκρισις· του ἔγγραφεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἡμερίδας πράξεως ἀμείσως πρὸ τῆς ὑπογραφῆς του, ἐὰν αὕτη πρέπει νὰ τεθῇ κατὰ νόμον. Εἰς ἔγγραφους δὲ γνωμοδοτήσεις, τὸ δικαίωμα σημειοῦται κατὰ εἰς τὰς καταβολάς.

8. Τὸ ἄρθρον 219 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐνδιελαμβάνει τὰ περὶ τῆς μετρίσεως τῶν δικαιωμάτων· παρατηροῦμεν δὲ ἐνταῦθα, ὅτι εἰς ἐταῖρους καὶ παρὰ τοῦ παρόντος διατάγματος μὴ προβλεφθίσας περιπτώσεις, ὁ δικαστὴς, ἀκροασάμενος τοὺς διαδίκους, προσδιορίζει τὰ δικαιώματα κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Δικαιώματα τῶν μαρτύρων.

9. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἡ μαρτυρία ὀπίζεται εἰς τα γενικὰ τοῦ πολίτου καθήκοντα, τὰ ἐνεκα ταύτης διδομένα δικαιώματα δὲν ἔμπορουν νὰ ᾔναι εἰμὴ ἀνάλογος ἀποζημιώσεις διὰ τὴν χρονοτριβὴν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ὁδοπορίας καὶ διατροφῆς.

10. Τὸ καθ' ὑπολογισμὸν ἡμερεύσιον λῆμμα τοῦ μάρτυρος λαμβάνεται ὡς γενικὸν μέτρον τοῦ πρὸς αὐτὸν διδομένου δικαιώματος, τὸ ὅποιον προσδιορίζεται διὰ τοῦ παρόντος, ἐπὶ δύο μὲν δραχμὰς διὰ τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς συνήθως ἐργάτας, ἐπὶ τρεῖς δὲ δραχμὰς διὰ τοὺς χειρτεχνάς, καὶ ἐπὶ πάντα δραχμὰς διὰ τοὺς πᾶν ἄλλο ἐπιτηδεύματα μετερχομένους. — Τρεῖς ὥραι λογαριάζονται ὡς ἡμέρεια ἡμέρα, καὶ τὸ μικρότερον δικαίωμα εἶναι τὸ τρίωρον.

11. Ἡ χρονοτριβὴ τοῦ μάρτυρος καταλογίζεται συμπεριλαμβανομένης τῆς προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου, τῆς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ διατριβῆς, καὶ τοῦ πρὸς ἀνάπαυσιν ἀναγκαίου χρόνου, καὶ λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν τῆς ὥρας τοῦ ἔτους, καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ κρι-

καλούντων διαδίκων, ἕνα ἐπιτελεῖσθαι εἰς αὐτοὺς ἡ δικαστικὴ διαταγή, καὶ πληροῦνται εἰς τὸν μάρτυρα.

ρεῦ· ἴαν ὁ μάρτυς κρίνῃ νὰ καταστήσῃ ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον εἰς τὸ ἔργον τοῦ, δύναται ν' ἀπειλήσῃ διελῆ διασώματα.

12. Ἐξέδα ἡδομορίας καὶ διατροφῆς δίδονται τότε μόνον εἰς τὸν μάρτυρα, ὅταν ἐβίος ἀναγκάζεται νὰ διέλθῃ ἐδὼν πλειοτέραν ἡμίσειας μυριάσμου (μυῖ· ὥρας.) ἢ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἀναγερομένων δικαιωμάτων περιεχόμενα ἀπὸ κλημύσεως συμπεσοῦνται εἰς τὸ ἕμισυ τοῦ ἐκκαθαρισθέντος μαρτυρικῷ δικαιώματος. ἴαν ὁ μάρτυς δὲν ἀπεμακρύνῃται πλὴν τῆς μυῖς νυκτὸς τῆς εἰκίης τοῦ δαλως, ἡ ἀποζημίωσις αὐτῇ εἶναι ἴση μὲ τὸ ἐλάχιστον μαρτυρικὸν δικαίωμα δι' ἐκίστην ἡμέραν.

13. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2. ἰδαφ. β'. καὶ γ'. τοῦ πρὸντος διατάγματος ἀναφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσιν ἐξέδα κορείας καὶ διατροφῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὁρισμένα· ἐνταῦθα δὲ, εἰ μὴ στρατιωτικῶι ἐξομιοῦνται, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 10, μὲ τοὺς ἐργάτας, εἰ κλητῆρες¹ καὶ ὁπηρεῖται, μὲ τοὺς χειρτεγνας, εἰ δὲ ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοί, μὲ τοὺς ἄλλο ἐπιτήδευμα μετασχόμενους.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Δικαιώματα τῶν πραγματοποιωμένων καὶ ἐμπεριτεχνῶν.

14. Οἱ ὅρισμοι τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 10, 11, καὶ 12 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τῶν πραγματοποιωμένων καὶ ἐμπνηίων, ἐκτὸς ἂν συμβῇ ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ὑποδεικνυμένη ἐξαίρεσις, ἴαν δηλαδὴ ἀπαιτηθῶσι γνωμοδοτήσεις ἀξιολογώτεραι τεχνιτῶν καὶ ἐπιστημόνων, τὰς ὁποίας δὲν εἴμπορεῖ νὰ προῖδῃ ὁ κανονισμός.

15. Διὰ τὴν ὁρκωμοσίαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γνώμης ὑπολογίζονται ἰδίως τὰ δικαιώματα, ἴαν πρὸς τοῦτο ἔχρησθῃσαν ἰδιαιτέροι οἱ τρόποι τοῦ πράττειν· συγκαταλογίζονται πρὸς τοῦτοις καὶ τὰ πραγματικὰ ἐξέδα, τὰ γενόμενα διὰ τὸν σεσημασμένον χάρτην, τοὺς βοηθοὺς κτλ. Περὶ τούτων ἕμωις δὲν εἴμπορεῖ νὰ γενῇ οὐδεμία ἀπαίτησις ἐπὶ ἐγγράφῳ γνωμοδοτήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πολιτικῆς δικαιοδοσίας.

16. Τὰ δικαιώματα τῶν φυλάκων τῶν καρπῶν καὶ ἄλλων ἀντιμεινέων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτίθη δικαστικὴ κατάσχσις, καὶ τὰ τῶν

πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν, περιέχουσαν τοὺς τε τῆς ἐξαιρέσεως λόγους, καὶ τὰς παρατηρήσεις ἡ τὰς 4) προτάσεις τῶν διαδίκων, μεθ' ὃ ἐξετάζει τὸν ἐξαιρούμενον μάρτυρα.

1) Γ. καὶ, ἀντί, ἢ τὰς

330. Συζητουμένης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῆς κυρίας ὑποθέσεως, γίνεται καὶ περὶ τῶν κατὰ τοὺς ὅρισμους τοῦ προηγουμένου άρθρου παρὰ τῷ εἰσηγητῇ προβληθέντων ἐξαιρέσεως λόγων συνοπτικὴ συζήτησις, καὶ ἡ δοθεῖσα μαρτυρία δὲν ἀναγινώσκεται καὶ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐὰν ὁ περὶ ἐξαιρέσεως λόγος κηρυχθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ὡς παραδεκτός καὶ ἀποδεδειγμένος.

13. Μάρτυρες ἐξεταστέοι ἀνευ ὁρκου.

331. Ἄνευ ὁρκου ἐξετάζονται — 4. παῖδες κατώτεροι τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν — 2. ὅσοι ἔνεκα κακουργήματος, ἢ τινος τῶν ἐν τῷ άρθρῳ 32½ ἀριθ. 8 ἀναφερομένων πλημμελημάτων, ἀπελθεύουσιν ὑπὸ ἀνάχρισιν. Ποιν. 422. Πολ. 350.

44. Ἀξιόπιστον τῶν μαρτύρων.

332. Τὸ περὶ τῆς ἀξιόπιστίας τῶν μαρτύρων ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ (άρθρ. 256)· μολοντοῦτο αἱ μαρτυρίαι τότε μόνον λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ὅταν ᾖσαι σαφεῖς καὶ ὠρισμέναι, ἐπερείδωνται εἰς ἰδίαν ἀντίληψιν, καὶ σ η μ ε ι ο ὕ τ α ι 4) ἐκρεβῶς ὁ λόγος τῆς γνώσεως. — Οἱ μαρτυροῦντες περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἔμαθον x α τὰ δι ή γ η σ ι ν 2), λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον κατὰ τὰς περιστάσεις, ἰδίως δὲ εἰς παλαιὰς ὑποθέσεις. — Καὶ ἀποφατικοὶ μάρτυρες εἶναι ἐντελῶς ἀξιόπιστοι, ἐὰν ἔπρεπεν ἀναγκαιῶς, λόγῳ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, νὰ ἀντιλάβωνται τοῦ π ρ ά γ μ α τ ο ς 3), τὸ ὁποῖον ἀρνοῦνται, ἀντυχόν ἢ ἐλεε συμβῇ.

1) Γ. θηλοῦται 2) Γ. ἐξ ἀκοῆς 3) Γ. γεγονότες.

45. Μαρτυρίαι συντηρητικαί.

333. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δύναται]

40. Ἐξέτασις τῶν γραμματέων καὶ συμβούλων τῆς ἐπικρατείας κτλ.

320. Γραμματεῖς καὶ σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας, στρατάρχαι, εἰσαγγελεῖς, νομάρχαι, καὶ πρέσβεις, ἢ ἄλλοι παρὰ ξέναις αὐλαῖς διωρισμένοι διπλωματικοὶ πράκτορες ἢ πρόξενοι, ἐὰν πρόκηται νὰ ἐξετασθῶν ὡς μάρτυρες ἐκτὸς τοῦ τόπου, ἐν ᾧ καθεδρεύουν, ἢ κατὰ σύμπτωσιν διατρίβουσιν, ἐξετάζονται εἰς τὸν τόπον τῆς διατρίβης των· καὶ — 1. οἱ μὲν γραμματεῖς καὶ σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας, στρατάρχαι, εἰσαγγελεῖς, καὶ νομάρχαι, παρὰ τῶν κα λ ε σ α ν τ ω ν 1) τακτικῶν δικαστηρίων τοῦ τόπου ἢ τῆς ἐπαρχίας· — 2. οἱ δὲ πρέσβεις, ἢ ἄλλοι παρὰ ξέναις αὐλαῖς διωρισμένοι διπλωματικοὶ πράκτορες, ἢ πρόξενοι, ὑπὸ τῶν παρὰ τῆς γραμματείας τῆς δικαιοσύνης διορισθησομένων. — Ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐνόρκως κατὰ τοὺς συνήθεις νομίμους τύπους, καὶ ἡ περὶ τούτου ἐκθεσις ζέλλεται ἀσφαλῶς εἰς τὸ προσκαλοῦν δικαστήριον. — Ἡ μαρτυρία των ἀναγινώσκειται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἐὰν τοῦτο ζητηθῇ. Πολ. 377. Ποιν. 448. 449. 420.

1) Γ. ἐπὶ τούτῳ παραγγελλόντων.

11. Μάρτυρες ἀνεπιτήδευτοι πρὸς μαρτυρίαν.

324. Ἀνεπιτήδευτοι πρὸς μαρτυρίαν εἶναι — 4. ὅσοι δὲν εἶχον, καθ' ἣν σιγὴν συνέβη τὸ περὶ οὗ ἡ μαρτυρία περιστατικόν, τὸ πρὸς ἀντίληψιν αὐτοῦ ἀπαιτούμενον αἰσθητήριον· — 2. μαινομένοι, παράφρονες, καὶ 4) βλάκες· — 3. κληρικοὶ, ὡς πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔμαθον ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως. — Ἐὰν πνευματικοὶ βεβαιώσωσιν ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ αὐτῶν, ὅτι, μαρτυροῦντες, ἤθελον παρῶν τὰ ἀπόρρητα τῆς ἐξομολογήσεως, εἰς τὴν βεβαίωσιν των ταύτην δίδεται πίστις α). Πολ. 322. Ποιν. 445. Π. Ν. 7.

1) Γ. ἐντελῶς.

322. Ἀκρα μέθῃ θεωρεῖται ἴση μὲ τὴν παραφροσύνην. —

Περιοδικῶς μακρινόμενοι, ἢ παράφρονες, οἵτινες, καθ' ἃ διαλείμματα ἐχφεροῦσιν, ἀντελάβοντο γεγονότων π ρ α γ μ α τ ω ν 1),

Ὁρα Τόμ Β'. Ν. Καταστ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀρθ. ΚΓ'.

338. Μάρτυρες ἀποδείξεως καὶ ἀνταποδείξεως ἐξετάζονται ἐν τῇ αὐτῇ διὰ τῆς πρὸς ἀπόδειξιν παρεμπιπτούσης π ρ ὁ ξ ε ω ς 1) ὠρισμένη π ρ ο θ ε σ μ (α 2). — Ἀρξαμένης τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, δὲν δύνανται πλέον νὰ προβληθῶσι νέοι μάρτυρες, εἰμὴ μόνον συναινέσει ἀ μ φ ο τ έ ρ ω ν 3) τῶν διαδίκων.

1) Γ. ἀποδείξεως 2) Γ. διορίξ 3) Γ. ὅλων

339. Περὶ τῆς ὀρκίσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων συντάσσεται ἔκθεσις, ἥτις περιέχει τὰ οὐσιωδέστερα τῶν μαρτυριῶν, καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐκάστου μὲν μάρτυρος ἐπὶ τοῦ τέλους τῆς ἐξετάσεώς του, παρὰ δὲ τῶν διαδίκων, τοῦ δικαστοῦ, καὶ τοῦ γραμματεῦς, ἐν τῷ τέλει τῆς ὅλης συζητήσεως. — Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξέτασιν χρησιμεύουν πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων. Πολ. 133. 175. 249. 307. 625.

17. Μάρτυρες μὴ εἰδότες τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

340. Ἐπὶ μαρτύρων, μὴ εἰδόντων τὴν Ἑλληνικὴν, συμπαραλαμβάνονται ἐρμηνεὺς ὑποβαλλόμενος εἰς ὄρκον. Πᾶσα ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις ἐγγράφεται εἰς τὴν ἔκθεσιν κατὰ τε τὴν πρωτότυπον γλῶσσαν, καὶ κατὰ τὴν παρὰ τοῦ ἐρμηνέως γινομένην μετάφρασιν. — Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑποβάλλεται πρὸς ἀνάγνωσιν εἰς τὸν μάρτυρα, ἥ, ἂν οὗτος δὲν δύναται νὰ ἀναγινώσκη, εἰς τὸν ἐρμηνέα. Πολ. 343. Ποιν. 130.

18. Κωφοί, ἄλαλοι, καὶ κωφάλαλοι μάρτυρες.

344. Ὅταν κωφοί, ἄλαλοι, καὶ κωφάλαλοι μάρτυρες δύνανται 1) νὰ γράφουν, ὁ γραμματεὺς ἐγγράφει εἰς τὴν ἔκθεσιν ὅλας τὰς ἐρωτήσεις καὶ λοιπὰς παρατηρήσεις, καὶ τὰς καθυποβάλλει εἰς αὐτοὺς πρὸς ἐγγραφὴν ἀπάντησιν. — Ἡ περὶ τούτου συντασσομένη ἔκθεσις ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Ποιν. 429.

1) Γ. γινώσκουν.

342. Ἐάν δὲ οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι μάρτυρες δὲν ἠξέωρουν νὰ γράφουν, διορίζεται δι' αὐτοὺς ἐρμηνεὺς, παρ' οὗ καὶ συνυπογράφεται ἡ ἔκθεσις. Ποιν. 430.

40. Ἐξέτασις τῶν γραμματέων καὶ συμβούλων τῆς ἐπικρατείας κτλ.

320. Γραμματεῖς καὶ σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας, στρατάρχαι, εἰσαγγελεῖς, νομάρχαι, καὶ πρέσβεις, ἢ ἄλλοι παρὰ ξέναις αὐλαῖς διωρισμένοι διπλωματικοὶ πράκτορες ἢ πρόξενoi, ἐὰν πρόκηται νὰ ἐξετασθῶν ὡς μάρτυρες ἐκτὸς τοῦ τόπου, ἐν ᾧ καθεδρεύουν, ἢ κατὰ σύμπτωσιν διατρίβουσιν, ἐξετάζονται εἰς τὸν τόπον τῆς διατριβῆς των· καὶ — 1. οἱ μὲν γραμματεῖς καὶ σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας, στρατάρχαι, εἰσαγγελεῖς, καὶ νομάρχαι, παρὰ τῶν κα λ ε σ ά ν τ ω ν 1) τακτικῶν δικαστηρίων τοῦ τόπου ἢ τῆς ἐπαρχίας· — 2. οἱ δὲ πρέσβεις, ἢ ἄλλοι παρὰ ξέναις αὐλαῖς διωρισμένοι διπλωματικοὶ πράκτορες, ἢ πρόξενoi, ὑπὸ τῶν παρὰ τῆς γραμματείας τῆς δικαιοσύνης διορισθησομένων. — Ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐνόρκως κατὰ τοὺς συνήθεις νομίμους τύπους, καὶ ἡ περὶ τούτου ἔκθεσις ἐλλεται ἀσφαλῶς εἰς τὸ προσκαλοῦν δικαστήριον. — Ἡ μαρτυρία των ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἐὰν τοῦτο ζητηθῇ. Πολ. 377. Ποιν. 448. 449. 420.

1) Γ. ἐπὶ τούτῳ παραγγελλόντων.

11. Μάρτυρες ἀνεπιτήδειοι πρὸς μαρτυρίαν.

324. Ἀνεπιτήδειοι πρὸς μαρτυρίαν εἶναι — 1. ὅσοι δὲν εἶχον, καθ' ἣν σιγὴν συνέβη τὸ περὶ οὗ ἡ μαρτυρία περιστατικὸν, τὸ πρὸς ἀντίληψιν αὐτοῦ ἀπαιτούμενον αἰσθητήριον· — 2. μαινόμενοι, παράφρονες, καὶ 4) βλάκες· — 3. κληρικοὶ, ὡς πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔμαθον ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως. — Ἐὰν πνευματικοὶ βεβαιώσωσιν ἐπὶ τῇ ἱερῶσυνῃ αὐτῶν, ὅτι, μαρτυροῦντες, ἤθελον παραβῆναι τὰ ἀπόρρητα τῆς ἐξομολογήσεως, εἰς τὴν βεβαίωσιν των ταύτην δίδεται πίστις α). Πολ. 322. Ποιν. 445. Π. Ν. 7.

1) Γ. Ἰντελιῶς.

322. Ἀκρα μέθη θεωρεῖται ἴση μὲ τὴν παραφροσύνην. — Περιοδικῶς μαινόμενοι, ἢ παράφρονες, οἵτινες, καθ' ἃ διαλείμ-

μυνοῦσιν, ἀντελάβοντο γεγονότων π ρ α γ μ ά τ ω ν 1),

Τόμ. Β'. Ν. Καταστ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀρθ. ΚΓ'.

ἢ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι εὐρέθησαν κατὰ τὴν ἀντίληψιν ταύτην εἰς κατάστασιν μετριωτέρας μέθης, δύνανται, ἅμα συνάλωσιν ἰντελῶς εἰς ἐκυτοὺς, νὰ ἀκουσθῶσιν· ἀλλὰ τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν ἔαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 324, 2.

1) Γ. παρίκει.

323. Ἐντελῶς ἀνεπιτήδαιοι μάρτυρες δὲν ἐξετάζονται πώποτε· ὅθεν καὶ ἀποβάλλονται 1) ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 455. 170. 321.

1) Γ. ἀποβάλλονται καὶ

12. Ἐξαίρεσις μαρτύρων.

324. Μάρτυρες, ἀποβαλλόμενοι κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων, εἶναι, — 1. ὅσοι ἔλαβον ἀμοιβὴν διὰ νὰ δώσουν ἢ νὰ μὴ δώσουν τὴν μαρτυρίαν των, ἢ ἐδέχθησαν ὑπόσχεσιν τινὰ ἐνεκα τούτου· — 2. ὅσοι δύνανται νὰ ἐλπίζουν θεθαίως ἐκ τῆς ἀποδόσεως τῆς οἰκτρῆς, ἢ ἐκ τῆς μαρτυρίας των, ἄμεσόν τινα ὠφελειαν ἢ βλάβην. — Μέλη συστήματός τινος 1) δύνανται μὲν νὰ ἐξεκασθῶσιν εἰς διαφορὰς τοῦ συστήματός των, ἀλλὰ τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν ἔαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου. — 3. ἱατροί, χειροῦργοι, καὶ μαῖται, περὶ πάντων, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν παρ' αὐτῶν δοθεῖσαν βοήθειαν. — 4. δικαστικοὶ ἀντιλήπτορες, σύμβουλοι, καὶ δικηγόροι, ὡς πρὸς ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ἀναγόμενα εἰς δίκην, καθ' ἣν ὑπηρετοῦν, ἢ ὑπηρέτησαν. — 5. ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, ὡς πρὸς τὰ ἀπόρρητα τῆς ὑπηρεσίας των, καθ' ὅσον ἡ κυβέρνησις δὲν συγχωρεῖ τὴν ἐξέτασιν. Ἰδίως δὲ βασιλικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς πρὸς τὰς ἀφορώσας τὴν ὑπηρεσίαν των ἀγωγὰς, τὰς παρὰ τοῦ δημοσίου ἢ κατ' αὐτοῦ γενομένας. — 6. σύζυγοι ἀδιάζευκτοι ἢ διεζευγμένοι, ὡσαύτως καὶ μνηστῆρες ἢ μνησταί, εἰς πράγματα τῶν συζύγων ἢ τῶν μνηστῶν αὐτῶν. — 7. συγγενεῖς ἢ κηδεσται τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν, κατ' εὐθεϊαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου, μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ 2). — 8. πᾶς καταδικασθεὶς ἐνεκα κακουργήματος, ἢ τινος τῶν

ἀποδείξεις, ἢ μὴ, ἀ ν κ α ι 2) ὁ ἀντίδικος δὲν ἤθελεν ἔχει ἰδίαν γνώσιν τῶν ἀποδεικτέων πραγμάτων. Πολ. 74. 253. 400.

1) Γ. εἰς ὅλας τὰς πολιτικὰς διαφορὰς 2) Γ. καὶ ἰάν

2. Δήλωσις ἢ ἀντεπαγωγή.

352. Ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ δικαστηρίου ταχθείσης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀποφαίνεται ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπλήχθη ὁ ὅρκος, ἀν θέλῃ νὰ δεχθῇ τὸν ὅρκον, νὰ ἐ ξ α ι ρ ἔ σ η ἢ νὰ ἀ ν τ ε ν α γ ᾶ γ η ὁ ρ κ ο ν 1).— Ἄν αὐτὸς ἀφήσῃ νὰ παρέλθῃ ἡ προθεσμία χωρὶς νὰ ἀποφανθῇ περὶ τούτου, ἢ ἀν ἀποποιῇται τὸν ὅρκον, θεωρεῖται τότε τὸ π ρ ᾱ γ μ α 2), ἐνεκα τοῦ ὁποίου ἀπαίτεται ὁ ὅρκος, ὡς ὠμολογημένον. Πολ. 273. 384. 524.

1) Γ. ν' ἀποποιθῇ, ἢ ν' ἀντεπαγάγῃ τὸν ὅρκον 2) Γ. γιγνόνς,

353. Ἀντεπαγομένου δὲ τοῦ ὅρκου εἰς τὸν ἐπαγαγόντα αὐτὸν, χρεωστεῖ οὗτος νὰ φανερῶσῃ ὡσπύτως, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου 1) τεταγμένης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀν θέλῃ, ἢ ὅχι, νὰ κάμῃ τὸν ἀντεπαχθέντα ὅρκον. Ἄν δὲ ἀρνῇθῃ τὸν ὅρκον τοῦτον, ἢ δὲν κάμῃ ἐντὸς τῆς δεδομένης προθεσμίας 2) τὴν περὶ τῆς ὁρκοδοσίας δήλωσίν του, θεωρεῖται τὸ π ρ ᾱ γ μ α 3), τὸ ὁποῖον ἤθελεν οὗτος νὰ ἀποδείξῃ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τοῦ ὅρκου, ὡς ἀ π ο δ ε δ ε ι γ μ ἔ ν ο ν 4). Πολ. 273. 274. 360.

1) Γ. δικαστηρίου 2) Γ. διορίας 3) Γ. γιγνόνς 4) Γ. ὡς μὴ ἀποδεδειγμένον.

354. Μόνον ἐὰν ὁ ἀντεπαχθεὶς ὅρκος περιέχῃ προσθήκην μὴ διαλαμβανομένην ἐν τῇ ἐπαγωγῇ τοῦ ὅρκου, δύναται νὰ ἀποβληθῇ ἀζημίως.

3. Ἀποποίησης 1) τοῦ ὅρκου.

355. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 352 καὶ 353 ὠρισμέναι ἐπιβλαβεῖς συνέπειαι συμβαίνουσι 2), καὶ ὅταν ὁ ἤδη δεκτὸς γενόμενος ὅρκος δὲν δοθῇ, ἢ ὁ δυνύων δὲν ἐνεφανίσθῃ κατὰ τὴν πρὸς ὁρκοδοσίαν ὠρισμένην προθεσμίαν. Πολ. 273.

1) Γ. παράλειψις 2) Γ. λαμβάνουν χώραν

4. Ἀνάκλησις ὅρκου.

356. Ὁ ἐπαχθεὶς ἢ ἀντεπαχθεὶς ὅρκος δὲν δύναται νὰ ἀνα-

ν ἄλλην περίπτωσιν ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν, περιέ-
 αν τοὺς τε τῆς ἐξαιρέσεως λόγους, καὶ τὰς παρατηρήσεις ἢ
 1) προτάσεις τῶν διαδίκων, μεθ' ὃ ἐξετάζει τὸν ἐξαιρού-
 ν μάρτυρα.

Γ. καὶ, ἀντί, ἢ τὰς

30. Συζητουμένης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῆς κυρίας ὑποθέσεως,
 καὶ καὶ περὶ τῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρ-
 παρὰ τῷ εἰσηγητῇ προβληθέντων ἐξαιρέσεως λόγων συνο-
 ῇ συζητήσεις, καὶ ἡ δοθεῖσα μαρτυρία δὲν ἀναγινώσκεται
 δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐὰν ὁ περὶ
 ῥέσεως λόγος κηρυχθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ὡς παραδεκτὸς
 ἀποδεδειγμένος.

13. Μάρτυρες ἐξεταστέοι ἄνευ ὄρκου.

31. Ἄνευ ὄρκου ἐξετάζονται — 1. παῖδες κατώτεροι τῶν
 τεσσάρων ἐτῶν — 2. ὅσοι ἔνεκα κακουργήματος, ἢ τίνος
 ἐν τῷ ἄρθρῳ 324 ἀριθ. 8 ἀναφερομένων πλημμελημάτων,
 λοῦσιν ὑπὸ ἀνάκρισιν. Ποιν. 422. Πολ. 350.

14. Ἀξιόπιστον τῶν μαρτύρων.

32. Τὸ περὶ τῆς ἀξιόπιστίας τῶν μαρτύρων ἀνατίθεται εἰς
 κρίσιν τοῦ δικαστοῦ (ἄρθρ. 256)· μολοντοῦτο αἱ μαρτυρίαι
 μόνον λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ὅταν ᾗται σαφεῖς καὶ ὠρισμέ-
 ῖπεριδῶνται εἰς ἰδίαν ἀντίληψιν, καὶ σ η μ ε ι ο ὕ τ α ι 1)
 ὥς ὁ λόγος τῆς γνώσεως. — Οἱ μαρτυροῦντες περὶ πραγ-
 ν, τὰ ὅποια ἔμαθον κατὰ διήγησιν 2), λαμβάνονται
 ψιν μόνον κατὰ τὰς περιστάσεις, ἰδίως δὲ εἰς παλαιὰς ὑπο-
 ς. — Καὶ ἀποφατικοὶ μάρτυρες εἶναι ἐντελῶς ἀξιόπιστοι,
 πρεπεν ἀναγκαίως, λόγῳ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, νὰ
 ἄδωνται τοῦ π ρ ᾱ γ μ α τ ο ς 3), τὸ ὅποιον ἀρνοῦνται, ἂν
 , ἤθελε συμβῇ.

Γ. δηλοῦνται 2) Γ. ἐξ ἀκοῆς 3) Γ. γιγνομένους.

15. Μαρτυρίαι συντηρητικαί.

33. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δύνανται

κατὰ τὸ ἄρθρον 274, νὰ λαμβάνωνται δημολογίαι πρὸς συντήρησιν, εἰμποροῦν νὰ ἀκουσθῶσι πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος καὶ μάρτυρες. Πολ. 257 ἔ. 306.

16. Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

334. Μάρτυρες, εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἀξιστασθῶσι, πρέπει, ἐκτὸς ἐὰν οἱ διάδικοι παραιτηθῶσι τούτου, νὰ δοκίμωσιν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἀφοῦ πρῶτον ἐξετασθῶσι περὶ τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας των, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ κατοικίας των, τῆς θρησκείας, τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἐπιτηδεύματός των, τῆς συγγενείας, ἢ τῶν ἄλλων αὐτῶν 1) σχέσεων· ἔπειτα δὲ ἀρχονται αἱ περὶ τοῦ πράγματος ἐρωτήσεις. Πολ. 288.

1) Γ. πρὸς τοὺς διαδίκους.

335. Ὁ ὄρκος γίνεται ἂν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου, προφερομένων τῶν ἐξῆς·

« Ὁμῶν, συνειδὼς τὰς ἐπιχειμένας εἰς τὴν ψευδομαρτυρίαν » ποινάς, ὅτι θέλω εἰπῆ τὴν ἀλήθειαν, τὴν πλήρη ἀλήθειαν, καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν· οὕτως εἴη μοι ὁ Θεὸς βοηθὸς καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον ». — Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 373 ὁρισμένα α). Ποιν. 424.

336. Πᾶς μάρτυς ἐξετάζεται κατ' ἰδίαν, πλὴν πάντοτε ἐπ' παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, ἐὰν ἐνεφανίσθησαν οὗτοι· — Ἐὰν ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, εἰμποροῦν, κατ' αἵτησιν τινος ἢ πλειοτέρων διαδίκων, τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἢ καὶ ἐπ' ἐπαγγέλματος, νὰ κληθῶσι συγχρόνως πολλοὶ μάρτυρες, καὶ νὰ ἀντεξετασθῶσιν. Πολ. 264.

337. Οἱ μάρτυρες μαρτυροῦν προφορικῶς, καὶ ἅπας δικαστής ἢ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποτείνῃ 1) κατ' αἵτησιν ἐνὸς τῶν παρόντων διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐρωτήσεις εἰς τοὺς μάρτυρας, ἢ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν διασαφήσεις. Ποιν. 378.

1) Γ. αὐτεπαγγέλως ἢ

α) ὅρα ὡς πρὸς τὸν Κληρὸν ἄρθρ. ΚΓ'. Καταστ. τῆς 18ῆς Συνόδου

αὐτῆς, ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα. — Ἐκ τούτων τῶν κατὰ νόμους προσκεκλημένων ἢ προβεβλημένων ἐκλέγει ὁ ἀντίδικος τοὺς μέλλοντας νὰ ὁμόσουν, οἵτινες δὲν πρέπει νὰ ᾔναι ποτὲ ὑπὲρ τοὺς ἑξ.

1) Γ. τοῦλάχιστον.

367. Ἐάν τις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκλελεγμένων ἀπέθανεν, ᾗναι διαρκῶς κεκωλυμένος, ἢ περιέπεσεν εἰς τὴν πρὸς ὁρκοδοσίαν ἀνικανότητα, (ὁ φ ε ί λ ε ι 1) ὁ ἀντίδικος νὰ ἀναπληρώσῃ τοὺς ἐλλείποντας ἐκ τῶν λοιπῶν προσκεκλημένων ἢ προβεβλημένων.

1) Γ. δύναται

, δ'. Ὁρκοδοσία ἡμοδίκου τινός.

368. Ἐάν ὁ ὅρκος ἐπήχθη εἰς πλείονας διαδίκους 1), πρέπει νὰ ὁμόσουν ἕκαστος 2) δι' ἑαυτόν· καὶ οὔτε ὁ ὅρκος ἐνὸς ἐκάστου ὠφελεῖ τοὺς λοιποὺς, οὔτε ἡ ἀρνησις αὐτοῦ τοὺς βλάπτει.

1) Γ. ἡμοδίκοις 2) Γ. ἅπαντες, ἕκαστος

, ε'. Ὁρκοδοσία τοῦ ἔχοντος ἀλληλεγγύως δικαίωμα ἢ ὑποχρέωσιν.

369. Ἐάν ἐκ πολλῶν ἀλληλεγγύως ὑποχρεωμένων ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὅρκος εἰς ἓνα, καὶ ἐδόθη παρ' αὐτοῦ, ἀπαλλάττονται διὰ τούτου καὶ οἱ λοιποί. — Τάναπαλιν δέ, στεροῦνται καὶ ὅλοι οἱ ἀλληλέγγυα δικαίωματα ἔχοντες τὰ δικαίωμά των, ἔάν τις αὐτῶν ἐπήγαγεν ἢ ἀντεπήγαγεν ὅρκον, καὶ ὁ ἀντίδικος ὥμοσεν.

, ς'. Ὁρκοδοσία πρωτοφειλέτου ἢ ἐγγυητοῦ.

370. Ὁ εἰς τὸν καθ' αὐτὸ χρεώστην 1) ἐπαχθεὶς ἢ ἀντεπαχθεὶς, καὶ παρ' αὐτοῦ γενόμενος ὅρκος, ἀπαλλάττει καὶ τοὺς ἐγγυητάς· καὶ τάνάπαλιν δέ ὁ ὅρκος τοῦ ἐγγυητοῦ ἀπαλλάττει τὸν καθ' αὐτὸ χρεώστην 2).

1) 2) Γ. πρωτοφειλέτην.

343. Οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 340 καὶ 342 ἀναφερόμενοι ἐρμηνεῖς διορίζονται καὶ ὀρκίζονται, ἐπὶ μὲν τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου γινόμενων ἐξετάσεων, παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, παρὰ τοῦ προέδρου. — Ἄπας διάδοχος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς ἐξαιρέσῃ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, δι' οὓς καὶ τοὺς πραγματοποιώμενας κατὰ τὸ ἄρθρον 295. — Ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐξετάσεων, αποφασίζει περὶ τούτου ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, τὸ ὅλον δικαστήριον. Πολ. 324

19. Συζήτησις περὶ τῆς ἀκροάσεως τῶν μαρτύρων.

344. Ἐὰν ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων γίνῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δύναται νὰ γίνῃ ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἐναρξίς τῆς περὶ τούτου συζητήσεως. — Ἐὰν δὲ ἡ ἐξέτασις ἐγένετο ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, κατατίθεται ἡ ἐκθεσις ἀνυπερθέτως παρὰ τῷ γραμματεῖ πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας γίνεται περὶ τούτου συζήτησις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 227. 309.

20. Ἀκυρότητες καὶ ἀταξίαι.

345. Ἐάν τις διῷσχυρίζεται, ὅτι ὑπάρχει ἀκυρότης ἢ ἀλλὰ ἀταξία εἰς τὴν πρὸς ἀπόδειξιν διαδικασίαν, ἡ περὶ τούτου αἴτησις εἰσάγεται, κατὰ μὲν τὴν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου περὶ ἀποδείξεως γενομένην διαδικασίαν, πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως· ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γενομένων ἐξετάσεων, πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει συζητήσεως. Μετὰ ταῦτα δὲν εἶναι παραδεκτὴ τοιαύτη πρότασις, ἀλλ' ἐπιφυλάττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 202 ὠρισμένα. Πολ. 202. 227.

346. Ἡ περὶ τοιαύτης αἰτήσεως ἐξέτασις 1) εἶναι συνοπτικὴ. — Ἐὰν ἡ περὶ ἀποδείξεως διαδικασία κηρυχθῇ ὅλη ἢ ἐμέρει ἀκυρος, ἢ ἀτακτος, οἱ μάρτυρες, αἰτοῦντός τινος τῶν διαδίκων, ἐξετάζονται ἐκ νέου κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον. — Ἡ ἀταξία ἢ ἀκυρότης μαρτυρίας τινὸς δὲν συνεπιφέρει τὴν ἀκυρότητα τῶν ἄλλων μαρτυριῶν, ὅσαι δὲν ἔχουν τὰ ἐλλείμματα ἐκείνης. Πολ. 347 ε.

§1 Γ. συζήσεις

347. Ἐάν τις τῶν μαρτύρων, τῶν ὁποίων ἡ προτέρα μαρτυρία ἐκηρύχθη ἀτακτος ἢ ἀκυρος, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξετασθῇ, ἀναγινώσκεται ἡ προτέρα του μαρτυρία ἐπὶ δικαστηρίου, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Ποιν. 510.

21. Ἐνοχὴ ἐνεκεν ἀταξιῶν.

348. Ἐάν δικαστὴς, 1) γραμματεὺς, κλητὴρ, διάδικος, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, ἐπροξένησε διὰ 2) παραδρομῆς τὴν ἀκυρότητα ἢ τὴν ἀταξίαν, καταδικάζεται ὁ αἴτιος εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐντεῦθεν προξενηθέντων ἐξόδων· ἐν δὲ αὐτῷ 3) παραδρομῇ ἢ ἀμελείᾳ, καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς κατὰ τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ὑπηρέτου. Πολ. 203. 346.

1) Γ. δικαστικὸς 2) Γ. δι' ἐπιμαρτυρήσεως 3) Γ. μετὰ.

Ζ'. Ὁρκος.

α. Ἐν γένει.

349. Ὁ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπαχθεὶς ὅρκος εἶναι ὑποδιδάσκων 1) τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ἐπομένως κρίνεται ἐν γένει κατὰ τὰς περὶ συμβιβασμοῦ γενικὰς 2) ἀρχάς. Πολ. 252, 6. 524.

1. Γ. εἶδος 2) Γ. παροίκει τὸ, γενικῶς.

350. Ὡς μέσον ἀποδείξεως θεωρεῖται μόνος ὁ ἐπὶ δικαστηρίου ἐπαγόμενος καὶ παρὰ 1) τοῦ δικαστοῦ ἐπιβαλλόμενος ὅρκος. Πολ. 351. 378.

1) Γ. ἢ παρὰ

β'. Ὁρκος ἐπὶ δικαστηρίου ἐπαγόμενος.

1. Ὁρκου ἐπαγωγὴ.

351. Πᾶς ὁ ἔχων δικαίωμα πρὸς διεξαγωγὴν δίκης τινὸς δύναται 1), ἐάν ἰδιαιτέροι νόμιμοι ὁρισμοὶ δὲν διαγράφουν ρητῶς τὸ ἐναντίον, νὰ ἐπάγῃ ὅρκον εἰς τὸν ἀντίδικον κατὰ πᾶσαν σάφην τῆς δίκης, περὶ παντὸς πράγματος, καὶ κατ' αὐτῶν ἀκόμῃ τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, εἴτε ὑπάρχουν ἄλλαι

ἀποδείξεις, ἢ μὴ, ἀ ν κ α ι 2) ὁ ἀντίδικος δὲν ἤθελεν ἔχει ἰδίαν γνώσιν τῶν ἀποδεικτέων πραγμάτων. Πολ. 74. 253. 400.

1) Γ. εἰς ὅλας τὰς πολιτικὰς διαφορὰς 2) Γ. καὶ ἐάν

2. Δήλωσις ἢ ἀντεπαγωγή.

352. Ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ δικαστηρίου ταχθείσης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀποφαίνεται ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὅποιον ἐπλήχθη ὁ ὅρκος, ἀν θέλῃ νὰ δεχθῇ τὸν ὅρκον, νὰ ἐ ξ α ι ρ ἔ σ η ἢ νὰ ἀ ν τ ε ν α γ ᾶ γ η ὁ ρ κ ο ν 1).— Ἄν αὐτὸς ἀφήσῃ νὰ παρέλθῃ ἡ προθεσμία χωρὶς νὰ ἀπορανεθῇ περὶ τούτου, ἢ ἀν ἀποποιῇται τὸν ὅρκον, θεωρεῖται τότε τὸ π ρ ᾱ γ μα 2), ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἀπαυτεῖται ὁ ὅρκος, ὡς ὠμολογημένον. Πολ. 273. 384. 524.

1) Γ. ν' ἀποποιηθῇ, ἢ ν' ἀντεπαγάγῃ τὸν ὅρκον 2) Γ. γεγονός,

353. Ἀντεπαγομένου δὲ τοῦ ὅρκου εἰς τὸν ἐπαγαγόντα αὐτὸν, χρεωστῇ οὗτος νὰ φανερώσῃ ὡσαύτως, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου 1) τεταγμένης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἀν θέλῃ, ἢ ὄχι, νὰ κάμῃ τὸν ἀντεπαχθέντα ὅρκον. Ἄν δὲ ἀρνηθῇ τὸν ὅρκον τοῦτον, ἢ δὲν κάμῃ ἐντὸς τῆς δεδομένης προθεσμίας 2) τὴν περὶ τῆς ὀρκοδοσίας δήλωσίν του, θεωρεῖται τὸ π ρ ᾱ γ μα 3), τὸ ὅποιον ἤθελεν οὗτος νὰ ἀποδείξῃ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τοῦ ὅρκου, ὡς ἀ π ο δ ε δ ε ι γ μ ῆ ν ο ν 4). Πολ. 273. 274. 360.

1) Γ. δικαστηρίῳ 2) Γ. διορίας 3) Γ. γεγονός 4) Γ. ὡς μὴ ἀποδεδειγμένον.

354. Μόνον ἐάν ὁ ἀντεπαχθεὶς ὅρκος περιέχῃ προσθήκην μὴ διαλαμβανομένην ἐν τῇ ἐπαγωγῇ τοῦ ὅρκου, δύναται νὰ ἀποβληθῇ ἀζημίως.

3. Ἀποποίησης 1) τοῦ ὅρκου.

355. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 352 καὶ 353 ὠρισμέναι ἐπιβλαβεῖς συνέπειαι συ μ β α ἰ ν ο υ ν 2), καὶ ὅταν ὁ ἤδη δεχτὴς γενόμενος ὅρκος δὲν δοθῇ, ἢ ὁ δυνάων δὲν ἐμφανίσθῃ κατὰ τὴν πρὸς ὀρκοδοσίαν ὠρισμένην προθεσμίαν. Πολ. 273.

1) Γ. παράλειψις 2) Γ. λαμβάνουν χώραν

4. Ἀνάκλησις ὅρκου.

356. Ὁ ἐπαχθεὶς ἢ ἀντεπαχθεὶς ὅρκος δὲν δύναται νὰ ἀνα-

ἐπαλλακτικοῦ, καθίσταται ἐντελῶς ἀνίσχυρος. — Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 354, 357, 363, καὶ 372-377 ὠρισμένα.

4. Ἐκτιμητικὸς ὁρκος (ὁρκος περὶ μεγέθους καὶ ἐκτιμήσεως).

383. Ἐὰν ὁ λόγος καὶ ἡ ὑπαρξὶς ἀπαιτήσεώς τινος, ἢ παρὰ νόμῳ προσγενομένης ζημίας, ἀποδειχθῇ 1), ἦναι δὲ ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ποσότης καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτήσεως ἢ τῆς ζημίας δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, ἐπιβάλλει τὸ δικαστήριον τὸν ἐκτιμητικὸν ὅρκον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἀμύνει τὴν εἴτησιν 2), ἢ ὑπέφερε τὴν ζημίαν. — Κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ταύτην λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ ἀληθὴς τιμὴ, καὶ ὅχι ἡ κατὰ φαντασίαν· ὅθεν τάττει ὁ δικαστὴς τὸν ὑπέρτατον ὅρον, τὸν ἑποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ὁ ὁμνῶν. Πολ. 880. 881. 882. Η. Ν. 266.

1) Γ. ἐντελῶς 2) Γ. ἔχει τὴν ἀπαίτησιν

Η'. Ἀποδείξεις δι' ἐγγράφων 1).

α. Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ὁρισμός.

384. Ἐγγράφα 2) εἶναι χειρόγραφοι ἢ τυπωμένοι διατρίβαι ἢ ὑπομνήματα 3). Πολ. 252, 7. 399, 4. 422.

1) Γ. ὑπομνημάτων 2) Γ. ὑπομνήματα 3) Γ. μνημεῖα.

2. Δύναμις ἀποδείκτικῆς.

385. Τὰ ἐγγράφα 1) τότε μόνον ἔχουν δύναμιν πρὸς ἀπόδειξιν, — 1. ὅταν ἦναι συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους — 2. ὅταν ἡ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δίδουν κύρος εἰς αὐτὰ, ἰδίως δι' ἡ ὑπογραφή, ἢ σφραγὶς κτλ., ἦναι ἐπιτεθειμένα εἰς κάθε φύλλον, ἢ ὅλα τὰ φύλλα ἦναι ἠνωμένα διὰ κλωστῆς, ἐξησφαλισμένης διὰ τῆς πρὸς κύρωσιν αὐτῶν ἐπιτεθειμένης σφραγίδος — 3. ὅταν δὲν ἦναι ξεσχισμένα, διατετμημένα, διαγεγραμμένα, ἐξεσμένα, ἐξηλεμμένα, ἢ ἄλλως 2) εἰς εὐσώδη μέρη μεταβεβλημένα — 4. ἐὰν ἦναι εὐαγάνωστα. Πολ. 387. 388. 389. 390.

7. Ὁρκοδοσία.

α. Αὐτοπροσώπως.

362. Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου ἀρθρ. 364, δὲν συγχωρεῖται νὰ ὁμόσῃ τις δι' ἄλλον, ἀλλ' ὁ ὅρκος πρέπει νὰ γίνεταί αὐτοπροσώπως.

β. Περὶ τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν.

363. Ἐάν τις διάδικος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπήχθη καὶ 1) ἀντεπήχθη ὁ ὅρκος, δὲν δύναται νὰ ὁμόσῃ, ὅτι γινώσκει ὁ ἴδιος τὸ πρᾶγμα (ἀρθρον 351 καὶ 364), πρέπει νὰ ὁμόσῃ, ὅτι, καὶ τοὶ προσπαθήσας νὰ ἀνυπεκλύψῃ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἐδυνήθη νὰ εὕρῃ λόγον διὰ νὰ πεισθῇ (ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ ἀμφιβάλλῃ), ὅτι κτλ. — Ὁ περὶ τοῦ γινώσκειν 2) γενόμενος ὅρκος ἔχει τὰς αὐτὰς συνεπείας, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος (ἀρθρ. 357).

1) Γ. ἢ 2) Γ. τοῦ μὴ γινώσκειν.

γ. Ὁρκοδοσίαν ἰδανικῶν 1) προσώπων.

364. Καὶ εἰς ἰδανικὰ 2) πρόσωπα (σωματεῖα) δύναται νὰ ἐπαχθῇ ὅρκος. — Περὶ τῆς παραδοχῆς, ἐξαιρέσεως 3) ἢ ἀντεπαγωγῆς τοῦ ὅρκου συντάσσεται βούλευμα 4) τῆς κοινότητος.

1) Γ. νομικῶν 2) Γ. νομικὰ 3) Γ. ἀποποιήσεως 4) Γ. ἀπόφασις

365. Ἐὰν πρόκηται νὰ γίνῃ ὅρκος παρὰ τινος σωματείου δίδεται — 1. παρὰ τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ, τῶν ἐπὶ τῆς διοικήσεως, ἢ τῶν κατὰ μέρος μελῶν αὐτοῦ, ἐὰν αἱ πράξεις τῶν ἀθρώπων τούτων ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὅρκου. — 2. τοῦ ναντίου δὲ, παρ' ὅλων τῶν μελῶν, ἐὰν ἡ κοινότης συνίσταται 1) ἀπὸ ἐξ ἢ ὀλιγώτερα μέλη.

1) Γ. μόνον.

366. Ἐὰν μὲν ἡ κοινότης, εἰς τὴν περιπτώσειν τοῦ ἀρθρ. 365 ἀριθ. 2, συνίσταται ἐκ μελῶν πλειόνων τῶν ἐξ, ὅχι δὲ καὶ τῶν εἰκοσι, πρέπει αὕτη νὰ προτείνῃ 1) ἐξ πρὸς τὴν ὀρχοδοσίαν. ἐάν δὲ ᾖ πολυαριθμότερα, τὴν τρίτην μέρος τῶν μελῶν

θημάτων — 3. αἱ σημειώσεις τῶν γονέων περὶ τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου τῶν τέκνων των, ἐν ἐλλείψει ἄλλων δημοσίων ἐγγράφων καὶ βοηθημάτων, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, οἱ αἱ σημειώσεις αὗται ἔγιναν πραγματικῶς παρὰ τῶν γονέων — 4. ὑπομνήματα γενόμενα 1) ὑπὸ τὸ κύρος τῆς δημοσίου ἀρχῆς.

1) Γ. μνημεῖα

2. Δύναμις ἀποδείξεως.

400. Δημοσία ἔγγραφα ἀποτελοῦν περὶ ὧν, ὅσα, συμ-
βάντα 1) ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, 2) περιέχονται
ἐν τῷ ἔγγραφῳ, ἐντελῇ ἀποδείξιν πρὸς τε τοὺς διαδίκους 3),
τοὺς κληρονόμους, καὶ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτῶν, καὶ πρὸς
τρίτους, μὲ τὴν μόνην διαφορὰν, ὅτι τὸ ἔγγραφον ὑποχρεοῖ μό-
νον τοὺς διαδίκους 4) καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους των· ὡς
πρὸς τοὺς τρίτους δὲ, ἀποδεικνύει μόνον τὸ ἀντικείμενον τοῦ
ἔγγραφου. Πολ. 134. 351. 398. 412. Ποιν. 134. 402.
ᾠ. 191.

1) Γ. συνέθεσιν 2) Γ. καὶ 3) 4) Γ. τὰ μέρη

401. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἰρημένα ἐφαρμοζονται
καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται μόνον διηγηματικῶς ἐν τινι δημο-
σίῳ ἔγγραφῳ περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν
διαδίκων 1), καθ' ὅσον ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἔχει ἄμεσον συ-
νάρειαν μὲ τὸ 2) ἀντικείμενον τοῦ ἔγγραφου. — Ἑτερογενεῖς
ἐκφράσεις καὶ ἀναφοραὶ θεωροῦνται ὡς ἀπλὴ ἀρχὴ ἔγγραφου
ἀποδείξεως. (ἀρθρ. 305). Πολ. 304, 3. 412.

1) Γ. τῶν μερῶν 2) Γ. γεγονός, τὸ ἐκτελεσθέν

402. Ἐγγραφον, συντεταγμένον ὅχι κατὰ τοὺς νομίμους τό-
πους καὶ παρὰ τινος κατὰ τὸ ἄρθρον 398 μὴ ἀρμοδίου ὑπαλλή-
λου, δὲν ἔχει ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν, οὔτε ὡς ἀρχὴ ἔγγραφου ἀπο-
δείξεως. — Ἐάν ἐν τοσούτῳ ὅλοι οἱ διαδίκαι 1) ὑπέ-
γραψάν τι ἔγγραφον 2), τοῦτο ἰσχύει τότε ὡς ἰδιωτικὸν
(ἀρθρ. 409). — Τὰ περὶ πειθαρχίας διὰ τοῦ ἀρθρου 135 ὠρισμέ-

1) Γ. ὑπομνήματα 2) Γ. διὰ διαγραφῆς, ξέσεως, ἐξαλείψεως, κλπ· ἄλλον τρόπον

3. Τύπος.

383. Ὁ τύπος τοῦ ἐγγράφου κανονίζεται κατὰ τοὺς νόμους, τοὺς ἰσχύοντας καθ' ὃν τόπον καὶ χρόνον ἐξεδόθη τὸ ἐγγράφον. — Προκυπτούσης ἀμυγδαλίας, ἐὰν ὁ τύπος ἐγγράφου τινὸς ᾗτον, εἰς τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεως, ὁ ἰσχύων νόμιμος τύπος, πρέπει ν' ἀποδειχθῇ τοῦτο παρὰ τοῦ ἐμφανίζοντος τὸ ἐγγράφον. Πολ. 402.

4. Ἐλλείψεις τῆς συρρίξεως.

387. Ἐὰν φύλλα μὴ συνδεδεμένα καθυποβληθῶσιν ὡς ἀπαρτίζοντα ἐν ὅλῳ ἐγγράφῳ, ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποῖου φέρεται ἡ ἀπόδειξις, νὰ ἀποβρίψῃ ὅλα τὰ μὴ υπογεγραμμένα φύλλα.

5. Σχισμένα ἢ διαγεγραμμένα ἐγγράφα.

333. Ἐγγράφα, τὰ ὅποια ἐσχίσθησαν, διεμύθησαν, ἢ διαγράφησαν ὀχι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς εἰς τὸ μέλλον ἀκυρότητός των, ἀλλὰ κατὰ σύμπτωσιν, ἐξ ἀπαράτης 1) κτλ., δύνανται μόνον νὰ φερθῶσι 2) πρὸς ἀπόδειξιν, ἐὰν τὸ συμβάν τοῦτο δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ἐντελῶς. Πολ. 385, 3.

1) Γ. κατὰ πλάνην 2) Γ. χρησιμεύουσι

6. Μεταβολαί.

389. Γενομένων μεταβολῶν εἰς τι ἐγγράφον, πρέπει νὰ ἀποδείξῃ ὁ διεξάγων τὴν διὰ τούτου ἀπόδειξιν, ὅτι αἱ μεταβολαὶ αὗται ἐγένον παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὸ ἐγγράφον, ἢ παρ' ἐκείνου, καθ' οὗ πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ τὸ ἐγγράφον τοῦτο, ἢ εἰς ὃν μετέβη τὸ δικαίωμα, ἢ ὅτι ἐγένον συναινέσει αὐτοῦ. Πολ. 385, 3. 404. 412.

7. Ἀπολωλότα ἢ ἀχρηστα ἐγγράφα.

390. Ἐάν τι ἐγγράφον χαθῇ, κατασταθῇ ὡς ἐκ τοῦ χρόνου ἡ τιμὸς συμπτώσεως δυσανάγνωστον, ἢ ἄλλως ἀχρηστον, ὁ διεξάγων τὴν ὑπόθεσιν πρέπει 1) ν' ἀποδείξῃ, ἢ ὅτι ὑπάρχει νὰ

πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ θρησκεία τῶν δυνυόντων, καὶ ἐπομένως νὰ τίθεται ὡς βάσις δι' ἕκαστον αὐτῶν ὁ εἰς τὴν θρησκείαν αὐτοῦ εἰθισμένος τύπος τοῦ ὅρκου, ἢ τῆς διαβεβαιώσεως. Πολ. 335. Πόιν. 421.

8. Παρεμπύπτουσα περὶ ἀποδείξεως π ρ ᾱ ξ ι ς 1).

374. Ἡ περὶ ἀποδείξεως παρεμπύπτουσα π ρ ᾱ ξ ι ς 2) πρέπει νὰ προσδιορίξῃ τὸ πῶγμα περὶ οὗ ὁ ὅρκος, καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς περὶ τοῦ ὅρκου δηλώσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 352, 353, καὶ 372. Πολ. 249.

1) 2, Γ. ἀπόφασις

9. Συζήτησις περὶ τοῦ ὅρκου.

375. Ἐπιδοθεΐσης 1) τῆς δηλώσεως, τὸ δικαστήριον προσδιορίζει τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς ὁρκοδοσίας, καὶ μετὰ ταῦτα μεταβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἀπόφασιν 2).

1) Γ. δεθείσης 2) Γ. παρέλκουσι.

376. Ἐὰν οἱ διάδικοι ᾖναι παρόντες ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ὑποχρεοῦνται εἰς ταχίστην δήλωσιν, ἀντεπαγωγὴν, καὶ δόσιν τοῦ ὅρκου· μεθ' ὃ μεταβαίνει ἀμέσως τὸ δικαστήριον εἰς τὴν ἐμπεικὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. Πολ. 625.

10. Ὁρκοδοσία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ἁρμοδίου ἢ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ὁρκοληψίαν δικαστηρίου.

377. Συνήθως δίδονται οἱ ὅρκοι ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου. — Μόνον ἐταν ὑπάρχῃ προσηκόντως βεβιωμένον κώλυμα, ἢ ἀπέχῃ μακράν ὁμόσων, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς δικαστὴν τινα, ἢ εἰς ἄλλο δικαστήριον τὸ νὰ λάβῃ τὸν ὅρκον· τοῦτο δὲ γίνεται πάντοτε κατὰ τὴν περίπτωσιν πῶν ἁρθρῶν 319 καὶ 320. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἡ προηλωσις εἶναι ἐλευθέρᾳ εἰς ὅλους τοὺς διαδίκους· ὅθεν καὶ προεκαλοῦνται ἐπὶ τούτου. Πολ. 15. 261.

θημάτων· — 3. αἱ σημειώσεις τῶν γονέων περὶ τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου τῶν τέκνων των, ἐν ἐλλείψει ἄλλων δημοσίων ἐγγράφων καὶ βοηθημάτων, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι αἱ σημειώσεις αὗται ἔγιναν πραγματικῶς παρὰ τῶν γονέων· — 4. ὑπομνήματα γενόμενα 1) ὑπὸ τὸ κύρος τῆς δημοσίου ἀρχῆς.

1) Γ. μνημεῖα

2. Δύναμις ἀποδείξεως.

400. Δημόσια ἔγγραφα ἀποτελοῦν περὶ ὧν, ὅσα, συρ-
βάντα 1) ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, 2) περιέχονται
ἐν τῷ ἐγγράφῳ, ἐντελῇ ἀπόδειξιν πρὸς τοὺς διαδίκους 3),
τοὺς κληρονόμους, καὶ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτῶν, καὶ πρὸς
τρίτους, μὲ τὴν μόνην διαφορὰν, ὅτι τὸ ἔγγραφον ὑποχρεοῖ μό-
νον τοὺς διαδίκους 4) καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους των· ὡς
πρὸς τοὺς τρίτους δὲ, ἀποδεικνύει μόνον τὸ ἀντικείμενον τοῦ
ἐγγράφου. Πολ. 134. 351. 398. 412. Ποιν. 134. 402.
Ὁ. 191.

1) Γ. συνίθυσαν 2) Γ. καὶ 3) 4) Γ. τὰ μέρη

401. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἰρημένα ἐφαρμόζονται
καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι ἀνφέρεται μόνον διηγηματικῶς ἐν τινι δημο-
σίῳ ἐγγράφῳ περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν
διαδίκων 1), καθ' ὅσον ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἔχει ἄμεσον συ-
νάφειαν μὲ τὸ 2) ἀντικείμενον τοῦ ἐγγράφου. — Ἐτερογενεῖς
ἐκφράσεις καὶ ἀναφοραὶ θεωροῦνται ὡς ἀπλῆ ἀρχὴ ἐγγράφου
ἀποδείξεως. (ἀρθρ. 305). Πολ. 304, 3. 412.

1) Γ. τῶν μερῶν 2) Γ. γεγονός, τὸ ἐκπῶν εἶναι

402. Ἐγγραφον, συντεταγμένον ὅχι κατὰ τοὺς νομίμους τό-
πους καὶ παρὰ τινος κατὰ τὸ ἀρθρον 398 μὴ ἀρμοδίου ὑπαλλή-
λου, δὲν ἔχει ἀποδεικτικὴν ἰσχύν, οὔτε ὡς ἀρχὴ ἐγγράφου ἀπο-
δείξεως. — Ἐάν ἐν τοσούτῳ ὅλοι οἱ διάδικοι 1) ὑπέ-
γραψάν τι ἔγγραφον 2), τοῦτο ἰσχύει τότε ὡς ἰδιωτικὸν
(ἀρθρ. 409. — Τὰ περὶ πειθαρχίας διὰ τοῦ ἀρθρου 135 ὠρισμέ-

να ἐφαρμόζονται ἐν γένει καὶ εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 398 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων. Ὁ. 190. Πολ. 135. 304. 386. 400.

1) Γ. ὅλα τὰ μέρη 2) Γ. το ἔγγραφον.

3. Ὅτι ἐκτελεστά.

403. Δημόσιον ἔγγραφον, φέρον ὅλα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 398 νομίμως ἀπαιτούμενα, εἶναι ἐκτελεστέον 1) κατὰ πᾶσαν τὴν ἔκτασιν τοῦ Κράτους, μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ ἡ πλαστογραφία, ἡ νόθευσις, ἡ μεταβολὴ τοῦ συμβολαίου 2). Πολ. 185. 241. 455, ε. 765. 856. 910. 911. 912. Ὁ. 191.

1) Γ. ἐκτελεστόν 2) Γ. συναλλήματος.

4. Ἀπόδειξις τῆς μεταβολῆς.

404. Ἡ τῆς μεταβολῆς ἀπόδειξις 1) δύναται νὰ γῇ μόνον κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 300 καὶ 303 ὀρισμένον τρόπον. — Ἀντεπιστολῇ ἢ ἄλλῃ ἔγγραφῳ δὲν ἀποδεικνύουν κατὰ τοῦτο ὡς πρὸς τοὺς τρίτους, οἵτινες δὲν ἦσαν συναλλαττόμενοι κατὰ τὸ μεταβληθὲν 2) συμβόλιον, ἀλλ' ὑποχρεοῦν μόνον τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους 3). Πολ. 304, 2. 389.

1) Γ. ἡ ἀπόδειξις τῆς γενομένης μεταβολῆς 2) Γ. δι' οὗ ἐγένετο ἡ μεταβολή 4) Γ. αὐτῶν.

5. Ἐνστάσεις.

405. Ἐὰν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γίνῃ τις ἐνστάσις κατὰ δημοσίου ἐγγράφου (396, 402, 404), πρέπει συγχρόνως νὰ φανερωθοῦν τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα (ἄρθρ. 250 καὶ 404), περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν ὁποίων γίνεται ἀμέσως συνοπτικὴ συζήτησις καὶ ἀπόφασις. Πολ. 455.

406. Ἐὰν ἐκείνοι μὲν, κατὰ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἀπόδειξις, δὲν ἐμφανίσθησαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, παρὰ δὲ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἐγένοντο ἐνστάσεις, τὸ δικαστήριον προβαίνει, καὶ τοι μὴ ἐμφανισθέντων τῶν εἰρημένων, εἰς τὴν συνοπτικὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. Ἐὰν δὲ διεξάγῃ τὴν ἀπόδειξιν δὲν ἐμφανίσθῃ, θεωρεῖται ὡς παρητήσας τὰς εἰς αὐτὸν ἀνακαύσας ἀποδείξεις ἐνστάσεις. Πολ. 273. 439.

μον έγγραφον, ἢ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, ἢ συγχρόνως ἀμφό-
 ρα κατὰ τὴν χρεῖαν, καὶ ταῦτα, διὰ παντός πρὸς ἀπόδειξιν
 ἰσίου, καὶ εἰς τοιαύτας προσέτι δίκας, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ-
 * οὐσιωδῶς ἐπίσημον 2) έγγραφον. Πολ. 285, 3, 4.
 04, 2.

1) Γ. δύναται 2) Γ. πρέλκει τὸ ἐπίσημον

8. Ἐγγραφα καθυποβάλλονται δλοκλήρως.

391. Πᾶν έγγραφον, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ μεταχειρισθῇ διάδι-
 όις πρὸς ἀπόδειξιν ἢ ἀνταπόδειξιν, πρέπει νὰ καθυποβάλ-
 λεται ἐν πρωτοτύπῳ δλοκλήρως κατὰ πᾶν τὸ περιεχόμενον αὐ-
 τοῦ, καὶ ὅχι ἐν περιλήψει μόνον, διὰ νὰ παρατηρηθῇ καὶ ἀναφ-
 ωρισθῇ ἡ γνησιότης του. Πολ. 425. 554.

392. Ἐὰν πρόκηται νὰ διεξαχθῇ ἡ ἀπόδειξις διὰ μερικῶν
 ἐμαχίων, ἐξηγμένων ἐκ τινος ἐβδίου, ἢ ἄλλου ἐκτεταμένου
 ἡρώου, περιέχοντος πλείονα ἀντικείμενα, οὐδεμίαν ἔχοντα
 κείραν μὲ τὴν δίκην, πρέπει νὰ καθυποβληθῇ ἐξ αὐτοῦ πᾶν
 ἢ ἔχει συνάρειαν μὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.

9. Ἐγγραφον ἀναφέρειν καὶ ἀναφερόμενον.

393. Ἐὰν τὸ καθυποβληθὲν έγγραφον ἀναφέρεται εἰς ἄλ-
 λ, συνυποβάλλεται καὶ αὐτὸ, ἐκτὸς ἂν τὸ προσαχθὲν έγγρα-
 φον ἐμβῇκεν εἰς τὸν τόπον ἐκείνου, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται,
 ἢ ὅλη αὐτοῦ οὐσιώδης ἔννοια ἐπαναλαμβάνεται ἐν αὐτῷ.

394. Ἐὰν τὸ προσαχθὲν έγγραφον περιέχῃ ὀρισμούς, δια-
 ἔροντας τῶν τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου ἐγγρά-
 φου, προτιμᾶται τὸ περιεχόμενον τοῦ τελευταίου.

10. Πρακκατάσεις τῶν ἐγγράφων.

395. Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην κλήσιν (ἀρθρ. 538, 539, καὶ
 19), ἢ μετέπειτα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας παρα-
 θῇ εἰς τὸν ἀντίδικον ἀντίγραφον τῶν ἀποδεικτικῶν ἢ ἀντα-
 ποδεικτικῶν ἐγγράφων, κατατίθεται συγχρόνως τὸ πρωτότυ-
 πον, πρὸς γνώσιν τοῦ ἀντιδίκου, ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου,
 ἐγγεγράφεται πρὸς τοῦτο τὸ τέλος εἰς τὸν ἀντίδικον, ἐπὶ

εἰς πᾶν πρωτότυπον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθέντων πρωτοτύπων.
Πολ. 420. Ἐ. 109.

1) Γ. ὅσα μέρη

441. Ἡ ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὠρισμένων προκύπτουσα ἀκυρότης ἐγγράφου τινὸς δὲν δύναται νὰ προταθῇ πλέον παρ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὅστις τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐξεπλήρωσε μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐγγράφου τὴν ἐν αὐτῷ 1) περιεχομένην συμφωνίαν.

1) Γ. τὴν ἐν τῷ ἐγγράφῳ

3. Δύναμις ἀποδείξεως.

α. Ἐν γένει.

412. Ἐγγραφοὶ ἰδιωτικὸν, συντεταγμένον κατὰ τοὺς προ-
σῆκοντας τύπους (ἀρθρ. 409 καὶ 410), ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν κα-
τὰ τοῦ χρεώστου, τῶν κληρονόμων, καὶ λοιπῶν ἀντιπροσώπων
αὐτοῦ τότε μόνον, ὅταν ἀνεγνωρίσθῃ προσηκόντως, ἢ ἐθεωρή-
θῃ κατὰ νόμους ὡς ἀνεγνωρισμένον (ἀρθρ. 436-439) 1). —
Τότε ὅμως ἔχει τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν, ὡς καὶ τὰ
δημόσια ἔγγραφα, κατὰ τὰ ἀρθρα 400, 404, 403, καὶ 404.
Πολ. 417. 419. 448.

1) Γ. διότι. 419

, β'. Βεβαία χρονολογία ὡς πρὸς τρίτους.

413. Βεβαίαν χρονολογίαν ὡς πρὸς τρίτους λαμβάνει τὸ
ἰδιωτικὸν ἔγγραφο μόνον διὰ τῆς θεωρήσεως τοῦ συμβολαιο-
γράφου, διὰ τοῦ θανάτου ἐνὸς τῶν συναλλαττομένων 1),
διὰ δημοσίου ἐγγράφου, ἐν ᾧ ἀναφέρεται τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφο
κατὰ τὴν οὐσιώδη αὐτοῦ ἔννοιαν. Ὁ. 466. Πολ. 125. 4090.

1) Γ. μερῶν

444. Ἡ θεωρήσις τοῦ συμβολαιογράφου συνίσταται εἰς τὴν
λέξιν ἐθεωρήθη. — Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος τὸ, ἐθεωρήθη,
ᾧ κατεῖται νὰ ᾗται ἐπιτεθειμένον εἰς 1) τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφο,
νὰ φέρῃ τὴν προσήκουσαν χρονολογίαν, τὴν ὑπογραφὴν τοῦ
συμβολαιογράφου καὶ δύο μαρτύρων, καὶ τὴν ἐπίσημον ἐκεί-

νου σφραγίδα. — Ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τοῦ συμβολαιογράφου, τὸ, ἐθεωρήθη ἐγγράφεται, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα, εἰς τὰ εὐρετήρια. Ὁ. 166. 200.

1) Γ. εἰς αὐτό,

γ'. Ὑπὲρ τοῦ ἐκδίδοντος.

415. Ἰδιωτικὸν ἔγγραφον ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὑπὲρ τοῦ συντάξαντος 1) τότε μόνον, — 1. ὅταν τὸ προσήγαγεν ὁ ἀντίδικος, ἢ τοῦλάχιστον τὸ μετεχειρίσθῃ αὐτὸς οὗτος. — 2. ὅταν πρὶν αὐτοῦ λόγος περὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ἐν τῷ ἀρθρῷ 408 ἀριθ. 1-3 καὶ ἀρθρῷ 417 ἀναφερομένων διδίων. Ἐ. 224.

1) Γ. ἐκδόντος

4. Ἐμπορικὰ διδία.

416. Διὰ τὰ ἵνα συντεθειμένα κατὰ τὸν νόμιμον τύπον τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 408 ἀριθ. 1-3 ἀναφερόμενα ἐμπορικὰ διδία, ἀπαιτεῖται — 1. τὰ ἵνα πρὸ τῆς χρήσεώς των διδίοδετημένα, καὶ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου ἐμπορικοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου, ἐνθα κατοικεῖ ὁ ἔμπορος, ἡριθμημένα καὶ μονογραφημένα κατὰ πᾶσιν σελίδα, καὶ τὰ φέρουν ἐπὶ τοῦ τελευταίου φύλλου τὴν περὶ τούτου μαρτυρίαν, συναναφερομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων, καὶ παρατιθεμένου τοῦ ἔτους, τοῦ μηνὸς, τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς τοῦ προέδρου ὑπογραφῆς. — 2. τὰ ἐγγράφονται δλαὶ εἰς ἀφορῶσαι τὰ ἐμπορεύματα, τὰς συναλλαγματικὰς, καὶ τὰ νομίσματα ὑποθέσεις καθημέραν, χωρὶς κενῶν διαστημάτων, ἀνευ προσθήκης ἢ ἀφαίρεσεως φύλλων, καὶ ἀνευ ὑπεργραφῶν, ἢ παρεγγραφῶν καὶ — 3. τὰ γράφονται εἰς τὴν ἐγγώριον γλῶσσαν. — Κατὰ τὰ λοιπὰ π ρ ά τ τ ο ν τ α ι 1) τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὥρισμένα. Ἐ. 8-17. 224. Χ. 22, 2. 23.

1) Γ. ἰσχύον

417. Βιδία 1) συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἀποτελοῦν μεταξὺ ἐμπόρων ἐντελῇ ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἀληθείας καὶ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπατήσεων. — Γενομένης δὲ αἰτήσεως, οἱ ἔμποροι πρέπει νὰ ὀρκισθῶσι 2), κατὰ τὸ ἀρθρον 371. Ἐ. 12.

1) Γ. ἐμπορικὰ 2) Γ. πρέπει ταῦτα νὰ βιβλιωθῶσι δι' ἔρκου.

418. Κατὰ τῶν μὴ ἐμπόρων τὰ ἐμπορικὰ βιβλία ἀποτελοῦν ἀποδείξεις περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων τότε μόνον, ὅταν ἡ ἐγγείρισις τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας· ἢναι ἄλλως ἀποδεδειγμένη· ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ ἀποδεικτική ἰσχὺς διαρκεῖ μόνον ἔτος ἓν καὶ ἡμέραν μίαν, καὶ παύει μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν δὲν ἔγινεν ἡ ἀναγνώρισις διὰ τῆς υπογραφῆς τοῦ χρεώστου. Ἐ. 12.

5. Εὐρετήρια καὶ ἡμερολόγια.

419. Καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 397 1) ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀναφερόμενα βιβλία καὶ εὐρετήρια πρέπει, πρὸ τῆς χρήσεώς των, νὰ σφραγίσωνται· 2) προσηκόντως κατὰ σελίδα, καὶ νὰ μονογραφῶνται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 416 ἀρθ. 1 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 87 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὠρισμένα.— Ἄν τὰ βιβλία ταῦτα ἐγράφησιν κατὰ νόμιμον τύπον, ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχύον, καθὼς τὰ ἐμπορικὰ βιβλία κατὰ μὴ ἐμπόρων.

1) Δ. ὁθ. 408 2) Γ. ν' ἐριθμῶνται.

6. Οἰκονομικά 1) βιβλία.

420. Συνήθῃ οἱ οικονομικά 2) βιβλία ἔχουν τότε μόνον ἀποδεικτικὴν ἰσχύον, ὅταν ὑπάρχουν τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 409 καὶ 410 διατεταγμένα.

1) 2, Γ. οἰκικά

7. Σύμβολον καὶ ἐγκοπὶς.

421. Ἐὰν τὰ σύμβολα καὶ αἱ ἐγκοπίδες δὲν συμφωνοῦν μετ' ἀλλήλων, ἔχουν δυνάμιν ἀποδείξεως, — 1. αἱ μὴ νενοθευμένα, ἐὰν ἢναι κατὰ δῆλον 1) νόθευσις ἐπὶ τινος αὐτῶν. — 2. 2) αἱ συμφωνοῦσαι ἐντομαί, ἐὰν δὲν ἢναι καταφανῆς καμμία νόθευσις. — Ἐὰν εἷς τῶν διαδίκων δὲν θέλῃ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ξύλον του, ἔχει ἰσχύον τὸ ἐπιδειχθέν. Πολ. 408.

1) Γ. καταφανῆς 2) Γ. μόνον

8. Ἰδιωτικά μνημεῖα.

422. Ἰδιωτικά μνημεῖα ἀποδεικνύουν, μόνον καθ' ὅσον ἡγέρθησαν ὡς τοιαῦτα συνκινέσει τοῦ ἀντιδίκου, ἢ ἐκείνου, ἐξ οὗ οὗτος παράγει τὸ δικαίωμά του, ἢ 1) τοῦλάχιστον γινώσκοντος καὶ μὴ ἀντιλέγοντος αὐτοῦ. — Ἡ γνώσις αὕτη εἰκάζεται, ἐὰν τὸ μνημεῖον ἀπέχῃ δύο σχοίνους 2) κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ τόπου, ἐνθα κατῴκει τότε 3) ὁ ἀντίδικος, ἢ ἐκεῖνος, ἐκ τοῦ ὁποίου οὗτος παράγει τὸ δικαίωμά του, ἢ ὅπου κατῴκει πρότερον, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐνηλικότητα, καὶ ἦναι καταφανὲς εἰς τὸ κοινόν. — Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἡ γνώσις πρέπει ν' ἀποδειχθῇ παρὰ τοῦ διεζάγοντος τὴν ἀπόδειξιν. Πολ. 384.

1) Γ. ἡ ὑπάρχουσα 2) Γ. εὐρίσκεται ἐντὸς δύο σχοίων 3) Γ. κατοικεῖ ἤδη

δ'. Πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα.

1. Ὅρισμός.

α. Πρωτότυπου.

423. Πρωτότυπον δὲν ὀνομάζεται μόνον τὸ πρῶτον κατ' ἐν-
τελῇ τύπον ἐκδεδωμένον ἐγγράφον, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἐγγράφον τι-
νὸς ἴσον, κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη καταστατικὴ
πράξις ἐπανελήφθη παρὰ τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων 1). Πολ.
425. 426.

1) Γ. κυρίων προσώπων.

β. Ἀντιγράφου τινός.

424. Ἀντίγραφον εἶναι ἀπλῇ μίμησις τοῦ πρωτοτύπου, μὴ
ἐπαναλχιδνομένης τῆς πρώτης καταστατικῆς πράξεως. —
Ἀντιγραφὴν 1) ὀνομάζεται τὸ ἀντίγραφον, ὅταν
ἐπὶ πρᾶξις παρὰ τὸ πρωτότυπον, καὶ ἐπεβεβαιώθῃ ἡ πρὸς
ἑαυτὴν ἀποτέρας συμφωνία παρὰ τινος ἐχούσης τὸ πρὸς τοῦτο
δικαίωμα ἀρχῆς. Ὁ. 127. 151. 193. Πολ. 425.

1) Γ. ἐπικυρωμένον

εἰς πᾶν πρωτότυπον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθέντων πρωτοτύπων.
Πολ. 420. Έ. 109.

1) Γ. δσα μέρη

411. Ἡ ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὠρισμένων προκύπτουσα ἀκυρότης ἐγγράφου τινὸς δὲ δύναται νὰ προταθῇ πλέον παρ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὅστις τὶ καθ' ἑαυτὸν ἐξεπλήρωσε μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐγγράφου τὴν ἐν αὐτῷ 1) περιεχομένην συμφωνίαν.

1) Γ. τὴν ἐν τῷ ἐγγράφῳ

3. Δύναμις ἀποδείξεως.

α. Ἐν γένει.

412. Ἐγγραφον ἰδιωτικὸν, συντεταγμένον κατὰ τοὺς προσηκόντας τύπους (ἀρθρ. 409 καὶ 410), ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ χρεώστου, τῶν κληρονόμων, καὶ λοιπῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ τότε μόνον, ὅταν ἀνεγνωρίσθῃ προσηκόντως, ἢ ἐθεωρήθῃ κατὰ νόμους ὡς ἀνεγνωρισμένον (ἀρθρ. 436-439) 1). — Τότε ὅμως ἔχει τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν, ὡς καὶ τὶ δημόσια ἐγγραφα, κατὰ τὰ ἀρθρα 400, 401, 403, καὶ 404. Πολ. 417. 419. 448.

1) Γ. διότι. 419

β. Βεβαία χρονολογία ὡς πρὸς τρίτους.

413. Βεβαίαν χρονολογίαν ὡς πρὸς τρίτους λαμβάνει τὸ ἰδιωτικὸν ἐγγραφον μόνον διὰ τῆς θεωρήσεως τοῦ συμβολαίου γράφου, διὰ τοῦ θανάτου ἐνὸς τῶν συναλλαττομένων 1) διὰ δημοσίου ἐγγράφου, ἐν ᾧ ἀναφέρεται τὸ ἰδιωτικὸν ἐγγραφοὺς κατὰ τὴν οὐσιώδη αὐτοῦ ἔννοιαν. Ό. 166. Πολ. 125. 1090 —

1) Γ. μερῶν

414. Ἡ θεώρησις τοῦ συμβολαιογράφου συνίσταται εἰς λέξιν ἐθεωρήθη. — Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος τὸ, ἐθεωρήθη 1) ὡπαιτεῖται νὰ ᾔται ἐπιτεθειμένον εἰς 1) τὸ ἰδιωτικὸν ἐγγραφοὺς νὰ φέρῃ τὴν προσηκουσαν χρονολογίαν, τὴν ὑπογραφὴν συμβολαιογράφου καὶ δύο μαρτύρων, καὶ τὴν ἐπίσημον ἐ-

νου σφραγίδα. — Ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τοῦ συμβολαιογράφου, τὸ, ἐθεωρήθη ἐγγράφεται, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα συμβολαιογραφικὰ ἐγγράφα, εἰς τὰ εὐρετήρια. Ὁ. 166. 200.

1) Γ. εἰς αὐτό,

γ'. Ὑπὲρ τοῦ ἐκδίδοντος.

415. Ἰδιωτικὸν ἐγγράφον ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὑπὲρ τοῦ συντάξαντος 1) τότε μόνον, — 1. όταν τὸ προσήγαγεν ὁ ἀντίδικος, ἢ τοῦλάχιστον τὸ μετεχειρίσθη αὐτὸς οὗτος. — 2. όταν πρόκειται λόγος περὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ἐν τῷ ἄρθρῳ 408 ἀριθ. 4-3 καὶ ἄρθρῳ 417 ἀναιρεμένων βιβλίων. Ε. 224.

1) Γ. ἐκδόντος

4. Ἐμπορικὰ βιβλία.

416. Διὰ νὰ ᾗναι συντεθειμένα κατὰ τὸν νόμιμον τύπον τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 408 ἀριθ. 1-3 ἀναιρεόμενα ἐμπορικὰ βιβλία, ἀπαιτεῖται — 1. νὰ ᾗναι πρὸ τῆς χρήσεως τῶν βιβλιοδετημένα, καὶ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου ἐμπορικοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου, ἐνθα κατοικεῖ ὁ ἐμπορος, ἡριθμημένα καὶ μονογραφημένα κατὰ πᾶσιν σελίδα, καὶ νὰ φέρουν ἐπὶ τοῦ τελευταίου φύλλου τὴν περὶ τούτου μαρτυρίαν, συναναγερομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων, καὶ παρτιθειμένου τοῦ ἔτους, τοῦ μηνὸς, τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς τοῦ προέδρου ὑπογραφῆς. — 2. νὰ ἐγγράφωνται ὅλαι αἱ ἐφορῶσαι τὰ ἐμπορεύματα, τὰς συναλλαγματικὰς, καὶ τὰ νομίσματα ὑποθέσεις καθημέραν, χωρὶς κενῶν διαστημάτων, ἀνευ προσθήκης ἢ ἀφαίρεσεως φύλλων, καὶ ἀνευ ὑπεργραφῶν, ἢ παρεγγραφῶν. καὶ — 3. νὰ γράφωνται εἰς τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν. — Κατὰ τὰ λοιπὰ π ρ ά τ τ ο ν τ α ι 1) τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὠρισμένα. Ε. 8-17. 224. Χ. 22, 2. 23.

1) Γ. ἐσχύουν

417. Βιβλία 1) συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἀποτελοῦν μεταξὺ ἐμπόρων ἐντελὴ ἀπόδειξιν περὶ τε τῆς ἀληθείας καὶ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων. — Γενομένης δὲ αἰτήσεως, οἱ ἐμποροὶ πρέπει νὰ ὀρκισθῶσι 2), κατὰ τὸ ἄρθρον 371. Ε. 12.

1) Γ. ἐμπορικὰ 2) Γ. πρέπει ταῦτα νὰ βιβλιωθῶσι δι' ἑκείν.

418. Κατὰ τῶν μὴ ἐμπορῶν τὰ ἐμπορικὰ βιβλία ἀποτελοῦν ἀποδείξιν περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων τότε μόνον, ὅταν ἡ ἐγγείρισις τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας, ᾗναι ἄλλως ἀποδεδειγμένη· ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ ἀποδεικτική ἰσχὺς διαρκεῖ μόνον ἔτος ἐν καὶ ἡμέραν μίαν, καὶ παύει μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν δὲν ἔγινεν ἡ ἀναγνώρισις διὰ τῆς υπογραφῆς τοῦ χρεώστου. Ἐ. 12.

5. Εὐρετήρια καὶ ἡμερολόγια.

419. Καὶ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 397 1) ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀναφερόμενα βιβλία καὶ εὐρετήρια πρέπει, πρὸ τῆς χρήσεώς των, νὰ σφραγίσωνται 2) προσηκόντως κατὰ σελίδα, καὶ νὰ μονογραφῶνται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 416 ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἐν τῷ ἀρθρῷ 87 τοῦ δικαστικοῦ οργανισμοῦ ὠρισμένα.— Ἄν τὰ βιβλία ταῦτα ἐγράφησαν κατὰ νόμιμον τύπον, ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν, καθὼς τὰ ἐμπορικὰ βιβλία κατὰ μὴ ἐμπορῶν.

1) Διόρθ. 408 2) Γ. ν' ἀριθμῶνται.

6. Οἰκονομικὰ 1) βιβλία.

420. Συνήθη οἰκονομικὰ 2) βιβλία ἔχουν τότε μόνον ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν, ὅταν ὑπάρχουν τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 409 καὶ 410 διατεταγμένα.

1) 2, Γ. οἰκιακὰ

7. Σύμβολον καὶ ἐγκοπίς.

421. Ἐὰν τὰ σύμβολα καὶ αἱ ἐγκοπίδες δὲν συμφωνοῦν μετ' ἀλλήλων, ἔχουν δύναμιν ἀποδείξεως, — 1. αἱ μὴ νεοθευμένοι, ἐὰν ᾗναι κατὰ δὴλος 1) νόθευσις ἐπὶ τινος χιτῶν — 2. 2) αἱ συμφωνοῦσαι ἐντομαί, ἐὰν δὲν ᾗναι καταφανῆς κάμμία νόθευσις. — Ἐὰν εἷς τῶν διαδίκων δὲν θέλῃ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ξύλον του, ἔχει ἰσχὺν τὸ ἐπιδειχθέν. Πολ. 408.

1) Γ. καταφανῆς 2) Γ. μόνον

8. Ἰδιωτικὰ μνημεῖα.

422. Ἰδιωτικὰ μνημεῖα ἀποδεικνύουν, μόνον καθ' ὅσον ἡγέρθησαν ὡς τοιαῦτα συνκινέσει τοῦ ἀντιδίκου, ἢ ἐκείνου, ἐξ οὗ οὗτος παράγει τὸ δικαίωμά του, ἢ 1) τοῦλάχιστον γινώσκοντος καὶ μὴ ἀντιλέγοντος αὐτοῦ. — Ἡ γνῶσις αὕτη εἰκάζεται, ἐὰν τὸ μνημεῖον ἂν π ἔ χ η δ ὡ ο σ χ ο ί ν ο υ ς 2) κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ τόπου, ἐν ἧ α κα τ ὡ κ ε ι τ ὅ τ ε 3) ὁ ἀντίδικος, ἢ ἐκείνος, ἐκ τοῦ ὁποίου οὗτος παράγει τὸ δικαίωμά του, ἢ ὅπου κατῴκει πρότερον, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐνηλικότητα, καὶ ἦναι καταφανὲς εἰς τὸ κοινόν. — Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἡ γνῶσις πρέπει ν' ἀποδειχθῇ παρὰ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν. Πολ. 384.

1) Γ. ἢ ὑπάρχουν 2) Γ. εὐρίσκεται ἐντὸς δύο σχοίνων 3) Γ. κατεῖται ἤδη

δ'. Πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα.

1. Ὅρισμός.

α. Πρωτότυπου.

423. Πρωτότυπον δὲν ὀνομάζεται μόνον τὸ πρῶτον κατ' ἐντελῆ τύπον ἐκδεδωμένον ἐγγράφον, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἐγγράφον τινὸς ἴσον, κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη καταστατικὴ πράξις ἐπανελήφθη παρὰ τῶν αὐτῶν. α ν θ ρ ὡ π ω ν 1). Πολ. 425. 426.

1) Γ. κυρίων προσώπων.

β. Ἀντιγράφου τινός.

424. Ἀντίγραφον εἶναι ἀπλὴ μίμησις τοῦ πρωτοτύπου, μὴ ἐπαναληφθέντος τῆς πρώτης καταστατικῆς πράξεως. — Ἀ ν τ ι π ε φ ω ν ἡ μ έ ν ο ν 1) ὀνομάζεται τὸ ἀντίγραφον, ὅταν αὐτὸ παρελήθῃ πρὸς τὸ πρωτότυπον, καὶ ἐπεβεβαιώθῃ ἡ πρὸς ἑαυτὸ ἀμφοτέρων συμφωνία παρά τινος ἐχούσης τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα ἀρχῆς. Ὁ. 127. 151. 193. Πολ. 425.

1) Γ. ἐπικυρωμένον

2. Δύναμεις αποδείξεως.

425. Ἀντίγραφα, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἀντιπεφωνημένα 1), δὲν ἀρκοῦν συνήθως πρὸς σύστασιν ἐντελοῦς ἀποδείξεως· ὅθεν τὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται ἐν πρωτοτύπῳ (ἄρθρ. 391).

1) Γ. ἐπικυρωμένα,

3. Ἀντίγραφα θεωρητέα ὡς πρωτότυπα.

426. Ὡς πρωτότυπα θεωροῦνται — 1. ἀντίγραφα, τὰ ὁποῖα οἱ δικάριοι 1) ἀπεφάνησαν ὡς ἀποδείξεως δύναμιν ἔχοντα, ἥτοι εἰπόντες τοῦτο ρητῶς, ἢ ὡς χρησάμενοι αὐτοῖς πρὸς ἀπόδειξιν ὑπὲρ ἑαυτῶν — 2. ὅλα τὰ παρὰ τινος συμβολαιογράφου, δικαστικοῦ γραμματέως, δικηγόρου, ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου συνεταγμένα ἢ ἐπικυρωμένα 2) ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα τῶν παρ' αὐτοῖς γενομένων ἢ κατατεθειμένων ἐγγράφων — 3. ἀντίγραφα, τὰ ὁποῖα, ἐξετασθείσης τῆς τῶν πρωτοτύπων κατὰ πάντα τὰ μέρη αὐτῶν ἀκεραιότητος 3) καὶ συμπαραληφθέντων τῶν ἐχόντων συμφέρον, συνετάχθησαν παρὰ τινος συμβολαιογράφου, δικαστικοῦ γραμματέως, ἢ δικηγόρου, συμπαραβλήθησαν 4) πρὸς τὸ πρωτότυπον, εὐρέθησαν ἀπαράλλακτα, καὶ ἐπεκυρώθησαν παρὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων, βεβαιούντων ταῦτα πάντα — 4. ἀντίγραφα ἀντιγράφων, ἐὰν τὸ πρῶτον συνετάχθη κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 3 ὠρισμένα, καὶ τὸ περαιτέρω ἀντίγραφον συνετάχθη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ὁ. 192.

1) Γ. τὰ μέρη αὐτὰ 2) Γ. καὶ ἐπικυρωμένα 3) Γ. κατ' αἴτησιν 4) Γ. ἀκριδῶς

427. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2-4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὠρισμένα ἐφαρμόζονται μόνον, — 1. ὅταν τὸ ἔγγραφον ἀπολεσθῇ ἐντελῶς, καὶ ἀποδειχθῇ κατ' ἄλλον τρόπον, ὅτι ὑπῆρξεν αὐτό 1) — 2. ὅταν τὸ πρωτότυπον ἐξηφανίσθῃ ἐξ αἰτίας ἐκείνου, κατὰ τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ ἀπόδειξις 2) — 3. ὅταν τις 3) καίτοι ὦν πρὸς τοῦτο ἐπὶ ὀφείλῃ, ἀρνηθῇ νὰ δώσῃ τὸ πρωτότυπον, ἢ

4. Όταν τὰ πρωτότυπα λείπουν παντελῶς, τὰ δὲ ἀντίγραφα ἵναι ἀρχαῖα καὶ ἀνύποπτα, καὶ εὐρίσκωνται προσέτι εἰς δημόσια ἀρχεῖα ἢ καταχωριστήρια.

1) 2) Γ. ἢ 3, Γ. οὗτος

4. Αὐτοψία ἐπὶ μνημείων.

428. Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις γίνεται διὰ μνημείων, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν συμφωνίαν τῶν διαδίκων, τὸ νὰ ἐπιτροπῶσι δικαστικῶς τὰ μνημεῖα ταῦτα, ἢ νὰ φροντίζουν μόνον ὥστε νὰ γίνωνται δια-
γραφαὶ αὐτῶν· ἐὰν οὗτοι δὲν συμφωνῶσι, πρέπει νὰ γίνη ἡ αὐ-
τοψία, ἥτις ὅμως δύναται νὰ γίνη καὶ παρ' ἄλλου δικαστηρίου,
κατὰ παραγγελίαν ἢ αἴτησιν. Πολ. 15. 277. 449.

ε. Περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων 1).

1. Ὑποχρέωσις πρὸς ἀπόδοσιν 2).

1) Γ. ἐπιδειξίως τῶν ἐγγράφων. 3) Γ. ἐπίδειξιν

429. Ἐὰν δὲν διακατέχη τὰ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἢ ἐν ἀντι-
γράφῳ καθυποβλητέα ἐγγραφα ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν,
ἐλλ' ὁ ἀντίδικος ἢ τρίτος τις, δύναται νὰ ἐκβιασθῇ ἢ κοινοποιή-
σις καὶ παραδόσις αὐτῶν μόνον κατὰ τὰς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀρθρῷ
ὁρισμέναις περιπτώσεσι. Πολ. 446.

430. Πρὸς ἀπόδειξιν 1) εἶναι ὑπόχρεως—1. ὁ εἷς τῶν
διαδίκων πρὸς τὸν ἕτερον, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὰ ἐγγραφα τὰ
ἐκτὸς μετεχειρίσθαι 2) ἐν τῇ αὐτῇ διαδικασίᾳ ταύ-
τῃ, ἢ ἀπεφάνησαν ὅτι θέλουν 2) μεταχειρισθῇ.—2. πᾶς
διακάτοχος ἐγγράφων, ἀφορώντων τὸ πρόσωπον, ἢ τὰ δικαιώ-
ματα, ἢ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἀποδεικνύοντος μόνου, ἢ αὐτοῦ καὶ
ἄλλου τινὸς ἐν ταύτῃ.—3. πᾶς τρίτος διακάτοχος ἐγγράφων,
τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδειξις δὲν φέρει εἰς αὐτὸν οὐδεμίαν βλάβην.—
4. πᾶς συμβολαιογράφος, δικηγόρος, δικαστικὸς γραμματεὺς,
κλητὴρ, κολλυβιστής, καὶ πᾶς ἄλλος διωρισμένος εἰς φύλαξιν
ἐγγράφων α). Πολ. 432. 433.

1) Γ. ἐπίδειξιν 2) μεταχειρίσθαι 3) Γ. ἢ ἀπεφάνησαν ὅτι θέλουν

α) Ὅρα ἀρθρ. 6 τοῦ Δ. περὶ τὸ § 17 ἀρθρ. Πελά

2. Διαδικασία.

431. Όστις, ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ζητεῖ τὴν κοινοποίησιν ἢ τὴν ἀπόδοσιν 1) ἐγγράφου τινός, πρέπει νὰ θεδικώσῃ τὸ ὅτι οὗτος ἔχει κατὰ τοῦτο νομίμως συμμέριον, ἢ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου δικαιομάτῃ. Ἐάν ὁ ἐγχαλούμενος 2) ἀρῇται τὴν δικαιοχρῆν τοῦ ἐγγράφου, γίνεται παρεμπύπτουσα περὶ ἀποδείξεως πρὸς αὐτὸν 3).

1) Γ. ἐπιδείξιν. 2) Γ. ἐναντιώνω. 3) Γ. ἀπόφασις.

432. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 430 ἀρθ. 3, τότε μόνον δύναται νὰ γίνῃ ἀντικείμενον τῆς ἀποδόσεως, ὅταν ὁ τρίτος δικαίτοχος θεδικώσῃ δι' ὅρκου, ὅτι ἤθελε εἰσπῆν ἐκ τούτων οὕτως. — Ἐάν τις ἀρῇται ἀνευ λόγου τὴν ἀπόδοσιν 1), δύναται νὰ δικασθῇ πρὸς τοῦτο διὰ χρητῆσεως, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, προστέι διὰ προστίμου δέκα ζωὴ ἐκ τούτων ἀρχαίων. Ἐάν δὲ καὶ τὰ ἀνγκυλιστικὰ ταῦτα μέτρα μόνον ἀτελεσφόρητα, πράττονται κατὰ τοῦ ἀνομιμένου τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 315 ὠρισμένα. Πολ. 206. 315. 999, 7.

1) Γ. ἐπιδείξιν.

433. Ἐάν ὁ ἐν τῇ δίχῃ μὴ ἔχων συμμέριον τρίτος δικαίτοχος τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 430 ἀναιρεομένων ἐγγράφων δὲν πείθεται εἰς τὴν ἀπόδοσιν 1), καλεῖται εἰς τὸ ἀκροατήριον νὰ προστάξῃ τὰς ἐνστάσεις του, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις. — Ἀφνουμένου δὲ χωρὶς λόγον τὴν ἀπόδοσιν 2), ἐνεργοῦνται κατ' αὐτοῦ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα. — Τὸ αὐτὸ πράττεται, καὶ ἂν οὗτος, καλούμενος, δὲν ἐμφανισθῇ· συγχρόνως θεωρεῖται ὁ μὴ ἐμφανισθείς ὡς παρχιτούμενος τῶν κατὰ τῆς ἀποδόσεως 3) τῶν ἐγγράφων ἐνστάσεων του. Πολ. 433.

1) Γ. εἰς ἐκουσίαν ἐπιδείξιν. 2) Γ. ἐπιδείξιν. 3) Γ. ἐπιδείξις.

434. Περὶ τῆς πρὸς ἀπόδοσιν 1) ὑποχρεώσεως, καθὼς καὶ περὶ τῶν κατὰ τοῦτο γενομένων ἐνστάσεων καὶ λοιπῶν ἀντιρρήσεων, γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, συζήτησις καὶ ἀπόφασις.

1) Γ. ἀπιδείξιν.

ς'. Διαδικασία γινομένη, ἀμφισβητουμένης οὐσῆς 1) τῆς γνησιότητος ἔγγραφου τινός.

1. Ἐπὶ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἔγγραφων.

435. Ἀμφισβητουμένης τῆς γνησιότητος ἔγγραφου τινός (ἄρθρ. 396), ἐπὶ μὲν δημοσίων ἔγγραφων, φερόντων ὅλα τὰ 2) γνωρίσματα τῆς νομίμου ἐκδόσεως (ἄρθρ. 385, 398, 402, καὶ 403), εἰκάζεται ἡ γνησιότης, ἐπὶ δὲ ἰδιωτικῶν, πρέπει ν' ἀποβυθῇ. Πολ. 453.

1) Γ. παρίκει 2) Γ. ἑξωτερικά

436. Ἐὰν, καίτοι προσόντων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναγερομένων γνωρισμάτων, ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου προσήται δημοσίον τι ἔγγραπον, ἀρνήται τὴν γνησιότητα τοῦ ἔγγραφου τούτου, πρέπει νὰ φέρῃ τὴν περὶ νοθεύσεως ἀπόδειξιν, ἀγόμενος αὐτῆς ἀμέσως, κατὰ τὸ ἀρθρον 405. — Ἡ γνησιότης δὲ ἰδιωτικοῦ ἔγγραφου ἐξαπτάται ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ὑπογραφῆς (ἄρθρ. 409 καὶ 412). ὅθεν τὰ διὰ τῶν ἀρθρων 437-449 διαταττόμενα ἐφαρμόζονται μόνον εἰς τὰ ἰδιωτικά ἔγγραφα. Πολ. 434. 250. 398. 400.

2. Ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἔγγραφων.

α. Ἀναγνώσεις ἢ ἀρνήσεις.

437. Ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου π ρ ο σ ἄ γ ε τ α ι εἰς τὸ δικαστήριον 1) ἰδιωτικὸν ἔγγραπον, εἶναι ὑπόχρεως ἢ νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ὑπογραφὴν του, ἢ νὰ τὴν ἀρνήθῃ· ἢ, ἐὰν ᾔναι κληρονομὸς ἢ ἄλλος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐκδόντος, καὶ δὲν θέλῃ νὰ ἀναγνώσῃ τὸ ἔγγραπον, πρέπει νὰ ἐκφράσῃ, ὅτι δὲν γινώσκει τὴν ὑπογραφὴν. — Ἐὰν δ' εἰρημένος δὲν κάμῃ οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ὅλο, θεωρεῖται τὸ ἔγγραπον ὡς ἀνεγνώρισμένον. Πολ. 442. 496.

1) Γ. προσήχη

438. Ἀναγνώσας δὲ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, δὲν δύναται νὰ ἀρνήθῃ τὰ ἐν τῷ ἔγγραφῳ διαλαμβανόμενα, ἐκτὸς (τόμ. Α')

ἐὰν ἀποδεχθῇ κατὰ τοῦτο ἀπάτη ἢ νόθευσις. — Ἐὰν δὲ ἀρνηταί τις τὴν υπογραφὴν του, ἢ λέγῃ, ὅτι δὲν τὴν γνωρίζει, ὁ προσάγων τὸ ἔγγραφον πρέπει νὰ ἀποδείξῃ τὴν γνησιότητα τῆς υπογραφῆς, ἀρχόμενος τῆς ἀποδείξεως παραχρῆμα, ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκρατηρίῳ συνεδριάσει. Πολ. 250. 405. 436.

439. Ἐὰν ἐν τῇ πρὸς ἀναγνώρισιν ἢ ἀρνησιν τοῦ ἔγγραφου προσδιορισθεῖσιν συνεδριάσει ὁ προσάγων τὸ ἔγγραφον, ἀπειθῶν, δὲν ἐμφανισθῇ, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον, ἐκτὸς ἐὰν τὸ πρωτότυπον καθυπεβλήθῃ πρότερον ἤδη, καὶ εὑρίσκεται εἰσέτι ἐν τοῖς ἀρχείοις 1), ἢ ἐν τῷ δικασικῷ γραφεῖῳ (ἀρθρ. 395), ὅτε προχωρεῖ ἡ δίκη καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προσάγοντος. — Μὴ ἐμφανισθέντος δὲ τοῦ καθ' οὗ προσήχθη τὸ ἔγγραφον, θεωρεῖται τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὡς ἀνεγνωρισμένον. Πολ. 273. 396 ἐ.

1) Γ. τῇ δικηγροφίᾳ

, β'. ἀπόδειξις τῆς γνησιότητος.

440. Ἡ τῆς γνησιότητος ἀπόδειξις δύναται νὰ γίνη διὰ τῶν συνήθων ἀποδεικτικῶν μέσων, καὶ ἰδίως δι' ἄλλων ἔγγραφων, ἐν οἷς ὁ καθ' οὗ προσήχθη τὸ ἔγγραφον ὡ μ ο λ ό γ η σ ε ν 1) ἤδη τὴν γνησιότητα τοῦ ἔγγραφου, τὸ ὁποῖον ἀρνεῖται, ἢ διὰ μαρτύρων, οἵτινες εἶδον τὸ ἔγγραφον υπογραφόμενον, ἢ συνυπέγραψαν αὐτὸ ὡς συνέγγραφοι, ἢ δι' ἐπαγωγῆς τοῦ ὅρκου εἰς τὸν ἀρνούμενον τὴν γνησιότητα, ἢ δι' ὅρκου ἐπιβαλλομένου παρὰ τοῦ δικαστοῦ, ἢ τέλος διὰ παραβολῆς τῆς υπογραφῆς πρὸς ἄλλα ἀναμφισβήτητα ἔγγραφα, ἢ ἄλλας ἀναμφισβητήτους υπογραφὰς τοῦ αὐτοῦ ἀ ν θ ρ ω π ο υ 2). Πολ. 264. 294. 301, 2. 354. 378. Πον. 318.

1) Γ. ἀνεγνώρισιν 2) Γ. ἐκδότου.

441. Περαιτέρω πρὸς ἀπόδειξιν διαδικασίας εἶναι ἐντελῶς περιττὴ, ὅταν τὸ ἔγγραφον, διὰ ξύσματος, ἢ δι' ἄλλου προφανοῦς τρόπου, ᾗται ἐπὶ τοσοῦτον μεταβεβλημένον, ὥς ε ὁ δικαστὴς δύναται γὰ γνωρίσῃ ἐκ πρώτης ὀψεως τὴν μὴ γνησιότητα. Πολ. 277.

442. Ἐὰν γίνῃ ἑναρξίς ἀποδείξεως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δι' αὐτοῦ ὅρκου, ὁ ὅρκος πρέπει ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἢ νὰ δεχτὸς, ἢ νὰ ἀντεπαχθῇ. — Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις πρόκηται νὰ γίνῃ δι' ἐγγράφων ἢ μαρτύρων, ἐκεῖνα μὲν ἐμφανίζονται, οὗτοι ὀνομάζονται παρχρῆμα. — Ἐὰν ὁμῶς ἡ ἀπόδειξις πρόκηται νὰ γίνῃ διὰ παραβολῆς ἐγγράφων, διορίζονται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει καὶ οἱ πραγματοποιώμενες κατὰ τὰ ἄρθρα 292 καὶ 93.

443. Κατὰ πᾶσιν περίπτωσιν προσδιορίζει τὸ δικαστήριον, πᾶ την αὐτήν ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην συνεδρίαν, τὴν περαιτέρω πρόδον τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων, ρίζον τὴν πρὸς ὁκοδοσίαν, πρὸς ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων, πρὸς κήτησιν τῶν καθυποβληθέντων ἐγγράφων, ἢ πρὸς συμπαράβολήν τῶν χειρογράφων συνεδριάσιν, ἐὰν δὲν ᾔται πρόσφορον δυνατὸν νὰ ἐνεργηθῶσι ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει.

444. Ἐὰν πρόκηται νὰ γίνῃ παραβολὴ τῶν χειρογράφων, ἀποδεικνύων ὀφείλει, πρὶν τῆς πρὸς τὴν παραβολὴν ὀρισμένης συνεδριάσεως, νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀντίδικον, πρὸς ποῖα ἔγγραφα πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ παραβολή· καὶ ἡ νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ δικαστικῷ γραφεῖν τὰ πρωτότυπα, ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἀναγείλῃ εἰς τὸν ἀντίδικον, ποῦ εἰμπορεῖ νὰ τὰ ἰδῇ. — Ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν ὀφείλει ἰδιαίτερώς νὰ φροντίσῃ, ὥστε τὰ ἔγγραφα πᾶτα νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐν πρωτοτύπῳ.

445. Παραβλαλλομένου τοῦ ἐγγράφου ἐνὸς τῶν διαδίκων, ἢ πρὸς τρίτου ζῶντος ἔτι, δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ, ὥστε νὰ γράψῃ τι περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καὶ νὰ γίνῃ ἡ συμπαράβολή. Ποιν. 349.

446. Εἰς τὴν πρὸς ἐπίδειξιν τῶν συμπαρὰβλητέων ἐγγράφων ὀποχρέωσιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 429-434 ὀρισμένα. — Ἐὰν τὰ πρὸς παραβολὴν καθυποβληθέντα ἔγγραφα ἐν ᾗ ἀναμφισβητήτως γνήσια, δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ παρεμπιπτούσα πρᾶξις περὶ τῆς περαιτέρω παραβολῆς ἐγγράφων, ἀλλὰ πᾶσι: 1) τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς παραβολῆς τῶν ἐγγράφων.

1) Γ. ἀπόλλυται.

447. Κατὰ τὰ ἄλλα, ἐφαρμόζονται εἰς τὴν παραβολὴν τῶν ἐγγράφων τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 278, 286-288, 291 κ. ἐπ. περὶ ἐμπειροτεχνῶν ὠρισμένα· ἀλλ' ἡ παραβολὴ τῶν ἐγγράφων δὲν πρέπει νὰ γίνεταί ἐν τὸς 1) τοῦ ἀκροατηρίου ἀνευ σπουδαιοτάτων λόγων. Πολ. 293.

1) Γ. ἐκτός.

, γ'. Ἐπιτυχία τῆς ἀποδείξεως.

448. Ἐὰν ἐπιτύχη ἡ ἀπόδειξις, καὶ ἀναγνωρισθῇ ἡ ὑπογραφή ὡς γνησία, ἐφαρμόζονται, ὡς πρὸς τὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν τοῦ ἐγγράφου, τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 412 ὠρισμένα. Συγχρόνως καταδικάζεται ὁ ἀρνηθεὶς τὴν γνησιότητα εἰς πρόστιμον ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου εἰς πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων. Πολ. 206.

, δ'. Ἐπὶ ἀρχαίων ιδιωτικῶν ἐγγράφων, καὶ ἀρχαίων μνημείων.

449. Ἐὰν ιδιωτικὸν ἔγγραφον ᾗναι τόσον ἀρχαῖον, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ γνωρίσῃ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχουν ἄλλα ἔγγραφα πρὸς παραβολήν, πρέπει τὸ περὶ οὗ λόγος ἔγγραφον νὰ δοκιμασθῇ παρ' ἐμπειροτεχνῶν, ἐχόντων πεῖραν περὶ τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ ἀρχαῖα ἔγγραφα. — Περὶ τῶν ἀρχαίων μνημείων πράττεται ὅ, τι καὶ περὶ ἀρχαίων ιδιωτικῶν ἐγγράφων. — Εἰς τὸν διορισμὸν καὶ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐμπειροτεχνῶν ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν τὰ ἐν πῶ ἄρθρῳ 292 κ. ἐπ. ὠρισμένα. Πολ. 428.

, ε. Σχέσεις τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας πρὸς τὴν κυρίαν διαδικασίαν.

450. Ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 436 κ. ἐπ. ἔγινεν ἑναρξίς τῆς περὶ γνησιότητος ἀποδείξεως, ἀναβάλλεται μέχρι τέλους τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας ἡ κυρία διαδικασία.

451. Ἰδιαιτέρα ἀπόφασις περὶ τοιούτων παρεμπιπτόντων ζητημάτων, πρέπει, εἰ δυνατόν, νὰ μὴ ἐκδίδεται, ἀλλὰ συνῆθαι ἡ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν παρεμπιπτουσῶν τούτων ἀποδεί-

ξίων απόφασις νὰ συνδέεται μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν μὲ τὴν περὶ τῆς κυρίας δίκης απόφασιν. Πολ. 227.

452. Μόνον ὅταν τὸ προβαλλόμενον 1) ἔγγραφον ἀνάγεται εἰς ἐν μόνον ζήτημα, δύναται τὸ δικαστήριον, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, νὰ ἀναβάλῃ ὡς πρὸς τοῦτο μόνον τὴν κυρίαν δίκην, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ζητημάτων, νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω. Πολ. 228. 730.

1) Γ. προσβαλλόμενον

ζ'. Διαδικασία ἐπὶ ἔγγραφου, προσβαλλομένου ὡς πλαστοῦ.

1. Ἐν γένει.

453. Πᾶν ἔγγραφον δύναται νὰ προσβληθῇ ὡς πλαστόν· τὰ εἰς ἰδιωτικὰ, καὶ ὅταν διὰ συμπαράβολῆς πρὸς ἄλλα χειρόγραφα ἐπεδείχθωσαν γνήσια. Πολ. 435.

2. Εἰσχυομένης ποινικῆς δίκης.

454. Ἐὰν ὡρισμένος τις ἄνθρωπος ἐγκαληθῇ ὡς πλαστογράφος 1), δύναται ἡ πλαστογραφία ἢ ἡ κθευσις τοῦ ἔγγραφου νὰ προσβληθῇ 2) εἰς πᾶσαν στάσιν τῆς πολιτικῆς δίκης, καὶ νὰ καταδιωχθῇ κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν δι' ἰδιωτικῆς ἀγωγῆς 3), ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Ποιν. 7. 316. 321.

1) Γ. ἡ πλαστογραφία ἀποδίδεται εἰς ὡρισμένον πρόσωπον

2) Γ. περιβληθῇ 3) Γ. κατηγορίας

455. Κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡρισμένην περίπτωσιν, ἡ πολιτικὴ συζήτησις ἀναβάλλεται μέχρι τέλους τῆς ποινικῆς διαδικασίας, ἐὰν τὸ ὡς πλαστόν προσβαλλόμενον ἔγγραφον ᾖναι, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, ἀπαραιτήτως ἐνεργαῖον πρὸς απόφασιν τῆς κυρίας δίκης, καὶ, ἐὰν πρόκειται λόγος περὶ δημοσίου ἔγγραφου, ἢ περὶ ἰδιωτικοῦ, ἀναγνωρισθέντος ὡς γνησίου (ἄρθρ. 403, 412, καὶ 448), ἀναβάλλεται προσωρινῶς ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς 4). Ποιν. 317. 320. Πολ. 10. 227.

4) Γ. αὐτοῦ.

πληρεξουσιότητος, ἢ υπερβάσεως αὐτῆς. Πολ. 10. 92. 102.
269. 464-466. 468.

1) Γ. τοῦ δικηγόρου, εἰς οὗτος ἦτον 2) Γ. εἰς τὴν ἀντίδικον, ἢ τὴν ἀντίκλητον αὐτοῦ 3) Γ. κλητῆρος, 4) ἐπίδοσιν.

2. Ἀποδοκίμασις, ἢ μὴ ἀναγνώρισις.

464. Εἰς πληρεξουσιότητος παντὸς εἴδους δύναται ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 463 ἀριθ. 6 ἀναφερομένη ἀποδοκίμασις ἢ μὴ ἀναγνώρισις νὰ προβληθῇ διὰ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς. — Ἐὰν δὲ ἐπροβλήθῃ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποδοκιμαστέας ἢ μὴ ἀναγνωριστέας πράξεως, θεωρεῖται ἢ πράξις αὕτη ὡς κεκυρωμένη, καὶ δὲν εἶναι δεκτὴ περαιτέρω ἀγωγή. Πολ. 269. 811, 4.

465. Ἡ κ α θ' αὐ τ ο ὁ ἀ γ ω γ ῆ 1) κρίνεται κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς κυρίας ἀγωγῆς· ἢ δὲ παρεμπίπτουσα, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρεμπιπτούσης. — Ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν περιπτώσιν πρέπει ἢ κυρία 2) ἀγωγή — 1. νὰ γίνεταί παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου ἡ κυρία ὑπόθεσις εἶναι ἢ ἦτον ἐκκρεμής· καὶ μόνον τότε παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἐν γένει ὁ ἐναγόμενος, ὅταν ἢ ἀποδοκιμασμένη ἢ μὴ ἀνεγνωρισμένη πράξις δὲν ἀναφέρεται παντάπασιν εἰς τὴν δ (κ η ν 3). — 2. νὰ ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἀποδοκιμασμένον πληρεξούσιον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους μετόχους τῆς κυρίας δ (κ η ς 4), ἢ εἰς τοὺς κληρονόμους, ἢ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτῶν· καὶ — 3. πρέπει νὰ ἀναβάλλεται ἢ κυρία δίκη μέχρι τῆς περὶ ἀποδοκιμάσεως ἢ μὴ ἀναγνώρισεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως. Πολ. 21. 220. 234.

1) Γ. ἡ ἀγωγή 2) Γ. παρὶλαι. 3) Γ. δίκην τινά 4) καὶ εἰς τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἐνεχόμενα μέρη

466. Σ υ γ χ ω ρ η θ ε ῖ σ η ς 1) τῆς ἀγωγῆς, καὶ κριθείσης εὐλόγου 2) τῆς ἀποδοκιμάσεως, ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον τὴν ἀποδοκιμασθεῖσαν πράξιν ὡς μὴ οὔσαν, καὶ καταδικάζει τὸν πληρεξούσιον εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς τὴν πληρωμὴν ὧλων τῶν ἐξόδων, καὶ, ἂν οὗτος ἦτον δικηγόρος, ἢ κλητῆρ, ἢ ἄλλος δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, καθυποβάλλεται προσέτι καὶ

εις πειθαρχικὴν ποινὴν. — Ἐὰν δὲ ἀπεβρίβῃ ἡ ἀγωγὴ, καταδικάζεται δ' ἐνάγων εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Πολ. 92. 203.

1) Γ. παραδεκτῆς γενομένης 2 ἰχυρᾶς

γ'. Ἀποτελέσματα τῆς διακοπῆς.

467. Πᾶσα δικαστικὴ πράξις, ἐπιχειρηθεῖσα μετὰ τινα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 463 ὠρισμένων διακοπῶν, εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ ὧσα μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως τῆς δίκης. Πολ. 466.

Β'. Ἐπανάληψις τῆς ἀγωγῆς 4).

α. Ἐν γένει.

468. Τὴν ἐπανάληψιν δύναται νὰ κάμῃ τις ἡ αὐθόρμητος, ἢ καὶ διαζόμενος παρὰ τοῦ ἀντιδίκου. — Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 1-3, ἡ ἐπανάληψις εἶναι τότε μόνον περιττὴ, ὅταν ἡ δίκη ᾖ ὠριμος. Πολ. 469. 470. 471.

1) Γ. δίκη.

469. Ὡς ὠριμος θεωρεῖται ἡ δίκη, — 1. ὅταν εἰς τὰς συνήθεις δίκας ἡ προφορικὴ συζήτησις ἐτελείωσῃ, καὶ ἡ ὑπόθεσις ἐξετελεσθῇ 2) πρὸς διάγνωσιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ τὸ δικαστήριον συνῆλθον ἐπὶ τούτου πρὸς διάσκεψιν. — 2. ὅταν, ἐπὶ ὑποθέσεων ἐγγράφως ἀνακρινομένων, τὰ ἐγγράφα ἐνεχειρίσθησαν, ἢ παρῆλθον αἱ πρὸς ἐγχειρίσιν προθεσμίαι. — 3. ὅταν ἐκοινοποιήθησαν προσηκόντως τὰ δικόγραφα παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ. Πολ. 57. 581. 614.

1) Γ. ἀνεβλήθη,

β'. Ἐκουσία.

470. Τὴν ἐπανάληψιν δύναται τις νὰ κάμῃ αὐθόρμητως, — 1. ἐπὶ ἐκουσίας διακοπῆς, δι' ἀπλῆς ἐξακολουθήσεως τῆς διαδικασίας, ἀνευ περαιτέρω ἐξηγήσεως πρὸς τὸν ἀντίδικον. — 2. ἐπὶ βιαίας διακοπῆς, — α. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 3, κηρύττοντος τοῦ κληρονόμου, ἢ τοῦ αὐτεξουσίου γενομένου διαδίκου, ὅτι θέλει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν δίκην. — β. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 4-3, διορίζοντος τοῦ διαιδίκου ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νέον ἀντί-

κλήτων ἢ ἀντιπρόσωπον 1), εἰδοποιούντος περὶ τοῦ πράγματος τὸν ἀντίδικον, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξακολοουθῶντος τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας δίκης· — γ'. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 4-6, ἀναγγέλλοντος τοῦ διαδίκου, ὅς τις μέλλει ἐκουσίως νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν δίκην, εἰς τὸν ἀντίδικον τὴν παῦσιν τῆς διακοπῆς, καὶ ἐξακολοουθῶντος ἐπομένως τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας δίκης.

1) Γ. διορίζοντος τοῦ διαδίκου νέον ἀντίκλητον, ἢ ἐναργεῦντος τὸν διορισμὸν νέου ἀντιπροσώπου.

γ'. Κατ' ἀνάγκην.

471. Πρὸς ἐπανάληψιν μὴ ὠρίμου εἰσέτι δίκης δύναται ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων νὰ θιάσῃ τὸν ἄλλον, — 1. προσκαλῶν κατὰ τινὰ 1) ἐκουσίαν διακοπὴν τὸν ἀντίδικον πρὸς ἐπανάληψιν καὶ ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως· — 2. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 3, προσκαλῶν τὸν κληρονόμον ἢ τὸν αὐτεξούσιον καταστάνα διαδίκον εἰς ἐπανάληψιν καὶ ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως· — 3. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 4-3, προσκαλῶν τὸν ἀντίδικον εἰς διορισμὸν νέου ἀντικλήτου, ἢ νέου ἀντιπροσώπου, καὶ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς δίκης· — 4. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 4-6, κοινοποιῶν εἰς τὸν ἀντίδικον τὴν παῦσιν τῆς διακοπῆς, καὶ προσκαλῶν αὐτὸν εἰς ἐπανάληψιν, καὶ ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως. Πολ. 468.

1) Γ. τὴν

δ'. Διαδικασία.

472. Ἐμφανισθέντος τοῦ ἀντιδίκου μετὰ ταύτην τὴν κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις καὶ προθεσμίας ἐπιχειρητέαν συζήτησιν 1), καὶ ἐπαναλαβόντος τὴν δίκην, προχωρεῖ τὸ δικαστήριον εἰς τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως.

1) Γ. διαδικασία

473. Μὴ ἐμφανισθέντος δὲ τοῦ ἀντιδίκου ἐξ ἀπειθείας, τὸ δικαστήριον κηρύττει κατ' ἐρήμην τὴν δίκην ὡς ἐπανειλημμένην, καὶ διατάττει τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τῆς κυρίας δίκης. — Ἡ κατ' ἐρήμην γενομένη ἀπόφασις αὕτη δύναται

νὰ ἀνκοπῇ κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις καὶ προθεσμίας. Πολ. 596 ε.

474. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπανάληψιν δίκης τινὸς προκύψωσι δυσ-
χέρειαί καὶ δισταγμοί, συζητεῖται καὶ δικάζεται τὸ παρεμπί-
πτον τοῦτο ζήτημα, κατὰ τὸ ἀρθρον 231 ἀριθ. 4. — Ἐπαναλη-
φθεῖσα δίκη ἐξακολουθεῖται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, αἱ ὁποῖαι
ὑπελείποντο εἰσέτι, καὶ ἐν γένει κατὰ τὴν στάσιν, καθ' ἣν εὑρέθη
ἐπὶ τῆς διακοπῆς. Πολ. 494. 467.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Κατάργησις καὶ ἐντελής ἀποπεράτωσις τῆς δίκης.

Α'. Ἐν γένει.

475. Δίκη, ἀπαξ ἀρξαμένη, ἐξ α κ ο λ ο υ θ ε ῖ 1) μέχρι τῆς
πύσεως ἢ τῆς τελείας ἀποπεράτωσης αὐτῆς· ὅθεν, — 1. δὲν
δύναται αὕτη νὰ παραιτηθῇ 2), καὶ νὰ ἀρχίσῃ νέα δίκη,
πρὶν ἀποπερατωθῇ κατὰ νόμιμον τρόπον ἢ ἤδη ἀρξαμένη· — 2.
ἡ διακοπὴ δὲν καταργεῖ μόνη τὴν δίκην· ἀλλ' αὕτη ἐπανα-
λαμβάνεται (ἀρθρ. 467-471), ἢ ἀποπερατοῦται κατ' ἄλλον νό-
μιμον τρόπον.

1) Γ. διαρκεῖ 2) Γ. ἐγκαταλειφθῇ

476. Νόμιμος κατάργησις ἢ ἀποπεράτωσις τῆς δίκης γίνεται
μόνον — 1. διὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως· — 2. διὰ τῆς ἐξα-
λείψεως 1) τοῦ τῆς ἀγωγῆς δικαιώματος· — 3. διὰ συνυπο-
ποσχετικοῦ (ἀρθρον 105 κ. ἐπ.) — 4. διὰ συμβιβασμοῦ· — 5.
δι' ἀνατροπῆς· — 6. διὰ συναινεσεως 2)· — 7. διὰ τῆς ἀπο-
χῆς ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς, τῆς ἐνστάσεως, τῆς ἀνταπολογίας κτλ.
Πολ. 457. 477. 480. 485.

1) Γ. ἀποστίσις· 2) Γ. συγκατατίσις.

Β'. Διὰ συμβιβασμοῦ.

477. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ συμβιβάζωνται κατὰ πᾶσαν ρά-
σιν τῆς δίκης, ἐὰν ἔχουν, κατὰ τὰ ἐν τῇ πολιτικῷ νόμῳ ὀρι-
σμένα, τὸ πρὸς συμβιβασμὸν δικαίωμα. — Περὶ τοῦ γενομένου
συμβιβασμοῦ καὶ τῶν λεπτομερεστέρων συμφωνιῶν αὐτοῦ συν-

πύσσεται δικαστική έκθεσις, ἢ πράξις συμβολαιογράφου. Πολ. 97. 525. 563, 2. 706. 936. 937. 938.

478. Ἡ έκθεσις πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 433 διαλαμβανόμενα προσόντα, καὶ, ἐκτὸς τούτου, νὰ ᾖται ὑπογεγραμμένη παρ' ὅλων τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν συζήτησιν δικαστῶν· καὶ τότε εἶναι, ἀνευ περαιτέρω διατυπώσεως, ἐκτελεστὴ κατὰ πᾶσαν τὴν ἔκτασιν τοῦ Κράτους. Πολ. 856, 5.

Γ'. Δι' ἀνατροπῆς.

479. Πᾶσα δίκη ἐξ α λ ε (φ ε τ α ι 4) δι' ἀνατροπῆς, ὅταν ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν δὲν ἐξηκολούθησεν. — Ἐπὶ δὲ εἰρηνοδικείων, μετὰ ἐξ ἥδη μῆνας. Πολ. 476. 550.

1) Γ. ἀποσβέννυται

480. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη προθεσμία λογιζέται ἀδιάφορος καθ' ὅλων τῶν διαδίκων, καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ἀνηλίκων, κατὰ τοῦ δημοσίου, καὶ τῶν δημοσίων καταστημάτων, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐναντίον αὐτῶν ἐπιτρόπων, κηδεμόνων, καὶ ἄλλων παραστατῶν αὐτῶν ἀναγωγῆς των. — Τότε μόνον ἐπεκτείνεται ἡ εἰρημένη προθεσμία ἐπὶ ἐξ εἰσέτι μῆνας, ὅταν ἀπαιτῆται ἀ ν α γ κ α (ω ς 4) ἐπανάληψις τῆς δίκης, ἢ διαρυσμὸς νέου ἀντικλήτου.

1) Γ. παρέλκει.

481. Ἡ ἀνατροπὴ δὲν γίνεται αὐτοδικαίως. — Ὅθεν εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ περὶ ἀνατροπῆς ἀγωγή, ἐὰν, πρὶν δοθῇ αὕτη, ὁ ἐμελήσας διάδικος ἐπιχειρήσῃ πρᾶξιν τινα ἐγκυρον καὶ νόμιμον πρὸς ἐξηκολούθησιν τῆς δίκης. — Ἡ περὶ ἀνατροπῆς ἀγωγή δύναται νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν ἀντίκλητον τοῦ ἀντιδίκου, ἢ καὶ εἰς τὸν ἀντίδικον αὐτὸν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 143 ὥρισμένα.

482. Μόνον ἐπὶ εἰρηνοδικείου γίνεται ἡ ἀνατροπὴ αὐτοδικαίως, ἀμα παρέλθουν ἐξ μῆνες. Πολ. 155. 170.

483. Διὰ τῆς ἀνατροπῆς ἐξ α λ ε (φ ε τ α ι 1) ἡ ὅλη δίκη μετὰ πασῶν τῶν συνεπειῶν αὐτῆς (ἄρθρ. 157), καὶ οἱ διάδικοι ἀπανέρχονται εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν, εἰς ἣν ᾗσαν καὶ πρὸ τῆς

δικης· ὅθεν ἰδίως — 1. ὅλαι αἱ κατὰ τὴν δίκην ἐκδοθεῖσαι προ-
 παρασκευαστικαὶ καὶ παρεμπύπτουσαι ἀποφάσεις, καθὼς καὶ
 ὅλαι αἱ κατ' αὐτὴν γενόμεναι δικάστικαὶ 2) πράξεις, στε-
 ροῦνται τοῦ κύρους αὐτῶν, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ τὰς μεταχει-
 ρισθῇ· — 2. ὁ ἡττώμενος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν ὧν
 τῶν ἐξόδων τῆς ἐξαλειφθείσης 3) δίκης· — 3. ἀνατρα-
 πείσης τῆς κατ' ἔφασιν δίκης, καθίσταται τελεσίδικος ἡ πρω-
 τόδικος ἀπόφασις. Πολ. 210. 484. 750.

1) Γ. ἀποσβέννυται 2) Γ. διαδικαστικαὶ 3) Γ. ἀποσβεσθείσης

484. Διὰ τῆς ἀνατροπῆς τῆς πρώτης δίκης δὲν ἐξα-
 λείφεται τὸ περὶ 1) ἀγωγῆς δικαίωμα, ἐκτὸς ἐὰν παρεγρά-
 φη ἔντοσούτῳ, ἢ ἀπωλέσθῃ ἐξ ἄλλης αἰτίας.

1) Γ. τῆς πρωτοδίκου δίκης, δὲν ἀποσβέννυται εἰσὶν τὸ τῆς

Δ'. Διὰ συναινέσεως 1).

485. Διὰ τῆς συναινέσεως 2) ἀποπερατοῦται ἡ δίκη
 ὁλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος ὡς πρὸς τὸν συναινούντα, καὶ καθί-
 σταται ἀμετάκλητος καὶ ἀπρόσβλητος, καθ' ὅσον ἡ συγκατάθε-
 σις τοῦ διαδίκου ἀπέβλεπέ τινας μόνον διαδικαστικὰς πράξεις τοῦ
 δ.ι.α.δ. (κ.ο.υ. 2), ἢ τὴν ὅλην δίκην. 782. 789.

1) 2) Γ. συγκατάθεσις 3) Γ. ἀντιδίκου,

486. Συναινεῖς 1) τότε μόνον ἔχει κῦρος, — 1. ὅταν ὁ
 συγκατατιθέμενος δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν κατὰ-
 στασιν 2) του, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75· — 2. ὅταν ἡ συ-
 ναινεῖς 3) ἐγίνεν αὐθορμήτως· — 3. ὅταν ἡ συναινεῖς 4)
 ἐξεφράσθῃ καθαρῶς καὶ εὐκρινῶς ἢ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ,
 ἢ παρὰ τοῦ εἰδικοῦ πληρεξουσίου, ἢ τοι ῥητῶς, ἢ καὶ σιωπηλῶς,
 διὰ τοιούτων ἀναμφισβητήτων πράξεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγε-
 ται ἀναγκαίως ὁ περὶ συναινέσεως 5) σκοπός. — Ἡ ἐκ
 μέρους τοῦ ἀντιδίκου παραδοχὴ τῆς συναινέσεως 6) δὲν
 ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως. Πολ. 750. 97.

1) Γ. συγκατάθεσις 2) Γ. περιουσίαν 3) 4) 5) 6) Γ. συγκατάθεσις

Ε'. Δι' ἀποχῆς.

487. Παραιτηθείσης ἀγωγῆς τινος, ἐνστάσεως, ἀνταποθ-

λογίας 1) κτλ., μᾶς τινος διαδικαστικῆς πράξεως, ἢ κατ' ὅλης τῆς κυρίας ἢ τῆς παρεμπιπτούσης τῆς ἐπιμελοῦς 2) τινος διαδικασίας, ἀποπερατοῦται ἡ δίκη 3), ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὸν παραιτοῦντα, τότε μόνον, — 1. ὅταν ὁ παραιτῶν ἔχη τὴν ἀπεριόριστον διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 74 καὶ 75 ὠρισμένα· — 2. ὅταν τὸ τῆς παραιτήσεως ἔγγραφον ᾗται ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν διαδίκων ἢ τῶν εἰδικῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ παρεδόθη εἴτε εἰς τὸν δεικνόν 4) αὐτὸν, ἢ εἰς τὸν ἀντίκλητόν του· καὶ — 3. μόνον ἐπὶ ἀποδόσει ὧν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ἐὰν ὁ ἀντίδικος δὲν ᾔθελε συμφωνήσῃ εἰς τὴν παραίτησιν. Πολ. 97. 750.

1) Γ. ἀντενστάσεως 2) Γ. ἐπιμελειστέρως 3) Γ. ἐν μέρει ἢ καθόλου 4) Γ. ἀντίδικον

488. Διὰ τῆς τούτης παραιτήσεως ἐπανερχονται οἱ διάδικοι ἐντελῶς εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν, εἰς ἣν ᾗσαν πρὸ τῆς κατὰ μέρος διαδικαστικῆς πράξεως, ἢ τῆς ὅλης δίκης (άρθρ. 157 καὶ 461) 1). — Ὅθεν, — 1. δύνανται νὰ εἰσχωθῶσιν αἱ μὲν ἀγωγαὶ ἐξ ὑπαρχῆς, αἱ δὲ ἐνστάσεις, ἀνταγωγαί, ἀνταπολογία 2) κτλ., ὡς αὐτοτελεῖς ἀγωγαί, ἐὰν αὗται δὲν παρεγράφησαν ἐν τοσούτῳ, ἢ δὲν ἀπωλέσθῃ τὸ πρὸς ταύτας δικαίωμα ἕνεκα παρελεύσεως τῆς προθεσμίας, ἢ δι' ὅποιανδήποτε ἄλλην αἰτίαν· — 2. ὁ παραιτῶν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικά ἐξοδα προσέτι καὶ τότε, ὅταν ὁ μὲν ἀντίδικος ἐνέδωκεν εἰς τὴν παραίτησιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ἀπεφασίσθῃ 3) τίποτε περὶ τῆς πληρωμῆς, ἢ δὲν προσδιωρίσθῃ σφωδρῶς τὸ ἐναντίον.

1) διορθ. 483 3) Γ. ἀντενστάσεις 3) Γ. ἐν συμφωνίᾳ

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ δριμοί.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

489. Διὰ νὰ ἔχη κύρος πᾶσα εἰρηνοδικεῖον πράξις, ἀπαιτεῖται

παρ ἢ παρουσία τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ γραμματέως.—Κωλυ-
μένου ἐν ὅς τῶν εἰρηνοδίκων 1), ἐμβαίνει εἰς τὸν τό-
πον του εἰς τῶν παρέδρων, καὶ, ἂν καὶ οὗτοι κωλύονται, δι-
κάζει 2) τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 47
παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν σημειωθησόμενον εἰρη-
νοδικεῖον. Πολ. 47-50. 833. Ὁ. 5. 27. 270.

1) Γ. εἰρηνοδίκου τινός 2) Γ. διεξάγει

Β'. Ἀρμοδιότης.

α. Εἰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις.

490. (Ἐ τ ρ ο π ο ι ἦ θ η) α. Εἰς ἀμφισβητουμένας ὑπο-
θέσεις ἀποφασίζει ὁ εἰρηνοδίκης ἀνεκκλητῶς μὲν μέχρις εἰκοσι
δραχμῶν· ἐκκλητῶς δέ·—1. περὶ ὄλων τῶν προσωπικῶν καὶ
τῶν περὶ κινητῶν κτημάτων ἀγωγῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἀντικεί-
μενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν δραχμάς·—2. ἀνευ διακρίσεως
τῆς ἀξίας·—α. περὶ θλάβης εἰς δένδρα, κλήματα, εἰς καρποὺς
ἀγρῶν καὶ κήπων·—β'. περὶ θλάβης ἢ ἐμποδίσσεως ὁδῶν καὶ
ἀτραπῶν·—γ'. περὶ καταστροφῆς ἢ θλάβης αἱμασιῶν, τάφρων,
καὶ ἄλλων περιβάλων·—δ'. περὶ θλάβης ἢ μετακινήσεως τῶν
ὀρίων, γινομένης διὰ τῆς ἐν τῷ γεωργεῖν καὶ ἀμαξηλατεῖν πα-
ρεκβάσεως, διὰ χιλοτομίας, ἀμνητοῦ, βοσκῆς θρεμματῶν, θερί-
σεως, τρυγητοῦ κτλ.—ε. περὶ διαφορῶν ἀναγομένων εἰς τὴν
χρῆσιν τοῦ ῥέοντος ὕδατος, τὴν κώλυσιν ἢ μεταβολὴν ὑδραγω-
γείων, ποτιστικῶν ὀχετῶν, ἐκροῶν κτλ.—ς'. περὶ παντοίων
διαφορῶν ἀναγομένων εἰς τὴν δικατοχίην,

α) Ν. 1 Φεβρουαρίου 1848 περὶ τροπολογίτης τοῦ ἁρθρου 490
ἰδ. παρ. 1. καὶ § 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

1. Τὸ ἄρθρον 490 ἰθάφιν 1 καὶ § 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας
τροπολογεῖται ὡς ἐφείη: Εἰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις, μὴ ἐξαι-
ρουμένων μηδὲ τῶν ἐμπορικῶν, οἱ εἰρηνοδίκαι θέλουσι δικάζει ἀνεκ-
κλητῶς μὲν μέχρις τεσσαράκοντα δραχμῶν, ἐκκλητῶς δὲ ὅλας τὰς
προσωπικὰς καὶ τὰς ἀφωρώσας τὰ κινητὰ κτήματα ἢ τὴν ἐμπο-
ρικὴν ἀγωγὰς, τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς τρι-
κασίας δραχμάς.

1) ἐπιφυλαττομένης τῆς περικτέρου διεξαγωγῆς τῆς δίκης ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν· — ζ'. περὶ διαφορῶν, ἀντιγομένων εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κατ' οἶκον ἡσυχίας καὶ εὐταξίας· — η'. περὶ διαφορῶν μεταξὺ πρωτεργατῶν καὶ τῶν συνεργατῶν καὶ μαθητῶν αὐτῶν, μεταξὺ τῶν ἐργολάβων βιομηχανικῆς τινος ἐπιχειρήσεως καὶ τῶν ἐργατῶν, μεταξὺ κυρίων καὶ ὑπηρετῶν, ὡς ἐκ τοῦ μεταξὺ τῶν εἰρημένων ὑπάρχοντος περὶ ἐργασίας, διδασκαλίας, καὶ ὑπηρεσίας συ μ β ο λ α (ο υ 2) . — θ'. περὶ διαφορῶν μεταξὺ ἐνοικιαζόντων καὶ ἐνοικιαστῶν, προερχομένων ἐκ τοῦ ἐ ν ο ι κ ι α σ τ η ρ ί ο υ 3), καὶ ἀναγομένων εἰς ἐπισκευὰς ἐπὶ τοῦ ἐνοικιασθέντος πράγματος, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐνοίκιον· — ι. περὶ διαφορῶν ἐπὶ τῶν πανηγύρεων καὶ ἀγορῶν· — ια. μεταξὺ ὁδοιπόρων καὶ ξενοδόχων, ἀμαξηλατῶν, καὶ χειροτεχνῶν, περὶ τῶν κατὰ τὴν ὁδοποιρίαν εἰς διατροφὴν καὶ ἀγωγήν καὶ εἰς ἐργατικὸν μισθόν εἰς ἀναλωθέντων 4)· — ιβ'. περὶ ἀγωγῶν ἐνεκα ζημίας, δυναμένης νὰ προέλθῃ ἐξ οἰκοδομημάτων ἀπειλούντων πτώσιν, ἢ ἐκ πραγμάτων ἐκτεθειμένων ἢ ἀπηρητημένων. Πολ. 515. 529. 530. 618. 626. 629. 1035. Π. Ν. 314. 421. 422. 429. 430. 605. 624. 625. 693. 696.

1) Γ. περὶ προσωρινῶν διατάξεων εἰς παντὸς εἶδους περὶ δικαστοχῆς διαφορὰς 2) Γ. συναλλάγματος 3) Γ. περὶ μισθώσεως συναλλάγματος 4) Γ. ἐνεκα διατροφῆς, ἀγωγίων, καὶ ἐργατικῶν μισθῶν ὀφειλομένων.

491. Καὶ ἂν ὁ εἰρηνοδίκης, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὥρισμένα, δὲν ᾔναι ἀρμοδious, δύνανται οἱ διάδικοι νὰ παρεκτείνουσι τὴν δικαιοδοσίαν του, ἢ νὰ ἐπιτρέψωσι διὰ συνυποσχετικοῦ εἰς αὐτὸν τὴν δίκην (ἀρθρ. 24 καὶ 112)· ἀλλὰ μόνον ὅταν ὅλοι οἱ διάδικοι τὸ ζητήσουσι βητῶς, ἐγγράψωσι τὴν περὶ τούτου αἵτησίν των εἰς ἔκθεσιν, ἢ, μὴ δυνάμενοι νὰ γράψουν, κάμουν τούτου μνησίαν ἐν τῇ ἐκθέσει 1). Πολ. 24. 112. 113. 512.

1) διόρθ. κατὰ τὸ τελευταῖον εἰσάγειν τοῦ ἀρθρου 7 τῆς Γαλλικῆς

πολιτικῆς δικονομίας εὐτιμῶς γίνῃ περὶ τῆς αἰτήσεώς των ἐκείσιν, τὴν υπογράφωσιν, ἢ, ἂν δὲν δύνανται νὰ υπογράψωσι, γίνῃ περὶ τούτου μνηεὶ ἐν τῇ ἐκδόσει. — Ἡ εὐτιμῶς τὴν δῆλωσιν των ταύτην δώσωσιν ἐγγράφως, ἢ καταχωρίσωσιν εἰς τὰ πρακτικά, ἐν οἷς, ἂν δὲν γινώσκωσι γράφειν, γίνεται μνηεὶ τούτου. (Οἰκονομίδου ἐγχειρίδιον Πελ. δικον. σελ. 127).

6'. Εἰς μὴ ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις.

492. Εἰς μὴ ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν, — 1. ἡ σπράγσις καὶ ἐκσφράγις εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας αὕτη διατάσσεται παρὰ τοῦ νόμου, ἡ ζητεῖται παρὰ τῶν διαδίκων. — 2. ἡ συμβολαιογραφία εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν εἰρηνοδικείων ἐκείνων, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερος συμβολαιογράφος. — 3. ἡ προεδρία καὶ ἡ διευθύνσις τῶν συνελεύσεων τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. — 4. πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ἢ κηδεμονίαν, ὥστε 1) ὁ εἰρηνοδικὴς διορίζει προσωρινῶς ἐπιτρόπους καὶ κηδεμόνας, προεδρεύει τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ζητεῖ τοὺς ἀρχίζον ἀπ᾽ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, παρὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων ἀπόδοσιν τοῦ λογαριασμοῦ, λαμβάνει γνῶσιν ἐκάστοτε τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν, καὶ ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων του 2). Ό. 402. 168. Πολ. 649 ἐ. 888. 891. 907. 928. 937. 965. 986. 1007. 1052. 1063. 1081.

1) Γ. ἡ ἐπιτροπεία καὶ ἡ κηδεμονία, ἐφ' ὅσον 2) Γ. διαχειρίσιν των.

γ'. Ἐπὶ συμβιβαστικῶν συζητήσεων.

493. Ὡς συμβιβαστικὸς ὑπάλληλος χρεωστεῖ ὁ εἰρηνοδικὴς καὶ προσπαθεῖ πρὸς συμβιβασμὸν τῶν διαδίκων. καὶ — 1. ἐν μὲν ταῖς διαφοραῖς, ταῖς μὴ ὑπαγομέναις εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του, ὅταν οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσιν 1) ἐνώπιον αὐτοῦ. — 2. εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητός του, κατὰ τὰ άρθρα 490 καὶ 491, πρὶν προχωρήσῃ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. Πολ. 500. 521. 531.

1) Γ. ἐπὶ τούτῳ
(Τόμ. Α').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία εἰς ἀμυρσθητουμένους ὑποθέσεις.

Α'. Προδικασία.

494. Ἡ ἐνώπιον εἰρηνοδικοῦ κλήσις πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 136 καὶ 137 προσόντων ἐκάστης κλήσεως, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, καθὼς καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὴν ὀνομασίαν τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ προκεῖται νὰ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς συζητήσεως, τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς, αἵτησιν ἀκριβῶς ὀρισμένην, καὶ σύντομον ἔκθεσιν τῶν λόγων, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη στηρίζεται.

495. Ἡ κλήσις δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, ἢ νὰ συντεθῇ παρὰ τοῦ εἰρηνοδικοῦ, κατ' αἵτησιν τοῦ διαδίκου. — Πρέπει δὲ νὰ ᾖ προσηκόντως χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ διαδίκου, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, ἢ καὶ, κατὰ τὸ ἄρθρον 514, παρὰ τοῦ εἰρηνοδικοῦ. — Τὸ πρωτότυπον τῆς κλήσεως παρακατατίθεται εἰς τὰ ἀρχεῖα 4).

1) Γ. πάντοτε εἰς τὴν δικογραφίαν

496. Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τῆς κλήσεως κοινοποιεῖται εἰς πάντα ἐναγόμενον· καὶ, ἂν πρόκηται νὰ προσκληθῶσι καὶ ὁ μ ὁ δ ι κ ο ι 1), κοινοποιεῖται προσέτι καὶ εἰς ἕκαστον αὐτῶν. — Τὸ εἶδος τῆς ἐπιδόσεως κανονίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 140 ὀρισμένα. — Περαιτέρω ἔγγραφος προδικασία δὲν γίνεται. — Ἀλλ' οἱ διάδικοι ἔχουν 2) τὸ δικαίωμα νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐκουσίως, ἀνευ κλήσεως, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. Πολ. 71. 539.

1) Γ. κοινωνοὶ δικαιωμάτων 2) Γ. προσέτι

497. Ἐὰν ἐν τῇ κλήσει δὲν ὀρίσθῃ ἀκριβῶς ἡ ὁρῶς, ἡ δὲν ὀρίσθῃ παντάπασιν ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς συζητήσεως, θεωρεῖται κατὰ νόμον ὡς ἡμέρα ἐμφανίσεως ἡ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως τρίτη ἡμέρα· ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται,

ἐὰν τὸ ἀπόστημα ᾖναι μεγαλύτερον, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 195 καὶ 196 ὠρισμένα. Πολ. 541. 721.

498. Ἢ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὠρισμένη προθεσμία δύναται μὲν νὰ παρεκταθῇ παρὰ τοῦ ἐνάγοντος, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ συντμηθῇ. — Μόνον ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀργοπορίας, ὁ εἰρηνοδίκης ἔχει τὸ δικαίωμα, καθυποβληθείσης εἰς αὐτὸν βεβαιώσεως, νὰ συντέμῃ τὴν προθεσμίαν ἐκείνην, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν συζήτησιν εἰς ῥητὴν ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐὰν ἡ ἐπίδοσις τῆς κλίσεως καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ δαδίκου ᾖναι εἰσέτι δυνατὴ. Πολ. 540. 620. 721. 726.

B'. Διαδικασία ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου.

499. Ἢ συζήτησις γίνεται δημοσίᾳ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς, ἐκτιθεμένων προφορικῶς καὶ αὐτῶν τῶν προτάσεων τῶν διαδίκων· προσεπιφυλάττονται δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 173-175, 182, καὶ 183, περὶ τε τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων ὠρισμένα. — Μάρτυρες καὶ ἐμπειροτέχναι ἐξετάζονται πάντοτε ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζονται εἰς τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα καὶ τὴν ἀπόδειξιν ἐν γένει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 244 καὶ ἐκ. καθόλου ὠρισμένα. Πολ. 287. 307. 580.

500. Ἐὰν οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσιν ἥτοι ἐκουσίως, ἢ κατὰ προσηγηθεῖσαν πρόσκλησιν, ὁ δικαστὴς κάμνει πρῶτον, κατὰ τὸ ἄρθρον 493, ἀπόπειραν πρὸς συμβιβασμὸν, ἢ συμβουλεύει τοὺς ἐμφανισθέντας νὰ διαλύσωσι τὴν διαφορὰν τῶν διαιτητῶν. — Μόνον ἐὰν ἀποτύχωσιν ἀμφότερα, δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

501. Ἢ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 170-172 διατεταγμένα· ἡ δὲ ἀπόφασις δημοσιεύεται ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν, ἢ, τὸ βραδύτερον, εἰς τὴν προσεχῇ συνεδρίᾳσιν.

502. Εἰς τὴν π ρ ο σ ε χ ῇ 1) συνεδρίασιν ἐκφράζει ὁ ἐναγόμενος, κατὰ τὸ ἄρθρον 160, ὅλας τὰς ἐνστάσεις του· καὶ ἐπαμείνων ὀνομάζει τοὺς μὴ κληθέντας τυχὸν δημοδίκους τοῦ ἐνάγοντος, καθὼς καὶ τοὺς κοινωνοὺς τῶν ἐαυτοῦ ὑποχρεώσεων.

τοὺς ἐγγυητάς, ἢ τοὺς εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέους, καὶ προτείνει τὴν κλήτευσιν αὐτῶν. — Ἡ κ λ ῆ σ ι ς 2) γίνεται κατὰ τὸν διὰ τὰς κλήσεις ἐν τοῖς ἀρθροῖς 494-496 ὡρισμένον τύπον, κατ' αἵτησιν τῶν δικαίων, καὶ ἐντὶς προθεσμίας προσδιοριζομένης ἐν τῇ ἀποφάσει. — Ἐὰν ἡ κλήσις ζητηθῇ εἰς ἐπομένην συνεδρίαν, ἡ ἐκτελεσθῇ μετὰ παρέλευσιν τῆς προσδιοριζομένης προθεσμίας, ἀποφασίζεται ὅντι περσιτέρῳ ἀναβολῆς ἡ κυρία δίκη, καὶ παραπέμπονται τὰ λοιπὰ πάντα εἰς ἰδιαιτέρην συζήτησιν. Πολ. 561 ε.

1) Γ. πρώτων 2) Γ. προσεπικλήσις

Γ'. Διαδικασία κατ' ἐρήμην.

503. Ἐὰν δ' ἐναγόμενος, ἢ τις τῶν ὁμοδίκων 1), κλητευθεὶς, δὲν ἐμφανισθῇ, ὁ εἰρηνοδίκης, κατ' αἵτησιν τοῦ ἐνάγοντος ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, πρέπει πρὸ πάντων νὰ δοκιμασῇ 2), ἂν ἐξεδόθῃ ἡ κλήσις ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον. — Ἐὰν εὑρεθῇ ἔλλειψίς τις, διατάσσεται νέα κλήσις, καὶ καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς πρώτης κλήσεως. Πολ. 592.

1) Γ. προσεπικληθέντων κοινωνῶν δικαιοματίων 2) Γ. ἐξετάση

504. Ἐὰν ἡ κλήσις ἔγινεν 1) ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα, καί τοι μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου, νὰ χαμῇ 2) τὴν ἀγωγὴν του, καὶ ἐκδίδεται ἐπομένως ἀπόφασις κατ' ἐρήμην. Πολ. 594-595.

1) Γ. ἐπεδόθη 2) Γ. ἀναπόζη

505. Ἐντὸς πενταήμερου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως 1) τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, δύνανται νὰ γίνῃ κατ' αὐτῆς ἀνακοπὴ παρὰ τοῦ καταδικασθέντος· καὶ, ἀποδειχθείσης τῆς ἀπουσίας, ἡ βαρεῖας ἀσθενείας τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου, παρεκτείνει ὁ εἰρηνοδίκης τὴν προθεσμίαν ταύτην. — Ἀλλ' ἡ παρέκτασις αὕτη δὲν δύναται κατ' οὐδεμίαν περίστασιν νὰ ὑπερβῇ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας. Πολ. 497-596.

1) Γ. ἐπιδόσεις

506. Τὸ ἐγγράφον τῆς ἀνακοπῆς περιέχει, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 προσόντων ἐκάστης ἀνακοπῆς, καὶ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 494-498 προσόντα τῆς κλήσεως. — Διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προβιβεμένης, δὲν δύναται συνήθως νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις, κατὰ τὰ ἄρθρα 185-187. Πολ. 598.

507. Ἡ προσηκόντως γινόμενη 1) ἀνακοπὴ ἐπιφέρει τὴν τε ἀνθολογίαν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, καὶ νέαν τῆς ὑποθέσεως συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἀποφηναμένου τὴν κατ' ἐρήμην ἀπόφασιν. — Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν ἐμφανισθῇ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δὲν συγχωρεῖται πλέον ἄλλη ἀνακοπή. Πολ. 596. 733.

1) Γ. ἐπιθεθεῖσα

508. Ἐὰν ὁ μὲν ὁμόδικος τοῦ ἐνάγοντος κληθεὶς προσηκόντως δὲν ἐνεφανίσθῃ, ὁ δὲ ἐνάγων καὶ ἐαγόμενος παρέστησαν ἐπὶ δικαστηρίου, γίνεται μολοντοῦτο ἑαυτοῖς τῆς συζητήσεως, καὶ ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς ὁμόδικος θεωρεῖται ὡς νὰ ἀνέθεσε τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης εἰς τὸν ἐνάγοντα. Πολ. 602.

509. Ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν ἐνεφανίσθῃ, παρέστη δὲ ὁ ὁμόδικος, λαμβάνει οὗτος ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ ἐνάγοντος, καὶ προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν. Πολ. 602.

510. Τὰ ἐν τοῖς δυσὶ προηγουμένοις ἄρθροις ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς προσηκόντως κληθέντας κοινωνοὺς τῶν τοῦ ἐναγομένου ὑποχρεώσεων. Πολ. 602.

511. Ἡ ἀπαγγελοῦσα ἀπόφασις ἰσχύει εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 508-510 ἀναφερομένας περιπτώσεις, κατὰ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ κοινωνῶν τῶν ὑποχρεώσεων 1) ἐπίσης ὡς κατὰ τῶν μὴ ἐμφανισθέντων. — Ὡς πρὸς τοὺς ἐγγυητάς, τὸν νόμιμον δικατόχον κτλ., ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 604-609 ὠρισμένα.

1) Γ. τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων

512. Ἐὰν, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 491, ὁ προσηκόντως κληθεὶς ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, παραπέμπεται ἡ

τοὺς ἐγγυητάς, ἢ τοὺς εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρόνους, καὶ προτείνει τὴν κλήτευσιν αὐτῶν. — Ἡ κ λ ῆ σ ι ς 2) γίνεται κατὰ τὸν διὰ τὰς κλήσεις ἐν τοῖς ἄρθροις 494-496 ὠρισμένον τύπον, κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων, καὶ ἐντὶς προθεσμίας προσδιοριζομένης ἐν τῇ ἀποφάσει. — Ἐὰν ἡ κλήσις ζητηθῇ εἰς ἐπομένην συνεδρίαν, ἡ ἐκτελεσθῇ μετὰ παρέλευσιν τῆς προσδιοριζομένης προθεσμίας, ἀποφασίζεται ὅννευ περαιτέρω ἀναβολῆς ἡ κυρία δίκη, καὶ παραπέμπονται τὰ λοιπὰ πάντα εἰς ἰδιαίτεράν συζήτησιν. Πολ. 561 ε'.

1) Γ. πρώτων 2) Γ. προτεπικλήσις

Γ'. Διαδικασία κατ' ἐρήμην.

503. Ἐὰν δ' ἐναγόμενος, ἢ τις τῶν ὁ μ ο δ ί κ ω ν 1), κλητευθεὶς, δὲν ἐμφανισθῇ, ὁ εἰρηνοδίκης, κατ' αἵτησιν τοῦ ἐνάγοντος ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, πρέπει πρὸ πάντων ν ᾱ δ ο κ ι μ ᾱ σ η 2), ἂν ἐξεδόθῃ ἡ κλήσις ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον. — Ἐὰν εὐρεθῇ ἑλλειψίς τις, διατάσσεται νέα κλήσις, καὶ καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς πρώτης κλήσεως. Πολ. 592.

1) Γ. προσεπικληθέντων κοινωνῶν δικαιωμάτων 2) Γ. ἐξέταση

504. Ἐὰν ἡ κλήσις ἔ γ ι ν ε ν 1) ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα, καὶ τοι μ ῆ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου, ν ᾱ κ ᾱ μ ῆ 2) τὴν ἀγωγὴν του, καὶ ἐκδίδεται ἐπομένως ἀπόφασις κατ' ἐρήμην. Πολ. 594-595.

1) Γ. ἐπιδόθη 2) Γ. ἀναπόζη

505. Ἐντὸς πενταήμερου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πα ρ ᾱ δ ὅ σ ε ω ς 1) τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, δύνανται ν ᾱ γίνη κατ' αὐτῆς ἀνακοπὴ παρὰ τοῦ καταδικασθέντος καὶ, ἀποδειχθείσης τῆς ἀπουσίας, ἡ βαρεῖας ἀσθενείας τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου, παρεκτείνει ὁ εἰρηνοδίκης τὴν προθεσμίαν ταύτην. — Ἀλλ' ἡ παρέκτασις αὕτη δὲν δύναται κατ' οὐδεμίαν περίστασιν ν ᾱ ὑπερβῇ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας. Πολ. 497-596.

1) Γ. ἐπιδόσις

506. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς περιέχει, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 προσόντων ἐκάστης ἀνακοπῆς, καὶ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 494-498 προσόντα τῆς κλήσεως. — Διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προεσιμίας, δὲν δύναται συνήθως νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις, κατὰ τὰ ἄρθρα 185-187. Πολ. 598.

507. Ἡ προσηκόντως γινόμενη 1) ἀνακοπὴ ἐπιφέρει τὴν τε ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, καὶ νέαν τῆς��ποθέσεως συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἀποφηναιμένου τὴν κατ' ἐρήμην ἀπόφασιν. — Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν ἐμφανισθῇ καὶ αὖτις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δὲν συγχωρεῖται πλέον ἄλλη ἀνακοπή. Πολ. 596. 733.

1) Γ. ἐπιθεσίαια

508. Ἐὰν ὁ μὲν ὁμόδικος τοῦ ἐνάγοντος κληθεῖς προσηκόντως δὲν ἐνεφανίσθῃ, ὁ δὲ ἐνάγων καὶ ἐναγόμενος παρέστησαν ἐπὶ δικαστηρίου, γίνεται μολοντοῦτο ἑναρξίς τῆς συζήτησεως, καὶ ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς ὁμόδικος θεωρεῖται ὡς νὰ ἀνέθεσε τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης εἰς τὸν ἐνάγοντα. Πολ. 602.

509. Ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν ἐνεφανίσθῃ, παρέστη δὲ ὁ ὁμόδικος, λαμβάνει οὗτος ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ ἐνάγοντος, καὶ προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν. Πολ. 602.

510. Τὰ ἐν τοῖς δυοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς προσηκόντως κληθέντας κοινωνοὺς τῶν τοῦ ἐναγομένου ὑποχρεώσεων. Πολ. 602.

511. Ἡ ἀπαγγελοῦσα ἀπόφασις ἰσχύει εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 508-510 ἀναφερομένας περιπτώσεις, κατὰ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ κοινωνῶν τῶν ὑποχρεώσεων 1) ἐπίσης ὡς καὶ κατὰ τῶν μὴ ἐμφανισθέντων. — Ὡς πρὸς τοὺς ἐγγυητάς, τὸν νόμιμον δικάτοχον κτλ., ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 604-609 ὠρισμένα.

1) Γ. τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων

512. Ἐὰν, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 491, ὁ προσηκόντως κληθεὶς ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, παραπέμπεται ἡ

υπόθεσις, κατ' αἴτησιν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον. Πολ. 25.

Δ'. Ἀποφασίς.

513. Ἀποφάσεις προπαρασκευαστικά καὶ παρεμπιπτούσαι δὲν δύνανται, ἐὰν ὁ ἀντίδικος δὲ ν 1) παρευρέθῃ εἰς τὴν δημοσίευσιν, οὔτε νὰ διεκπεραιωθῶσιν, οὔτε νὰ παραδοθῶσι, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 138 καὶ 139 διατεταγμένα.

1) Γ. πλεῖται ὁ δὲ ν

Ε'. Κλήσεις καὶ κοινοποιήσεις 1).

514. Ἡ τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων, καὶ τῶν πραγματογυμνῶν κλητέυσις, ὡς αἰς αὕτη εἶναι ἀναγκαία (ἀρθρ. 138, 139, καὶ 262), γίνεται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων· ἀλλ' ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει, αἰτοῦντός τινος τῶν διαδίκων, νὰ σχεδιάσῃ τύπον κλήσεως, καὶ νὰ τὸν δώσῃ εἰς αὐτόν. Ἄν ὁ διάδικος ᾔῃ ἀπείρος τοῦ γράφειν, ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει προσέτι καὶ νὰ υπογράψῃ τὴν κλήσιν, νὰ τὴν σφραγίσῃ μὲ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα του, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τινὰ τῶν κλητῶν τὴν παράδοσιν 2) αὐτῆς· ἀλλὰ καὶ ἡ τοιαύτη κλήσις γίνεται δι' ἐξόδων τοῦ καλοῦντος. — Εἰς τὴν κοινοποίησιν 3) ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 140 καὶ ἐπ. ὡρισμένα. Πολ. 154. 495.

1) Γ. ἐπιδόσεις 2) 3) Γ. ἐπίδοσιν

ς'. Ἐνδίκαι μέσα.

α. Ἐρεσις.

515. Ἐκτὸς τῆς ἀνακοπῆς (ἀρθρ. 505), δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ καὶ τὸ ἐνδίκαι τῆς ἐφέσεως μέσον, — 1. ἐπὶ πάσης ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἐν ταῖς διὰ τοῦ ἀρθρου 490 ὡρισμέναις περιπτώσεσιν· ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ ἐνεκεν ἀναρμοδιότητος τοῦ εἰρηνοδίκου. — 2. ἐπὶ προπαρασκευαστικῶν καὶ παρεμπιπτούσων ἀποφάσεων, ὅχι πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 180 καὶ 181 ἀκριβέστερον ὡρισμένα, ἀλλὰ συνάμα μὲ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν, ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης δὲν ἀπομαχρυνθῇ πάλιν κατὰ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἐκ τῶν προτέρων

προπαράσκευασι καὶ παρεμπιπτουσὶν ἀποφάσεων, καὶ ἐπομένως καταντήσῃ περιττῇ ἢ κατ' αὐτῶν ἔφεσις.—3. ἐπὶ ἀποφάσεων ἐρήμην ἐκδεδομένων, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, ἐκτὸς ἐὰν ᾔθελε διαταχθῇ κατὰ τὰ ἀρθρὰ 185-187 ἢ προσωρινῇ ἐκτέλεισις.—4. κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ κοινοποιήσεως¹⁾ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως. Πολ. 181. 738. 749. 752 ε.

1) Γ ἐπιδόσεις

516. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἐφέσεως πρέπει νὰ περιέγῃ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ τοῦ ἐφesiδλήτου, τὴν σημείωσιν τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἐφεσις, καὶ τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἡ ἐφεσις, τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως, τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως, καὶ τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ δικαστηρίῳ.—Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ ᾖται προσηκόντως χρονολογημένον, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἀδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου, καὶ νὰ κοινοποιῇται κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἀρθροῖς 140 κ. ἐπ. διατεταγμένους τύπους.—Περὶ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 619-622 ὥρισμα. Πολ. 148. 153. 520. 767 ε. 819.

517. Περαιτέρω ἔγγραφος διαδίκασί¹⁾ δὲν γίνεται.—Ἐὰν εἰς μεταγενέστερον ἔγγραφον ἀναπτυχῶσι καὶ ἄλλοι λόγοι ἐφέσεως, ἢ συναλλαχθῶσιν ἄλλα ἔγγραφα, συγχωρεῖται μὲν τοῦτο, ἀλλὰ τὰ ἐντεῦθεν προζενθέντα ἔξοδα πληρόνεται παρὰ τοῦ προζενθέντος αὐτὰ διαδίκου. Πολ. 516, 1. 770.

1, Γ. προδικασία

518. Ἡ ἐφεσις ἔχει, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 186 διαλαμβανομένων περιπτώσεων, δύναμιν ἀνασταλτικὴν, καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, παρὰ τῷ ὁποίῳ γίνεται περὶ τούτου, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, συζήτησις καὶ ἀπόφασις.—Ἐὰν δ' ἐκκαλῶν ἡττηθῇ, καταδικάζεται εἰς τε τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ, κατ' αἵτησιν τοῦ παρὰ τοῖς πρωτο-

δικαίαι εισαγγελέως, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, εἰς πρόσμιμον πέντε δραχμῶν. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ταῖς ἀρθροῖς 740-766 καὶ 772-783 ὠρισμένα. Πολ. 186. 760 ε.

6'. Ἀναίρεσις.

549. Μόνον ἐνεκεν ἀναρμοδιότητος (ἀρθρον 490 καὶ 494), καὶ μὴ προσηκούσης συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου (ἀρθρον 477) 1) δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις· κατ' ἀποφάσεως εἰρηνοδίκου. Πᾶσα ἄλλη παρεκτροπὴ ἐκ τοῦ νόμου, ἢ τῶν διατεταγμένων τύπων τῆς διαδικασίας, δύναται νὰ προσβληθῇ 2) μόνον ἐν τῷ ἐκροατηρίῳ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἢ δι' ἐκκλήσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. Πολ. 806. 807. 842. 834. 833.

1) διόρθ. 489 2) Γ. νὰ προβληθῇ

520. Περί τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀναιρέσεως ἐφαρμόζονται ὅσα διετάχθησαν ἐν τῷ ἀρθρῷ 516 καὶ περὶ τοῦ τῆς ἐκκλήσεως. — Ἡ ἀναίρεσις συγχωρεῖται μόνον περὶ 1) τῶν τελεσιδικίων καὶ ἀνεκκλήτων 2) ἀποφάσεων, καὶ γίνεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν 3) τῆς ἀποφάσεως. — Ἡ ἀναίρεσις ἐξέχει 4) ἀνασταλτικὴν δύναμιν, καὶ ἡ περὶ αὐτῆς συζήτησις γίνεται κατὰ τοὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διατεταγμένους τύπους. Πολ. 842.

1) Γ. ἐπὶ 2) Γ. ἡ ἀνεκκλήτως ἀπαγγελλομένων 3) Γ. ἐπίδοσιν

4) Γ. δὲν ἔχει

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Συζήτησις περὶ συμβιβασμοῦ.

Α'. Κλήσις.

524. Οἱ ἐν γένει τὸ δικαίωμα τοῦ συμβιβάζεσθαι ἔχοντες διάδικοι δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτόκλητοι, ἢ καὶ κατὰ κλήσιν, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, διὰ νὰ κάμουν συζήτησιν περὶ συμβιβασμοῦ. Πολ. 493. 526.

522. Τὸ κλητήριο ἐγγράφον περιέχει τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, τὴν ὀνομασίαν τοῦ εἰρηνοδίκου ἐνώπιον τοῦ οὗοῦ μέλλει νὰ γίνη ἡ συζήτησις, τὴν καὶ ὥραν τῆς συζητήσεως, καὶ διαλαμβάνει ἐν συνόψει

τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ. — Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ ᾖ καὶ χρονολογημένον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν. — Ἐφαρμόζονται δὲ εἰς αὐτὸ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 497, 498, καὶ 514 ὥρισμένα.

Β'. Συζήτησις.

α. Ἐν γένει.

523. Ἡ συζήτησις δὲν γίνεται κατ' ἀνάγκην δημοσίως, πάντοτε δὲ διὰ ζώσης. — Οἱ εἰρηνοδίκαι, κατὰ τὴν συμβιβαστικὴν διαδικασίαν, δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι ν' ἀκολουθοῦν οὐδὲ τὸ ὑπερῶν δίκαιον, οὔτε τοὺς νομίμους τύπους· ἀλλὰ πρέπει μόνον νὰ προσπαθοῦν νὰ συμβιβάζουν τοὺς διαδίκους. Πολ. 162. 493.

524. Δύνανται προσέτι νὰ ἐξετασθῶσι καὶ μάρτυρες, καὶ ἐμπειροτέχναι, νὰ γίνωσιν αὐτοψίαι, καὶ νὰ καθυποβληθῶσιν ἔγγραφα καὶ ἄλλαι ἀποδείξεις. Ὁ δὲ τυχὸν ἐπενεχθεὶς 1) ὄρκος ἰσχύει μόνον ὡς ἐξωδίκος ὄρκος (ἀρθρ. 349), ὅστις, κατὰ τὰς περὶ συμβιβασμοῦ ἀρχάς, δύναται μὲν νὰ γίνῃ δεκτός, ἀλλ' εἴμπορεῖ ἐπίσης καὶ νὰ ἀποβληθῇ χωρὶς βλάβης. — Ὁμολογία γενομένη ἔχει ὡσαύτως μόνας τὰς συνεπείας ἐξωδίκου ὁμολογίας (ἀρθρ. 265-267).

1) Γ. ἐπυχθεῖς.

6'. Ἐπὶ κατορθωθέντος συμβιβασμοῦ.

525. Εἰς τὸν κατορθωθέντα συμβιβασμὸν ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 477 καὶ 478 διατεταγμένα. — Ἐὰν ὅμως δὲν κατορθωθῇ συμβιβασμὸς, γίνεται περὶ αὐτοῦ ὄντομος μόνον σημείωσις ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ συντασσομένῃ ἐκθέσει.

γ'. Μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου τινός.

526. Μὴ ἐμφανισθέντος ἐνὸς τῶν διαδίκων, δὲν συντάσσεται περὶ τούτου ἔ. θεσις, ἀλλὰ σημειοῦται μόνον τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως, καὶ βεβαιοῦται ἐπὶ τοῦ κλητηρίου ἐγγράφου τοῦ ἐμφανισθέντος διαδίκου. — Εἰς τὸν μὴ ἐμφανισθέντα ἀρνεῖται ὁ δικαστής, κατ' αἴτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων, καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, πᾶσαν μεταγενεστέραν συνε-

ἔχουν τὰς πρὸς συμβιβασμὸν ἀναγκαίας ιδιότητας. — Τῆς ἀντιβλήσεως ταύτης γίνεται χρῆσις, κατὰ πρότασιν τῶν διαδίκων, τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ καὶ ἑξ' ἐπαγγέλματος. Πολ. 155. 170. 201. 202. 493. 538. 807, 5.

532. Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμὸν δὲν εἶναι ἀναγκαία, — 1. ἐπὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ὑποθέσεων, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πρωτοδικῶν. — 2. ἐπὶ παρεμπιπτούσων ὑποθέσεων, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀνταγωγῶν, καὶ ἐπὶ συζητήσεων γινομένων περὶ κοινοποιητέων διαδικαστικῶν ἐγγράφων, κατὰ τὰ ἄρθρα 554-559. — 3. ἐπὶ συνοπτικῶν καὶ κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων. — 4. ἐπὶ ἀγωγῶν ἕνεκα διακοπῆς ἢ ἐντελοῦς ἀποπεράτωσεως δίκης τινός. — 5. ἐπὶ ἀγωγῶν ἀνθρώπων ἀνικάνων πρὸς συμβιβασμὸν, καὶ περὶ ἀντικειμένων, περὶ τῶν ὑποίων δὲν συγχωρεῖται συμβιβασμός. — 6. ἐπὶ πασῶν τῶν ἀγωγῶν, περὶ τῶν ὑποίων κατὰ τὰ ἄρθρα 588, 640 καὶ 643 πρέπει νὰ ἀκουσθῇ ὁ εἰσαγγελεύς. — 7. εἰς τὴν περὶ τελῶν καὶ διεκπεραιώσεων διαδικασίαν, κατὰ τὰ ἄρθρα 240-248 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ. Πολ. 105 ε. 190. 225. 462. 475. 564. 618. 682. 720.

6'. Ἀγωγῆς ἐγγραφον.

533. Τὸ ἐγγραφον τῆς ἀγωγῆς π ε ρ ι έ χ ε ι 1), ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 136 κ. ἐπ. διαλαμβανομένων προσόντων, — 1. τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ ἐναγομένου. — 2. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 148, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου. — 3. τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ ἐνάγων νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν, καὶ τὰ περιστατικὰ, ἐπὶ τῶν ὑποίων ση- ρίξει οὗτος τὰς ἀξιώσεις του, καὶ τὸ 2) δικαίωμα τοῦ νὰ προτείνῃ αὐτὰς κατὰ τοῦ ἐναγομένου 3). — 4. τὸν νόμιμον λόγον, ἐκ τοῦ ὁποίου παράγει τὰς ἀξιώσεις του ταύτας. — 5. ἀκριβὴς περιγραφὴν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς καὶ τῆς αἰτίας, καὶ ποίαν ἀπευθύνει πρὸς τὸν ἐναγόμενον, κατὰ τε τὴν κυρίαν καὶ ἐν παραδῶ ὑπόθεσιν. — 6. τὸν προσδιορισμὸν τῆς πρὸς τὴν ἐν τῇ παραδῶ ὑπόθεσιν τοῦ ἐναγομένου προθεσμίας. — 7. τὴν σημείωσιν τοῦ

κλήτως· — 3. περί πάσης ἀγωγῆς, ἀνευ διακρίσεως τῆς πο-
 ητος καὶ τῆς ἀρμοδιότητος, ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι ἦτοι παρε-
 ειναν τὴν δικαιοδοσίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 24, ἢ ῥητῶς καθυπέ-
 ον ἑαυτοὺς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πρωτοδικῶν ὡς διαιτη-
 1. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ διαδικασία γίνεται
 ἂ τὰ ἄρθρα 105, κ. ἐπ. Πολ. 112. 113. 491. 518. 618.
 9. 727, 2.

§30. Ἄνεκ κλήτως 1) ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον τῶν
 πρωτοδικῶν α), — 1. περί προσωπικῶν καὶ εἰς κινητὰ πράγματα
 ῥομένων ἀγωγῶν, τῶν ὑποίων τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαί-
 τας πεντακασίας δραχμὰς· ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν ποσότητα
 ὁρίζεται μὲν ὑπ' ὅψιν ὅλον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς,
 λὰ μόνον ἢ πρώτη αἵτησις, χωρὶς τῶν ἐπιγενομένων τόκων,
 ὀδων, καὶ ἄλλων παρεπομένων ἀποδόσεων· — 2. περί πραγμα-
 τῶν ἀγωγῶν ἐπὶ ἀκινήτων πραγμάτων, τῶν ὑποίων τὸ ἐτή-
 ον εἰσόδημα ὁδὲν ὑπερβαίνει τὰς εἰκοσιπέντε δραχμὰς· — 3.
 τὶ συνυποσχετικῶν, ἐὰν τοῦτο συμφωνήθῃ ῥητῶς, κατὰ τὸ
 ῥρον 116. Πολ. 20. 490.

1) Γ. εἰς πρώτον καὶ τελευταῖον βαθμὴν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία εἰς συνήθεις ὑποθέσεις.

Α'. Προδικασία.

α. Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμόν.

§31. Πρὶν νὰ γίνῃ ἀπόπειρα συμβιβασμοῦ ἦτοι ἐνώπιον τοῦ
 ῥμοδίου εἰρηνοδίκου κατὰ τὰ ἄρθρα 521 κ. ἐπ. ἡ ἐνώπιον
 ὑμβιβάζοντων δικαστῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 124, καὶ πρὶν πληρω-
 ῆν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως, ἡ νόμιμος ποινὴ κατὰ τὰ ἄρ-
 ρα 125 καὶ 526, δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἐνώπιον δικαστηρίου
 πρωτοδικῶν κυρία ἀγωγή, περιέχουσα ἀφορμὴν εἰς ἐντελῶς
 αν δίκην, ἐὰν οἱ διάδικοι καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς

α) Ὁρα Δ περί εὐθυνης τῶν δῆμων ὑπὸ τὸ ἄρθρον 363 Π. Κ.
 ἰ τὸν Ν. 1 Φεβρουαρίου 1838 ὑπὸ τὸ ἄρθρον 490 Πολ.

125 και 525), ἡ τοῦ ἐγγράφου τοῦ βεβαιουῦντος, ὅτι ὁ ἀντίδικος δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν περὶ συμβιβασμοῦ συζήτησιν (125 και 526)· τοῦτο δὲ μάλιστα ἐπὶ ποιῇ ἀκυρότητος.—2. ὅλων τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων τοῦ ἐνάγοντος. Ταῦτα δύνανται μὲν νὰ ἐγχειρισθῶσι καὶ μετέπειτα, ἡ καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίᾳσιν νὰ ἐπενεχθῶσιν (ἄρθρ. 158 και 250)· ἀλλὰ τὰ ἐντεῦθεν προξενούμενα ἔξοδα ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ὁ ἐνάγων. Ὅ. 151. Πολ. 216. 395. 565.

539. Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ἐπισυνημμένων αὐτῷ (ἄρθρ. 533-538) δίδεται εἰς ἕκαστον ἐναγόμενον· ἐὰν δὲ ὁ ἐνάγων θέλῃ νὰ καλέσῃ καὶ ὁ μ ο δ (κ ο υ ς 1), καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν.—Ὁ τρόπος τῆς ἐπιδόσεως κανονίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 140 κ. ἐπομ. ὀρισμένα. Πολ. 74. 395. 496. 756, 3.

1) Γ. κοινωνιᾶς δικαιομάτων

540. Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς ἡ πρὸς ἀπάντησιν τοῦ ἐναγομένου ἡ τοῦ ὑποδίκου αὐτοῦ προθεσμία δὲν προσδιωρίσθῃ ἀκριβῶς ἢ ὁρθῶς, ἡ δὲν προσδιωρίσθῃ παντάπασιν, πρέπει τότε δυνάμει τοῦ νόμου νὰ γίνῃ ἀπάντησις ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν· ἡ δὲ προθεσμία αὕτη, ἐπὶ μεγαλητέρων ἀποστάσεων, παρεκτείνεται, καὶ λογίζεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 195 και 196 διατεταγμένα.—Τὴν προθεσμίαν ταύτην δύναται μὲν ὁ ἐνάγων νὰ παρεκτείνῃ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ συντέμῃ, ἐκτὸς τῆς ἐν κατεπειγούσαις ὑποθέσεσι διαδικασίας. Πολ. 498. 550. 565. 620. 721.

541. Ἐὰν ὁ ἐ ν ά γ ω ν 1) ἡ ὑπόδικός τις κατοικῇ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου, ἡ εἰρημένη προθεσμία συνίσταται,—1. εἰς τρεῖς μῆνας, ἐὰν οὗτοι κατοικοῦν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἡ ἐντῇ Τουρκίᾳ, ἡ ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ —2. εἰς ἑξ μῆνας, ἐὰν κατοικοῦν εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, ἡ εἰς ἄλλας ἐπικρατείας. Πολ. 145,6. 565. 793. 820.

Γ. ἐναγόμενος

542. Ἐὰν τὸ ἔγγραφο τῆς ἀγωγῆς ἐγχειρισθῇ ἐν τῇ Ἐλ-

λάδι αὐτῇ εἰς ξένον, δίδεται τότε, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 540 ἀκριβέστερον ὠρισμένα, ἡ συνήθης προθεσμία δεκατεσσάρων ἡμερῶν, ἥτις ὁμως δύναται νὰ παρεκταθῇ παρὰ τοῦ ἐνάγοντος.

γ'. Ἀπολογητήριον ἔγγραφον.

1. Ἐν γένει.

543. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου ἢ τοῦ ὁμοδίκου 1) τοῦ ἐνάγοντος, πρέπει νὰ περιέχῃ — 1. ὅλας τὰς ἀναβλητικὰς καὶ ἀνatreπτικὰς ἐνστάσεις. — 2. τὴν εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπάντησιν. — 3. τὴν ὑπάρχουσαν τυχὸν ἀνταγωγὴν. — 4. τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 148. Πολ. 553. 563 ε.

1) Γ. τῶν κοινῶν τῶν δικαιωμάτων

544. Ἐνστάσεις καὶ ἀπαντήσεις, ἐξαίρουμένων τῶν ἀνταγωγῶν, δύναται νὰ γίνουσι καὶ διὰ μεταγενεστέρων ἐγγράφων, ἢ καὶ νὰ ἐπενεχθῶσιν ἢ διορθωθῶσι καὶ εἰς τὴν πρώτην εἰσέτι ἐπὶ ἀχροατηρίου συνεδρίαισιν· ἀλλὰ τὰ ἐντεῦθεν προξενθέντα ἔρῳα πληροῖσι ὁ προξενήσας αὐτὰ ἐναγόμενος ἢ ὁμοδίκος. Πολ. 158-160. 216.

2. Ἀπάντησις.

545. Ἡ ἀπάντησις εἶναι κατάφασις ἢ ἀρνήσις τῶν παρὰ τοῦ ἐνάγοντος πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀγωγῆς του ἀναφερομένων, καὶ δὲν περιέχει νέους πραγματικούς ἰσχυρισμούς. — Ἐὰν προταθῶσι συγχρόνως ἐνστάσεις ἀναβλητικαί, θεωρεῖται ἡ ἀπάντησις ὡς μόνον κατὰ συνθήκην 1) καὶ τυχαία. — Ἡ ἀπάντησις ἐπιφέρει παρέχασιν τῆς δικαιοδοσίας.

1) Γ. ὑπὸ ὄρον

546. Κύρια προσόντα ἐκάστης ἀπαντήσεως εἶναι. — 1. εἰδικὴ ἀπάντησις πρὸς ἕκαστον οὐσιῶδες κεφάλαιον τῆς ἱστορικῆς διηγήσεως τοῦ ἐνάγοντος. — 2. θετικὴ, ῥητὴ, καὶ ἀπ' εὐθείας ἐξήγησις περὶ τῆς ἀληθείας ἢ μὴ ἀληθείας τῶν κατὰ μέρος προτάσεων 1) τοῦ ἐνάγοντος. Πολ. 585.

1) Γ. ἐκάστῳ ἰσχυρισμῷ

κληθείς παραδίει κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 540-544 ὥρισμέ-
νας προθεσμίας τὴν ἀπάντησίν του. Πολ. 72. 73. 553,6. 562.

γ'. Ἀνταρρεπτικαὶ ἐνστάσεις.

563. Ἀνταρρεπτικαὶ ἐνστάσεις εἶναι: — 1. ἡ τῆς ἀκυρότητος
πρότασις, κατὰ τὰ ἄρθρα 202 κ. ἐπ. — 2. ἡ τοῦ μὴ παραδε-
κτοῦ τῆς ἀγωγῆς, καὶ ἰδίως ἐνεκὰ συμβιβασμοῦ, τελεσιδικίου
ἀποφάσεως, παραγραφῆς, καὶ τῶν τοιούτων, κατὰ τὰ ἐν τῷ πο-
λιτικῷ νόμῳ ὥρισμένα. — Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἀπορραφίζονται
συνήθως πρὸ τῆς κυρίως ἀποφάσεως. Πολ. 274. 543. 582.

1) Γ. οὐσίας τῆς

4. Ἀνταγωγὴ.

564. Ὅσῳκις ἔχει ὁ ἐναγόμενος ἀξιώσεις κατὰ τοῦ ἐνάγοντος,
συνεχομένους ἢ μὴ μετὰ τῆς ἀγωγῆς, συγχωρεῖται ἡ ἀνταγωγὴ
πρὸς τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ, — 1. ἐὰν αὕτη ἔγινε πρωτοδίκως ἐν
τῷ σιγητῶν τῆς εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπολογίας 1, διαρκούσης εἰ-
σέτι τῆς ἐκ τῆς ἀγωγῆς προελθούσης π ρ ο δ ι κ α σ ί α ς 2; — 2.
ἐὰν ἡ ἀγωγὴ δὲν ὡμολογήθῃ ἐντελῶς 3; — 3. ἐὰν τὸ ἀντικεί-
μενον τῆς ἀνταγωγῆς δὲν ἀρξέθῃ ἐντελῶς τῆς δικαιοδοσίας
τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὡς ἐκ τῆς ἰδιαιτούσης αὐτοῦ ἰδιότητος.
— Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 561, δύναται νὰ εἰσχυθῇ μό-
νον μία κοινὴ εἰς ὅλους τοὺς δημοδίκους ἀνταγωγὴ. Πολ. 4. 19.
25. 532. 543 ε. 567 ε. 633.

1) Γ. κατὰ τὸ ἄρθρον 543 2) Γ. διδικασίας 3) Γ. καὶ

5. Κοινοποιήσεις, καὶ ἐγγραφεὶς εἰς τὸ πινάκιον.

565. Κατὰ μὲν τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 540-542 ὥρισμένην προ-
θεσίαν, ὁ ἐναγόμενος, κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 562 διαλαμ-
βανομένας προθεσμίας, καὶ ὁ κληθεὶς δημοδίκος καὶ ἐγγυητὴς τοῦ
ἐναγομένου κοινοποιεῖ 1) εἰς τὸν ἐνάγοντα καὶ εἰς τὸν δημοδίκον
αὐτοῦ ἀντίγραφον — 1. τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου, κατὰ τὰ
ἐν τοῖς ἄρθροις 543-564 διατεταγμένα. — 2. ὅλων τῶν ἀποδει-
κτικῶν ἐγγράφων τοῦ τε ἐναγομένου καὶ τῶν δημοδίκων καὶ ἐγ-
γυητῶν αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 538 ἀριθ. 2 ὥρισμένα. —

θῶν, καὶ ἂν ᾔθελον ἀντιφάσκειν πρὸς ἀλλήλους· — 3. ἐνστάσεις ὡς ἐκ τοῦ δικαίου· τρίτου εἶναι ἀπαράδεκτοι· μόνοι δὲ οἱ ἐγγυηταὶ δύνανται νὰ μεταχειρισθῶν τὰς ἐνστάσεις τοῦ κυρίως ὀφειλέτου· — 4. ἐνστάσεις καὶ ἀπάντησεις ἀποτελοῦσιν αὐτοτελεῖς καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξαρτήτους ἐκθέσεις· ὅθεν καὶ αὐταὶ αἱ πρὸς τὴν ἀπάντησιν ἀντιφάσκουσαι ἐνστάσεις εἶναι παραδεκταί, καὶ ἡ ἀπάντησις δὲν ἀναπληροῦται διὰ τῆς προτάσεως τῶν ἐνστάσεων.

6'. Ἀνακλητικαὶ ἐνστάσεις.

Ιον. Ἐν γένει.

553. Ἐνστασις ἀνακλητικὴ εἶναι ἡ πρότασις — 1. τῆς ἀναρμόδιότητος· — 2. τῆς ἐκκρεμοδικίας, ἢ τῆς συναφείας τῆς δίκης· ὅταν, δηλαδὴ, ἡ αὐτὴ, ἢ τοῦλάχιστον ἡ κυρία δίκη ᾖναι ἤδη ἐξηγημένη εἰς ἄλλο δικαστήριον· — 3. τῆς ἐγγυοδοσίας· — 4. τῆς ἢ προσηκούσης κοινοποιήσεως τῶν ἐγγράφων τῆς διαδικασίας· — 5. τῆς πρὸς ἀπογραφὴν περὶ χρεωμένων νομίμου ὠφελείας, ὅταν πρόκηται λόγος περὶ χρηρῶν, διεζευγμένων ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένων σ υ ζ ὑ γ ω ν 1), ἢ περὶ κληρονόμων· — 6. τῆς δημοδικίας ἢ ἐγγυήσεως· — 7. τῆς νομίμου ὠφελείας τῆς διαιρέσεως ἢ τῆς διζήσεως ἐπὶ διακατόχων ὑποθήκης ἢ ἐγγυητῶν, ἢ τοῦ μὴ ἐμπροσθέντος τῆς ἀπαιτήσεως κτλ. κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὁρισμένα. — Ὅλαι αὗται αἱ ἐνστάσεις ἐπάγονται πρὸ τῆς ἀπάντησεως· μετὰ δὲ ταῦτα εἶναι ἀπαράδεκτοι. Πολ. 21. 24. 73. 78. 554 ε. 560 ε. 582.

1) Γ. γυναικῶν ὑπάνδρων,

2ον. Τῆς μὴ κοινοποιήσεως τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων.

554. Ἐκαστος διάδικος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν κοινοποίησιν ὅλων τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων, καὶ νὰ ἀρνηθῇ πρὸ αὐτῆς πᾶσαν εἰς τὴν ἐπὶ ἀκροατορίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἀπάντησιν. Πολ. 391. 395. 553, 4.

555. Τὰ καθ' ἑκάστα ἐπίσημα 1) ἔγγραφα, ἢ καὶ ὅλα τὰ δικόγραφα, κοινοποιοῦνται καθ' ἑνα τῶν ἐξῆς τρόπων· — 1.

(ΤΟΜ. Α')

6'. Κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις.

1. Ἐν γένει.

580. Ἐμφανισθέντων ὅλων τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἀρχεται ἡ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις. — Ἐκαστος διάδικος ἀρχεται τῆς ὑπερασπίσεως αὐτοῦ, προσφέρων ἔγγραφον πρότασιν, ἐπιστηριζομένην εἰς τὴν ἔγγραφον προδικασίαν. Τοῦτο δὲ πράττει πρῶτον μὲν ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ἡμόδικός του, ἔπειτα ὁ ἐναγόμενος καὶ ὁ συγκαρινῶν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ἢ ὁ ἐγγυητής του. — Ἡ ἔγγραφος αὕτη πρότασις πρέπει νὰ περιέχῃ ὅλα τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 158-160 παραδεχτέα εἰσέτι νέα ἢ διωρθωμένα αἰτήματα, καὶ νὰ κατατίθεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἔγγράφων εἰκοσιτέσσαρας, εἰ δυνατόν, ὥρας πρὸ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 559. Πολ. 432. 158. 459. 473. 559. 568.

581. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐγγράφου ταύτης προτάσεως, ἔχει ἕκαστος διάδικος, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, τὸ δικαίωμα νὰ τὴν σαφηνίσῃ προφορικῶς, καὶ νὰ τὴν ἀναπτύξῃ περαιτέρω. — Ὁ ἐνάγων ἀνταπολογεῖται προφορικῶς ὁ ἐναγόμενος ἐπανταπολογεῖται, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, μέχρις ὅτου κηρυχθῇ ἡ συζήτησις ὡς πεπαυμένη, κατὰ τὸ ἄρθρον 172. — Μετὰ ταῦτα ἀγορεύει ὁ εἰσαγγελεὺς, μεθ' ὃ ἤτοι ἔπεται παραχρῆμα ἡ ἀπόφασις, ἢ ἀναβάλλεται εἰς περαιτέρω διάσκεψιν, ἢ καὶ, ἐπὶ δυσχερεσιῶν συζητήσεων, διατάσσεται ἔγγραφος διαδικασία. — Ο. 84. Πολ. 462. 464. 614. ε. 643.

2. Ἐνστάσεις.

582. Αἱ ἐνστάσεις γίνονται κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν 1)· —

1. αἱ ἐξαιρέσεις κατὰ τὰ ἄρθρα 36 κ. ἐπ. 2)·
2. ἡ τῆς ἀναρμοδιότητος ἐνστάσις 3)· —
3. ἡ τῆς ἀκυρότητος 4)· —
4. ἡ τῆς ἐγγυοδοσίας, κατὰ τὰ ἄρθρα 78 κ. ἐπ. 5)· —
5. ἡ τῆς πρὸς ἀπογραφὴν νομίμου ὠφελείας τῶν κληρονόμων, χηρῶν, ἐκτεθειμένων ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένων συζύγων 6)·
6. αἱ λοιπαὶ ἀναδλητικαὶ ἐνστάσεις 7)·
7. ὅλαι αἱ ἀνταρρεπτικαί. — Αἱ ἀπὸ τοῦ άρθρου 1-3 ἐνστάσεις ἀπο-

συνεδριάσεως, πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. — Παραλειφθείσης ἡ βραδέως γενομένης τῆς παρακαταθέσεως ταύτης, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφάνηται τὴν ἀναβολὴν, κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ νὰ πράξῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 459. Πολ. 580. 586.

3ον. Τῆς νομίμου ὠφελείας τῆς ἀπογραφῆς.

560. Πᾶς κληρονόμος, πᾶσα χήρα, διεζευγμένη, ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένη σύζυγος, δύναται ν' ἀπαίτησῃ 1) προθεσμίαν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνόρξεως τῆς κληρονομίας, ἢ τῆς διαλύσεως τῆς τῶν κτημάτων συγκοινωνίας, διὰ νὰ κάμῃ ἀπογραφὴν, καὶ νὰ ἐκφρασθῇ περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἡ ἀναβολῆς 2) τῆς κληρονομίας, ἢ τῆς τῶν κτημάτων συγκοινωνίας. — Ἐὰν κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν προκύψωσι δισταγμοί, ἐνεργοῦνται τὰ περὶ παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων καὶ περὶ ἀνακοπῶν ἐν γένει ὠρισμένα. — 3) Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἀρχοῦνται αἱ πρὸς ἐγγείρισιν τῆς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου ἐν τοῖς ἄρθροις 540-544 ὠρισμέναι προθεσμίαι. Πολ. 194. 474. 553. 756. 4074 ε.

1) Γ. νὰ ἐπικαλεσθῇ 2) Γ. ἀποβελθῇ 3) Γ. μόνον

4ον. Τῆς ἐγγυήσεως καὶ τῆς δημοδικίας.

561. Κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 540-544 ὠρισμένην προθεσμίαν, καὶ ὑπὸ τὰς αὐτόθι ἀναφερομένους ἐπιζημίους συνεπείας, ὀνομάζει καὶ προσκαλεῖ ὁ ἐναγόμενος ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τοὺς δημοδίκους τοῦ ἐνάγοντος, καὶ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ δημοδίκους καὶ ἐγγυητάς· ἕκαστος δὲ τούτων αὖθις, ἐν τῇ αὐτῇ προθεσμίᾳ, τοὺς ἐπολοίπους δημοδίκους καὶ ἐγγυητάς. — Μόνον κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ ἀρχεται ἡ προθεσμία αὕτη βραδύτερον. Πολ. 72. 73. 553.

562. Ὁ ἐναγόμενος παραδίδει εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κλητέων δημοδίκων καὶ ἐγγυητῶν, συγχρόνως μὲ τὴν κλῆσιν, καὶ ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ἐπισυνημμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 539, ἕκαστος δὲ

588. Μόνο 1) εἰς τὰς ἐρεῖζης περιπτώσεις 2) δύνανται τὸ δικαστήριον ἀμαχούσαν 3) τὸν εἰσπγγελέα, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν. — 1. ἐὰν πρόκηται περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς κυβερνήσεως, τοῦ ἐθνικοῦ κτήματος, δήμεων, συζημάτων 4), ἢ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων, ἢ ἐν γένει περὶ τῆς κοινῆς εὐταξίας. — 2. ἐπὶ δίκης ἀθρόων, οἱ ὅποιοι, κατὰ τὰ ἀρθρα 74 καὶ 75, δὲν δύνανται νὰ παρασχεθῶσιν αὐτεξουσίως ἐπὶ δικαστηρίου, ἢ ἐπὶ δίκης ἀφρώσης ἀπόντας, ἢ ἄλλους ὑπὸ κηδεμονίαν διατελούντας ἄνθρώπους. — 3. συζητήσεως προκειμένης περὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπων, κηδεμόνων, καὶ ἄλλων ἐπιμελητῶν πρὸς κηδεμονίαν ἀσώτων, νοσούντων τὰς ψυχὰς κτλ. — 4. δικηγμῶν προκειμένων περὶ δικαστοῦ τινος, ἢ τοῦ ὄλου δικαστηρίου, ἢ περὶ τινος μάρτυρος, ἢ ἐμπειροτέχου. — 5. ἐπὶ ἀγωγῶν κακοδικίου (ἀρθρ. 56 κ. ἐπ.) γινομένων κατὰ δικαστηρίων, δικαστῶν, εἰσπγγελέων, δικαστικῶν γραμματέων, δικηγόρων, καὶ ἐν γένει δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ἔνεκεν ἀποζημιώσεως. — 6. ἐπὶ χωρισμοῦ τῶν κτημάτων. — 7. ἐπὶ χωρίσεως ἀπὸ τῆς τραπεζίης καὶ τῆς κοίτης. — 8. ἐπὶ διαζυγίων. — 9. ἐπὶ ἀγωγῶν ἔνεκεν ἀποδοκιμασιῶν ἢ μὴ ἀναγνωρισέων πράξεων δικασικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἀρθρων 464 κ. ἐπ. — 10. γινομένης διαδοχασίας περὶ ἐγγράφων προσβαλλομένων ὡς μὴ γνησίων ἢ πλαστῶν. — 11. ἐπὶ συζητήσεων περὶ κατατάξεως. — 12. ἐπὶ πάσης ὑποψίας κολασίμου πράξεως. Πολ. 10. 24 ἐ. 34. 37. 42. 53. 407. 163. 259. 440. 643. 656. 676. 682. 689. 804. 950. 991 ἐ. 1048.

1) Γ. παρέλκει τὸ μόνο 2) Γ. δὲν 3) Γ. εἰμὴ ἀφροῦ ἀκούση 4) Γ. καθ' ἑαυμάτων

589. Ἐν περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ἀριθ. 42, δ εἰσπγγελεὺς ὀφείλει νὰ λάβῃ ἀνυπερθέτως ὅλα τὰ ἀνήκοντα μέτρα πρὸς θεθαίωσιν τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τὴν πρᾶξιν, καὶ πρὸς κράτησιν 1) τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ, χρείας καλούσης, νὰ ζητήσῃ, κατὰ τὰ ἀρθρα 10 κ. 11, τὴν διὰ κρην 2) τῆς πολιτικῆς διαδικασίας. Ὁ. 95.

1) Γ. σάλληψιν 2) Γ. ἀναστολήν

δ'. Μὴ ἐμφάνις.

1. Ὅλων τῶν διαδίκων.

590. Μὴ ἐμφανισθέντος κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς δίκης, μήτε τοῦ ἐνάγοντος, μήτε τοῦ ἐναγομένου, δικηγράφεται ἡ ὑπόθεσις ἐκ τοῦ πινακίου, καὶ πρᾶττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 200 ὠρισμένα. Πολ. 200. Ὁ. 269.

2. Τοῦ ἐνάγοντος.

591. Ἐὰν μόνος ὁ ἐνάγων καὶ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, ἀπειθῶντες, δὲν ἐμφανισθῶσι, τὸ δικαστήριον δικάζει ἐρήμην τὸν ἐνάγοντα, εἰς δὲ τὸν ἐμφανισθέντα ἐναγόμενον, ἀφοῦ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 580-583 ὠρισμένα, ἐπιδικάζονται ὅλαι αἱ προτάσεις του, καὶ ἂν δὲν ἤθελε παραστήσῃ ἀπολογητήριον ἐγγραφον.

3. Τοῦ ἐναγομένου.

592. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, ἢ τις τῶν κληθέντων κοινωνῶν τῶν δικαιωμάτων ἢ τῶν ὑποχρεώσεων (ἑμοδίκων) ἢ ἐγγυητῶν 1), τὸ δικαστήριον, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐνάγοντος, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐξετάζει πρὸ πάντων, ἂν ἡ κλῆσις ἐξεδόθη κατὰ τὰ ἄρθρα 540-542 κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἐλλείψις, καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ διατάσσεται νέα κλῆσις. Πολ. 246. 155. 470. 503.

1) Γ. δὲν ἐμφανισθῇ.

593. Ἐὰν ἐκλήθησαν πλείονες διάδικοι, κατὰ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν διάφοροι κλήσεως προθεσμίας, γίνεται 1) μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς μικροτέρας προθεσμίας ἐρήμη δίκη, καὶ ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον καθ' ὅλων διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Τὰ ἔξοδα πλειόνων ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἐρήμην ἐκδεδομένων ἀποφάσεων δὲν ἀποδίδονται, ἀλλὰ ζημιοῦται ταῦτα ὁ γενόμενος αἰτίας αὐτῶν διάδικος ἢ πληρεξούσιός του. Πολ. 496. 246.

1) Γ. μόνον

594. Ἐὰν ἡ κλῆσις παρεδόθῃ 1) κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον καὶ τύπον, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα ἡ συζήτησις.

κληθείς παραδίδει κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 540-544 ὥρισμέ-
νας προθεσμίας τὴν ἀπάντησίν του. Πολ. 72. 73. 553, 6. 562.

γ'. Ἀνατρεπτικαὶ ἐνστάσεις.

563. Ἀνατρεπτικαὶ ἐνστάσεις εἶναι — 1. ἡ τῆς ἀκυρότητος
πρότασις, κατὰ τὰ ἄρθρα 202 κ. ἐπ. — 2. ἡ τοῦ μὴ παραδε-
κτοῦ τῆς ἀγωγῆς, καὶ ἰδίως ἐνεκὰ συμβιβασμοῦ, τελεσιδικίου
ἀποφάσεως, παραγραφῆς, καὶ τῶν τοιούτων, κατὰ τὰ ἐν τῷ πο-
λιτικῷ νόμῳ ὥρισμένα. — Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἀποφασίζονται
συνήθως πρὸ τῆς κυρίως 1) ὑποθέσεως. Πολ. 274. 543. 582.

1) Γ. οὐσίας τῆς

4. Ἀνταγωγή.

564. Ὅσακις ἔχει ὁ ἐναγόμενος ἀξιώσεις κατὰ τοῦ ἐνάγοντος,
συνεχομένας ἢ μὴ μετὰ τῆς ἀγωγῆς, συγχωρεῖται ἡ ἀνταγωγή
πρὸς τὸ αὐτὸ δικαστηρίον, — 1. ἐὰν αὕτη ἐγινε πρωτοδίκως ἐν
τῷ ἐγγράφῳ τῆς εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπολογίας 1), διαρκούσης εἰ-
σέτι τῆς ἐκ τῆς ἀγωγῆς προελθούσης προδικασίας 2). — 2.
ἐὰν ἡ ἀγωγή δὲν ὡμολογήθῃ ἐντελῶς 3). — 3. ἐὰν τὸ ἀντικεί-
μενον τῆς ἀνταγωγῆς δὲν ἀφῆρέθῃ ἐντελῶς τῆς δικαιοδότησεως
τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὡς ἐκ τῆς ἰδιαζούσης αὐτοῦ ιδιότητος.
— Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 561, δύναται νὰ εἰσχυθῇ μό-
νον μία κοινὴ εἰς ὅλους τοὺς δημοδίκους ἀνταγωγή. Πολ. 4. 19.
25. 532. 543 ε. 567 ε. 633.

1) Γ. κατὰ τὸ ἄρθρον 543 2) Γ. διδικασίας 3) Γ. καὶ

5. Κοινοποιήσεις, καὶ ἐγγραφή εἰς τὸ πινάκιον.

565. Κατὰ μὲν τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 540-542 ὥρισμένην προ-
θεσίαν, ὁ ἐναγόμενος, κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 562 διαλαμ-
βανομένας προθεσμίας, καὶ ὁ κληθείς δημοδίκος καὶ ἐγγρητῆς τοῦ
ἐναγομένου κοινοποιεῖ 1) εἰς τὸν ἐνάγοντα καὶ εἰς τὸν δημοδίκον
αὐτοῦ ἀντίγραφον — 1. τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου, κατὰ τὰ
ἐν τοῖς ἄρθροις 543-564 διατεταγμένα. — 2. ὅλων τῶν ἀποδει-
κτικῶν ἐγγράφων τοῦ τε ἐναγομένου καὶ τῶν δημοδίκων καὶ ἐγ-
ρητῶν αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 538 ἀριθ. 2 ὥρισμένα. —

Ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως 2) κανονίζεται κατὰ τὰς ἀρχὰς 440 κ. ἐπ. Πολ. 395. 568.

1) Γ. ἐπιτίδει 2) Γ. ἐπιδόσεως

566. Ἐὰν δὲν γίνῃ ἀπάντησις, ἔχει ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ὁμόδικος αὐτοῦ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, ἀμέσως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ πραηγουμένῳ ἀρθρῳ ἀναφερομένης προθεσμίας, τὴν εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφῇ τῆς δίκης. Πολ. 570.

567. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ὁμόδικος αὐτοῦ ἀμέσως 1) μετὰ τὴν παράδοσιν 2) τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου, ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἀρθρῳ 159 διαλαμβανόμενας ἐπιζημίους συνεπείας. — Ἐὰν δὲ μολοντοῦτο προτιμᾷ νὰ ἀπαντήσῃ ἐγγράφως εἰς τὰς γενομένας τυχὸν ἐνστάσεις καὶ ἀνταγωγὰς, ἔχει ἐπὶ τούτου προθεσμίαν ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου. Πολ. 564. 580.

1) Γ. καὶ ἀμέσως 2) Γ. ἐπίδοσιν

δ'. Ἐγγραφοῦ τῆς ἀνταπολογίας.

568. Ἡ ὅλη ὑπεράσπισις κατὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου πρέπει νὰ γίνεταί δι' ἑνὸς καὶ μόνου ἐγγράφου (ἀνταπολογητηρίου), κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 543 καὶ 544 ὁρισμένα. — Εἰς τὰς ἐνστάσεις καὶ τὴν εἰς τὴν ἀγωγὴν, ἀπάντησιν καὶ ὡς καὶ 1) τὴν εἰς τὰς ἐνστάσεις τοῦ ἐναγομένου ἀπάντησιν καὶ ἀνταπολογίαν 2), ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 545-563 καὶ 565 διατεταγμένα. — Ἐπανταγωγὴ δὲ δὲν συγχωρεῖται.

1) Γ. ὡς πρὸς τὰς εἰς τὴν ἀνταγωγὴν ἐνστάσεις καὶ τὴν ἀπάντησιν, καθὼς καὶ ὡς πρὸς 2) Γ. ἀντίστασιν

569. Ἐὰν κατὰ τὸ ἀρθρον 566 δὲν ἔγινεν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀνταπολογία, ἐγγράφεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ πινάκιον, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὁρισμῶν τῶν ἀρθρῶν 459 καὶ 567. — Περιττῶς διαμοιβὴ ἐγγράφων δὲν γίνεται, καὶ, ἂν γίνῃ μολοντοῦτο, δὲν ἀποδίδονται τὰ ἔξοδα. Πολ. 216. 710.

ε. Πινάκιον.

570. Ἀναγγελλαντος τὸ πρᾶγμα διαδίκου τινὸς, ὁ γραμμα-

τεύς τοῦ δικαστηρίου ἐγγράφει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον, σημειῶν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 571 ἀριθ. 1· καὶ 2. διαλαμβανόμενα, καὶ, ἂν ἡ ἀγγελία ἐγίνε πρόωρα ἀπεναντίας τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 566-569 ὠρισμένων, τὴν διαγράφει πάλιν ἐξ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην προερχομένων δισταγμῶν ἀποφασίζει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου. Ὑ. 263. Πολ. 621. 727. 735.

571. Τὸ πινάκιον εἶναι βιβλίον ἡριθμημένον κατὰ σελίδας, καὶ μονογραφημένον παρὰ τοῦ προέδρου, εἰς τὸ ὅποιον ἐγγράφονται κατὰ συνέχειαν καὶ ἀνευ διαλειμάτων α) — 1. ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς ἀγγελίας· — 2. τὸ ὄνομα τῶν διαδίκων, τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης· — 3. ἡ ἡμέρα τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησεως. Ὑ. 263.

572. Μετὰ πᾶσαν συζήτησιν διαγράφει ὁ πρόεδρος ἐκ τοῦ πινακίου τὴν ὑπόθεσιν· ὁσάκις δὲ πρόκειται νὰ συζητηθῇ αὕτη ἐκ νέου, ἐγγράφεται αὐθις ἐκάστοτε, κατὰ τὸ ἄρθρον 570, εἰς τὸ πινάκιον. Ὑ. 269.

573. Τὸ πινάκιον εἶναι πάντοτε ἐκτεθειμένον, πρὸς πληροφориαν τῶν διαδίκων, τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, καὶ τοῦ εἰσαγγελέως.

574. Ἀταξία κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πινακίου τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον δέκα μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, ἐπιβαλλόμενον εἰς τὸν γραμματέα. — Ὁ εἰσαγγελεὺς βεβαιώνει τὰς ἀταξίας δι' ἐκθέσεως, καὶ φροντίζει περὶ τῆς τιμωρῆσεως. Πολ. 204.

575. Ἡ εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφή δίκης τινὸς ἐπιφέρει, — 1. μετὰ τὴν πολλῶν ἐπίσης ἀρμοδίων δικαστηρίων, τὴν κατὰ τὸ

α) Διτ. 4 Φεβρουαρίου 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας. Ἰσοδείγμα τοῦ βιβλίου τοῦ πινακίου, ἀρθρ. 263. Ὑ.

ἀριθμὸς	ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ἀγγελίας.	ὄνομα ἐπώνυμον καὶ κατοικία τῶν διαδίκων καὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.	ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.	ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει γίνεαι ἡ συζήτησις.
---------	-----------------------------	--	----------------------------	--

ἄρθρον 23 προτίμησιν· — 2. τὸ ἀμετάβλητον τῆς δικαιοδοσίας, καὶ ἐὰν ὁ ἐναγοόμενος, διαρκούσης τῆς δίκης, ᾗθελε μεταβάλη τὴν, εἰς ἥν ὑπάγεται, δικαιοδοσίαν· — 3. τὴν εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ κατὰ τῶν κληρονόμων μετάδοσιν τῶν ἀγωγῶν, καὶ ἐὰν αὗται ὡς ἐκ τῆς ιδιότητός των δὲν ᾗθελον ἄλλως μεταδῆ εἰς τοὺς κληρονόμους, ἐξαιρουμένων τῶν ἀ π λ ὡς 1) προσωπικῶν ἀγωγῶν. Πολ. 23.

1) Γ. καθαρῶς

576. Ἐπὶ τέλους ἐκάστης ἐβδομάδος εἰς ὥραν προσδιωρισμένην πρότερον, ὁ πρόεδρος προσδιορίζει ἐπὶ τοῦ πινακίου, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῆς εἰσαγωγῆς σειρὰν, τὰς ὑποθέσεις, αἵτινες μέλλουσιν νὰ συζητηθοῦν τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα, κατὰ τὸ ἄρθρον 571 ἀριθ. 3. Πολ. 710. Ὁ. 264. 265.

ς'. Τοιχοκόλλησις τῶν πρὸς συζήτησιν προσδιωρισμένων δικῶν·

577. Περιλήψεις, ἐξαγομένη ἐκ τοῦ πινακίου, ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ προέδρου, καὶ περιέχουσα τὰς πρὸς συζήτησιν προσδιορισθείσας δίκας, τοιχοκολλᾶται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Ὁ. 266.

578. Ἡ ἐν τῷ πρηνουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη τοιχοκόλλησις ἐπιφέρει τὴν εἰς τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς πληρεξουσίους αὐτῶν κοινοποίησιν· ὁκτὼ δὲ ἡμέρας μετ' αὐτὴν δύναται νὰ γίνῃ ἐναρξὶς τῆς συζητήσεως, ἀνευ περαιτέρω κλήσεως. — Ἐξαιροῦνται μόνον κατεπείγουσαι καὶ συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες πρέπει νὰ συζητοῦνται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ πρὸ πασῶν τῶν ἄλλων, καὶ ἂν δὲν ᾗθελον περιέχεσθαι παντάπασιν ἐν τῇ εἰρημένῃ τοιχοκολλήτῃ κοινοποιήσῃ. Ὁ. 267. Πολ. 138. 623. 727.

Β'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

α. Ἐκφώνησις τῆς ὑποθέσεως.

579. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία ἄρχεται, ἐκφωνοῦντος τοῦ κλητῆρος τὰς ὑποθέσεις. — Πρῶτον ἐκφωνοῦνται αἱ συνοπτικαὶ (ἄρθρ. 578), καὶ ἔπειτα αἱ λοιπαὶ ὑποθέσεις, κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 577 καὶ 711 ἀναφερομένην σειρὰν, καὶ γίνεται ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἡ περὶ αὐτῶν συζήτησις. Ὁ. 266. 267. 268.

6'. Κατ' αντιμωλίαν συζητήσεις.

1. Ἐν γένει.

580. Ἐμφανισθέντων ἔλων τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἀρχεται ἡ κατ' αντιμωλίαν συζήτηςις. — Ἐκαστος διάδικος ἀρχεται τῆς ὑπερασπίσεως αὐτοῦ, προσφέρων ἔγγραφον πρότασιν, ἐπιστηριζομένην εἰς τὴν ἔγγραφον προδικασίαν. Τοῦτο δὲ πράττει πρῶτον μὲν ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ἐμώδικός του, ἔπειτα ὁ ἐναγόμενος καὶ ὁ συγκαινωνὸς τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ἢ ὁ ἐγγρητής του. — Ἡ ἔγγραφος αὕτη πρότασις πρέπει νὰ περιέχῃ ὅλα τὰ κατὰ τὰ ἀρθρα 158-160 παραδεκτέα εἰσέτι νέα ἢ διωρθωμένα αἰτήματα, καὶ νὰ κατατίθεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων εἰκοσιτέσσαρας, εἰ δυνατόν, ὥρας πρὸ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως, κατὰ τὸ ἀρθρον 559. Πολ. 432. 158. 459. 473. 559. 568.

581. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐγγράφου ταύτης προτάσεως, ἔχει ἕκαστος διάδικος, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, τὸ δικαίωμα νὰ τὴν σαφηνίσῃ προφορικῶς, καὶ νὰ τὴν ἀναπτύξῃ περαιτέρω. — Ὁ ἐνάγων ἀνταπολογεῖται προφορικῶς ὁ ἐναγόμενος ἐπανταπολογεῖται, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, μέχρις ὅτου κηρυχθῇ ἡ συζήτηςις ὡς πεπαυμένη, κατὰ τὸ ἀρθρον 172. — Μετὰ ταῦτα ἀγορεύει ὁ εἰσαγγελεὺς, μεθ' ὃ ἤτοι ἔπεται παρὰ χρεῖμα ἡ ἀπόφασις, ἢ ἀναβάλλεται εἰς περαιτέρω διάσκεψιν, ἢ καὶ, ἐπὶ δυσχερεστέρων συζητήσεων, διατάσσεται ἔγγραφος διαδικασία. — Ο. 84. Πολ. 462. 464. 614. ε. 643.

2. Ἐνστάσεις.

582. Αἱ ἐνστάσεις γίνονται κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν 1). — 1. αἱ ἐξαιρέσεις κατὰ τὰ ἀρθρα 36 κ. ἐπ. 2). 2. ἡ τῆς ἀναρμοδιότητος ἐνστάσις 3). — 3. ἡ τῆς ἀκυρότητος 4). — 4. ἡ τῆς ἐγγυοδοσίας, κατὰ τὰ ἀρθρα 78 κ. ἐπ. 5). — 5. ἡ τῆς πρὸς ἀπογραφὴν νομίμου ὠφελείας τῶν κληρονόμων, χηρῶν καὶ διεζευγμένων ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένων συζύγων 6). — 6. ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἀναβλητικαὶ ἐνστάσεις 7). 7. ὅλαι αἱ ἀνάτρεπτικαί. — Αἱ ἀπὸ τοῦ ἀρθρου 1-3 ἐνστάσεις ἀπο-

εβραϊσμένου τὴν ἔχθρην εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου· ἐκεῖθεν δὲ παραλαμβάνονται παρὰ τῶν διαδίκων. Πολ. 188. 596.

1) Γ. ποτὶ 2) Γ. ἐπίδωκεν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Διαδικασία ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις.

Α'. Περιπτώσεις τῶν συνοπτικῶν δικῶν.

618. Ὡς συνοπτικὰ ὑποθέσεις θεωροῦνται, — 1. τὰ πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου λαμβανόμενα προφυλακτικὰ μέτρα, αἱ παρεμπίπτουσαι ὑποθέσεις, αἱ ἐφέσεις ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικῶν, καὶ ἄλλαι παραπλήσοι κατεπεύγουσαι ὑποθέσεις· — 2. προσωπικαὶ ἀγωγαί, στηριζόμεναι εἰς εὐκρινῆ, κατὰ τύπον ἀποδεικτικὸν συντεταγμένα, καὶ ἀναμφισβήτητα ἔγγραφα· — 3. προσωπικαὶ ἀγωγαί, τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας δραχμὰς, καὶ ἐὰν δὲν ᾔθελεν ὑπάρχει ἔγγραφος ἀπόδειξις· — 4. διαφοραὶ περὶ συμβολαίων ἐνοικιάσεως καὶ μισθώσεως κτημάτων, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ὑπάγονται κατὰ τὸ ἄρθρον 490 ἀριθ. 9 εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν. — 5. διαφοραὶ περὶ διακατοχῆς, καθ' ὅσον δὲν 1) πρόκειται περὶ διατηρήσεως διακατοχῆς ὑπαρχούσης μέχρι τοῦδε, περὶ ἀνγκήσεως ἀφαιρέσεως, ἢ ἀφαιρέσεως διακατοχῆς, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ ἀντίδικος κατὰ παράκλησιν. Ὁ. 246. Πολ. 490, 9· 634, 1. 638. 655. 658. 679. 734. 874. 944. 925. 934. 4027. 1042.

1) Γ. παρέλκει ὁ δὲ ν

Β'. Προδικασία.

619. Περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 533-539 ὀρισμένα, ἐξαιρουμένου τοῦ ἀριθ. 6 τοῦ ἄρθρου 533, καθότι, ἀντὶ τῶν ἐκεῖ διατεταγμένων, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ προθεσμία πρὸς τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐμφάνισιν, καὶ ἔκτος ἐκεῖνων, ὅσα διετάχθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 538 ἀριθ. 1 περὶ τῶν συμβιβαστικῶν πράξεων, κατὰ τὸ ἄρθρον 534 ἀριθ. 3. Πολ. 644.

620. Ἐν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως δὲν προσδιορίσθη ἀκριβῶς ἢ ὁρθῶς, ἢ δὲν προσδιορίσθη παντάπασιν, ἡμέρα τῆς ἐμφανίσεως εἶναι τότε κατὰ νόμον ἢ ἀπὸ τῆς παραδόσεως 1) τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς τοῖσι τῇμέραι· ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται, ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων, κατὰ τὰ διὰ τῶν ἀρθρων 495 καὶ 496 ὠρισμένα. — Ὁ ἐνάγων δύναται μὲν νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν προθεσίαν αὐτὴν ἐν τῷ ἐγγράφῳ, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ τὴν συντέμῃ. Πολ. 498. 560. 721.

1) Γ. ἐπιδόσεις

624. Μόνον ἐπικειμένου κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, εἴη ὁ πρόεδρος τὸ δικαίωμα, καθυποβληθείσης μετὰ τῆς ἀναβολῆς θεθαίσεως τοῦ κινδύνου τούτου, καὶ δοθείσης παρὰ τοῦ αἰτούντος ἐγγυήσεως ἕνεκα τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, νὰ συντέμῃ τὴν διὰ τοῦ ἀρθρου 620 ὠρισμένην προθεσίαν, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν αὐτὴν ἔτι ἡμέραν καὶ εἰς ὥραν βελητή, ἔαν ἡ κοινοποίησις τῆς κλήσεως καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ διαδίκου ᾗται εἰσέτι δυνατή. Πολ. 23. 493. 726. 735. 766. 774. 822. 840. 4018. 1033.

622. Κατὰ τοιαύτης διαταγῆς τοῦ προέδρου δὲν γίνεται οὔτε ἀνακοπὴ οὔτε ἐκκλήσις. — Ἐγγειριζομένου τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται ἡ θεθαίσις τοῦ κινδύνου καὶ τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως, ἢ τὸ ἔγγραφον αὐτὸ στῆς ἐγγυήσεως, καὶ ἡ ἐπὶ τούτου ἐκδοθεῖσα διαταγὴ τοῦ προέδρου, ἥτοι ἐν ἀντιγράφῳ, ἢ καὶ ἐν πρωτοτύπῳ. Πολ. 624. 638. 724 ε.

623. Περαιτέρω ἔγγραφος προδικασία δὲν γίνεται, ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις δύναται ἀμέσως μετὰ τὴν παράδοσιν 1) τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ πινάκιον, καὶ νὰ συζητηθῇ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 649-621 ὠρισμένων προθεσμιῶν πρὸ πάσης ἄλλης ὑποθέσεως κατὰ τὸ ἀρθρον 579. Περὶ τοῦ πινακίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 570-578 ὠρισμένα· περὶ δὲ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 580-611. Πολ. 727.

1) Γ. ἐπίκεισιν

1) Γ. σὺλληψιν 2) Γ. ἀναστολήν

δ'. Μὴ ἐμφάνισις.

1. Ὅλων τῶν διαδίκων.

590. Μὴ ἐμφανισθέντος κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς δίκης, μήτε τοῦ ἐνάγοντος, μήτε τοῦ ἐναγομένου, δικηγράφεται ἡ ὑπόθεσις ἐκ τοῦ πινακίου, καὶ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 200 ὡρισμένα. Πολ. 200. Ὁ. 269.

2. Τοῦ ἐνάγοντος.

591. Ἐὰν μόνος ὁ ἐνάγων καὶ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, ἀπειθῶντες, δὲν ἐμφανισθῶσι, τὸ δικαστήριον δικάζει ἐρήμην τὸν ἐνάγοντα, εἰς δὲ τὸν ἐμφανισθέντα ἐναγόμενον, ἀφοῦ συζητηθῇ ἡ ὑπόθεσις, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 580-583 ὡρισμένα, ἐπιδικάζονται ὅλαι αἱ προτάσεις του, καὶ ἂν δὲν ᾔθελε παραστήσῃ ἀπολογητήριον ἐγγραφον.

3. Τοῦ ἐναγομένου.

592. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, ἢ τις τῶν κληθέντων κοινωνῶν τῶν δικιωμάτων ἢ τῶν υποχρεώσεων (ὁμοδίκων) ἢ ἐγγυητῶν 1), τὸ δικαστήριον, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐνάγοντος, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐξετάζει πρὸ πάντων, ἂν ἡ κλῆσις ἐξεδόθη κατὰ τὰ ἄρθρα 540-542 κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἁλειψις, καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ διατάσσεται νέα κλῆσις. Πολ. 246. 155. 470. 503.

1) Γ. δὲν ἐμφανισθῇ.

593. Ἐὰν ἐκλήθησαν πλείονες διάδικοι, κατὰ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν διάφοροι κλήσεως προθεσμιαί, γίνεται 1) μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς μικροτέρας προθεσμίας ἐρήμη δίκη, καὶ ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον καθ' ὅλων διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Τὰ ἔξοδα πλειόνων ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἐρήμην ἐκδοδομένων ἀποφάσεων δὲν ἀποδίδονται, ἀλλὰ ζημιοῦται ταῦτα ὁ γενόμενος αἴτιος αὐτῶν διάδικος ἢ πληρεξούσιός του. Πολ. 496. 246.

1) Γ. μόνον

594. Ἐὰν ἡ κλῆσις παρὰ τὸν προσήκοντα χρόνον καὶ τύπον, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα ἡ συζήτηση.

ἐκτελέσεως νικώσης δριστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ αὐτοῦ· — 3. διὰ συμβιδιασμοῦ περὶ τῆς ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεως· — 4. ὅταν ὁ κίνδυνος ἀπομακρυνθῇ ἥτοι δι' ἐγγυοδοσίας, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον. Πολ. 1032.

628. Ἡ περὶ ἀναίρεσως 1) τοιούτων μέτρων πρότασις γινεταί 2) κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ περὶ διατάξεως αὐτῶν. Πολ. 1041.

1) Γ. καταργήσις 2) Γ. συζητεῖται

Ε'. Διαφοραὶ περὶ διακατοχῆς.

629. Περὶ τῶν ἐνεκα διακατοχῆς ἀγωγῶν ἰσχύουσιν αἱ ἐξῆς ἀρχαί· — 1. ἐὰν αἱ ἀγωγαὶ αὗται ἀφορῶσι διατάραξιν διακατοχῆς, ἢ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς ἐνὸς ἔτους καὶ ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ τῆς διαταράξεως ἢ ἀποβολῆς· βραδύτερον εἶναι ἀπαράδεκτοι· — 2. αἱ ἀγωγαὶ αὗται δύνανται νὰ συζητηθῶσι παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς, καὶ ὅταν, κατὰ τὸ ἄρθρον 490 ἀριθ. 6, ὁ εἰρηνοδίκης ἐλάβῃ προσωρινὰ μέτρα· — 3. ἀγωγαὶ περὶ διακατοχῆς καὶ κυριότητος δὲν δύνανται νὰ γενῶσι συνάμα· καί, ἐξαιρουμένων νέων διαταράξεων τῆς διακατοχῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ κυριότητος δίκης, δὲν εἰμπορεῖ τις νὰ ἐπανέλθῃ πλεόν εἰς τὴν περὶ διακατοχῆς δίκην μετὰ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν· — 4. ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται ἐπὶ διαφορῶν ἐνεκα διακατοχῆς νὰ παραστήσῃ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν, εἰμὴ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς περὶ τῆς διακατοχῆς δίκης· ἐὰν δὲ κατεδικάσθῃ, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως. Πολ. 187. 529.

630. Ἐὰν ὁ ἐνάγων εἰμπορῇ νὰ βεβαιώσῃ ἀρχοῦντως διατάραξιν τῆς διακατοχῆς, ἢ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, ἀφ' ἧς δὲν παρῆλθεν εἰσέτι ἐν ἔτος, ἢ τὴν ἐξ ἀπλῆς παρακλήσεως διακατοχὴν τοῦ ἐναγομένου, ἀπαγορεύεται, ἀπειλουμένης μιᾶς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 884 προσδιοριστέων ποινῶν, πᾶσα περαιτέρω διατάραξις τῆς διακατοχῆς, καὶ διατάσσεται, ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης, ἢ εἰς τὴν διακατοχὴν ἐγκατάστασις τοῦ ἀποβληθέντος ἐνάγοντος, ἢ ἡ παράλειψις τῆς ἐξ ἀπλῆς παρακλήσεως διακατοχῆς. — Ἐὰν δὲν

δπάρχῃ βεβαίωσις τῆς διαταρᾶσεως, τῆς ἀποβολῆς, ἢ τῆς ἐκ παρακλήσεως διακατοχῆς, παραπέμπεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν τακτικὴν διαδίκασίαν. Πολ. 883.

631. Ἐὰν ἀμφοτέρωι οἱ διάδικοι διακατέχουν, προστατεύεται ὁ ἔχων ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν νεωτέραν ἀνεπίληπτον καὶ ἥσυχον διακατοχῆς πρᾶξιν.

632. Ἀποφάσεις, ἐκδοθεῖσαι εἰς τὰς ἑνεκα διακατοχῆς διαφοράς, γίνονται τὴν ἰσχύν των διὰ τελεσιδίκου δριστικῆς ἀποφάσεως, ἀφορώσης τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν. Πολ. 627.

ς'. Ἀνταγωγή.

633. Ἀνταγωγὴ δὲν συγχωρεῖται ποτὲ κατὰ τὰς περὶ διακατοχῆς διαφορὰς· εἰς δὲ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, μόνον ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ ἔνεκεν ἐκτελέσεως τῆς περὶ τῆς κυρίας δίκης ἀποφάσεως. Καθ' ὅλας δὲ τὰς ἄλλας συνοπτικὰς δίκας, μόνον ὅταν δύναται ἡ ἀνταγωγὴ νὰ συζητηθῇ ἐν τῷ αὐτῷ εἴδει τῆς διαδίκας, καθὼς καὶ ἡ ἀγωγὴ. — Κατὰ πάσαν περίπτωσιν δὲν πρέπει αὕτη νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης· ὅθεν συζητεῖται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει μετὰ τῆς ἀγωγῆς· ἄλλως δὲ, παραπέμπεται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν. Πολ. 14. 221. 564.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

Α'. Ἀρμοδιότης.

634. Ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ, δύναται νὰ γίνη, ἐκ τὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διωρισμένων περιπτώσεων, συζητήσεις, καὶ νὰ ἐκδοθῇ ἀπάφαισις μόνον παρ' αὐτοῦ, — 1. περὶ προσωρινῶν μέτρων εἰς λίαν κατεπειγούσας ὑποθέσεις· — 2. περὶ δυσχερειῶν, συμβασῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεώς τινος, ἢ ἄλλου ἐκτελεστέου ἐγγράφου· — 3. περὶ τῆς φυλακίσεως φυγόντος ἢ ὑπόπτου· φυγῆς ἡμεδαποῦ ὀφειλέτου, ἢ τινος ἐν τῇ ἡμεδαπῇ αμλληφθέντος 1) ξένου χρεώστου. Πολ.

618. 626 ε. 844 ε. 871. 874. 877. 910. 1008. 1022.
1033. 1041, 2. 1060 ε. 1071 ε.

1) Γ. κατακρίσεις

635. Ὁ πρόεδρος ἢ ὁ δικαστής παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκριβέστερον, ἐπὶ αὐτῇ δὲ ὑπάρχει εἰς αὐτὸν, ἢ ἐπὶ αὐτοῖς δὲ τὸ μὲν ἢ τὴν ἀπορρίπτει, ἢ ὡς.

B'. Προδικασία.

636. Ἡ κλήσις γίνεται κατ' αὐτὴν τὴν διαδίκωσιν εἰς τὸν παρὰ τῷ προέδρῳ τῶν πρωτοδικῶν προσδιορισμένον τόπον, καὶ κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ προσδιορισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν. Δὲν ἐξαίρεται δὲ ὡς πρὸς τοῦτο οὐδὲ ἡ κατοικία αὐτοῦ, οὐδὲ αἱ κυριακαὶ καὶ ἑορταί. — Πρὸς τοῦτο ἐγχειρίζει ὁ ἐνάγων ἀγωγὴν 4), ἐπὶ τῇς ὑπόθεσις σημαίνει ὁ πρόεδρος τὸν τόπον καὶ τὴν ὥραν, καὶ προσδιορίζει κλητήρᾳ τινα ἐνεκα τῆς παρὰ δόσεως 2).

1) Γ. ἀναφορὰν 2) Γ. ἐπιδόσεις

637. Εἰς λ. (αν 1) κατεπιγορεύσας περιπτώσεις ἐκδίδεται ἀπόφασις κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐνάγοντος, χωρὶς νὰ κληθῇ ὁ ἐναγόμενος. — Κατὰ πᾶσιν περιπτώσεσιν δύνανται οἱ διάδικοι ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐκούσιως ἀνευ κλήσεως ἐνόψει τοῦ προέδρου καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμῃ τὴν κατοικίαν του. Πολ. 76. 634.

1) Γ. περιβαλλόντως

Γ'. Ἀπόφασις.

638. Ἡ ἀπόφασις εἶναι 1) μόνον προσωρινή, καὶ δὲν θάλλει τὴν κυρίαν δίκην. — Κατ' αὐτῆς δὲν γίνεται οὔτε ἀνακοπὴ οὔτε ἐκκλησις. — Ἡ κυρίαι δίκη εἰσάγεται, ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, εἰς πλῆρες τὸ δικαστήριον, κατὰ τὰ άρθρα 618 κ. ἐπ., πρὸς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν. Πολ. 23). 617. 596. 622. 724.

1) Γ. πάντοτε

Δ'. Ἐκτελέσεις.

639. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀπαγῆς παρακατατίθεται ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐκτελεῖται τὸ ἀντίγραφον 1)

5. Ἀνακοπή.

1). Καὶ ἐναντίον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 602-609 ἐρήμην ἐκ-
 , ἀποφάσεων συγχωρεῖται ἀνακοπή κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρ-
 596-599 ὥρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἐγγραφὸς διαδικασία.

Α'. Διάταξις αὐτῆς.

. Ἐὰν τὸ δικαστήριον εὐρίσκη ὑπόθεσιν τινα ἐπὶ τοσοῦ-
 συχερῇ καὶ 1) περιπεπλεγμένην, ὥστε δὲν δύναται νὰ
 πισθῇ διὰ προφορικῆς συζητήσεως, ἔγει τὸ δικαίωμα νὰ
 ῆ, ἐξαίρουμένων τῶν ἐμπορικῶν καὶ τῶν συνοπτικῶν δι-
 ῆν ἔγγραφον αὐτῆς συζητήσιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 552 2)-
 λόνον εἰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὅχι μόνον ὁ ἐναγόμενος
 ν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀγωγὴν, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ διάδικοι
 ἴσθησαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. — Καὶ περὶ τούτου ἀποφασί-
 χύτως ἡ πλειονοψηφία διορίζεται δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει
 , δικαστῶν, διὰ νὰ κάμῃ ἐκθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον. Ὁ.
 [ολ. 234. 774.

2) ἢ 2) Γ. διάρθ. 581

Β'. Διαδικασία.

α. Πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως.

2). Ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς εἰρημέ-
 καταγῆς, κοινοποιεῖ ὁ ἐνάγων τὴν ἔγγραφον τοῦ ἀνάπτειν
 , ἐναγόμενον· καὶ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρα-
 ως 1) ταύτης, ἐγγειρίζει ὁ ἐναγόμενος τὴν ἰδικήν του εἰς
 ἄγοντα. — Εἰς πᾶσαν ἀνάπτειν ἐπισυνάπτονται ἀντίγραφα
 τοῦδεικτικῶν ἐγγράφων, ἃ παρακατατίθενται πρὸς ἀνάγνω-
 πρωτότυπα ἐν τῷ δικαστικῷ γραφεῖῳ, ἐντὸς τῆς αὐτῆς
 ῆμικς, καθ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπάρχουν ἤδη μεταξὺ τῶν προ-
 ἔγγράφων. Πολ. 138. 395. 554. 555.

Γ. ἐπιστάσις.

3). Ἄλλα δικόγραφα εἶναι μὲν δεκτὰ, ἀλλ' οὔτε τὰ ἐντεῦ-
 όμ. Α'.)

δικαστῶν διὰ τὴν κάμην ἔκθεσιν, προσδιορίζει διὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην δικάσιμον ἡμέραν, καὶ διατάττει τὴν εἰς τὸν εἰσαγγελέα κοινοποίησιν. — Συνήθως γίνεται ἡ ἀπόφασις ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει, ἀφοῦ γίνη ἡ ἔκθεσις, καὶ ἀκουσθῶσιν οἷτε διάδικοι, ἐὰν ᾖναι παρόντες, καὶ ὁ εἰσαγγελεύς. Πολ. 581. 588.

644. Κατὰ τοιαύτων ἀποφάσεων δὲν γίνεται μὲν ἀνακοπή, εἶναι δὲ δεκτὴ ἔκκλησις, κατὰ τὰς συνήθεις προθεσμίας καὶ διατυπώσεις. — Ἡ ἔκκλησις, ἐὰν μὲν οἱ διάδικοι ᾖναι παρόντες, ἡ τοῦλάχιστον κεκλημένοι ἐν πρωτοκλήτῳ δίκῃ, συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς εἰκαῖς, κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ. ἄλλως δὲ, κατὰ τὸ ἄρθρον 643, ἐπὶ ἀπλῇ ἀναφορᾷ. Πολ. 666. 740. 770.

645. Ἡ ἀπόφασις ὅμως ἔχει, κατὰ τὸ ἄρθρον 274, ἴσχυν μόνον μεταξὺ τῶν κεκλημένων διαδίκων· ὅθεν δύναται νὰ προσβληθῇ παρὰ παντὸς μὴ κεκλημένου τρίτου, κατὰ τὰ ἄρθρα 89 καὶ 238 κ. ἐπ. Πολ. 657. 663.

Β'. Ἐπὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος.

α. Διορισμός.

646. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ νόμιμος ἢ ἐκ διαθήκης ἐπίτροπος, κηδεμών, ἢ ἀντιλήπτωρ, ἢ ὁ ὑπάρχων βραδύνη, ἢ ἐντελῶς ἀποποιῇται τὸ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιμελείαν, γίνεται ὁ διορισμὸς ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐπιμελεία τῶν συγγενῶν τῶν ὑπὸ οἰανδήποτε ἐπιμελείαν διὰ τὸ οὐ νῶν 1), ἢ τῶν δανειστῶν, ἢ ἄλλων ἐρόντων συμφέρον, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 641-645 ὠρισμένα, 2) τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν α). Ὁ. 102. Πολ. 467. 642. 667 ε. 1075. 1089. Ποιν. 467.

1) Γ. θετῶν 2. Γ. παρὰ

Ἡ παρὰ τοῦ ὑπουργ. δικ. τῆς 14 Μαρτίου 1860 πρὸς τοὺς παρὰ δικαστηρίοις τοῦ Κράτους εἰσαγγελεῖς.

Ἡ παρὰ τοῦ ὑπουργ. δικ. τῆς 14 Μαρτίου 1860 πρὸς τοὺς παρὰ δικαστηρίοις τοῦ Κράτους εἰσαγγελεῖς.

647. Πρὸ τοῦ διορισμοῦ δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἐὰν αὕτη δὲν ἐπισυνήφθῃ ἤδη εἰς τὴν ἀναφοράν. — Ἐπὶ ἀνηλίκων, ἢ συνειλημμένων μὲν ἀλλὰ μηκέτι γεγεννημένων παιδίων, ἢ γνωμοδότησις αὕτη εἶναι πάντοτε ἀναγκαία. Πολ. 642. 656.

648. Ἐὰν ὁ διορισθεὶς ἐπίτροπος, κηδεμὼν, ἢ ἀντιλήπτωρ ᾗ ν α ι 1) πρὼν κατὰ τὸν διορισμὸν, εἰδοποιεῖται οὗτος παρὰ τοῦ ἐπιμελεστοῦ τῶν δικίων 2).

1) Γ. δὲ ἦτον 2) Ἦ. ἐπισπύζοντες διαδίκου

6'. Προσωρινὸς ἐπίτροπος ἢ κηδεμὼν.

649. Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις, οἱ ἀρμόδιοι εἰρηνοδίκαι καὶ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διερρίζουν προσωρινὸν ἐπίτροπον, ἢ κηδεμὼνα, κατ' αἴτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος· ἀλλ' ὀφείλουν τότε νὰ προσκαλοῦν ἀνυπερθέτως τὸν νόμιμον ἢ ἐκ διαθήκης ἐπίτροπον, ἢ κηδεμὼνα, νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιμέλειαν, ἢ νὰ φροντίσουν περὶ τοῦ διορισμοῦ δικαστικοῦ ἐπίτροπου καὶ κηδεμόνος. Πολ. 492, 4. Ὁ. 102.

γ'. Συγγενικὸν συμβούλιον.

650. Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον πρέπει νὰ σύγκληται ἐκ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου, καὶ ἐκ τεσσάρων μέχρις ὅκτῳ τὸ πολὺ πλῆθ:εστέρων συγγενῶν τοῦ ἀνήλικος, ἢ τοῦ ἀπόντος, ἢ τοῦ

κοινοκίων, ὅς εἰδοποιούμεν, ὅτι τὰ ἔγγραφα τῆς διαδικασίας τοῦ δυνάμει τῶν ἄρθρων 646 καὶ 652 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐξ ἐπαγγέλματος διορισμοῦ ὁριστικῶν ἢ προσωρινῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, θέλουν γραφεσθαι ἐπὶ ἀπλευ χάρτου, καὶ μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, ἀπαιτεῖται νὰ πέμπηται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ καὶ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως σημείωσις εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν, διὰ νὰ εἰσπράττῃ οὗτος τὰ ὑπολογιζόμενα τέλη χαρτοσήμων ἀπαραλλάκτως ὡς γίνεται εἰς τὰς ποινικὰς διαδικασίας.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης θέλετε κοινοποιήσεαι εἰς τὰ, παρ' οἷς διαταλεῖται, δικαστήρια, εἰ δὲ παρὰ πρωτοδικαίαις εἰσαγγελίαις καὶ πρὸς πάντας τοὺς κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν εἰρηνοδικῶν.

περὶ οὗ συγκροτεῖται τὸ συμβούλιον, ἢ ἐν γένει τοῦ ὑπὸ οἰανδρὸς ποτε ἐπιμέλειαν διατελοῦντος. — Ἐὰν ἐντὸς ἀποστήματος τεσσάρων σχοίνων δὲν εὑρίσκωνται συγγενεῖς, παραλαμβάνονται ἀντ' αὐτῶν φίλοι. Πολ. 492. 651. 1085.

651. Μέλη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ᾖναι — 1. ἀνήλικες καὶ γυναῖκες, ἐξαίρουμένων τῶν γονέων καὶ λοιπῶν ἀνιόντων. — 2. ἀπηγορευμένοι. — 3. ὅλοι οἱ ἐκ τινος ἐπιτροπείας ἀποκλειόμενοι ἢ ἀποβεβλημένοι. — 4. ὅλοι, ὅσοι ἔχουν λογαριασμούς, ἢ διαφορὰν τινα μὲ τὸν ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντα. Πολ. 660. II. N. 23.

652. Ὁ εἰρηνοδίκης συγκαλεῖ ἐγγράφως τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, κατ' αἵτησιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 646 ἀναγερομένων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, προσδιορίζει ἐν τῷ σύγκλητῇ ἐγγράφῳ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς συνελεύσεως, καὶ διευθύνει τὴν συζήτησιν. — Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμία δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας 1). τὸς δὲ τῆς συνεδριάσεως εἶναι, ἐὰν δὲν διετάχθῃ ἄλλο τι, ἡ κατοικία τοῦ εἰρηνοδίκου.

1) Γ. ἦναι βραχυτέρα τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν.

653. Οἱ συγκληθέντες, ἢ οἱ εἰδικοί αὐτῶν πληρεξούσιοι, ἐμφανίζονται ἰδίαις δαπάναις, ἐπὶ προτίμῳ πάντε μέχρι τριάκοντα δραχμῶν. — Ἡ ποινὴ αὕτη ἀπαγγέλλεται μὲν παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἀνατρέπεται δὲ πάλιν παρὰ τοῦ αὐτοῦ, ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὑπῆρχε νόμιμον κώλυμα. Πολ. 207.

654. Διὰ νὰ ἔχη κύρος ἡ διάσκεψις, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τεσσάρων τοῦλάχιστον μελῶν, ἢ τῶν εἰδικῶν αὐτῶν πληρεξουσίων. — Καὶ ὁ εἰρηνοδίκης ἔχει ἐνταῦθα μίαν ψήφον. — Περὶ τῆς διασκέψεως συντάσσεται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκθεσις, καὶ, ἂν δὲν ᾖσαν ὅλοι σύμφωνοι, ἐγγράφεται ἡ γνώμη ἐνός ἐκάστου.

655. Ὁ ἐπίτροπος, κηδεμών, καὶ πᾶν μέλος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν πρὸς περαιτέρω συζήτησιν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 619 κ. ἐπὶ ἀναφερομένας διατυπώσεις καὶ

προθεσμίας. — Ἡ ἀγωγή πρέπει νὰ ἀπευθύνεται κατὰ τῶν ἐχόντων διαφέρουσιν γνώμην μελῶν, καὶ ὁ ἡττηθεὶς καταδικάζεται προσωπικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Πολ. 216.

Γ'. Ἐπικύρωσις βουλευμάτος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

656. Ἡ ἐπικύρωσις βουλευμάτος τινος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, καθ' ὅς περιπτώσεις εἶναι κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους ἀναγκαῖα, ζητεῖται, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 641 κ. ἐπ. ὠρισμένα, παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης (τοῦτο δὲ δαπάνη τοῦ ἀμελοῦς ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος), παρὰ παντὸς μέλους τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἢ καὶ παρὰ τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 646 εἰρημέων. Πολ. 617. 1086. Ἐ. 2.

657. Πᾶν μέλος συγγενικοῦ συμβουλίου, μὴ συμφωνοῦν εἰς τὸ βούλευμα τοῦ συμβουλίου τούτου, καὶ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ, δύναται νὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ προτείνῃ τοὺς λόγους του, καὶ, ἐὰν δὲν προσεκληθῇ, νὰ κάμῃ, ἰδίαις δαπάναις, ἀνακοπὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 238 καὶ 645.

Δ'. Ἐπὶ ἀπαγορεύσεως.

α. Περιπτώσεις.

658. Ἐτεκα βλακείας, παραφροσύνης, ἢ μανίας δύναται νὰ αἰτηθῇ παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν ἡ ἀπαγόρευσις, κατὰ τὰ ἄρθρα 641 κ. ἐπ., ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ συζύγων τοῦ φρενοβλαβοῦς, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως. Πολ. 670. 671. Ὁ. 102.

β'. Διαδικασία.

659. Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ ἀναφέρῃ ἀκριβοῶς τὰ κατὰ μέρος περιστατικά, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται ἡ μανία, ἡ βλακεία, ἢ ἡ παραφροσύνη, καθὼς καὶ τὰ ἀποδεικτικά μέσα, κατὰ τὸ ἄρθρον 642.

660. Εἰς τὴν ἀναφορὰν ἐπισυνάπτεται γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀπαγορεύσεως. —

ἐκτελέσεως νικώσης ὀριστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ αὐτοῦ·—3. ἡ συμβιβασμοῦ περὶ τῆς ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεως·—4. ὁ κίνδυνος ἀπομακρυνθῆ ἤτοι δι' ἐγγυοδοσίας, ἢ κατ' ἄλλον τι πον. Πολ. 1032.

628. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως 1) τοιούτων μέτρων πρὸς τοὺς γίνεταί 2) κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ περὶ διατάξεως αὐτῶν. Πολ. 1041.

1) Γ. καταργήσεως 2) Γ. συζητεῖται

Ε'. Διαφοραὶ περὶ διακατοχῆς.

629. Περὶ τῶν ἐνεκα διακατοχῆς ἀγωγῶν ἰσχύουν αἱ ἐξ ἀρχαί·—1. ἐὰν αἱ ἀγωγαὶ αὗται ἀφορῶσι διατάραξιν διακατοχῆς, ἡ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς ἐνὸς ἐτι καὶ ἡμέρας μίᾳς ἀπὸ τῆς διαταράξεως ἢ ἀποβολῆς· βραδύτερ εἶναι ἀπαράδεκτοι·—2. αἱ ἀγωγαὶ αὗται δύνανται νὰ συζητηθῶσι παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις, καὶ ὅταν, κατὰ τὸ ἄρθρον 46 ἀριθ. 6, ὁ εἰρηνοδίκης ἔλαβε προσωρινὰ μέτρα·—3. ἀγωγὴ περὶ διακατοχῆς καὶ κυριότητος δὲν δύνανται νὰ γενῶσι συνάμει καὶ, ἐξαίρουμένων νέων διαταράξεων τῆς διακατοχῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ κυριότητος δίκης, δὲν εἰμπορεῖ τις νὰ ἐπενέλθῃ πλέον εἰς τὴν περὶ διακατοχῆς δίκην μετὰ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν·—4. ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται ἐπὶ διαφορᾷ ἐνεκα διακατοχῆς νὰ παραστήσῃ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν εἰμὴ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς περὶ τῆς διακατοχῆς δίκης ἐὰν δὲ κατεδικάσθῃ, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως. Πολ. 187. 529.

630. Ἐὰν ὁ ἐνάγων εἰμπορῇ νὰ βεβαιώσῃ ἀρχοῦντως διατάραξιν τῆς διακατοχῆς, ἡ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, ἀφ' ἧς δὲν πρὴλθεν εἰσέτι ἐν ἔτος, ἡ τὴν ἐξ ἀπλῆς παρακλήσεως διακατοχῆν τοῦ ἐναγομένου, ἀπαγορεύεται, ἀπειλουμένης μίᾳς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 884 προσδιοριστέων ποινῶν, πᾶσα περαιτέρω διαταράξις τῆς διακατοχῆς, καὶ διατάσσεται, ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης, ἡ τὴν διακατοχὴν ἐγκατάστασις τοῦ ἀποβληθέντος ἐνάγοντος, παρὰλειψις τῆς ἐξ ἀπλῆς παρακλήσεως διακατοχῆς·—Ἐὰν

ὑπάρχει βεβαίωσις τῆς διαταράξεως, τῆς ἀποβολῆς, ἢ τῆς ἐκ παρακλήσεως διακατοχῆς, παραπέμπεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν. Πολ. 883.

631. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι διακατέχουν, προστατεύεται ὁ ἔχων ὑπὲρ ἐαυτοῦ τὴν νεωτέραν ἀνεπιληπτον καὶ ἥσυχον διακατοχῆς πράξιν.

632. Ἀποφάσεις, ἐκδοθεῖσαι εἰς τὰς ἔνεκα διακατοχῆς διαφορὰς, γίνονται τὴν ἰσχύν των διὰ τελεσιδίκου δριστικῆς ἀποφάσεως, ἀφορώσης τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν. Πολ. 627.

ς'. Ἀνταγωγή.

633. Ἀνταγωγὴ δὲν συγχωρεῖται ποτὲ κατὰ τὰς περὶ διακατοχῆς διαφορὰς· εἰς δὲ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, μόνον ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ ἔνεχεν ἐκτελέσεως τῆς περὶ τῆς κυρίας δίκης ἀποφάσεως. Καθ' ὅλας δὲ τὰς ἄλλας συνοπτικὰς δίκας, μόνον ὅταν ἴσχυται ἡ ἀνταγωγὴ νὰ συζητηθῇ ἐν τῷ αὐτῷ εἰδὲι τῆς διαδικασίας, καθὼς καὶ ἡ ἀγωγὴ. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δὲν πρέπει αὕτη νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης· ὅθεν συζητεῖται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει μετὰ τῆς ἀγωγῆς· ἄλλως δὲ, παραπέμπεται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν. Πολ. 14. 221. 564.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

Α'. Ἀρμοδιότης.

634. Ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἡ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ, δύναται νὰ γίνη, ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διωρισμένων περιπτώσεων, συζητήσεις, καὶ νὰ ἐκδοθῇ ἀπάφαισις μόνον παρ' αὐτοῦ, — 1. περὶ προσωρινῶν μέτρων εἰς λίαν κατεπειγούσας ὑποθέσεις· — 2. περὶ δυσχερειῶν, συμβασῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως τινος, ἢ ἄλλου ἐκτελεστέου ἐγγράφου· — 3. περὶ τῆς φυλάξεως φυγόντος ἢ ὑπόπτου· φυγῆς ἡμεδαποῦ ὀφειλέτου, ἢ τινας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀλλοτρίων ἐν τοῖς 1) ξένου χρεώστου. Πολ.

Τὸ συγγενικὸν τοῦτο συμβούλιον συντίθεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθοῖς 650 κ. ἐπ. ὠρισμένα. — Ἐκτὸς τῶν αὐτῶν ἀναφερομένων μελῶν, εἶναι δεκτὸς εἰς τὰς διασκέψεις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν διάδικος, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀποφασιστικὴν ψήφον. Πολ. 651.

661. Κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίαν διατάσσεται ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευτέου, χρειᾶς δὲ καλούσης, καὶ τῶν προβεβλημένων μαρτύρων, καὶ συγχρόνως προσδιορίζεται ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἐξετάσεως.

662. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευομένου γίνεται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀλλ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως· ἡ δὲ δημοσίευσίς τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἀποφάσεως, ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριᾷται. Πολ. 163.

663. Ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν ἐνεφανίσθησαν ἐκουσίως ἐν τῇ ἐξέτασει ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἀρκεῖ τὸ ὅτι προσεκληθήσαν. Πολ. 641. 645.

γ'. Προσωρινοὶ διαχειρισταί.

664. Τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως διαδικασίας, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, νὰ διορίσῃ, πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπαγορευομένου, προσωρινὸν διαχειριστὴν, ὅστις φροντίζει συγχρόνως καὶ περὶ αὐτοῦ. Πολ. 155. 170. 669.

δ'. Ἀντιλήπτορες.

665. Τὸ δικαστήριον ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα, δι' ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου ἡ μὲν πνευματικὴ νόσος δὲν ὑπάρχει ἢ δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἀπαγγελθῇ ἀπαγόρευσις, ἀλλ' ἡ κατάστασις τῶν φρενῶν εἶναι μολοντοῦτο διφορούμενη, νὰ διορίσῃ ἐν τῇ ἀποβλητικῇ ἀποφάσει ἀντιλήπτορα, ἀνευ τῆς συναίνεσεως τοῦ ὁποίου νὰ μὴ δύναται οὗτος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πράξεως, νὰ διεξάγῃ δίκην τινὰ ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, νὰ κάμνῃ συμβιβασμόν τινα, νὰ ἐπιχειρῇ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἐκκαταλίσσειν ἢ ὑποθήκην, καὶ νὰ δέχεται, ἢ νὰ π λ ρ ό ν η 1) κεφάλαια.

1) Γ. ἐξοφλῇ

ε. Ἀποφάσεις καὶ ἔφσεις.

666. Ἡ ἔφσεις δύνανται, κατὰ τὰ ἀρθρα 644 καὶ 658, νὰ γίνῃ παρὰ παντὸς δικαδίκου, ἑκτὸς δὲ τούτου, καὶ παρὰ παντὸς μέλους 1) συγγενικοῦ συμβουλίου. — Ἡ ἔφσεις πρέπει, ἐὰν ἡ ἀπαγόρευσις ἀπηγγέλθῃ, ἢ ἐδόθῃ ἀντιλήπτωρ, νὰ διευθύνεται κατὰ τοῦ αἰ τοῦ ν το ς 2) τὴν ἀπαγόρευσιν· ἐπὶ δὲ ἀποφάσεως ἀποβλητικῆς, κατὰ τοῦ ἀπαγορευτέου. Πολ. 644.

1) Γ. τοῦ 2) Γ. ἐπισπεύδοντες

667. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγγέλθῃ ἀπαγόρευσις, ἢ ἐδόθῃ ἀντιλήπτωρ, δὲν προσεβλήθῃ δι' ἐφέσεως, ἢ ἐπεκυρώθῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, τοιχοκολλᾶται ἡ ἀπόφασις, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ κατασταθῆ τελεσιδίκου, ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διατρίβει 1) ὁ καταδικασθεὶς, καὶ δημοσιεύεται ἐν τῷ διὰ τὰς δικαστικὰς κοινοποιήσεις παρὰ τῆς κυβερνήσεως διωρισμένῳ δημοσίῳ φύλλῳ. — Συγχρόνως, ἀπαγγελομένης ἀπαγορεύσεως, διορίζεται κηδεμὼν 2), κατὰ τὸ ἀρθρον 646. Ὁ. 126. 202.

1) Γ. κατοικεῖ 2) Γ. ἐνεργοῦνται τὰ περὶ διορισμοῦ κηδεμόνος

668. Αἱ συνέπειαι τοιαύτης ἀποφάσεως ἀρχονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐὰν αὕτη δὲν ᾖ 0 ε λ ε κ α τ α σ τ α θ ῆ 1) τελεσιδίκος.

1) Γ. κατ'ἰστέναι

669. Μόνον τὰ καθήκοντα τοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ (ἀρθρον 664) δὲν παύουν, εἰμὴ καθ' ἣν ἡμέραν κατασταθῇ τελεσιδικος ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως ἀπόφασις. — Ὅθεν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας χρεωστεῖ οὗτος νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὸν κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα. Πολ. 688. 695 ε,

670. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διορισμοῦ ταισάτου κηδεμόνος, ἢ ἀντιλήπτορος, ἀνατρίπονται διὰ νέας κατὰ τὰ ἀρθρα 659-668 γινομένης ἀποφάσεως. Πολ. 671. Ὁ. 126, δ. 202.

ς'. Κηδεμόνων ἀσώτων.

671. Καὶ εἰς ἀσώτους δύναται νὰ διορισθῇ κηδεμών.—Περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς παύσεως αὐτοῦ ἐπαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 658-670 εἰρημέναι. Ὁ. 102. 126,5. 202.

ζ'. Κηδεμόνων κατὰ νόμους ἀπηγορευμένων.

672. Ἐάν τις ᾗναι νομίμως ἀπηγορευμένος, καθὼ καταδικασθεὶς, δημοσιεύεται ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰσέτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 667, καὶ διορίζεται κηδεμών κατὰ τὰ ἀρθρὰ 646 κ. ἐπ. II. Ν. 25. 26. Ὁ. 126,5. 202.

Ε'. Ἐπὶ τῆς διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως.

673. Ἐπὶ τινος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 641 κ. ἐπ. αἰτηθείσης διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως, δύναται τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, πρὸ τῆς ἀποφάσεως, νὰ διατάξῃ, κατὰ γενομένην αἴτησιν, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὴν κλήτευσιν τῶν ἔχόντων δικαίωμα, ἢ τὴν π ρ ο σ α ρ μ ο γ ῆ ν 1) γνωμοδοτήσεως συγγενικοῦ συμβουλίου. Πολ. 640,5.

1) Γ. προσαγωγὴν

674. Ἡ περὶ ἐπιδιορθώσεως ἀπόφασις παραδίδεται 1), ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, εἰς τὸν ληξίαρχον, ἐγγράφεται ὑπ' αὐτοῦ παρυχρήμα εἰς τὰ ληξιαρχικά βιβλία, γίνεται μνεῖα περὶ τούτου ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς μεταβληθείσης πράξεως, καὶ δὲν εἰδεται ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἄνευ τῆς ἀφορώσης τὴν διάρθρωσιν ἀποφάσεως. — Ταῦτα δὲ πάντα, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἀρθρῳ 362 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμένη ποινῇ.

1) Γ. ἐπιδίδεται

ς'. Ἐπὶ ἀδείας δεδομένης εἰς ὑπανδρον γυναῖκα πρὸς ἀπαίτησιν τῶν δικαιωμάτων της.

675. Γυναῖκες ὑπανδροὶ, καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν δύναται νὰ πράξουν αὐτοτελῶς, ὁ δὲ σύζυγός των δὲν θέλει οὔτε αὐτὸς νὰ πράξῃ δι' αὐτάς, οὔτε νὰ ταῖς συγχωρήσῃ νὰ παρασταθῶσιν

ἐπὶ δικαστηρίου, ἢ ἔνεκεν ἀπουσίας, ἢ ἀπαγορευσεως, δὲν δύ-
νεται νὰ δώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο συγκατάθεσιν, πρέπει νὰ ζητή-
σων τὴν πρὸς ἐμφάνισιν ἐπὶ δικαστηρίου ἄδειαν δι' ἀναφορᾶς
πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ ἄρ-
θρα 644-645, συζητεῖ καὶ ἀποφασίζει. — Ἐὰν ὁ σύζυγος ᾖ νὰ
παρὼν καὶ μὴ ἀπαγορευμένος, προσκαλεῖται εἰς συζήτησιν διὰ
νὰ ἐκθέσῃ τοὺς περὶ ἀρνήσεως τῆς ἀδείας λόγους. Πολ. 74.
640. 683. 686.

Ζ'. Χωρισμὸς τῶν κτημάτων.

α. Προπαρασκευαστικὴ διαδικασία.

676. Ἐὰν δι' ἐλάττωσιν περιουσίας τοῦ συζύγου, τὸ προει-
κῶν κτῆμα τῆς γυναικὸς, ἢ, ἐὰν εἶχε κοινὰ τὰ κτήματα μετὰ
τοῦ ἀνδρός, τὸ εἰσὶ δὴ μὲν αὐτῆς 1) κινδυνεύῃ, δύναται αὕτη νὰ
παραιτήσῃ τὴν κοινωνίαν τῶν κτημάτων ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ
ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ, δι' ἀνα-
φορᾶς τῆς πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο, τὸν χωρισμὸν τῶν κτη-
μάτων. Πολ. 640, 7. 678. Ὁ. 128, 4.

1) Γ. παρ' αὐτῆς καταβληθὲν

677. Περὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης γίνεται συζήτησις κατὰ τὸ
ἄρθρον 643, καὶ, ἐὰν φανῇ βέβαιος ἡ αἴτησις, διατάσσεται ἡ
δημοσίευσίς τῆς ἀναφορᾶς. — Ἡ δημοσίευσίς αὕτη γίνεται
ἐπιμελείᾳ τῆς συζύγου, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς, τοιχοκολ-
λωμένης τῆς ἀναφορᾶς ἐν τε τῷ συμβολαιογραφείῳ καὶ ἐν τῷ
ἀκροατηρίῳ τοῦ εἰρηνοδικείου, τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδι-
κῶν, καὶ τῶν ἐμποροδικῶν, (ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτο), εἰς τοῦ
ὅποιου τὴν περιφέρειαν κατοικεῖ ὁ σύζυγος, καὶ καταχωριζο-
μένης εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 667 ἀναφερόμενον δημόσιον φύλ-
λον. Πολ. 679. Ὁ. 126, 5. 202.

β'. Ἀγωγή καὶ συζήτησις περὶ τούτου.

678. Μόνον ἓνα μῆνα μετὰ τὴν εἰρημένην δημοσίευσιν, δύ-
νεται, ἐξαιρουμένων τῶν προσωρινῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν μέ-
τρων, νὰ γίνῃ τακτικὴ ἀγωγή κατὰ τοῦ συζύγου περὶ χωρισμοῦ
(Τόμ. Α').

κτημάτων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἥτις δύναται νὰ προβληθῇ παρὰ τοῦ συζύγου καὶ παρὰ τῶν δ ι κ α ς ῶ ν 1). Πολ. 626. 676. 680. 1025 ε.

1) Γ. δανειστῶν

679. Ἡ ἀγωγή εἰσάγεται, κατὰ τὰ ἄρθρα 649 κ. ἐπ., καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν θεθαίωσις τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας 1), ἐκδιδόμενη παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀντίτυπον τοῦ δημοσίου φύλλου, ἐν ᾧ περιέχεται ἡ καταχώρισις. — Ἡ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 623 κ. ἐπ. ὠρισμένα. — Ἡ ὁμολογία τοῦ συζύγου δὲν ἀποτελεῖ μόνη ἀπ' αὐτῆς. Πολ. 264. 677.

1) Γ. τῆς τοιχοκλήσεως

680. Ἡ περὶ χωρισμοῦ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ὠρισμένους τ ὕ π ο υ ς 1). τὸ τοιχοκολλῶμενον ἔγγραφον μένει ἐκεῖ καθ' ὁλόκληρον ἔτος, καὶ, ἐκτὸς τούτου, καταχωρίζεται ἡ ἀπόφασις εἰς τὸ αὐτόθι ἀναφερόμενον φύλλον. — Ἡ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν καὶ τὴν πρώτην καταχώρισιν. — Ἄλλ' οὐδὲν ἥττον ἄρχονται αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως, ἀφ' ἧς εἰσῆχθη ἡ ἀγωγή, κατὰ τὸ ἄρθρον 678, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελεν ὁρισθῇ τι περὶ τούτου ἐν τῇ ἀποφάσει. Ὁ. 126. 202. Πολ. 677.

1) Γ. τόπους

γ'. Δικαιώματα τῶν δανειστῶν.

681. Οἱ δανεισταὶ τῶν συζύγων δύνανται, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, νὰ λάβουν, πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, γνῶσιν τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων, ἡ καὶ νὰ παρεμβοῦν, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 238 νὰ κάμουν ἀνακοπὴν. — Ἡ ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ, καθ' ὅσον αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιεχόμεναι διατάξεις διετηρήθησαν, μόνον ἐντὸς τῆς εἰρημένης δημοσίου προθεσμίας. Πολ. 89. 234.

Π'. Ἐπὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης.

α. Ἀπόπειρα πρὸς ἔνωσιν.

682. (Ἐτροποποιήθη) α). Ὁ σύζυγος, ὁ ζιτῶν τὸν ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμὸν, πρέπει ν' ἀποταθῇ περὶ τούτου δι' ἀναφορὰς πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐν αὐτῇ ἀκριβῶς τὰ περιστατικὰ, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται. — Μετὰ ταῦτα προσδιορίζει ὁ πρόεδρος τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν οἱ δύο σύζυγοι πρέπει νὰ ἐμφανισθοῦν πρὸς ἀπόπειραν ἐνώσεως αὐτοπροσώπως, ἄνευ ἀντιληπτῶρων, καὶ κεκλησισμένων τῶν θυρῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 643 ὀρισμένα. Πόλ. 162.

β'. Διατάξεις ἐπὶ ἀποτυχίᾳ τῆς πρὸς ἔνωσιν ἀποπειρας.

683. Ἀποτυχούσης τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπειρας, τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ἐὰν ἡ αἴτησις φανῇ βάσιμος, διατάττει, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου, τὰ ἑξῆς: — 1. τὴν κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ἀναφερομένους τύπους 4) τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν τῆς ἀναφορᾶς β) — 2. τὴν εἰς τὴν

α) Ὡς Τόμ. Β'. ἄρθρ. 12'. τοῦ Ν. περὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β) Δ. 24 Ἀπριλίου 1836 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 682 ἰδ. αμ. 2 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως, παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ ἄρθρου 683 § 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαταγθεμένη δημοσίευσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 682 ἰδ. αμ. 1 καὶ τὸ ἄρθρον 636 συντακτικῆς ἀναφορᾶς περὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης καὶ περὶ διαζυγίων, προσεῖχαι καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν κοσμιότητα, καὶ, κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡμετερεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μετὰ ταῦτα ἔνωσιν τῶν διαφερομένων συζύγων. — Λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

Διατάττεται.

Δ'. Ἀντὶ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 682 ἰδ. αμ. 2 τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1831 περὶ πολιτικῆς δικονομίας νόμου διαλαμβανομένης ἀναφορᾶς. δημοσιεύει κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 683 §. 1, θέλει τοῦ λοιποῦ.

Τὸ συγγενικὸν τοῦτο συμβούλιον συντίθεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθοῖς 650 κ. ἐπ. ὠρισμένα. — Ἐκτὸς τῶν αὐτῶν ἀναφερομένων μελῶν, εἶναι δεκτὸς εἰς τὰς διασκέψεις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν διάδικος, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀποφασιστικὴν ψήφον. Πολ. 651.

661. Κατὰ τὴν πρῶτην ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν διατάσσεται ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευτέου, χρείας δὲ καλούσης, καὶ τῶν προβεβλημένων μαρτύρων, καὶ συγχρόνως προσδιορίζεται ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἐξετάσεως.

662. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευομένου γίνεται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀλλ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως· ἡ δὲ δημοσίευσίς τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἀποφάσεως, ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει. Πολ. 163.

663. Ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν ἐνεφανίσθησαν ἐκουσίως ἐν τῇ ἐξέτασει ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἀρκεῖ τὸ ὅτι προσεκληθήσαν. Πολ. 641. 645.

γ'. Προσωρινοὶ διαχειρισταί.

664. Τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως διαδικασίας, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, νὰ διορίσῃ, πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπαγορευομένου, προσωρινὸν διαχειριστὴν, ὅστις φροντίζει συγχρόνως καὶ περὶ αὐτοῦ. Πολ. 155. 170. 669.

δ'. Ἀντιλήπτορες.

665. Τὸ δικαστήριον ἔχει ὡς κύτως τὸ δικαίωμα, δι' ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου ἡ μὲν πνευματικὴ νόσος δὲν ὑπάρχει ἢ δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἀπαγγελθῇ ἀπαγόρευσις, ἀλλ' ἡ κατάστασις τῶν σφενιῶν εἶναι μολοντοῦτο διφορούμενη, νὰ διορίσῃ ἐν τῇ ἀποβλητικῇ ἀποφάσει ἀντιλήπτορα, ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ὁποίου νὰ μὴ δύναται οὗτος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πράξεως, νὰ διεξάγῃ δίκην τινὰ ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, νὰ κάμῃ συμβιβασμόν τινα, νὰ ἐπιχειρῇ ἀπαλλοτρίωσιν ἢ ὑποθήκην, καὶ νὰ δέχεται, ἢ νὰ π λ η ρ ό ν η 1) κεφάλαια.

1) Γ. Ἐξοφλῇ

Ε. Ἀπόφασις καὶ ἔφεσις.

666. Ἡ ἔφεσις δύνανται, κατὰ τὰ ἄρθρα 644 καὶ 658, νὰ γίνη παρὰ παντὸς διαιδίκου, ἔκτος δὲ τούτου, καὶ παρὰ παντὸς μέλους 1) συγγενικοῦ συμβουλίου. — Ἡ ἔφεσις πρέπει, ἐὰν ἡ ἀπαγόρευσις ἀπηγγέλθη, ἢ ἐδόθη ἀντιλήπτωρ, νὰ διευθύνεται κατὰ τοῦ αἰ τ ο ὕ ν τ ο ς 2) τὴν ἀπαγόρευσιν· ἐπὶ δὲ ἀποφάσεως ἀποβλητικῆς, κατὰ τοῦ ἀπαγορευτοῦ. Πολ. 644.

1) Γ. τοῦ 2) Γ. ἐπισπεύδοντες

667. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγγέλθη ἀπαγόρευσις, ἢ ἐδόθη ἀντιλήπτωρ, δὲν προσεβλήθη δι' ἐφέσεως, ἢ ἐπεκυρώθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, τοιχοκολλᾶται ἡ ἀπόφασις, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφ' οὗ κατασταθῇ τελεσίδικος, ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διατρ (6 εἰ 1) ὁ καταδικασθεὶς, καὶ δημοσιεύεται ἐν τῷ διὰ τὰς δικαστικὰς κοινοποιήσεις παρὰ τῆς κυβερνήσεως διωρισμένῳ δημοσίῳ φύλλῳ. — Συγχρόνως, ἀπαγγελθείσης ἀπαγορεύσεως, διορ (ί ζ ε τ αἰ χ η δ ε μ ὶ ν 2), κατὰ τὸ ἄρθρον 646. Ὁ. 126. 202.

1) Γ. κατοικαὶ 2) Γ. ἐνεργοῦνται τὰ περὶ διορισμοῦ κηδεμόνος

668. Αἱ συνέπειαι τοιαύτης ἀποφάσεως ἄρχονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐὰν αὕτη δὲν ᾔθ ε λ ε κ α τ α σ τ α θ ῇ 1) τελεσίδικος.

1) Γ. κατίστη εἰσὶν

669. Μόνον τὰ καθήκοντα τοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ (ἄρθρον 664) δὲν παύουν, εἰμὴ καθ' ἣν ἡμέραν κατασταθῇ τελεσίδικος ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως ἀπόφασις. — Ὅθεν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας χρεωστεῖ οὗτος νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὸν κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα. Πολ. 688. 695 ε,

670. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διορισμοῦ τοιαύτου κηδεμόνος, ἢ ἀντιλήπτορος, ἀνατρέπονται διὰ νέας κατὰ τὰ ἄρθρα 659-668 γινομένης ἀποφάσεως. Πολ. 671. Ὁ. 126, δ. 202.

ζ'. Κηδεμών ἀσώτων.

671. Καὶ εἰς ἀσώτους δύνανται νὰ διορισθῇ κηδεμών. — Περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς παύσεως αὐτοῦ ἐπαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 658-670 εἰρημένα. Ὁ. 402. 426,5. 202.

ζ'. Κηδεμών κατὰ νόμους ἀπηγορευμένων.

672. Ἐάν τις ᾗναι νομίμως ἀπηγορευμένος, καθὼ καταδικασθῆς, δημοσιεύεται ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰσέτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 667, καὶ διορίζεται κηδεμών κατὰ τὰ ἀρθρὰ 646 κ. ἐπ. Π. Ν. 25. 26. Ὁ. 426,5. 202.

Ε'. Ἐπὶ τῆς διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως.

673. Ἐπὶ τινος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 644 κ. ἐπ. αἰτηθείσης διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως, δύνανται τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, πρὸ τῆς ἀποφάσεως, νὰ διατάξῃ, κατὰ γενομένην αἴτησιν, ἥ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὴν κλήτευσιν τῶν ἐχόντων δικαίωμα, ἥ τὴν π ρ ο σ α ρ μ ο γ ῆ ν 1) γνωμοδοτήσεως συγγενικοῦ συμβουλίου. Πολ. 640,5.

1) Γ. προσαγωγὴν

674. Ἡ περὶ ἐπιδιορθώσεως ἀποφάσις παραδίδεται 1), ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, εἰς τὸν ληξίαρχον, ἐγγράφεται ὑπ' αὐτοῦ παρρηγήμα εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία, γίνεται μνεῖα περὶ τούτου ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς μεταβληθείσης πράξεως, καὶ δὲν εἰσάγεται ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἄνευ τῆς ἀφορώσης τὴν διάρθρωσιν ἀποφάσεως. — Ταῦτα δὲ πάντα, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἀρθρῷ 362 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμένην ποινῇ.

1) Γ. ἐπιδίδεται

ζ'. Ἐπὶ ἀδείας διδομένης εἰς ὑπανδρὸν γυναῖκα πρὸς ἀπαίτησιν τῶν δικαιωμάτων της.

675. Γυναῖκες ὑπανδροὶ, καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν δύνανται νὰ πράξουν αὐτοτελῶς, ὁ δὲ σύζυγός των δὲν θέλει οὔτε αὐτὸς νὰ πράξῃ δι' αὐτάς, οὔτε νὰ ταῖς συγχωρήσῃ νὰ παραστήσωσιν

ἐπὶ δικαστηρίου, ἢ ἐνεκεν ἀπουσίαις, ἢ ἀπαγορευσεως, δὲν δύ-
νεται νὰ δώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο συγκατάθεσιν, πρέπει νὰ ζητή-
σων τὴν πρὸς ἐμφάνισιν ἐπὶ δικαστηρίου ἄδειαν δι' ἀναφορᾶς
πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ ἄρ-
θρα 644-645, συζητεῖ καὶ ἀποφασίζει. — Ἐὰν ὁ σύζυγος ᾖ ἵνα
κρῶν καὶ μὴ ἀπηγορευμένος, προσκαλεῖται εἰς συζήτησιν διὰ
νὰ ἐκθέσῃ τοὺς περὶ ἀρνήσεως τῆς ἀδείας λόγους. Πολ. 74.
640. 683. 686.

Ζ'. Χωρισμὸς τῶν κτημάτων.

α. Προπαρασκευαστικὴ διαδικασία.

676. Ἐὰν δι' ἐλάττωσιν περιουσίας τοῦ συζύγου, τὸ προει-
κῶν κτῆμα τῆς γυναικὸς, ἢ, ἐὰν εἶχε κοινὰ τὰ κτήματα μετὰ
τοῦ ἀνδρὸς, τὸ εἰσόδημά της 1) κινδυνεύῃ, δύναται αὕτη νὰ
παραιτήσῃ τὴν κοινωνίαν τῶν κτημάτων ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ
ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ, δι' ἀνα-
φορᾶς τῆς πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο, τὸν χωρισμὸν τῶν κτη-
μάτων. Πολ. 640, 7. 678. Ὁ. 428, 4.

1) Γ. παρ' αὐτῆς καταβληθὲν

677. Περὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης γίνεται συζήτησις κατὰ τὸ
ἄρθρον 643, καὶ, ἐὰν φανῇ εἰσίτησις ἢ αἰτήσις, διατάσσεται ἡ
δημοσίευσίς τῆς ἀναφορᾶς. — Ἡ δημοσίευσίς αὕτη γίνεται
ἐπιμελείᾳ τῆς συζύγου, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς, τοιχοκολ-
λωμένης τῆς ἀναφορᾶς ἐν τε τῷ συμβολαιογραφείῳ καὶ ἐν τῷ
ἀκροατηρίῳ τοῦ εἰρηνοδικείου, τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδι-
κῶν, καὶ τῶν ἐμποροδικῶν, (δπου ὑπάρχει τοιοῦτο), εἰς τοῦ
ὁποῦ τὴν περιφέρειαν κατοικεῖ ὁ σύζυγος, καὶ καταχωριζο-
μένης εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 667 ἀναφερόμενον δημόσιον φύλ-
λον. Πολ. 679. Ὁ. 126, 5. 202.

β'. Ἀγωγή καὶ συζήτησις περὶ τούτου.

678. Μόνον ἓνα μῆνα μετὰ τὴν εἰρημένην δημοσίευσιν, δύ-
νεται, ἐξαιρουμένων τῶν προσωρινῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν μέ-
τρων, νὰ γίνῃ τακτικὴ ἀγωγή κατὰ τοῦ συζύγου περὶ χωρισμοῦ
(Τόμ. Α').

κτημάτων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἥτις δύναται νὰ προβληθῇ παρὰ τοῦ συζύγου καὶ παρὰ τῶν δικασῶν 1). Πολ. 626. 676. 680. 1025 ε.

1) Γ. δανειστῶν

679. Ἡ ἀγωγή εἰσάγεται, κατὰ τὰ ἄρθρα 649 κ. ἐπ., καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν θεθαίωσις τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας 1), ἐκδιδομένη παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀντίτυπον τοῦ δημοσίου φύλλου, ἐν ᾧ περιέχεται ἡ καταχώρισις. — Ἡ συζήτηςις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 623 κ. ἐπ. ὠρισμένα. — Ἡ ὁμολογία τοῦ συζύγου δὲν ἀποτελεῖ μόνη ἀπόδειξιν. Πολ. 264. 677.

1) Γ. τῆς τοιχοκολλήσεως

680. Ἡ περὶ χωρισμοῦ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ὠρισμένους τύπους 1). τὸ τοιχοκολλώμενον ἔγγραφον μένει ἐκεῖ καθ' ὁλόκληρον ἔτος, καὶ, ἐκτὸς τούτου, καταχωρίζεται ἡ ἀπόφασις εἰς τὸ αὐτόθι ἀναφερόμενον φύλλον. — Ἡ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ μετὰ τὴν τοιχοκολλησιν καὶ τὴν πρώτην καταχώρισιν. — Ἀλλ' οὐδὲν ἥττον ἀρχονται αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως, ἀφ' ἧς εἰσήχθη ἡ ἀγωγή, κατὰ τὸ ἄρθρον 678, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελεν δρισθῇ τι περὶ τούτου ἐν τῇ ἀποφάσει. Ὁ. 126. 202. Πολ. 677.

1) Γ. τύπους

γ'. Δικαιώματα τῶν δανειστῶν.

681. Οἱ δανεισταὶ τῶν συζύγων δύνανται, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, νὰ λάβουν, πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, γνῶσιν τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων, ἡ καὶ νὰ παρεμβοῦν, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 238 νὰ κάμουν ἀνακοπὴν. — Ἡ ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ, καθ' ὅσον αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιεχόμεναι διατάξεις διετηρήθησαν, μόνον ἐντὸς τῆς εἰρημένης ἐνιαυσίου προθεσμίας. Πολ. 89. 231.

Η'. Ἐπὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης.

α. Ἀπόπειρα πρὸς ἔνωσιν.

682. (Ἐτροποποιήθη) α). Ὁ σύζυγος, ὁ ζητῶν τὸν ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμὸν, πρέπει ν' ἀποταθῇ περὶ τούτου δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐν αὐτῇ ἀκριβῶς τὰ περιστατικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται. — Μετὰ ταῦτα προσδιορίζει ὁ πρόεδρος τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν οἱ δύο σύζυγοι πρέπει νὰ ἐμφανισθοῦν πρὸς ἀπόπειραν ἐνώσεως αὐτοπροσώπως, ἀνευ ἀντιληπτῶρων, καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 643 ὁρισμένα. Πόλ. 462.

6'. Διατάξεις ἐπὶ ἀποτυχίᾳ τῆς πρὸς ἔνωσιν ἀποπείρας.

683. Ἀποτυχούσης τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας, τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ἐὰν ἡ αἴτησις φανῇ βάσιμος, διατάττει, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου, τὰ ἑξῆς: — 1. τὴν κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ἀναφερομένους τ ὕ π ο υ ς 4) τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν τῆς ἀναφορᾶς β) — 2. τὴν εἰς τὴν

α) Ὡρα Τόμ. Β'. ἄρθρ. 12'. τοῦ Ν. περὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

β) Δ. 24 Ἀπριλίου 1836 περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 682 ἰδαφ. 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως, παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ ἄρθρου 683 § 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαταγμένη δημοσίευσίς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 682 ἰδαφίου 1 καὶ τὸ ἄρθρον 636 συντακτικῆς ἀναφορᾶς περὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης καὶ περὶ διαζεύξεων, προσέδωκε καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν κοσμιότητα, καὶ, κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡμπερὶ νὰ ἐμπόδισῃ τὴν μετὰ ταῦτα ἔνωσιν τῶν διαφερομένων συζύγων. — Λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.

Διατάττομεν.

Α'. Ἀντὶ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 682 ἰδαφίου 1 τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1836 περὶ πολιτικῆς δικονομίας νόμου διαλαμβανομένης ἀναφορᾶς: δημοσιεύειν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 633 §. 1, ὅλην τοῦ λοιποῦ

γυναικα χορήγησιν τῆς ἀδείας τοῦ νὰ παρκαταθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ μετακινήσῃ ἀπὸ τῆς κατοικίας τοῦ ἀνδρὸς εἰς οἶκιν προσδιοριζομένην παρὰ τῶν δικαίων, ἢ, κατὰ ἐυτέρον λόγον, παρὰ τοῦ δικαστηρίου. — 3. τὴν εἰς τὴν γυναικα ἐγχείρισιν τῶν διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τοῦ θίου ἀπαιτουμένων πραγμάτων. — 4. τὰ περὶ τῆς ἀγωντῆς τῶν παιδων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, ἐὰν δ τ λ. 1) ἡ μήτηρ, ἢ τις τῶν συγγενῶν, ἡ δ εἰσαγγελεὺς προτείνη νὰ ἀραιρεθῶσιν οὗτοι τοῦ πατρός. — 5. τὰ περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ συζύγου εἰς τὴν γυναικα δοτέας καὶ μὲ τὴν κατάστασιν ἐκείνου ἀναλόγου συντάξεως, ἐὰν ἡ γυνὴ δὲν ᾔθελεν ἔχειν ἰδίαν περιουσίαν, καὶ ᾔθελε κάμῃ χρῆσιν τῆς διὰ τοῦ ἀριθ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δεδομένης ἀδείας τοῦ νὰ καταλήπῃ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Ὁ. 126. 202. Πολ. 685.

1) Γ. τόπος 2) Γ. πρέλκι τὸ δηλαδὴ

684. Ἡ περὶ ἄλλων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ 683 μὴ ἀναφερομένων προσωρινῶν μέτρων αἰτησις γίνεται κατὰ τὰ ἀρθρα 619 κ. ἐπ., καὶ συζητεῖται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

γ'. Ἀγωγή.

685. Μόνον ἐν μῆνα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 683 ἀριθ. 1. ἀναφερομένων τοιχοκολλήσεων καὶ δημοσιεύσεων δύνανται νὰ γίνουν αἱ ἀγωγαί. — Ἡ ὁμολογία ἐνὸς τῶν δύο συζύγων δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν. — Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες οἵτε συγγενεῖς τῶν διαδίκων, ἐξαιρουμένων τῶν παιδων καὶ τῶν ἀπογόνων, καὶ οἱ ὑπηρέται, ἀλλ' ἀπόκειται εἰς τὸ δικαστήριον νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ἀξιοπιστοῦ αὐτῶν. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 678-681 διατεταγμένα. Ὁ. 129, 5. 202. Πολ. 234. 235. 264. 324.

δημοσιεύεται σημείως ἀπὸ τῆς περιέχουσα τὰ ἐνόμματα τῶν διαφορομένων συζύγων, καὶ τὴν πρὸς χωρισμὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης σκοπὸν, μὴ ἐξηγεῖσα δὲ τὰ αἴτια, τὰ ἐπὶ αἱ ἐπρόκαλυσαν τὸν χωρισμὸν τοῦτον. Τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 686, προκειμένου λόγου περὶ διαζυγίου.

Θ'. Ἐπὶ διαζεύξεων.

686. Ἐπὶ τῆς διαζεύξεως πράττονται, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ τῆς κοίτης χωρισμοῦ, τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 682-685 ὠρισμένα. Πολ. 231. 238. 264. 640. Ὁ. 426. 202.

Ι'. Ἐπὶ παραχώρησεως κτημάτων.

α. Περιπτώσεις.

687. Πᾶς τίμιος ὀφειλέτης, ὅστις δύναται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι μόνον ἕνεκα δυστυχημάτων δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς δανειστάς του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραχωρήσῃ τὴν περιουσίαν του εἰς αὐτοὺς, καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ οὕτως ἑαυτὸν, μέχρι τῆς ἀποκτήσεως νέας περιουσίας, πάσης περαιτέρω καταδιώξεως, ἰδίως δὲ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, τηρουμένης τῆς ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀρθροῖς διαταττομένης διαδικασίας. Πολ. 640. 690. 4020.

688. Ἐξαίρουνται τῆς νομίμου ταύτης ὠφελείας μόνον — 1. ἀλλοδαποί — 2. ἐπίτροποι, κηδεμόνες, διαχειρισταὶ ξένης περιουσίας, καὶ ἐν γένει παντὸς εἶδους ὑπόλογοι — 3. ὅλοι οἱ ὡς ἀπατεῶνες καταδικασθέντες. Π. Ν. 399. ε. Ἐ. 575. Πολ. 695.

Β'. Διαδικασία.

689. Ἡ παραχώρησις τῆς περιουσίας δηλοῦται ἐν ἀναφορᾷ ἀποτεινομένη πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου, καὶ ἐπισυνάπτεται συνοπτικὴ περιγραφή τῆς καταστάσεως τῆς περιουσίας μὲ τὰ ἀναγκαῖα δικαιόγραφα, βιβλία, καὶ ἄλλας ἀποδείξεις. Ἡ ἀναφορὰ κοινοποιεῖται ἐκαστὸτε εἰς τὸν εἰσαγγελέα. Πολ. 588. 642.

690. Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ ἀκουσθέντος τοῦ εἰσαγγελέως, νὰ ἀνασταλῇ ἡ περαιτέρω καταδίωξις· δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ κοινοποιηθῇ πρῶτον ἡ ἀναφορὰ εἰς τοὺς διαδίκους. — Μόνον μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀναφορᾶς, καὶ τὴν ἀκρόασιν, ἢ, τοῦλάχιστον, τὴν

πρόσκλησιν τῶν δ ρ ε ι λ ε τ ῶ ν 1), δύναται νὰ ἀπαγγέλθῃ ἡ παραχώρησις τῆς περιουσίας. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 644-645 ὠρισμένα. Ἐ. 570.

1) Γ. δανειστών

691. Πρὶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 690 ἐδάφ. 2 ἀπαγγέλθῃ ἡ παραχώρησις τῆς περιουσίας, διακηρύττει ὁ ὀφειλέτης κατ' ἐπανάληψιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας του, ἢ, ἐπου δὲν ὑπάρχει ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἐν τῷ δημαρχείῳ, εἰς ἡμέραν τινὰ συνεδριάσεως, ὅτι θέλει νὰ παραχωρήσῃ τὴν περιουσίαν του. — Τὴν διακήρυξιν ταύτην πα ρ α δ (δ ε ι 1) αὐτοπροσώπως ὁ ὀφειλέτης. Ἐνταῦθα συγχωρεῖται εἰς ὅλους τοὺς δανειστάς ἢ πρσελεύεις· διὸ καὶ προσκαλοῦνται ἐπὶ τούτου. — Τούτων πάντων γίνεται μνεία ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως, καὶ, ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐγίνεν ἐν τῷ δημαρχείῳ, συντάσσεται ἐκθεσις παρὰ τινος συμβολαιογράφου ἢ εἰρηνοδίκου. Ἐ. 571.

1) Γ. κῆρυξι

692. Ἡ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγγέλλεται ἡ παραχώρησις περιουσίας, τοιχοκαλλᾶται καὶ καταχωρίζεται εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ἀναφερομένους τόπους. Ὁ. 126, 5. 202.

γ'. Συνέπειαι.

693. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 687 ἀναφερόμεναι συνέπειαι παρέπονται αὐτοδικαίως, καὶ ἐὰν δὲν ἀπηγγέλθησιν ἐν τῇ ἀποφάσει· ὅθεν ἀπολύεται τῆς κρατήσεως ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν ἐφυλακίσθῃ ἤδη, καὶ οἱ δανεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα, τηρουμένων τῶν διὰ τοὺς ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμους διαγεγραμμένων διατυπώσεων, νὰ πωλήσουν τὰ παραχωρηθέντα κτήματα, καὶ νὰ ἀπολαμβάνουν ἐν τοσούτῳ ὅλας τὰς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας. Πολ. 1020. 1077.

δ'. Ἐπὶ ἐμπόρων.

694. Ὡς πρὸς τοὺς ἐμπόρους, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὠρισμένα. Ἐ. 568 ἔ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Λογιστική δίκη.

Α'. Λογοδοσία ἐν γένει.

695. Ὁ ἅπας διαχειριστὴς ξένης περιουσίας εἶναι ὑπόλογος, καὶ δύναται, ἐὰν ἐκουσίως δὲν πείθεται εἰς λογοδοσίαν, νὰ ἀναγκασθῇ εἰς τοῦτο διὰ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως τῆς περιουσίας του, κατὰ δὲ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. Πολ. 688, 2. 1000. 1079.

696. Πᾶς λογαριασμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ ἀντιπαράθεσιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ τῶν ὀφειλομένων, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἀντιπαράθεσεως ταύτης προκύπτον.

Β'. Ἐκουσία λογοδοσία.

697. Ἐπὶ ἐκουσίας λογοδοσίας, ὁ δοσιλογος παρὰ δ(δεῖ) ἀντιτεγραμμένον τὸν κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συντεταγμένον λογαριασμὸν εἰς ἐκεῖνον, πρὸς δὲν ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον, καὶ κοινοποιεῖ εἰς αὐτὸν τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις, κατὰ τινα τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 555 ὥρισμένων τρόπων.

1) Γ. κοινοποιεῖ

698. Ἐντὸς προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δόσεως τοῦ λογαριαμοῦ, παρατεينوμένης κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀρθρῶν 540-542, κοινοποιεῖ ὁ δεξιλογος εἰς τὸν δοσιλογον τοὺς περὶ τοῦ λογαριαμοῦ δισταγμούς του, ἐντὸς δὲ ἄλλης ὀκταμήρου προθεσμίας, κοινοποιεῖ ὁ δοσιλογος τὰς ἀντιπαρατηρήσεις του εἰς τὸν δεξιλογον.

699. Περαιτέρω διαμοιδῇ ἐγγράφων δὲν γίνεται· ἀλλ' ἐγγράφεται ἤδη ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ πινάκιον. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ 1) διάδικος, δσάκις ὁ ἀντίδικος γίνῃ ὑπερήμερος. — Ἐν γένει ἐφαρμόζονται κατὰ τοῦτο τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 566-578 ὥρισμα.

1) Γ. ἑκατοε

700. Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 579 κ. ἑπ. ὥρισμα· ἐν τοσούτῳ συζήτ.

τεῖ τὸ ἄρμόδιον δικαστήριον 1) μόνον τὰ ἀμφισβητούμενα κεφάλαια. — Ὅ,τι ὡμολογήθη ἀμοιβαίως ἐν τῇ προδικασίᾳ, κηρύττεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἐκτελεστὸν 2) κατὰ τὰ ἄρθρα 118. κ. ἐπ., ἐπὶ ἀναφορᾷ γινομένη πρὸς αὐτὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 641 καὶ 642. Πολ. 856. 859,1.

1) Γ. συζητοῦνται ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου 2) Γ. ἀπλῶς

Γ'. Βιζία λογοδοσία.

α. Ἐν γένει.

701. Ἐὰν ὁ ὑπόλογος δὲν πείθεται ἐκουσίως εἰς λογοδοσίαν, δύναται νὰ ζητηθῇ αὕτη παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ δικαστηρίῳ, ἢ διὰ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς, διαδικαζομένης ἤδη ἄλλης διαφοράς, ἢ καὶ διὰ κυρίας ἀγωγῆς. Πολ. 707. 853.

β'. Πρώτη ἀπόφασις.

702. Ἡ κυρία ἀγωγή γίνεται καὶ συζητεῖται κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, ἢ κατὰ τὰ τὰ ἄρθρα 531 κ. ἐπ., ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ. — Ἐν τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐγγειρίσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 696 συντακτέου λογαριασμοῦ, καὶ διορίζεται εἰς τῶν δικαστῶν πρὸς διεύθυνσιν τῆς διαδικασίας· διατάσσεται δὲ 1) διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπειθείας τοῦ ὑπολόγου ἐν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 696 ὠρισμένων ἀναγκαστικῶν μέτρων. Πολ. 731. 1002.

1) Γ. συγχρόνως

703. Διαταχθείσης τῆς κατασχέσεως καὶ τῆς πωλήσεως τῆς περιουσίας, προσδιορίζει τότε τὸ δικαστήριον, κατὰ τὸ εἰκασόμενον ὀλλειμμα τοῦ λογαριασμοῦ, ποσότητά τινα, τῆς ἐποίας τὸν ὅρον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ κατασχεθησόμενον καὶ πωληθησόμενον μέρος τῆς περιουσίας. Πολ. 922.

γ'. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ.

704. Εἰς 1) ὠρισμένον χρόνον ὀφείλουν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, εἰὰν παρευρήσαν εἰς τὸ ἀκροατήριον, νὰ ἐμφανισθῶσι, ἄνευ περαιτέρω κλήσεως, εἰς τὸν εἰσηγητήν· ὥστε ὁ μὲν ὑπόλογος νὰ δώσῃ τὸν λογαριασμόν του μετὰ τῶν ἀποδείξεων,

ὁ δὲ δεξιλογος νὰ ἐγγράψῃ εἰς ἐκθεσιν τὰς ἐναντίον τοῦ λογαριασμοῦ παρατηρήσεις του. — Ἐὰν ὁ δεξιλογος δὲν δύναται νὰ κάμῃ παραχρῆμα τὰς παρατηρήσεις του, τὸν δίδεται πρὸς τοῦτο προθεσμία παρὰ τοῦ δικαστοῦ. Πολ. 438. 497.

1) Γ. κατὰ τὸν

705. Κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν ἐμφανίζονται ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, ὁ μὲν δεξιλογος διὰ νὰ ἐγχειρίσῃ τὰς ἐγγράφους παρατηρήσεις του μετὰ τῶν ἀποδείξεων, ὁ δὲ δοσιλογος διὰ νὰ γίνῃ τελευταῖον δι' ἐκθέσεως συζήτησις περὶ 1) λογαριασμοῦ. — Μετὰ ταῦτα παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν εἰμποροῦν νὰ συμφωνήσουν περὶ ὧν τῶν κεφαλαίων, παρὰ τοῦ δικαστοῦ εἰς τὸ ἀκροατήριον.

1) Γ. τοῦ

706. Κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς διαδικασίας 1) ταύτης, πρέπει νὰ προσπαθῇ ὁ εἰσηγητὴς νὰ συμβιβάζῃ τοὺς διαδίκους· τότε δὲ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 477 καὶ 478 ὠρισμένα. Πολ. 128.

1) Γ. προδικασίας

707. Ἐὰν ὁ ὑπόλογος δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν πρώτην προθεσμίαν, καὶ δὲν δώσῃ λογαριασμόν, βεβαιώνει τοῦτο ὁ εἰσηγητὴς μόνον δι' ἐκθέσεως, καὶ λαμβάνονται τότε, ἐπιμελεῖς τῶν διαδίκων, τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 701 ἐν τῇ ἀποφάσει διατεταγμένα καταναγκαστικὰ μέτρα.

708. Ἐὰν ὁ ὑπόλογος ἐνεφανίσθῃ, φέρων τὸν λογαριασμόν, κατὰ τὴν πρώτην προθεσμίαν, ὁ δὲ δεξιλογος ἀπελπίετο, βεβαιώνει καὶ τοῦτο ὁ εἰσηγητὴς δι' ἐκθέσεως, καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον. — Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἂν κατὰ τὴν δευτέραν προθεσμίαν δὲν ἐμφανισθῇ τῶν διαδίκων. Πολ. 128.

709. Πρὶν ἢ ὑπόθεσις παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὁ εἰσηγητὴς κηρύττει ἐκτελεστὸν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀρθρῳ 119 ὠρισμένον τύπον, πᾶν ὅ,τι ὠμολογήθῃ ἐν τῇ προδικασίᾳ, μὴ

παραδολαπτομένης τῆς περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων κεφαλαίων περαιτέρω ἀμφισβήτησεως 1). Πολ. 856.

β) Γ. συζήσεως

710. Ὅσακις ὁ δικαστὴς περὶ τῆς ἐν ὑπόθεσιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 705 ἢ 708, εἰς τὸ ἀκροατήριον, προσδιορίζει συγχρόνως τὴν πρὸς συζήτησιν ἡμέραν, καθ' ἣν οἱ διαδίκαι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθοῦν ἀνευ περαιτέρω κλήσεως, καὶ ἐγγράζει τὴν ὑπόθεσιν, ἀπανθὴ τῶν διαδίκων, εἰς τὸ πινάκιον. Πολ. 576.

δ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

711. Ἡ συζήτησις ἀρχεται ἀμέσως μετὰ τὰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, κατὰ τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, ἀφοῦ ἀγορεύσῃ 1) ὁ εἰσηγητὴς περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων κεφαλαίων. — Περὶ δὲ τῆς συζήτησεως αὐτῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 589 κ. ἐπ. ὠρισμένα. Πολ. 579.

1) Γ. ἐκτίθη . . . τὰ . . . κεφάλαια.

712. Περὶ πάντων τῶν διαριλονεικουμένων κεφαλαίων ἀπαφαίνεται τὸ δικαστήριον ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει. — Τὰ δικαιολογημένα κεφάλαια ἀναγνωρίζονται· τὰ λοιπὰ ἀπορρίπτονται, ἢ διατάσσεται ἡ προσχωγῇ ἀποδείξεως. — Ἐν τῇ ἀποφάσει καταχωρίζονται τὰ ἔξοδα καὶ αἱ πρόσδοι, καὶ προσδιορίζεται ἀκριβῶς τὸ ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ προκύπτον μετὰ τοῦ ὑπάρχοντος τυχὸν ἑλλείμματος.

713. Τὸ δικαστήριον δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, νὰ ἀπαγγεῖλῃ τὴν προσωρινὴν 1) κρίτησιν διὰ πᾶν ἑλλείμμα, ἢ δι' ὅποιανδήποτε ὥς ἐκ τοῦ δοθέντος λογαριασμοῦ ἀπόδωσιν, γεννησομένην παρ' ἐπιτρόπου, κηδεμόνος, διαχειριστοῦ δημοτικῆς περιουσίας 2) ἢ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων, ἢ τινος παρὰ δικαστηρίου διορισθέντος διαχειριστοῦ. Πολ. 1000.

1) Γ. πρωτοπικὴν 2) Γ. περιουσίας κοινοτήτων

ε. Λάθη λογιστικά.

714. Λάθη περὶ τὸν λογαριασμόν, παραλείψεις περὶ τοῦ

τὸν, διπλαῖ ἐγγρηχῇ τῆς αὐτῆς ποσότητος, καὶ ἄλλα τοιαῦτα διορθόνονται κατ' ἀναφορὰν παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου· νέαι δὲ ἀναθεωρήσεις τοῦ ὅλου λογαριασμοῦ εἶναι ἀπαράδεκτοι. Πολ. 641. 759.

ς'. Ἐν ὑπερημερίᾳ τοῦ δεξιλόγου.

715. Ὑπερημέρου γενομένου τοῦ δεξιλόγου, δύναται ὁ δόσιλος, ἐὰν ἔχῃ νὰ πληρώσῃ ἑλλειμμα, νὰ καταθέσῃ αὐτὸ πρὸς τῷ δικαστηρίῳ, ἢ, παρὰ τῶν ἐγγύησιν, νὰ τὸ φυλάττῃ ἄνευ τοῦ ὁρίου 1). — Ἐὰν ὁ δόσιλος ἦτον ἐπίτροπος, ἢ κηδεδεμένων ἀνήλικός τις, ἀπαλλάττεται τῆς ἐγγυοδοσίας ταύτης.

1) Γ. τέκου

Δ'. Δικαιώματα τῶν δανειστῶν.

716. Δανεισταί, ἢ ἄλλοι, οἵτινες ἔχουν νόμιμον συμφέρον κατὰ τὴν ἐκδασιν τῆς διαφορᾶς, δύνανται, πρὸς διατήρησιν τῶν δικαίων αὐτῶν, νὰ λάβουν, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς συζητήσεως, γνῶσιν τῶν τε διαδικαστικῶν ἐγγράφων, καὶ τῶν ἀποδείξεων αὐτῶν, νὰ παρεμβῶσιν, ἢ νὰ κάμουν κατὰ τὸ ἄρθρον 238 ἀνακοπῇ. Πολ. 89. 231. 234, 2. 681.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὅρισμοί.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

717. Διὰ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ ἀπόφασις δικαστηρίου ἐμποροδικῶν, ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις τριῶν δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, καὶ ἡ παρουσία δικαστικοῦ γραμματέως. — Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἐμπορικῶν δικαστηρίων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ δικαστικῷ ὀργανισμῷ ὀρισμένα. Πολ. 49. 807. Ὁ. 14 ἔ.

Β'. Ἀρμοδιότης.

718. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν ἐμποροδικῶν καθορίζεται κατὰ τὰ

ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὠρισμένα α). — Ὅλαι αἱ διαφορὰι τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, αἱ μὴ ῥητῶς εἰς τὰ ἐμπορικὰ δικαστήρια παραπεμφθεῖσαι, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. — Ἰδίως δὲ ὅλαι αἱ περὶ ἐκτελέσεως ἐμπορικῆς ἀποφάσεως διαφορὰι ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 873 ὠρισμένα.

1'. Ἐφέται, καὶ Ἀρειος Πάγος.

719. Ἡ ἀπὸ τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ τῶν ὡς ἐμποροδικῶν διακρίνωνται διαιτητικῶν, ἢ πρωτοδικῶν ἐφεσις φέρεται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν· ἡ δὲ περὶ ἀναίρεσεως αἵτησις, εἰς τὸν Ἀρειον Πάγον, κατὰ τὰς διὰ τὰ δικαστήρια ταῦτα προσδιωρισμένας περιπτώσεις καὶ διατυπώσεις. Πολ. 116. 737. 806. 807.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις.

Α'. Προδικασία.

720. Εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς ἀγωγῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 533-540 ὠρισμένα ἐκτὸς τοῦ ἀριθ. 6 τοῦ ἀρθρου 533, καθότι, ἀντὶ τῶν ἐκεῖ ὠρισμένων, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ προθεσμία πρὸς τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐμφάνισιν, καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀριθ. 1 τοῦ ἀρθρου 538 ἐνεκὰ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 532 ἀρθρ. 1 ὠρισμένων. Ὁ. 4.

721. Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως δὲν διωρίσθῃ ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς, ἡ δὲν διωρίσθῃ παντάπασιν, ἡμέρα τῆς ἐμφανίσεως εἶναι τότε κατὰ νόμον ἡ μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς· ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη, ἐπὶ μακροτέρων ἀπεστάσεων, ἐπεκτείνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 195 καὶ 196 διατεταγμένα. — Ὁ ἐνάγων δύναται νὰ παρεκτείνῃ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς τὴν προ-

α) Ὁ α Ν. περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικίων ἐκείνης καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

θεσμίαν ταύτην· ἀλλ' ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 726, δὲν δύναται νὰ τὴν συντέμῃ. Πολ. 497.

722. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπικύηται κίνδυνος, ὁ πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα, γενομένης πρὸς αὐτὸν ἀναφορᾶ, νὰ συντέμῃ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀρισμένην προθεσμίαν, καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν συζήτησιν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν εἰσέτι ἡμέραν εἰς ὥραν ῥητὴν, ἐὰν ᾗται εἰσέτι δυνατὴ ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως, καὶ ἡ ἐμφάνισις τῶν μαρτύρων 1). Πολ. 498. 621. 726.

1) Γ. διαίλιον

723. Κατὰ τὰς περιστάσεις, δύναται νὰ διατάξῃ συγχρόνως ὁ πρόεδρος τὴν ἐνεκα τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ἐγγυοδοσίαν, καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου. Πολ. 734. 1034. 1035. 1093.

724. Κατὰ τῆς εἰς τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερομένης διατάξεως τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, δὲν συγχωρεῖται οὔτε ἀνακοπὴ, οὔτε ἔφεσις. Πολ. 622. 634. 638.

725. Παραδιδόμενου τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς, ἐπισυνάπτεται ἡ διαταγὴ τοῦ προέδρου, καὶ τὸ περὶ ἐγγυώσεως ἐγγράφον, ἡ θεθαίωσις τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως 1), ἥτοι ἐν ἀντιγράφῳ, ἢ ἐν πρωτοτύπῳ. Πολ. 622.

1) 1. ασφαλείας

726. Μόνον ἐπὶ ναυτικῶν ὑποθέσεων, ὅτε πλοῖόν τι ὀρμαῖται πρὸς ἀπόπλουν, ἡ ἐπικειμένου ἄλλου κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, συγχωρεῖται κλήσις βραχυπρόθεσμος ἄνευ προηγουμένης διαταγῆς τοῦ προέδρου. Πολ. 498. 620. 624.

Β'. Πινάκιον.

727. Περαιτέρω ἐγγραφοὶ προδικασίᾳ δὲν γίνονται· ἀλλ' ἡ ἀπόφασις 1) ἐγγράφεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς εἰς τὸ 2) παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις συντακτέον πινάκιον, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 721-726 ὀρισμένων προθεσμιῶν, γίνεται συζήτησις περὶ αὐτῆς. — Ως πρὸς τὸ πινάκιον ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ταῖς ἄρθροις

570-578 ὠρισμένα· ἀλλ' ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐν τῷ πινυκίῳ ἀταξιῶν, τὰς ὁποίας ὁ εἰσαγγελεὺς ἐβεβαίωσεν, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. Πολ. 623. Ὁ. 299.

1) Γ. ὑπόθεσις 2) Γ. καὶ

Γ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

728. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἀρ. 580-611, καὶ 625-633, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, ὅσα αὐτοῖς διετάχθησαν περὶ εἰσαγγελίων, ἀπολογητηρίων ἐγγράφων, ἐνστάσεων ἐγγυοδοσίας, διαφορῶν περὶ διακατοχῆς, καὶ ἄλλων κατὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις μὴ συμβαινόντων πραγμάτων. Ὁ. 4. 100.

Δ'. Ὑποθέσεις ἀφορῶσαι τὰς συναλλαγματικὰς.

729. Εἰς ὑποθέσεις, ἀφορώσας τὰς συναλλαγματικὰς, 1) συγχωροῦνται τοιαῦται μόνον ἐνστάσεις, ἀνταπολογίαι, ἐπανταπολογίαι 2), κτλ., αἵτινες δύνανται ἢ νὰ ἀναπληρωθῶσιν ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ νὰ ἐπιειχθῶσι 3) παρὰ τῶν διαδίκων ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει. Ὅλαι αἱ λοιπαὶ παραπέμπονται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια· ἀλλὰ συγχρόνως, ἐὰν ᾖναι πιθανόν, ὅτι ὁ νικῶν διάδικος θέλει ἡττηθῇ ἐν τῇ τακτικῇ διαδικασίᾳ, ἢ ὅτι ἐν τοσούτῳ ἤθελε κατασταθῇ μὴ ἀξιόχρεως, διατάσσεται ἐγγύησις, κατ' αἵτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων, καὶ δίδεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 734 διατεταγμένα.

1) Γ. ἀν δὲν συναινοῦν εἰ διάδικος, 2) Γ. ἀντενστάσεις, ἐπαντεστάσεις 3) Γ. ἀπεδειχθῶσι

Ε'. Μὴ γνήσια καὶ πλαστὰ ἔγγραφα.

730. Ἐὰν ἔγγραφόν τι προσβληθῇ ὡς μὴ γνήσιον ἢ ὡς πλαστογραφημένον, παραπέμπεται ἡ περὶ τῆς γνησιότητος ἢ τῆς πλαστογραφίσεως αὐτοῦ δίκη εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ ἀναβάλλεται ἐν τοσούτῳ ἡ κυρία δίκη. — Μό-
 ἐὰν ὁ ἀντίδικος κηρύξῃ, ὅτι δὲν θέλει νὰ μεταχειρισθῇ τοιοῦτον ἔγγραφον, ἢ ἐὰν τὸ προσβαλλόμενον ἔγγραφον ἀναφέρε-

ται εἰς ἐν μόνον ἀμφισβητούμενον ζήτημα, δύναται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 452 καὶ 458 διατεταγμένα, νὰ γίνη περαιτέρω συζήτησις παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις. Πολ. 12.

ς'. Λογιστικαὶ διαφοραί.

731. Ἐπὶ λογιστικῶν διαφορῶν δύνανται οἱ διάδικοι νὰ παραπεμφθοῦν εἰς συμβιβαστάς. Οἱ συμβιβασταὶ οὗτοι, δ τ α ν 1) οἱ διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσουν περὶ τῶν τοιούτων, διόρζονται ἐξ ἐπαγγέλματος ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει. — Οὗτοι πράττουν κατὰ τὰ ἄρθρα 124 καὶ 125. Μὴ κατορθωθέντος δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ, παραπέμπεται ἡ ὅλη ὑπόθεσις, ἥ, ἐὰν ὑπάρχουν πλείονα κεφάλαια, ἐκ τῶν ὑποίων τινὰ μόνον ἐσυμβιβάσθησαν, παραπέμποντα· τὰ μὴ συμβιβασθέντα κεφάλαια εἰς τὰ ἀκροατήριον. Πολ. 124. 702.

1. Γ. διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν

Ζ'. Προσωπικὴ κράτησις.

732. Ἐν πάσῃ πρὸς δικαστηρίου ἐμποροδικῶν ἐκδιδομένη ἀποφάσει ἀπαγγέλλεται κατὰ τοῦ ἡττηθέντος διαδίκου προσωπικὴ κράτησις ἔνεκα τοῦ τε ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων. Πολ. 999, 1. 1003.

Η'. Ἐκτάσεις.

733. Ἡ ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, ἐὰν δὲν ἔγινε πληρωμὴ, κατὰ μὲν τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀφορώσας τὰς συναλλαγματικὰς, ἀμέσως μετὰ τὴ ν π α ρ ᾶ δ ο σ (ν τ η ς 1)· ἐπὶ δὲ ἄλλων ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, μετὰ τρεῖς ἡμέρας, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὅσιν τῆς τυχόν γ ε ν ο μ ε ν η ς 2) ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως. — Μόνον ὅταν ᾖναι πιθανόν, ὅτι θέλει μεταβρῦθαισθῇ ἡ ἀπόφασις, ἥ θέλει κατασταθῇ μὴ ἀξιοχρεως ὁ νικῶν διάδικος, τὸ δικαστήριον, κατ' αἰτήσιν τινος τῶν διαδίκων, διατάττει ἐγγύησιν. Πολ. 186. 507. 734. 760. 866. 1033.

1) Γ. ἐπίδοσιν τῆς 2) γνησεμένης

Θ'. Ἐγγύησις.

734. Ἡ ἐγγυοδοσία γίνεται, παρακατατιθεμένης εἰς μετρη-

τὰ πρὸς τῷ δικαστικῷ γραμματικῇ τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσηγορευθείσης πύργου. — Αἱ ἐντέλαι προκύπτουσαι διαφορὰ συζητούνται καὶ ἀπορραϊζοῦνται ἄνευ περαιτέρω προδικασίας, ὡς συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, γινομένης ἀπλῆς κλῆσεως εἰς τὸ ἀκρατήριον. Πολ. 729. 810.

Ι'. Ἐφεσις.

735. Ἡ ἔφεσις δὲν εἶναι ποτὲ ἀναβοληκὴ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 733 ἀκριβέστερον ὥρισμένα. — Ἐπικειμένου δὲ κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, ὄνεται, ἄνευ περαιτέρω θεσπαιώσεως, κατ' ἀναφορὰν γενομένην πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν ἐφετῶν, νὰ συντηθῇ ἡ νόμιμος προθεσμία, καὶ νὰ προσδιορισθῇ ῥητῇ ἡμέρᾳ πρὸς συζήτησιν. Περὶ τῶν τοιούτων διατάξεων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 621 καὶ 622 ὥρισμένα. Κατὰ τὰ λοιπὰ γίνεται συζήτησις, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, κατὰ τὰ ἀρθρὰ 741-751, 752 ἀρθ. 2, 753-755, 756 ἀρθ. 2-4, 757-759, 762, 766. ἐδάφ. 2, καὶ 770-783. Πολ. 760.

1) Γ. καὶ ἀπόφασις

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἑνδικο μέσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐφεσις.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

736. Διὰ νὰ ἔγῃ κύρος ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις πέντε δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, καὶ ἡ παρούσα τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέως καὶ γραμματέως. Πολ. 49. 807. Ὁ. 91.

Β'. Ἀρμοδιότης.

737. Οἱ ἐφέται ἀπορραϊζοῦν περὶ πασῶν τῶν κατὰ τὰ ἀρθρὰ 116, 529, 530, 718, καὶ 719 μὴ ἀνεκκλήτως ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν, ἢ τῶν ταύταις ἰσων

δικαιτητῶν α). — Δὲν θεωρεῖται ἐνταῦθα, ἂν ἡ ἀπόφασις ὀνομασθῇ κατὰ λάθος πρωτόκλητος ἢ ἀνέκκλητος.

α) Δ 41 Μάϊου 1825 περὶ τῶν ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τοῦ 1830, ὡς τρίτης καὶ τελευταίας δικαιοδοσίας, ἐκπερσῶν ὑποθέσεων. — Θεωρήσαντες ὅτι μεταξὺ τῶν δικῶν, αἵτινες εἶχον ἐισαχθῇ πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1830 ψήφισματος συστηθέντος ἀνωτάτου δικαστηρίου, ὑπάρχουσί τινες, αἱ ὁποῖαι ἐμειλλον νὰ δικασθῶσιν εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν δικαιοδοσίας· ὅτι ἡ νέα δικονομία δὲν ἐπιτρέπει εἰμὴ δύο βαθμοὺς δικαιοδοσίας· ὅτι ὁ ἄρειος Πάγος δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὴν οὐσίαν τῶν ὑποθέσεων καὶ ὅτι ὁ νόμος, ὁ χορηγῶν εἰς αὐτὰς τὸν τρίτον βαθμὸν τῆς δικαιοδοσίας, δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν πρὸς ἀντίρρουν αἴτησιν, ὅθεν καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσων ταῦτε χροῶν καὶ τὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας χορηγεῖ ἐκεῖνος ὁ νόμος, καὶ ἐκεῖνας τὰς ὁποίας ἀπεικονῶνται. Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττεται τὰ ἐραξήσῃ, τὰ ὁποῖα θέλουσιν εἶναι ἐσχὺν νόμου.

1. Αἱ ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 γινόμεναι ἐφεσεις εἰς τὸ ἀνώτατον δικαστήριον διὰ νὰ ἐκδικασθῶσι περ' αὐτοῦ εἰς τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, θέλουσιν εἰσαγεσθαι, εἰάν αἱ δίκαι, τὸς ὁποίας ἀφορῶσι, δὲν ἐπικρατῶσιν εἰσίτι, εἰς τὰ ἀρμόδια τῶν ἐφετῶν δικαστηρίων, καὶ θέλουσιν δικάζεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νέας δικονομίας.

2. Αἰτήσεις πρὸς ἀντίρρουν δὲν ἐπιτρέπονται εἰς τοιαύτας δίκαι, αἵτινες δικάζονται εἰς τρίτον βαθμὸν.

Δ. 24. Μαρτίου 1838 περὶ τῆς ἐκδικάσεως τινων κατ' ἐφεσιν ἐκπερσῶν δικῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

1. Ὅσαι τῶν ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 λαβουσῶν γένεσιν καὶ εἰσέτι ἐκπερσῶν κατ' ἐφεσιν δικῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ἀφορῶσιν ἀντικείμενα ὑπαγόμενα κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἤδη νομοθεσίαν εἰς τὴν κοινὴν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δικαιοδοσίαν, θέλουσιν ἐκδικασθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἐφετῶν. — Τὸ μῆσον τῆς ἀναίρεσως καὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὰς τοιούτους ἐφεσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τῆς δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων ὑπαγομέναις εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

(Τόμ. Α΄.)

738. Ἐνεκεν ἀνερμολόγητος τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν συγγωρεῖται πάντοτε ἡ ἔφεσις, καὶ ἐν ἡ ἀπόφασις ἡθελον ὀνομασθῇ ἀνέκκλητος. Πολ. 24. 25. 515, 1.

739. Οἱ ἐφέται ἀποφασίζουσιν ἀνεκκλήτως· μόνον δὲ κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀρισμέναις περιπτώσεσιν γίνεται ἔξαιρισις 1) κατὰ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν (ἄρθρ. 58 καὶ 59).

1) Γ. ἑφίσις

Γ'. Παρὰ τίνων καὶ κατὰ τίνων δύναται νὰ γίνη ἔφεσις.

740. Πᾶς διάδικος, ἡ δὲ πληρεξούσιος αὐτοῦ, ἡ δὲ νόμιμος ἀντιπρόσωπός του ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκκαλεῖν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουσιν καὶ ὅσοι 1) δὲν ᾔσαν μὲν κατὰ τὴν πρωτόκλητον δίκην διάδικοι, εἶχον ὅμως νόμιμον συμφέρον εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς δίκης. Πολ. 95. 644. 844.

1) Γ. τρίτοι εἰσιν

741. Τρίτοι, οἱ ὅποιοι, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀρισμένα, παρέστησαν ἐπὶ δικάστηρι (οὐ 1) ὡς ἐκκαλοῦντες ἢ ὡς παρεμβαινόντες, δύναται ἐν τῇ ἐκκλήσει νὰ προστεθῶσι μόνον· ἐπομένως τότε μόνον νὰ παρασταθοῦν, ὅταν εἰς τῶν κυρίων διαδίκων ἐξεκάλεσεν· οὐδὲ δύναται νὰ κάμουν αἰτησιν νέαν, ἀλλὰ προστίθενται εἰς τὴν αἴτησιν ἐνὸς τῶν κυρίων διαδίκων. — Νέαν αἴτησιν δύναται νὰ κάμουν μόνον ὅσοι ἡθελον ἔχει, κατὰ τὸ ἄρθρον 238, τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνακόπτειν τὴν ἀπόφασιν. Πολ. 231. 234, 2. 238. 747.

1) Γ. παρίκει τὸ ἐπὶ δικαστηρίου

742. Ὅ,τι ὠρίσθη ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περὶ τοῦ προστίθεσθαι, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς κυρίους διαδίκους, ὅσοι δὲν ἐξεκάλεσαν μόνοι 1), ὅταν πλείονες μὲν κατεδικάσθησαν διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, εἰς δὲ μόνος ἐξεκάλεσεν. Πολ. 782.

1) Γ. αὐτοὶ

743. Εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν δύναται τότε μόνον νὰ κάμουν ἔφεσιν, ὅταν ᾔσαν διάδικοι ἐν τῇ δίκῃ. Πολ. 646. 658. 771. 773. 775.

4. Ἡ ἐφεσις διευθύνεται κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἦσαν διάδικος τὴν πρωτόδικον ὑπόθεσιν· ἐπομένως τρίτοι δύνανται μόνον νὰ συμπαραληφθῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐκκλητην, ὅταν ἔχουν τὸ πρὸς ἀνακοπὴν δικαίωμα. Πολ. 232.

Δ'. Ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως.

5. Πᾶσα ἐφεσις 1), γενομένη πρωτοδικως, καὶ ἂν δὲν θῇ περὶ αὐτῆς ἀπόφασις, δύναται νὰ ᾖναι ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως. — Ἡ αἴτησις αὕτη δύναται καὶ κατὰ τὴν ἐκκλητην νὰ περιορισθῇ καὶ τροπολογηθῇ, ἔαν ἡ βάσις τῆς ἀγωγῆς μεταβάλλεται διὰ τούτου. Πολ. 43. 785, 1.

Γ. αἴτησις

16. Ὑπὸ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον περὶ σμὸν συγχωροῦνται νέα 1) ἐπιχειρήματα, καὶ νέα προσέτι εἰκτικά μέσα, ἐκτὸς νέων μαρτύρων περὶ τοιούτων προτά-, περὶ τῶν ὁποίων ἐξετάσθησαν ἤδη μάρτυρες ἐν τῇ πρώτῃ δίκῃ. Πολ. 158.

Γ. νομικά

17. Νέαι πραγματικαὶ ἐξετάσεις 1) καὶ προ-
 1) εἶναι τότε μόνον δεχταὶ ἐν τῇ ἐκκλητῇ δίκῃ, — 1. ὅταν ἔχουν ἀντικείμενον τοὺς μετὰ τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν υς, καρπούς, ἐνοίκια, ἢ ἄλλα παρεπόμενα τῆς κυρίας αἰτή-, ἢ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐν τοσούτῳ γενομένων ζημιῶν.— 2. συντελοῦν μόνον πρὸς ἀπολογίαν κατὰ τῆς ἐφέσεως.— 3. τρίτοι, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς, παρίστανται σίως, ἢ συμπαραλαμβάνονται ἐν τῇ ἐφέσει (ἄρθρον 744 744).

1) Γ. νέοι πραγματικοὶ ἰσχυρισμοί

Ε'. Τίνες τῶν ἀποφάσεων ἐφέσιμοι.

748. Πᾶσα ἀπόφασις, καὶ αὕτη ἡ ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα, δύ-
 1) ται νὰ προσβληθῇ δι' ἐφέσεως. Πολ. 759.

749. Ἡ ἔφεσις δὲν συγχωρεῖται μόνον — 1. ἐπὶ προπαρεσκευαστικῶν καὶ παρεμπιπτοντῶν ἀποφάσεων κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τοῖς ἀρθροῖς 480, 484, καὶ 545 ἀρθ. 2 ὠρισμένα. — Ἐάν ἡ ἀπόφασις περιέγῃ ἐν μέρει μὲν ὀριστικῶς, ἐν μέρει δὲ προπαρεσκευαστικῶς ἢ παρεμπιπτοντικῶς ὀρισμοὺς, κατὰ μόνων τῶν ὀριστικῶν δύνανται νὰ γίνῃ ἔφεσις. — 2. ἐπὶ τελεσιδικίων ἀποφάσεων, κατὰ τὰ ἀρθρα 274 καὶ 751. Πολ. 777.

750. Εἶναι ἀδιάφορον πῶς ἐπρόκυψεν ἡ τελεσιδικία, δι' ἀνατροπῆς δηλ. τῆς ἐφέσεως, δι' ἀπεδογῆς τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, διὰ παραιτήσεως τῆς ἡδὴ γενομένης ἢ τινος μελλούσης ἐφέσεως (ἀρθρ. 479 καὶ 488) 1), ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον. Πολ. 480. 483, 3. 487.

1) Γ. δι' ἀπογῆς τῆς ἡδὴ γενομένης, ἢ παραιτήσεως τινὸς μελλούσης ἐφέσεως (ἀρθρ. 479-488).

751. Τελεσιδικία δὲν ὑπάρχει αὐτοδικαίως, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ ἀρθρῳ 755 ἀναφερομένης περιπτώσεως· ὅθεν, ἐάν αὕτη δὲν ἐπροβλήθῃ, δὲν δύναται οὔτε νὰ αἰτηθῇ, οὔτε νὰ ἀπαγγελθῇ ἀκυρότης ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ἐπὶ τῇ ἐφέσει τελεσιδίκου ἀποφάσεως. Πολ. 274. 749.

ς'. Προθεσμία πρὸς ἔφεσιν.

752. Ἡ ἔφεσις εἶναι ἀπαράδεκτος, — 4. διαρκούσης τῆς περὶ ἀνακοπῆς προθεσμίας, ἐπὶ ἀποφάσεων ἐρήμην ἐκδεδομένων, ἐκτὸς ἐάν διετάχθῃ προσωρινῇ ἐκτέλεσις δικαστικῶς ἢ νομίμως, κατὰ τὰ ἀρθρα 486 καὶ 187. — 2. μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως παραδοθῇ εἰς τὸν ἀντίδικον 1), ἢ, ἐάν τις τῶν διδίκων δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ αὐτεξουσίως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπόν του, ἢ τὸν ἀντίκλητόν του 2). Πολ. 438. 543. 596. 598. 733. 755. 777. 874. 951. 994. 4049.

1) Γ. αὐτὸν 2) Γ. ἡ εἰς τὸν ἀντίκλητόν των

753. Ἡ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἀρθρῳ 752 ἀρθ. 2 ἀναφερο-

πένη τριακοντῆμερος προθεσμία πρέπει, ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων, νὰ ἐπεκτείνεται καὶ λογίζεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 195 καὶ 196 διατεταγμένα. Πολ. 515, 4.

754. Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν διάδικος, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος, εἴτε Ἕλλην, εἴτε ξένος, διατρίβῃ ἐν ἀλλοδαπῇ, προσεῖθεται εἰς τὴν τριακοντῆμερον προθεσμίαν καὶ ἡ ἐν τῷ ἀρθρῷ 541 διαλαμβανομένη περαιτέρω προθεσμία. Πολ. 515, 4.

755. Εἰς τὴν πρὸς ἐκκλησίαν προθεσμίαν ὑπόκειται πᾶς τις ἄνευ ἐξαίρεσεως, οἱ ἀνήλικες δηλαδὴ, οἱ ἀπηγορευμένοι, τὸ Κράτος, αἱ κοινότητες, οἱ δῆμοι κτλ., ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαϊώματος τῆς ἀ ν τ α γ ω γ ῆ ς 1) κατὰ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀντιπροσώπων. Ἡ μὴ τήρησις τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιφέρει τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἐφέσεως ὥστε τὸ δικαστήριον δύ ν α τ α ι 2) καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ ἀπαγγεῖλῃ τοῦτο. Πολ. 155, 170. 274. 749. 751. 752.

1) Γ. ἀναγωγῆς 2) Γ. ἐφέλει

756. Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία δὲν ἀρχεται — 1. ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία, κατὰ τὸ ἀρθρον 752 ἀριθ. 4. — 2. ἐὰν δὲν ἐ ν ε χ ε ι ρ ί σ θ ῇ 1) ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις, ἢ ἐὰν ἡ ἐ γ χ ε ί ρ ι σ ι ς 2) δὲν ἐγινε κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διατεταγμένα· ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ πρὸς ἔφεσιν δικαίωμα ὑπόκειται εἰς τὴν συνήθη παρὰγραφὴν. — 3. ἐὰν δὲ ὁ καταδικασθεὶς διάδικος ἀπέθανε, δὲν ἀρχεται, εἰμὴ μετὰ τὴν εἰς τοὺς κληρονόμους ἢ τὴν χήραν πα ρ ά δ ο σ ι ν 3) τῆς ἀποφάσεως, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 560 εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ τὴν χήραν πρὸς διάσκεψιν καὶ πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς δοθεῖσαν προθεσμίαν. — Ἡ πα ρ ά δ ο σ ι ς 2) αὕτη ὁμῶς γίνεται διὰ μιᾶς πράξεως πρὸς ὅλους τοὺς κληρονόμους, καὶ κατὰ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ ἀποθανόντος. — 4. ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς σύζυγος διελεύθῃ, ἢ ἐχωρίσθῃ κατὰ τὰ κτήματα, ἡ ἔφεσις δὲν ἀρχεται κατὰ τῆς διελευγμένης, ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένης συζύγου, εἰμὴ μετὰ τὴν πρὸς αὐτὴν

παράδοσιν 3) τῆς ἀποφάσεως, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 560 πρὸς διάσκεψιν καὶ σύνταξιν ἀπογραφῆς δεδομένης προθεσμίας. Πολ. 539. 794.

1) Γ. ἐκδόθη 2) Γ. ἐπίδοσις 3) Γ. ἐπίδοσιν

757. Ἡ παράδοσις 1) τῆς ἀποφάσεως γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 138 κ. ἐπ. ὠρισμένα. — Καὶ πρὸ τῆς παραδόσεως 2) τῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις, καὶ κατ' αὐτὴν εἴτι τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. — Ἀλλ' ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως 2) κατὰ τὰ ἄρθρα 752 καὶ 756.

1) Γ. ἐπίδοσις 2) Γ. ἐπιδόσεως

Ζ'. Ἀντέφεσις.

758. Ὁ ἐφεσίβλητος δύναται, μηδὲν περιουσιζόμενος ὑπὸ τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας, νὰ ἀντεκκαλέσῃ 1), ἀλλὰ μόνον — 1. ὅταν κατ' οὐδέναν τρόπον δὲν παραιτήται 2) τῆς ἐφέσεως, ἢ ἀπεδέχθῃ 3) τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν· καὶ — 2. ἐὰν ἡ ἀντέφεσις τοῦ περιορίζεται εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἐκκαλοῦντος προβληθέντα ἐφέσεως κεφάλαια. Πολ. 750. 751. 758. 770.

1) Γ. κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν 2) Γ. δὲν παρητήθη
3) Γ. ἢ δὲν ἀπιδέχθῃ

Η'. Πότε εἶναι περιττὴ ἡ ἔφεσις.

759. Ἡ ἔφεσις εἶναι περιττὴ, — 1. ἐπὶ ἀπλῶν λογιστικῶν σφαλμάτων, κατὰ τὸ ἄρθρον 714. — 2. ἐπὶ ἀποφάσεων, αἵτινες δὲν ἔχουν τὸν ἐξωτερικὸν τύπον ἀποφάσεως, ἰδίως ἐὰν διακρίνῃται, μὴ ἔχων δύναμιν δικαστικὴν, ἢ ἐάν τις διαιτητὴς διακρίνῃ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 411 καὶ 421 ἀριθ. 1 ὠρισμένου χρόνου. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀρκεῖ νὰ γίνῃ αἰτήσις περὶ ἀκυρότητος τῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον πρυτάνεως δικαστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον προσέγεται αὐτῇ. Πολ. 482. 748.

Θ'. Ἀποτελέσματα ἀνασταλτικὰ καὶ μεταβιβαστικά.

760. Ἡ ἔφεσις εἶναι ἀνασταλτικὴ, δηλαδή ἡ ὑπόθεσις μένει κατὰ τὴν περὶ ἐφέσεως διαδικασίαν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε στάσιν της, καὶ ἐπομένως ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως. Πολ. 163. 518. 733. 735. 763.

761. Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα ἄρχεται 1) ἀφ' ἧς στιγμῆς παρεδόθη 2) ἡ περὶ ἐφέσεως δήλωσις· ἐνεργεῖ ὅμως ἀνατρίχουσα 3) μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐδημοσιεύθῃ ἡ ἀπόφασις. — Καί τοι ὑπαρχούσης τῆς ἀνασταλτικῆς ταύτης δυνάμεως, δύνανται νὰ ληφθῶσι καὶ προσωρινὰ μέτρα. Πολ. 485. 486. 518. 520. 763. 848.

1) Γ. μόνον 2) Γ. ἐπιδοθῇ 3) Γ. ἀνατρίχον

762. Ἡ ἔφεσις εἶναι μεταβιβαστικὴ, δηλαδή μόνον τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς αἰτήσεως 1), καὶ περὶ τῶν λόγων τῶν ἐγκλήσεων· ὅθεν ὁ κατώτερος δικαστὴς ἀπέχει πάσης περαιτέρω ἀποφάσεως. Πολ. 7. 776. 784.

1) Γ. ἰδίσιως

763. Ἡ ἔφεσις ἐπάγεται συνήθως ἀμφοτέρω, τὴν τε ἀναστολὴν καὶ τὴν μεταβίβασιν. — Κατ' ἐξαίρεσιν δὲ ἔχει μόνον μεταβιβαστικὴν δύναμιν, — 1. ὅταν, κατὰ τὰ ἄρθρα 486 καὶ 187, διεσπασθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις. — 2. ὅταν ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις ἀπηγγέλθῃ ἀνεκκλητῶς, ἡ ὡς ἐπὶ τῇ 1) οὕτως. Πολ. 760 ε.

1) Γ. ἡ τοῦλάχιστον ἐξαρχηγήσῃ

Ι'. Προσωρινὴ ἐκτέλεσις καὶ ἀναστολὴ αὐτῆς.

764. Ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις δύναται γὰρ διαταχθῇ προσέτι καὶ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, — 1. ἐὰν, κατὰ τὴν περίπτωσηιν τῶν ἁρθρῶν 486 καὶ 187, ἐλησιμόνησεν ὁ κατώτερος δικαστὴς νὰ διατάξῃ αὐτήν. — 2. ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν ἐξαρχηγήσῃ παντάπασιν, ἢ ἐξαρχηγήσῃ κατὰ

λάθος ὡς πρωτοδίκως ἀπαγγελεῖται, ἐνῷ ἀπηγγέλθη τῷ ὄντι ἀνεκκλητῶς. Πολ. 766.

765. Ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις δύναται νὰ ἀνασταλθῇ πάλιν παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἐὰν ὁ κατώτερος δικαστής, — 1. ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 486 καὶ 487 ὀρισμένων, ἀπεφάνηται τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν, ἢ — 2. ἐξαρχατήρισε μὴ ὀρθῶς τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ὡς ἀνεκκλητῶς ἀπαγγελεῖσθαι, ἐνῷ αὕτη ἔπρεπε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀπαγγελεῖσθαι πρωτοδίκως. Πολ. 763. 766.

766. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 764 καὶ 765 περιπτώσεις, πρὸ τῆς συζητήσεως τῆς κυρίας δίκης δύναται νὰ διαταχθῶσι τὰ δέοντα περὶ τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως ἢ τῆς ἀναστολῆς αὐτῆς, ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 735 προηγηθῇ κλησὶς βραχυπρόθεσμος. — Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀπαγορεύεται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἀποφάσεως, τὸ νὰ κωλύεται ἡ ἐκτέλεσις α ὁ τ ῆς 1) ἀν καὶ μόνον ἐκ πλαιῖου.

1) Γ. ἀποφάσεώς τινος

ΙΑ'. Προδικασία.

α. Εἰς τὰ κ τ ι κ ἄς 1) δίκας.

767. Τὸ ἐφετῆριον ἔγγραφον περιέχει, — 1. τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ τοῦ ἐφεσίβλητου. — 2. τὴν σημείωσιν τῆς ἀποφάσεως, καθ' ἣς ἡ ἐφεσις. — 3. τὴν ὀνομασίαν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἡ ἐφεσις. — 4. τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως. — 5. κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 448, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐφετῶν. — 6. τὸν προσδιορισμὸν τῆς εἰς τὸν ἐφεσίβλητον πρὸς ἀπάντησιν διδομένης πρὸθεσμίας. — Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ ᾔναι προσηκόντως χρονολογημένον, καὶ ἤτοι παρὰ τοῦ ἐκκαλοῦντος ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ ὑπογεγραμμένον. Πολ. 448. 453. 204. 518. 77J.

1) Γ. συνήθεις

768. Εἰς τὴν παρὰ δόσιν 1) καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 538 ἀριθ. 2 καὶ 539-542 ὀρισμένα. — Κατὰ τὴν τεταγμένην ἢ νόμιμον προθεσμίαν ὀφείλει ὁ ἐφεσίβλητος νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα τὸ ἀπολογητήριον αὐτοῦ ἔγγραφον. — Περὶ τοῦ ἔγγραφου τούτου ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 543 κ. ἐκ. διατεταγμένα. Περιέχει δὲ αὐτὸ ὅλας τὰς ἀντιπρατηρήσεις, καὶ συγχρόνως τὴν ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 758 ἀντέφωτον.

1) Γ. ἐπίδοσιν

769. Περαιτέρω ἔγγραφος προδικασία δὲν γίνεται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 517 ἀκριβέστερον ὀρισμένα· ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἡ δίκη ἐγγράφεται ἥδη εἰς τὸ πινάκιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν. — Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ γίνῃ καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τεταγμένης ἢ νομίμου προθεσμίας, ἐὰν ὁ ἐφεσίβλητος δὲν ἤθελεν ἀπαντήσῃ. — Ὡς πρὸς τὸ πινάκιον ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 570-578 ὀρισμένα.

6'. Ἐν συνοπτικαῖς δίκαις.

770. Ἐπὶ συνοπτικῶν δικῶν συνίσταται ὅλη ἡ προδικασία εἰς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐφετηρίου ἔγγραφου. — Περὶ τοῦ ἔγγραφου τούτου καὶ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 546 καὶ 517 ὀρισμένα, περὶ δὲ τοῦ πινακίου, τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 570-578. Πολ. 644.

γ'. Ὅταν οἱ εἰσαγγελεῖς ᾔναι ἐκκαλοῦντες.

771. Ἐὰν οἱ εἰσαγγελεῖς ᾔναι ἐκκαλοῦντες, ὀφείλουσι καὶ αὐτοὶ νὰ ἀκολουθοῦν τὴν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 767-779 ὀρισμένην προδικασίαν. Πολ. 743. 773.

IB'. Κατάθεσις τοῦ προστίμου.

772. Πάσης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως προηγεῖται ἀναγκαιῶς ἡ κατάθεσις τοῦ νομίμου προστίμου (ἀρθρ. 783). ἄλλως, τὸ δικαστήριον ἀρνεῖται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν συζήτησιν. Ἡ δὲ γενομένη κατάθεσις βεβαιοῦται δὲ ἐξοφλητικῶς. Πολ. 155. 170. 783.

773. Τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης καταθέσεως τοῦ προστίμου εἶναι ἀπηλλαγμένοι — 1. ἐκείνοι, εἰς τοὺς ὁποίους κατὰ τὸ ἄρθρον 220 ἐσυγχωρήθησαν διὰ τὴν ἐφέσιμον δίκην τὰ δικαιώματα τῶν πενήτων· — 2. οἱ εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ᾖναι ἐκκαλοῦντες. Πολ. 223. 784.

ΙΓ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

774. Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας ἐφαρμόζονται, ἐν μὲν ταῖς τακτικαῖς δίκαις, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 579 610, ὠρισμένα· ἐν δὲ ταῖς συνοπτικαῖς, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 579 καὶ 623-633. — Καὶ ἐν ἐφέσει δὲ ἀποφάσεων, ἐκδεδομένων κατ' ἔγγραφον διαδικασίαν, γίνεται προφορικὴ συζήτης, ἐκτὸς ἐὰν διετάχθῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 611 παρ' αὐτοῦ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ἔγγραφος διαδικασία.

775. Τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς παρίστην ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 743 ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις.

ΙΔ'. Ἀπόφαισις.

776. Οἱ ἐφέται ἐξετάζουν, ἐὰν οἱ κατώτεροι δικασταὶ ἀπέφηναντο ὀρθῶς ἢ ὀχι· καὶ πρὸς τοῦτο ἐφαρμόζουσι τοὺς καθ' ἑν ἐποχὴν ἀπηγγέλθη ἢ ἀπόφαισις ἰσχύοντας νόμους. — Τὸ οὐσιῶδες τῆς ἀποφάσεως δὲν εἶναι αἱ αἰτιολογίαι, ἀλλὰ αἱ διατάξεις αὐτῆς· οὐδὲν δύναται τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν νὰ ἀπορρίψῃ τὴν ἐφῆσιν, καὶ νὰ προσθέσῃ μόνον τοῦτο ἄλλας αἰτιολογίας. Πολ. 182. 762. 778. εἰ.

777. Ἐὰν ἡ δοθεῖσα 1) ἔφῃσις ᾖναι ἄκυρος καὶ ἀπαράδεκτος, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται τοῦτο, καὶ παραπέμπει πάλιν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν κατώτερον δικαστὴν. Πολ. 204. 749 εἰ. 781.

1) Γ. γενομένη

778. Ἐὰν ἡ ἔφῃσις εὐρέθῃ δεκτὴ, συζητεῖται παραχρῆμα ἡ βάσις τῆς δίκης 1). καὶ — 4. ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφαισις ᾖτον ἄτακτος κατὰ τοὺς τύπους, καὶ ἄδικος κατὰ τὴν

οὐσίαν, τὸ δικαστήριον τὴν ἀφανίζει, καὶ ἀποφαίνεται 2) περὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως. — 2. ἐὰν ἦτον τακτικὴ μὲν κατὰ τοὺς τύπους, ἀδίκος δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν, τὸ δικαστήριον τὴν μεταρρυθμίζει. — 3. ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἦτον ἀτακτος μὲν κατὰ τοὺς τύπους, ὀρθὴ δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν, τὸ δικαστήριον τὴν ἀφανίζει, καὶ ἀποφασίζει συγχρόνως τὰ αὐτὰ περὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως. Πολ. 776.

1. Γ. οὐσίας τῆς ὑποθέσεως 2) Γ. ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει

779. Ἀπόφασιν ἐπιδραβεστέρην διὰ τὸν ἐκκαλοῦντα παρὰ τὴν προσβληθεῖσαν, δύναται τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν τότε μόνον νὰ κάμῃ, ὅταν ὁ ἐπείσθλητος ἔκαμε κατὰ τὸ ἄρθρον 758 ἐν παρόδῳ ἐφесιν.

ΙΕ'. Ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως.

780. Ἡ μεταρρυθμιζούσα ἀπόφασις ἀφανίζει τὴν προσβληθεῖσαν ἀπόφασιν. ὅθεν ἡ περαιτέρω συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει σημειουμένου ἄλλου δικαστηρίου.

781. Ἐὰν ἡ ἐφесὶς ἀπερρίφθῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ μὴ βάσιμος, λαμβάνει πάλιν κῦρος ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις. ὅθεν ἔχει ὁ κατώτερος δικαστὴς τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτελέσεως. Πολ. 762. 777.

782. Ἐὰν πλείονες καταδικάσθωσαν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, καὶ εἷς μόνον ἐξ αὐτῶν ἐξεκάλεσεν, ἡ μεταρρυθμιστικὴ ἀπόφασις ἔχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ ὑπὲρ τῶν μὴ ἐκκαλεσάντων, καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐξέφρασαν κατ' ἄλλον τρόπον τὴν περὶ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως εὐχαρίστησιν των. Πολ. 742. 485.

Ις'. Ποινὴ τῆς ἡττης.

783. Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν ἡττηθῇ, καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων· προστέι δὲ, κατ' αἵτησιν τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέως, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, καὶ εἰς πρόστιμον

δέκα δραχμῶν. — Ἐάν, ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἡ ἔφεσις εὐρήθη βέλσιμος, ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 773 καταβληθέντα πρόστιμα, καὶ ἂν προσέτι τὸ δικαστήριον ἐλησμονήσῃ νὰ διατάξῃ ἐν τῇ ἀποφάσει τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν. Πολ. 155. 170. 220. 784.

784. Ἐάν ἡ παρά τιнос εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν δοθεῖσα 1) ἔφεσις ἀπορρίφθῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ μὴ βάσιμος, δὲν καταδικάζεται ὁ εἰσαγγελεὺς εἰς πρόστιμον. Πολ. 773.

1) Γ. γεγεμένη

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας.

Α'. Περιπτώσεις.

785. Αἱ ἤδη τελεσιδίκαι κατασταῖσαι ἢ ἀνεκκλήτως ἀπαγγελθεῖσαι ἀποφάσεις δικαιοτῶν, εἰρηνοδικῶν, πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν, ἢ ἐφετῶν, δύνανται νὰ ἀνατραπῶσι παρὰ τῶν αὐτῶν δικαστῶν τοῦ ἀπαγγειλαντος τὰς εἰρημμένας ἀποφάσεις δικαστηρίου, καὶ ἐπομένως εἰμπορεῖ νὰ ἐπαναληφθῇ ἐκ νέου ἡ διαδικασία, — 1. ἐάν ἐν τῇ ἀποφάσει ἀπεφασίσθῃ πλέον τοῦ ζητηθέντος, ἐπεδικάσθῃ μὴ ζητηθὲν, ἢ δὲν ἔγινε παντάπασι ἀποφασίς περὶ τιнос τῶν γενομένων αἰτήσεων· — 2. ἐάν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὑπάρχουν ἀντιφάσκουσαι διατάξεις· — 3. ἐάν ὑπάρχουν ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἀντιφάσκουσαι ἀποφάσεις· — 4. ἐάν ἀνήλικος, τὸ Κράτος, δημόσια καταστήματα, καὶ ἄλλοι ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντες δὲν εἶχον παντάπασι ἀντιπρόσωπον, ἢ δὲν εἶχον τὸν προσήκοντα· — 5. ὅταν ἡ ἀπόφασις ἐπιστηρίζεται εἰς τὴν μαρτυρίαν δωροδοκηθέντων μαρτύρων, ἢ πλαστῶν, ἢ νενοθευμένων ἐγγράφων, ἢ ἂν τὸ δικαστήριον ἀνεγνώρισεν ἢ ἀπεφήνατο τὴν ψευδομαρτυρίαν ἢ τὴν πλαστογραφίαν 1)· — 6. ὅταν εὐρεθῶσι μετὰ τὴν ἀπόφασιν νέα κρίσιμα ἐγγράφα ἐπισχεθέντα παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἐάν ἡ ἐπίσχεσις ἀπεδείχθῃ ἐγγράφως, ἢ ἐνόρκως, ἢ διὰ

δικαστικῆς δημολογίας· — 7. ἔὰν δ' εἰσαγγελεὺς δὲν ἤκούσθῃ εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων προσδιωρισμένας περιπτώσεις, καὶ ἡ ἀπόφαισις ἔγινε κατ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπὶ ῥότ' x εἴ τ ο 2) νὰ ἀγορεύσῃ ὁ εἰσαγγελεὺς. Πόλ. 74. 75. 588. 643. 689. 745. 807. Ποιν. 505.

1) Γ. ἐὰν ἀνεγνωρίσθῃ ἡ ἀπηγγέλθη παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἡ ψευδομαρτυρία ἡ ἢ πλαστογραφία· 2) Γ. ἀπηγγέιτο

Β'. Ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων.

786. Ἡ ἐπανάληψις δύναται νὰ προβληθῇ ὡς κυρία ἢ ὡς ἐν παρόδῳ αἵτησις παρὰ τῷ ἀποφηναμένῳ τὴν προσβλητέαν ἀπόφασιν δικαστηρίου.

787. Ἐὰν ἡ προσβλητέα ἀπόφαισις προσήχθῃ εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἡ περὶ ἐπαναλήψεως αἵτησις γίνεται 1) παρὰ τῷ ἀποφηναμένῳ τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου· ἀλλὰ τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς δίκης δικαστήριον δύναται, ἔὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπαναλήψεως ἤθελεν ἔχῃ ἐπιβρόχην εἰς τὴν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως, ν' ἀναβάλῃ προσωρινῶς τὴν συζήτησιν. — Ἐὰν τὸ ἀποφηνάμενον τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον δὲν ὑπάρχῃ πλέον, σημειοῖ δ' Ἀρειος Πάγος ἄλλο δικαστήριον. Πόλ. 806.

1) Γ. μολοντοῦτο

Γ'. Τίνες ἔχουσι πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

788. Ὅλοι οἱ διάδικοι, οἵτινες ἐκλήθησαν, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους διαφέρει ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀποφάσεως, ὡς καὶ οἱ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν ἐπανάληψιν· ἰδίως δὲ καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς, ἔὰν ᾖσαν διάδικοι κατὰ τὴν προκειμένην δίκην. Πόλ. 795 ἔ.

789. Ἐξαιρεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπαναλήψεως, — 1. ὅστις ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει ἀπεδέχθῃ τὴν ἀπόφασιν· κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, μόνον ὡς πρὸς τὰ κεφάλαια, εἰς τὰ ὁποῖα οὗτος δὲν συγκατετέθη, συγχωρεῖται ἐπανάληψις· — 2. ὅστις ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ μετεχειρίσθῃ ἤδη ἀπαξ τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέσον, ἀποκλείεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς δευτέρας διαδι-

καίας καὶ ἀποζημιώσεως, καὶ ἐπὶ πενήντα ποντῇ ἐκβαλλομένη, εἰς τὴν συνήτηρον, ὅπως ἴθιμι διεξιέναι ἐν γνώσει τὸ τῆς δευτέρας ἐπανάληψης. Πολ. 201. 485 ε. 803. Ό. 297.

Δ'. Εἰς τὰς ἀποράσεις συγγραφεῖται ἐπανάληψις.

790. Ἡ ἐπανάληψις συγγραφεῖται εἰς μόνας τὰς τελευταίας ἀποράσεις, αἵτινες δὲν ἔμπορουν νὰ προσληθῶσι πλεον ὥστε δι' ἐξέσεως, οὕτε δι' ἀνακωπῆς, καὶ 1) μόνον καθ' ὅσον τὸ ἐν δίκῃ τούτῳ μέσση ἐξητήθη. Ἐν ἐπομένῳ ἀποράσις τις σήκῃται ἐκ πολλῶν κεφαλῶν, καὶ μόνον περὶ τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἐξητήθη ἢ ἐπανάληψις, μόνον τὸ κεφάλαιον τούτου δύναται νὰ σκλητηθῇ καὶ νὰ ἀνικληθῇ, ἐκτὸς ἐὰν τὰ λοιπὰ ἔθελον εἶναι ἀπλᾶ παρεπόμενα αὐτοῦ. Πολ. 274. 748 ε. 812.

1) Γ. σιι-ῶ-ατα

Ε'. Προθεσμία.

794. Μόνον ἐντὸς τριῶν μηνῶν συγγραφεῖται ἡ ἐπανάληψις καὶ — 1. ἐπὶ ἐνηλίκων, μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐπίδοσιν τῆς ἀποράσεως — 2. ἐπὶ ἀνηλίκων, ἀφοῦ ἐπιδοθῇ ἡ ἀπόφασις εἰς αὐτοὺς γενομένης ἐνέλικας· ἐπὶ δὲ τῶν 1) διαδίκων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 785 ἀριθ. 4, μετὰ τὴν εἰς τοὺς νομίμου αὐτῶν ἀντιπροσώπους ἐπίδοσιν τῆς ἀποράσεως — 3. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 775 ἀριθ. 3, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπεδόθη ἡ τελευταία ἀπόφασις — 4. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 785 ἀριθ. 5 καὶ 6, ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ δικαστήριον ἀνεγνώρισεν ἢ ἀπεφάνετο τὴν ψευδομαρτυρίαν, ἢ τὴν πλαστογραφίαν, ἢ ἀφ' ἧς ἀνεκαλύφθησαν ἐπιστεφέντα ἔγγραφα, ἂν αἱ ἡμέραι αὗται δύνανται νὰ ἀποδειχθοῦν ἔγγραφως, ἢ ἐν ὁ ρ α ς 2), ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας — 5. ἐπὶ κληρονόμων, ἢ χηρῶν, ἢ διεζευγμένων ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένων συζύγων, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς καὶ πρὸς διάσκεψιν δοθείσης προθεσμίας, καὶ μετὰ τὴν εἰς ὅλους τοὺς κληρονόμους δι' ἑνὸς ἐπισήμου ἔγγραφου, εἰς τὰς χήρας, καὶ εἰς τὰς διεζευγμένους ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένας συζύγους ἐπίδοσιν τῆς

ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 756 ἀριθ. 3 καὶ 4 ἀκριβέστερον ὠρισμένα.

1) Γ. τῶν λοιπῶν 2' δι' ἔρκου

792. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 791 ἀναφερομένη τρίμηνος προθεσμία ἐπεκτείνεται καὶ λογίζεται κατὰ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 195 καὶ 196 διατεταγμένα.

793. Ἐὰν ὁ διάδικος, ἢ ὁ νόμιμος ἀπ' αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος, εἴτε ἡμεδαπὸς, εἴτε ἀλλοδαπὸς, διατρίβῃ ἐν ἀλλοδαπῇ, προστίθεται εἰς τὴν τρίμηνον προθεσίαν καὶ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 541 ἀναφερομένη περαιτέρω προθεσμία.

794. Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν συγχωρεῖται ἡ ἐπανάληψις μετὰ τὴν συνήθη πρὸς παραγραφὴν τῶν ἀγωγῶν προθεσμίαν. Πολ. 791.

ς'. Προδικασία.

795. Ἡ κυρία αἵτησις διεξάγεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἄρθρων 767. 771. ἡ δὲ ἐν παρόδῳ αἵτησις, κατὰ τὰ ἄρθρα 234 ἀριθ. 1, 770, καὶ 771. — Πάσης ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως προηγεῖται ἡ κατάθεσις τοῦ νομίμου προστίμου διακοσίων δραχμῶν· ἄλλως τὸ δικαστήριον ἀποποιεῖται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν συζήτησιν α). — Ἡ τῶντι γενομένη κατάθεσις ἀποδεικνύεται δι' ἐξοφλητικοῦ. Πολ. 170. 797 ε.

796. Ἀπαλλάττονται τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατεταγμένης καταθέσεως τοῦ προστίμου, — 1. ὅσοι πρὸς ἐπανάληψιν τῆς διαδικασίας ἔλαβον κατὰ τὸ ἄρθρον 220 τὰ δικαιώ-

α) Ν. 10 Ἀγούστου 1838, περὶ παραβολίου.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 795 καὶ 823 τῆς Πολ. καὶ 485 §. 1. τῆς ποιν. δικονομίας εἰς δικασίας καὶ εἰς ἱκατὸν δραχμὰς ὠρισμένον ἀποτυχίας πρόστιμον (παραβολίον) καταβάλλεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει εἰς δρ. ἱκατὸν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, εἰς δρ. πεντήκοντα.

2. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένας περὶ ἀναιρίσεως ἢ περὶ ἐπαναλήψεως δίκης αἰτήσεις.

Πάροια τὰς ἐπεὶ λέγεται 5) — 1. ἕνεκα μὲ προστάσεις συνήτους τοῦ δικαστηρίου ἀφ' 528, 717, καὶ 736) — 2. δι' ἐλλείπον δημοσίητος τῆς δικαιοσύνης — 3. ἕνεκεν ὑπερβάσεως τῶν καθήκοντων — 4. ἐκ ὑπάρρου πλεόνος ἀποφάσεως πρὸς ἀλλήλους ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ, καὶ περὶ τῶν αὐτῶν δικαίων παρὰ διακρίσει δικαστηρίου ἐλδοθεῖσι τελεσθεῖσι ἀποφάσεως — 5. διὰ τὴν μὴ τέλει τῆς δικαιοσύνης, ἐπὶ κατὰ ἀκρίβειαν δικαστηρίου, ἢ ἕνεκα τοιούτων ἢ ὑποθέσεων, αὐτὸς δύναται νὰ προβῇ κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης — 6. δι' ἐλλείπον τοῦ ἀποφασιστοῦ, ἢ τοῦ δικαστικοῦ μέρους τῆς ἀποφάσεως — 7. ἕνεκεν ἐσφαλμένης ἐκφραστῆς καὶ ψευδοῦς ἐμφανείας ἀφ' ὧν τινὸς τοῦ πολιτικοῦ νόμου 1). — Πᾶσα αὖτε παρέχεται ἐκ τῶν δικαστηρίων διαδικαστικῶν τύπων δύναται νὰ προσβῇ 2) πρωτοδικῶς ἢ ἀνεκκλήτως 3) μόνον ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν, καὶ ἐφετῶν. Πολ. 68. 92. 462 ἐ. 482. 202. 519. 808 ἐ. 833 ἐ. 935. 'Ο. 100.

1) Γ. διατάξις τῆς τοῦ πολιτικοῦ νόμου 2) Γ. πρωτοδικῇ 3) Γ. ἢ κατ' ἐφεσιν καὶ ἀνεκκλήτως

808. Ὑπέρβασις τῆς περὶ τὴν ὁπηρεσίαν ἐξουσίας 1) τότε μόνον ὑπάρχει, ὅταν δικαστήριον τι — 1. παρενέργῃ ἐκτὸς ἐκείνης ξένῃ, καὶ ἰδίως εἰς διοικητικὰ καὶ νομοθετικὰ καθήκοντα — 2. δὲν ᾔνοι ἀρμόδιον ἕνεκα τῆς εἰδικῆς ἰδιότητος τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφοράς, κατὰ τὰ ἀρθρα 49 ἀρθ. 1 καὶ 25 — 3. γενομένης ἀποφάσεως περὶ τινος προκαταρκτικοῦ ζητήματος, πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον ἐπιχειρῇ τὴν δίκην ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 10-12 ὡρισμένων 2). Πον. 477. Πολ. 807. 845. 834. Π. Ν. 476.

1) Γ. τῶν καθηκόντων 2) Γ. ἰὰν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως προκαταρκτι-

ἢ; Ὁρα Τόμ. Β'. ἀρθρον Γ'. τοῦ Δ. 1 ἰουλ. 1838 λ. Δανδρουνίου.

περὶ ζητήματος πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον πρᾶττη ἑναντίον
πῶν ἐν ταῖς ἀρθροῖς 10-12 ὁρισμένων.

809. Ἐνεκεν ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς, ἢ ψευδοῦς ἐρμηνείας
νόμου τινός, τότε μόνον δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις, ὅταν εἰς
τὸ διατακτικὸν μέρος ἀποφάσεώς τινος περιέχεται ῥητὴ, ἀπ' ἐν-
θείας, ἢ ἐκ πλαγίου παράβασις τῶν σαφῶν ὁρισμῶν νόμου, ἢ ἀρ-
χαίου ἰσχύοντος ἔτι ἐθίμου α). Πολ. 807 ἔ. 836.

810. Δὲν ὑπάρχει λόγος πρὸς ἀναίρεσιν, ὅταν τὸ δικαστή-
ριον — 1. δὲν ἐξέτεινε κατ' ἀναλογίαν νόμον τινά, ἢ ἐφάρμοσε
τὸν νόμον λίαν περιωρισμένως· — 2. προσέβαλεν ἢ ἐξήγγισεν
ἐσφαλμένως πράγματα μόνον, καὶ ἰδίως τὴν ἐννοίαν 4)
συμβολαίου, διαθήκης, ἢ ἄλλου ἐγγράφου. — Μόνον ὅταν ἡ ἐρ-
μηνεία δὲν ἀνήγετο ἀπλῶς εἰς πράγματα, ἀλλὰ προσέβαλλε κα-
νὼνας τοῦ δικαίου, δύναται νὰ θεωρηθῇ τοιαύτη ψευδὴς ἐρμηνεία
ὡς λόγος ἀναιρέσεως. Πολ. 807. 836.

1) Γ. τὸ περιεχόμενον

811. Εἰς πάντα τὰ εἶδη τῶν πρὸς ἀναίρεσιν λόγων ἐφαρμό-
ζονται αἱ ἐξῆς ἀρχαί· — 1. οὐδεὶς δύναται νὰ πλάσῃ δι' ἑαυτὸν
λόγον τινά ἀναιρέσεως· ἐπομένως οὐδεὶς δύναται νὰ παραγάγῃ
λόγον πρὸς ἀναίρεσιν ἐκ τῶν ἰδίων πράξεων, ἢ ἐκ τῶν πράξεων
ἀνθρώπων ἐνεργούντων ἐν ὀνόματι αὐτοῦ· — 2. δὲν δύναται νὰ εἰ-
σχυθῇ νέος λόγος εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, ὅστις δὲν εἰσῆχθη ἤδη
εἰς τὸ ὕς π ρ ω τ ο δ ί κ α ς 1), ἐκτὸς ἐὰν ὁ λόγος οὗτος ἀνά-
γεται εἰς τὴν κοινὴν εὐταξίαν. — Ὅθεν δὲν δύναται, καὶ μά-
λιστὰ διὰ τοὺς ἐν τῷ ἀρθρῷ 7 2 4 2) ἀναφερομένους λόγους, νὰ
ζητηθῇ ἀναίρεσις, εἰμὴ ἀφοῦ ἤδη ἀποφασίσῃ περὶ α ὕ τ ῆ ς 3)
τὸ κατώτερον δικαστήριον (ἀρθρ. 7 3 6) 4). Πολ. 202.

1) Γ. τὸ ἀνεκκλήτως δικάσαν δικαστήριον 2) ἱσ. 807.

3) Γ. αὐτῶν 4) ἱσ. 202.

Δ'. Κατὰ ποίων ἀποφάσεων εἶναι παραδεκτὴ ἡ ἀναίρεσις.

812. Γὸ ἐνδίκον τῆς ἀναιρέσεως μέσον συγχωρεῖται τότε

α) Ὡρα Τόμ. Β'. λ. Πολιτικοὶ νόμοι Δ, περὶ Πολ. νόμου.

μόνον, όταν δὲν ὑπάρχη πλέον ἄλλο· ὅθεν εἶναι δεκτὸν μόνον — 1. κατὰ τῶν τελεσιδίκων γενομένων, ἢ ἀνεκκλήτως ἀπηγγελημένων ἀποφάσεων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 807 ἀριθ. 1 καὶ 3 ἀναφερομένων περιπτώσεων· — 2. καθ' ὁριστικῶν ἀποφάσεων· — 3. κατὰ τῶν περὶ ἀποδείξεως παρεμπιπτουσῶν πράξεων, μόνον ἐνεκὲν ὑπερβάσεως καθηκόντων, κατὰ τὸ ἄρθρον 808, ἢ ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 181 ἔγινεν ἔφεσις κατ' αὐτῶν· — 4. κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδοθεμένων ἀποφάσεων, ἐὰν δὲν συγχωρῇται πλέον ἀνακοπή. Πολ. 274. 520. 596. 750. Ποιν. 479.

Ε'. Τίνες τῶν διαδίκων ἔχουσι πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

813. Ὅλοι οἱ διάδικοι, οἱ κληρονόμοι, καὶ οἱ διάδοχοι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἢ οἱ πληρεξούσιοι, ἢ οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσουν ἀναίρεσιν κατὰ τῶν ἐναντίον αὐτῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων· μόνον τότε ἀποκλείονται, όταν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 789 ἀκριβέστερον ὠρισμένα, — 1. ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει συνήνεσαν, ἢ παρήτησαν τὴν ἀνάβρεσιν· — 2. μετεχειρίσθησαν ἤδη ἅπαξ ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέσον. Πολ. 485 ε.

814. Τρίτοι τινὲς 1), οἵτινες δὲν ἦσαν διάδικοι παρὰ τῷ κατωτέρῳ δικαστηρίῳ, δὲν δύνανται, πρὶν κάμουν ἀνακοπὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 238 καὶ ἐπ., νὰ ζητήσουν ἀναίρεσιν, καὶ ἂν ᾔθελον ἔχῃ νόμιμον συμφέρον κατὰ τὴν δίκην.

1) Γ. παρίκει

815. Εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν δύνανται νὰ ζητήσουν ἀναίρεσιν, μόνον όταν ἦσαν διάδικοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν. — Ὁ δὲ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς οὐδ' ὑπὸ προθεσμίας τινὸς περιορίζεται, — 1. ἐπὶ ὑπερβάσεων τῶν τῆς ὑπηρεσίας καθηκόντων, κατὰ τὰ ἄρθρα 807 ἀριθ. 3 καὶ 808· — 2. κατὰ πάσαν δίκην, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ νόμου, καὶ μὴ παραβλαπτομένων τῶν δικαίων τῶν διαδίκων. Ὅθεν, ἐὰν οὗτοι ἐζήτησαν ἀναίρεσιν, ἢ περὶ ἀναιρέσεως ἀποφάσις δὲν ἔχει αὐτοὺς συνεπείας. Πολ. 163. 824 ε. Παν. 477. 418.

ς'. Προθεσμία πρὸς ἀναίρεσιν.

816. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἵτησις συγχωρεῖται τότε μόνον, ὅταν ἐνεχειρίσθῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως τριάκοντα ἡμερῶν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 541, 752-757 1) ὥρισμένα. Πολ. 817.

1) Γ. ἀκριβέστερον

817. Ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία ἀρχεται συνήθως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσδλητέας ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 138 κ. ἐπ. διατεταγμένα· μόνον δὲ—

1. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 807 ἀριθ. 4, ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς τελευταίας ἀποφάσεως· — 2. ἐπὶ κληρονόμων, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀπογραφὴν καὶ διάσχεψιν διδομένης προθεσμίας, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς ὅλους τοὺς κληρονόμους δι' ἐνὸς ἐγγράφου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 736 1) ἀριθ. 3 καὶ 4 ὥρισμένα. Πολ. 560.

1) Γ. διερθ. 758

Ζ'. Ἀνασταλτικὴ δύναμις.

818. Ἡ ἀναίρεσις δὲν ἔχει δύναμιν ἀνασταλτικὴν, ἐξαίρουμένης μόνως τῆς περιπτώσεως ἐγγράφου κηρυχθέντος ὡς πλαστοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 460 ὥρισμένα. Πολ. 520. 760.

Η'. Προδικασία.

819. Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἵτησις πρέπει νὰ περιέχῃ — 1. τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν τοῦ ἀναιρεσιέντος καὶ τοῦ ἀναιρεσιδλήτου· — 2. τὴν σημείωσιν τῆς ἀποφάσεως, καὶ ἧς ζητεῖται ἀναίρεσις· — 3. τοὺς τῆς ἀναιρέσεως λόγους· 4. κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 147, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ· — 5. τὸν προσδιορισμὸν τῆς εἰς τὸν ἀναιρεσιδλήτον πρὸς ἀπάντησιν διδομένης προθεσμίας. — Ἡ αἵτησις πρέπει νὰ ᾖ προσηκόντως χρονολογημένη, καὶ ὑπογεγραμμένη ἢτοι παρὰ τοῦ ἀναιρεσιέντος, ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ. Πολ. 148. 153. Ποιν. 484.

820. Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεως ἐπιδίδεται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 138 ὥρισμένους τῶν πρὸς εἰς ἕκαστον τῶν ἀναιρεσιβλήτων. — Εἰς τὴν πρὸς ἀπάντησιν προθεσμίαν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 540-542 ὥρισμένα. — Κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν ὁ ἀναιρεσιβλήτος ἐπιδίδει εἰς τὸν ἀναιρεσεύοντα τὸ ἀπολογητήριον αὐτοῦ ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περιέχῃ ὅλως τὰς ἀντιπαράθεσεις του. Πολ. 165 ἐ. Ποιν. 489.

821. Περαιτέρω ἔγγραφος διαδικασία 1) δὲν γίνεται, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 517 ἀκριβέστερον ὥρισμένα· ἀλλ' ἡ δίκη ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Ἀρείου Πάγου. — Τὸ αὐτὸ συμβαίνει μετὰ παρέλευσιν τῆς εἰς τὸν ἀναιρεσιβλήτον δοθείσης προθεσμίας, ἐὰν οὗτος δὲν ᾔθελεν ἀπαντήσῃ εἰσέτι. — Περὶ τοῦ πινακίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 570-578 διατεταγμένα. — Εἰς τὰς συνοπτικάς, καὶ ἐπομένως προτιμητέας τῶν ἄλλων, ἀνάγονται καὶ αἱ ποινικαὶ ἀποφάσεις.

1) Γ. προδικασία

822. Ἄμα ἐγγραφῇ ἡ δίκη εἰς τὸ πινάκιον, ὁ γραμματεὺς εἰδοποιεῖ περὶ τούτου ἐγγράφως τὸν πρόεδρον, ὅστις διορίζει ἀνυπερθέτως ἓνα τῶν δικαστῶν νὰ κάμῃ ἔκθεσιν, καὶ πέμπει πρὸς αὐτὸν πλήρη τὰ ἔγγραφα. Πολ. 825. Ὁ. 84.

823. Πάσης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως προηγεῖται ἡ κατάθεσις τῆς νομίμου χρηματικῆς ποινῆς διακοσίων δραχ. α)· ἄλλως, ἀρνεῖται τὸ δικαστήριον τὴν συζήτησιν καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 155. 170. 838. Ποιν. 485.

824. Τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 823 διατεταγμένης καταθέσεως εἶναι ἀπηλλαγμένοι — 1. ὅσοι, ἐνεκα τῆς ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δίκης, ἔλαβον κατὰ τὸ ἄρθρον 220 τὰ δικαιώματα τῶν πενήτων· — 2. οἱ εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ἐνάγουν πρὸς 1) ἀνάρεσιν. Πολ. 223. 815. Ποιν. 486.

1) Γ. ζητῶσιν

825. Καὶ οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς καὶ ἐφέταις εἰσαγγελεῖς,

α) Ὁρμ Δ. 10 Ἀγούστου 1838 ἀπὸ τὰ ἄρθρ. 796 Πολ.

ἔαν ἐν ἀγώσει πρὸς 1) ἀναιρέσιν, διεξάγουν τὴν προδικασίαν κατὰ τὰ ἄρθρα 819-824. — Ὁ δὲ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 845 ἐδαφ. 2, νὰ συντάξῃ ἔγγραφον πρότασιν περιέχουσαν τοὺς περὶ ἀναιρέσεως λόγους, καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφῆς τῆς δίκης. Ἡ πρότασις αὕτη πέμπεται εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις διορίζει ἐπομένως, κατὰ τὰ ἄρθρον 822, δικαστὴν τινὰ πρὸς ἔκθεσιν, καὶ παραδίδει εἰς αὐτὸν τὰ ἔγγραφα. Ὁ. 84.

1) Γ. ζιτώσιν

II'. Διαδικασία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

α. Πρὸ τῆς ἀναιρέσεως.

826. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις ἄρχεται μὲ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ. — Μετὰ ταῦτα ἀγορεύει ὁ ἀναιρεσείων, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ ἀναιρεσιβλήτος, ἢ ὁ πληρεξούσιός του. — Ἐκτὸς τῆς ἀνταπαλογίας, καὶ ἐπανταπολογίας, δὲν συγχωρεῖται περαιτέρω ἀνάπτυξις. — Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς ἀγορεύει εἰς ὅλας τὰς δίκας ἔσχατος μετὰ τοὺς διαδίκους, ἐκτὸς ἐὰν ᾖναι αὐτὸς οὗτος διάδικος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τότε ἔχει τὰ ἄρτι εἰρημένα δικαιώματα τῶν διαδίκων. Ὁ. 104. Ποιν. 490.

827. Ἐὰν ἐν τῇ δικασίμῳ ἀπολειφθῶσιν ὅ,τε διάδικος καὶ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον μολοντούτο, ἀκούσαν τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ, τὸν ἐμφανισθέντα διάδικον ἢ τὸν πληρεξούσιον αὐτοῦ, καὶ τὸν εἰσαγγελέα, συζητεῖ περὶ τῆς παραδοχῆς καὶ περὶ τῆς οὐσίας 1) τῆς δίκης, ὥσαντι ἐνεφανίσθησαν ὅλοι οἱ διάδικοι. — Ἀλλ' εἰς καμμίαν περίπτωσιν δὲν συγχωρεῖται ἀνακοπὴ τοιαύτης κατ' ἐρήμην ἐκδομένης ἀποφάσεως. Πολ. 225. 829. 837. Ποιν. 492.

1) Γ. βάσει

828. Τοὺς εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν παρίστανται ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 845 πάντοτε ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς.

829. Πρῶτον συζητεῖ τὸ δικαστήριον περὶ τῆς παραδοχῆς

καὶ ἔπειτα περὶ τοῦ λόγου τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεως· ἀποφασίζει δὲ περὶ ἀμφοτέρων ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει. Πολ. 827.

8 30. Ἐὰν ἡ αἵτησις ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ ἀνυποστήρικτος, ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις φυλάττει τὸ κύρος της· ὁ δὲ ἡττηθεὶς ἀναιρεσίων καταδικάζεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 823 κατατεθεῖσαν χρηματικὴν ποινὴν διακοσίων τοῦλάχιστον δραχμῶν α). — Εἰσαγγελεῖς, ἐὰν ἐν ἀ γ ω σ ι π ρ ὀ ς 1) ἀναίρεσιν, δὲν καταδικάζονται οὔτε εἰς χρηματικὴν ποινὴν, οὔτε εἰς ἀποζημίωσιν. Ἐπίσης δὲν ἀπαγγέλλει τὸ δικάστήριον ἀποζημίωσιν ὑπὲρ αὐτῶν, ἐὰν ὧσιν ἀναιρεσίβλητοι. Πολ. 845. Ποιν. 494.

1) Γ. ζητῶσιν

6'. Μετὰ τὴν ἀναίρεσιν.

831. Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 549 καὶ 808 ἀριθ. 2 ἔγινεν ἀναίρεσις ἔνεκεν ἀναρμοδιότητος, ἀπαγγέλλεται συγχρόνως ἡ εἰς τὸ ἀρμοδίον δικάστήριον παραπομπή, χαρακτηρίζεται τοῦτο ἀκριβῶς ἐν τῇ ἀποφάσει, καὶ καταδικάζεται ὁ ἡττηθεὶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Ποιν. 497.

832. Ἐὰν, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 808 ἀριθ. 1 ἢ 3, ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις ἀναιρεθῇ, ἀπαγορεύεται κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀριθ. 1. εἰς τὰ δικάστήρια ἡ περαιτέρω ἐπέμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς πειθαρχικῆς ἢ καὶ ἔτι μείζονος ποινῆς· ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἀριθ. 3, διατάσσονται τὰ εἰκότα κατὰ τὰ ἄρθρα 10 κ. ἐπόμενα. Π. Ν. 476.

833. Ἐάν τις ἀπόφασις ἀνιρρῇ ἔνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 489, 549, καὶ 807 ἀριθ. 1, 2, 4-6 διαλαμβανομένων, ὁ Ἄρειος Πάγος ἀποφαίνεται μόνον τὴν ἀναίρεσιν, καταδικάζει τὸν ἡττηθέντα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ παραπέμπει τὴν δίκην πρὸς νέαν συζήτησιν εἰς ἄλλο δικάστήριον εἰρηνοδικῶν, πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν β), ἢ ἐφετῶν, ἰσοβάθμιον καὶ ὁμοειδὲς τῇ

α) Ὁρα Δ. 10 Αὐγούστου 1838 ὑπὲρ τὸ ἄρθρον 795 Πολ.

β) Ὁρα Δ. 6 Δεκεμβρίου 1837 ὑπὲρ τὸ ἄρθρον. 49 Πολ.

ἀποφηναμένῳ τὴν ἀναιρεθεῖσαν ἀπόφασιν. Πολ. 830. 837. Ποιν. 493-806.

834. Ἀναιρουμένης διαδικαστικῆς τινος πράξεως ἢ ἀποφάσεως, οἱ διάδικοι ἐπανέρχονται εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, εἰς ἣν ἦσαν πρὸ τῆς ἀναιρεθείσης πράξεως. — Ἐὰν ἐπομένως διαδικασία τις ἀνηρέθη ὡς ἄκυρος, ἐπαναλαμβάνει τὸ διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὠρισμένον δικαστήριον τὴν διαδικασίαν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀναιρεθείσης πράξεως. — Ἐὰν ὅμως μόνον ἡ ἀπόφασις ἀνηρέθη, φέρεται ἡ ὑπόθεσις, ἀνευ περαιτέρω προδικασίας, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ὠρισμένου δικαστηρίου, συζητεῖται αὐτόθι, καὶ ἀποφασίζεται. — Δὲν πρέπει δὲ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν νὰ γίνεται ἐκ νέου συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐν τῷ ὠρισμένῳ δικαστηρίῳ περὶ ζητήματος ἀποφασισθέντος διὰ προτέρας μὴ ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως.

835. Τὸ δικαστήριον, ἡ δ δικαστὴς 1), ἐκ τῆς ἀσυγνώστου παραδρομῆς τοῦ ὁποίου προῆλθεν ἡ ἀκυρότης, δύναται νὰ καταδικασθῇ διὰ τῆς αὐτῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 833 ἀναφερομένης ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πειθαρχικῆς καὶ καὶ τῆς ἐτι μείζονος ποινῆς. Πολ. 203. Π. Ν. 476. Ποιν. 499.

1) Γ. δικαστικὸς ὑπάλληλος

836. Ἐὰν ἔγινεν ἀναίρεσις ἐνεκεν ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου κατὰ τὰ ἄρθρα 807 ἀριθ. 7, 809, καὶ 810, δὲν ἀπαγγέλλεται τότε παραπομπὴ εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἀλλ' ὁ Ἀρεῖος Πάγος ἐφαρμόζει αὐτὸς οὗτος τὸ κατάλληλον ἄρθρον τοῦ νόμου. — Πρὸς τοῦτο διατάσσεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, ὅτι πρέπει ἤδη νὰ γίνῃ ἐκ νέου συζήτησις ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου περὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, εἰ δυνατόν, ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τινι ἀμέσως προσδιοριστέᾳ ἐπομένῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσει. Ποιν. 500.

γ'. Γενικοί όρισμοί.

837. Κατ' αποφάσεως εκδοθείσης παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν συγγράφεται πλέον ἄλλο ἐνδίκον μέσον, ἐπομένως οὐδὲ δευτέρα ἀναίρεσις, ἐὰν ἡ περὶ ἀναίρεσεως αἴτησις ἀπεβρίσθῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ ἀνυποστήρικτος α'. — Ἀλλὰ κατὰ τῶν παρὰ τινος τῶν δικῶν τοῦ άρθρου 833 ὠρισμένων δικαστηρίων ἐκδομένων ἀποφάσεων συγγράφονται ὅλα τὰ ἐνδίκῃ μέσα, ἐπομένως καὶ ἡ ἀναίρεσις. Πολ. 827. Ποιν. 495.

838. Ἐὰν ἡ περὶ ἀναίρεσεως αἴτησις γίνῃ δεκτὴ, καὶ ἀπαγελθῇ τινόντι ἡ ἀναίρεσις, ἀπαγγέλλεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἡ ἀπόδοσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 823 παρακατατεθείσης χρηματικῆς ποσότητος· ἀποδίδεται δὲ αὕτη, καὶ ἂν τὸ δικαστήριον ἐκλήθῃ δὲν ἀπεφάνητο ἐν τῇ ἀποφάσει τὴν ἀπόδοσιν. Ποιν. 496.

839. Πᾶσα παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, καὶ, γενομένης ἀναίρεσεως, τυπώνεται δαπάνη τοῦ ἡττηθέντος, καὶ γράφεται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως. Ποιν. 504.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐκτέλεισις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἰδιαιτέροι όρισμοὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων τινων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐγγυοδοσία.

840. Ἐγγύησις δίδεται παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ, ἢ δι' ἐγγυητοῦ, ἀλλὰ μόνον, — 1. διὰ μετρητῶν — 2. δι' ἐνεχύρου — 3. δι' ἱκανῶν ἀκινήτων κτημάτων. Πολ. 885. 1033. 1079.

841. Ἡ ἐγγύησιν διατάττουσα ἀπόφασις προσδιορίζει συγχρόνως τὸ μέγεθος τῆς πρὸς ἐγγύησιν ποσότητος καὶ τὸν χρόνον τῆς δόσεως αὐτῆς. — Ἐὰν δὲν διατάχῃ τι, πράττεται τοῦ-

το ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατ' ἀντιμω-
λίαν ἀποφάσεως, ἢ ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐρήμην ἐκδεδομέ-
νης ἀποφάσεως.

842. Ἡ ἐγγύησις δίδεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἀρμοδίου
δικαστηρίου. — Οἱ διάδικοι ἐμφανίζονται ἐν τῷ δικαστικῷ γρα-
φεῖῳ κατὰ τινὰ παρὰ τοῦ γραμματέως προσδιοριστέαν ἡμέραν,
διὰ νὰ ἐξετάσουν τὸ ἀξιόχρεον καὶ τὸ ἱκανὸν τῆς ἐγγυήσεως.
— Ἐὰν δὲν ὀύναται νὰ συμφωνήσουν, συντάσσεται περὶ τε τῶν
καθομολογηθέντων καὶ τῶν διαφιλονεικουμένων κεφαλαίων ἔκ-
θεσις, καὶ γίνεται συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ὡς ἐν ταῖς συνοπτι-
καῖς δίκαις. Πολ. 618.

843. Ἐὰν δὲν ἔγινε καμία ἀντίβρῃσις κατὰ τῆς ἐγγυή-
σεως, ἢ ἂν ἡ ἀντίβρῃσις ἐξωμαλίσθη εἰρηνικῶς, συντάσσεται
παρὰ τοῦ γραμματέως ἔκθεσις, υπογραφομένη παρὰ τῶν διαδί-
κων, καὶ διαλαμβάνουσα περὶ τῆς καταθέσεως τῶν χρημάτων
ἢ τοῦ ἐνεχύρου, ἢ περὶ τῶν εἰς ὑποθήκην δοθησομένων ἀκινή-
των κτημάτων, ἢ περὶ τῆς δοτέας ἐγγυήσεως 1). —
Περὶ τῶν εἰς ὑποθήκην δεδομένων κτημάτων γίνεται, ἐπιμε-
λείᾳ τῶν διαδίκων, ἐγγραφὴ εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν. —
Ἐὰν ἡ ἐγγύησις ἐδόθη δι' ἐγγυητῶν, καὶ οὗτοι ᾔναι παρόντες,
ἢ περὶ ἐγγυήσεως πρᾶξις ἐγγράφεται εἰς τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν,
ἥτις ὅμως τότε πρέπει νὰ ὑπογραφῇ καὶ παρὰ τῶν ἐγγυητῶν.

1) Γ. τοῦ δοτέου ἐγγυητοῦ

844. Ἐὰν παύσῃ ἡ αἰτία, διὰ τὴν ὁποῖαν ἐδόθη ἐγγύη-
σις, αἵρεται ἡ ἐγγύησις παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου κατ'
ἀναφορὰν βεβαιωμένην. Πολ. 34.

845. Ὡσαύτως δὲ, ἐλθούσης τῆς περιπτώσεως, δι' ἣν ἐδόθη
ἡ ἐγγύησις, ἡ ἐγγύησις καταπίπτει ὑπὲρ ἐκείνου τοῦ διαδίκου,
δι' ὃν ἐδόθη, καὶ ἀποφαίνεται τοῦτο ὁ πρόεδρος, γενομένης πρὸς
αὐτὸν ἀναφορᾶς. Πολ. 634.

846. Τὰ κατατεθέντα ἐνέχυρα, ἢ εἰς ὑποθήκην δοθέντα θαλ-
λητα κτήματα, πρέπει νὰ πλειστηριάζωνται δικαστικῶς κατὰ

τὴν κερήνωσιν τοῦ προσηγουμένου ἄνδρου, καὶ ἐκ τῶν προσω-
νομένων χρημάτων νὰ πληρώνεται ὁ διάδικος· ὃ ἀποδίδεται δὲ
τὸ περιπλέον εἰς τὸν ζῶντα τὴν ἐγγύσιν πρωτοφειλέτην ἢ ἐγ-
γυτήν.

847. Ἡ προσωπικὴ κρήνσις, ἐὰν ὁ πρωτοφειλέτης ἢ ὁ ἐγ-
γυτὴς ὁ πε β λ γ θ η 4) εἰς αὐτὴν, δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ,
εἰμὴ μετὰ τὴν παρ' ὁλοκλήρου τοῦ δικαστηρίου ἀπαγγελθεῖσαν
ἀπόφασιν (ἀρθρ. 1002). Πολ. 998.

1) Γ. ὑπάαιται

848. Ὁ ἐγγυτὴς πρέπει, καταπεσούσης τῆς ἐγγυσίσεως,
νὰ ὑποχρεωθῇ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους διὰ τ ῆς β ε ι ε 4),
εἰς πληρωμὴν τῆς πρὸς ἐγγύσιν ποσότητος, μὲ συγχωρουμέ-
νης εἰς αὐτὸν ἐνοστάσεως ἢ δικαστικῆς μακρηγορίας, ἀλλ' ἐπι-
φυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνχωγῆς κατὰ τοῦ πρωτο-
φειλέτου καὶ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ. Πολ. 878. 879.

1) Γ. δι' ἐτελείσεως

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἀποζημιώσεις καὶ δικαστικὰ ἐξόδα.

849. Ἐὰν ἐν τινι ἀποφάσει ἀπηγγέλθῃ ἡ εἰς ἀποζημίωσιν
καὶ πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καταδίκαισις, προσδιορίζεται, εἰ ду-
νατὸν, ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἡ ζημία, καὶ ἀποφασίζεται τὸ περὶ
τῶν ἐξόδων, κατὰ τὰ ἀρθρα 208 κ. ἐπόμενα.

850. Ἐὰν ἡ ἐκκαθάρισις τῆς ἀποζημιώσεως δὲν ᾔتون ду-
νατὸν νὰ γίνῃ ἐν τῇ ἀποφάσει, ὁ εἰς ἀποζημίωσιν κ α τ α δ ι -
κ α σ θ ε ι ε 1) ὀφείλει, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-
σεως τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως, ἢ τῆς ἐπιδόσεως τῆς
ἐρήμην ἐκδεδομένης, νὰ κάμῃ τὴν ἐγγραφὸν δηλοποιήσιν του
περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας, καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν μετὰ τῶν
ἀποδείξεων εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντίκλητόν του. — Ἐντὸς νέας
προθεσμίας ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς δηλοποιήσεως
αὐτῆς, ὁ ἀντίδικος ἐγχειρίζει 2) τὰς ἀντιπαρατηρήσεις του.

1) Γ. διέρθ. δικαιωθείς 2) Γ. κατὰ τὴν αὐτὴν τράκιν

851. Ἐὰν οἱ διάδικοι δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν εἰρηνικῶς περὶ τῆς ποσότητος, ἔχει καλῶς· εἰ δὲ μὴ, γίνεται συζήτησις καὶ ἀπόφασις περὶ τῶν διαφιλονεικουμένων κεφαλαίων, ἀνευ περαιτέρω προδικασίας, κατὰ κλήσιν ἀπλῆν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις. — Ὁ ἡττώμενος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ παρεμπίπτοντος τούτου ζητήματος, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς ἀποζημίωσιν. Πολ. 618 §.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἀπόδοσις τῶν καρπῶν.

852. Οἱ καρποὶ τοῦ τελευταίου ἔτους ἀποδίδονται συνήθως αὐτούσιοι· οἱ δὲ τῶν παρελθόντων ἐτῶν λογίζονται κατὰ τὰ περὶ τῶν ἀγοραίων τιμῶν κατάστιχα τῶν κατὰ τόπον δημαρχείων, ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἀπόδοσις, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ ἔτους καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀποδόσεως· ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων καταστίχων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἐκτιμητῶν. — Ὁ 1) τρόπος οὗτος τοῦ υπολογίζεσθαι εἶναι εἰς χρῆσιν καὶ ἐπὶ τῶν καρπῶν τοῦ τελευταίου ἔτους, ἐὰν οὗτοι δὲν ἀπεδοθῇ σ α ν 2) αὐτούσιοι.

1) Γ. τελευταῖος 2) Γ. δὲν δύνανται ν' ἀποδοθῶσιν

853. Πᾶσα ἀπόφασις, διατάττουσα τὴν ἀπόδοσιν ἢ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν καρπῶν, πρέπει νὰ διατάττῃ συγχρόνως τὸν τρόπον τῆς ἀποδόσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ διαγεγραμμένα, καὶ τὴν λογοδοσίαν περὶ τῶν σφειλεγμένων, συλλεκτέων, καὶ ὑπαρχόντων ἤδη 1) τυχόν καρπῶν, κατὰ τὰ ἀρθρὰ 701 κ. ἐπ.

1) Γ. ἐτι

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία αναγκαστική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοί όρισμοί.

Α'. Περὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἐγγράφου τινὸς προαπαιτουμένων.

α. Ὁρισμένη 1) καὶ ἐκκαθαρισμένη ἀπαίτησις.

854. Ἡ ἐκτέλεσις ἐγγράφου τινὸς, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 921 ὁριζομένων, δύναται τότε μόνον νὰ ἐκδισθῇ, ὅταν — 1. τὸ ἐγγράφον ᾗναι ἐκτελεστόν· — 2. ἡ ἐκτελεστέα ἀπόδοσις ᾗναι θεδαία, δηλαδή μὴ ἐξαρτωμένη πλέον ἐξ οὐδεμιᾶς συμφωνίας, καὶ προσδιωρισμένη κατὰ τε τὸ ποσὸν καὶ ποιόν.

1) Γ. θεδαία

855. Ἐὰν ἡ ἐκτελεστέα ἀπόδοσις δὲν συνίσταται εἰς χρήματα, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ τὸ ἀντικείμενον δι' ἐκτιμήσεως, καὶ — 1. ἐπὶ μὲν κατασχέσεως κινητῶν ἢ ἀκινήτων κτημάτων, ἀμέσως μετὰ τὴν κατάσχесιν· — 2. ἐπὶ δὲ προσωπικῆς κρατήσεως, ὡς καὶ ἐπὶ κατασχέσεως χρημάτων εὐρισκομένων παρὰ τρίτῳ τινί, πρὸ τῆς πρώτης ἐκτελεστικῆς πράξεως (ἀρθρ. 922).

6'. Ἐκτελεστόν δικαιοῡγραφον.

1. Ἐν γένει.

856. Ἐκτελεσταὶ εἶναι — 4. ὅλαι αἱ κατὰ τύπον ἐκτελέσεως παρ' ἡμεδαπῶν δικαστηρίων ἐκδεδομένοι τελεσίδικοι ἀποφάσεις· — 2. συμβολαιογραφικὰ ἐγγράφα· — 3. διαιτητικαὶ ἀποφάσεις, ἐὰν μὲν αὗται ἐξεδόθησαν παρὰ δικαστηρίων, ἄνευ περαιτέρω πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγῆς· ἐὰν δὲ παρ' ἰδιωτῶν, ἀφοῦ κηρυθῶσιν ἐκτελεσταὶ (ἀρθρ. 118 καὶ 119). — 4. συμβιβασμὸς γεγόμενος παρὰ συμβιβαστικῶν δικαστῶν, ἀλλὰ μόνον ἀφοῦ ληφθῇ ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγή (ἀρθρ. 124). — 5. δικαστικοὶ συμβιβασμοί, καὶ ἄνευ τοιαύτης διαταγῆς (ἀρθρ. 578). Πολ. 185. 549. 550. 700 ε. 857. 945. 981. 994. Ο. 243 ε. Ποιν. 215. 293 ε. 300.

857. Ὁ τῆς ἐκτελέσεως τύπος συνίσταται διὰ τὰς ἀποφάσεις καὶ ἄλλα ἔγγραφα εἰς τοῦτο, ὅτι συντάσσονται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, καὶ περιέχουσιν ἐπὶ τέλους τὴν πρὸς ἅπαντας τοῦς δικαστικούς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας διαταγὴν, τὸ νὰ ἐκτελέσωσιν ἀμέσως τὰ ἔγγραφα ταῦτα α). — Ὁ τοιοῦτος τύπος πε-

α) Ἐγρ. Δικ. Γραμματείας 16 Ἀπριλίου 1635 δι' ἧς καθιεροῦται ὁ ἐξῆς τύπος ἐκτελέσεως.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνος.

Τὸ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικεῖον.

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐκτελέσῃ ζητηθεὶς τὴν παρῶσιν ἀπόφασιν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς εἰσαγγελοὺς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ κατ' ἐξουτὺς, καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς διοικητάς, καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοῦς δυνάμει, νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας, ἔσταν νομίμως ζητηθῶσι. Πρὸς θεβαίωσιν τοῦτου, τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης ὑπεγράφη παρὰ τοῦ εἰρημίνου δικαστηρίου, καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως.

Ἐτέρα ἐγκύκλιος τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1837.

. . . Ἐγκρίνομεν ὥστε τοῦ λοιποῦ ἡ περίφηξις τοῦ ἐκτελεστηρίου νὰ γίνηται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον·

1. Εἰς μὲν τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις νὰ περιάπτεται ὁ τῆς ἐκτελέσεως τύπος εἰς τὸ ἐν τοῖς ἀρχείοις μένον πρωτόγραφον, ὑπογραφόμενος κατὰ τὰς δεδομένας, σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, ὁδηγίας, ἀντίγραφον δὲ ἑλοσχερὲς νὰ ἐκδίδεται πρὸς τοὺς διαδίκους τῇ ἐπικυρώσει μόνου τοῦ γραμματέως, γινομένης συγχρότως ἐπὶ τοῦ πρωτογράφου σημειώσεως περὶ τοῦ ἐκδεδότος ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ. Ἄν δὲ γενῇ χρεῖα νὰ δευτὴ καὶ δεῦτερον ἀπόγραφον ἐκτελεστὸν εἰς τὸν αὐτὸν διάδικον, ἢ περὶ οὗτου διαταγῇ τοῦ προέδρου νὰ παραρτῶται εἰς τὸ πρωτόγραφον τῆς ἀποφάσεως, γινομένης ἐπὶ τοῦ περιθωρίου αὐτοῦ νέας κατὰ τὸν αὐτὸν, ὡς ἀνωτέρω, τρόπον σημειώσεως.

2. Εἰς τὰς διαιτητικὰς ἀποφάσεις πρέπει νὰ γίνηται τὸ αὐτὸ, νὰ περιάπτεται δηλαδὴ τὸ ἐκτελεστήριον εἰς τὸ πρωτόγραφον, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ φυλάττεται εἰς τ' ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ ἐκδίδεται πρὸς τοὺς διαδίκους ἀπόγραφον ἑλοσχερὲς, γινομένης

ρίσπεται, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τῶν ἀρθρῶν 118, 119, καὶ 124, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου· ἐπὶ δὲ συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων, παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου, κατὰ πάσας δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις, παρὰ τῶν δικαστηρίων αὐτῶν.

2. Ἐπὶ ἁλλοδαπῶν ἐγγράφων.

858. Ἀποφάσεις ἐκδοθεῖσαι παρ' ἁλλοδαπῶν δικαστηρίων, καὶ δημόσια ἐπίσημα 1) ἐγγράφα συντεταγμένα παρ' ἁλλοδαπῶν ὑπαλλήλων δύνανται, ἐὰν συνθῇ καὶ τοῦ κράτους δέ διατάττωσι τὸ ἐναντίον, τότε μόνον νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὅταν κηρυχθῶσιν ἐκτελεστά παρ' ἡμεδαπῶν δικαστηρίων

1) Γ. παρίκει τὸ ἐπίσημα

859. Ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγὴ δίδεται, κατὰ τὴν περίπαισιν τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ, — 1. παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 119 καὶ 857 ὠρισμένον τύπον, καὶ ἀνεπεραιτέρω ἐρεύνης τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως, ἢ τοῦ ἐγγράφου, ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι 1) ᾗναι ἁλλοδαποί· — 2 — παρ' ὀλοκληροῦ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ μετὰ τῆς ἐρεύνης τοῦ περιεχομένου, ἐὰν ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων 2) ᾗναι ἡμεδαπός. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ὑπογράφονται αὐτὴ τε τῆς ἐκτελέσεως καὶ αἱ τῆς μὴ ἐκτελέσεως διαταγαὶ παρὰ πάντων τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

1) Γ. ὅλα τὰ μέρη 2) Γ. τὸ ἐν τῶν μερῶν

860. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 859 ἀριθ. 2, δύναται τὸ δικαστήριον τότε μόνον νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν, ὅταν ἀποφάσεις ἀντιφάσκουν εἰς ἀποδεδειγμένα πράγματα, ἢ ἀποφάσεις καὶ ἄλλα δημόσια ἐγγράφα ἀντιβαίνουσιν εἰς ἡμεδαποὺς ἀπαγορευτικούς νόμους.

περὶ τούτου σημειώσεως εἰς τὸ πρωτόγραφον ὡς ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ.

α) Ὅρα καὶ Τόμ. Β'. ἀρθρ. 4 τοῦ περὶ Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Νο 27 Δύγουστου 1858.

861. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀρνηθῇ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὴν ἐκτέλεσιν, — 1. ἀλλοδαπῶν δικαστηρίων ἀποφάσεις δὲν ἔχουν καμμίαν ἐνέργειαν, καὶ ἡ δίκη 1) πρέπει ἐκ νέου νὰ συζητηθῇ, καὶ ἀποφασισθῇ ἐνώπιον τῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων. — 2. ἀλλοδαπὰ δημόσια ἔγγραφα, ἐὰν ᾖται ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν διαδίκων 2), ἰσχύουν ὡς ἰδιωτικὰ ἔγγραφα κατ' ἐκεῖνα τὰ ἄρθρα, τὰ ὅποια διετάχθησαν κατὰ τοὺς ἡμεδαποὺς νόμους. Πολ. 386.

1) Γ. ὑπόθεσις 2) Γ. μερῶν

6'. Προεπίδοσις τοῦ ἔγγραφου.

862. Τῆς ἐκτελέσεως τῶν μὲν ὀριστικῶν ἀποφάσεων, ἢ ἄλλων ἐκτελεστῶν δικαιογράφων, πρέπει πάντοτε νὰ προηγηθῇ ἡ εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντικλητὸν κοινοποιήσις 4). τῶν δὲ προπαρασκευαστικῶν ἢ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων τότε μόνον, ὅταν ὁ ἀντίδικος δὲν παρευρέθῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Πολ. 138. 139. 957.

1) Γ. ἐπίδοσις αὐτῶν.

863. Ἡ κοινοποιήσις 4) γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 138 κ. ἐπόμε. διατεταγμένα· τὸ δὲ κοινοποιητήριον ἐκτελεστοῦ τινος ἔγγραφου πρέπει νὰ περιέχῃ — 1. ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν, ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ ἔγγραφου. — 2. ἐὰν ὁ ἐκτελὼν δανειστής δὲν ἔχῃ τὴν κατοικίαν του ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκτελέσεως, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον. Πολ. 148. 150.

1) Γ. ἐπίδοσις

864. Ἡ περὶ πληρωμῆς διαταγὴ, ἐὰν μετ' αὐτὴν ἐπαχθῇ ἡ κατάσχεσις, ἢ ἡ κράτησις, ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν νέας δίκης (τῆς περὶ ἐκτελέσεως δίκης), καὶ διακόπτει ἐπομένως τὴν παραγραφὴν (ἄρθρ. 156).

865. Παρὰ τῷ ἀντικλήτῳ δύνανται νὰ γίνουν ὅλαι αἱ τὴν ἐκτέλεσιν ἀφορῶσαι κοινοποιήσεις 1) καὶ προτάσεις 2). Πολ. 148.

1) Γ. ἐπίδοσις 2) Γ. προφορὰ

(Τόμ. Α')

866. Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ 1) δὲν ἐτέθη 2) καμμία ἄλλη προθεσμία, πρᾶττεται τοῦτο, — 1. εἰς δίκας ἀφορώσας τὰς συναλλαγματικὰς, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως· 2. ἐπὶ ἄλλων ἐμπορικῶν, ὡς καὶ ἐφ' ὧν τῶν συνοπτικῶν δεκῶν, καὶ ἐπὶ τῶν εἰρηνοδικιακῶν ἀποφάσεων, τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν 3)· — 3. ἐπὶ προσωπικῆς κρατήσεως, ἔξαιρσιν μόνως τῆς περιπτώσεως τῆς περὶ συναλλαγματικῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸν ἀριθ. 1, εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως· — 4. ἐπὶ ὧν τῶν λοιπῶν ἐγγράφων, καὶ ἐπὶ ἀποφάσεων εἰς τὰς συνήθεις δίκας, ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου, ἢ τῆς ἀποφάσεως. Πολ. 733. 999. Ἐ. 198.

1) Γ. αὐτῷ 2) Γ. πρὸς ἐκτέλεισιν 3) Γ. αὐτῶν

867. Ἐκτελεστὸν δικαιογράφον ἐκτελεῖται μόνον ὡς πρὸς τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους διαδίκους· ὅθεν, — 1. δὲν δύναται τὸ δικαιογράφον τοῦτο νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τῶν κληρονόμων καὶ ἄλλων διαδόχων δικαιομάτων, γενικῶν δηλαδὴ καὶ μερικῶν κληρονόμων 1), εἰμὴ ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν πρὸς τοὺς κληρονόμους καὶ ἄλλους διαδόχους δικαιομάτων κοινοποίησιν τοσούτων ἐγγράφων, ἔαν 2) ἐγένετο ἡδὴ ἡ πρὸς τὸν διαθέτην 3) ἢ προκάτοχον κοινοποίησις· — 2. ἀπαίτησις παραχωρηθεῖσα, καὶ ἔαν τὸ χρεωστικὸν ἐγγράφον ᾗθειεν εἶναι ἐκτελεστὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 856 δὲν πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ εἰμὴ μετὰ τὴν πρὸς τὸν ὀφειλέτην κοινοποίησιν τοῦ πρὸς ἀνάγειν 4) ἐγγράφου.

1) Γ. παρέλκει τὸ κληρονόμων 2) Γ. καὶ ἔαν 3) Γ. κληρονομούμενον 3) Γ. περὶ παραχωρήσεως

868. Ἐὰν τὸ δικαιογράφον ᾗναι συντεταγμένον ἐν ὀνόματι τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, οἱ δὲ ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντες κατέστησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκτελέσεως αὐτεξούσιοι, ἐκτελεῖται ἀπ' εὐθείας κατὰ τῶν τελευταίων τούτων.

869. Ἐὰν τις ἀπόφασις διατάτῃ, ὅτι τρίτοι τινὲς, οἱ ὁποῖοι διάδικοι κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἰδίως μεσεγγυοῦχοι, καὶ τοῖς ὁπλοῖς κατεσχέθησαν χρήματα, ὑποθηκοφύ-

λακες, καὶ λοιποὶ, ὀφείλουν νὰ πράζουσιν, ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῇ παρ' αὐτῶν καὶ κατ' αὐτῶν, εἰμὴ ἀφοῦ κοινοποιηθῇ πρὸς αὐτοὺς προσηκόντως, καὶ ἀφοῦ προσέτι βεβαιωθῇ, — 1. κατὰ τὰ ἀρθρα 599—601 παρὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως, ὅτι οὔτε ἀνακοπὴ, οὔτε ἔφεσις ὑπάρχει, ἡ ὅτι ἡ ὑπάρχουσα ἐξεδικάσθη. — 2. παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἡ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ καταδικασθέντος διαδίκου παρεδόθη προσηκόντως καὶ πότε 1). Πολ. 889. 927. 934. 961, ἐ. 999. 1039. 1043.

1) Γ. ἐπιδόθη προσηκόντως πρὸς τὸν καταδικασθέντα διάδικον, καὶ πότε.

Β'. Ὅτι ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων.

870. Πᾶσα ἐκτέλεσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων 1), καὶ, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, καὶ ἓνα τῶν ἐξῆς τρόπων· ἤτοι, δηλαδή, — 1. ὁ διάδικος, ἡ ὁ πληρεξούσιός του γράφει ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστέου ἐγγράφου τὴν ἀναγκαίαν πληρεξουσιότητα διὰ τὸν κλητῆρα, τὸ 2) χρονολογεῖ προσηκόντως, τὸ 3) ὑπογράφει, καὶ τὸ παραθίδει 4) εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον πρὸς περαιτέρω ἐνέργειαν· ἡ — 2. ὁ διάδικος ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰρηνοδίκην, ἡ πρόεδρον πρωτοδικῶν, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ διορίσῃ κλητῆρά τινα, διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὅποιανδήποτε ἐκτέλεσεως πρᾶξιν. — Κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις πρέπει νὰ περιγράφεται ἀκριβῶς ἐπὶ ποίῳ ἀντικειμένῳ, καὶ κατὰ ποῖον τρόπον νὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις. Πολ. 93. 141. 1006.

1) Γ. μερῶν 2) 3, Γ. τὴν 4) Γ. τὸ ἔγγραφον

Γ'. Δισταγμοὶ καὶ ἐνστάσεις ἐν τῇ περὶ ἐκτελέσεως δίκῃ.

871. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβῇ δίστασις, ἡ ἄλλη ἔρις, φέρεται αὕτη, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ διαδίκῳ, ἤτοι κατὰ τὸ ἀρθρον 634 εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἡ δι' ἀνακοπῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ὅπου συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ὡς συνοπτικὴ δίκη. — Κατὰ τῆς ἀποφάσεως συγχωρεῖται ἔφεσις, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἀρθρῳ 757 ὠρισμένης κοινοποιήσεως τῇ

αποφάσεως· καὶ ἐν τῇ ἐφέσει δὲ γίνεται συνοπτικὴ συζήτησις.
Πολ. 19. 120. 310. 634. 752. 911. 951. 985. 1018. 4041.

872. Ἐν τῇ περὶ ἐκτελέσεως δίκη συγχωροῦνται μόνον ἐκκαθαρισμέναι ἐνστάσεις, καὶ μάλιστα αἱ 1) ἐκ τῆς ἀταξίας τῆς διαδικασίας παρηγμέναι, ἢ ἐπεστηριγμέναι ἐπὶ τῆς διαβεβαιώσεως, ὅτι ἐνηργήθη ἡδὴ ἡ ἀπόφασις, ἢ ὅποιονδήποτε ἄλλο ἐκτελεστὸν δικαιοῡγραφον. — Πᾶσα ἄλλη ἐνστασις ἀπορρίπτεται, καὶ ὁ ἡττώμενος διάδικος καταδικάζεται εἰς τε τὰ ἔξοδα καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν· ὁ δὲ ἑμαρτήσας δικαστικὸς ὑπάλληλος ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.

1) Γ. παρέλκει τὸ, καὶ μάλιστα αἱ

873. Ὡς πρὸς τὴν περὶ ἐκτελέσεως δίκην εἶναι ἀρμόδιον, καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν ἀκόμη καὶ διαιτητικῶν αποφάσεων, μόνον τὸ εἰρηνοδικεῖον, ἐὰν πρόκηται περὶ ἀρμοδιότητος εἰρηνοδικεῖου τινὸς, ἢ, καθ' ὅλας τὰς ἄλλας δίκας, τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν. Πολ. 19. 120. 718.

874. Ἐπικειμένου κινδύνου ὥς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, δύναται ὁ εἰρηνοδίκης, ἢ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν νὰ διατάξῃ προσωρινὰ μέτρα, καὶ νὰ παραπέμψῃ τὴν περὶ τῆς οὐσίας τῶν ἀναφυέντων δισταγμῶν συζήτησιν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον πρωτοδικῶν. Πολ. 634.

Δ'. Ἐκθεσις.

875. Περὶ πάσης πράξεως, ἀφορώσης τὴν ἐκτέλεσιν, συντάσσεται παρὰ τοῦ κλητῆρος ἑκθεσις, συνυπογραφομένη ὑπὸ τῶν παρόντων διαδίκων καὶ μαρτύρων. — Εἰς τοὺς διαδίκους συγχωρεῖται ἡ προσέλευσις εἰς πᾶσαν πρᾶξιν ἀφορῶσαν τὴν ἐκτέλεσιν. — Μάρτυρες δὲ προσλαμβάνονται παρὰ τοῦ κλητῆρος μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τοῦτο διατάσσεται ῥητῶς παρὰ τοῦ νόμου. Πολ. 129. 133. 887.

876. Ἀντιστάσεως γενομένης, ἔχει ὁ κλητὴρ τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ τὴν ἐνοπλον δύναμιν, καὶ, κατὰ τε ταύτην τὴν περίστασιν, καὶ ἐπὶ ἐξυβρίσει, γενομένη κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς

ὕπηρεσίᾳ του, νὰ συντάσῃ ἔκθεσιν, καὶ νὰ πέμπῃ αὐτὴν εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ποινικῆς διαδικασίας. — Ἡ ἔκθεσις αὕτη, ὑπογραφείσα 1) παρὰ δύο μαρτύρων, ἔχει ἀποδεικτικὴν δύναμιν, μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον, ἢ ἡ πλαστογραφία.

1) Γ. ἂν ἡ ἔκθεσις αὕτη ᾖναι ὑπογεγραμμένη

Ε'. Ἐξοδα τῆς ἐκτελέσεως.

877. Τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἔξοδα πληθύνει πάντοτε ὁ ὀφειλέτης. — Ἡ πληρωμὴ των γίνεται, ἐμφανιζόντων τῶν διαδίκων κατάλογον ἐξόδων. — Περὶ τῶν ἐνταῦθα ἀναφουμένων δισταγμῶν ἀποφασίζει ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 634 κ. ἐπ. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἔξοδα ταῦτα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 208 κ. ἐπ. ὠρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἀναγκαστικά μέσα.

Α'. Ἐπὶ χρηματικῶν χρεῶν.

878. Ἐπὶ χρηματικῶν χρεῶν δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις — 1. διὰ κατασχέσεως τῆς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου. — 2. κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις, διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. — 3. διοριζομένου μηνυτοῦ. — Οὐδὲν τῶν τοιούτων ἐκτελεστικῶν μέσων ἀποκλείει τὸ ἄλλο, ἀλλὰ μάλιστα δύνανται ταῦτα νὰ ἐνεργηθῶσι καθ' ἕκαστα, ἢ καὶ μετ' ἀλλήλων. Πολ. 682. 879 ἐ. 949. 954 ἐ. 998.

879. Ὁ διορισμὸς μηνυτοῦ δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦτο δὲ, ὅταν γίνῃ αἴτησις, καὶ ὁ ὀφειλέτης 1) δὲν στερῇται περιουσίας ἀλλὰ θελήσεως. — Ὅτι ὁ ὀφειλέτης ἔχει περιουσίαν, πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ διὰ μαρτυρικοῦ τοῦ δημάρχου, καὶ ἡ θεαίωσις αὕτη νὰ ἐπισυναφθῇ εἰς τὴν ἀναφοράν. — Ὁ τοιοῦτος διορισμὸς ἔχει παρεπόμενον, ὅτι ὁ ὀφειλέτης πρέπει νὰ τρέφῃ μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους τὸν πρῶτον.

νυτὴν, καὶ νὰ τὸν δίδῃ τέλῃ τινὰ (μήνυτρα), προσδιοριστέα κατὰ τὰς περιστάσεις παρὰ τοῦ δικαστηρίου. — Τὰ μήνυτρα δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνουν τὰς δέκα δραχμὰς καθ' ἡμέραν. Πολ. 640. 878 §.

1) Γ. ἐπ' ἀναφορᾷ νὰ διαταχθῇ μόνον παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐὰν ὁ ἐφευρέτης

Β'. Ἐπὶ ἀποδόσεως τρυγμάτων.

880. Ἐπὶ ἀποδόσεως πραγμάτων πρέπει, — 1. ἐὰν πρόκειται ν' ἀποδοθῇ ὠρισμένον κινητὸν ἀντικείμενον, νὰ ἀφαιρῇται βιαίως ἀπὸ τοῦ καταδικασθέντος διά τινος παρὰ τοῦ δικαστηρίου (οὐ 4) διοριζομένου κλητῆρος, καὶ νὰ ἐγχειρίζεται εἰς τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν διάδικον. — 2. ἐπὶ ἀορίστων κινητῶν πραγμάτων, ὁ αἰτῶν τὴν ἐκτέλεσιν διάδικος ἀπαιτεῖ τὴν δι' ἐξόδων τοῦ ἀντιδίκου πώλησιν (2) αὐτῶν, ἢ τὸ εἰς χρήματα ἀντίτιμόν των. — Τὸ ἀντίτιμον προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 383 δι' ὄρκου. — 3. ἐπὶ ἀποδοτέων ἀκινήτων κτημάτων, καὶ τῶν αὐτοῖς ἰσοτίμων δικαιωμάτων, ἀποβάλλεται τῆς διακατοχῆς ὁ καταδικασθεὶς, ὁ αἰτῶν τὴν ἐκτέλεσιν ἐγκαθίσταται εἰς αὐτὴν, προστατεύεται κατὰ πάσης διαταραξέως, καὶ ἀπαγγέλλεται κατὰ τοῦ καταδικασθέντος προσωπικὴ κράτησις, ἂν ᾔθελεν ἀρνηθῇ τὴν παραχώρησιν. Πολ. 980. 999.

1) Γ. ἐπὶ τούτῳ 2) Γ. ἀγορᾶν

881. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγούμενου ἁρθρου, δὲν ᾔθελεν εἶσθαι εἰς κατὰστασιν νὰ ἀποδώσῃ αὐτοῦσιον τὸ πρᾶγμα, ἀποδίδεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ ἀντίτιμον, προσδιοριζόμενον δι' ἐκτιμήσεως, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 383 δι' ἐκτιμητικοῦ ὄρκου. Ὅσακις πρόκειται ν' ἀποδοθῇ τὸ εἰς χρήματα ἀντίτιμον, γίνεται ἢ ἐν τῷ ἁρθρῷ 878 ἀναφερομένη διαδικασία.

Γ'. Ἐπὶ ἐπιχειρητέων πράξεων.

882. Ἐὰν τις κατεδικάσθῃ εἰς ἐπιχείρησιν ὠρισμένων τινῶν πράξεων, πρέπει, — 1. ἐὰν ἡ πρᾶξις δύναται νὰ γίνη καὶ δι'

ἔλλων, νὰ ἐπιχειρηθῇ δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος, καὶ τὰ ἐξοδα νὰ εἰσπραχθῶσιν ἀμέσως, κατὰ τὸ ἄρθρον 878.—2. ἐὰν δὲ ποῦτο δὲν δύναται νὰ γίνη χωρὶς βλάβην τοῦ νικῶντος διαδίκου, πρέπει πρῶτον νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ καταδικασθεὶς εἰς ἐπιχείρησιν τῆς πράξεως διὰ χρηματικῆς ποινῆς τριάκοντα μέχρι τριακῶν δραχμῶν, ἢ διὰ μηνυτοῦ, ἐπὶ δὲ ἀτελεσφορήτου ἀποπείρας, τὸ νόμιμον συμφέρον, χρείας καλούσης, νὰ ἐκτιμηθῇ δι' ὅρκου κατὰ τὸ ἄρθρον 383, καὶ νὰ πραχθῇ διὰ τὴν κατ' ἐκτίμησιν ἐξίαν 8, τι καὶ περὶ τῶν χρηματικῶν χρεῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 878. Πολ. 207. 879.

Δ'. Ἐπὶ παραλειπτέων πράξεων.

883. Ἐάν τις κατεδικάσθῃ εἰς παράλειψιν πράξεώς τινος, ἀπειλαῖται εἰς αὐτὸν 1), δι' ἐνδεχομένην παρέβασιν, χρηματικὴ ποινὴ, καὶ διὰ τὴν ὑποτροπὴν τῶ ὑποβάλλεται 2) ἐγγυοδοσία· βεβαιωθείσης δὲ πραγματικῆς παραβάσεως, ἐκτελεῖται, ἐπιμελεία τοῦ νικῶντος διαδίκου, ἢ μὲν χρηματικὴ ποινὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 878, ἢ δὲ ἐγγυοδοσία κατὰ τὰ ἄρθρα 840 κ. ἐπ. Πολ. 630.

1) Γ. ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει 2) Γ. ἐπιβάλλεται

884. Τὸ μέγεθος τῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατεταγμένης χρηματικῆς ποινῆς πρέπει νὰ συμποσοῦται τοῦλάχιστον εἰς τὸ δεκαπλοῦν τῆς τιμῆς, τὴν ὁποίαν ἡ ἀπηγορευμένη πράξις, ἀπαξ ἐνεργηθεῖσα, δύναται νὰ ἔχῃ διὰ τὸν ὀφειλόντα νὰ εἶναι παραλείπη, καὶ νὰ μὴν ὑπερβαίνειν τὸ εἰκοσιπενταπλοῦν.—Ἡ ἐγγύησις πρέπει νὰ ᾖ ἱκανὴ, ὥστε νὰ δύναται νὰ ληφθῇ ἐξ αὐτῆς τό τε διπλοῦν τῆς μεγίστης ποινῆς, καὶ αἱ ἐκ τῆς μὴ παραλείψεως προκύπτουσαι τυχὸν δαπάναι καὶ ζημίαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Κατάσχεσις κινητῶν.

Α'. Καθ' ἕκαστα εἶδη.

α. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου.

1. Ἐπὶ τίνων κινητῶν.

885. Ὅλα τὰ χρήματα, καὶ ἄλλα κινητὰ ὀφειλέτου τινὸς δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν· ἐξαιροῦνται δὲ μόνον α) — 4. τὰ

α) Δ. 23 Ἰουνίου 1837 περὶ τῶν χοιῶν τῶν κοινοτήτων.

1. Τὰ χρήματα τῶν ἐτησίων ὑπολογισμῶν τῶν δήμων δὲν ὑπόκεινται εἰς δικαστικὰς κατασχέσεις διὰ χρεῖα αὐτῶν προγενέστερα τῆς συστάσεώς των, ἐξαίρουμένων τῶν ἐν ταῖς κατωτέρω ἀρθροῖς τροπολογιῶν.

2. Ὅταν τὰ χρεῖα τῶν κοινοτήτων, τὰ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς κυβερνήσεως καὶ μέχρι τῆς εἰς δήμους μετασχηματισεώς των γενόμενα, ᾗναι ἀναμφισβήτητα, ἢ ἀφ' οὗ δικαστικῶς διακριθῶσιν, αἱ κοινότητες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρῶσιν καθ' ἑκάστον ἔτος τὸ πεμπτημόριον τοῦ ἔλεου χρέους των εἰς ὅλους τοὺς πιστωτὰς ἀντιταχέντας, ἀναλόγως τοῦ χρέους των.

3. Ἄν ἡ κοινότης, ἔχουσα τοιαῦτα χρεῖα, δὲν ἐκπληρώσῃ παντελῶς, ἢ ἐκπληρώσῃ μόνον ἐν μέρει τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ διαλαμβανόμενα, οἱ δανεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσιν ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀμέσως ἐπόμενου ἔτους κατάσχεσιν τοσαύτης ποσότητος χρημάτων, ὅση ἐξισοῦται μὲ τὸ πεμπτημόριον τοῦ ὅλκου χρέους των, διὰ νὰ ἐκβιάσωσιν οὕτω τὴν ἐν μέρει ἀπόληψιν τῶν εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένων.

Ν. τῆς 24 Ἰανουαρίου 1852, περὶ ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων.

Ἄρθρ. 1. Διὰ χρεῖα μετὰ τὴν σύστασιν τῶν δήμων γενόμενα, ἀπαγορεύεται πᾶσα συντηρητικὴ κατάσχεσις ἐπὶ τῶν ἐτησίων προσόδων αὐτῶν, τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ δι' ἄλλων εἰδικῶν πρᾶξεων ὀρισθεισῶν.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἔχοντες κατὰ τινος δήμου ἀπαιτήσεις, στήριζιμένας ἐν ἐγγράμματι, κατὰ νόμιμον τύπον ἐκδοθέντα, εἰς δικαστικὰς κα-

ἀναγκαῖα ἱμάτια καὶ στρώματα τοῦ ὀφειλέτου, ὡς καὶ τῆς γυναικὸς, καὶ τῶν τέκνων του· — 2. τὰ τρία τέταρτα τοῦ τακτι-

λεσιτικῆς ἀποφάσεις, ἢ ἄλλα ἐκτελεστὰ ἔγγραφα, ὀφείλουν, πρὸ τῆς ἐπιψηφίσσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, νὰ κάμνωσι πρὸς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον τὴν περὶ πληρωμῆς αἴτησιν τῶν δι' ἀναφορᾶς, ἢ δι' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κατὰ τῶν νομίμων τέπους γενομένην.

Ἄρθρ. 3. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ λαβοῦσα τὴν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἀναφερόν, ἢ τὴν πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγὴν, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ τ' ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔμβους ἐπομένου ἔτους· ἂν δὲ αἱ ἀξιώσεις τῶν πιστωτῶν τοῦ δήμου ὑπερβαίνουν τὰ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ οἰκονομικὰ μέσα, τότε πρέπει νὰ διαβῇ τὸ πεμπτημῶριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσθδων ἐπὲρ τῶν πιστωτῶν τούτων κατ' ἀναλογίαν. •

Οἱ δημοτικὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως, νὰ πρᾶτῃσιν ἐκ τῶν εἰσπραττομένων τὰ ὡς ἀνωτέρω κανενισθέντα ποσὰ, ἅτινα θάλουν πληρῶσαι εἰς τοὺς εἰρημένους δικαιοῦχους κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν.

Ἐάν δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὴν φροντίσῃ νὰ καταχωρηθῇσιν τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔμβους ἐπομένου ἔτους, οἱ πιστωταὶ τοῦ δήμου ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμνωσι κατὰ σχέσιν ἐπὶ τοῦ πεμπτημωρίου τῶν τακτικῶν ἢ ἐπὶ τῶν προσδδων τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τῶν ἐπομένων.

Ἄρθρ. 4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1837 τοῦ περὶ χρεῶν τῶν κοινοτήτων νόμου φυλάττουν τὴν ἰσχύν των, καθόσον δὴν ἀντίκεινται εἰς τὸν πρόντα νόμον.

Δ. 19 Ἰουνίου 1836 περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ μισθοῦ τῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων.

1. Ἡ ἀπὸ τῆς καταστάσεως ἐξίρεισις, τὴν ὁποίαν τὸ ἄρθρ. 835 § 2. καὶ 920 § 5. τῆς πολ. διανομίας περιορίζουν εἰς τὰ τρία τέταρτα τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐκτείνεσθαι ὡς πρὸς τοὺς παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς πρέσβεις, καὶ εἰς ἅλα τὰ λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως χορηγούμενα εἰς αὐτοὺς χρήματα, εἴτε συνάμα μετὰ τοῦ τακτικοῦ αὐτῶν μισθοῦ, εἴτε ἐν εἰδει ἐπιμολόγιου, εἰς τρόπον ὅστω μόνον τὸ τέταρτον τοῦ τακτικοῦ τῶν ἐξαμισθίων ἀρχα-
μισθοῦ των θάλει εἶσθαι κατασχετόν,

κοῦ μισθοῦ ὅλων τῶν πολιτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, ναυτικῶν, καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν. Ὁ ὅλος μι-

2. Μὴ κατασχετὰ εἶναι καὶ τὰ λόγφ ἐξόδων παραστάσεως διδόμενα ἐπιμίσθια εἰς τοὺς ἐκπληροῦντας ἔργα πρίσθειας, ὥστε εἰς μόνον τὸ ἐν τέταρτον τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τῶν ἐξακισχιλίων δραχμῶν ἐμπορεῖ νὰ ἐπιβληθῇ κατάσχεσις, οὐδέποτε ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, λόγφ ἐξόδων παραστάσεως, συνδεδεμένων χορηγημάτων.

3. Ἐξαιρεῖται ὡσαύτως τῇ: κατασχέσει, ἐκτὸς τοῦ τακτικοῦ, ὁ λόγφ ἐξόδων παραστάσεως προστεθεὶς εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματέα μισθός.

8. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν πρίσθειας, ἢ τῶν διπλωματικῶν πρακτόρων, καὶ οἱ προξενιοί, ὡς μὴ λαμβάνοντες μισθὸν παραστάσεως, ὑπόκεινται ὁλοκλήρως εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἐφεξῆς ἀρθρῶν 885 § 2. καὶ 820 § 5.

Διὰ τῶν γραμματ. τῆς Δικ. καὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς 2 Ἰουλίου 1886 περὶ τῶν γενόμενων κρατήσεων ἐπὶ τῶν δημοσίων μισθῶν.

1. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν ἀπὸ δημόσια ταμεῖα μισθῶν, δύναται δικαστικῶς νὰ κρατηθῇ τὸ τέταρτον, καὶ οἱ ταμίαι εἶναι ὑποθῶναι καὶ ὑποχρεωμένοι ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ ἐκτελῶσιν ἀμέσως τοιαύτας δικαστικὰς κρατήσεις, διὰ νὰ ἀποφεύγῃσι τὰς περὶ ἀπειρημίας εἰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐνεχομένων μερῶν. Τοῦτο διατάσσεται ῥητῶς εἰς τὰ 819-824 ἀρθρα τῆς ἐν γένει ἐσχυούσης πολιτικῆς δικονομίας, καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος οὐδεὶς διὰ νὰ στερηθῶσιν οἱ δανεισταὶ ἀπὸ τοιαύτης ἐξασφάλισιν, ἥτις δὲν δύναται παρὰ ν' αὐξήσῃ τὴν μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν πίστιν. — Τὸ ἀρθρ. 820 στοιχ. 5 διαλαμβάνει ἀκριβῶς, εἰς τίνας μισθοὺς δύναται νὰ ἐπιβληθῇ κράτησις, καὶ πῶς ταμεῖα δύνανται νὰ τὴν ἐνεργήσουν.

2. Περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ γίνωνται αἱ κρατήσεις αὗται, ἀναφέρουν ἀκριβῶς τὰ ῥηθέντα ἀρθρα τοῦ νόμου· γίνονται δὲ ἰνταῦθα παρεκτάσεις τινεὶ εἰς τὸ περὶ ταμείων διάταγμα ὡς ἐξῆς.

Κατὰ τὸ 824 ἀρθρον τῆς ῥηθείσης δικονομίας, ὁ ταμίας χρεω- νηθεὶς νὰ δώσῃ ἀποφασίστως εἰς τὸν ἀναγγέλλοντα κλητῆρα τὸ εἰς τὰ ἀρθρα 140 καὶ 148 ἐπιζόμενον μετρυρικὸν περὶ τῆς ἐπιφορᾶς κρατήσεως, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περιέχῃ καὶ τὰς τυχόν παρὰ

σθός τῶν ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν, καὶ ναυτῶν, μετὰ τῆς στολῆς καὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας. — 3. τὰ τρία τέ-

ρον γινομένης κρατῆσαι ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὀφειλόμενου ὑπαλλήλου, καθὼς καὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν δύναται νὰ γίνη ἡ τελευταία κρᾶτησις, (διότι ποτὲ δὲν πρέπει ν' ἀφαιρῇται διὰ μιᾶς πλέον τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἀπὸ τὸν ὅλον μισθόν), ἢ, ἂν δηλονότι συμβαίνουν πολλὰς κρᾶτῆσεις συγχρόνως, τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτων σημειώσεις.

6. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, καθ' ἣν δηλονότι γίνονται συγχρόνως πολλὰς κρᾶτῆσεις ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μισθοῦ, καὶ ἐπομένως ἀφαιρεῖται πλέον τοῦ τετάρτου αὐτοῦ, χρεωστεῖ ὁ ταμίης, πρὶν πληρωσῇ τὰ ἀφαιρέτέα μέρη τοῦ μισθοῦ, νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦς θανειστάς ἔγγραφον συμβολαιογραφικόν, ἢ δικαστικόν, διαλαμβάνον περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αὐτοὶ θέλουν ἢ μίλλουν νὰ μεράσουν τὰ κρατούμενα χρήματα· ἔως ἔτου δεῦθ' ἐπὶ τοιοῦτον ἔγγραφον, αὐτὰ θέλουν μένει ἀναποταμιευμένα εἰς τὸ ταμεῖον.

γ'. Τὸ ἀντίτυπον τῆς ἔγγραφου ἀγγαλίας, τὸ ὅποιον ὁ κλητὴρ ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰς τὸν ταμίαν, νομιμοποιεῖ τὴν παρὰ τούτου ἐνεργησάμενον ἀφαιρίσιν τοῦ μισθοῦ, καὶ θέλει μένει εἰς τὸ ταμεῖον, ἐνὸς ἐξἑκολουθεῖ ἡ ἀφαιρίσις του· ἔπειτα περικλειόμενον εἰς τὸ μηχανεῖον ἀποδεικτικόν, ὅπου σημαιοῦται καὶ ἡ τελευταία ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρέσις, θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸ καταλογίζον ἀνώτερον ταμεῖον.

δ'. Αἱ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρούμεναι ποσότητες θέλουν δίδεσθαι, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τοὺς θανειστάς, ἢ εἰς τοὺς νεμίμους αὐτῶν ἀντιπροσώπους, πάντοτε ἀμέσως πρὸ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ὁ χρεωστῶν ὑπάλληλος θέλει ἐξ ἐναντίας ἐξοφλῇ ἐκάστοτε ὅλον τοῦ τὸν μισθόν, καὶ λαμβάνει τὸ παρὰ τῶν θανειστῶν διδόμενον ἀποδεικτικόν, ὡς ἰδιωτικόν ἔγγραφον, πρὸς ἰδίαν νόμιμον ἐξασφάλισιν· χρεωστεῖ δὲ νὰ μὴ ἀποποιῇται τὴν ἐξόφλησιν, ἵνα τὸ ἀνέκον δικαστήριον διατάτῃ τὴν κρέτησιν, τὴν ὅποιαν ὁ ταμίης μένον ἀναγνωρίζει· εἰς ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν, δὲν ὀφείλει νὰ δέχεται τὸ νὰ πληρῶν ὁ ταμίης τὸ ἑλλείπον ἐκ τοῦ μισθοῦ. Ὁ χρεωστῶν ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἐπικυρῇ πάντοτε ἰδιωχείρως εἰς τὸ ἀποδεικτικόν τοῦ μισθοῦ του, ὅτι παρέλαβε τὸ ἔγγραφον τοῦ θανειστοῦ.

ε. Ἐπειδὴ, ὡς ἔρρεθ, ὁ θανειστής, εἴτε ὁ ἴδιος, εἴτε δὲ ἀντιπροσῶπον του, θέλει λαμβάνει τὰ ἐκ τῶν μισθῶν ἀφαιρούμενα ταῦτα

ταρτα τῶν συντάξεων, τῶν ἀφυπηρετικῶν μισθῶν, καὶ τῶν διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ χορηγιῶν — 4. Ἡ ἐπὶ ὅκτω τοῦλά-

μέρη πάντοτε ἰγκαίρως, ὁ δὲ χρεωστῶν ὑπάλληλος θέλει δίδαι εἰς τὸ πληρόν ταμεῖον ἐξοφλητικὸν δι' ὅλον τοῦ μισθοῦ, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κρατηθῇ εἰς τὸ ταμεῖον ἰδιαιτέρον περὶ τούτου βιβλίον, ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ σημειοῦται πάντοτε συντόμως εἰς τὸ ἡμερολόγιον, πόσον ἐκ τοῦ μισθοῦ ἔλαβεν ὁ ὑπάλληλος, καὶ πόσον ὁ δανειστής του.

ε'. Μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' αἷς τὰ δικαστήρια διατάττουσαν προσωρινὴν παρακαταθήκην τῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρουμένων χρημάτων, πρέπει νὰ θεωρῶνται ταῦτα, ὡς ἀληθὲς παρακαταθήκη, κατὰ τὸ ἡμέτερον ἀπὸ 14 (26) Ὀκτωβρίου 1835 διάταγμα περὶ τῆς εἰς τὰ ταμεῖα παραδοχῆς δικαστικῶν παρακαταθηκῶν. Οἱ χρεωστοῦντες ὑπάλληλοι δὲν δύνανται ὅμως τότε νὰ συμπεριλαμβάνουν τὰ τοιοῦτοτρόπως ἀφαιρούμενα χρήματα εἰς τὰ ἐξοφλητικὰ τοῦ μισθοῦ των, διότι τὰ ταμεῖα ὀφείλουν νὰ δίδουν ὡς τὸ ἀνῆκεν δικαστήριον ἀποδεικτικά διὰ τὴν διοριζομένην εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ βηθέντος διατάγματος κατὰσχαισιν αὐτοῦ τοῦ μισθοῦ. Εἰς τὸ ἐξοφλητικὸν τοῦ μισθοῦ ὀφείλει ὅμως τὸ πληρόν ταμεῖον νὰ ἐπικυρῇ ὅτι ἔλαβεν εἰς παρακαταθήκην τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρούμενα χρήματα, ἔπειτα νὰ ἐξοφλήσῃ ὅλον τὸν μισθόν, θεωροῦν ἐκεῖνα ὡς παρακαταθήκην, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ βηθέντος διατάγματος. — Τὰς περιστάσεις ὅμως αὐτὰς ὀφείλουν ν' ἀποφεύγουν, ὅσον τὸ δυνατόν, τὰ δικαστήρια, διεκρίνοντα διαιτητάς. — Ὅταν ὑπάλληλός τις, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν μισθὸν ἐπιβλήθῃ κράτησις, μετατεθῇ διαρκύσας ἐν τῇ κρατήσεως, τότε ὀφείλει τὸ ταμεῖον νὰ στείλῃ ἀνεὺ ἀναβολῆς τὴν ἀνωτέρω εἰς τὸ στοιχεῖον γ'. βηθεῖσαν δημοποιήσιν πρὸς τὸ ἄλλο ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει πληρῶναι εἰς τὸ ἐξῆς τὸν μισθόν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνηκόντως αἱ διαταχθεῖσαι ἀφαιρέσεις. — Λαμβάνον τὸ μέτρον τοῦτο μὲ μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν δανειστὴν ἀπὸ νὰ ἐξοδᾷ διὰ τὴν δημοποιήσιν κτλ., δὲν ἀναδέχεται τὸ δημοσίον κάμειαν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὸν δανειστήν, διότι αὐτὸς κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου, τὴν « ὑπὲρ τῶν ἀγρύπνων τὰ δίκαια » εἶναι πάντοτε ὑπόχρεως ν' ἀπαιτήσῃ τὸ δικαίωμά του, ἀναγγέλλων αὐτὸ πάλιν εἰς τὸ πληρόν ταμεῖον, καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ λαμβάνῃ ἰγκαίρως τὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ ἀφαιρέτια μέρη, διεκρίνων πληρεξέουσα

χιστον ἡμέρας διὰ τὸν ὀφειλέτην καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἀναγκαῖα ζωοτροφία· — 5. ἐπὶ λογίων, ἢ τεχνιτῶν, τῶν ὁποίων τὰ βιβλ(α 1), τὰ ἐργαλεῖα, ἢ ἄλλα ἀφορῶντα τὴν ἀσχολίαντων σκεύη, μέχρι τῆς τιμῆς τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου· — 6. ἐπὶ χειροτεχνῶν, τὰ πρὸς τὸ μετέργεσθαι τὸ ἐπιτήδευμα αὐτῶν ἀφεύκτως ἀναγκαῖα ἐργαλεῖά των· — 7. ἐπὶ γεωργῶν, εἰς βοῦς, ἢ μίαν δάμαλιν, ἢ τρία πρόβατα, ἢ δύο αἴγες, ἢ εἰς ὄνος, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου. Πολ. 920.

1) Γ. τὰ βιβλία αὐτῶν

2. Μεσεγγύσις.

886. Ἡ κατάσχεσις γίνεται, τηρουμένων τῶν ἐν τοῖς ἀρ-
θροῖς 862-866 διαταχθέντων, διὰ κλητῆρος, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο ἐνηλίκων μαρτύρων, μεσεγγυωμένων τόσων ἐκ τῶν εἰς τὸν ὀφει-
λέτην ἀνηκόντων κινητῶν κτημάτων, ὅσα φαίνονται ἀναγκαῖα πρὸς πληρωμὴν τοῦ δανειστοῦ. — Οἱ μάρτυρες δὲν πρέπει νὰ ᾔναι κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ μέχρι τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου

ἐπίτροπόν του κτλ. — Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ συμβολαιογραφεῖα, καὶ τὰ εἰρηνοδικεῖα, καθὼς καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀρχαί, δύνανται νὰ διατάξω-
σιν ἀφαιρέσεις ἐκ μισθῶν δι' ἐξόφλησιν καθαρῶν χρεῶν πρὸς τὸ δη-
μόσιον, ἀποῦ προηγηθῶσιν ἰδιαιτέροι περὶ τούτου συμβιβασμοί, προσ-
διορίζομεν νὰ φυλάττεται ἡ αὐτὴ τάξις καὶ εἰς τὰς τοιαύτας περι-
πτώσεις· νὰ λαμβάνη δηλαδὴ τὸ ταμιεῖον τὰ ἀφαιρούμενα χρήματα,
καὶ νὰ τὰ καταλογίζῃ ἀνηκόντως. Τὸ δὲ ἀποδεικτικὸν τοῦ ταμιείου
ἔχειται ὡς χρεωστῶν ὑπ᾿ ἄλλῳ ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων, ὡς ὠρίσθη
ἀνωτέρω εἰς τὸ στοιχεῖον δ'. — Ἐκτὸς τῶν σημειουμένων εἰς τὴν
παροῦσαν ἀπόφασιν περιστάσεων, δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειροῦν τὰ τα-
μιεῖα κῆμειαν ἀφίρσειν μισθοῦ. Ὀφείλου δὲ διὰ τὴν δημόσιον οἰ-
κονομίαν καὶ τὴν ἐρθρὴν διαχείρισιν, νὰ περνοῦν, ἥτοι νὰ καταλο-
γίζουσιν εἰς τοὺς ἀνήκοντας προῦπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων τοῦ μισθοῦ
ὁλοκλήρους, χωρὶς νὰ σημειοῦν τὰ ἀφαιρούμενα μέρη, ὡς ἀντίκειται
καὶ ἀπὸ τὰ πρότερον εἰρημένα.

συγγενείς ἢ πτυχιστοὺς τῶν διαδίκων, ἢ τοῦ κλητῆρος, οὐδὲ ὑπηρέται, ἢ γραφεῖς τοῦ κλητῆρος. Πολ. 916. 958. 1038 ε.

887. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀρχιτεθέντα κινήτῃ κτήματι σημειοῦνται ἀκριβῶς, ἐκτιμῶνται ἀνευ περιτρώ ἐξόδων ἀμέσως, καὶ φέρονται εἰς ἀποκλῆ φυλάξιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 888. — Περὶ τούτων πάντων συντάσσεται ἐκθέσις, προσδιορίζεται ἐν αὐτῇ περὶ κλητῆρος ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ἡ ἐκθέσις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ κλητῆρος καὶ παρὰ τῶν παρόντων διαδίκων, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ φυλάττοντος τὰ μεσεγγυηθέντα ἀντικείμενα, ἢ, ἐὰν οὗτοι δὲν εἰμποροῦν, ἢ δὲν θέλουν νὰ ὑπογράψουν, σημειοῦται τοῦτο. — Ἐὰν δ' ὁφειλέτης δὲν ᾔσων παρὼν, φανεροῦται 1) εἰς αὐτὸν ἡ κατάσχες. Πολ. 875. 925. 1037. 1039. 4042.

1) Γ. γνωστοποιεῖται

3. Φύλαξις τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων.

888. Τὰ μεσεγγυηθέντα ἀντικείμενα παραδίδονται πρὸς φύλαξιν ἢ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, ἢ εἰς τὸν γραμματέα αὐτοῦ, ἢ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ἢ εἰς τὸν δήμαρχον, ἢ τὸν δημορχικὸν πάρεδρον τοῦ τόπου τῆς μεσεγγυήσεως, ἐπὶ ἐξοφλητικῷ γραφομένῳ ἐπὶ τῆς περὶ μεσεγγυήσεως ἐκθέσεως, ἢ ἐπὶ ἀποδείξει περὶ κλητῆρος. — Ἐπὶ μεσεγγυηθέντων γεωργικῶν σκευῶν, ἢ ζώων, δύναται ὁ εἰρηνοδίκης νὰ διορίσῃ ἐπιστάτην καὶ δικηγόρον τοῦ κλητῆρος 1), ἢ τῶν ζώων. Πολ. 917. 1039.

1) Γ. πράγματις

889. Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος, καθὼς καὶ πᾶς θεματοφύλαξ, περὶ τῆς ἀκριβοῦς φυλάξεως, καὶ τῆς ἐν καιρῷ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παραδόσεως, καὶ, ἐὰν τὸ πρᾶγμα προήγαγε καρποῦς, δίδει λόγον περὶ αὐτῶν. — Ἐπὶ παραδρομῶν, εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς ἀποζημιώσιν, καὶ, ἂν δὲν ᾔθελον εἶναι ἱκανὸς νὰ πληρώσῃ 1), ἐνέχεται ὅλος ὁ δῆμος ἀλλήλῃ γύως 2), ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀναγωγῆς καθ' ὃν ἀνήκει. Πολ. 869. 927. 981 ε. 999. 1030.

1) Γ. ἀξιοχρῶς 2) Γ. ἐπιδοθητικῶς

4. Ἀπαγόρευσις τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων.

890. Ὁ ὀφειλέτης, ἐάν μὲν ᾗτο παρὼν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, ἐάν δὲ ᾗτον ἀπών, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 887 κοινοποιήσεως, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἢ τῆς ἐνεχυριάσεως τῶν κατασχεθέντων ἀντικειμένων, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 963 καὶ 964 ἀκριβέστερον ὁρισμένα. Πολ. 926. 1039. Ποιν. 171.

5. Πλειστηριασμός.

α. Καιρὸς καὶ τόπος.

891. Τὰ μεσεγγυημένα κινητὰ πλειστηριάζονται δημοσίως ἐν τῷ δήμῳ, ἐνθα ἐγίνεν ἡ μεσεγγύησις, κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ, ἡτοιεῖς τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκονται τὰ πράγματα ταῦτα, ἢ εἰς τὸν διὰ τοὺς πλειστηριαμοὺς προαδωρισμένον τόπον, καθ' ἡμέραν τινὰ π α ν η γ ὺ ρ ε ω ς 1), ἢ κατὰ κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ, ἡτοι παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου· καὶ — 1. ἐάν μὲν πρόκηται λόγος περὶ κινητῶν κατωτέρας τιμῆς τῶν τριακοσίων δραχμῶν, ὅχι πρὸ τῆς ὀγδόης μετὰ τὴν μεσεγγύησιν ἡμέρας· — 2. ἐπὶ δὲ κινητῶν μεγαλητέρας τιμῆς, ὅχι πρὸ τεσσάρων ἐβδομαδῶν. Πολ. 898. 965. Ἐ. 202. 207.

1) Γ. ἀγρεᾶς

892. Ἐάν ὁ ὀφειλέτης, ἢ ὁ αἰτῶν τὴν ἐκτέλεσιν δανειστῆς νομίζῃ, ὅτι, γενομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐν ἄλλῳ δήμῳ, δύναται νὰ προσενεχθῇ μεγαλητέρα τιμὴ, γίνεται ἐκεῖ ὁ πλειστηριασμός τοῦλάχιστον τότε, ὅταν π λ η ρ ό ν η 1) ὁ ἴδιος τὰ τῆς μετακομίσεως καὶ τᾶ τυχόν πρὸς νέας κοινοποιήσεις ἀναγκαῖα ἐξόδα, ἢ διδῇ καὶ ἀρκοῦσαν ἐ γ γ ὺ η σ ι ν 2) περὶ αὐτῶν. Πολ. 966.

1) Γ. προπληρόνη 2) Γ. ἀσφάλεια

,6'. Κοινοποιήσεις.

893. Ἡ ἡμέρα, ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ὁ θάλαλλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γίνη οὗτος, προκοινοποιοῦνται διὰ κλητῆρος, καὶ ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 891 ἀριθ. 1, τοῦλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 891 ἀριθ. 2, τοῦλάχιστον δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ αὐτοῦ. Πολ. 967.

894. Ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀρθρῳ 893 ὁρισμένην προθεσμίαν καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου 1), κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνθήειαν, διὰ κηρύξεως ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου γίνεται ὁ πλειστηριασμός, καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως ἐπὶ τῆς κατοικίας τοῦ δανειστοῦ 2). ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 891 ἀριθ. 2, ἐκτὸς τούτου, καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ, καὶ διὰ καταχωρίσεως τοῦ τοιχοκολλήτου γραμματίου εἰς τι δημόσιον φύλλον. — Τὸ τοιχοκολλητὸν γραμματίον πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῆ κατὰλογον τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων. Πολ. 968.

1) Γ. διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πράξεως 2) Γ. ἐφελέτου

895. Ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλειστηριασμοῦ γίνεται κατὰ τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμέραν αὐτοῦ νέα δηλοποίησις διακηρύξεως 4), κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνθήειαν. — Ἐν τῇ περὶ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσει ἀναφέρονται ὅλαι αἱ 2) κατὰ τὰ ἀρθρα 893 καὶ 894 ἀνγκαιῶι κοινοποιήσεις. Πολ. 973.

1) Γ. διὰ κηρύξεως 2) Γ. αὐταὶ αἱ

896. Ἀῦται αἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 893-985 4) ἀναφερόμενα κοινοποιήσεις καὶ προθεσμίαι διατάσσονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας· καὶ ἐὰν δὲν τηρηθῶσιν ἐξ αἰτίας δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, καταδικάζεται οὗτος εἰς ἀποζημίωσιν καὶ πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης τῆς πειθαρχικῆς ἢ καὶ ἔτι μείζονος ποινῆς. Πολ. 56. 202, 2. 203. 970.

1) Γ. 893-895

897. Ἡ ἀπόδειξις, ὅτι ἔγινε προσηκόντως ἡ κοινοποίησις, διεξάγεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 970 ὠρισμένα. — Ἐὰν λείπη ἡ ἀπόδειξις αὕτη κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, δὲν γίνεται οὗτος· καὶ, ἐὰν προῆλθε τὸ πρᾶγμα ἐξ αἰτίας δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, καταδικάζεται οὗτος εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 896 ὠρισμένας ποινάς. Πολ. 203.

γ'. Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν.

898. Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν πλειστηριάζονται δημοσίως παραχρῆμα, ἢ ἐντὸς ἐραχείας, κατ' ἀναλογίαν τοῦ κινδύνου, προσδιοριστέας προθεσμίας, διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Τοῦ πλειστηριασμοῦ προηγεῖται πάντοτε κοινοποίησις διὰ κηρύξεως, καὶ, ἐὰν τοῦτο, λόγῳ τοῦ χρόνου, ᾗναι δυνατόν, προσέτι καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως. Πολ. 930. 1040. 1056. 1094.

δ'. Κατακύρωσις.

899. Ἡ κατακύρωσις γίνεται εἰς τὸν προσφέροντα τὰ πλειονα, ἀλλὰ φυλαττομένων τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 974 διατεταγμένων τόπων, καὶ μόνον πληρονομένων¹⁾ τῶν χρημάτων εἰς μετρητῆ, καὶ ἔχοντος τοῦ ἐπὶ τῷ πλειστηριασμοῦ τὴν περὶ τῆς τιμῆς τῆς κατακύρωσεως προσωπικὴν εὐθύνην, ἐὰν ᾗθελε δώσῃ πρὸ τῆς πληρωμῆς τὰ πλειστηριζόμενα κινήτα. Ἐ. 206. Πολ. 975 ε.

1) Γ. εὐθύς

900. (Ἐτροποποιήθη α). Οἱ δανειзаὶ δύνανται νὰ συμπλειστηριάσωσι. — Μὴ προσφέροντός τινος τῶν πλειστηριαστῶν εὐλογον τιμὴν, κατακυροῦται εἰς τὸν δανειστὴν, κατ' αἵτησίν του, τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὴν δι' ἐκτιμῆσεως ἀξίαν (ἄρθρ. 887). Πολ. 978.

α) Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ κατασχέσεως καὶ πλειστηριάσεως τῶν κινήτων καὶ ἀκινήτων πραγμάτων.

1. Ἡ κατακύρωσις τῶν κινήτων, τὰ ὅποια, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, πλειστηριάζονται δημοσίως, γίνεται εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, καὶ ἂν ἡ παρ' αὐτοῦ προσφερομένη τιμὴ εἴηαι μὲν.
(Τύμ. Α')

901. Τὴν αὖτις, καὶ ἡ πρόκειται νὰ πλειστηριασθῇ τὰ μετασημειωμένας, πωλούμεν ὑποκείμενα, ἐκτὸς τῶν — ἅμα συνελθὼν ἡ πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποτίσεως καὶ τῶν

κρεττάς τῆς δι' ἐκτιμήσεως γενομένης. — Ἐξαιρεθῶσι τῆς διατάξεως ταύτης τὰ πωλίσματα μέταλλοι, ὅταν ἡ πλειοδότης αὐτῶν διὰ φθάνῃ τὸν ὅρον τῆς περὶ ἀγορᾶς αὐτῶν διατάξεως τοῦ Ε. Νομισματοκοπείου, καὶ ἡ χρωστικὴ ἐκβλήτῃ τὴν εἰς τὸ καπνίστημα τοῦτο, ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτοῦ ἀποσταλέντων, πωλισταῶν καὶ τῆς ἀποσταλῆς ἑξῆς. — Εἰς τὴν ἐκτίμησιν ταύτων πριζμάτων πρέπει νὰ ἀναφέρεται πάντοτε ὑπὸ τῶν πραγματιστικῶν ἢ ἀληθῆς ἐσωτερικῇ ἀξίᾳ τῶν μετάλλων.

2. Ἐπὶ δικαστικῷ πλειστηριασμῷ ἀεινήτων, ἢ ἐκ μέρους τοῦ διώκοντος πιστωτῶν προσφερθεῖσα καὶ διὰ τεχνικολόγου γραμματικῶν προσκλήντως γνωστοποιηθεῖσα τιμὴ θέλει χρησιμεύει ὡς πρώτη προσφορά, καὶ ἂν δὲν προσφερθῇ ἔπειτα τιμὴ ἀνωτέρα ὑπ' ἐσθαιῶς ὑπερδωμιστοῦ, τὸ πλειστηριζόμενον κατακυροῦται τῷ διώκοντι πιστωτῇ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ προσφερθεῖσαν τιμάν. — Τοῦ λοιποῦ ἢ τε παρὰ τοῦ διώκοντος πιστωτοῦ γινόμενη προσφορά, καὶ ἡ κατακρίσεως τοῦ πλειστηριζομένου θέλει εἶναι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν δι' ἐκτιμήσεως ἀξίαν.

3. Ὅλοι οἱ περὶ τούτου ἑριτμοὶ, καὶ ἰδιαιτέρως τὰ ἄρθρα 900, 909 §. 4, καὶ 978 τῆς πολ. δικονομίας ὑπόκεινται εἰς τροπολογίαν, καθ' ὅσον δὲν συνάθουσι μὴ τοῦς τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἑρισμούς.

4. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβάλλει εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ, ἐξαίρουμένης τῆς ἐν §. 2. τοῦ ἄρθρ. 1. διατάξεως, ἥτις θέλει ἰσχύει, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ἡ διατίμησης τοῦ Νομισματοκοπείου *. — Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς διατίμησης αὐτῆς, ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τὰ ἐν τῷ παραγράφῳ ἐκείνῳ διαλαμβανόμενα, θέλουσιν ἐπαρμεσθῇ αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ ἰδαφ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. — Οἱ καταναγκαστικῶν πλειστηριασμοὶ, εἰ ἰσχύει, κατὰ τὴν διατύπωσιν τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐν ἄρθρῳ 909, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐφθασαν νὰ διαταχθῶσι καὶ νὰ γνωστοποιηθῶσι, θέλουσιν παραδεθῇ κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε ἰσχύοντας τύπους.

* Ἐξεδόθη μετὰ τοῦ Δ. τῆς 7 Ἀπρ. 1843 ἐν ἀρ. 11 τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1843.

ἑξόδων ἀναγκαία ποσότης, παύει ἡ περαιτέρω πλειστηρίασις.
Πολ. 978.

902. Περὶ τῶν διαφόρων προσφορῶν καὶ τῆς κατακυρώσεως συντάσσει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἔχθρῳ, καὶ τὴν ὑπογράφει μετὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, τῶν τυχόν παρόντων διαδίκων, καὶ δύο μακτύρων. — Μὴ δυναμένου, ἢ μὴ θέλοντος τοῦ διαδίκου, ἢ τοῦ π λ ε ι σ τ η ρ ι ᾶ ζ ο ν τ ο ς 1) νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται τοῦτο μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει. Πολ. 979.

1) Γ. ὑπερθεματιστοῦ

, ε'. Ἀναπλειστηριασμὸς, μὴ πληρώσαντος τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

903. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν πληρώσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 899 εἰς μετρητὰ τὴν τιμὴν τῆς κατακυρώσεως, πλειστηριάζεται ἐκ νέου τὸ κατακυρωθὲν ἀντικείμενον δαπάναις αὐτοῦ, κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 891-902 διαλαμβανομένους τύπους· καὶ, ἐὰν κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν τοῦτον προσενεχθῇ ὀλιγώτερον, τὸ ἑλλείπον τοῦτο εἰσπράττεται ἀπὸ τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 878 ἀρ:θ. 1 καὶ 3 καὶ διὰ προσωπι-
κῆς κρατήσεως. Πολ. 982. 983. 999, 12.

904. Ὁ πρῶτος ὑπερθεματιστὴς ἔχει, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγοράσεως ὑπὸ τὰς αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς καὶ ὁ ὀφειλέτης, κατὰ τὸ ἄρθρον 906 ἀριθ. 2, ἐὰν πληρόνῃ, ἐκτὸς τούτου, καὶ τὰ ἑξόδα τῆς νέας ἐπιχειρήσεως. — Ἐπὶ τοῦ περισσεύματος τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ δὲν ἔχει ὁ πρῶτος πλειστηριαστὴς κἀνὲν δικαίωμα· ἀλλὰ τοῦτο πληρόνεται, κατὰ τὸ ἄρθρον 905, εἰς τοὺς δανειστάς, ἢ, ἂν οὗτοι ἐπληρώθησαν, εἰς τὸν ὀφειλέτην. Πολ. 983.

, ς'. Πληρωμὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

905. Ἐὰν ἡ τιμὴ τῆς κατακυρώσεως πληρωθῇ προσηκόντως, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ πληρόνει πρῶτον τὰ ἑξόδα τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ἔπειτα τοὺς καταγγελλαντας ἑαυτοὺς δάνειστάς· καὶ τοῦτο, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως· τὸ δὲ τυχόν καταλειπόμενον περίσσειμα ἀποδίδεται ἐν

τὸν ὀφειλέτην. Ταῦτα πάντα ἐπὶ ἐξοφλητικῷ γραφομένῳ ἐπὶ τῆς περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσεως. Πολ. 981. 908. 936.

ζ'. Ὅτι ἡ πώλησις καθίσταται ἀμετάκλητος διὰ τῆς κατακυρώσεως.

906. Ἡ πώλησις δὲν τελειοῦται εἰμὴ διὰ τῆς κατακυρώσεως· ἔθεν μέχρις ἐκείνης δύναται, — 1. ὁ μὲν τὰ πλείονα προσφέρων νὰ ὀπισθοδρομήσῃ· — 2. ὁ δὲ ὀφειλέτης νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ μεσεγγυημένα ἀντικείμενα, πληρόνων τὸ ὀφειλόμενον· πρὸς δὲ δύναται νὰ προσπορισθῇ τὰ μέσα καὶ δι' ἐνεχυρίσεως τῶν αὐτῶν πραγμάτων. Πολ. 979.

6. Διαδικασία γινομένη, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ ἀποδοχείων.

907. Ἐὰν δὲ κλητῆρεύρη κεκλεισμένους θύρας ἢ ἀποδοχεῖα, τῶν ὁποίων τὸ ἀνοίγμα ἀρνοῦνται οἱ διακάτοχοι, δύναται νὰ τὸ ἐκδίασῃ μόνον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ ἀγυνόμου, ἢ τοῦ δημάρχου 1)· μέχρι δὲ τῆς ἐλεύσεως αὐτῶν, νὰ φυλάττῃ ἀπλῶς τὴν θύραν ἢ τὰ ἀποδοχεῖα, πρὸς κώλυσιν ὑπεξαγωγῆς πραγμάτων. Πολ. 4044.

1) Γ. τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς

7. Ἀνακοπή.

α. Παρὰ δανειστῶν ἀναγγελλόντων ἑαυτοὺς βραδύτερον.

908. Κατάσχεσις μεσεγγυημένων ἤδη κινητῶν πραγμάτων εἶναι ἀπαράδεκτος. Ὁ παραβάτης κλητῆρ, ἢ ἡ παραβάτις ἐπιτόπιος ἀρχὴ καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν. — Οἱ μετέπειτα ἐμφανιζόμενοι δανεισταὶ, ἐὰν δὲν ὑπάρχουν πλέον ἀκίνητα 1) μηκέτι μεσεγγυηθέντα, ἀναγγέλλουσι μόνον ἑαυτοὺς, διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάζματος. Πολ. 203. 933 ε. 984.

1) Γ. κινητὰ πράγματα

909. Εἰς τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερόμενον ἀναγγελτήριον ἔγγραφον ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 236 καὶ 237 ὀρισμένα. — Ἐκτὸς τούτου, ἐὰν ὁ ἀναγγέλλων ἑαυτοῦ

δανειστής δὲν κατοικῇ κατὰ τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως, διορίζεται αὐτόθι ἀντίκλητος, καὶ ἡ ἐπίδοσις τοῦ ἐγγράφου γίνεται ἢ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἢ εἰς τὸν φύλακα τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην, καὶ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν δανειστήν. Πολ. 148 ἐ. 984.

6'. Παρὰ τοῦ ὀφειλέτου.

910. Ἐὰν ὁ δανειστής 1) κάμῃ ἀντιβῶρσεις ἔνεκεν ἀταξίας τῆς διαδικασίας, ἔνεκα γενομένης ἤδη πληρωμῆς κτλ., γίνεται ἢ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 871 κ. ἐπ. ἐνδιαλαμβανομένη διαδικασία, ἐξακολουθεῖται ὅμως ἐν τοσούτῳ ἡ ἐκτέλεσις μέχρις οὗτου, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 634, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν, ἢ, κατ' ἄλλας περιπτώσεις, τὸ δικαστήριον παραχωρήσῃ ἀναβολήν. — Περὶ τῆς παραχωρηθείσης ἀναβολῆς εἰδοποιεῖται ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐπιμελεῖα τῶν διαδικῶν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 985.

1) Γ. ὀφειλέτης

γ'. Τρίτοι διεκδικηταὶ 1).

911. Ὅτι διεγράφῃ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τρίτους, οἵτινες δι' ἀνακοπῆς διεκδικοῦσιν εἰς αὐτοὺς ὡς ἀνήκοντα κίνητὰ ἐκ τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων. Τοιαύτη μετὰ διεκδικήσεως συνεχομένη ἀνακοπὴ κοινοποιεῖται εἰς τε τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἢ τὸν φύλακα τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων, καὶ εἰς τὸν καταδιώκοντα δανειστήν, καὶ τὸν ὀφειλέτην· ἡ δὲ ἀγωγή διευθύνεται κατὰ τε τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται εἰς αὐτὸν 2) τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 236, 237, 619 κ. ἐπ. ὠρισμένα. Πολ. 19, 4. 871. 985. Ἐ. 210.

1) Γ. πρὸς τρίτων διεκδικητῶν 2) Γ. αὐτὴν

912. Ἀν καὶ 1) ἡ τῆς διεκδικήσεως ἀγωγή εἶχεν ἀντικείμενον μέρος μόνον τῶν εἰς πλειστηριασμὸν ἐκτεθειμένων πραγμάτων, πλειστηριάζονται μ' ὅλον τοῦτο καὶ 2) τὰ λοιπὰ, ἐκτὸς ἐὰν κατ' αἴτησιν τῶν διαδικῶν αὐτῶν ᾤθελε ζῆ-

τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 910 παρὰ τῷ δικηγόρῳ τῇ ἀναβολῇ τοῦ ὅλου πλειστηριασμοῦ, καὶ ἔθελε παρχωρῆσθαι παρ' αὐτοῦ. Πόλ. 985,

1) Γ. παρῶμαι δ καὶ

8. Πρεμπίπτοντα.

913. Ἐὰν διὰ τινος παρεμπίπτοντος ἀναβληθῇ κόνινοποίησις τις, ἥ δ πλειστηριασμός αὐτός, προσδιορίζεται νέα ἡμέρα πρὸς πλειστηριασμόν, τῆς ὑποί(α) 1) πρέπει νὰ προσηγῇται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν ἡ ἐλλείπουσα ἔτι, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν, ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 895 δικεγεγραμμένη ὁ η μ ο σ ί ε υ σ ι ς 2) ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν. Πόλ. 985:

1) Γ. τοῦ ὑποί(α) 2) 1. δὲλεπίσεις

914. Ἐὰν κατὰ τὴν πρὸς τὸν πλειστηριασμόν προσδωρισμένην ἡμέραν δὲν κατορθωθῇ ὁὗτος δι' ὁποιονδήποτε λόγον, δύνανται ἕκαστος τῶν ἐχόντων ἐκτελεστὸν δικαιόγραφον δανειστῶν νὰ ἐπισπεύσῃ τὸν πλειστηριασμόν. Πόλ. 985.

6'. Κατάσχεσις καρπῶν ἀσυγκομίστων.

915. Ἡ κατάσχεσις ἀσυγκομίστων εἰσέτι καρπῶν δύνανται νὰ γίνῃ μόνον ἐντὸς ἐξ ἐβδομάδων πρὸ τῆς συνήθους ὥριμάσεως τῶν καρπῶν. Πόλ. 885.

916. Ἡ περὶ κατασχέσεως ἐκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν γηπέδων, καὶ τὸ εἶδος, τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα τῶν μεσεγγυημένων καρπῶν, καὶ ἐκτίμησιν γινωμένην ἀνεξόδων. Πόλ. 886.

917. Ὡς φύλαξ τῶν καρπῶν διορίζεται συνήθως ὁ ἀγροφύλαξ· ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, εἰς παρὰ τοῦ δημάρχου προβαλλόμενος φύλαξ. — Ἐὰν τὰ γηπέδα κεῖνται εἰς διαφόρους δήμους, διορίζεται διὰ τοὺς ἐν ἑκάστῳ δήμῳ μεσεγγυημένους καρποὺς ἰδιαίτερος φύλαξ α). Πόλ. 888.

918. Ἀντίγραφον τῆς περὶ μεσεγγυήσεως ἐκθέσεως κοινο-

α) ὅρα τὸ ἄρθρ. 16 τοῦ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 217 Πόλ.

ποιεῖται εἰς τὸν δῆμαρχον. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 5 8 8 1, 914 ὡρισμένα.

1) Γ. ἕως 885

γ'. Κατάσχεσις κινητῶν ἢ εἰσοδημάτων εὐρισκομένων
παρὰ τρίτῳ τινί.

1. Κατάσχεσις.

α. Ἀνθρῶποι.

919. Πᾶς δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ 4) τὴν κατάσχεσιν ὅλων τῶν παρὰ τρίτῳ τινὶ εὐρισκομένων χρημάτων τοῦ ὀφειλέτου του, ἢ τῶν εἰσοδημάτων, κεφαλαίων, τόκων, ἢ ἄλλων παντοίων κινητῶν πραγμάτων αὐτοῦ, καὶ νὰ ἀναγκάσῃ διὰ τούτου τὸν τρίτον νὰ τὰ φυλάττῃ μέχρις ὅτου ἀποφασίσῃ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 49 ἁρμόδιον δικαστήριον, εἰς ποῖον πρέπει νὰ πληρωθῶσιν ἢ παραδοθῶσιν. Πολ. 873. 925. 1034. 1042.

1) Γ. ἐνεργῆσιν

, 6'. Πράγματα.

920. Δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσι — 1. τὰ πρὸς διατροφὴν δικαστικῶς ἐπιδικασθέντα. — 2. ἐγγυοδοσίαι τῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεων, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὁποίων ἐδόθη ἡ ἐγγύησις. — 3. χρέη ἐκ συναλλαγματικῶν, μόνον 1) ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 149 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου. — 4. τρία τέταρτα τῶν συντάξεων τῶν ἀφυπηρετικῶν μισθῶν, καὶ τῶν διὰ τὰς γήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ χορηγιῶν. — 5. τρία τέταρτα τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας πολιτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, ναυτικῶν, καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν, καὶ ὅλος ὁ μισθὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν, καὶ ναυτῶν. Πολ. 885, 2. 3. 941, 8.

1) Γ. εἰμὴ μόνον

, γ'. Δικαιόγραφα.

921. Ἡ κατάσχεσις δύναται νὰ γίνῃ δυνάμει δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, εἰς δὲ κατεπειγούσας ὑποθέσεις, καὶ ἐπὶ ἀπλῇ βεβαιώσει. — Καὶ ἐὰν ὁ δανειστὴς δὲν ἔχῃ κἀνὲν δικαίω-

τοῦ πρὸς συμβιβασμὸν δικαιώματος, κατὰ τὰ ἄρθρα 477 κ. ἐπὶ Πολ. 986 ἔ. 4044. Ὑ. 212.

6'. Διαδικασία ἀπορῶσθ τὴν παρὰ τῶν δανειστῶν
προσαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων.

937. Δανεισताὶ ἀναγγειλαντες ἑαυτοὺς πρέπει νὰ προσκληθῶσιν εἴτε ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, εἴτε ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, νὰ προβάλουν εἰς αὐτὸν ἥτοι ἐγγράφως, ἢ προφορικῶς, συντατασσομένης ἐκθέσεως, τὰς ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀξιώσεις τῶν, καὶ νὰ φέρουν τὰς ἀποδείξεις τῶν. — Ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνεται, ὅταν μὲν κατὰ τὰ ἄρθρα 905, 918, καὶ 935 πρόκληται περὶ δικνομής τοῦ ἀπὸ κινήτων πραγμάτων ἢ ἀπὸ καρπῶν ἐκπλειστηριάσματος, παραχρημα· ἐπὶ δὲ κατασχθέντων χρημάτων, ὀφείλει ὁ ἐπιμελούμενος διάδικος νὰ προσδιορίσῃ πρότερον κατὰ τὸν τόπον τῆς κατασχέσεως συμβολαιογράφον τινὰ ἢ εἰρηνοδίκην, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γίνῃ ἡ περαιτέρω διαδικασία. Πολ. 809. 988 ἔ.

938. Τὸ βραδύτερον δεκατέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης προσκλήσεως, ὀφείλουν οἱ δανεισταὶ νὰ προσχάγῳσι τὰς ἀποδείξεις τῶν, καὶ νὰ αἰτήσουν τὴν κατάταξιν. — Ἐντὺς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς, ἔχουν οἱ δανεισταὶ καὶ οἱ ὀφειλέται τὸ δικαίωμα νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν προσχθέντων ἐγγράφων, καὶ νὰ κάμουν τὰς παρατηρήσεις τῶν. — Πᾶσα βραδύτερα προσαγωγὴ, ἢ βραδύτερον γενομένη παρατήρησις εἶναι ἀπαράδεκτος· ὅθεν καὶ ἀπορρίπτεται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου.

γ'. Κατάταξις.

939. Δεκατέσσαρας τὸ βραδύτερον ἡμέρας μετὰ τὴν παράλευσιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡσιμένης προθεσμίας, ὀφείλει ὁ ἐπὶ τῆς κατάταξεως (ἄρθρ. 938) νὰ τελειώσῃ τὴν κατάταξιν· ἄλλως καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Πολ. 203. 945. 989.

940. Πρῶτον κατατάττονται ὅσοι τῶν δανειστῶν ἔχουν προνόμια ἐφ' ὅλων τῶν κινήτων πραγμάτων, προτιμωμένων τῶν προ-

νομίων αὐτῶν κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν· 1) — 1. τὰ ἔξοδα τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ἐν γένει τὰ δικαστικά ἐξοδα· 2) — 2. τὰ διὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ ὀφειλέτου, τῆς γυναικὸς του καὶ τῶν τέκνων του ἀναγκαιὰ ἐξοδα 2). — 3. τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἀσθένειαν τοῦ ὀφειλέτου, τῆς γυναικὸς, καὶ τῶν τέκνων του εἰς ἱατροὺς, χειρουργοὺς, μαίαις, φύλακας, καὶ ἱατρικὰ δαπανηθέντα· 3) — 4. ὁ καθυστερήσας μισθὸς τῶν ὑπηρετῶν, ἐργατῶν, ἡμερομισθίων ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον ὑπηρετικὸν ἔτος καὶ ὡς πρὸς τὸ ἐνεστώτος· 2) — 5. ἀπαιτήσεις ἕνεκα τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαιῶν, τὰ ὅποια κατὰ τοὺς τελευταίους ἐξ μῆνας ἐδόθησαν εἰς τὸν ὀφειλέτην, τὴν γυναικίαν του, ἢ τὰ τέκνα του, καὶ ἰδίως παρ' ἀρτοποιῶν, κρεωπωλῶν, ξενοδόχων, ἐμπόρων, καὶ τῶν τοιούτων· 2) — 6. συνεισφοραί εἰς τὰ τῶν νομῶν, ἐπαρχιῶν, καὶ τῶν δήμων θάρη τοῦ ἐνεστώτος ἔτους καὶ τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν· 2) — 7. ἀπαιτήσεις τοῦ Κράτους ἕνεκα καθυστερησάντων ἀμέσων ἢ ἐμμέσων φόρων τοῦ ἐνεστώτος ἔτους καὶ τῶν δύο ἀμέσως προηγούμενων· 3) — 8. τὰ τῆς ἀνακρίσεως ἔξοδα, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης κατεδικάσθῃ παρὰ ποινικοῦ δικαστηρίου ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. Πολ. 877. 994.

1) Γ. πρῶτον 2) Γ. εἰδικά 3) Γ. τίμης

941. Αἱ ἀπαιτήσεις, τῶν ὁποίων τὸ περὶ προτιμήσεως δικαίωμα ἀνάγεται μόνον εἰς ῥητὰ κινητὰ, ἢ εἰς ῥητὰ χρήματα, κατὰτάσσονται πρῶται, ἐὰν πρόκηται λόγος περὶ τοῦ ἐκπλειεσηριάματος· 1) τῶν κινητῶν, ἢ περὶ τῆς διανομῆς τῶν χρημάτων τούτων, καὶ — 4. αἱ ἀπαιτήσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἔχει εἰς χεῖράς του ὁ δανειστής ἐνέχυρον, ὡς πρὸς τὸ ἐνεχυριασθὲν πρᾶγμα α)· — 2. ἔξοδα γενόμενα πρὸς διατήρησιν πράγματός τινος, ὡς πρὸς τὸ δι' αὐτῶν διατηρούμενον πρᾶγμα· — 3. προκαταβολαὶ σπόρων ἢ χρημάτων πρὸς προχωγῆν καρπῶν, ἢ ἄλλα καλλιεργείας καὶ θερισμοῦ ἔξοδα τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, ὡς πρὸς τοὺς καρποὺς αὐτοὺς, ἐὰν οὗτοι ὑπάρχουν εἰσέτι αὐτοῦσι· —

α) Ὁρα Ν. ἐνεχύρου Τόμ. Β',

4. τὸ ἐνοίκιον κατοικιῶν καὶ οἰκοδομημάτων διὰ τὸ ἐνεστῶς καὶ διὰ τὸ τελευταῖον ἔτος, ὡς πρὸς τὰ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν προσπαθέντα καὶ ἐν τῷ ἐνοικιασμένῳ τόπῳ εἰσέτι εὐρισκόμενα κινητά· — 5. τὸ μίσθωμα ἀγρῶν καὶ ἄλλων καρπὸν φερόντων πραγμάτων, ὡσπύτως τὸ δέκατον, δ' ἀπὸ τῶν ἀγρῶν *Ξ γ γ ε ι ο ς φ ό ρ ο ς* 2), τὸ μίσθωμα ἐργοστασίων, μύλων, καὶ ἄλλων βιομηχανικῶν καταστημάτων, διὰ τὸ ἐνεστῶς καὶ διὰ τὸ τελευταῖον ἔτος, ὡς πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας εἰσέτι καρπούς, οἰκιακὰ σκευή, ἐμπορεύματα, καὶ τεχνουργήματα, καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰσέτι ὑπάρχοντα κτήνη καὶ τὸ προσπαθὲν ὑλικόν· — 6. ἀπαιτήσεις ξενοδόχων πρὸς ὁδοιπόρους διὰ τὰ κατανλωθέντα καὶ διὰ τὰς γενομένας εἰς αὐτοὺς πρόκαταβολὰς ὡς πρὸς τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔφερον μεθ' ἐαυτῶν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰσέτι αὐτόθι· — 7. ἔξοδα καὶ ἀγίωγια παραγγελιοδόχου, ἀποστολέως, πλοιάρχου, ἡ ἀμαξηλάτου, ὡς πρὸς τὰ κατὰ παραγγελίαν εἰλημμένα, ἢ πρὸς μετακόμισιν διαπεπιστευμένα, καὶ παρ' αὐτοῖς εἰσέτι εὐρισκόμενα ἐμπορεύματα· — 8. ἀπαιτήσεις, δι' ἃς ἐδόθη ἐγγύησις, ὡς πρὸς τὴν ἐγγύησιν ταύτην, ἰδίως δὲ ἀπαιτήσεις ἰδιωτῶν ἢ τοῦ δημοσίου, προκύπτουσαι ἐκ τινος περὶ τὴν ὑπηρεσίαν παραπτώματος ὑπαλλήλων· ὀφειλόντων νὰ δίδουν ἐγγύησιν ἕνεκα τῆς θέσεώς των, ὡς πρὸς τὴν ἐγγύησιν ταύτην. Πολ. 920. 994. Ἔ. 93. 490. 491.

1) Γ. τούτων 2) Γ. κινῶν

942. Ἐάν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 ἀναφερόμενα προτιμήσεως δικαιώματα συμπέσουν μετ' ἐν τῷ ἄρθρῳ 941, προτιμῶνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940. — Ἐάν δὲ τὸ ὑπερβάλλον δὲν ἀρκῇ, ὥστε νὰ εὐχαριστήσῃ ἐντελῶς καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 944 ἀναφερόμενα προνόμια, πρέπει, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 ἀναφερομένων προνομίων, νὰ συνεισφέρῃσι μόνον συμμετρως τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 διαλαμβανόμενα κινητὰ πράγματα καὶ χρήματα, καὶ ἐπομένως τὸ ἀπολειπόμενον περίσσευμα νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 προνομίων. 943. Ἐάν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 ἀριθ. 1-7 διαλαμβανόμενα

προνόμια συμπέσωσι μετ' ἀλλήλων, προτιμῶνται πάντοτε 1) τὰ πρὸς διατήρησιν καὶ προαγωγὴν καρπῶν ἀναγκαῖα ἐξόδα, τὰ ἐν τοῖς ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀναφερόμενα.

1) Γ. δλων τῶν ἄλλων

944. Ἐὰν, ἐκπληρωθέντων δλων τῶν ἐν τοῖς ἀρθοῖς 940 καὶ 941 ἀναφερομένων προνομίων, μένη εἰσέτι περίσσειμα, διανέμεται τοῦτο εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς, τοὺς ἀναγγειλαντας ἑαυτοὺς δανεισάς, συμμμέτρως, κατὰ λόγον δηλαδὴ τῶν ἀπαιτήσεων των.

δ'. Πίναξ τῆς κατατάξεως καὶ πληρωμῇ τοῦ ἐκπλειστη-
ριάσματος.

945. Ὁ παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰ ἀρθρα 939-944 σχεδιασθεὶς κατατάξεως πίναξ πέμπεται παρ' αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐγγράφων ἀνυπερθέτως εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν. — Ὁ πρόεδρος, ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἀρθρῳ 939 ἀναφερομένας ἐπιζημιόους συνεπείας, ἐξετάζει ἐκ νέου, ἐντὸς προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραλαβῆς, τὰς ἀξιώσεις τῶν δανειστῶν, καὶ ἀποφαίνεται ἐκτελεστὸν τὸν τῆς κατατάξεως πίνακα, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀρθρῳ 149 διαλαμβανόμενον τύπον, ἢ, ἐὰν τὸν θεωρῇ ἐσφαλμένον, τὸν μεταβρῦμιζει, ἢ σχεδιάζει νέον καὶ τὸν ὑπογράφει. Πολ. 66. 204. 856. 994.

946. Ὁ ἐκτελεστὸς κηρυχθεὶς ἢ μεταβρῦμισθεὶς κατατάξεως πίναξ ἐπιστρέφεται ἀνυπερθέτως ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ προέδρου εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Συγχρόνως προσκαλοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου οἱ ἀναγγειλαντες ἑαυτοὺς δανεισται νὰ λάβουν, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, γνῶσιν τοῦ τῆς κατατάξεως πίνακος. — Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τούτου δὲν δίδεται. Ἡ πρόσκλησις κοινοποιεῖται διὰ κλητῆρος εἰς τοὺς δανειστάς αὐτοὺς, ἐὰν κατοικοῦν ἐν τῷ τῆς ἐκτελέσεως τόπῳ, ἄλλως δέ, εἰς τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν. Πολ. 994. 909.

947. Ἐὰν ἐντὸς τῶν εἰρημένων δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως, οἱ δανεισταὶ δὲν ἔλαβον γνῶσιν τοῦ πίνακος, ἢ λαβόντες δὲν ἔκαμον ἀνακοπὴν, οὗτος καθίσταται ἀμετ' ἀκλήτῃ.

τος 1). καὶ ἐπομένως κατὰ τὰ ἄρθρα 905, 935, καὶ 936 γίνεται ἐναρξὶς τῆς ἀποτίσεως τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ, ἡ τῶν κατασχθέντων χρημάτων, ἐπὶ ἐξοφλητικῷ γραφομένῳ ἐπὶ τοῦ πίνακος τῆς κατατάξεως. Πολ. 952. 995.

1) Γ. τελειδίκα.

948. Ἐάν ἡ πληρωμὴ ἀνεβλήθῃ ἐξ αἰτίας τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἡ τοῦ τρίτου, τὰ παρὰ τῷ ὀποίῳ εὐρισχόμενα χρήματα κατεσχέθῃσαν 1), καταδικάζεται οὗτος εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ, ἂν ᾔναι ὑπάλληλος, ἐκτὸς τούτου, καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Πολ. 204.

1) Γ. παρ' ᾧ κατεσχίθασαν τὰ χρήματα

949. Ἐάν κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 946 ὀρισμένην δεκαπενθήμερον προθεσμίαν λάβουν οἱ δανεισταὶ γνῶσιν τοῦ πίνακος, ὀφείλει, ὅστις ἐξ αὐτῶν θέλει νὰ ἀνακόψῃ, νὰ κάμῃ τὴν ἀνακοπὴν διαρκούσης· εἰσέτι τῆς προθεσμίας ταύτης, παρὰ τῷ ἐπιτετραμμένῳ τὴν κατάταξιν, ἢτοι ἐγγράφως, ἢ προσωρικῶς, συντασσομένης ἐκθέσεως· βραδύτερον καὶ κατ' ἄλλον τύπον εἶναι ἀπαράδεκτος.

950. Ἡ γενομένη ἀνακοπὴ φέρεται ἄνευ περαιτέρω ἐγγράφου προδικασίας ἀπ' ἐιθεὶς εἰς τὸ ἀκροκτήριον, καὶ συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται αὐτόθι ὡς συνοπτικὴ δίκη. — Ἐκτὸς ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ἡ κατάταξις πρόσβλήθῃ, δὲν καλεῖται κανεὶς εἰς τὸ ἀκροκτήριον, καὶ ὅστις, ἐκτὸς αὐτοῦ, θέλει νὰ παρασταθῇ, παρίσταται ἰδίαις δαπάναις. Πολ. 588.

951. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως συγχωρεῖται ἔφεσις, κατὰ τὰ ἀκροβέστερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 871 ὀρισμένῃ. — Καὶ εἰς τὴν περὶ ἐφέσεως δίκην ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἔνεκα τῶν κλητεῦσιν διαδίκων διατεταγμένα.

952. Ἄμα παρεμπίπτουσά τις ὑπόθεσις ἀποφασισθῇ τελειοδίκως, πληρόνεται ἀνυπερθέτως τὰ χρήματα, κατὰ τὸ ἄρθρ. 947, εἰς τοῦς καταταχθέντας δανειστάς.

953. Ἐάν τὰ διανεμητέα κεφάλαια, ἢ ἄλλα χρήματα φέ-

φουν τόκους, παύουν οὔτοι, ἀμα κατασταθῇ ἀ-μετάκλη-
τος 1) ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ.

1) Γ. τελειθικός

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Κατάσχεσις ἀκινήτων.

Α'. Διαδικασία μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ.

α. Κατάσχεσις ἀκινήτων.

954. Ὃπας δανειστής, ὅς τις διακατέχει ἐκτελεστὸν δικαιο-
γραφον, καὶ ἐὰν δὲν ᾔθελεν ἔχει κανέν ὑποθήκης δικαίωμα,
ἀλλ' ᾔθελεν ἔχει ἐξ ἀρχῆς ἀπλοῦν ἰδιωτικὸν ἐγγραφον, δύναται
νὰ κατάσχει ὅλα τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ χρεώστου του μετὰ
τῶν παρεπομένων καὶ τῶν καρπῶν αὐτῶν, καὶ τὰ τοῖς ἀκινή-
τοις ἰσότημα, ὑπὸ τοὺς ἐπομένους περιορισμούς. — 1. ἀκίνητα
ἐνηλίκων, καὶ ἐὰν οὔτοι ἐχειραφετήθησαν, ἢ ἀπηγορευμένων,
ἀλλὰ μετὰ τὴν δίξην 1) τῆς κινήτης περιουσίας των.
— 2. ὁ ἐπὶ ὑποθήκῃ δανειστής πρέπει νὰ ἐπιλαμβάνεται πρῶ-
τον τῶν ἐνυποθήκων κτημάτων, καὶ τότε μόνον νὰ ἐπιβάλλῃ
κατάσχεσιν εἰς τὰ λοιπὰ ἀκίνητα, ἐὰν ἐκεῖνα δὲν ἐξαρκῶσιν
εἰς ἀποπληρωμὴν αὐτοῦ. — 3. τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἔχει
τὸ δικαίωμα, κατ' αἵτησιν τοῦ ὀφειλέτου, νὰ ἀναβάλῃ τὴν κα-
τάσχεσιν καὶ τὸν διὰ βίας πλειστηριασμὸν τῶν ἀκινήτων, ἐὰν
δύναται νὰ ἀποδείξῃ δι' αὐθεντικοῦ ἐγγράφου, ὅτι τὸ ἐνιαύ-
σιον καθαρὸν εἰσόδημα 2) ἀρκεῖ εἰς πληρωμὴν τῶν χρεῶν
του μετὰ τῶν τόκων καὶ τῶν ἐξόδων, καὶ ἐὰν ὑπόσχεται
νὰ παρχωρῆσθαι τὸ εἰσόδημα τοῦτο εἰς τοὺς δανειστάς του.
ἄλλ' ὅσάκις παρίσταται κώλυμα περὶ τὴν πληρωμὴν, συγχω-
ρεῖται ἐκάστοτε ἐκ νέου ἡ κατάσχεσις, καὶ ἡ διὰ βίας ἀπαλλο-
τρίωσις. Πολ. 878.

1) Γ. μόνον μετὰ τὴν δίξην 2) Γ. τῶν ἀκινήτων του

955. Ἡ ἐν τῷ ἀρθρῷ 954 ἀριθ. 1 ἀναφερομένη δίκησις
δὲν ἀπαιτεῖται, ἀλλὰ μάλιστα δύνανται τὰ ἀκίνητα ἀντὶ τῆς
(ΤΟΜ. Α'.)

τινος, ἢ ἀπηγορευμένου, νὰ κατασχεθῶσι παρατυχία, ἐὰν ᾗτοι ὁ ἀνήλικς ἢ ἀπηγορευμένος διακκτέγη τὰ ἀκίνητα μετὰ τινος ἐνέλικος, καὶ ἐὰν συγγρόνως τὸ χρέος ᾗναι κοινὸν εἰς ἀμφοτέρους, ἢ ἡ κατὰ τοῦ ἐνέλικος ἢ τοῦ ἀπηγορευμένου διαδικασία ἤρξατο πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως 1).

1) Γ. ἢ ἡ διαδικασία ἤρξατο κατὰ ἐνέλικος, ἢ κατὰ τοῦ ἀπαγορευμένου πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως.

956. Ἡ κατάσχεσις γίνεται παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ, ἐκτὸς — 1. ἐπὶ ὑποθηκῶν, καθ' ὅς αὕτη δύναται νὰ γίνη καὶ παρὰ τῷ τρίτῳ διακκτόχῳ τοῦ ἐνυποθήκου πράγματος· — 2. ἐπὶ ἀνηλικῶν, ὑπάνδρων γυναικῶν, ἀπηγορευμένων, καὶ ἄλλων ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελούντων, ἢ σωματείων, παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτῶν, κατὰ τὰ ἀρθρα 74 καὶ 75. Πολ. 1034. 1037.

957. Ἡ κατάσχεσις γίνεται παρὰ κλητῆρος, φυλακτομένων τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 862-866 ὠρισμένων. — Τὰ κατασχεθέντα ἀκίνητα καὶ τὰ ἰσότιμα αὐτοῖς δικαιώματα περιγράφονται ἀκριβῶς κατὰ τὴν θέσιν των, κατὰ τὰ συγκροτοῦντα αὐτὰ μέρη, κατὰ τὴν ἑκτασιν τῆς ἐπιφανείας των, κατὰ τὰ εἰς αὐτὰ ἐπικείμενα βάρη, καὶ ἐν γένει καθ' ὅλας τὰς διὰ τὸν ἀγοραστὴν σημαντικὰς καὶ λόγου ἁξίας σχέσεις, καὶ ἐκτιμῶνται παραχρῆμα καὶ ἀνευ περαιτέρω ἐξόδων διὰ τοῦ προσλαμβανομένου δημάρχου ἢ δημαρχικοῦ παρέδρου. Πολ. 1037. 1038.

958. Περὶ τῆς κατασχέσεως συντάσσεται ἔκθεσις, ἐν ᾗ προσδιορίζεται ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ἡ ἑκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τοῦ κλητῆρος, τῶν παρόντων διαδίκων, καὶ τοῦ ὡς ἐκτιμητοῦ προσλαμβανομένου δημάρχου ἢ δημαρχικοῦ παρέδρου, ἢ, ἐάνοῦτοι δὲν δύνανται, ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψουν, σημειοῦται τοῦτο ἐν τῇ ἐκθέσει. Πολ. 133. 886 ε.

959. Ἀμέσως μετὰ τὴν κατάσχεσιν εἰδοποιεῖται περὶ αὐτῆς διὰ τοῦ κλητῆρος ὁ δῆμαρχος καὶ ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν οἷτοι δὲν παρευρέθησαν εἰς αὐτήν. — Ἐὰν δὲ παρευρέθησαν, ἡ παρεύρεσις ἐπέχει τὸν τόπον τῆς περὶ κατασχέσεως εἰδοποιήσεως. Πολ. 963.

960. Ἡ κατάσχεσις μετὰ τῆς ἀκριβοῦς ἡμερολογίας καὶ χρονολογίας 1) αὐτῆς δηλοποιεῖται, ἄνευ ἀναβολῆς, παρὰ τοῦ κλητῆρος εἰς τὸν υπάλληλον τὸν ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν περὶ ὑποθήκης βιβλίων, καὶ ἐγγράφεται παρ' αὐτοῦ εἰς ἰ-
διαίτερον ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον βιβλίον. — Ἐν παραλείψει ἢ ἀναβολῇ, εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἀμελής κλητῆρ, ἢ ὑποθηκοφύλαξ, περὶ πάσης ζημίας, καὶ ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν. Πολ. 66. 203.

1) Γ. σκυμνώσεως τοῦ χρόνου καὶ τόπου

6'. Μεσεγγυούχοι.

961. Εἰς τὴν διακκοχὴν τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων μένει ὡς μεσεγγυούχος ὁ ὀφειλέτης· καὶ, ἐὰν ταῦτα ἐμισθώθη-
σαν, ἢ ἐνοικιᾶσθῃσαν, ὁ μισθωτῆς, ἢ ὁ ἐνοικιαστῆς, ἐκτὸς ἐὰν, κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἤθελε προσδιορισθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἄλλος μεσεγγυούχος. Πολ. 888.

962. Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ μεσεγγυούχου καὶ τοῦ δήμου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 889 ὀρισμένα α). — Ὁ μεσεγγυούχος ὀφείλει νὰ φυλάττῃ τοὺς ὕστερον συλλεχθέντας καρποὺς, μισθώματα, καὶ ἐνοίκια, καὶ νὰ τὰ ἀποδίδῃ, κατ' αἴ-
τησιν, εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Πολ. 999, 5. 1039.

γ'. Ἀπαγόρευσις τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ βλάβης.

963. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 959 ἀναφερομέ-
νης δηλοποιήσεως στερεῖται ὁ ὀφειλέτης τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως τοῦ κατασχεθέντος πράγματος. — Ὅλαι αἱ παρ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐπιχειρηθεῖσαι ἀπαλλο-
τριώσεις καὶ ὑποθήκαι εἶναι αὐτοδικαίως ἀκυροὶ καὶ μὴ οὔσαι, χωρὶς νὰ ἀπαιτῇται νὰ ἀπαγγελθῇ ἡ ἀκυρότης παρὰ τοῦ δικα-
στηρίου. Πολ. 890. 979. 1039.

964. Πᾶσα ἐπιζήμιος διάθεσις ἢ βλάβη τοῦ κατασχεθέντος πράγματος ἐπιφέρει τὴν εἰς ἀποζημίωσιν διὰ προσωπικῆς κρα-
τήσεως καταβήρῃσιν, ἐπιφυλαττομένης καὶ μεγαλητέρας ποι-

α) Ὅρα ἄρθρ. 16 τοῦ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 317 Πολ.

νῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 171 τοῦ ποιν. νόμου ὠρισμένα. Πολ. 890. 999, 42.

δ'. Πλειστηριασμός.

965. Ὁ πλειστηριασμός τῶν κατασχθέντων ἀκινήτων, μετὰ τῶν παρεπομένων αὐτῶν, καὶ τῶν τοῖς ἀκινήτοις ἰσχυρίων δικαίων, γίνεται ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου ταῦτα κεῖνται, καὶ ἡμέραν τινὰ πανηγύρεως ἢ κυριακὴν, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας δημοσίως, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου, ὡς ἐπιτετραμμένου τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταδικώκοντος δανειστοῦ καὶ — 1. ἐὰν πρόκηται περὶ ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, ὅχι πρὸ τεσσάρων ἐβδομάδων μετὰ τὴν κατάσχεσιν· — 2. ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἀνωτέρας τιμῆς, ὅχι πρὸ ὀκτὼ ἐβδομάδων. Πολ. 894.

966. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, ἢ ὁ ἐπισπεύδων τὸν διὰ εἰς πλειστηριασμὸν δανειστὴς νομίζῃ, ὅτι, πλειστηριαζομένων τῶν πραγμάτων εἰς ἄλλον δῆμον, ἤθελε κατορθωθῇ ἀνωτέρα τιμὴ, γίνεται αὐτόθι ὁ πλειστηριασμός, ἐὰν ὁ δανειστής πληρόνῃ 1) τὰ διὰ νέας κοινοποιήσεις καὶ μετακομίσεις καρπῶν κτλ. ἀναγκαῖα τυγὼν ἔξοδα, ἢ εἶδῃ δι' αὐτὰ τὴν προσήκουσαν ἐγγύησιν. — Δισταγμοὶ προκύπτοντες ἐνταῦθα ἀπορραϊζοῦνται ἀνευ περαιτέρω προδικασίας συνοπτικῶς παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 874 διατεταγμένα. Πολ. 892.

1) Γ. οὗτος προκαταβάλλῃ

967. Ἡ ἡμέρα, ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γίνη, πρέπει νὰ κοινοποιηθοῦν διὰ τοῦ κλητῆρος καὶ — 1. ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 965 ἀριθ. 1, δι' ἐφάπαξ γενομένης κοινοποιήσεως, τρεῖς τοῦλάχιστον ἐβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ· — 2. ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 965 ἀριθ. 2, διὰ διττῆς κοινοποιήσεως, ὣν ἡ μὲν πρώτη, ἐξ τοῦλάχιστον ἐβδομάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἡ δὲ δευτέρα, ἡμέρας ὀκτὼ μέδεκα πέντε πρὸ αὐτοῦ. Πολ. 893.

38. Ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνθήθειαν πρύξεως ἐν τῷ τοῦ πλειστηριασμοῦ δῆμῳ, καὶ διὰ τοιχο-
ήσεως εἰς τε τὴν κατοικίαν τοῦ εἰρηνοδίκου, εἰς τοῦ ὁποῦ
τεριφέρειαν κεῖνται τὰ ἀκίνητα, καὶ εἰς τὴν τοῦ εἰρηνοδί-
ῃς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ, ὡς καὶ εἰς
κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου. Πολ. 894.

39. Τὸ τοιχοκόλλητον γραμματίον πρέπει νὰ περιέχῃ —
ντίγραφον τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως (ἄρθρον 957
358). — 2. τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 967 ἀρχ. ὠρισμένα. — 3. τὰς
1) 4) τοῦ ἐπιμελουμένου δανειστοῦ προσδιοριστέας περὶ
στηριασμοῦ συμφωνίας. — 4. τιμὴν προσδιοριστέαν ἐκ μέ-
του δανειστοῦ, ἣτις ὁμῶς δὲν πρέπει νὰ ᾔῃ κατωτέρα τῆς
τὸ ἄρθρον 957 δι' ἐκτιμῆσεως ὀριστεῶς τιμῆς, διὰ νὰ
πυμύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ α). Ἡ τιμὴ αὕτη 2) κα-
υρίζεται δις εἰς δημοσίῳν τι φύλλον ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ
ἀριθ. 1 καὶ 2 ὠρισμένων προθεσμιῶν. Πολ. 1077. 1093.

1) Γ. παρὰ 2) Γ. τὸ τοιχοκόλλητον τοῦτο γραμματίον

70. Ὡς πρὸς τὴν μὴ τήρησιν τῶν κοινοποιήσεων καὶ προ-
μιῶν τούτων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔλλειψιν ἀποδείξεως,
ρμύζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 896 καὶ 897 ὠρισμένα. —
διὰ δημοσίου φύλλου κοινοποιήσις ἀποδεικνύεται παρὰ τοῦ
μελουμένου δανειστοῦ διὰ προσαγωγῆς ἐνὸς ἀντιτύπου τοῦ
λου τούτου· ὁ δὲ χρόνος τῆς κηρύξεως καὶ τοιχοκολλήσεως,
βεβαιώσεως τοῦ κλητῆρος, ἐπισυναπτομένου καὶ τοιχοκολ-
ου γραμματίου.

71. Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 967 ὠρισμένην προθεσμίαν
ἢ ἐξ ἐβδόμαδων, ἐπιδίδεται εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐν-
ίχους δανειστὰς ἀντίτυπον τοῦ τοιχοκολλήτου γραμματίου,
καὶ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 140 λ. ἐπ. διαλαμβανόμενον τύπον,
ποινῇ ἀκυρότητος τῆς περαιτέρω διαδικασίας. Πολ. 202.

1) Ἐντροποποιήθη τὸ β. τοῦτο. Ὁρα τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 900. Πολ.

972. Εἰς τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους δανειστάς, ὡς καὶ εἰς ὄλους τοὺς λοιποὺς δανειστάς, ἡ κοινοποιήσις χρησιμεύει, κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 968 διατεταγμένα, ὡς εἰδοποιήσις διὰ νὰ προβάλουν τὰ δικαιώματά των κατὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ἐνῷ γίνεται ὁ πλειστηριασμός καὶ ἡ διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος. Πολ. 968. Ν. ᾿π. 49.

973. Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 968 διατεταγμένων κοινοποιήσεων, θέλει γίνεσθαι προσέτι καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ, προφορικὴ κοινοποιήσις διὰ κηρύξεως, κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνθήειαν. — Τῆς τελευταίας αὐτῆς, καθὼς καὶ ὄλων τῶν λοιπῶν κοινοποιήσεων, γίνεται μνεῖα ἐν τῇ περὶ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσει. Πολ. 895.

974. Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα 1) τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος. Πολ. 899.

4 Γ μόνον

975. Ἐκαστος τῶν παρόντων, καθόσον προσφέρει τὴν ἀνγκυκαίαν ἀσφάλειαν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πλειστηριάξῃ δι' ἑαυτὸν ἢ δι' ἄλλον. — Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν πρὸς πληρωμὴν ἱκανότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ· ὅθεν, ἐὰν δὲν γνωρίζῃ ἐξ οἰκείας πείρας τὸν ὑπερθεματιστὴν, λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ἐγγύησιν ἢ ἐγγυητὴν. — Μόνον ὁ ὀφειλέτης δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ οὔτε αὐτὸς, οὔτε δι' ἄλλων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πλειστηριαστικῆς πράξεως καὶ ἀποζημιώσεως. — Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅστις, ἐὰν κατασταθῇ παραβάτης, καταδιώκεται, ἐκτὸς τούτου, καὶ πειθαρχικῶς. Πολ. 202. 203.

976. Οἱ διὰ τρίτους πλειστηριάσαντες ὀφείλουν ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν, πρὶν ἔτι ὑπογράψουν, νὰ ἀναγγεῖλουν διὰ ποῖον ἐπλειστηρίασαν, καὶ, χρείας καλούσης, νὰ δώσουν ἀσφάλειαν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ διατεταγμένα.

977. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν ἔχη εἰς χειρὰς τοῦ ἔγγρα-
φον πληρεξουσιότητα τοῦ τρίτου, δι' ὃν ἐπλειστηρίασε, προσά-
γεται, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως,
ἢ ἐκ μέρους τοῦ τρίτου τούτου ἀποδοχή. — Ἡ τῆς ἀποδοχῆς
δήλωσις γίνεται παρὰ τοῦ τρίτου αὐτοῦ ἢ διὰ τινος πληρεξουσίου
του, συντάσσοντος ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Ἐὰν
ἡ δήλωσις αὕτη δὲν γίνη ἐντὸς τῆς διαγεγραμμένης προθεσμίας,
θεωρεῖται ὁ διὰ τὸν τρίτον πλειστηριάσας ὡς ἀπ' εὐθείας ὑπερ-
θεματιστὴς, καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοῦτον κατηγορίαν.

978. Τὴν τάξιν, καθ' ἣν πρέπει νὰ πλειστηριάζωνται τὰ κα-
τασχθέντα ἀκίνητα, προσδιορίζει ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν ᾗται παρὼν.
— Ὅταν συγκεφαλαιωθῇ ἡ πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ
τῶν ἐξόδων ποσότης, παύει ὁ περαιτέρω πλειστηριασμός. Ἐν
ἐλλείψει ὑπερθεματιστοῦ προσφέροντος ἀποδεκτέαν ποσότητα,
κατακυροῦται τὸ πλειστηριαζόμενον πρᾶγμα εἰς τὸν ἐπιμελού-
μενον δανειστήν, εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 969 προσδιωρισμένην
τιμὴν α). Πολ. 901.

979. Περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς
ἐξχοράσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 902 καὶ 906
ὠρισμένα. — Ἡ περὶ κατακυρώσεως ἔκθεσις πρέπει ὡσαύτως
νὰ περιέχῃ κατὰ λέξιν ἀντίγραφον τῶν τῆς πωλήσεως συμφω-
νιῶν. — Διὰ τῆς κατακυρώσεως δὲν λαμβάνει ὁ ὑπερθεματιστὴς
ἄλλα δικαιώματα εἰς τὴν ιδιοκτησίαν τοῦ πλειστηριασθέντος
πράγματος, παρ' ὅσα ἔχει ὁ ὀφειλέτης αὐτός. Πολ. 900. 902.

980. Περὶ λήψιν τῆς περὶ κατακυρώσεως ἐκθέσεως λαμβά-
νει ὁ ὑπερθεματιστὴς τότε μόνον παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηρια-
σμοῦ, ὅταν ἐξεπλήρωσεν ἀποδεδειγμένως τὰς ἕως τότε ἐκπλη-
ρωτέας περὶ τῆς πωλήσεως συμφωνίας, καὶ ἰδίως ἐὰν ἐπλή-
ρωσε τὰ τῆς καταδιώξεως ἔξοδα. — Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδο-
σιν τῆς περὶ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσεως, ὁ ὀφειλέτης παραιτεῖ
τὴν διακατοχὴν τοῦ πλειστηριασθέντος πράγματος· ἄλλως ὑπο-

βάλλεται εἰς προσωπικὴν κράτησιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 999 ἀριθ. 9 ἀκριβέστερον ὠρισμένα. Πολ. 830, 3.

981. Ἐὰν ἔγινε πλειστηριασμός ἐπὶ πληρωμῇ εἰς ἀμέσως μετρητὰ, καὶ ἐπληρώθη παραγρῆμα ἢ τιμὴ τῆς κατακυρώσεως, ἐνεργοῦνται παρατῖκα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 905, 936, καὶ 984 ὠρισμένα. — Γενομένου πλειστηριασμοῦ ἐπὶ συμφωνίαις, δίδει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τοὺς δανειστάς, ἐὰν θύνανται νὰ πληρωθῶσιν ὅλοι, γραμμάτιον πληρωτέον ἀπὸ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ, ἐπὶ βεβαιώσει γραφομένη παρ' αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τῆς κατακυρώσεως, καὶ διατάττει, ὅτι τὸ ὑπερβάλλον θέλει ἀποδοθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὸν ὀφειλέτην, μετὰ τὴν ἐντελῆ πληρωμὴν τῶν δανειστῶν. — Τὸ γραμμάτιον τοῦτο εἶναι ἐκτελεσθὲν κατὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ. — Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 996 καὶ 997 διατεταγμένα. Πολ. 856.

Ε. Ἀναπλειστηριασμός.

982. Ἐὰν αἱ ὑποχρεώσεις καὶ αἱ συμφωνίαι, τὰς ὁποίας ὁ ὑπερθεματιστὴς ἀνέλαβε κατὰ τὰ ἄρθρα 979-984 δὲν ἐξετελέσθησαν, γίνεται κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 965-980 διαλαμβανομένους τύπους, δαπάναις τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ἀναπλειστηριασμός τοῦ εἰς αὐτὸν κατακυρωθέντος πράγματος. Πολ. 908.

983. Ὡς πρὸς τὸ ἔλλειμμα ἢ τὸ περίσσευμα, καὶ τὸ πρὸς ἐξαγόρασιν δικαίωμα τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 903 καὶ 904 ὠρισμένα. — Ἐὰν τὸ κτῆμα εὐρίσκετο ἤδη εἰς χεῖρας τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ, μένει καὶ τοῦ λοιποῦ εἰς χεῖράς του· ἀλλὰ τότε ἔχει οὗτος τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ὀφειλέτου, κατὰ διὰ τῶν ἄρθρων 964, 969, 979, καὶ 980 διατεταγμένα. — Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης κοινοποιήσεως τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, στερεῖται ὁ πρῶτος ὑπερθεματιστὴς τοῦ δικαιώματος τῆς τοῦ κτήματος ἐλευθέρως διανοήσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 963 ἀκριβέστερον ὠρισμένα.

ς'. Ἀναγγελία τῶν δανειστῶν, παρεμπίπτοντα, καὶ τὰ τοιαῦτα.

984. Εἰς τὴν κατάσχεσιν κατασχεθέντων ἤδη ἀκινήτων ὑπομνήσκονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθοῖς 908 καὶ 909 ὠρισμένα.—Μετὰ τὴν ἐμφανιζόμενόν δανεισταὶ ἀπλοῖ τε καὶ ἐνυπόθηκοι (ἀρθρ. 971 καὶ 972) ἀναγγέλλονται ἀπλῶς διὰ τὴν ληρωθῶσιν ὑπὲρ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

985. Εἰς τὰ παρεμπίπτοντα κεφάλαια, τὰς περὶ διεκδικήσεως κατασχεθέντων ἀκινήτων ἀγωγὰς, ἡ τοὺς μὴ κατορθωέντας πλειστηρισμοὺς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθοῖς 874, 874, 907, καὶ 940-944 ὠρισμένα.

Β'. Διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀκινήτων.

α. Πότε γίνεται ἡ κατάταξις.

986. Καὶ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀκινήτων κτημάτων δὲν προσκαλοῦνται, κατὰ τὸ ἀρθρον 974, οἱ δανεισταί, ἐκ τῶν τῶν ἐγγεγραμμένων ἐνυποθήκων 4), τὰ ἀναγγεῖλαις ἑαυτοὺς, ἀλλὰ λαμβάνονται ὑπὸ ὅψιν μόνον οἱ ἀναγγεῖλαις ἑαυτοὺς (ἀρθρον 984). Πολ. 4077. 1086.

1) Γ. οἱ δανεισταὶ ἐκτὸς τῶν ἐγγεγραμμένων ἐνυποθήκων κατὰ τὸ ἀρθρον 971

987. Ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἀρχῇ διὰ τὴν πληρωθῶσιν ὅλοι οἱ ἀναγγεῖλαις ἑαυτοὺς δανεισταί, πράττονται τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 981 διαλαμβανόμενα· τὸν ἀντικείμενον δὲ, γίνεται κατάταξις, ἐπιφυλαττομένου εἰς τοὺς δανεισὰς τοῦ δικαίωματος τὴν συμβιβάζοντι κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, κατὰ τὰ ἀρθρα 477 καὶ 478.

988. Τὰ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς ὠρισμένα ἐφαρμόζονται, καὶ—1. ὅταν πρόκηται περὶ διανομῆς τῆς παρὰ τοῦ δικατοῦ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος πράγματος χρεωστούμενης τιμῆς τῆς πωλήσεως (ἀρθρ. 956). — 2. ὅταν τὰ ἀκίνητα, ὅχι ἐὰν ἐκείνη, ἀλλ' ἐκουσίως ἐκπλειστηριάσθησαν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, καὶ πολλοὶ δανεισταὶ ζητοῦν τὴν πληρωθῶσιν. — Κατὰ δανει-

φοτέρας τὰς περιπτώσεις προσδιορίζεται ἐπὶ τῆς κατατάξεως, πρὸ τῆς περικτέρω διαδικασίας, παρὰ τοῦ ἐπιμελουμένου δικαίου, καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, εἰρηνοδίκης τις ἢ συμβολαιογράφος κατὰ τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἢ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου διακατόχου. Πολ. 4080. Ν. Ὑπ. 38.

6'. Προσαγωγή ἀποδείξεων παρὰ τῶν δανειστῶν.

989. Ἡ περὶ κατατάξεως διαδικασία ἄρχεται, προσκαλουμένων τῶν ἀναγγειλάντων ἐκυτὸς δανειστῶν νὰ προσαγάγῃσι τὰ ἔγγραφα, καὶ νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν προσηγμένων. — Ὡς πρὸς τοῦτο, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 937-939 ὠρισμένα, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι, — 1. αἱ αὐτοὶ προσδιωρισμένοι δεκαπενθήμεροι προθεσμίαι προσδιορίζονται διὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην εἰς τέσσαρας ἐβδομάδας· — 2. ἡ ἐπὶ προσαγωγῇ πρόσκλησις καταχωρίζεται ἀνυπερθέτως καὶ εἰς δημόσιόν τι φύλλον.

990. Παράλειψις τῆς ἐν τῇ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης καταχωρίσεως εἰς τι δημόσιον φύλλον, ὃ ἐπιμελούμενος διάδικος εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀποζημιώσεως· ὃ δὲ ἐπὶ τῆς κατατάξεως καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς ἔτι μείζονα. Πολ. 204.

γ'. Κατάταξις.

991. Ἡ κατάταξις γίνεται κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον· — 1. τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 ἀναφερόμενα προνόμια· — 2. τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 942 καὶ 943 ἀκριβέστερον ὠρισμένα· — 3. τὰ ἐγγεγραμμένα προνόμια, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγγραφῆς των· — 4. αἱ ἐγγεγραμμένοι ὑποθήκαι, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν· — 5. τὰ μὴ ἐγγεγραμμένα προνόμια· — 6. αἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι ὑποθήκαι α). — 7. ὅσοι τῶν ἐγχειρογράφων δανειστῶν ἀνήγγειλαν

α) Τὰ ἐξ 3 καὶ 5 ἠνωθήσαν· τὸ δὲ 6 ἐτροποποιήθη οὕτως·

Ὁ πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης ὑπάρχων ἀλλὰ μὴ ἐγγεγραμμένος δικαιούχος Μ. Ὑπ. ἄρθρ. 49.

ἐαυτοὺς, καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ οἱ προνομιῶχοι καὶ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ, ἔνεκεν ἐκείνων τῶν περαιτέρω ἀπαιτήσεων των, αἵτινες δὲν ἐξεπληρώθησαν ἀπὸ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῶν εἰς αὐτοὺς ἐνεχυριασμένων κινήτων, ἢ τῶν παρ' αὐτοῖς ὑποθέτων ἀκινήτων. Ν. Ὑπ. 48, ε.

992. Περὶ παντὸς εἶδους ἀπαιτήσεων τῶν τε διὰ προνομίων καὶ τῶν ἐνυποθήκων, καὶ ἐγχειρογράφων, ἰσχύει τὸ ἀξίωμα, ὅτι, ἐὰν αὔται ᾖναι ἰσθδύμοιοι, καὶ δὲν ἔλαβον παρὰ τοῦ νόμου ἰδιαιτέρον προτιμήσεως δικαίωμα, κατατάττονται μόνον συμμέτρως, κατὰ λόγον δηλ. τῶν ἀπαιτήσεων.

993. Ἀπαιτήσεις ἐξαρτώμεναι ἀπὸ τίνος συμφωνίας, ἢ τυχαίας, κατατάττονται ὑπὸ τὴν συμφωνίαν ταύτην, ἢ τυχαίως· ὅθεν διατάσσει ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως, διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς πληρωμῆς, προφυλακτικὰ μέτρα, μεταξὺ δὲ ἄλλων, καὶ ὅτι τὰ χρήματα πρέπει νὰ πληρωθοῦν μόνον ἐπὶ ἐγγυήσει, ἢ νὰ μένουν εἰσέτι προσωρινῶς εἰς χεῖρας τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

δ'. Διαδικασία περὶ κατατάξεως.

994. Τὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 991-993 παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς κατατάξεως σχεδιασθέντα κατατάξεως πίνακα ἀποφαίνεται ἐκτελεστὸν, κατὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 945 διατεταγμένα, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς παραλαβῆς. — Περὶ τῆς περαιτέρω διαδικασίας ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 946-953 ὥρισμένα.

995. Ἐὰν ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ ἔγινε καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἀ μ ε τ ἄ κ λ η τ ο ς 1), γίνεται ἀνυπερθέτως, κατὰ τὰ ἄρθρα 947, 948, καὶ 988 2) ἡ πρὸς τοὺς καταταχθέντας δανειστάς πληρωμὴ τῶν χρημάτων, ἢ δίδεται πρὸς αὐτοὺς τὸ τῆς πληρωμῆς γραμμάτιον.

1, Γ. τελειόδικος 2) Γ. ἔως 981

ε. Διαγραφή καὶ ἐξάλειψις τῶν ὑποθηκῶν.

996. Πᾶς ἐνυπόθηκος δανειστής, ὅστις ἐπληρώθη ἐντελῶς παρὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, πρέπει νὰ συγκατατεθῇ συγγραμμάτιον

ἐν τῷ ἐξοφλητικῷ, πρὸς διαγραφὴν τῆς ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης. — Ἐπιδειχθέντος τοῦ ἐξοφλητικοῦ τούτου, καὶ τῆς προηγουμένης εἰς πληρωμὴν παραπομπῆς (ἄρθρ. 984 καὶ 995), ἐξαλείφεται παρὰ τοῦ διεξάγοντος τὰ τῆς ὑποθήκης βιβλία ἡ ἐγγεγραμμένη ὑποθήκη, μέχρι τῆς ἐξοφληθείσης ποσότητος, κατ' αἵτησιν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

997. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς ἐπλήρωσε τὴν ὅλην τῆς πωλήσεως ποσότητα εἰς τὸν δανειστήν 1), ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐπισεσημειωμένον 2) ἐχούσης ἐξοφλητικὸν, τὴν ἀπ' ὧν ὅλων τῶν προνομίων καὶ ὑποθηκῶν ἀπαλλαγὴν τοῦ κτήματός του. — Ἡ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 641-644 διατεταγμένα. — Ἐπιδειχθείσης τῆς τελεσιδίκου περὶ ἐξαλείψεως ἀποφάσεως, ὁ τὰ τῆς ὑποθήκης διεξάγων βιβλία διαγράφει ὅλας τὰς ἐγγεγραμμένας ὑποθήκας. Ν. Ὑπ. 77 ἐ.

1) Γ. τὸς δανειστάς 2) Γ. ἐπισυντημένον .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Προσωπικὴ κράτησις.

Α'. Περιπτώσεις τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

998. Διὰ συμφωνίας δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἑαυτὸν εἰς προσωπικὴν κράτησιν, — 1. ἅπας δικαστικὸς ἐγγυητής· ὁ δὲ ἐξώδικος, μόνον ὅταν ὁ πρωτοφειλέτης ὑπόκνηται εἰς τὴν προσωπικὴν κράτησιν (ἄρθρ. 847). — 2. ὁ μισθωτὴς κτήματός τινος 1) ἔνεκεν ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν τῆς μισθώσεως συμφωνιῶν, ἰδίῳ· δὲ ἔνεκα πληρωμῆς τοῦ μισθώματος. Πολ. 687. 878. 999. 1001 ἐ.

1) Γ. ἀγροτικοῦ

999. Προσωπικὴ κράτησις ἐπιβάλλεται 1) ἐν δυνάμει νόμου, — 1. εἰς ὅλας τὰς δίκας, τὰς ἀφορώσας τὴν ἐμπορεύματι τὰς συναλλαγματικὰς, ἄνευ διαφορᾶς προσώπων (ἄρθρ. 847). — 2. καθ' ὅλων τῶν ἁλλοδαπῶν, οἵτινες, κατὰ τὰ ἐν

ἐξδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των. Πολ. 4029. Ἔ. 2 ε.
Α. Ε. 4-7.

1) Γ. ἀπαγγέλλεται

Γ'. Ἐπίδοσις καὶ ἀναστολή τῆς ἀποφάσεως.

1004. Τῆς ἐκτελέσεως τοιαύτης ἀποφάσεως πρέπει νὰ προη-
γῇται ἡ ἐπίδοσις αὐτῆς, κατὰ τὰ ἄρθρα 863-866. — Ἡ ἐκ-
τέλεσις ἀναβάλλεται μόνον — 1. διὰ χρήσεως ἐνδίκου μέσου,
ἐκτὸς ἐὰν ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις διατάχθῃ, κατὰ τὰ ἄρθρα
185-187. — 2. διὰ προπεμπτηρίου. Πολ. 506 ε. 733. 760.
4005. Πεν. 237.

1005. Προπεμπτήριον δύναται νὰ δοθῇ μόνον ἐπὶ ἀναφορᾷ
δικαστηρίου 1) ἐνώπιον τοῦ δποίου ἐκλητεύθη
ὡς μάρτυς ὁ καταδικασθεὶς, καὶ μόνον ἐπὶ ἐγγυήσει. — Ἐν τῇ
ἀποφάσει προσδιορίζεται ἀκριβῶς ἡ διάρκεια τῆς ἐνεργείας αὐ-
τοῦ, καὶ ὅχι μόνον διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου
ἐμφανίσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἀφίξιν καὶ ἐπά-
νοδον τοῦ μάρτυρος πορείαν, καθὼς καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυή-
σεως. — Περὶ τῆς ἐγγυοδοσίας ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς
840 κ. ἐπ. ὁρισμένα. — Ἐὰν δὲν δοθῇ ἀσφάλεια, ἡ ἂν δὲν
χορηγηθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου προπεμπτήριον, γίνεται ἡ προ-
σχωγὴ τοῦ μάρτυρος ὑπὸ ἀσφαλῆ συνοδείαν καὶ δι' ἐξόδων τῶν
διαδίκων. Ἔ. 466 ε.

1) Γ. παρὰ τοῦ δικαστηρίου,

Δ'. Χρόνος καὶ τόπος τῆς συλλήψεως.

1006. Ἡ σύλληψις δὲν πρέπει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ
γίνεται παρὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 870 ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου
κλητῆρος, — 1. ἐν νυκτὶ εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν. — 2. διαρκού-
σης τῆς ἱερουργίας ἐν τινὶ πρὸς τοῦτο διωρισμένῳ οἰκοδομήμα-
τι. — 3. εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀριθ.
1, μὴ παρόντος τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ δημάρχου, ἢ δημαρχικοῦ
παρέδρου. — 4. κατὰ δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίαν, εἰς τὸ-

πον πρὸς τὰς δικαστικὰς συνεδριάσεις προσδιωρισμένον. Ποιν. 223.

1007. Εἰς τὴν σύλληψιν πρέπει, ἐκτὸς τοῦ κλητῆρος, νὰ παρωρίσκωνται καὶ δύο μάρτυρες, ἡ εἰς εἰρηνοδίκης, δῆμαρχος, δημαρχικός πάρεδρος, ἡ συμβολαιογράφος. — Περὶ αὐτῆς γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 875 καὶ 876 ἐκθεσις, ἐν ᾗ διορίζεται ἀντικλητος διὰ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν δανειστῆν κατὰ τὸν τόπον τῆς φυλακίσεως τοῦ δφειλέτου, ἐὰν ὁ δανειστής δὲν ᾔθελεν ἔχει ἐκεῖ τὴν κατοικίαν του. Περὶ τῶν μαρτύρων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 886 ὡρισμένα. Ποιν. 223. Πολ. 133. 448.

Ε'. Ἀντιρρήσεις καὶ δισταγμοί.

1008. Ἐὰν ὁ δφειλέτης συλλαμβανόμενος ἐπιφέρῃ ἀντιρρήσεις καὶ δισταγμοὺς, προσάγεται παρχρῆμα εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. — Ἡ ἀπόφαισις τοῦ προέδρου ἐπιστημιούται εἰς τὴν περὶ συλλήψεως ἐκθεσιν, καὶ ἐκτελεῖται παρχρῆμα κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 638 ἀκριβέστερον ὡρισμένα. Πολ. 634. 4047.

ς'. Τόπος τῆς φυλακίσεως.

1009. Ἐὰν δὲν ἔγιναν παντάπασιν ἀντιρρήσεις, ἡ ἀπερρίφθησαν, ὁ δανειστής 1) ἄγεται εἰς τὴν διὰ τοὺς πολιτικῶς κρατουμένους προσδιωρισμένην φυλακὴν. — Τοιαύτη φυλακὴ πρέπει νὰ ἐγερθῇ κατὰ τὴν καθέδραν παντὸς δικαστηρίου πρωτοδικῶν. Ὅσοι στέλλουν τινὰ πολιτικῶς κρατημένον εἰς ἄλλον τόπον, τὸν παραδέχοντα, ἡ τὸν κρατοῦν ἐκεῖ, τιμωροῦνται ἔνεκεν αὐτοῦ τοῦ φυλακίσεως 2). — Μόνον ἐπὶ τῆς πορείας δύναται ὁ πολιτικῶς κρατηθεὶς νὰ φυλαχθῇ εἰς συνήθη τινὰ φυλακίσεως οἶκον, ἡ καὶ εἰς πάντα οἶκον, ἐπισταμένης φυλακῆς πρὸς ἀσφάλειαν· συμβάσεως δὲ ἀσθνεύειας, νὰ φυλαχθῇ, ἰδίαις δαπάναις καὶ ὑπὸ ἀσφαλῆ φύλαξιν, εἰς νοσοκομεῖον, ἡ καὶ εἰς ἰδιωτικόν τινα οἶκον α). Π. Ν. 322.

1) Γ. δφειλέτης 2) Γ. παρὰ νόμου κατακρατήσις

Ζ'. Τὰ πρὸς διατροφὴν.

1010. Ὁ ἐπιστάτης τῆς τῶν ὀφειλετῶν φυλακῆς δὲν δύναται, ἐπὶ τῇ εἰς τὴν αὐθιγα (ρετον φυλάκισιν 1) ἐπιβαλλομένη ποινῇ, καὶ ἐπὶ τῇ περὶ ἀποζημιώσεως εὐθύνῃ, νὰ ἀποδεχθῇ εἰς τὴν φυλακὴν τὸν συλληφθέντα, εἰμὴ ὅταν τὸν ἐπιδειχθῇ ἡ προσωπικὴν κρίτησιν καταβιβάζουσα ἀπόφασις, καὶ προκαταβληθῶσι δι' ἓνα μῆνα τὰ πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμον διδόμενα. Π. Ν. 328.

1) Γ. πρᾶνμασ κατακράττει

1011. Τὰ πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμον διδόμενα εἶναι δεκαπέντε ὀρχμὲν κατὰ μῆνα. — Προκαταβάλλονται δὲ τακτικῶς κατ' ἀρχὰς τοῦ μηνὸς διὰ τὸν ἀρχόμενον μῆνα. — Ἡ καταβολὴ γίνεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς, ἐπὶ ἐξορλητικῶ. Πολ. 4012. 4020 ε.

Η'. Κατάστιχον τῆς φυλακίσεως.

1012. Περὶ τῆς παραδοχῆς συντάσσεται κατὰ πάσαν ὀφειλετῶν φυλακὴν ἰδιαιτέρον βιβλίον. — Ἐν αὐτῷ σημειοῦται — 1. τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ὀφειλέτου 1), καὶ ἡ κατοικία αὐτοῦ. — 2. τὸ ὄνομα τοῦ ἀντικλήτου τοῦ δανειστοῦ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 4007. — 3. τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τῆς κατοικίας αὐτοῦ. — 4. ἡ ἡμερολογία καὶ ἡ χρονολογία τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4040 ἐπιδειχθείσης ἀποφάσεως. — 5. τὰ πρὸς διατροφὴν κατατεθέντα. — Τὸ ὅλον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκτέλεσιν κλητῆρος καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς. — Ἡ ὑπογραφή τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς ἐπέχει τὸν τόπον τῆς περὶ παραλαβῆς βεβαιώσεως καὶ ὡς πρὸς τὸν φυλακισμένον, καὶ ὡς πρὸς τὴν τροφοδοσίαν. Πολ. 448. 4044 ε.

1) Γ. δανιστεῦ

Θ'. Αἴτησις περὶ ἐπισχέσεως.

1013. Ὅστις ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκτελῇ κατὰ τινας τὴν προϋποθέσει (τόμ. Δ')

σωπικὴν κράτησιν, ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ ἀπειτῇ τὴν ἐπίσχεσιν τοῦ ἐν πολιτικῇ, ποινικῇ, ἢ ὑποδίκων φυλακῇ διάγοντος. — Συνέπεια τῆς τοιαύτης αἰτήσεως εἶναι, ὅτι ὁ φυλακισμένος κρατεῖται, καὶ ἐὰν ἡδύνατο νὰ ἀπολυθῇ, λόγῳ τῆς πρώτης φυλακίσεως. Ποιν. 447.

1014. Ὁ τύπος τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως εἶναι ὁ αὐτὸς ὡς καὶ διὰ τὴν πρώτην κράτησιν, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ παρουσία μαρτύρων, εἰρηνοδίκου, δημάρχου, δημαρχικοῦ παρέδρου, ἢ συμβολαιογράφου, καὶ ὅτι ἡ καταβολὴ τῶν πρὸς διατροφὴν δύναται τοῦλάχιστον τότε νὰ παραλειφθῇ, ὅταν ταῦτα ἤθελαν εἶσθαι ἤδη καταβεβλημένα. Πολ. 400½ εἰ.

1015. Ὁ κατὰ πρῶτον ζητῶν τὴν ἐκτέλεσιν 1) δανειστῆς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὴν πρότασιν, ὥστε καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἐπίσχεσιν νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς καταβολὴν ἴσου μέρους τῶν πρὸς διατροφὴν. Πρὶν δὲ ὁ δανειστής γνωστοποιήσῃ τὴν πρόβασιν τοῦ εἰς τὸν τὴν ἐπίσχεσιν αἰτοῦντα, καὶ λάβῃ τὴν συναίνεσιν αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὀπίσω τὰ πρὸς διατροφὴν κατατεθέντα. Πολ. 4020.

1) Γ. ἐκελῶν

Ι'. Ἀκυρότης τῆς φυλακίσεως, ἢ τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως.

1016. Ἐάν τις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 4004-4015 διαλαμβανόμενων διατάξεων μείνῃ ἀνεκπλήρωτος, ἢ φυλακιστὴς, ἢ ἡ περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεις εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὐσα· ὁ φυλακισμένος δὲν πρέπει νὰ κρατῇται περαιτέρω ἕνεκα τῶν λόγων τούτων, καὶ δὲν δύναται νὰ φυλακισθῇ ἐκ νέου διὰ τὸ αὐτὸ χρέος, εἰμὴ ἀφοῦ ἔμεινεν ἐλεύθερος μίαν ἡμέραν· ὁ δὲ δανειστής εἰμπορεῖ νὰ καταδικασθῇ ὑπὲρ τοῦ φυλακισμένου εἰς ἀποζημίωσιν, ἐκφυγεμένης τῆς τε πειθαρχικῆς ποινῆς, καὶ τῆς περαιτέρω νομικῆς καταδιώξεως κατὰ τῶν ἐνόχων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὑπαρχουσῶν. — Ἄλλ' ἡ ἀκυρότης τῆς φυλακίσεως δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀκυρότητα τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως ἐπίσης

ἡ ἀκυρότης τῆς αἰτήσεως ταύτης δὲν συνεπάγεται ποτε τὴν υρότητα ἄλλης περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως. Πολ. 203. 17. 4024.

ΙΑ'. Παρεμπύπτοντα.

1017. Ὅλα τὰ παρεμπύπτοντα κεφάλαια, καὶ αἱ λοιπαὶ ἀνικαίαι αἱ μετὰ τοῦ φυλακισμένου, μετὰ τινος δανειστοῦ, ἢ μετὰ τῶν δανειστῶν, μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς, ἢ ἄλλου ἰδὸς, ὡς πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 4004 καὶ 4016 ἀναφερομένης ἀκυρότητος, ὡς πρὸς τὴν τροφοδοσίαν, ἢ τὴν ἀπόλυσιν, ὑπάρχουσι, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 4008 διαλαμβανομένων, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐνθα κριταὶ ὁ φυλακισμένος. Πολ. 19. 871 ἐ. 4024.

1018. Ἡ κλήσις γίνεται ἐραχυπροθέσμως, καὶ ἡ σύζήτησις ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, κατὰ τὰ ἄρθρα 624 κ. ἐπ. πρὸ τῆς ἀποφάσεως· ἀγορεύει πάντοτε ὁ εἰσαγγελεὺς. Πολ. 588.

1019. Περὶ τῶν ἀνακοπῶν τῶν κατ' ἐρήμην ἀποφάσεων αἱ ἐφάσεις ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν συνοπτικῶν δίκων συνήκως ὠρισμένα, ἐξαιρουμένης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν καὶ ἔφεσιν ρυθισμίας, ἥτις προσδιορίζεται εἰς τρεῖς ἡμέρας, ἀπὸ τῆς ἀπόφασιν παραδοθῆς πρὸς τὸν ἀντίκλητον, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 443 καὶ 444 πρὸς τὸν ἀντίδικον αὐτὸν, κατοικοῦντα εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως. Πολ. 752. 871.

ΙΒ'. Ἀπόλυσις.

1020. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον φυλακισμένου γίνεται, — 1. ἐὰν ὁ φυλακισμένος πληρώσῃ πρὸς τὸν ἐκνευστήν ὅλα τὰ χρεῖα του, διὰ τὰ ὁποῖα ἐφυλακίσθη, ἢ ἐπεχέσθῃ περαιτέρω εἰς φυλακὴν, μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων, καὶ τῶν ἐκκαθαρισμένων διαδικαστικῶν, φυλακιστικῶν, καὶ πρὸς διατροφὴν ἐξόδων, ἢ ἐὰν καταθέσῃ τὴν ποσότητα αὐτῶν ἀρχὴ τῷ ἐπιστάτῃ τῆς φυλακῆς α). — 2. ἐὰν οἱ φυλακισάντες

α) Δ. 10 Μαρτίου 1836 περὶ πτωχευτικῆς ἀδείας, καὶ τῶν ἐν τῇ φυλακῇ κρατουμένων.

ἢ αἰτήσαντες τὴν ἐπίτῃσιν δανεισθαι δώσουν ἐγγράφως τὴν εἰς τὴν ἀπόλυτιν συγκατάθεσιν των· — 3. ἐὰν ἡ πρὸ ἐνὸς μηνὸς κατὰβολὴ τῶν πρὸς διατροπὴν παραλειφθῇ, ἀπεναντίας τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 1010 καὶ 1011 διατεταγμένων· — 4. ἐὰν ὁ ὀφειλέτης συνεπλήρωσε τὸ ἐδόνηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του· — 5. ἐὰν ἡ διαδικασία ἐκηρύχθῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 1016, ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα· — 6. ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως τῆς περιουσίας του, καὶ τὸν ἐδόθη ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια δι' ἀποφάσεως· — 7. ἐὰν ἡ φυλάκισις διήρκεσε δύο χρόνους, καὶ διὰ τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν δὲν προσδιώρισεν ὁ νόμος συντομωτέρην προθεσίαν. Π. Ν. 32. Πολ. 687 ἐ. 1021 ἐ. 'Ε. 568.

1021. 'Εν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ἀρ.θ. 2, 5, καὶ 6, ὀφείλει ὁ ἐπιστάτης τῆς φυλακῆς, ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀποφάσεων καὶ ἄλλων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, νὰ ἀπολύσῃ παρὰχρῆμα τὸν φυλακισμένον. Οἱ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην πρὸκύπτοντες δισταγμοὶ συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 1017-1019. — 'Εὰν ὁ ἐπιστάτης τῆς φυλακῆς ἡττηθῇ, κατὰδικάζεται εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, εἰς ἀποζημιώσιν, κατὰ δὲ τὰς περιπτώσεις, προσέτι καὶ ἔνεκεν αὐτοῦ αἰρέτου φυλακίσεως 4). Π. Ν. 327.

1) Γ. παρνόμου κατακρατήσεως

1022. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 1020 ἀριθ. 1, 3, 4, καὶ 7, διατάσσεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 631 4) κ. ἐπ. ἡ ἀπόλυσις κατ' ἀναφορὰν προσηκόντως βεβαιωμένην, ἄνευ προηγουμένης κλητεύσεως τοῦ δανειστοῦ 2). Πολ. 634.

1) Γ. 636 2) Γ. καὶ τότε μόνον ἐκτελεῖται.

1. Ἡ ἐν περιπτώσει προσωπικῆς κρατήσεως, χάριν ἀπολύσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1020 τοῦ ἀπὸ 2 (14) 'Απριλίου 1834 περὶ πολιτικῆς δικονομίας νόμου, γενητέα παρὰ τοῦ ἐπιστάτη τῆς φυλακῆς παρακατάθεσις χρημάτων θέλει γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ παρὰ τοῦ γραμματεῖ τοῦ ἀρμεζίου πρωτοδικείου.

1023. Ἡ μὴ καταβολὴ τῶν πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμον διδομένων βεβαιούται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς. — Ἡ δὲ ἀγωγή εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐάν, πρὶν δοθῇ αὕτη, καταβληθῶσι προσηκόντως τὰ πρὸς διατροφήν. Πολ. 4014. 4020, 3.

ΙΓ'. Ἀναφυλάκισι μετὰ γενομένην ἀπολύσιν.

1024. Ἐν φυλακισμένος ἀπελύθη ἕνεκα τῆς μὴ καταθέσεως τῶν πρὸς διατροφὴν, τότε μόνον ἔχει ὁ δανειστής τὸ δικαίωμα τῆς ἀναφυλάκισεως, ὅταν πληρώσῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην ὅλα τὰ ἕνεκα τῆς ἀπολύσεως γεγόμενα ἔξοδα καὶ ἀναλώματα, ἢ τὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ προκαταβάλῃ, ἐκτὸς τούτου, δι' ἑξῆς μῆνας τὰ πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμους διδόμενα. Πολ. 4014. 4046.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Εἰδικὴ διαδικασία.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν δικαιωμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὅρισμοί.

Α'. Τίς δύναται νὰ ζητήσῃ τὰ μέτρα ταῦτα ;

1025. Πᾶς δανειστής ἔχει τὸ δικαίωμα — 1. νὰ λάβῃ ἀπ' εὐθείας κατὰ τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα εἶναι πρόσφορα καὶ συγχωρητὰ πρὸς ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν ὅλων τῶν ἢ καὶ ἐκσυμφωνίας (1) ἐζηρητημένων καὶ μηκέτι ἀπειλημένων, ἀλλὰ μελλόντων μόνον δικαιωμάτων αὐτοῦ. — 2. νὰ ἐκτελῇ ἐν ὀνόματι τοῦ ὀφειλέτου του ὅλα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ἰδίως δὲ νὰ κάμῃ τὰς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσας ὑποθηκῶν ἐγγραφὰς κ.τ.λ., καθόσον τοιαῦται πράξεις δύνανται νὰ συντελέσουν πρὸς ἐξασφάλισιν, διατήρησιν, ἢ ἀπολαυσιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀπαιτήσεων. Πολ. 67. 678. 4026. Ὁ. 402. Ν. Υ. 64 ε.

1) Γ. εἰ καὶ ἐξ ὧν τινὲς

Β'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις ;

1026. Ἐπὶ ἀπλῶς μελλόντων, καὶ ἤτοι ἔκ τινος συμφωνίας 1) ἐξηρτημένων, ἢ μηκέτι ἀπειλημένων δικαιωμάτων, δὲν πρέπει νὰ προσβάλλωνται διὰ τοιούτων συντηρητικῶν μέτρων τὰ δικαιώματα τρίτου, οὐδὲ λαμβάνωνται μέτρα δυνάμενα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς εἰσήγησις ἀγωγῆς. Πολ. 925. 1042.

1) Γ. ἔρου

Γ'. Πότε καὶ πῶς ;

1027. Τοιαῦτα προφυλακτικὰ μέτρα δύνανται νὰ ληφθῶσι κατὰ πάντα χρόνον, πρὸ τινος δίκης, ἢ διαρκούσης αὐτῆς, καὶ, ἐὰν παρέχουν ἀφορμὴν εἰς τινὰ δικαστικὴν κυρίαν ἢ παρεμπίπτουσαν συζήτησιν, προβάλλονται καὶ συζητοῦνται, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, κατὰ τὰ ἄρθρα 634 κ. ἐπ., ἢ κατὰ ἄρθρα 649 κ. ἐπ. — Ἰδίως δὲ ἐφαρμόζονται περὶ αὐτῶν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 626-628 ὁρισμένα. Πολ. 229. 1035. 1045.

Δ'. Ἀπόδειξις.

1028. Πᾶν προφυλακτικὸν μέτρον προϋποθέτει ὑπάρχον εἰς χεῖρας τοῦ δανειστοῦ δημόσιον ἡ ιδιωτικὸν ἔγγραφον· εἰς κατεπειγούσας ὑποθέσεις ἀρκεῖ καὶ ἀπλῇ βεβαίωσις, κατὰ δὲ τὰς περιστάσεις, καὶ ὅδεια τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 921 καὶ 922 διατεταγμένα. Πολ. 1035 ἔ. 1048.

Ε'. Εἰς τί συνίσταται ;

1029. Συντηρητικὰ μέτρα εἶναι· — 1. ἐγγυήσεις· — 2. κατασχέσεις· — 3. προσωπικαὶ κρατήσεις· — 4. ἀνακοπαὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 236 κ. ἔ.—5. ἐπιθέσεις σφραγίδων· — 6. ἀπογραφαί· — 7. ἐγγραφαὶ προνομίων καὶ ὑποθηκῶν, διακοπαὶ παραγραφῶν, καὶ ἄλλαι κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον κρινόμεναι πράξεις. Ν. Υ. 23 ἔ. Πολ. 1030 ἔ. 1044 ἔ. 1068 ἔ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐγγυήσεις.

Α'. Περιπτώσεις.

1030. Ὅστις ζητεῖ συντηρητικὴν τι μέτρον, κατὰ τὴν περὶ

πτωσιν τῶν ἄρθρων 634 κ. ἐπ. παρὰ τοῦ προέδρου, ἢ, κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, παρὰ τοῦ δικαστηρίου, καὶ δὲν ἔχει ἀρκοῦσαν περιουσίαν διὰ τὰ ἐνηθῆ, συμβάσης-τυχὸν ἥττης κατὰ τὴν κυρίαν δίκην, νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἀντίδικον διὰ τὰς ζημίας καὶ τὰ ἐξόδα, ὀφείλει, ἐὰν ζητηθῇ τοῦτο παρ' ἀντιδίκου (2), ἢ διαταχθῇ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ δώσῃ προτοῦ τὴν προσήκουσαν ἐγγύησιν. Πολ. 155. 170. 528. 648. 723. 1036. 1047. 1079.

1) Γ. παρὰ τοῦ ἀντιδίκου

1031. Ἐὰν ἐλήφθῃ συντηρητικὸν μέτρον κατὰ τινος ἐμπορικῷ πλοίου ἢ πλοιάρχου, πρέπει νὰ δοθῇ συγχρόνως ἐγγύησις ἐνεκα ποιῆς πεντακοσίων μέχρι χιλίων δραχμῶν, εἰς τὴν ὅποιαν καταδικάζεται ὁ ἡττώμενος ἐνάγων καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Πολ. 155. 170. Ἐ. 245.

1032. Καὶ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, τὰ ὅποια ὁ δανειστής ζητεῖ ὑπὲρ ἑαυτοῦ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, εἰμποροῦν νὰ συνίστανται εἰς ἐγγύησιν (ἄρθρ. 627 ἀριθ. 4). — Ἢ ἐγγύησις αὕτη ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς. Πολ. 627. 1044.

Β'. Διαδικασία.

1033. Ἄν πρέπει νὰ δοθῇ ἐγγύησις καὶ πόση, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, καὶ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 634, ἀπὸ τὴν τοῦ προέδρου. — Περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δίδεται αὕτη, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 840 κ. ἐπ. ὡρισμένα. Πολ. 624. 723. 734. 1036. 1040.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Κατάσχεσις.

Α'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις;

1034. Ὡς προσωρινὸν καὶ συντηρητικὸν μέτρον συγχωρεῖται ἡ πυχράτε τῷ ὀφειλέτῃ καὶ τρίτῳ τινὶ κατάσχεσις κινήτων, ἀκινήτων, εἰσδημάτων, καὶ δανεισμένων κεφαλαίων, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις: — Α. ἐπὶ διεκδικήσεω.

τοιούτων ἀντικειμένων. — 2. όταν 1) κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 941 ἀριθ. 1, 4, 5, 6, καὶ 7 πρόκηται ἄνευ συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ νὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν, ἢ νὰ μεταβιβασθῶσι κατ' ἄλλον τρόπον εἰς ξένας χεῖρας τὰ εἰς αὐτὸν εἰδικῶς ἐνεχυρασμένα πράγματα, ἢ όταν μετέβησαν ἤδη πραγματικῶς τὰ τοιαῦτα εἰς ξένας χεῖρας, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ὁ δανειστὴς διέταξε 2) τὴν κατάσχεσιν, ἐντὸς ἐξ ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἀπομακρύνσεως τῶν πραγμάτων. — 3. ἐὰν οἱ δανεισταὶ καὶ οἱ ὀφείλεται 3) ἔχουν διαφόρους κατοικίας. — 4. ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ᾖ ἄλλοδαπὸς, ὑποπτος φυγῆς, ἢ ἔφυγεν ἤδη πραγματικῶς. — 5. ἐὰν ἡ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου ᾖ ἡλαττωμένη. — 6. ὁσάκις ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς. Πολ. 723. 919. 956. 1020. Ἐ. 172.

1) Γ. ἐὰν 2) Γ. ἐνήρηται 3) Γ. ὁ δανειστὴς καὶ ὁ ὀφειλέτης

Β'. Ἄδεια τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου.

1035. Ἄνευ ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν δὲν δύναται νὰ γίνη τοιαύτη κατάσχεσις· ἄλλως, καταδικάζεται ὁ ἐπιμελούμενος δανειστὴς καὶ ὁ κλητὴρ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων. — Ἐξαιροῦνται μόνον λίαν κατεπείγουσαι περιστάσεις, καθ' ἃς καὶ ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ χορηγήσῃ τὴν ἄδειαν ταύτην· ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ πρᾶγμα ἀνυπερθέτως εἰς τὸν πρόεδρον καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος· οὗτος δὲ ἐπικυρόνει τότε ἢ αἶρει παρχυτικά τὴν κατάσχεσιν. Ἐὰν δὲν δοθῇ ἀπάντησις, θεωρεῖται ἡ σιωπὴ τοῦ προέδρου ὡς ἐπικύρωσις. Πολ. 723. 924. 1028.

1036. Ἢ κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ προέδρῳ χορηγητέα ἄδεια ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς βεβαιωμένης προσηκόντως, κατὰ τὸ ἀρθρον 1028. — Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρου 1034 ἀριθ. 4 σημειοῦνται ἀκριβῶς τὰ διεκδικητέα πράγματα ἐν τῇ ἀναφορᾷ· κατὰ πᾶσιν δὲ ἄλλην περίπτωσιν τοῦ εἰρημένου ἀρθρου προσδιορίζει κατὰ τὰ ἀρθρα 924 καὶ 992 ὁ πρόεδρος τῶν πρωτα-

δικῶν τὴν ποσότητα, διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ γίνη κατάσχεσις. — Ἐκδιδομένης διατάξεως περὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, προσδιορίζεται προσέτι, κατὰ τὰ ἄρθρα 4030 κ. ἐπ., ἂν, καὶ ποίαν ἐγγύησιν πρέπει νὰ δώσῃ ὁ ἀναφερόμενος. Πολ. 455. 470. 4030 εἰ.

Γ'. Κατάσχεσις.

1037. Ἡ περὶ τέρῳ διάταξις τῆς κατασχέσεως γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 870, ἥτοι παρὰ τοῦ δανειστοῦ, ἢ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν· ἡ δὲ κατάσχεσις αὕτη, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, ἐπὶ μὲν κατασχέσεως κινητῶν πραγμάτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 886 κ. ἐπ. καὶ 908 κ. ἐπ., ἐπὶ δὲ κατασχέσεως γενομένης παρὰ τρίτῳ τινὶ, κατὰ τὰ ἄρθρα 923 κ. ἐπ. καὶ 933, καὶ ἐπὶ κατασχέσεως ἀκινήτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 957 κ. ἐπ. καὶ 984.

1038. Τῆς κατασχέσεως δὲν προηγεῖται ἐπίδοσις οὐδενὸς ἐγγράφου, οὐδὲ πρόσκλησις ἢ προθεσμία· ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀρκεῖ τὸ νὰ ἀναφέρεται ἡ ἀδεια τοῦ προέδρου ἐν τῇ περὶ κατασχέσεως ἐκθέσει, δι' ἧς πρέπει νὰ διορίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 863 ἀριθ. 2 καὶ ἀντίκλητος. Πολ. 448.

Δ'. Φύλαξ.

1039. Τὰ κατασχθέντα πράγματα μένουσιν εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνου, ὅστις τὰ διακατεῖχε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατασχέσεως, ἐκτὸς ἐὰν τὸ δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἤθελε διατάξῃ ἄλλο τι. — Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος, καθὼς καὶ πᾶς δικαστικὸς μεσεγγυούχος, κατὰ τὰ ἄρθρα 889, 927, 961, καὶ 962, προσέτι καὶ ἐπὶ προσωπικῇ κρατήσει κατὰ τὸ ἄρθρον 999 ἀριθ. 5· ὁ δὲ ὑφειλέτης στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 890, 926, 963, καὶ 964 ἀκριδέστερον ὠρισμένα. Πολ. 455. 470. 837. 999. 4056.

α) ὁ παρὰ τὸν Δ. ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 317 Πολ.

σωρινῆς ταύτης φυλακίσεως τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1006-1024 ὠρισμένα. Πολ. 49, 5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἐπίθεσις σφραγίδων.

Α'. Ἐπίθεσις.

α. Περιπτώσεις.

1049. Ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων εἰμπορεῖ νὰ ζητηθῇ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, ἐὰν ὑπάρχῃ κίνδυνος δι' ἐν ἣ διὰ πολλὰ πράγματα ἕνεκά τινος αἰτίας· ἰδίως δὲ, — 1. ἕνεκεν ἀπουσίας τοῦ ιδιοκτῆτου ἢ τοῦ νομίμου διακατόχου, ἕνεκα τῆς ἀνηλικιότητος αὐτοῦ, ἢ ἄλλης ἐλλείψεως περὶ τὴν αὐτεξουσιότητα, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75. — 2. ἕνεκα κινδύνου ὑφαιρέσεως, ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, ἐξαλείψεως, ἢ ἄλλης ἀπωλείας τῶν πραγμάτων. — 3. ὅσάκις δύναται νὰ ἀποδειχθῇ, ἢ καὶ μόνον νὰ βεβαιωθῇ ἔννομον συμφέρον. Πολ. 1029. 1054. Ἐ. 449.

β'. Τίνες δύναται νὰ τὴν ζητήσουν;

1050. Ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ παντός, ὅστις δύναται νὰ ἀποδείξῃ νόμιμον συμφέρον, ἢ καὶ μόνον νὰ τὸ βεβαιώσῃ· ὅθεν ἰδιαιτέρως, — 1. παρ' ὅλων, ὅσοι ἔχουν νομίμους ἀξιώσεις ἐπὶ τινος κληρονομίας, γαμικῆς κοινωνίας κτημάτων, ἢ ἐπ' ἄλλης οὐμάδος περιουσίας. — 2. παρὰ δανειστῶν ἔχόντων περὶ τῆς ἀπαιτήσεώς των ἐκτελεστὸν ἔγγραφον, ἢ λαβόντων, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 924 ὠρισμένα, ἄδειαν παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. — 3. ἀπόντος τινὸς τῶν ἔχόντων συμφέρον, παρὰ τῶν συνοίκων, ἢ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ. — 4. ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος, ἢ ἄλλης ὑπεξουσιότητος, παρὰ τοῦ ἀνηλίκου, ἢ τοῦ ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντος αὐτοῦ, ἢ παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου του, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75, ἢ παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ. Πολ. 1062.

1051. Κατὰ πρότασιν τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως, ἢ τοῦ δημάρχου, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐπιτίθενται

σφραγίδες, — 1. ἐὰν, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προσηγουμένου ἀρθρου 1050 ἀριθ. 3 καὶ 4, δὲν ἐζητήθη ἡ ἐπίθεις τῶν σφραγίδων, ἡ δὲν ᾗτον παρὼν κἀνείς σύνοικος, ὑπηρέτης, ἀντιπρόσωπος, ἢ συγγενής· — 2. ἐὰν ὁ ἀπὼν ἢ ἀποθανὼν ἐφύλαττε περιουσίαν τοῦ Κράτους, ἔγγραφα, ἢ ἄλλα πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, ἢ τὰ εἶχεν εἰς χεῖρας, καθὼς δημόσιος ὑπάλληλος· — 3. ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἀριθ. 2 ἀναφερόμενα ἔγγραφα ἢ πράγματα, ἢ ἡ δημόσιος περιουσία ᾗναι εἰς κίνδυνον. — Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς ἐν τοῖς ἀρθροῖς 2 καὶ 3 ἀναφερόμενας περιπτώσεις, πρέπει νὰ σφραγίζωνται μόνον τὰ εἰς φύλαξιν δεδομένα πράγματα. Πολ. 1052 ἐ. 'Ε. 450.

γ'. Τίνες δύνανται νὰ ἐπιθέσουν τὰς σφραγίδας;

1052. Σφραγίδας ἐπιτίθουσιν ἀμελητῇ, ἐπὶ ἀποζημιώσεως καὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης, ἢ, κωλυομένου αὐτοῦ, ὁ πάρεδρός του, ἅμα γίνῃ ἡ ζήτησις, ἢ ἅμα κατασταθῇ γνωστῇ ἡ τὴν ἐπίθεις τῶν σφραγίδων ἀναγκαίαν καθιστῶσα περίπτωσις. — Ὁ εἰρηνοδίκης μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὴν τῆς ὑπηρεσίας του σφραγίδα. Πολ. 492. 1054 ἐ. 1062 ἐ. II. Ν. 154 ἐ.

1053. Εἰς δῆμους ἐκτὸς τῆς κατοικίας τοῦ εἰρηνοδίκου, ὀφείλει, κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρων 1050 καὶ 1054, ὁ δήμαρχος ἢ ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος νὰ ἐπιθέτῃ ἀνυπερθέτως, κατ' αἴτησιν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὰς σφραγίδας, καὶ νὰ μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὴν τῆς ὑπηρεσίας του. — Ἡ ἐπίθεις δὲ αὕτη εἶναι μόνον προσωρινή, μέχρι τῆς ἐμφάνισως τοῦ εἰρηνοδίκου. — Ὅθεν ὀφείλει ὁ δήμαρχος ἢ ὁ πάρεδρός του, ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως, νὰ εἰδοποιῇ ἀνυπερθέτως τὸν εἰρηνοδικὴν περὶ τῆς προσωρινῆς ταύτης ἐπιθέσεως, καθὼς καὶ περὶ πάσης περιπτώσεως, καθ' ἣν κατὰ τὸ ἀρθρον 1054 γίνεται σφραγίσις ἐξ ἐπαγγέλματος.

δ'. Ἐκθεσις.

1054. Ἡ περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων συντακτικὴ ἐκθ.

θεσις πρέπει νὰ περιέχῃ, — 4. τὴν πρὸς τοῦτο ἀφορμὴν. — 2. τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συντάξεως 1). 3. τὸ ὄνομα, τὴν τάξιν, τὴν κατοικίαν, καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων. — 4. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 4030, τὸν διὰ τὸν ἐπιμελούμενον διαδίκον διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου ἐπιτίθενται αἱ σφραγίδες, ἐὰν ὁ εἰρημένος διάδικος δὲν κατοικῇ αὐτόθι. — 5. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 4051, τὴν ἀπαιτοῦσαν ἀρχὴν, ἥ ὅτι ἡ σφράγισις ἐγένεν ἐξ ἐπαγγέλματος. — 6. τὴν χρονολογίαν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 4049 καὶ 4050 ἀναφερομένων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, ἐσθαιώσεως, ἡ ἀδείας τοῦ προέδρου. — 7. ἀκριβῆ σημείωσιν τῶν τόπων καὶ τῶν ἀποδοχείων, ἐνθα ἐπετέθησιν αἱ σφραγίδες. — 8. συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 4055 μὴ σφραγισθέντων ἀντικειμένων. — 9. τὸν πρὸς τοῦ τέλους τῆς ἐκθέσεως παρ' ἄλλων τῶν παρόντων καὶ τῶν προσκλητέων συναίκων διδόμενον ὅρον, ὅτι, καὶ ἂν γινώσκουσιν, οὔτε αὐτοὶ οὔτοι, οὔτε ἄλλοι ὑφείλον ἢ υπεξήγαγόν τι. — 10. τὴν παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκδοτέαν διάταξιν, ἐνεκα φυλάξεως τῶν σφραγισθέντων ἀντικειμένων. — 11. τὴν ὑπογραφὴν τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ γραμματέως αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων, ἢ, ἐὰν οὔτοι δὲν δύνανται, ἢ δὲν θέλουν νὰ γράβουν, τὴν περὶ τούτου μνησίαν. Πολ. 433. 448. 4056. 4059.

1) Γ. ἐνεργίας

1055. Ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τῷ δίκῳ, ἢ τῶν ὁποίων ἡ σφράγισις εἶναι ἀδύνατος, ἢ τοῦλάχιστον ἐπιβλαβής, δὲν πρέπει νὰ σφραγίζωνται, ἀλλὰ νὰ περιγράφωνται κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 4054 ἀριθ. 8 ὡρισμένα. — Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης δὲν εὐρίσκη παντάπασιν κινητὰ, παρατηρεῖ τούτο ἐν τῇ ἐκθέσει.

1056. Περὶ τῆς φυλάξεως τῶν ἐσφραγισμένων πραγμάτων, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 4039 καὶ 4054 ἀριθ. 10· περὶ δὲ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 898 καὶ 4040. Π. Ν. 455. Πολ. 4072.

ετι νὰ παρρευρεθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ ἰδίαις δαπάναις δι' ἄν-
 τ ρ ο σ ὄ π ο υ 1). Πρὸς τοῦτο πρέπει, ἐπιμελεία τῶν δια-
 ο ν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου νὰ κλη-
 ε ν οἱ κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἐμφανισθέντες διά-
 ε καὶ ἀνακόπτοντες, ἤτοι αὐτοὶ οὗτοι, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα
 1 2 ἀριθ. 4 καὶ 1064 διὰ τοῦ ἄ ν τ ι κ λ ή τ ο υ 2) αὐτῶν.
 1067.

) 2) Γ. πληρεξουσίου

Ο 35. Καίτοι ἀπολειπομένου τινὸς διαδίκου, γίνεται μολον-
 τ ο ἡ ἀποσφράγισις, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀπολειπόμενον προσλαμ-
 ε ται δαπάναις αὐτοῦ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς συμβολαιο-
 ἴφος, ἢ δύο μάρτυρες. — Ἀνήλικες, καὶ ἄλλοι, εἰς τοὺς ὁποίους
 ἀγορεύεται ἡ δι' ἐαυτῶν διαχείρισις τῆς περιουσίας των, πα-
 στῶνται κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75. — Ἐὰν δὲν ἔχουν νομί-
 ας ἀντιπροσώπους, τότε μόνον δύναται νὰ γίνη ἡ ἀφαίρεσις
 ἢ σφραγίδων, ὅταν διορισθῇ δι' αὐτοὺς τοιοῦτός τις. Ο. 166.

1066. Ὅσακις ἡ σύνταξις ἀπογραφῆς ζητεῖται παρὰ τῶν
 αδίκων, ἢ διατάσσεται παρὰ τοῦ νόμου, ἀπαιτεῖται — 1. ὁ
 εἰρηνοδίκης νὰ προσκαλέσῃ τοὺς διαδίκους νὰ συμφωνήσωσι,
 ρὸς μὲν σύνταξιν ἀπογραφῆς, περὶ ἑνὸς συμβολαιογράφου,
 ρὸς δὲ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, περὶ ἑνὸς ἢ δύο ἐκτιμητῶν,
 π ρ α γ μ α τ ο γ ν ὡ μ ὶ ν ὡ ν. — Ἐὰν δὲν συμφωνῶσιν οἱ διάδικοι, ὁ
 εἰρηνοδίκης καταχωρίζει εἰς ἑκθεσιν τὰς προτάσεις καὶ παρα-
 ηρήσεις των, παραπέμπει τὴν ἑκθεσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὸν
 ρ ὀ ἔ δ ρ ο ν τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις τότε διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος
 νὰ συμβολαιογράφον, καὶ ἕνα, ἢ, κατὰ τὰς περιπτώσεις, δύο ἐκ-
 τ ι μ η τ ᾶ ς. — Ἔως τότε ἀναβάλλεται ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγι-
 ὶ ν. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει νὰ ὀρκισθῶσι παρὰ τοῦ
 εἰρηνοδίκου οἱ ἐκτιμηταὶ καὶ οἱ πραγματογνώμονες, πρὶν ἀρ-
 ἴ σαι τὴν ἐκτίμησιν. — 2. Νὰ μὴν ἀφαιρῶνται διὰ μιᾶς ὅλαι
 ἡ σφραγίδες, ἀλλὰ βαθμηδὸν, καθ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς
 τὴν σύνταξιν ἀπογραφῆς, καὶ ἐπομένως νὰ ἐπιτίθενται πάλιν, ἔὰν ἡ
 ἀπογραφὴ διακοπῇ. Π α λ. 288. 292. 624. 1070. Ο. 166.
 (ΤΟΜ. Α')

1061. Ἐάν τις δι' ἄσχυρίσῃται, ὅτι ἔχει ὡς ἰδιοκτητῆς, δυνεστής, ἢ ἐξ ἄλλων νομίμων λόγων ἀξιώσεις εἰς τὰ ἐπηρεαζομένα ἔγγραφα, ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, ὀφείλει νὰ τὰς προβάλῃ δι' ἀνακοπῆς. — Ἡ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ περιέχῃ προσέτι, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 236 κ. ἑπ. ἀπαιτουμένων, ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν κατοικῇ αὐτόθι, καὶ τὸν δι' αὐτὸν διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῷ δήμῳ, ἐνθα ἐπιτίθενται αἱ σφραγίδες, καὶ συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἑπ. ὡς συνοπτικῇ δίκῃ. Πολ. 443 ἔ. 911. 1068.

Β'. Ἀποσφράγισις.

α. Πότε καὶ παρὰ τίνος;

1062. Ἐν ἡ αἰτία, δι' ἣν κατὰ τὸ ἄρθρον 1049 ἐπετέθησαν αἱ σφραγίδες, πύσῃ, ἀφαιροῦνται αὐταὶ πάλιν. — Ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ πάντων τῶν ἔχόντων συμφέρον· ἰδίως δὲ καὶ παρ' ἐκείνων, οἵτινες, κατὰ τὸ ἄρθρον 1050, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσουν τὴν ἐπίθεσιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἀριθ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἀναφερομένων συνόκων καὶ ὑπηρετῶν. — Γίνεται δὲ πάντοτε διὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ παρέδρου αὐτοῦ. Πολ. 492. 1052. 1066 ἔ.

β. Τρόπος τῆς ἀφαιρέσεως.

1063. Ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς, ἢ ἐ γ γ ρ ἄ φ ω ς 1) γινομένης ἐκθέσεως, — 1. ἀπ' εὐθείας παρὰ τῷ εἰρηνοδίκῃ, ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι ᾔναι σύμφωνοι, καὶ δὲν διαιτελοῦν ὑπ' ὁποιαδήποτε ἐπιμέλειαν, ἢ ἐὰν αἱ σφραγίδες ἐπετέθησαν μόνον ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἀπογράφῃς, καὶ ἥδη πρόκειται νὰ γίνῃ αὕτη. — 2. κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, παρὰ τῷ προέδρῳ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. Πολ. 492. 634. 1074.

1) Γ. πληροφορικῶς

1064. Ὁ εἰρηνοδίκης προσδιορίζει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων. — Πᾶς ἔχων συμφέρον

δύνανται νὰ περνευρεθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ ἰδίαις δαπάναις δι' ἄν-
 τ ι π ρ ο σ ῶ π ο υ 1). Πρὸς τοῦτο πρέπει, ἐπιμελείᾳ τῶν δια-
 δίκων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου νὰ κλη-
 θῶσιν οἱ κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἐμφανισθέντες διά-
 δικοὶ καὶ ἀνακόπτοντες, ἤτοι αὐτοὶ οὔτοι, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα
 4054 ἀριθ. 4 καὶ 4064 διὰ τοῦ ἄ ν τ ι κ λ ῆ τ ο υ 2) αὐτῶν.
 Πολ. 1067.

1) 2) Γ. πληρεξουσίου

1065. Καίτοι ἀπολειπομένου τινὸς διαδίκου, γίνεται μολον-
 τοῦτο ἡ ἀποσφράγις, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀπολειπόμενον προσλαμ-
 βάνεται δαπάναις αὐτοῦ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς συμβολαιο-
 γράφος, ἢ δύο μάρτυρες. — Ἀνήλικες, καὶ ἄλλοι, εἰς τοὺς ὁποίους
 ἀπαγορεύεται ἡ δι' ἑαυτῶν διαχειρίσις τῆς περιουσίας των, πα-
 ριστῶνται κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75. — Ἐὰν δὲν ἔχουν νομί-
 μους ἀντιπροσώπους, τότε μόνον δύναται νὰ γίνη ἡ ἀφαίρεσις
 τῶν σφραγίδων, ὅταν διορισθῇ δι' αὐτοὺς τοιοῦτός τις. Ὁ. 166.

1066. Ὅσακις ἡ σύνταξις ἀπογραφῆς ζητεῖται παρὰ τῶν
 διαδίκων, ἢ διατάσσεται παρὰ τοῦ νόμου, ἀπαιτεῖται — 1. ὁ
 εἰρηνοδίκης νὰ προσκαλέσῃ τοὺς διαδίκους νὰ συμφωνήσωσι,
 πρὸς μὲν σύνταξιν ἀπογραφῆς, περὶ ἐνὸς συμβολαιογράφου,
 πρὸς δὲ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, περὶ ἐνὸς ἢ δύο ἐκτιμητῶν,
 ἢ πραγματογνωμόνων. — Ἐὰν δὲν συμφωνῶσιν οἱ διάδικοι, ὁ
 εἰρηνοδίκης καταχωρίζει εἰς ἔκθεσιν τὰς προτάσεις καὶ παρα-
 τηρήσεις των, παραπέμπει τὴν ἔκθεσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὸν
 πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις τότε διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος
 ἕνα συμβολαιογράφον, καὶ ἕνα, ἢ, κατὰ τὰς περιπτώσεις, δύο ἐκ-
 τιμητάς. — Ἔως τότε ἀναβάλλεται ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγι-
 δων. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει νὰ ὀρκισθῶσι παρὰ τοῦ
 εἰρηνοδίκου οἱ ἐκτιμηταὶ καὶ οἱ πραγματογνώμονες, πρὶν ἀρ-
 χίσουν τὴν ἐκτίμησιν. — 2. Νὰ μὴν ἀφαιρῶνται διὰ μιᾶς ὅλαι
 αἱ σφραγίδες, ἀλλὰ βαθμηδὸν, καθ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς
 σύνταξιν ἀπογραφῆς, καὶ ἐπομένως νὰ ἐπιτίθενται πάλιν, ἐὰν ἡ
 ἀπογραφὴ διακοπῇ. Πολ. 288. 292. 624. 1070. Ὁ. 166.

(ΤΟΜ. Α')

γ'. Ἐξέταση.

1067. Ἡ περὶ τῆς ἀπερίσεως τῶν σφραγίδων συντακτικὴ ἐκτέλεσις πρέπει νὰ περιέξη: — 1. τὴν πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον, κατὰ τὸ ἀρθρον 1063. — 2. τὴν ἐμμένει καὶ ὤρει τῆς συντακτικῆς εἰς 1. — 3. τὸ ὄνομα, τὴν τῆσιν, τὴν κτηνοκτίαν, καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμπροσθέντων διαδίκων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, κατὰ τὰ ἀρθρα 1064 καὶ 1065. — 4. τὴν διορισμένην συμβολικὴν περιγραφήν, ἐκτιμητῶν, καὶ περιγραφομένων, κατὰ τὸ ἀρθρον 1066 ἀρθ. 4. — 5. τὴν μνείαν τῆς κλήσεως τῶν μετὰ τὸ ὄνομα 2) κατὰ τὸ ἀρθρον 1064. — 6. τὴν ἀντικρίσιν τῶν σφραγίδων πρὸ τῆς παρὰ τῶν διαδίκων ἀρχειρέσεως 3) αὐτῶν, ἐὰν ᾖναι ἀλύμαστοι: ἐὰν δὲ θεβλαμμένα, τὴν περιγραφήν τῆς καταστάσεως τῶν σφραγίδων, μετὰ τῶν λόγων τῆς μεταβολῆς. — 7. τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐπιτροπικοῦ, τοῦ γραμματικῆς αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐμπροσθέντων διαδίκων, ἧ, ἐὰν οἱ τοὶ οὐκ ὀφείλουσι, ἧ, δὲν θέλουσι νὰ γράψουσιν, τὴν περὶ τούτου μνείαν. Πολ. 433. Π. Ν. 454-457.

1) Γ. ἐνεργείας 2) Γ. διαδίκων 3) Γ. παρὰ τῶν διαδίκων πρὸ τῆς ἀφαίρεσεως

δ'. Παραμπίπτοντα.

1068. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων ἐὼς ὁρίσθῃ 1) ἔγγραφα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, μὴ ἀνήκοντα εἰς τοὺς διαδίκους, ἀλλ' εἰς τρίτους, πρέπει νὰ ἀποδίδωνται εἰς τὸν δυνάμενον νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐπὶ τούτου 2) ἀξιώσεις του, καὶ νὰ σημειωθῇ τούτου ἐν τῇ παρὰ τοῦ προσηγουμένου ἀρθροῦ ἀναφερομένην ἐκθέσει. — Ἐὰν ἡ ἀπόδοσις δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἀμέσως, τὰ εὐρεθέντα πρέπει νὰ περιγράφωνται ἀκριβῶς ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει. — Ἄλλοι κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων προκύπτοντες δισταγμοὶ συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 1060 καὶ 1061 διατεταγμένα. Πολ. 4062.

1) Γ. εὐρεθῶσιν 2) Γ. τούτων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Σύνταξις ἀπογραφῆς.

Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

α. Ἐξώδικος ἀπογραφῆς.

1069. Αἱ περιπτώσεις καὶ αἱ διατυπώσεις, καθ' ἃς πρέπει νὰ γίνη ἡ ἐξώδικος ἀπογραφὴ, ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν διαδίκων. Πολ. 4029. Ἐ. 9.

β'. Δικαστικὴ ἀπογραφῆς.

1. Ἐν γένει.

1070. Δικαστικὴ ἀπογραφὴ εἶναι ἀναγκαία κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις, καὶ ὑπάγεται πάντοτε εἰς τὰς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἀρθροῖς διαλαμβανομένας διατυπώσεις. — Ἰδίως δὲ ἔχουν ὅλοι, ὅσοι κατὰ τὰ ἀρθρα 4050 καὶ 4062 δύνανται νὰ ζητοῦν τὴν ἐπίθεσιν καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητοῦν καὶ τὴν σύνταξιν δικαστικῆς ἀπογραφῆς.

2. Διατυπώσεις.

1071. Πᾶσα δικαστικὴ ἀπογραφὴ πρέπει νὰ συντάσσεται παρὰ συμβολαιογράφου, καὶ νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν προσόντων ἐκάστου συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, καὶ τὰς ἐξῆς διατυπώσεις: — 1. τὴν πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς ἀφορμὴν. — 2. τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συντάξεως, μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν διακοπῶν, τῶν ἐπανειλημμένων ἐπιθέσεων τῶν σφραγίδων κτλ. — 3. τὸ ὄνομα, τὴν τάξιν, τὴν κατοικίαν, καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν. — 4. τὴν μνείαν τῆς κλήσεως τῶν διαδίκων. — 5. τὸν διορισμὸν ἐκτιμητῶν καὶπραγματογνομόνων. — 6. ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἀντικειμένων καὶ, ἐπὶ μὲν μετρητῶν χρημάτων, τὴν περιγραφὴν τοῦ εἶδους τῶν νομισμάτων ἐπὶ δὲ μὴ σεσημασμένου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, τὴν δῆλωσιν τῆς προσότητος καὶ τοῦ βάρους ἐπὶ δὲ ἄλλων.

ἢ ἀπογραφῆς κληρονόμος πρέπει νὰ ἀπευθυνῇ δι' ἀναγραφῆς πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, νὰ ἐκθέσῃ τὸν λόγον τῆς ἀπαλλοτριώσεως, καὶ νὰ σημειώσῃ ἀκριβῶς τὰ ἀπαλλοτριωτέα ἀντικείμενα. — Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 611 κ. ἐπ. Ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἐκθεσὶν δικατῆς διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ὀρεῖται πραγματοποιήσασθαι, δι' οὗ ἐκτιμᾷ τὰ ἀπαλλοτριωτέα πράγματα. Πολ. 288-292. 634. 640.

1077. Ἐν τῇ ἀπαλλοτριώσει διατάχθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου, διορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως συμβολαιογράφος πρὸς ἐπιχείρησιν τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Οὗτος ὁ ἐπιτετραμμένος τὸν πλειστηριασμὸν ἐνεργεῖ, ἐπὶ μὲν κινήτων, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 891 κ. ἐπ. καὶ 918, ἐπὶ δὲ ἀκινήτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 965 κ. ἐπ. — Εἰς τὴν διατετραμμένην ἐκτελεστέαν κατὰ τὴν ἀκριβῆς περιγραφὴν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἐκτιμητέων 1) ἀντικειμένων. — Περὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 936 κ. ἐπ. καὶ 986 κ. ἐπ. ὠρισμένα. Πολ. 1086. Ὁ. 166.

1) Γ. ἐκποιτίων

1078. Δι' ἀπαλλοτριώσεως, γινομένης ἄνευ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1076 καὶ 1077 διαλαμβανόμενων διατυπώσεων, σταρεῖται ὁ εἰς ἀπογραφῆς κληρονόμος τῆς ἐνδίκου ὠφελείας τῆς ἀπογραφῆς, καὶ θεωρεῖται κατὰ πάντα ὡς ἄπλοος κληρονόμος ἄνευ δικαιώματος ἀπογραφῆς. Πολ. 560.

1079. Ὁ εἰς ἀπογραφῆς κληρονόμος εἶναι ὑπόχρεως νὰ διζῇ ἐγγύησιν καὶ λόγον, ὁσάκις τοῦτο ζητεῖται παρὰ τοῦ δανειστοῦ, ἢ παρ' ἄλλου διαδίκου, καὶ τότε ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 695 κ. ἐπ., 840 καὶ ἐπ., καὶ 1030 κ. ἐπ. ὠρισμένα.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἑκουσία ἀπαλλοτριώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐξώδικος ἀπαλλοτριώσεις.

1080. Ἐάν ὅλοι οἱ διάδικοι δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν των, ἰδίως δὲ, ἐάν ᾖναι ἐνήλικες, παρόντες, ἢ, ἂν καὶ μὴ παρόντες, τοῦλάχιστον προσηκόντως ἀντιπροσωπεύμεγοι καὶ σύμφωνοι, καὶ ἂν δὲν ἔχῃ κἀνείς τρίτος πρὸς τοῦτο συμφέρον, δύνανται νὰ προσδιορίσουν διὰ συμβολαίου τὸν τύπον τῆς ἀπαλλοτριώσεως. — Ἐπίσης ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παραιτοῦν δικαστικῶς ἀρξαμένην ἤδη ἀπαλλοτριώσιν, καὶ νὰ συμβάλλωνται πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ τύπου τῆς ἀπαλλοτριώσεως. Πολ. 127.

1081. Ἐάν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὠρισμένα, συμφωνηθῇ δημόσιος πλειστηριασμός, πρέπει, ἐπὶ ποιῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, — 1. νὰ διορίζεται πάντοτε ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παρὰ τῶν διαδίκων συμβολαιογράφος, εἰρηνοδίκης, ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς. — 2. νὰ προηγήται τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐπὶ ἀκυρότητι τῆς διαδικασίας, καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποιῇ ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν ἔνοχον δικαστικὸν ὑπάλληλον, ἢ ὑπηρέτην, καὶ ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τὸ ἀρθρον 896, τοῦλάχιστον μία τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 893, 894, 948, 935, 967, καὶ 968 ἀναφερομένων δηλοποιήσεων. Πολ. 202. 492. 988. Ὁ. 166.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δικαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις.

Α'. Περιπτώσεις.

1082. Ἐάν τις τῶν διαδίκων δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν του, ἰδίως δὲ ἐάν ᾖναι ἀνῆλιξ ἢ ἄπὼν, ἢ ἐάν οἱ παρόντες ᾖναι ἀσύμφωνοι, ἢ ὑπάρχουν δανεισταὶ, οἵτινες ἔχουσαν ἀνακοπήν 1), ἐξαρθρῶνται καὶ αὐταὶ αἱ ἐκούσαι.

ἀπαλλοτριώσεις ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις ὥρισμέναι διατυπώσεων.

1) ἴσως, κατάσχισιν ἢ ἀνακοπήν,

Β'. Δικαστικῇ συζήτησις.

1083. Ἡ περὶ ἀπαλλοτριώσεως πρότασις ὑποβάλλεται εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν δι' ἀναφορᾶς, ἐν ᾗ ἐκτίθενται οἱ λόγοι τῆς ἀπαλλοτριώσεως, καὶ σημειοῦνται ἀκριβῶς τὰ ἀπαλλοτριωτέα ἀντικείμενα. — Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 644-645. — Εἰς τὴν συζήτησιν προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ διάδικοι, ἰδίως δὲ οἱ ἀναγγειλαντες ἑαυτοὺς δανεῖσται, οἱ κληρονόμοι, ἐὰν πρόκηται λόγος περὶ κληρονομίας, κτλ.

1084. Πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἔκθεσιν δικαστῆς, ἐὰν φρονῇ ἀναγκαίαν τὴν ἀπαλλοτριώσιν, διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ὀρκίζει ἕνα, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, τρεῖς πραγματογνώμονας, καὶ ἐκτιμᾷ δι' αὐτῶν τὰ ἀπαλλοτριωτέα πράγματα. — Περὶ τῶν πραγματογνώμων τούτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 294-299 ἐν γένει ὥρισμένα. Πολ. 292.

1085. Ἐὰν πρόκηται λόγος περὶ ἀκινήτων κτημάτων ἀνήλικός τις, ὀρεῖται ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν ἔκθεσιν, ἐπίσης πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, νὰ προκαλέσῃ, κατὰ τὰ ἄρθρα 650 κ. ἐπ., γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ προσφόρου τῆς ἀπαλλοτριώσεως. — Τοιαύτη γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου εἶναι τότε μόνον περὶ τῇ, ὅταν τὰ ἀκίνητα ἀνήκουν κοινῶς εἰς ἐνήλικας καὶ ἀνήλικας, καὶ οἱ ἐνήλικες ζητοῦν τὴν ἀπαλλοτριώσιν. Πολ. 650.

1086. Ἐὰν, μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, μετὰ τὴν προσήκουσαν ἐπικύρωσιν τῆς τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου γνωμοδότησεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 656 καὶ 657, ἡ ἀπαλλοτριώσις συγχωρηθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, διορίζεται ἐν τῇ

αὐτῇ ἀποφάσει πρὸς πλειστηριασμὸν συμβολαιογράφος, ὅστις ὀφείλει νὰ πράττῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 1077. Ὁ. 466.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Δικαστικὴ διανομὴ κοινῶν κτημάτων.

Α'. Ἐξώδικος διανομὴ.

1087. Ἐὰν, ἐν τῇ περιπτώσει τῆς διανομῆς κοινῆς περιουσίας, ὅλοι οἱ συγχληρονόμοι ἢ ἄλλοι συνιδιοκτῆται δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν των, καὶ ἰδίως ἐὰν ᾖναι οὗτοι ἐνήλικες, παρόντες, ἢ, ἂν καὶ ἀπόντες, τοῖςλάχιστον προσηκόντως ἀντιπροσωπούμενοι, καὶ θέλουν νὰ συμφωνήσουν περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ τύπου τῆς διανομῆς, εἰμποροῦν ἐλευθέρως νὰ ἀπέχωσιν ἐντελῶς τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἢ νὰ τὴν παραιτῶσιν, ἐὰν ἤδη τὴν ἐπεχείρησαν. Πολ. 427.

Β'. Δικαστικὴ διανομὴ.

α. Περιπτώσεις.

1088. Δικαστικὴ διανομὴ εἶναι τότε μόνον ἀναγκαία, ὅταν διὰδικός τις δὲν δύνηται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν του· ἰδίως δὲ, ἐὰν ᾖναι ἀνήλιξ, ἀπηγορευμένος, ἀπὼν, ἢ δὲν ἀντιπροσωπῆται προσηκόντως, καὶ ἐὰν οἱ παρόντες ἐνήλικες διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσωσι περὶ τῆς διανομῆς, ἢ ὑπάρχουν δανεισταί, οἵτινες κατέσχον τὴν περιουσίαν, ἢ ἔκαμαν ἀνακοπήν.

β'. Ἀγωγὴ περὶ διανομῆς.

1089. Ἡ δικαστικὴ διανομὴ ζητεῖται δι' ἀγωγῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ. παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν. — Ἐὰν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑπάρχουν πλείονες ἀνήλικες, ἔχοντες ἀντίθετα συμφέροντα, διορίζεται ἐπὶ τούτῳ δι' ἕκαστον αὐτῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 646 διατεταγμένα, ἕνεκα τῆς διανομῆς ἰδιαιτέρος ἐπίτροπος.

1090. Ἐὰν πολλοὶ συγχρόνως ἐπιμένουν περὶ τῆς διανομῆς, θεωρεῖται ὡς ἐνάγων ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου τὸ τῆς ἀγωγῆς ἐν-

γραφον ἐθεωρήθη πρῶτον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ γματέως. — Τοῦτο τὸ, ἐθελήθη, πρέπει νὰ περιέχῃ ἡμέραν καὶ ὄραν τῆς ἀναγγελίας, καὶ νὰ ᾖ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως. Πολ. 414.

γ'. Ἀπόφαισις περὶ διανομῆς.

1091. Ἀποφηνιζόμενον τοῦ δικαστηρίου περὶ διανομῆς ρίζονται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, κατὰ τὸ ἄρθρον 292, προτογνώμονες, καὶ εἰς εἰσηγητῆς. — Οἱ πραγματογνώμονες πει νὰ ἐκτιμήσουν τὰ διανεμητέα πράγματα, ἐὰν τοῦτ ἐγένεν εἰσέτι, συγχρόνως νὰ δώσουν τὴν γνώμην των πεδυνατοῦ καὶ ἐφικτοῦ τῆς διανομῆς τῶν ὑπαρχόντων ἀκιν καὶ ἄλλων πραγμάτων, καὶ νὰ κάμουν προτάσεις περὶ τῶν νηθεμένων μερίδων καὶ κλήρων. — Ἡ γνωμοδότησις αὕτατίθεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 299 διατεταγμένα.

δ'. Διανομή.

4. Ἐν γένει.

1092. Πᾶς συγχληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ αὐτοῦσιον τὸ ἐκ τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων ρος του. — Ἐὰν τοῦτο, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν προτογνώμωνων, δὲν ᾖ δυνατόν, διατάττει τὸ δικαστήριον πρωτοδικῶν τὴν πώλησιν τῶν ἀδιαιρέτων πραγμάτων, καὶ ρίζει πρὸς τοῦτο συμβολαιογράφον τινά. Ὁ. 166.

2. Προηγούμενος πλειστηριασμός.

1093. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ κ. ἐπ. 918, 935, καὶ 965 κ. ἐπ. διατεταγμένα, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἀκινήτων κατὰ τὸ ἄρθρον 969 1 διατεταγμένου ἀντιγράφου τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως καταχωρίζεται ἐν τῇ δηλοποιήσει ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 957 σμένῃ περιγραφῇ καὶ ἐκτίμησις. — Ἐκτὸς τούτου, πρέπει γίνεται ἐν πάσῃ δηλοποιήσει μνεία τῆς τάξεως καὶ τῆς κίας τῶν συγχληρονόμων ἢ συνιδιοκτητῶν. Πολ. 1077.

1094. Περὶ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων ἐμίζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 898 ὠρισμένα.

3. Πραγματική διανομή.

1095. Προκειμένης τῆς διανομῆς κινήτων ἢ ἀκινήτων, καὶ εὐχερινῶν ὄντων τῶν δικαιοματίων ὅλων τῶν διαδίκων, ἐὰν οἱ πραγματογνώμονες ἔκμαν τὰς μερίδας καὶ τοὺς κλήρους, κατέθεσαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 τὴν γνωμοδότησίν των, καὶ αὕτη ἐπεκυρώθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἐξάγονται οἱ κλήροι ἐπὶ παρουσία τοῦ εἰσηγητοῦ· πᾶς συγκληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης λαμβάνει τὴν δικατοχὴν τοῦ λαχόντος αὐτῷ μέρους, δίδονται εἰς αὐτὸν τὰ εἰς τοῦτο ἀναγόμενα δικασιόγραφα, καὶ συντάσσεται περὶ τοῦ ὅλου ἔκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Πολ. 641.

1096. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μὴ ὥρισμένην περίπτωσιν (ἄρθρου κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 δοθῇ ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνώμονων, καὶ, ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092-1094, πωληθῇ ἡ κοινὴ ἢ κληρονομικὴ περιουσία), διορίζει πρὸς διάλυσιν τῆς ομάδος τινὰ, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092-1094, τὸν αὐτὸν, εἰ δυνατόν, συμβολαιογράφον, ὅστις ἐφροντίσει περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

1097. Ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἐνωρισμένου συμβολαιογράφου ὀφείλουν οἱ διάδικοι, κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὥρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, νὰ ἀποδώσουν ἀμοιβαίως λόγον, καὶ νὰ προσδιορίσουν πᾶν ὅ,τι ἰδίως ἐπὶ κληρονομιῶν πρέπει νὰ ἐπαναφέρῃ 1), πᾶν ὅ,τι ἀνήκει νὰ δοθῇ προηγουμένως εἰς πᾶν, ἢ ὅ,τι πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἕκαστον, πρὸς ἀπάρτισιν τῆς μερίδος του κτλ. — Περὶ τούτων πάντων συντάττει ὁ συμβολαιογράφος ἔκθεσιν, καταχωρίζει ἐν αὐτῇ καὶ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς ἀντιρρήσεις τῶν διαδίκων, καὶ παραπέμπει τοὺς διαδίκους εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ὅπου γίνεται περὶ τῶν τοιούτων ἐρίδων συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ὡς ἐν συνοπτικαῖς δίκαις. Πολ. 618.

1) Γ. συνεισενεχθῇ

1098. Ἐὰν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὥρισμα,

ἀντικειμένων, ἀκριβῆ ἐκτίμησιν κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν — 7. ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν εὐρεθέντων ἐπισήμων 1) ἐγγράφων, οἰκονομικῶν 2) καὶ ἐμπορικῶν βιβλίων, ἢ ἄλλων γραμματέων 3). Ὅλα ταῦτα πρέπει συγχρόνως νὰ συβῶν-
πτονται, σημειῶνται κατὰ σελίδα, καὶ μονογραφῶνται ἐφ' ἑκά-
στου φύλλου παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου. — 8. τὴν μνείαν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς χεῖρας παρεδόθησαν πρὸς φυλάξιν τὰ ἐγγράφα καὶ ἄλλα κινητὰ πράγματα, κατὰ συ-
φωνίαν τῶν διαδίκων, ἢ, ἂν αὕτη δὲν κατωρθώθῃ, κατὰ δια-
ταγὴν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. — 9. τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ὀφείλουν νὰ δώσουν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου, πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἀπογραφῆς, πάντες οἱ παρόντες καὶ οἱ προσ-
κεκλημένοι σύνδικοι, ὅτι ἐν γνώσει αὐτῶν δὲν ὑπερέβη, οὐδ' ὑπεξήλθῃ τι παρ' αὐτῶν, ἢ παρ' ἄλλων. — 10. ἐπὶ τέλους συγκρίσιν τῶν περιόντων καὶ τῶν ὀφειλομένων, καὶ δήλωσι-
ν τῆς ἀληθοῦς χηταστάσεως τῆς περιουσίας. Ὁ. 166. 178 —
Πολ. 888 ἐ. 934. 999.

1) Γ. παρέλκει τὸ ἐπισήμων 2) Γ. οἰκιακῶν 3) Γ. ἐγγράφων

3. Διαδικασία καὶ παρεπίπτοντα.

1072. Περί τῆς κλήσεως, ἐμφανίσεως, καὶ ἀντιπροσωπή-
σεως τῶν διδίκων, ὡς καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ὁρά-
σεως τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῶν πραγματογνωμόνων, ἐφαρμό-
ζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 1064-1066 ὠρισμένα, μὲ τὴν δια-
φορὰν, ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν ἀπογραφῆς ὁ συμβολαιογράφος
ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ εἰρηνοδίκου. — Περί τῆς ἐν τῷ
ἀρθρῷ 1071 ἀριθ. 8 ἀναγερομένης φυλάξεως, πράττονται κα-
τὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 888, 889, καὶ 999 ἀριθ. 5 διατεταγμένα.
Πολ. 1056. Ὁ. 166.

1073. Αἱ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς προκύπτουσαι
δυστάσεις καὶ δυσχέρειαι, ἰδίως δὲ αἱ περὶ τῆς διαχειρίσεως
κληρονομίας, κοινωνίας κτημάτων, ἢ ἄλλης κτημάτων ὁμάδας,
ἐκτίθενται παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου ἐν τῇ ἀπογραφῇ, καὶ
ὑποβάλλονται ἢτοι ἐν περιλήψει ἐπιμελεῖα τῶν διαδίκων, ἢ ἐν

πρωτοτύπῳ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν πρὸς ἀπόφασιν, κατὰ τὰ ἄρθρα 634 κ. ἐπ. καὶ 1076 κ. ἐπ. — Ἀνακοπαὶ τρίτων συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 1061.

Β'. Ἡ ἐκ τῆς ἀπογραφῆς ἐνδικοῦ ὠφέλεια.

α. Δήλωσις τῶν κληρονόμων, ἡ χρηρῶν.

1074. Πᾶς κληρονόμος, πᾶσα χήρα, διεξευγμένη ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένη σύζυγος ἔχει κατὰ τὸ ἄρθρον 560 τὸ δικαίωμα νὰ διασχέπτεται ἐνεκὲν ἀποδοχῆς, ἢ ἀποβολῆς τῆς κληρονομίας, ἢ τῆς κοινωνίας τῶν κτημάτων, καὶ νὰ συντάσῃ ἀπογραφὴν. — Ἡ δήλωσις γίνεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, συντάσσοντι ἐπὶ τούτῳ ἔκθεσιν. — Αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης δηλώσεως κρίνονται κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον. — Εἰς τὰς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον προκυπτούσας διστάσεις καὶ δυσχερείας, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1073 ὠρισμένα. Πολ. 634. Ὁ. 128.

6'. Ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμοι.

1. Δικαιώματα.

1075. Ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος ἔχει τὴν διοίκησιν τῆς οὐσίας, παρίσταται ὑπὲρ αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀντιπροσωπεῖ αὐτὴν κατὰ τῶν δανειστῶν. — Ἐὰν ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος ἔχῃ ἀξιώσεις κατὰ τῆς οὐσίας, προβαλλονται αὗται κατὰ τῶν λοιπῶν κληρονόμων· καὶ ἂν δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, ἢ ἂν αἱ ἀγωγαὶ ἐγένιναν παρ' ὄλων τῶν κληρονόμων, κατὰ τινος τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 646 κ. ἐπ. διοριστέων κηδεμόνων οὐσίας 1). Πολ. 74.

1) Γ. διοριστέου κηδεμόνος

2. Ὑποχρεώσεις.

1076. Ἐὰν εὕρισκωνται ἐν τῇ κληρονομίᾳ πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθορὰν, ἢ ἔαν ᾖναι ἀνγκαῖα πρὸς πληρωμὴν τῶν ἰσχυρῶν, ἢ δι' ἄλλους λόγους, ἢ ἀπαλλοτριώσεις κινητῶν τινῶν,

ἢ ἀκινήτων, ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος πρέπει νὰ ἀπευθυνθῇ δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους τῆς ἀπαλλοτριώσεως, καὶ νὰ σημειώσῃ ἀκριβῶς τὰ ἀπαλλοτριωθήσμενα ἀντικείμενα. — Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 644 κ. ἐπ. Ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, ὁ ἐπιτετραμμένος τῇ ἐκθεσιν δικαστὴς διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ὀρκίζει πρὸς μυστηριώδη τινὰ, δι' οὗ ἐκτιμᾷ τὰ ἀπαλλοτριωτέα πράγματα. Πολ. 288-292. 634. 640.

1077. Ἐάν ἡ ἀπαλλοτριώσις διετάχθῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, διορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως συμβολαιογράφος πρὸς ἐπιχείρησιν τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Οὗτος ὁ ἐπιτετραμμένος τὸν πλειστηριασμὸν ἐνεργεῖ, ἐπὶ μὲν κινήτων, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 891 κ. ἐπ. καὶ 918, ἐπὶ δὲ ἀκινήτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 965 κ. ἐπ. — Εἰς τὴν διαγεγραμμένην δηλοποίησιν καταχωρίζεται ἀκριβὴς περιγραφή καὶ ἐκτίμησις τῶν ἐκτιμητέων 1) ἀντικειμένων. — Περὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 936 κ. ἐπ. καὶ 986 κ. ἐπ. ὠρισμένα. Πολ. 1086. Ὁ. 166.

1) Γ. ἐκποιητέων

1078. Δι' ἀπαλλοτριώσεως, γινομένης ἄνευ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1076 καὶ 1077 διαλαμβανομένων διατυπώσεων, σπεῖται ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος τῆς ἐνδίκου ὠφελείας τῆς ἀπογραφῆς, καὶ θεωρεῖται κατὰ πάντα ὡς ἅπλοῦς κληρονόμος ἄνευ δικαίωματος ἀπογραφῆς. Πολ. 560.

1079. Ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος εἶναι ὑπόχρεως νὰ εἰδῇ ἐγγύησιν καὶ λόγον, ἐσάκις τοῦτο ζητεῖται παρὰ τοῦ δανειστοῦ, ἢ παρ' ἄλλου διαδίκου, καὶ τότε ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 695 κ. ἐπ., 840 καὶ ἐπ., καὶ 1030 κ. ἐπ. ὠρισμένα.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐκουσία ἀπαλλοτρίωσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐξώδικος ἀπαλλοτρίωσις.

1080. Ἐάν ὅλοι οἱ διάδικοι δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν των, ἰδίως δὲ, ἐάν ᾖναι ἐνήλικες, παρόντες, ἢ ἂν καὶ μὴ παρόντες, τοῦλάχιστον προσηκόντως ἀντιπροσωπεύμεγοι καὶ σύμφωνοι, καὶ ἂν δὲν ἔχη κανεὶς τρίτος πρὸς τοῦτο συμφέρον, δύνανται νὰ προσδιορίσουν διὰ συμβολαίου τὸν τύπον τῆς ἀπαλλοτρίωσης. — Ἐπίσης ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παραιτοῦν δικαστικῶς ἀρξαμένην ἤδη ἀπαλλοτρίωσιν, καὶ νὰ συμβάλλωνται πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ τύπου τῆς ἀπαλλοτρίωσης. Πολ. 127.

1081. Ἐάν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὥρισμένα, συμφωνηθῇ δημόσιος πλειστηριασμός, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, — 1. νὰ διορίζεται πάντοτε ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παρὰ τῶν διαδίκων συμβολαιογράφος, εἰρηνοδίκης, ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς. — 2. νὰ προηγήται τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐπὶ ἀκυρότητι τῆς διαδικασίας, καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν ἐνοχον δικαστικὸν ὑπάλληλον, ἢ ὑπηρετήν, καὶ ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τὸ ἄρθρον 896, τοῦλάχιστον μία τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 893, 894, 918, 935, 967, καὶ 968 ἀναφερομένων δηλοποιήσεων. Πολ. 202. 492. 188. Ὁ. 166.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Δικαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις.

Α'. Περιπτώσεις.

1082. Ἐάν τις τῶν διαδίκων δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν του, ἰδίως δὲ ἐάν ᾖναι ἀνήλικς ἢ ἄπων, ἢ αἱ παρόντες ᾖναι ἀσύμφωνοι, ἢ ὑπάρχουν δανεισταί, οἵτινες μὲν ἀ ν α x ο π ῆ ν 1), ἐξαρτῶνται καὶ αὐτὰ αἱ ἐκούσαι

γραφον έθωρσθήτη πρώτον παρὰ τοῦ έρμοδίου δικαστικοῦ γματέως.—Τούτο τὸ, ε θ ε ω ρ ή θ η, πρέπει νὰ περιέχῃ ήμέραν καὶ ὥραν τῆς ἀναγγελίας, καὶ νὰ ᾔηται υπογεγραμ. παρὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως. Πολ. 414.

γ'. Ἀπόφαισις περὶ διανομῆς.

1091. Ἀποφνηαμένου τοῦ δικαστηρίου περὶ διανομῆς, ρίζονται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, κατὰ τὸ ἄρθρον 292, πραγματοποιώμενες, καὶ εἰς εἰσηγητῆς. — Οἱ πραγματοποιώμενες πει νὰ ἐκτιμήσουν τὰ διανεμητέα πράγματα, ἐὰν τοῦτι ἔγινεν εἰσέτι, συγχρόνως νὰ δώσουν τὴν γνώμην των περὶ δυνατοῦ καὶ ἐφικτοῦ τῆς διανομῆς τῶν ὑπαρχόντων ἀκιν καὶ ἄλλων πραγμάτων, καὶ νὰ κάμουν προτάσεις περὶ τῶ νησθεμένων μερίδων καὶ κλήρων. — Ἡ γνωμοδότησις αὕτ τατίθεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 299 διατεταγμένα.

δ'. Διανομή.

4. Ἐν γένει.

1092. Πᾶς συγκληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ αὐτούσιον τὸ ἐκ τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων ρος του. — Ἐὰν τοῦτο, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν πραγματοποιώμενων, δὲν ᾔηται δυνατόν, διατάττει τὸ δικαστήριον πρωτοδικῶν τὴν πώλησιν τῶν ἀδιαίρετων πραγμάτων, καὶ ρίζει πρὸς τοῦτο συμβολαιογράφον τινά. Ὁ. 166.

2. Προηγούμενος πλειστηριασμός.

1093. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ κ. ἐπ. 918, 935, καὶ 965 κ. ἐπ. διατεταγμένα, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἀκινήτων κατὰ τὸ ἄρθρον 969, 1 διατεταγμένου ἀντιγράφου τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως καταχωρίζεται ἐν τῇ δηλοποιήσει ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 957 σμῆνι περιγραφῇ καὶ ἐκτίμησις. — Ἐκτὸς τούτου, πρέπει γίνεσθαι ἐν πάσῃ δηλοποιήσει μνεία τῆς τάξεως καὶ τῆς κλίμακας τῶν συγκληρονόμων ἢ συνιδιοκτητῶν. Πολ. 1077.

1094. Περὶ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων ἐξ μύζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 898 ὡρισμένα.

3. Πραγματική διανομή.

1095. Προκειμένης τῆς διανομῆς κινητῶν ἢ ἀκινήτων, καὶ ἐκκρινῶν ὄντων τῶν δικαιοματίων ὅλων τῶν διαδίκων, ἐὰν οἱ πραγματογνώμονες ἔκκλιναν τὰς μερίδας καὶ τοὺς κλήρους, κατέθεσαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 τὴν γνωμοδότησίν των, καὶ αὕτη ἐπεκυρώθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἐξάγονται οἱ κλήροι ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ· πᾶς συγκληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης λαμβάνει τὴν δικατοχὴν τοῦ λαχόντος αὐτῷ μέρους, δίδονται εἰς αὐτὸν τὰ εἰς τοῦτο ἀναγόμενα δικαιογράφα, καὶ συντάσσεται περὶ τοῦ ὅλου ἔκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Πολ. 641.

1096. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μὴ ὥρισμένην περίπτωσιν (ἄρθρου κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 δοθῇ ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων, καὶ, ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἁρθρων 1092-1094, πωληθῇ ἡ κοινὴ ἢ κληρονομικὴ περιουσία), διορίζει πρὸς διάλυσιν τῆς ὁμάδος τινὰ, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῶν ἁρθρων 1092-1094, τὸν αὐτὸν, εἰ δυνατόν, συμβολαιογράφον, ὅστις ἐφροντίσῃ περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

1097. Ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διωρισμένου συμβολαιογράφου ὀφείλουν οἱ διάδικοι, κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὥρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, νὰ ἀποδώσουν ἀμοιβαίως λόγον, καὶ νὰ προσδιορίσουν πᾶν ὅ,τι ἰδίως ἐπὶ κληρονομιῶν πρέπει νὰ ἐπαναφέρῃ 1), πᾶν ὅ,τι ἀνήκει νὰ δοθῇ προηγουμένως εἰς τὰς, ἢ ὅ,τι πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἕκαστον, πρὸς ἀπάρτισιν τῆς μερίδος του κτλ. — Περὶ τούτων πάντων συντάττει ὁ συμβολαιογράφος ἔκθεσιν, καταχωρίζει ἐν αὐτῇ καὶ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς ἀντιρρήσεις τῶν διαδίκων, καὶ παραπέμπει τοὺς ἀδίκους εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ὅπου γίνεται περὶ τῶν τοιούτων ἐρίδων συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ὡς ἐν συνοπτικῇ δίκαις. Πολ. 618.

1) Γ. συναινεχῶς

1098. Τὰν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὥρισμένα,

ἡ κατάστασις τῆς διανεμητέας δμάδος ἡσφαλίσθη διὰ τοῦ συμ-
βολαιογράφου, καὶ ἐγένετο ἀπόφασις περὶ τῶν φιλονεικιῶν, αἵ-
τινες τυχὸν προέκυψαν, γίνονται αἱ μερίδες καὶ οἱ κληῖροι διὰ
τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 διωρισμένων πραγματοποιημένων.
— Ὁ πραγματογνώμων δίδει ἔγγραφον τὴν περὶ τοῦ σχηματι-
σμοῦ τῶν γενησομένων μερίδων γνώμην του, καὶ τὴν καταθέτει
κατὰ τὸ ἄρθρον 299.

1099. Ἐὰν αἱ τυχὸν προκύπτουσαι φιλονεικίαι ἀποφαι-
σθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 1097, καὶ ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ
ἀναφερομένη γνωμοδότησις τοῦ πραγματογνώμονος ἐπικυρωθῇ
παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἐξάγονται
οἱ κληῖροι κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1095 διηγεγραμμένα, ἐγχειρί-
ζεται εἰς ἕκαστον διάδικον τὸ λαχὸν αὐτῷ μέρος, καὶ συντάσ-
σεται ἔκθεσις περὶ πάντων. Πολ. 641.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

1100. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν ἡμέραν
τῆς δημοσίευσώς. Ὅλα αἱ μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας μηκέτι
ῥιζομαχοῦν δίκαια θέλουσι συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἐν
τῷ παρόντι νόμῳ ῥιζομαχοῦντα. — Ὅσα τῶν προνομιθετημένων,
προδιατεταγμένων, καὶ προειθισμένων ἀντιβαίνουν εἰς τὸν πα-
ρόντα νόμον ἀκυροῦνται α).

1101. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ
ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 (14) Ἀπριλίου 1834.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος. ΜΑΟΥΡΕΡ. ΕΙΔΕΚ.
Οἱ Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ,
Πρόεδρος. Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. Ν. Γ. ΘΕΟ-
ΧΑΡΗΣ. ΛΕΣΧΟΥΡΟΣ.

α) Ὡς τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 312 Ὁ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Παρατηρήσαντες ὅτι ἡ μὲν συζήτησις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, διὰ τῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) καὶ 15 (27) Φεβρουαρίου Ἡμετέρων ἀποφάσεων εἰς τὴν Νομοσυμβουλευτὴν ἐπιτροπὴν ὑποβληθέντος, δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι παρὰ τὴν ἄλλην Ἡμῶν ἐπιθυμίαν, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι δύο μεταφράσεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἤδη ἐμπορικοῦ τῆς Γαλλίας νόμου δὲν ἔχουσι τὸ περὶ τοὺς νόμους ἀπαιτούμενον ἀκριβές, καὶ σφές, καὶ πλημον, καὶ θέλοντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πιστοὺς Ἡμῶν ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπειάς τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων. — Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ δικαιοσύνης γραμματέως, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἑξῆς. — Ἡ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ γραμματείᾳ τῆς δικαιοσύνης γεγενη, παρὰ δὲ ἐπιτροπῆς, ἐπίτηδες συστηθείσης, ἐπεξεργασία, καὶ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθεῖσα μετάφρασις τῶν τριῶν πρώτων βιβλίων τοῦ ἐν τῷ βασιλείῳ Ἡμῶν ἰσχύοντος ἐμπορικοῦ νόμου τῆς Γαλλίας, θέλει τυπωθῇ ἀνευ ἀναβολῆς, καὶ θέλει ρεῖσθαι ὡς ἐπίσημον κείμενον νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἤδη προπαρασκευασθέντος ἐμπορικοῦ νόμου. — Περὶ τῆς οὐδιότητος τῶν ἐμποροδικείων θέλει ἐκδοθῇ ἀνυπερθέτως ὁ αὐτὸς νόμος.

- Ὁ παρὼν νόμος θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος κυβερνήσεως, καὶ συγχρόνως θέλει δημοσιευθῇ ἐπὶ ἑτέρας τοῦ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέντος Ἑλληνικοῦ κειμένου ἐμπορικοῦ νόμου.
- Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεὺς διατάσσεται νὰ ἐκδοθῇ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμετέρας δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1835.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ,

Ν Ο Μ Ο Σ

ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΟΔΙΚΕΙΩΝ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν — α'. πᾶσαν διαφορὰν ἀφορῶσαν τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις καὶ συναλλαγὰς· — β'. πᾶσαν μεταξὺ ὁποιονδήποτε διαφορὰν, ἀφορῶσαν πράξεις ἐμπορικὰς.

2. Ὁ νόμος θεωρεῖ πράξεις ἐμπορικὰς τὰς ἀγορὰς προϊόντων γῆς ἢ τέχνης, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμῃ τις, εἴτε διὰ τὴν μεταπωλῆσιν ταῦτα ἀκατέργαστα, ὥς τὰ ἡγόρασεν, ἢ κατεργασμένα καὶ μεταποιημένα εἰς χειροτεχνήματα, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ νὰ μισθώσῃ ἀπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν· — πᾶσαν ἐπιχείρησιν χειροτεχνιῶν, παραγγελίας, ἢ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος· — πᾶσαν ἐπιχείρησιν προμηθείας, πρακτορίας, πλειστηριάσεως, καὶ δημοσίων θεαμάτων· — ὅλας τὰς κολλυβιστικὰς, τραπεζιτικὰς, καὶ μεσιτικὰς ἐργασίας· — ὅλας τὰς ἐργασίας τῶν δημοσίων τραπεζῶν· — ὅλας τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις· — τὰς συναλλαγματικὰς, καὶ τὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀποστολὰς χρημάτων, ὁποιοδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἢναι οἱ συναλλαττόμενοι.

3. Ὁ νόμος θεωρεῖ ἐπίσης πράξεις ἐμπορικὰς, — πᾶσαν ἐπιχείρησιν κατασκευῆς, καὶ πᾶσαν ἀγορὰν, πώλησιν, ἢ μεταπώλησιν πλοίων πρὸς τὴν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ναυτιλίαν χρησίμων· — ὅλας τὰς θαλασσίους ἀποστολὰς· — πᾶσαν ἀγορὰν, ἢ πώλησιν ἀρμένων, ἑξαρτίων, καὶ ζωοτροφῶν· — πᾶσαν ναύλωσιν· — πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὅλα τὰ περὶ ἀσφαλειῶν συναλλάγματα, καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ναυτικὴν ἐμπορίαν· — ὅλας τὰς περὶ μισθώσεως τοῦ πληρώματος

ρωνίας καὶ συμβάσεις· — ὅλας τὰς πρὸς ὑπηρεσίαν ἐμ-
κῶν πλοίων μισθώσεις ναυτικῶν.

· Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ὡσαύτως περὶ πάσης ἀγωγῆς
μένης ἐναντίον ἐμπορικῶν ἐπιστατῶν, ὑπαλλήλων, ἢ ὑπη-
δῶν, ἐνεκα τῶν συναλλαγῶν τοῦ ἐμπορίου, ὑπὸ τὸν ὅποιον
ἐλθοῦσι.

· Κρίνουν τελευταῖον, — α'. περὶ τῆς παρακαταθήκης τοῦ
ρολογισμοῦ καὶ τῶν βιβλίων τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων,
περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἐνόρκου θεβαιώσεως τῶν δανείων·
'· περὶ τῶν ἀνακοπῶν τῶν κατὰ τοῦ συμβιβασμοῦ, τοῦ γε-
νοῦ μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν, ὅταν
πιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος στηρίζονται εἰς πράξεις,
ῤησείας, αἱ ὁποῖαι κατὰ νόμον ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιό-
ε τῶν ἐμποροδικείων· εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ τοι-
ε ἀνακοπαὶ ὑπάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια· διὸ καὶ
α κατὰ τοῦ μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος συμβιβασμοῦ ἀνακο-
πρέπει νὰ φανερόνῃ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος,
ὡς εἶναι ἀχυρος· — γ'. περὶ τῆς δικαστικῆς ἐπικυρώσεως
μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ γενο-
ης συνθήκης· — δ'. περὶ τῆς παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος
μένης κτηματικῆς παραχωρήσεως, καθόσον κατὰ τὰ ἄρθρα
1, 691 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀνάγεται εἰς τὰ ἐμπορο-
τα.

ι. Ὅταν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικοῦ νό-
αὶ συναλλαγματικαὶ δὲν λογίζονται εἰμὴ ἁπλᾶ ὑποσχετι-
ἢ ὅταν τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν φέρουν οὐδενὸς
όρου ὑπογραφῆν, οὐδ' ἀφορῶσιν ἐργασίας ἐμπορικὰς,
λυδιστικὰς, τραπεζιτικὰς, ἢ μεσιτικὰς, τὸ ἐμποροδικεῖον
ὥστε νὰ παραπέμψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστή-
ον, ἐὰν ὁ ἐναγόμενος τὸ ζητήσῃ.

7. Ἐὰν αἱ συναλλαγματικαὶ αὗται α), ἢ τὰ εἰς διαταγὴν

α) Διωρθώθη κατὰ τὴν ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1837 δημοσίωσιν
καὶ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας τῆς ἐπικρατείας.

αἱ κατὰ ἰδιοκτημόνων, γεωργῶν, ἀμπελουργῶν ὁ
πωλήσεως τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν προϊόν-
ον κατ' ἐμπορίων περὶ πληρωμῆς προϊόντων γῆς, ἢ πε-
ρί ἀγορασμένων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν. — Τὰ
ὁμοίως, τὰ παρ' ἐμπορίων ὑπογεγραμμένα, θεωροῦνται
τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν γενόμενα, ἐὰν ἄλλη τις αἰτία
ῥητῶς ἐκπεφρασμένη εἰς αὐτά.

9. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ἀνεκκλήτως α), —
τῶν αἰτήσεων, ὅσαι κατὰ τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπερβα-
σὺν τῶν ὀκτακοσίων δραχμῶν. — β'. περὶ πάση
τήσεως, γενομένης παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσί-
αν γενομένων, ὁσάκις οἱ διάδικοι, μεταχειριζόμενοι τὰ
δικαιώματα, ἤθελαν δηλοποιήσῃ, ὅτι ἐπιθυμοῦν
δριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

10. Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν
τῆς κυβερνήσεως λαμβάνει δὲ κῦρος ἀπὸ τὴν ἡμε-
ρομηνίαν αὐτοῦ.

11. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης
ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

ΝΟΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐμπορίων.

1. Ἐμποροὶ εἶναι ὅσοι μετέρχονται πράξεις ἐμπορικὰς κα-
ριον 1) ἐπάγγελμα ἔχουν τὴν ἐμπορίαν α). Πολ. 17, 4.
22, 7. 371. 718. 720 ε. 873.

1) Γαλλ. σύνθεσις

2. Πᾶς ἀνήλικος χειράφρετος τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου γένους,
ὡν ἡλικίαν δεκαοκτὼ ἐτῶν συμπληρωμένων, ἂν θέλῃ νὰ με-
χειρισθῇ τὸ ὅποιον ὁ πολιτικὸς νόμος (ἄρθρον 487) δίδει εἰς
ὁν δικαίωμα τοῦ ἐμπορεύεσθαι, δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ τὰς
ἐμπορικὰς ἐργασίας, μήτε νὰ λογισθῇ ἐνήλικος ὡς πρὸς τὰς
ἐμπορίας τὰς παρ' αὐτοῦ γινομένας δι' ἐπιχειρήσεις ἐμπορι-
ας. — Α'. ἂν δὲν ἔλαβη προηγουμένως τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ
πατρὸς, ἢ, ἐν περιπτώσει θανάτου, νομίμου ἀπαγορεύσεως, ἢ
ουσίας τούτου, παρὰ τῆς μητρὸς, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοῦ πατρὸς
τῆς μητρὸς, παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, δυνάμει δια-
τάγματος ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου. —
ἂν περιττόν τὸ ἐγγράφον τῆς ἀδείας δὲν ἐκαταστιχῶθῃ
ἐτοιχοκολλήθῃ εἰς τὸ τῶν ἐμποροδικῶν δικαστήριον τοῦ τό-
που, ἐνθα ὁ ἀνήλικος θέλει νὰ καταστήσῃ τὴν κατοικίαν του. Ἐ-
6. 63. 114. Πολ. 650. 657. 999, 1. 1003, 1, 3. Α. 4 ε.

1) Ὁρα ἄρθρ. 40, 6'. τοῦ περὶ Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας Ν.

(ΤΟΜ. Α').

γραφον ἐθελούσῃ· πρῶτον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ γραμματέως. — Τούτο τὸ, εἴθ' εὐρήσῃ, πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἀναγγελίας, καὶ νὰ ᾖναι ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως. Πολ. 414.

γ'. Ἀποφάσεις περὶ διανομῆς.

1091. Ἀπορηνχμένου τοῦ δικαστηρίου περὶ διανομῆς, διορίζονται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, κατὰ τὸ ἄρθρον 292, πραγματογνώμονες, καὶ εἰς εἰσηγητής. — Οἱ πραγματογνώμονες πρέπει νὰ ἐκτιμήσουν τὰ διανεμητέα πράγματα, ἐὰν τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰσέτι, συγχρόνως νὰ δώσουν τὴν γνώμην των περὶ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἐρικοῦ τῆς διανομῆς τῶν ὑπαρχόντων ἀκινήτων καὶ ἄλλων πραγμάτων, καὶ νὰ κάμουν προτάσεις περὶ τῶν γενησομένων μερίδων καὶ κλήρων. — Ἡ γνωμοδότησις αὕτη κατατίθεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 299 διατεταγμένα.

δ'. Διανομή.

4. Ἐν γένει.

1092. Πᾶς συγχληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ αὐτοῦσιον τὸ ἐκ τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων μέρος του. — Ἐὰν τοῦτο, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν πραγματογνώμων, δὲν ᾖναι δυνατόν, διατάττει τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τὴν πώλησιν τῶν ἀδικαιρέτων πραγμάτων, καὶ διορίζει πρὸς τοῦτο συμβολαιογράφον τινά. Ὁ. 466.

2. Προηγούμενος πλειστηριασμός.

1093. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 891 κ. ἐπ. 918, 935, καὶ 965 κ. ἐπ. διατεταγμένα, μὲ τὴν μόνην διαφορὰν ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἀκινήτων κατὰ τὸ ἄρθρον 969 ἀριθ. 1 διατεταγμένου ἀντιγράφου τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως, καταχωρίζεται ἐν τῇ δηλοποιήσει ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 957 ὠρισμένη περιγραφή καὶ ἐκτίμησις. — Ἐκτὸς τούτου, πρέπει νὰ γίνεταί ἐν πάσῃ δηλοποιήσει μνεῖα τῆς τάξεως καὶ τῆς κατοικίας τῶν συγχληρονόμων ἢ συνιδιοκτητῶν. Πολ. 1077.

1094. Περὶ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 898 ὠρισμένα.

3. Πραγματική διανομή.

1095. Προκειμένης τῆς διανομῆς κινητῶν ἢ ἀκινήτων, καὶ ὑκριτῶν ὄντων τῶν δικαιωμάτων ὅλων τῶν διαδίκων, ἐὰν οἱ πραγματοποιώμενες ἔκχμαν τὰς μερίδας καὶ τοὺς κλήρους, κατέθεσαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 τὴν γνωμοδότησίν των, καὶ αὕτη πεκυρώθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ, ξάγονται οἱ κληροὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰσηγητοῦ· πᾶς συγκληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης λαμβάνει τὴν διακατοχὴν τοῦ λαχόντος αὐτῷ μέρους, δίδονται εἰς αὐτὸν τὰ εἰς τοῦτο ἀναγόμενα ἰκαδιόγραφα, καὶ συντάσσεται περὶ τοῦ ὅλου ἔκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Πολ. 641.

1096. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μὴ ὁρισμένην περίπτωσιν (ἄφου κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 δοθῇ ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματοποιωμένων, καὶ, ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092-1094, πωληθῇ ἡ κοινὴ ἢ κληρονομικὴ περιουσία), διορίζει πρὸς διάλυσιν τῆς ομάδος τινὰ, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092-1094, τὸν αὐτὸν, εἰ δυνατόν, συμβολαιογράφον, ὅστις ἐφρόντισε περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

1097. Ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διωρισμένου συμβολαιογράφου ὀφείλουν οἱ διάδικοι, κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὁρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, νὰ ἀποδώσουν ἀμοιβαίως λόγον, καὶ νὰ προσδιορίσουν πᾶν ὅ,τι ἰδίως ἐπὶ κληρονομιῶν πρέπει νὰ ἐπαναφέρῃ 1), πᾶν ὅ,τι ἀνήκει νὰ δοθῇ προηγουμένως εἰς αὐτὸν, καὶ ὅ,τι πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἕκαστον, πρὸς ἀπάρτισιν τῆς μερίδος του κτλ. — Περὶ τούτων πάντων συντάττει ὁ συμβολαιογράφος ἔκθεσιν, καταχωρίζει ἐν αὐτῇ καὶ τὰς παράτηρήσεις καὶ τὰς ἀντιβρῆσεις τῶν διαδίκων, καὶ παραπέμπει τοὺς διαδίκους εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ὅπου γίνεται περὶ τῶν τοιούτων ἐρίδων συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ὡς ἐν συνοπτικαῖς δίκαις. Πολ. 618.

1) Γ. συνεισινεχθῇ

1098. Ἐὰν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισμένα,

ἡ κατάστασις τῆς διανεμητέας δμάδος ἡσφαλίσθη διὰ τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ ἐγένετο ἀπόφασις περὶ τῶν φιλονεικιῶν, αἵτινες τυχὸν προέκυψαν, γίνονται αἱ μερίδες καὶ οἱ κληροὶ διὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 διωρισμένων πραγματοποιωμένων. — Ὁ πραγματογνώμων δίδει ἔγγραφον τὴν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γενησομένων μερίδων γνώμην του, καὶ τὴν καταθέτει κατὰ τὸ ἄρθρον 299.

1099. Ἐὰν αἱ τυχὸν προκύπτουσαι φιλονεικίαι ἀποφασισθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 1097, καὶ ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη γνωμοδότησις τοῦ πραγματογνώμονος ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἐξάγονται οἱ κληροὶ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1095 διγεγραμμένα, ἐγχειρίζεται εἰς ἕκαστον διάδικον τὸ λαχὸν αὐτῷ μέρος, καὶ συντάσσεται ἔκθεσις περὶ πάντων. Πολ. 641.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

1100. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως. Ὅλοι αἱ μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας μηκέτι ὥριμαί δίκαι θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὥρισμένα. — Ὅσα τῶν προνομοθετημένων, προδιατεταγμένων, καὶ προειθισμένων ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀκυροῦνται α).

1101. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 (14) Ἀπριλίου 1834.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος. ΜΑΟΥΡΕΡ. ΕΙΔΕΚ. Οἱ Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Πρόεδρος. Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ. Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ. ΛΕΣΟΥΤΡΟΣ.

α) Ὡς τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 312 Ὁ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Παροκτηρήσαντες ὅτι ἡ μὲν συζήτησις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, τοῦ διὰ τῶν ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου (10 Φεβρουαρίου) καὶ 15 (27) Φεβρουαρίου Ἡμετέρων ἀποφάσεων εἰς τὴν Νομοσυμβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ὑποβληθέντος, δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι παρὰ τὴν μεγάλην Ἡμῶν ἐπιθυμίαν, αἱ δὲ ὑπάρχουσαι δύο μεταφράσεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἤδη ἐμπορικοῦ τῆς Γαλλίας νόμου δὲν ἔχουσι τὸ περὶ τοὺς νόμους ἀπαιτούμενον ἀκριβές, καὶ σαφές, καὶ ἐπίσημον, καὶ θέλοντες νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς πιστοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπειάς τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων — Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ βουλευτικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάξαμεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἡ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ γραμματεῖᾳ τῆς δικαιοσύνης γεγεμένη, παρὰ δὲ ἐπιτροπῆς, ἐπίτηδες συστηθείσης, ἐπεξεργασθεῖσα, καὶ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθεῖσα μετάφρασις τῶν τριῶν πρώτων βιβλίων τοῦ ἐν τῷ βασιλείῳ Ἡμῶν ἰσχύοντος ἐμπορικοῦ νόμου τῆς Γαλλίας, θέλει τυπωθῆ ἄνευ ἀναβολῆς, καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἐπίσημον κείμενον νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἤδη προπαρασκευασθέντος ἐμπορικοῦ νόμου. — Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων θέλει ἐκδοθῆ ἀνυπερθέτως ἰδιαίτερος νόμος.

2. Ὁ παρὼν νόμος θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ συγχρόνως θέλει δημοσιευθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ παρ' Ἡμῶν ἐγκριθέντος Ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

3. Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεὺς διατάσσεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις θέλει ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 19 Ἀπριλίου (1 Μαΐου) 1835.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

Ν Ο Μ Ο Σ

ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΟΔΙΚΕΙΩΝ.

Ο Θ Ω Ν κ.λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμ-
ματίως, ἀκούσxn-τες τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου,
ἀπερασίσταμεν νὰ δικτάξωμεν, καὶ δικτάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουσι — α'. πᾶσιν διαφορὰν
ἀπορῶσιν τὰς μεταξὺ ἐμπόρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις
καὶ συναλλαγάς· — β'. πᾶσιν μεταξὺ ὁποιονδήποτε διαφορὰν,
ἀπορῶσιν πράξεις ἐμπορικάς.

2. Ὁ νόμος θεωρεῖ πράξεις ἐμπορικάς τὰς ἀγοράς προϊόν-
των γῆς ἢ τέχνης, τὰς ὁποίας ἤθελε κάμῃ τις, εἴτε διὰ νὰ
μεταπωλῇ ταῦτα ἀκατέργαστα, ὥς τὰ ἡγόρασεν, ἢ κατεργ-
γασμένα καὶ μεταποιημένα εἰς χειροτεχνήματα, εἴτε ἐπὶ σκο-
πῷ νὰ μισθώσῃ ἀπλῶς τὴν χρῆσιν αὐτῶν· — πᾶσαν ἐπιχείρη-
σιν χειροτεχνιῶν, παραγγελίας, ἢ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ
δι' ὕδατος· — πᾶσαν ἐπιχείρησιν προμηθείας, πρακτορίας,
πλειστηριάσεως, καὶ δημοσίων θεαμάτων· — ὅλας τὰς κολλυ-
βιστικάς, τραπεζιτικάς, καὶ μεσιτικάς ἐργασίας· — ὅλας τὰς
ἐργασίας τῶν δημοσίων τραπεζῶν· — ὅλας τὰς μεταξὺ ἐμπό-
ρων καὶ τραπεζιτῶν ὑποχρεώσεις· — τὰς συναλλαγματικάς, καὶ
τὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀποστολάς χρημάτων, ὁποιοιδήποτε
καὶ ἂν ᾖναι οἱ συναλλαττόμενοι.

3. Ὁ νόμος θεωρεῖ ἐπίσης πράξεις ἐμπορικάς, — πᾶσαν
ἐπιχείρησιν κατασκευῆς, καὶ πᾶσαν ἀγορὰν, πώλησιν, ἢ με-
ταπώλησιν πλοίων πρὸς τὴν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ναυ-
τιλίαν χρησίμων· — ὅλας τὰς θαλασσίους ἀποστολάς· —
πᾶσαν ἀγορὰν, ἢ πώλησιν ἀρμένων, ξαρτίων, καὶ ζωοτροφῶν·
— πᾶσαν ναύλωσιν· — πᾶν ναυτικὸν δάνειον, διὰ τὰ περὶ
ἀσφαλείων συναλλάγματα, καὶ ὅσα ἄλλα ἀφορῶσι τὴν ναυτι-
κὴν ἐμπορίαν· — ὅλας τὰς περὶ μισθώσεως τοῦ πτηνῶματος

συμφωνίας καὶ συμβάσεις· — ὅλας τὰς πρὸς ὑπηρεσίαν ἐμπορικῶν πλοίων μισθώσεις ναυτικῶν.

4. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ὡσαύτως περὶ πάσης ἀγωγῆς γενομένης ἐναντίον ἐμπορικῶν ἐπιστατῶν, ὑπαλλήλων, ἢ ὑπηρετῶν, ἔνεκα τῶν συναλλαγῶν τοῦ ἐμπορίου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον διατελοῦσι.

5. Κρίνουν τελευταῖον, — α'. περὶ τῆς παρακαταθήκης τοῦ τε ἰσολογισμοῦ καὶ τῶν βιβλίων τῶν πτωχεύσαντων ἐμπόρων, καὶ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἐνόρκου θεβαιώσεως τῶν δανείων· — β'. περὶ τῶν ἀνακοπῶν τῶν κατὰ τοῦ συμβιβασμοῦ, τοῦ γενομένου μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν, ὅταν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος στηρίζονται εἰς πράξεις, ἢ ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ νόμον ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικείων· εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν αἱ τοιαῦται ἀνακοπαὶ ὑπάγονται εἰς τὰ πολιτικά δικαστήρια· διὸ καὶ πᾶσα κατὰ τοῦ μετὰ τοῦ πτωχεύσαντος συμβιβασμοῦ ἀνακοπή πρέπει νὰ φανερόνῃ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀνακόπτοντος, ἄλλως εἶναι ἄκυρος· — γ'. περὶ τῆς δικαστικῆς ἐπικυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ γενομένης συνθήκης· — δ'. περὶ τῆς παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένης κτηματικῆς παραχωρήσεως, καθόσον κατὰ τὰ ἄρθρα 690, 691 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀνάγεται εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα.

6. Ὅταν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐμπορικοῦ νόμου αἱ συναλλαγματικαὶ δὲν λογίζονται εἰμὴ ἅπλᾳ ὑποσχετικά, ἢ ὅταν τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια δὲν φέρουν οὐδενὸς ἐμπορίου ὑπογραφὴν, οὐδ' ἀφορῶσιν ἐργασίας ἐμπορικὰς, κολλυβιστικάς, τραπεζιτικάς, ἢ μεσιτικάς, τὸ ἐμποροδικεῖον χρεωστεῖ νὰ παραπέμψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον, ἐὰν δ' ἐναγόμενος τὸ ζητήσῃ.

7. Ἐὰν αἱ συναλλαγματικαὶ αὗται α), ἢ τὰ εἰς διαταγὴν

α) Διωρθώθη κατὰ τὴν ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1917 δημοσίαν πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας τῆς ἐπικρατείας.

512 ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΔ. ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΩΔ.

γραμμάτια φέρουν ενταυτῷ ὑπογραφὰς ἐμπόρων καὶ μὴ ἐμπόρων, τὸ ἐμποροδικεῖον κρίνει περὶ αὐτῶν· δὲν δύνανται ὅμως νὰ διατάξῃ τὴν φυλάκισιν τῶν μὴ ἐμπόρων, εἰμὴ δσάκις ἔθελον εἶσθαι μέτοχοι πράξεων ἐμπορικῶν, κολλυβιστικῶν, τραπεζικῶν, ἢ μεσιτικῶν.

8. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐμποροδικεῖων αἱ κατὰ ἰδιοκτημόνων, γεωργῶν, ἀμπελουργῶν ἀγωγαὶ περὶ πωλήσεως τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων αὐτῶν προϊόντων· οὐδὲ αἱ κατ' ἐμπόρων περὶ πληρωμῆς προϊόντων γῆς, ἢ πραγματεῶν, ἀγορασμένων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν. — Τὰ γραμμάτια ὅμοις, τὰ πρ' ἐμπόρων ὑπογεγραμμένα, θεωροῦνται ὡς ἔνεκεν τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν γεγόμενα, ἐὰν ἄλλη τις αἰτία δὲν ὑπάρχῃ βητικῶς ἐκπεφρασμένη εἰς αὐτά.

9. Τὰ ἐμποροδικεῖα κρίνουν ἀνεκκλήτως α), — α. περὶ ὧν τῶν αἰτήσεων, ὅσαι κατὰ τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν ὀκτακοσίων δραχμῶν· — β'. περὶ πάσης ἄλλης αἰτήσεως, γενομένης παρὰ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των ὑπαγομένων, ὅσας οἱ διάδικοι, μεταχειριζόμενοι τὰ ὅποια ἔχουν δικαιώματα, ἤθελαν δηλοποιήσῃ, ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ κριθῶσιν δριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.

10. Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως· λαμβάνει δὲ κῦρος ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεώς του.

11. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 (14) Μαΐου 1835.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,

Ἡ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ.

α) Ὡς τὸ Δ. 1 Φεβρουαρίου 1838 ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 490 Πολ.

ΝΟΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ. ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ. ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐμπορῶν.

1. Ἐμποροὶ εἶναι ὅσοι μετέρχονται πράξεις ἐμπορικὰς καὶ ὑρίον 1) ἐπάγγελμα ἔχουν τὴν ἐμπορίαν α). Πολ. 17, 4. 19. 22, 7. 371. 718. 720 ε. 873.

1) Γαλλ. σύνθηες

2. Πᾶς ἀνήλικος χειράρρετος τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου γένους, ἔχων ἡλικίαν δεκαοκτὼ ἐτῶν συμπληρωμένων, ἂν θέλῃ νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ὁποῖον ὁ πολιτικὸς νόμος (ἄρθρον 487) δίδει εἰς αὐτὸν δικαίωμα τοῦ ἐμπορεύεσθαι, δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας, μήτε νὰ λογισθῇ ἐνήλικος ὡς πρὸς τὰς συμφωνίας τὰς παρ' αὐτοῦ γινομένας δι' ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς, — Α'. ἂν δὲν ἔλαβε προηγουμένως τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἢ, ἐν περιπτώσει θανάτου, νομίμου ἀπαγορεύσεως, ἢ ἀπουσίας τούτου, παρὰ τῆς μητρὸς, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, δυνάμει διασκέμματος ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου. — Β'. ἂν περιπλέον τὸ ἐγγράφον τῆς ἀδείας δὲν ἐκαταστήσῃ καὶ ἐτοιχοκολλήθῃ εἰς τὸ τῶν ἐμποροδικῶν δικαστήριον τοῦ τόπου, ἔνθα ὁ ἀνήλικος θέλει νὰ καταστήσῃ τὴν κατοικίαν του. Ἐ. 3. 6. 63. 114. Πολ. 650. 657. 999, 1. 1003, 1, 3. Α. 4 ε.

α) Ὁρα ἀρθρ. 10, 6'. τοῦ περὶ Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας Ν.

(Τόμ. Α').

12. Τὰ τεκτικῶς συνετεκμημένα ἐμπορικὰ βιβλία δύναται νὰ παραδεχθῇ ὁ δικαστὴς ὡς ἀπόδειξιν εἰς τὰς μεταξὺ ἐμπορίων περὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων διαφοράς. Πολ. 417 ε.

13. Τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα χρεωστοῦν νὰ ἔχουν οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐμπόριον, ἂν ὅτε ἐξυλάρχθησαν αἱ ἀνωτέρω ὁρισθεῖσαι διατυπώσεις, δὲν ἤμπορουν νὰ προσχθῶσιν, οὐδὲ νὰ παρέξωσι πίστιν ἐνώπιον δικαστηρίου ὑπὲρ τῶν ἐχόντων αὐτὰ, μὴ ἀθετουμένων ἐκ τούτου τῶν περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας ὁρισμένων. Ἐ. 587-594.

14. Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐμφάνισιν 1) τῶν βιβλίων καὶ τῶν ἀπογραφῶν, εἰμὴ δσάκις πρόκειται περὶ κληρονομίας, κοινότητος ὑπαρχόντων, διαλύσεως 2) ἐταιρίας, καὶ ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως. Ἐ. 15. 18 ε. 437.

1) Γαλλ. τὴν ἀνακοίνωσιν 2) Γαλλ. διανομῇ.

15. Διαδικαζομένης τινὸς ὑποθέσεως, ὁ δικαστὴς δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ διατάξῃ τὴν ἐμφάνισιν τῶν βιβλίων, διὰ νὰ λάβῃ ἀντίγραφα τῶν ἀφορώντων 1) τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν χωρίων. Ἐ. 42. 44. 46. 409. Πολ. 472.

1) Γαλλ. διὰ νὰ ἐξαχθῶσι τὰ ἀφορῶντα . . . χωρία.

46. Ἐὰν τὰ βιβλία, τῶν ὁποίων ἡ ἐμφάνισις ἐπροσφέρθη, ἐζητήθη, ἢ διετάχθη, εὐρίσκωνται μακρὰν τῆς καθέδρας τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐπιλαβομένου τῆς ὑποθέσεως, οἱ δικασταὶ δύναται νὰ παραγγείλουν εἰς τὸ τοπικὸν δικαστήριον τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ νὰ διατάξουν ἓνα τῶν εἰρηνοδικῶν, νὰ ἐξετάσῃ τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ νὰ κάμῃ ἔγγραφον ἔκθεσιν περὶ τοῦ περιεχομένου, καὶ νὰ τὴν στείλῃ εἰς τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον. Ἐ. 45.

17. Ἐὰν ἐλείνως, τοῦ ὁποίου τὰ βιβλία προβάλλονται ὡς παρεκτικὰ πίσεως, δὲν θέλῃ νὰ τὰ ἐμφανίσῃ, ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐπαγάγῃ ὄρκον εἰς τὸν ἄλλον διάδικον. Πολ. 378 ε. 447, II. N. 266.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἑταιριῶν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν διαφόρων ἑταιριῶν, καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν.

18. Τὸ ἑταιρικὸν συνάλλαγμα κανονίζεται ἀπὸ τὸ πολιτικὸν δίκαιον, ἀπὸ τοὺς ἰδιαιτέρους περὶ ἐμπορίας νόμους, καὶ ἀπὸ τὰς συμφωνίας τῶν συναλλαττομένων. Ἐ. 14. 19 ἐ. 51 ἐ. 438. 458. 531. 586, 4.

19. Ὁ νόμος γνωρίζει τρία εἶδη ἐμπορικῶν ἑταιριῶν· τὴν δμορρύθμον, τὴν ἑτερόρρυθμον, καὶ τὴν ἀνώνυμον. Ἐ. 20 ἐ. 23-28. 29. 37.

20. Ὁμόρρυθμος εἶναι ἡ συσταينوμένη μεταξὺ δύο, ἢ καὶ πολλῶν σκοπὸν ἐχόντων νὰ συνεμπορεύωνται ὑπὸ ἑπωνυμίαν ἑταιρικὴν. Ἐ. 19. 21. 22-24. 39. 42. 43. 44. 438. 458.

21. Μόνα τὰ ὀνόματα τῶν συνεταίρων ἡμποροῦν νὰ συστήσωσι τὴν ἑταιρικὴν ἑπωνυμίαν. Ἐ. 25. 29.

22. Οἱ δμορρύθμοι συνεταῖροι, οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ἐγγραφον, ὑπόκεινται ἀλληλεγγύως εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρίας, ἀν καὶ ὑπογεγραμμένος παρ' ἐνὸς μόνου τῶν συνεταίρων ὑπὸ τὴν ἑταιρικὴν ὅμως ἑπωνυμίαν. Ἐ. 20. 39. 44 ἐ.

23. Ἐτερόρρυθμος ἑταιρία εἶναι ἡ συσταينوμένη μεταξὺ ἐνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀλλήληγγύως ὑπευθύνων 1), καὶ ἐνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀπλῶν χρηματοδοτῶν, οἱ ὁποῖοι ὀνομάζονται ἑτερόρρυθμοι, ἢ καθ' ἑτερόρρυθμίαν συνεταῖροι. — Ἡ ἑταιρία αὕτη διευθύνεται ὑπὸ ἑταιρικὴν ἑπωνυμίαν, φέρουσαν κατ' ἀνάγκην τὸ ὄνομα ἐνὸς, ἢ καὶ πολλῶν ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων συνεταίρων. Ἐ. 17. 24. 28. 38. 39. 42. 43. 44.

1) Γαλλ. ἀλληλεγγύων καὶ ὑπευθύνων

24. Ὅταν ὑπάρχουν πολλοὶ συνεταῖροι ἀλληλέγγυοι, καὶ ὀνομαστὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ἐγ-

γραφον, εἴτε ὅλοι διευθύνουν τὴν ἐταιρίαν, εἴτε εἷς, ἥτινες ἐξ αὐτῶν δι' ὅλους, ἡ ἐταιρία εἶναι συγχρόνως ὁμόρρυθμος ὡς πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἑτερόρρυθμος ὡς πρὸς τοὺς ἀπλῶς χρηματοδοτάς.

25. Τὸ ὄνομα ἑτερόρρυθμου τινὸς συνεταίρου δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν. 'Ε. 21. 29.

26. Ὁ ἑτερόρρυθμος συνεταῖρος δὲν ὑπόκειται εἰς ζημίαν, εἰμὴ καθ' ὅσον αὐταὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, τὰ ὅποια κατέθεσεν, ἢ ὥφειλε νὰ κατὰβῇ εἰς τὴν ἐταιρίαν. 'Ε. 33.

27. Ὁ ἑτερόρρυθμος συνεταῖρος δὲν ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ κάμμιαν πράξιν διαχειρίσεως, ἢ νὰ ἐργασθῇ εἰς ὑποθέσεις τῆς ἐταιρίας οὐδὲ κατ' ἐπιτροπὴν. 'Ε. 23. 28.

28. Ὁ ἑτερόρρυθμος συνεταῖρος, ὁ παραβαίνων τὴν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διαλαμβανομένην ἀπαγόρευσιν, ὑπόκειται ἀλληλεγγῶς μὲ τοὺς ὁμόρρυθμους συνεταίρους εἰς ὅλα τὰ χρῆμα καὶ εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρίας. 'Ε. 23. 26. 27.

29. Ἡ ἀνώνυμος ἐταιρία δὲν λαμβάνει ἐταιρικὸν ὄνομα, οὐδὲ ὀνομάζεται μὲ τὸ ὄνομα συνεταίρου τινός. 'Ε. 21. 25. 30.

30. Αὕτη λαμβάνει τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς. 'Ε. 29.

31. Διοικεῖται ἀπὸ προσωρινούς ἐπιτρόπους, μετακλητοὺς, συνεταίρους ἢ μὴ συνεταίρους, μισθωτοὺς ἢ ἀμίσθους. 'Ε. 32.

32. Οἱ διοικηταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι μόνον περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς δοθείσης εἰς αὐτοὺς ἐντολῆς· δὲν ὑποβάλλονται δέ, ὡς ἐκ τῆς διοικήσεως, εἰς κάμμιαν προσωπικὴν ἢ ἀλληλεγγύον ἐνοχλὴν ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρίας.

33. Οἱ συνεταῖροι δὲν ὑπόκεινται εἰς ζημίαν, εἰμὴ καθ' ὅσον αὐταὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῆς εἰς τὴν ἐταιρίαν μετοχῆς των. 'Ε. 26.

34. Τὸ κεφάλαιον τῆς ἀνώνυμου ἐταιρίας διαίρεται εἰς μερίδια, ἢ εἰς κλάσματα μεριδίου ἰσότημα. 'Ε. 29. 35. 36. 38.

35. Τὰ μερίδια δύναται νὰ κατασταθοῦν δι' ἀνώνυμῶν ἀποδεικτικῶν. — Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ παραχώρησις τῶν μεριδίων γίνεται διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ ἀποδεικτικοῦ. ὙΕ. 34. 36.

36. Ἡ κυριότης τῶν μεριδίων δύναται νὰ κατασταθῇ δι' ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς εταιρίας. — Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ παραχώρησις γίνεται μὲ δημοποιήσιν μεταφορᾶς, ἐγγεγραμμένην εἰς τὰ βιβλία, καὶ ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν παραχωροῦντα, ἢ ἀπὸ τὸν πληρεξούσιόν του. ὙΕ. 34. 35.

37. Ἡ ἀνώνυμος εταιρία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰμὴ διὰ θασιλικῆς ἀδείας καὶ ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ἐγγράφου. Ἡ ἐγκρίσις αὕτη πρέπει νὰ ᾖ κατὰ τὸν τύπον τῶν διοικητικῶν διαταγμάτων. ὙΕ. 45.

38. Τὸ κεφάλαιον τῶν ἑτερορρυθμῶν εταιριῶν δύναται ὡσαύτως νὰ διαιρεθῇ εἰς μερίδια, φυλαττομένων πάντοτε ἀκριβῶς ὅλων τῶν ἄλλων κανόνων τῶν περὶ τοῦ εἶδους τούτου τῶν εταιριῶν. ὙΕ. 23. 34.

39. Αἱ ὁμόρρυθμοι ἢ ἑτερόρρυθμοι εταιρίαι πρέπει νὰ ἀποδεικνύονται δι' ἐγγράφων δημοσίων, ἢ ἰδιογράφων, φυλαττομένων εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 1325 τοῦ πολιτικοῦ νόμου. Πολ. 410. ὙΕ. 20. 23. 41-44.

40. Αἱ ἀνώνυμοι εταιρίαι δὲν δύναται νὰ συσταθοῦν, εἰμὴ διὰ δημοσίων ἐγγράφων. ὙΕ. 29. 37. 45.

41. Κάμμία διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις δὲν ἔμπορεῖ νὰ ᾖ καὶ δεκτὴ κατὰ τοῦ περιεχομένου τῶν καταστατικῶν τῆς εταιρίας ἐγγράφων, ἢ ὑπὲρ ἄλλων ὄρων παρὰ τοὺς εἰς τὰ ἐγγράφα ταῦτα διαλαμβανομένους, οὔτε περὶ τῶν προβαλλομένων λόγων, ὡς λεχθέντων δῆθεν πρὶν γενῇ, ἐνῶ ἐγίνετο, ἢ ἀφοῦ ἐγείνετο τὸ ἐγγραφοῦν, ἂν καὶ ἡ ποσότης, περὶ ἧς πρόκειται λόγος, ᾖ κατωτέρα τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα φράγκων. Πολ. 300. 303. ὙΕ. 39. 40.

42. Ἡ περιληψὶς τῶν καταστατικῶν ἐγγράφων τῶν ὁμορ-

ρύθμων καὶ ἑτεροῤῥύθμων ἑταιριῶν πρέπει νὰ παραδίδεται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἐγγράφου εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου τοῦ νομοῦ, ὅπου εὐρίσκεται τὸ ἐμπορικὸν τῆς ἑταιρίας καταστήμα, διὰ νὰ ἀντιγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον, καὶ τοιχοκολληθὲν νὰ μείνῃ τρεῖς ὁλοκλήρους μῆνας ἐκτεθειμένον εἰς τὸ ἀκροατήριον. — Ἐὰν ἡ ἑταιρία ἔχῃ πολλὰ ἐμπορικὰ καταστήματα εἰς διαφόρους νομούς, ἢ παραδόσεις, ἢ ἀντιγραφῇ, καὶ ἡ τοιχοκολλησις τῆς περιλήψεως θελουνγενῇ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἐκάστου νομοῦ. Ἡ ἀθέτησις τῶν διατυπώσεων τούτων ἐπιφέρει ἀκύρωσιν ὡς πρὸς τοὺς συνεταίρους· οὗτοι ὅμως δὲν δύνανται νὰ προτείνωσι τὴν ἔλλειψιν καμμιᾶς αὐτῶν κατὰ τρίτου τινός. Ἐ. 43. 44. Ὁ. 126,5.

43. Ἡ περιλήψις πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ὀνόματα καὶ παρῶνυμα, τὴν ιδιότητα, καὶ τὴν διαμονὴν τῶν συνεταίρων, ὅχι ὅμως καὶ τῶν μετόχων ἢ ἑτεροῤῥύθμων· τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν τῆς ἑταιρίας, τοὺς συνεταίρους, οἱ ὅποιοι διωρίσθησιν νὰ διευθύνουν, νὰ διοικοῦν, καὶ νὰ ὑπογράφουν ἐπ' ὀνοματι τῆς ἑταιρίας, τὴν ποσότητα τῶν καταβληθέντων ἢ καταβληθισομένων χρημάτων κατὰ μερίδια ἢ καθ' ἑτεροῤῥυθμίαν, τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἑταιρία ἄρχεται, καὶ καθ' ἣν παύει. Ἐ. 39. 41. 44. 46.

44. Ἡ περιλήψις τῶν καταστατικῶν τῆς ἑταιρίας ἐγγράφων ὑπογράφεται, ἂν ᾖναι δημόσια, παρὰ τῶν συμβολαιογράφων, ἂν δὲ ἰδιόγραφα, παρ' ὅλων μὲν τῶν συνεταίρων, ἐὰν ἡ ἑταιρία ᾖναι ὁμόρρυθμος, ὑπὸ μόνων δὲ τῶν ἀλληλεγγύων ἢ τῶν ἐχόντων τὴν διεύθυνσιν τῆς ἑταιρίας συνεταίρων, ἂν ᾖναι ἑτεροῤῥυθμος, εἴτε διαιρεῖται εἰς μερίδια εἴτε μὴ. Ἐ. 20. 23. 43.

45. Τὸ βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ἐπικυροῦν τὰς ἀνωνύμους ἑταιρίας, πρέπει νὰ τοιχοκολλᾶται ὁμοῦ μὲ τὸ καταστατικὸν τῆς ἑταιρίας ἐγγράφον, καὶ νὰ μὲν τὸ τοιχοκολλημένον ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον. Ἐ. 37-42.

46. Ἡ μετὰ τὴν προθεσμίαν ἐξακολούθησις ἑταιρίας τινός πρέπει νὰ ἀποδεικνύεται διὰ δηλώσεως τῶν συνεταίρων. — Ἡ θήλωσις αὕτη, καὶ ὅλα τὰ ἐγγραφα τὰ περὶ διαλύσεως ἑταιρίας

ναγματεῶν ἢ ἀσφαλειῶν μεσίτης, καὶ μεσίτης διερμηνευτῆς καὶ ὁδηγὸς πλοίων. Ἐ. 77.

82. Οἱ μεσιταὶ τῶν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακομίσεων, οἱ ἀπὸ νόμον καταστημένοι, ἔχουν μόνοι, εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶναι ἰωρισμένοι, τὸ δικαίωμα νὰ κάμνουν τὰς περὶ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μεσιτείας· δὲν δύνανται δὲ ποτὲ καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐκκληροῦν ἐνταυτῷ τὰ ἔργα μεσίτου πραγματεῶν ἢ ἀσφαλειῶν, ἢ μεσίτου ὁ δ ἡ γ ο ὕ 1) πλοίων, τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 78, 79, καὶ 80.

1) Γαλλ. ναυλωτοῦ

83. Οἱ πτωχεύσαντες δὲν δύνανται νὰ γίνουν κολλυβισταὶ ἢ μεσιταὶ, ἂν δὲν ἀπεκατεστάθηνσαν. Ἐ. 89. 437. 604 εἰ.

84. Οἱ κολλυβισταὶ 1) χρῆστουν νὰ ἔχουν ἐν εἰδίῳ, φέρον τὰς ὁποίας τὸ ἄρθρον 11 ὁρίζει διατυπώσεις. — Ὁφείλουν νὰ καταγράφουν εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, χωρὶς σβέσματα, παρεισγραφάς, παραπομπάς, καὶ χωρὶς συγκοπὰς ἢ συμβολικὰ γράμματα, ὅλας τὰς συμφωνίας τὰς περὶ πωλήσεων, ἀγορῶν, ἀσφαλειῶν, διαπραγματεύσεων, καὶ ἐν γένει περὶ πάσης πράξεως γενομένης δι' αὐτῶν. Πολ. 408, 3. 416 εἰ. Ἐ. 8 εἰ.

1) Γαλλ. καὶ εἰ μεσιταὶ

85. Κανεὶς κολλυβιστῆς ἢ μεσίτης δὲν δύναται οὐδέποτε καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ κάμῃ ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς ἢ τραπεζικὰς δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμὸν. — Δὲν δύναται νὰ λάβῃ μετοχὴν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὑπὸ τὸ ἰδικόν του ἢ ὑπὸ ξένον ὄνομα, εἰς κάμμιαν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν. — Δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἢ νὰ πληρώσῃ διὰ λογαριασμὸν τῶν παραγγελῶν αὐτοῦ. Ἐ. 73. 86 εἰ. 110 εἰ. Ἀ. 2. 3.

86. Δὲν δύναται νὰ γενῇ ἐγγυητὴς περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ ἀγορᾶς ἢ πωλήσεωςπραγματεύσεων, εἰς τὰς ὁποίας μεσοβαθεῖ. Ἐ. 87.

87. Πᾶσα παράβασις τῶν προηγουμένων δύο ἄρθρων ἐπιφέρει καθαιρέσιν καὶ χρηματικὴν ποινὴν, ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τοῦ

πολιτικῆς δικονομίας ὀριζομένης διατυπώσεις· ἐν ἑλλείψει τούτου, οἱ δανεισταὶ εἶναι πάντοτε δεκτοὶ νὰ προτείνωσι τὴν ἀνακοπὴν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμφέροντά των, καὶ νὰ ἀνακρίσῃσι πᾶσαν ἐκκαθάρισιν, γενομένην δυνάμει τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Ὁ. 126, 5. 202. Πολ. 235 ε. 677. 680.

67. Παντὸς γαιμικοῦ συναλλάγματος μεταξὺ συζύγων, δ εἰς τῶν ὁποίων ἤθελεν εἶσθαι ἔμπορος, θέλει κοινοποιεῖσθαι περίληψις, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας του εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 872 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὠρισμένα γραφεῖα καὶ συνέδρια, διὰ νὰ ἐκτίθεται εἰς τὸ κινάκιον συμφώνως μὲ τὸ αὐτὸ ἄρθρον. Ἡ περίληψις αὕτη θέλει διαλαμβάνει, ἂν οἱ δύο σύζυγοι ἔχουν κοινὰ ἢ χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ ἂν ἐσυμφώνησαν προίκειον διοίκησιν. Ἐ. 68 ε. 126, 5. 292. Πολ. 677. 680.

68. Ὁ συμβολαιογράφος, παρὰ τοῦ ὁποίου ἤθελε γενῇ τὸ γαιμικὸν συνάλλαγμα, χρεωστῇ νὰ κάμῃ τὴν παρὰ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου διατασσομένην κοινοποίησιν, ἄλλως τιμωρεῖται μὲ ἑκατὸν φράγκων πρόστιμον, καὶ περιπλέον καθαιρεῖται, καὶ γίνεται ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς δανειστάς, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ παράβλεψις ἐγένει κατὰ δολίαν συνεννόησιν. Ὁ. 202.

69. Πᾶς σύζυγος ὅστις, ἔχων χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ συνεζευγμένος ὦν ὑπὸ προίκειον διοίκησιν, θέλει μετὰ τὸν γάμον νὰ μετέρχεται τὴν ἐμπορίαν, χρεωστῇ νὰ κάμῃ παρομοίαν κοινοποίησιν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀρχίσῃ τὴν ἐμπορίαν του· ἄλλως, ἂν συμβῇ πτώχευσις, τιμωρεῖται ὡς δόλιος χρεωκόπος. Ἐ. 437. 593.

70. Ἡ αὕτη κοινοποίησις θέλει γενῇ, καὶ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποιναῖς, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, παρ' ὧν τῶν συζύγων, ὅσοι, ἔχοντες χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ συνεζευγμένοι ὄντες ὑπὸ προίκειον διοίκησιν, ἤθελοι μετέρχεσθαι τὸ ἔργον τοῦ ἐμπορίου, καθ' ἣν στιγμὴν δημοσιευθῇ ὁ νόμος οὗτος. Ἐ. 1. 67. 69.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ χρηματιστηρίων, κολλυβιστῶν, καὶ μεσιτῶν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ χρηματιστηρίων.

71. Χρηματιστήριον εἶναι ἡ κατ' ἄδειαν τοῦ Βασιλέως γινομένη συνάθροισις τῶν ἐμπόρων, πλοιάρχων, κολλυβιστῶν, καὶ μεσιτῶν. 'Ε. 72 ε. 585, 2. 607. 613.

72. Ἡ ἔκθεσις τῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον γινομένων διαπραγματεύσεων καὶ συναλλαγῶν προσδιορίζει τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς, τῶν πραγματειῶν, τῶν ἀσφαλειῶν, τῶν ναύλων, τῶν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος ἀγωγίων, τῶν δημοσίων καὶ ἄλλων γραμματίων, τὰ ὅποια ἤθελον εἶσθαι δεκτικὰ τιμῆσεως. Π. Ν. 407. 585.

73. Αἱ διάφοροι αὗται τιμαὶ ἀποδεικνύονται παρὰ τῶν κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν, κατὰ τοὺς παρὰ τῶν γενικῶν ἢ μερικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων ὠρισμένους τύπους. 'Ε. 74 ε.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν.

74. Ὁ νόμος γνωρίζει ὡς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μεσολαβοῦντας πράκτορας τοὺς κολλυβιστὰς καὶ τοὺς μεσίτας. 'Ε. 74 ε. 75 ε. 'Α. 2. 3. Π. Ν. 231.

75. Κολλυβισταὶ καὶ μεσίται ὑπάρχουν εἰς ὅλας τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει χρηματιστήριον· διορίζονται δὲ παρὰ τοῦ Βασιλέως. 'Ε. 72.

76. Οἱ νομίμως καταστημένοι κολλυβισταὶ ἔχουν μόνοι τὸ δικαίωμα νὰ μεσολαβοῦν εἰς τὰς διαπραγματεύσεις τῶν δημοσίων καὶ ἄλλων γραμματίων δεκτικῶν τιμῆσεως· νὰ πραγματεύωνται διὰ λογαριασμὸν ἄλλου συναλλαγματικὰς ἢ γραμμάτια, καὶ πᾶν ἄλλο ἐμπορευτέον ἔγγραφον, καὶ νὰ ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν των.—Οἱ κολλυβισταὶ δύνανται συνάμα μετὰ τῶν μεσιτῶν νὰ κάμνουν διαπραγματεύσεις καὶ μεσιτείας περὶ

πωλήσεως ἢ ἀγορᾶς μεταλλικῶν ὑλῶν· ἔχουν δὲ μόνοι αὐτοὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποδεικνύουν τὰς τιμὰς των. Ἐ. 73. 78. 81. 109. 181. 186.

77. Οἱ μεσίται διαιροῦνται εἰς — μεσίτας ἀσφαλειῶν, — μεσίταςπραγματειῶν, — μεσίτας διερμηνευτὰς καὶ ὁ δ ἡ γ ο ὐ ς 1) πλοίων, — μεσίτας μετακομίσεων διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος. Ἐ. 73. 78. 79. 80. 96 ἔ. 332.

1) Γαλλ. ναυλωτὰς

78. Οἱ πραγματειῶν μεσίται, οἱ νομίμως καταστημένοι, ἔχουν μόνοι τὸ δικαίωμα νὰ κάμνουν τὰς περὶ πραγματειῶν μεσιτείας, καὶ νὰ ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν των· μετέρχονται δὲ συνάμα μετὰ τῶν κολλυβιστῶν τὴν περὶ μεταλλικῶν ὑλῶν μεσιτείαν. Ἐ. 76. 109.

79. Οἱ ἀσφαλειῶν μεσίται συνάμα μετὰ τῶν συμβολαιογράφων συντάσσουν τὰ περὶ ἀσφαλειῶν συμβόλαια ἢ τὰ ἀσφαλιστικά, μαρτυροῦν τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν διὰ τῆς ὑπογραφῆς των, καὶ ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν τῶν ἀσφαλίστρων δι' ὅλας τὰς διὰ θαλάσσης ἢ ποταμῶν πορείας. Ἐ. 72. 77. 81. 332 ἔ.

80. Οἱ διερμηνευταὶ καὶ ὁ δ ἡ γ ο ὐ 1) τῶν πλοίων μεσίται κάμνουν τὰς περὶ ναυλώσεως μεσιτείας· ἔχουν προσέτι μόνοι τὸ δικαίωμα, ὡσάκισ συμπέσῃ διαφορᾷ, καὶ εἰσαχθῇ εἰς τὰ δικαστήρια, νὰ μεταφράζουν δηλοποιήσεις, ναυλωτικά, φορτωτικά, παντοδαπὰ συμβόλαια, καὶ πᾶν ἄλλο ἐμπορικὸν ἔγγραφον, τοῦ ὁποίου ἢ μεταφράσις ἤθελεν εἶσθαι ἀνγκαία, καὶ τελευταῖον νὰ ἀποδεικνύουν τὴν τιμὴν τοῦ ναύλου. — Εἰς τὰς ἐμπορικὰς διαφορὰς, καὶ καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τελωνείων, θέλουν χρησιμεύει μόνοι ὡς διερμηνευταὶ εἰς ὅλους τοὺς ξένους, οἷον πλοιάρχους, ἐμπόρους, εἰς τὰ πληρώματα τῶν πλοίων, καὶ εἰς πάντα ἄλλον ναυτικόν. Ἐ. 490 ἔ.

1) Γαλλ. ναυλωταὶ

81. Ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος δύναται, ἂν τὸ ἔγγραφον τοῦ διορισμοῦ του τὸ ἐπιτρέπη, νὰ ᾖ καὶ συγχρόνως κολλυβιστὴς καὶ

πραγματειῶν ἢ ἀσφαλειῶν μεσίτης, καὶ μεσίτης διερμηνευτῆς καὶ δηγῶς πλοίων. 'Ε. 77.

82. Οἱ μεσίται τῶν διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακομίσεων, οἱ κατὰ νόμον καταστημένοι, ἔχουν μόνοι, εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶναι διωρισμένοι, τὸ δικαίωμα νὰ κάμνουν τὰς περὶ μετακομίσεως διὰ γῆς ἢ δι' ὕδατος μεσιτείας· δὲν δύνανται δὲ ποτὲ καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐκκληροῦν ἐνταυτῷ τὰ ἔργα μεσίτου πραγματειῶν ἢ ἀσφαλειῶν, ἢ μεσίτου ὁ δ η γ ο ὕ 1) πλοίων, τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 78, 79, καὶ 80.

1) Γαλλ. ναυλωτεῦ

83. Οἱ πτωχεύσαντες δὲν δύνανται νὰ γίνουν κολλυβισταὶ ἢ μεσίται, ἂν δὲν ἀπεκατεστάθωσαν. 'Ε. 89. 437. 604 εἰ.

84. Οἱ κολλυβισταὶ 1) χρωστοῦν νὰ ἔχουν ἐν εἰδίῳ, φέρον τὰς ὁποίας τὸ ἄρθρον II ὁρίζει διατυπώσεις. — Ὅφειλουν νὰ καταγράφουν εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, χωρὶς σβέσματα, παρειαγραφάς, παραπομπάς, καὶ χωρὶς συγκοπὰς ἢ συμβολικὰ γράμματα, ὅλας τὰς συμφωνίας τὰς περὶ πωλήσεων, ἀγορῶν, ἀσφαλειῶν, διαπραγματεύσεων, καὶ ἐν γένει περὶ πάσης πράξεως γενομένης δι' αὐτῶν. Πολ. 408, 3. 416 εἰ. 'Ε. 8 εἰ.

1) Γαλλ. καὶ εἰ μεσίται

85. Κάνεις κολλυβιστῆς ἢ μεσίτης δὲν δύναται οὐδέποτε καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ κάμῃ ἐπιχειρήσεις ἐμπορικὰς ἢ τραπεζιτικὰς δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμόν. — Δὲν δύναται νὰ λάβῃ μετοχὴν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ὑπὸ τὸ ἰδικόν του ἢ ὑπὸ ξένον ὄνομα, εἰς κάμμιαν ἐμπορικὴν ἐπιχείρησιν. — Δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἢ νὰ πληρώσῃ διὰ λογαριασμόν τῶν παραγγελίων αὐτοῦ. 'Ε. 73. 86 εἰ. 110 εἰ. 'Α. 2. 3.

86. Δὲν δύναται νὰ γενῇ ἐγγυητῆς περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ ἀγορᾶς ἢ πωλήσεωςπραγματεύσεων, εἰς τὰς ὁποίας μεσολαβεῖ. 'Ε. 87.

87. Πᾶσα παράβασις τῶν προηγουμένων δύο ἀρθρῶν ἐπιφέρει καθάρσειν καὶ χρηματικὴν ποινὴν, ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τὸ

πλημμελειοδικεῖον, καὶ μὴ ὑπερβαίνουσιν τὰ τριετήσια εἰσπραγ-
ματὰ τοῦτο δὲ δὲν ἀρτίζει τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως εἰς
τοὺς ἔχοντας ἀγωγὴν. Ἐ. 88. Πον. 302 ἔ. Πολ. 849 ἔ.

88. Πᾶς κολλυσιτῆς ἢ μεσίτης, καθήρτημένος δυνάμει τοῦ προη-
γουμένου ἀρθροῦ, δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ πλέον τὸ ἔργον του.

89. Πᾶς κολλυσιτῆς ἢ μεσίτης πτωχεύσας, καταδικάζεται
ὡς χρεωκόπος. Ἐ. 83. 437. 584.

90. Δι' ἰδιαιτέρων διοικητικῶν διαταγμάτων θέλει κληρονομή-
σῃ ὅτι ἀνάγεται εἰς τὴν διαπραγματεύσιν καὶ τὴν ἀρ' ἐνὸς εἰς
ἄλλου κυριότητα μεταβιβάσιν τῶν ἐθνικῶν γραμματίων. Ἐ. 72.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ παραγγελιοδόγων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ παραγγελιοδόγων ἐν γένει.

91. Παραγγελιοδόχος εἶναι ὅστις ἐνεργεῖ ὑπὸ τὸ ἰδικόν του
ἢ ὑπὸ ἐπιτηρικὸν ὄνομα πρὸς λογαριασμὸν ἐνός τινος παραγγε-
λέως. Ἐ. 18. 92 ἔ. 96 ἔ. 403 ἔ. 285. 575. 576. Π. Ν.
391, 4. Πολ. 695 ἔ.

92. Τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ παραγγελιοδό-
γου, ὅστις ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι παραγγελέως τινός, προσδιορί-
ζονται παρὰ τοῦ πολιτικοῦ νόμου, βιβλ. Γ'. τίτλ. ΙΓ'.

93. Πᾶς παραγγελιοδόχος, ὅστις ἔκαμε προκαταβολὰς περὶ
πραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς αὐτὸν ἐστάλησαν ἀπὸ ἄλλην πό-
λιν διὰ νὰ πωληθοῦν εἰς λογαριασμὸν παραγγελέως τινός, ἔχει,
πρὸς ἀπολήψιν τῶν προκαταβολῶν του, τόκων, καὶ ἐξόδων,
προνόμιον ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν πραγματειῶν, ἂν εὑρίσκωνται
εἰς τὴν διάθεσίν του, εἰς τὰς ἀποθήκας του, ἢ εἰς δημόσιον
ἀποδοχεῖον, ἢ ἂν, πρὶν εἰσεῖτι φθάσῃσι, δύναται νὰ ἀποδείξῃ
διὰ φορτωτικῆς ἢ ἀγωγιαστηρίου ἐγγράφου, τὴν πρὸς αὐτὸν
γενομένην ἀποστολὴν των. Πολ. 940. 941, 7. Ἐ. 94. 95.
100. 102. 106. 222. 308. 576.

94. Ἄν αἱ πραγματεῖαι ἐπωλήθησιν καὶ παραδοῦναι πρὸς λογαριασμὸν τοῦ παραγγελέως, ὁ παραγγελιοδόχος ἀπολαμβάνει ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως τὸ κεφάλαιον τῶν προκαταβολῶν του, τὰ ἔξοδα, καὶ τοὺς τόκους, κατὰ προτίμησιν τῶν ἄλλων δανειστῶν τοῦ παραγγελέως. Ἐ. 93. Πολ. 940. 941.

95. Κάνει δάνειον, κάμμία προκαταβολή, ἡ πληρωμή, γενομένη ἕνεκα πραγματειῶν παρακατατεθειμένων, ἡ παραδεδομένων παρ' ἀνθρώπου, διαμένοντος εἰς τὸν αὐτὸν ὅπου καὶ ὁ παραγγελιοδόχος τόπον, δὲν παρέχει προνόμιον εἰς τὸν παραγγελιοδόχον, ἡ θεματοφύλακα, ἂν δὲν συμμορφωθῇ μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου, βιβλ. Γ'. τίτλ. ΙΖ'. περὶ δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ α). Ἐ. 93. 94.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν παραγγελιοδόχων τῶν ἀναδεχομένων διὰ γῆς
ἡ δι' ὕδατος μετακόμισιν.

96. Ὁ παραγγελιοδόχος, ὅστις ἀναδέχεται τὴν διὰ γῆς ἡ δι' ὕδατος μετακόμισιν, χρεωστῇ νὰ καταγράψῃ εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του τὸ εἶδος καὶ τὴν ποσότητα 1) τῶν πραγματειῶν, προσέτι δὲ καὶ τὴν ἀξίαν των, ἂν γενῇ περὶ τούτου αἵτησις. Ἐ. 8 ε. Πολ. 408. 416 ε.

1) Γαλλ. τὴν δόλωση τοῦ εἶδους καὶ τῆς ποσότητος

97. Εἶναι ἐγγυητής, ὅτι αἱ πραγματεῖαι θέλουν φθάσει ἐν τὸς τῆς εἰς τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον ὠρισμένης προθεσμίας, ἐκτὸς ἂν νομίμως ἀποδείξῃ, ὅτι ἐμποδίσθῃ ἐξ ἀκαταμαχῆτος δυνάμεως. Ἐ. 99. 101. 102. 104.

98. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης ἀβαρίας, ἡ φθορᾶς τῶν πραγματειῶν καὶ πρὸς πρὸς, ἂν εἰς τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον δὲν συνωμολογήθῃ τὸ ἐναντίον, ἡ ἂν δὲν ὑπῆρξεν ἀκαταμαχῆτος δύναμις. Ἐ. 97. 98. 101-103. 108.

α) Ὁρα Τόμ. Β'. τὸν περὶ ἐνεχύρου Ν.
(Τόμ. Α'.)

99. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν πράξεων τοῦ μεσολαβοῦντος παραγγελιοδόχου, πρὸς τὸν ὅποιον διευθύνει τὰς πραγματείας. 'Ε. 97-98.

100. Αἱ πραγματεῖαι, ἀφοῦ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ πωλητοῦ, ἢ τοῦ ἀποστολέως, περιοδεύουν 1), ἂν δὲν συνερωνήθῃ τὸ ἐνκνῖον, ὑπὸ κίνδυνον ἐκείνου, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκουν, φυλαττομένου εἰς αὐτὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου, οἵτινες εἶχον ἀναλάβει τὴν μετακόμισιν. 'Ε. 97 ε. 101-103. 108.

1) Γαλλ. ὀδεύουν

101. Τὸ ἀγωγιαστήριον ἔγγραφον συσταίνει συνάλλαγμα μεταξὺ τοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ ἀγωγιάτου, ἢ μεταξὺ τοῦ ἀποστολέως, τοῦ παραγγελιοδόχου, καὶ τοῦ ἀγωγιάτου. 'Ε. 102. 105.

102. Τὸ ἀγωγιαστήριον πρέπει νὰ ᾔται χρονολογημένον. — Πρέπει νὰ ἐκφράζῃ — τὸ εἶδος καὶ τὸ βάρος, ἢ τὸ πρὸς τῶν πρὸς μετακόμισιν πραγμάτων — τὴν προθεσίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ μετακομιδὴ. — Πρέπει: νὰ ἐκνερόνῃ — τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ παραγγελιοδόχου, διὰ 1) τοῦ ὁποίου ἡ μετακομιδὴ γίνεται, ἂν ὑπάρχῃ. — τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὅποιον αἱ πραγματεῖαι διευθύνονται. — τὸ ὄνομα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ ἀγωγιάτου. — τὴν τιμὴν τοῦ ἀγωγίου. — τὴν ἐνεκα ἀργοπορίας ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν. — Ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἀποστολέως, ἢ παρὰ τοῦ παραγγελιοδόχου. — Φέρει δὲ εἰς τὸ περιθώριον τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων. — Τὸ ἀγωγιαστήριον ἀντιγράφεται παρὰ τοῦ παραγγελιοδόχου εἰς διβλίον ἀριθμημένον καὶ μονογραφεμένον, χωρὶς κενὰ διαστήματα, καὶ κατὰ συνέχειαν. Πολ. 408. 416 ε. 'Ε. 8 ε. 96. 101. 105.

1) Γαλλ. διὰ μισολαβῆτιω;

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ἀγωγιάτου.

103. Ὁ ἀγωγιάτης εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀπωλείας τῶν μετακομιζομένων 1) πραγμάτων, ἐκτὸς ἂν τοῦτο συμβῇ ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως. — Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ πάσης ἀδαρίας, ἐκτὸς ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ ἴδιον τοῦ πράγματος ἐλάττωμα, ἢ ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως. ὙΕ. 94 ἐ. 96 ἐ. 98. 326. Π. Ν. 385. 391. 640.

1) Γαλλ. μετακομιστέων

104. Ἄν ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως ἡ μετακομιδὴ δὲν ἔγινε κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν προεσμίαν, ὁ ἀγωγιάτης δὲν χρεωστεῖ ἀποζημίωσιν ἕνεκα τῆς ἀργοπορίας. ὙΕ. 97.

105. Ἢ παραλαβὴ τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀγωγίου σβύνουν πᾶσαν κατὰ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγὴν. ὙΕ. 101. 102. 108. 406.

106. Ἄν συμβῇ ἀποποίησις ἢ διαφορά ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τῶν μετακομισθέντων πραγμάτων, ἡ κατάστασις αὐτῶν ἐξετάζεται καὶ θεβαιούται ὑπὸ δοκιμασίων, διωρισμένων παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, δυνάμει διατάγματος, γενομένου κάτωθεν τῆς περὶ τούτου ἀναφορᾶς. — Ἐὰ πράγματα ταῦτα δύνανται νὰ παρακατατεθῶσι, νὰ μεσεγγυηθῶσι, καὶ ἐπομένως νὰ μετακομισθῶσι εἰς ὀτμήσιον ἀποδοχέιον. — Δύναται καὶ νὰ πωληθῇ ὑπὲρ τοῦ ἀγωγιάτου μέρος ἰσότημον τοῦ ἀγωγίου. ὙΕ. 93 ἐ. Πολ. 291 ἐ. 891 ἐ.

107. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος τμήματος εἶναι κοιναὶ εἰς τοὺς λεμβάρχους καὶ εἰς τοὺς ἐργολάβους ταχυπόρων καὶ δημοσίων ἑμαξῶν. Π. Ν. 385. 391.

108. Πᾶσα κατὰ τοῦ παραγγελιοδόχου καὶ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγή περὶ ἀπωλείας ἢ ἀδαρίας τῶν πραγματειῶν παραγράφεται, ἐπὶ μὲν τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους γενομένων ἀποστολῶν, μετὰ ἐξ μῆνας, ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς αὐτοῦ, μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ μετακομιδὴ τῶν πραγματειῶν ἔπρεπε

νὰ γενῇ, ἂν πρόκειται περὶ ἀπωλείας. ἢ ἀπ' ἧς ἐγένον τ' ἀπώ-
λειαι ἀπὸ τῶν, ἂν πρόκειται περὶ ἀδικίας· ἐξαιροῦνται αἱ περι-
πτώσεις, καθ' ἃς ἤθελε συμβῆς ἀπίστη, ἢ ἀπιστία. 'Ε. 64. 97.
99. 103. 107. 155. 189. 430 ε.

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως.

109. Ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις ἀποδεικνύεται — διὰ δημο-
σίων ἐγγράφων, — δι' ἰδιογράφων, — διὰ σημειώσεως ἢ λογα-
ριασμοῦ κολληθιστοῦ τινος ἢ μεσίτου, υπογεγραμμένου ἐν ταῖς
παρὰ τῶν συναλλαττομένων, — διὰ τιμολογίου ἀποδεδεγμένου,
— διὰ τῆς ἀλληλογραφίας, — διὰ πῶν διδλίων τῶν συναλλαι-
τομένων, — διὰ μαρτύρων, ὅταν τὸ δικαστήριον ἤθελε κρίνῃ
δικτὴν τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν. Πολ. 398 ε. 407 ε. 408,
3. 412. 416 ε. 'Ε. 8 ε.

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ συναλλαγματικῶν, περὶ τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων,
καὶ περὶ παρχρησῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

§. 4. Περὶ τοῦ τύπου τῆς συναλλαγματικῆς.

110. Ἡ συναλλαγματικὴ ἐκδίδεται εἰς ἓνα τόπον διὰ νὰ ἐκ-
λῇ εἰς ἄλλον. — Πρέπει νὰ ᾖ χρονολογημένη, καὶ νὰ φανε-
ρόνῃ τὴν πληρωτέαν ποσότητα, τὸ ὄνομα τοῦ μέλλοντος νὰ
πληρωσῇ, τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον, καθ' ὃν πρέπει νὰ γενῇ ἡ
πληρωμὴ, τὸ εἰς χρήματα, εἰς παρχρηματίας, διὰ λογαριασμοῦ,
ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον δοθὲν ἀντίτιμον αὐτῆς· γίνε-
ται δὲ εἰς διαταγὴν τρίτου τινός, ἢ τοῦ ἐκδότης αὐτοῦ. — Πρέ-
πει νὰ διελκυσθῇ, ἂν ᾖ πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη κτλ.
α) 'Ε. 412. 118. 187. 189. 147 ε. 129 ε. 'Α. 2. 6. 7.

111. Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ πρὸς ἓνα τινὰ καὶ νὰ πληρωθῇ εἰς τὴν κατοικίαν ἄλλου· δύναται προσέτι νὰ ἐκδοθῇ κατὰ διαταγὴν καὶ εἰς λογαριασμὸν τρίτου τινός. Ἐ. 115.

112. Λογίζεται ἀπλῇ ὑπόσχεσις πᾶσα συναλλαγματικὴ, περιέχουσα ὑποβολὴν ὀνόματος, ιδιότητος, κατοικίας, ἢ τοῦ τόπου, ὅθεν ἐξεδόθη, ἢ ἐνθα πρέπει νὰ πληρωθῇ. Ἐ. 187. 489. Ἀ. 6. II. N. 247.

113. Αἱ συναλλαγματικαὶ, αἱ ὑπογεγραμμέναι παρὰ γυναικῶν ὑπάνδρων ἢ ἀγάμων, μὴ ἐμπορευομένων δημοσίως, δὲν ἰσχύουν ὡς πρὸς αὐτὰς εἰμὴ ὡς ἀπλῇ ὑπόσχεσις. Ἀ. 6. Ἐ. 1. 4. 5. 7. Πολ. 4003, 4.

114. Αἱ παρ' ἀνηλίκων μὴ ἐμπόρων ὑπογεγραμμέναι συναλλαγματικαὶ εἶναι ἄκυροι ὡς πρὸς αὐτοὺς, φυλαττομένων τῶν δικαιωμάτων τῶν συναλλαττομένων, κατὰ τὸ ἄρθρον 1312 τοῦ πολιτικοῦ κώδικος. Ἐ. 2. 3. 6. 63. Πολ. 4003, 3.

§. 2. Περὶ πρόβλεψως.

115. Ἡ πρόβλεψις πρέπει νὰ γίνεται παρὰ τοῦ ἐκδότου, ἢ παρ' ἐκείνου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἡ συναλλαγματικὴ θέλει ἐκδοθῇ· ὁ κατὰ παραγγελίαν ἄλλου ὅμως ἐκδότης μένει πάντοτε προσωπικῶς ὑπεύθυνος μόνον πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους καὶ πρὸς τὸν κομιστήν. Ἐ. 444. 117.

446. Ὑπάρχει πρόβλεψις, ἐὰν, κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκεῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον αὕτη ἐξεδόθη, χρεωστῇ πρὸς τὸν ἐκδότην, ἢ πρὸς ἐκεῖνον, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, ποσότητα τοῦλάχιστον ἴσῃν μὲ τὴν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς. Ἐ. 115. 479.

117. Ἡ ἀποδοχὴ ὑποθέτει τὴν πρόβλεψιν καὶ εἶναι ἀποδείξις ταύτης ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους. — Εἴτε γενῇ ἀποδεκτὴ ἡ συναλλαγματικὴ, εἴτε μὴ, μόνος δ' ἐκδότης χρεωσταῖ, γενομένης ἀρνήσεως, ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἐκεῖνοι, πρὸς τοὺς ὁποίους

αὕτη ἐξεδόθη, εἶχον πρόβλεψιν κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς· εἰ δὲ μὴ, οὐδεὶς ν' ἀσφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τῆς, ἂν καὶ τὸ διαμαρτυρικὸν ἤθελε γενῇ μετὰ τὰς προσδωρισμένους προθεσμίας. 'Ε. 118 ἔ. 468. 470.

§. 3. Περὶ ἀποδογῆς.

448. Ὁ ἐκδότης καὶ οἱ ὀπισθογράφοι συναλλαγματικῆς τινος εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι περὶ τῆς ἀποδογῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν προθεσμίαν πληρωμῆς αὐτῆς. 'Ε. 421 ἔ. 428. 436 ἔ. 440. 443 ἔ.

449. Ἡ ἀνῃσις τῆς ἀποδογῆς ἀποδοικνύεται δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ ἀποδογῇ. 'Ε. 420. 426. 456. 463 ἔ. 473 ἔ. 448.

450. Ἀποῦ γνωστοποιηθῇ τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδογῇ διαμαρτυρικὸν, οἱ ὀπισθογράφοι καὶ ὁ ἐκδότης χρεωστοῦν ἀμοιβαίως νὰ ἀσφαλίσουν δι' ἐγγυήσεως τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς κατὰ τὴν προθεσμίαν αὐτῆς, ἢ νὰ τὴν ἐξοφλήσουν ὁμοῦ μὲ τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τῆς ἐπισυναλλαγῆς. — Ὁ ἐγγυητής τοῦ ἐκδότου, ἡ τοῦ ὀπισθογράφου δὲν εἶναι ἀλληλεγγύως εἰμὴ μ' ἐκείνον μόνον, ἔνεκα τοῦ ὁποίου ἐγγυήθη. 'Ε. 118. 177 ἔ.

451. Ὁ ἀποδεχόμενος τὴν συναλλαγματικὴν ἀναδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὴν πληρώσῃ, καὶ δὲν δύναται ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἀποδογὴν (του Ι), οὐδ' ἂν ὁ ἐκδότης ἤθελε περιπέσῃ πρὸ τῆς ἀποδογῆς εἰς πτώχευσιν, χωρὶς αὐτὸς νὰ τὸ ἠξέωρῃ. 'Ε. 136. 137. 138. 148. 163. 437.

1) Γαλλ. νὰ ζητήσῃ τὴν κατὰ τῆς ἀποδογῆς ἀποκατάστασιν του,

452. Ἡ ἀποδογὴ τῆς συναλλαγματικῆς πρέπει νὰ ᾖναι ὑπογεγραμμένη· δηλοῦται δὲ διὰ τῆς λέξεως δ ε κ τ ῆς. Πρέπει νὰ ᾖναι χρονολογημένη, ἂν ἡ συναλλαγματικὴ ᾖναι πληρωτέα μετὰ μίαν ἢ περισσότεράς ἡμέρας, καὶ μετὰ μῆνα, ἢ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς. Ἐἰς τὴν τελευταίαν ταύ-

την περίπτωσιν ἡ ἀχρονολόγητος ἀποδοχὴ κατασταίνει τὴν συναλλαγματικὴν πληρωτέαν εἰς τὴν ὠρισμένην προθεσμίαν, λογιζομένην ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς.

123. Ἡ ἀποδοχὴ συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἰς ἄλλον τόπον παρ' ἐκεῖνον, ὅπου διατρίβει ὁ ἀποδέκτης, πρέπει νὰ σημειώσῃ τὸν τόπον, ὅπου πρέπει νὰ γενῇ ἡ πληρωμὴ, ἢ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ παρεπόμενα τῆς μὴ ἀποδοχῆς. Ἐ. 143 ἔ. 173 ἔ.

124. Ἡ ἀποδοχὴ δὲν δύναται νὰ γενῇ ὑπὸ συνθήκας· δύνανται ὅμως νὰ περιορισθῇ εἰς μέρος τῆς ἐν τῇ συναλλαγματικῇ διαλαμβανομένης ποσότητος· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ κομιστὴς χρεωστεῖ νὰ διαμαρτυρηθῇ περὶ τοῦ ὑπολοίπου.

125. Ἡ ἀποδοχὴ πρέπει νὰ γίνεται, ἅμα ἐμφανιζομένης τῆς συναλλαγματικῆς, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς εἰκοσιτέσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως. — Ἄν μετὰ τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας δὲν ἀποδοθῇ ἀποδεδεγμένη, ἢ ἀναπόδεκτος, ὁ ἐπισχὼν αὐτὴν εἶναι ὑπεύθυνος ν' ἀποζημιώσῃ τὸν κομιστήν. Πολ. 849 ἔ.

§. 4. Περί τῆς κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχῆς.

126. Γινομένου τοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικοῦ, δύνανται τρίτος τις, παρεμβαίνων ὑπὲρ τοῦ ἐκδότη, ἢ ὑπὲρ τινος τῶν ὀπισθογράφων, ν' ἀποδεχθῇ τὴν συναλλαγματικὴν. —

Ἡ παρέμβασις σημειοῦται εἰς τὸ διαμαρτυρικόν, καὶ υπογράφεται παρὰ τοῦ παρεμβαίνοντος. Ἐ. 118 ἔ. 158 ἔ. 173 ἔ. 187.

127. Ὁ παρεμβαίνων ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ χωρὶς ἀναβολῆς τὴν παρέμβασίν του εἰς ἐκεῖνον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου παρεμβαίνει. Ἐ. 126.

128. Ἄν ἐκεῖνος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξεδόθῃ ἡ συναλλαγματικὴ, δὲ τὴν δεχθῇ, ὁ κομιστὴς αὐτῆς διατηρεῖ πάντα τὰ κατὰ τοῦ ἐκδότη καὶ τῶν ὀπισθογράφων δικαιώματά του, ἂν καὶ ᾔθελον γενῇ ἄλλαι κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχαί. Ἐ. 118. 160 ἔ.

§. 5. Περί τῆς προθεσμίας.

129. Αἱ συναλλαγματικαὶ ἐκδίδονται πληρωταὶ ἐν ὅψει

μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας
 μετὰ ἓνα ἢ καὶ περισσοτέρους μῆνας } ἀπὸ τῆς ὀψευς
 μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας συνηθείας
 μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας
 μετὰ ἓνα ἢ καὶ περισσοτέρους μῆνας } ἀπὸ τῆς χρονολο-
 μετὰ μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας συνηθείας } γίας·
 εἰς ῥητὴν ἢ τακτὴν ἡμέραν· — εἰς πανήγυριν. Ἐ. 122. 130.
 432. 433. 434. 144. 160.

130. Ἢ ἐν ὀφει συναλλαγματικῇ πληρόνεται ἅμα ἐμφα-
 νισύῃ. Ἐ. 129. 160 ε. .

434. Ἢ προθεσμία συναλλαγματικῆς τινος πληρωτέας
 μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας ἡμέρας
 μετὰ ἓνα ἢ περισσοτέρους μῆνας } ἀπὸ τῆς ὀψευς,
 μετὰ μίαν ἢ περισσοτέρας συνηθείας }
 προσδιορίζεται ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποδογῆς, ἢ τοῦ ἐπὶ μὴ
 ἀποδογῇ διαμαρτυρικοῦ. Ἐ. 118. 426. 474.

432. Ἢ συνθήκη εἶναι τριακονθήμερον χρόνου διάστημα,
 λογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς χρονολογίας τῆς συναλλαγ-
 ματικῆς. — Οἱ μῆνες εἶναι ἀπαράλλακτοι, ὡς ἐρίζονται εἰς
 τὸ Γρηγοριανὸν μηνολόγιον. Ἐ. 444 ε.

433. Αἱ εἰς πανηγύρεις πληρωτέαι συναλλαγματικαὶ εἶναι
 ἐμπρόθεσμοι κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν παύει
 ἡ πανήγυρις, ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως, ἂν αὕτη
 δὲν διαρκῇ πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας. Ἐ. 129. 161. 162.

134. Ἄν ἡ προθεσμία ἡμέρα τῆς συναλλαγματικῆς ᾗναι
 κατὰ νόμον ἑορτάσιμος, ἡ πληρωμὴ γίνεται τὴν παραμονήν.
 Ἐ. 464. 462. Ὁ. 125, σζόλ. Πολ. 147.

135. Πᾶσα πρὸς γάριν, ἐξ εὐνοίας, καθ' ἑθός, ἢ κατὰ το-
 πικὴν συνήθειαν ἀναβολὴ τῆς πληρωμῆς τῶν συναλλαγματι-
 κῶν καταργεῖται. Ἐ. 457. 464 ε.

§. 6. Περὶ ὀπισθογραφήσεως.

136. Ἢ κυριότης τῆς συναλλαγματικῆς μεταβαίνει ἀπὸ

ένα εἰς ἄλλον διὰ τῆς ὀπισθογραφήσεως. 'Ε. 437 ε. 440. 459. 487. 284. 343. 583.

137. 'Η ὀπισθογράφησις πρέπει νὰ ᾖ χρονολογημένη, νὰ ἐκφράζη τὴν δοθείσαν ἀξίαν τῆς συναλλαγματικῆς, καὶ νὰ φανερόνῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ὁποίου μετέβη. 'Ε. 440. 438.

138. 'Η ὀπισθογράφησις, ἂν δὲν ἔγινε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθρου, δὲν προξενεῖ μεταφορὰν κυριότητος, ἀλλ' ἔχει ἀπλῶς ἰσχὺν ἐπιτροπικοῦ. 'Ε. 583 ε.

139. Καταδιώκεται ὡς πλαστογράφος ὅστις προχρονολογεῖ τὰς ὀπισθογραφήσεις. II. N. 256.

§. 7. Περὶ τοῦ ἀλληλεγγύου.

140. Ὅλοι οἱ ὑπογράψαντες, παραδεχθέντες, ἢ ὀπισθογραφήσαντες συναλλαγματικὴν τινα, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι πρὸς τὸν κομιστήν. 'Ε. 440. 418. 424. 436. 442. 487.

§. 8. Περὶ τριτεγγύσεως.

141. Ἐκτὸς τῆς ἀποδόλης καὶ τῆς ὀπισθογραφήσεως ὑπάρχει καὶ ἡ τριτεγγύσις, ἀσφαλίζουσα τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς. 'Ε. 418. 440. 442. 487.

142. 'Η ἀσφάλεια αὕτη δίδεται διὰ τρίτου τινὸς, γινομένη ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς αὐτῆς, ἢ δι' ἐγγράφου χωριστοῦ. Ὁ προσφέρων τριτεγγύσιν ὑπόκειται εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς ἐκδότας καὶ ὀπισθογράφους ὑποχρεώσεις, καὶ εἶναι πρὸς τὸν κομιστήν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνος, ἐκτὸς ἂν οἱ συναλλαττόμενοι συνεφώνησαν ἄλλως πως. 'Ε. 440. 446 ε. 470. 474. 480.

§. 9. Περὶ τῆς πληρωμῆς.

143. Αἱ συναλλαγματικαὶ πρέπει νὰ πληρόνωνται μὲ νομίσματα τοιαῦτα, ὅποια εἶναι τὰ ἐν αὐταῖς διαλαμβανόμενα. 'Ε. 444. 460. 473 ε. 487.

144. Ὅστις πληρώσῃ συναλλαγματικὴν πρὸ τῆς προθεσμίας, εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τοῦ κύρους τῆς πληρωμῆς. 'Ε. 429 ε. 446. 464.

143. Ὅστις πληρώσῃ συναλλαγματικὴν εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς καὶ χωρὶς τινος ἐνταυτώσεως, θεωρεῖται νομίμως ἀπληρωμένος πάσης εἰδήσεως. Ἐ. 429. 144. 449.

146. Ὁ κομιστής συναλλαγματικῆς τινος δὲν δύναται νὰ εἰσαθῇ εἰς τὸ νὰ διεγῇ πρὸ τῆς προθεσμίας τὴν πληρωμὴν.

147. Ἡ πληρωμὴ δευτέρας, τρίτης, ἢ τετάρτης κατὰ συναλλαγματικῆς ἰσχύει, ὅταν ἡ δευτέρα, τρίτη, τετάρτη κατὰ ἀναγέρῃ, ὅτι ἡ πληρωμὴ ταύτης ἀλυροῖ τὰς λοιπὰς. Ἐ. 440. 448.

148. Ὅστις πληρώσῃ δευτέραν, τρίτην, ἢ τετάρτην συναλλαγματικὴν, χωρὶς ν' ἀναλάβῃ ἐκεῖνην, ἐπὶ τῆς ὑποῤαξ ὑπάρχει ἡ ἀποδοχὴ του, δὲν ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὰς ἀπειρήσεις τοῦ 1, κομιστοῦ τῆς ἀποδοχῆς του. Ἐ. 440. 121. 147.

1) Γαλλ. τρίτου

149. Δὲν συγχωρεῖται ἀντίστασις εἰς τὴν πληρωμὴν, εἰμὴ μόνον ὅταν ἀπολεσθῇ ἡ συναλλαγματικὴ, ἢ ὅταν ὁ κομιστὴς πτωχέυσῃ. Πολ. 920, 3. Ἐ. 145. 450. 437.

150. Ὅταν ἀπολεσθῇ συναλλαγματικὴ ἀναπόδεκτος, ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὅποιον αὕτη ἀνήκει, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ δευτέρας, τρίτης, τετάρτης κατὰ.

151. Ἐὰν ἡ ἀπολεσθεῖσα συναλλαγματικὴ ᾖ τὸν ἤδη ἀποδεδεγμένην, ἢ διὰ δευτέρας, τρίτης, τετάρτης, κατὰ πληρωμῇ δὲν δύναται νὰ γενῇ εἰμὴ διὰ δικαστικοῦ διατάγματος, καὶ ὑπὸ ἐγγράφου. Ἐ. 452. 455.

152. Ἐὰν ὁ ἀπολέσας συναλλαγματικὴν, ἀποδεδεγμένην, ἢ μὴ, δὲν δύναται νὰ ἐμφανίσῃ δευτέραν, τρίτην, τετάρτην, κατὰ, ἢ μπορεῖ νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπολεσθεῖσης συναλλαγματικῆς διὰ δικαστικοῦ διατάγματος, ἀπὸ ἀποδείξεω διὰ τῶν βιβλίων του τὴν ἐπὶ ταύτης κυριότητά του, καὶ δώσῃ ἐγγυητήν. Ἐ. 455.

153. Ὁ κύριος τῆς ἀπολεσθεῖσης συναλλαγματικῆς, ἐὰν, ἀπὸ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν κατὰ τὰ προηγούμενα δύο ἄρθρα, δὲν εἰσκαουσθῇ, δύναται νὰ διατηρήσῃ ὅλα τὰ δικαιώματά του.

δι' ἐγγράφου διαμαρτυρίας. — Ἡ διαμαρτυρία αὕτη πρέπει νὰ γενῇ τὴν ἐπαύριον τῆς προθεσμίας τῆς ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς, καὶ νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἐκδότην καὶ τοὺς ὀπισθογράφους, κατὰ τὰς κατωτέρω διατυπώσεις καὶ προθεσμίας, τὰς περὶ κοινοποιήσεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ. Ἐ. 462 ἐ. 465 ἐ. 473 ἐ.

154. Ὁ κύριος τῆς παραπεσούσης συναλλαγματικῆς χρεωστεῖ, διὰ νὰ λάβῃ τὴν δευτέραν, ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν ἄμεσον αὐτοῦ ὀπισθογράφον, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς τὸν τούτου ὀπισθογράφον, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἀπὸ ὀπισθογράφου πρὸς ὀπισθογράφον μέχρι τοῦ ἐκδότη τοῦ συναλλαγματικῆς· τὰ δὲ ἔξοδα εἶναι εἰς ἔαρος τοῦ κυρίου τῆς παραπεσούσης συναλλαγματικῆς.

155. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ εἰς τὰ ἄρθρα 454 καὶ 452 ἀναφερομένου ἐγγυητοῦ σβύνει μετὰ τρία ἔτη, ἂν εἰς τὸ διάστημα τούτου δὲν ἐγίνεν ἐπὶ δικαστηρίου κάμμία αἴτησις ἢ καταδίωξις. Ἐ. 439.

156. Αἱ ἐν μέρει πληρωμαὶ συναλλαγματικῆς τινος ἐλαφρύνουν τοὺς ἐκδότης καὶ ὀπισθογράφους· ὁ δὲ κομιστὴς χρεωστεῖ νὰ κάμῃ διαμαρτυρικὸν περὶ τοῦ ὑπολοίπου. Ἐ. 458. 463 ἐ. 473 ἐ.

157. Οἱ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ παρατείνουν δι' ἀναβολῆς τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς. Πολ. 497. Ἐ. 435. 464.

§. 10. Περὶ τῆς κατὰ παρέμβασιν πληρωμῆς.

158. Ἡ συναλλαγματικὴ, κατὰ τῆς ὁποίας ἐγινε διαμαρτυρία, δύναται νὰ ἐξοφληθῇ παρὰ παντὸς παρεμβαίνοντος ὑπὲρ τοῦ ἐκδότη τοῦ ὑπὲρ ἑνὸς τῶν ὀπισθογράφων· ἢ παρέμβασις καὶ ἢ πληρωμὴ πρέπει νὰ σημειώνωνται εἰς τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ὑπ' αὐτό. Ἐ. 426. 474.

159. Ὅστις ἐξοφλεῖ συναλλαγματικὴν κατὰ παρέμβασιν,

ὁποιοῦσιν τε καὶ εἰς τὰ δικαιοῦσιν τοῦ κομιστοῦ. καὶ ὑπὸ κατὰ
εἰς τὰ ἄλλα περὶ τῶν ἀπαιτούμενων ἐκτελέσεων καθήκοντα.
— Ἄν ἡ κατὰ παρέμβατον πληρωμὴ ἔσται ὑπὲρ τοῦ ἐκδότη.
δοῦν ὁ ὑποσχετὰς ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης· ἐν ἔσται
ὑπὲρ τῆς τοῦ ὑποσχετὰς, ἀπαλλάσσονται ὁ μετ' αὐτοῦ ὑπο-
σχετὰς. — Ἄν ὑπὲρ τοῦ πληρωμὴ πώδω εἰς τὴν κατὰ πα-
ρέμβατον πληρωμὴ συναλλαγματικῆς τινος, προτιμᾶται ὅπως
ἀπαλλάττει περιστολέως. — Ἄν ἐκδότης, πρὸς τοῦ ὑποῦν εἰ-
γεν ἐκδότη, ἢ ἀρχῆς ἢ συναλλαγματικῆς, καὶ κατὰ τοῦ ὑποῦν
ἔσται τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοῦν δικαιοπρακτικόν, πρὸς αὐτὴν τὴν πλη-
ρωμὴν, προτιμᾶται πάσης εὐθύνης. Ε. 449. 460.

§. 41. Περὶ δικαιοματίων καὶ καθήκοντων τοῦ κομιστοῦ.

160. Ὁ κομιστής συναλλαγματικῆς τινος, ἐκδεδωμένος εἰς
τὴν ἡπειρὸν καὶ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης, καὶ πληρωτέας εἰς
τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας, εἶπε ἐν ὅρει, εἶπε
μετὰ μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας, ἢ μὲνας, ἢ τοσούτους ἀπὸ τῆς
ἡμέρας, δεῖται νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν ἀποδοχὴν ἐν-
τός ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς· ἄλλως, γάνει τὸ δι-
καίωμα τῆς ἀκρωγῆς κατὰ τοῦ ὑποσχετὰς, καὶ κατὰ τοῦ
ἐκδότη αὐτοῦ, αὐτοὺς εἶχε κάμῃ πρόβλεψιν. — Ἡ προθεσμία
εἶναι δικαιοπρακτικὴ ὡς πρὸς τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς διεθετο-
μένας ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἀπὸ τὰ θόρεα πα-
ράλια τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπαρχίας τῆς Γαλ-
λίας· καὶ ἀντιστρόφως ἀπὸ τὴν ἡπειρὸν καὶ τὰς νήσους τῆς
Εὐρώπης εἰς τὰ Γαλλικὰ καταστήματα, τὰ εἰς τοὺς λιμένας
τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὰ θόρεα παράλια τῆς Ἀφρικῆς ὑπάρ-
χοντα. — Ἡ προθεσμία εἶναι ἐνιαύσιος ὡς πρὸς τὰς συναλλαγ-
ματικὰς, τὰς προερχομένας ἀπὸ τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρι-
κῆς μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, συμπεριλαμβανο-
μένου καὶ αὐτοῦ. — Εἶναι ὡσαύτως ἐνιαύσιος ὡς πρὸς τὰς
συναλλαγματικὰς, τὰς σταλλομένας ἀπὸ τὴν ἡπειρὸν καὶ τὰς
νήσους τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπαρχίας

τῆς Γαλλίας, καὶ ἀντιστρόφως ἀπὸ τὴν ἡπειρον. καὶ τὰς νή-
 σους τῆς Εὐρώπης εἰς τὰς ἐπαρχίας ἢ καταστήματα τῆς Γαλ-
 λίας, τὰ εἰς τὰ δυτικὰ περάλια τῆς Ἀφρικῆς, καὶ εἰς τὴν
 ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν. — Ἡ προθε-
 σμία εἶναι διετής διὰ τὰς συναλλαγματικὰς, τὰς στελλομένας
 ἀπὸ τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν
 εἰς τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Γαλλικὰς ἐπαρχίας, καὶ ἀντιστρόφως
 ἀπὸ τὴν ἡπειρον καὶ τὰς νήσους τῆς Εὐρώπης εἰς τὰς ἐπαρ-
 χίας ἢ καταστήματα τῆς Γαλλίας, τὰ εἰς τὴν ἡπειρον καὶ τὰς
 νήσους τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. — Ἐκπίπτουν ὡσαύτως τοῦ
 δικαιοῦματος τῆς πληρωμῆς οἱ φέροντες συναλλαγματικὴν ἐν
 ὄψει, ἢ μετὰ μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας, μῆνας, ἢ συνηθείας ἀπὸ
 τῆς ὄψεως, ἐκδεδομένην εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς ἐπαρχίας ἢ κατα-
 στήματα τῆς Γαλλίας, καὶ πληρωτέαν εἰς ξένους τόπους, ἂν
 δὲν ζητήσουν τὴν πληρωμὴν ἢ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς ἐντὸς τῶν
 προθεσμιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνωτέρω ὁρίσθησαν δι' ἐκάστην ἀπό-
 στασιν. — Αἱ ἀνωτέρω ὀκταμηνιαῖαι, ἐνιαύσιοι, καὶ διετεῖς προ-
 θεσμίαι διπλασιάζονται ἐν καίρῳ θαλασσοῦ πολέμου. — Αἱ
 ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐλάπτουν τὰς ἐναντίας συνομολογίας, αἱ
 ὁποῖαι ἤθελον γενῆ μετὰ τοῦ λήπτου, τοῦ ἐκδότη, καὶ αὐτῶν
 ἀκόμη τῶν ὀπισθογράφων. Πολ. 541. Ἐ, 118 ἐ. 125. 126.
 143. 166. 187.

161. Ὁ κομιστὴς τῆς συναλλαγματικῆς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ
 τὴν πληρωμὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς προθεσμίας. Ἐ. 429. 433.

162. Ἡ ἄρνησις τῆς πληρωμῆς πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ τὴν
 ἐπαύριον τῆς προθεσμίας δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται
 διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ. — Ἄν ἡ ἡμέρα αὕτη ᾖ κατὰ
 νόμον ἑορτάσιμος, τὸ διαμαρτυρικὸν γίνεται τὴν ἐπιοῦσαν.
 Ἐ. 433 ἐ. 473 ἐ. 484 ἐ. Πολ. 147.

163. Οὔτε τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικὸν, οὔτε ὁ θάνα-
 τος ἢ ἡ πτώχευσις ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ συναλλαγματικὴ
 εἶναι ἐκδεδομένη, δύνανται νὰ ἐλευθερώσουν τὸν κομιστὴν ἀπὸ
 τὴν ὀποχρέωσιν τοῦ νὰ κάμῃ τὸ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικόν.

—¹ Ἄν ὁ ἀποδεχθεὶς τὴν συναλλαγματικὴν πτωχεύσῃ, πρὸ τῆς προθεσμίας, ὁ κομιστὴς δύναται νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ νὰ κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του. ὙΕ. 449. 456. 473 ἔ. 448.

164. Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγενε διαμαρτυρία ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, δύναται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν περὶ ἐξασφάλισέως ἢ ἀτομικῶς κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ ἐκάστου τῶν ὀπισθογράφων, ἢ συνάμα κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ τοῦ ἐκδότου. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ἕκαστος τῶν ὀπισθογράφων κατὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ ὀπισθογράφων καὶ κατὰ τοῦ ἐκδότου. ὙΕ. 440 ἔ. 453. 465. 472.

165. Ἐὰν ὁ κομιστὴς κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του κατὰ μόνου τοῦ παραχωρητοῦ αὐτοῦ, γρῶνται νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ διαμαρτυρικόν, καὶ, μὴ πληρωθεὶς, νὰ τὸν καλέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἂν ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του δὲν ἀπέχῃ πλέον τῶν πέντε μυριαμέτρων. — Ἄν ἡ κατοικία τοῦ παραχωρητοῦ ἀπέχῃ ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου ἡ συναλλαγματικὴ ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ, πλέον τῶν πέντε μυριαμέτρων, διὰ τὸ περισσεῦον τοῦτο προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μία ἡμέρα καθ' ἑκάστην ἀπόστασιν δύο ἡμισυ μυριαμέτρων. ὙΕ. 464 ἔ. 471 ἔ.

166. Ὑἂν κατὰ συναλλαγματικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκδίδονται εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ νὰ πληρωθῶν εἰς τὴν ἐκτὸς τῆς Γαλλικῆς ἡπείρου Εὐρώπην, γενῇ διαμαρτυρικόν, οἱ ἐκδότες καὶ οἱ ὀπισθογράφοι, οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν Γαλλίαν, καταδιώκονται ἐντὸς τῶν ἑξῆς προθεσμιῶν. — ἐντὸς δύο μηνῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τὴν Κόρσικαν, τὴν Ἑλβαν, τὴν Καπραίαν, τὴν Ἀγγλίαν, καὶ τὰς ὑμέρους μετὰ τὴν Γαλλίαν ἐπικρατείας. — ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ὡς πρὸς τὰς εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρώπης πληρωτέας. — ἐντὸς ἑξ μηνῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὰ βόρεια παράλια τῆς Ἀφρικῆς. — ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς, μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰς

Δυτικὰς Ἰνδίας· — ἐντὸς δύο ἐτῶν ὡς πρὸς τὰς πληρωτέας· εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας. — Αἱ προθεσμίαι αὗται θέλουν φυλάττεσθαι κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ὡς πρὸς τὰς ἐνδεχομένας ἀγωγὰς κατὰ τῶν ἐκδοτῶν καὶ ὀπισθογράφων, τῶν κατοικούντων εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης κειμένας Γαλλικὰς ἐπαρχίας. Αἱ ἀνωτέρω ἐξημηνιαῖαι, ἐνιαύσιοι, καὶ διετεῖς προθεσμίαι διπλασιάζονται ἐν καιρῷ θαλασσίου πολέμου. Ἐ. 464. 467 ἔ. 471 ἔ.

167. Ἐὰν ὁ κομιστὴς ἐνάγῃ συνάμα τοὺς τε ὀπισθογράφους καὶ τὸν ἐκδότην, ἔχει ὡς πρὸς ἓνα ἕκαστον αὐτῶν τὰς εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα διαληφθεῖσας προθεσμίας. — Ἐκαστος τῶν ὀπισθογράφων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κινήσῃ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν κατὰ μέρος ἢ συνάμα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν. — Ἡ προθεσμία ὡς πρὸς τοὺτούς ἄρχεται τὴν ἐπιούσαν τῆς χρονολογίας, τὴν ὁποῖαν φέρει ἢ πρὸς αὐτοὺς κλησίς τοῦ δικατηρίου. Ἐ. 465 ἔ. 468.

168. Ἀφ' οὗ παρέλθουσιν αἱ ἀνωτέρω ὀρισθεῖσαι προθεσμίαι πρὸς ἐμφάνισιν τῆς ἐν ὄψει συναλλαγματικῆς, ἢ τῆς εἰς μίαν ἢ πλείονας ἡμέρας, ἢ μῆνας, ἢ συνηθείας ἀπὸ τῆς ὄψεως, πρὸς σύνταξιν τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ, πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγῆς, ὁ κομιστὴς τῆς συναλλαγματικῆς χάνει πᾶν δικαίωμα κατὰ τῶν ὀπισθογράφων. Ἐ. 460 ἔ. 471.

169. Οἱ ὀπισθογράφοι δὲν δύνανται ὡσαύτως νὰ κινήσουν καμμίαν περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγὴν κατὰ τῶν παραχωρητῶν αὐτῶν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει. Ἐ. 460 ἔ. Πολ. 564.

170. Χάνουν ὡσαύτως ὅ,τε κομιστὴς καὶ οἱ ὀπισθογράφοι πᾶν δικαίωμα κατὰ τοῦ ἐκδότου, ἂν οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι ὑπῆρχε πρόβλεψις κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς συναλλαγματικῆς. — Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ὁ κομιστὴς δὲν δύναται νὰ ἐνάγῃ εἰμὴ μόνον ἐκείνον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ συναλλαγματικὴ εἶχεν ἐκδοθῇ. Ἐ. 445. 460 ἔ. 471.

171. Αἱ κατὰ τοῦ κομιστοῦ συνέπειαι τῆς εἰς τὰ προηγούμενα

μενα τρία ἄρθρα ἐριζομένης ἐκπτώσεως παύουν, ἂν ὁ ἐκδότης ἢ τις τῶν ὑποσφραγίστων, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν περὶ τοῦ διμαρτυρικοῦ, τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ διμαρτυρικοῦ, ἢ τῆς εἰς τὸ δικαστήριον κλήσεως ὠρισμένων προθεσμιῶν, ἔλατθε διὰ λογαριασμοῦ, συμψηφισμοῦ, ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλως, τὰ πρὸς πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς προσδιορισμένα χρήματα, ὃ δὲ κομιστὴς ἀναλαμβάνει τὰ κατὰ τῶν εἰρημένων δικαιώματά του. Ἐ. 468 ε.

172. Ἐκτὸς τῶν ὁρισθεῶν διατυπώσεων περὶ τῆς πρὸς ἐγγυτήσιν ἀγωγῆς, ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς τινος, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγεινε διμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, δύναται δι' ἀδείας τοῦ δικαστοῦ νὰ μεσεγγυήσῃ λόγῳ ἐξασφαλίσεως τὰ κινήττα πράγματα τοῦ ἐκδότη, τῶν ἀποδεκτῶν, καὶ τῶν ὑποσφραγίστων. Πολ. 4034. 4035. Ἐ. 464 ε.

§. 42. Περὶ τοῦ διμαρτυρικοῦ.

173. Τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ μὴ πληρωμῇ διμαρτυρικὸν γίνεται παρὰ δύο συμβολαιογράφων, ἢ παρ' ἐνὸς συμβολαιογράφου καὶ δύο μαρτύρων, ἢ παρ' ἐνὸς κλητῆρος καὶ δύο μαρτύρων. — Τὸ διμαρτυρικὸν πρέπει νὰ γενῇ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἐκείνου, ὅστις ὤφειλε νὰ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν, ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας του, ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἐκείνων, οἵτινες σημειοῦνται εἰς τὴν συναλλαγματικὴν διὰ νὰ πληρώσουν χρείας καλούσης, εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας ἐκείνου, ὅστις ἀνεδέχθη τὴν πληρωμὴν διὰ παρεμβάσεως· ὅλα δὲ ταῦτα δι' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου. — Ὅταν ἡ ὀφλυσίς τῆς κατοικίας ᾔνῃ πλαστή, γίνεται πρὸ τοῦ διμαρτυρικοῦ ἐρευνητικὸν ἔγγραφο. Ἐ. 419. 462 ε. 475. 184. 187. 489. 448.

174. Τὸ διμαρτυρικὸν πρέπει νὰ περιέχῃ κατὰ λέξιν ἀντιγεγραμμένην τὴν συναλλαγματικὴν, τὴν ἀποδοχὴν, τὰς ὑποσφραγίσεις, καὶ τὰς ἐκεῖ σημειωμένους συστάσεις, τὴν περὶ ρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς κλήσιν· — καὶ νὰ φανερώσῃ,

— ἂν ᾖται παρὼν, ἢ ἀπὼν, ὁ ὀφείλων νὰ πληρώσῃ· — τὰ αἰτία τῆς ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς, καὶ ἂν δὲν ἡδύνατο, ἢ δὲν ἠθέλησε νὰ υπογράψῃ τὴν ἀποδοχὴν.

175. Κἀνὲν ἄλλο ἔγγραφον τοῦ κομιστοῦ τῆς συναλλαγματικῆς δὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν τοῦ διαμαρτυριοῦ, ἐκτὸς τῆς εἰς τὰ ἄρθρα 150 καὶ ἐφεξῆς ἀναφερομένης περιστάσεως ὡς πρὸς τὰς παραπεσούσας συναλλαγματικές.

176. Οἱ συμβολαιογράφοι καὶ οἱ κλητῆρες ὀφείλουν νὰ δίδουν ἀντίγραφον ἀκριβές τῶν διαμαρτυριῶν, καὶ νὰ τὰ καταχωρίζουν ὁλόκληρα καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν εἰς ἐπὶ τούτου ἐββλόν, ἡριθμημένον, μονογραφημένον, καὶ συντεταγμένον κατὰ τοὺς ὀρισμένους περὶ τῶν εὑρετηρίων τύπους· ἄλλως, καθαιροῦνται, καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῶν ἐξόδων, ζημιῶν, καὶ τόκων τῶν ἐχόντων δικαίωμα. Ὁ. 192. 193. 200. 203.

§. 13. Περὶ ἐπισυναλλαγῆς.

177. Ἡ ἐπισυναλλαγή ἐκτελεῖται δι' ἐπισυναλλαγματικῆς. Ἐ. 180. 187.

178. Ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ εἶναι νέα συναλλαγματικὴ, δυνάμει τῆς ὁποίας ὁ κομιστὴς λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐκδότη, ἢ παρ' ἑνὸς τῶν ὀπισθογράφων τὸ κεφάλαιον τῆς συναλλαγματικῆς, κατὰ τῆς ὁποίας ἔγεινε διαμαρτυρία, τὰ ἐξοδά του, καὶ τὴν ὁποίαν πληρώνει τιμὴν τῆς νέας συναλλαγῆς. Ἐ. 110.

179. Ἡ ἐπισυναλλαγή κανονίζεται, ὡς πρὸς μὲν τὸν ἐκδότην ἐκ τῆς τιμῆς τῆς συναλλαγῆς τῆς ἐκ τοῦ τόπου, ἐνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ, πρὸς τὸν τόπον, ὅθεν ἐξεδόθη· ὡς πρὸς τοὺς ὀπισθογράφους δέ, ἐκ τῆς τιμῆς τῆς συναλλαγῆς τῆς ἐκ τοῦ τόπου, ἐνθα ἡ συναλλαγματικὴ ἀπεστάλη, ἢ ἐπραγματεύθη παρ' αὐτῶν, πρὸς τὸν τόπον, ὅπου ἡ πληρωμὴ ἐκτελεῖται. Ἐ. 71 ἐ. 136 ἐ. 181.

180. Ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ συνοδεύεται μὲ λογαριασμὸν ἐπιστροφῆς. Ἐ. 178. 181.

(ΤΟΜ. Α΄.)

181. Ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ κεφάλαιον τῆς συναλλαγματικῆς, καθ' ἣς ἐγένεον ἡ διαμαρτυρίαι. — Τὰ ἐξόδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ, καὶ ἄλλα νόμιμα ἐξόδα, οἷον τὰ τραπεζητικὰ δικαιώματα, τὰ μεσιτικὰ, τὰ τῆς σημάσεως, καὶ τὰ τῶν ἐπιστολῶν κόμιστρα. — Πρέπει νὰ φανερόνῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ συναλλαγματικὴ 1) ἐξεδόθη, καὶ τὴν τιμὴν τῆς συμφωνηθείσης συναλλαγῆς. — Πρέπει νὰ ᾔνῃ ἐπικυρωμένος παρ' ἐνὸς κολλυθιστοῦ· ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει κολλυθιστής, ἐπικυροῦται παρὰ δύο ἐμπόρων. — Πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὸν ἡ συναλλαγματικὴ, ἢ τὸ κατ' αὐτῆς διαμαρτυρικόν, ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ. — Ὅταν ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἀποτείνεται πρὸς τινα τῶν ὀπισθογράφων, ἐπισυνάπτεται προσέτι πιστοποιητικόν, ἀποδεικνύον τὴν τιμὴν τῆς συναλλαγῆς τῆς ἀπὸ τοῦ τόπου, ὅπου ἡ συναλλαγματικὴ ἦτον πληρωτέα, πρὸς τὸν τόπον ὅθεν ἐξεδόθη. Ἐ. 72 ε.

1) Γαλλ. ἐπισυναλλαγματικὴ

182. Δὲν συγχωρεῖται νὰ γενοῦν πολλοὶ ἐπιστροφῆς λογαριασμοὶ ἕνεκα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς συναλλαγματικῆς. — Ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμὸς οὗτος διέρχεται ἐξοφλούμενος ἀπὸ ὀπισθογράφου εἰς ὀπισθογράφου διαδοχικῶς, καὶ ἐξοφλεῖται ὀριστικῶς παρὰ τοῦ ἐκδότου. Ἐ. 478. 482. 426.

183. Δὲν ἡμποροῦν νὰ συσσωρευθοῦν πολλαὶ ἐπισυναλλαγματαί. Καθεὶς τῶν ὀπισθογράφων δὲν ὑπόκειται, εἰμὴ εἰς τὴν πληρωμὴν μιᾶς μόνης, καθὼς καὶ ὁ ἐκδότης.

184. Ὁ τόκος τῶν κεφαλαίων τῆς συναλλαγματικῆς, κατὰ τῆς ὁποίας ἐγένεε διαμαρτυρίαι ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ. Ἐ. 462. 473. 185. 187.

185. Ὁ τόκος τῶν ἐξόδων τοῦ διαμαρτυρικοῦ, τῆς ἐπισυναλλαγῆς, καὶ ἄλλων νομίμων ἐξόδων, δὲν λογίζεται, εἰμὴ ἀφ' ἣς ἡμετέρας κινήθῃ ἡ ἀγωγή εἰς τὸ δικαστήριον.

186. Δὲν χρεωστεῖται πληρωμῇ ἐπισυναλλαγῆς, ἐὰν ὁ ἐπιστροφῆς λογαριασμὸς δὲν συνοδεύεται μὲ τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 184

διαλαμβανόμενα πιστοποιητικά κολλυβιστῶν, ἢ ἐμπόρων. Ἐ.
484.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου.

187. Ὅλαι αἱ περὶ συναλλαγματικῶν διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι — τὴν προθεσμίαν, — τὴν ὀπισθογράφησιν, — τὸ ἀλληλέγγυον, — τὴν τριτεγγύησιν, — τὴν πληρωμὴν, — τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν, — τὴν διαμαρτυρίαν, — τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ κοιμιστοῦ, — τὴν ἐπισυναλλαγὴν, ἢ τοῦς τόκους, — ἐφαρμόζονται εἰς τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια, φυλαττομένων ἀκεραίων τῶν εἰς τὰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας προβλέπουν τὰ ἄρθρα 636, 637, καὶ 638 ἀναφερομένων διατάξεων. Ἐ. 440. 429. 436. 440 ε. 453. 160 ε. 473 ε. 484. 489. Ἀ. 6 ε.

188. Τὸ εἰς διαταγὴν γραμμάτιον πρέπει νὰ ᾖναι χρονολογημένον. — Πρέπει νὰ φανερώη — τὴν πληρωτέαν ποσότητα, — τὸ νόμα ἐκείνου, εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται, — τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ γενῇ, καὶ — τὸ εἰς χρήματα, πραγματείας, διὰ λογαρισμοῦ, ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον δοθὲν ἀντίτιμον αὐτοῦ. Ἀ. 6 ε.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ παραγραφῆς.

189. Πᾶσα ἀγωγή, ἀφορῶσα συναλλαγματικὰς, ἢ εἰς διαταγὴν γραμμάτια ὑπογεγραμμένα ἀπὸ ἐμπόρους ἢ τραπεζίτας, ἢ ἀναγόμενα εἰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἢ ἔξω τῆς τελευταίας δικαστικῆς καταδιώξεως, ἂν δὲν ἐξεδόθῃ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἢ ἂν τὸ χρέος δὲν ἀνεγνωρίσθῃ δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου. — Μολατῶντα χρεωστοῦν οἱ μὲν νομιζόμενοι ὀφειλέται νὰ ἐσβαίωσούν, ἂν γενῇ περὶ τούτου αἵτησις, ἐνόρκως, ὅτι δὲν ἐφείλουν πλέον τίποτε, αἱ δὲ χῆραι, οἱ κληρονόμοι, καὶ οἱ ἑταῖροι

τις δικαίωμα α'), δι' αὐτοὺς νομίζον, δι' δὲν χρεωστοῦνται πλέον τίποτε. Έ. 420. 455. 487.

α, Γαλλ. εἰ δικαιοδότη

**ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.
ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ.
ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.**

Περὶ πλοίων.

190. Τὰ πλοῖα εἶναι ἐκ τῶν κινητῶν· ὑπόκεινται ὁμοῦς εἰς τὰ χρεῖα τοῦ πωλητοῦ, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς ἐκείνα, ὅσα κατὰ νόμον ἔχουν προνόμιον. Έ. 494. 497. 274. 280. 'Α. 3.

191. Ἐχουν δὲ προνόμιον, καὶ προτιμῶνται ἀλλήλων κατὰ τὴν ὑπόκειν κατέχουν τάξιν τὰ ἐπόμενα χρεῖα· — α. τὰ δικαστικά ἔξοδα, καὶ ὅσα ἄλλα θέλον γενῆ διὰ τὰ ἐνεργηθῇ ἡ πώλησις καὶ ἡ διανομὴ τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων· — β'. τὰ ναυπηγικά, τὰ χωρητικότητος, ἐλλιμενίσεως, καὶ ἀγκυροβολίου τέλη· — γ'. ὁ μισθὸς τοῦ φύλακος, καὶ τὰ πρὸς φύλαξιν τοῦ πλοίου ἔξοδα, ἀπ' ἧς ἡμέρας εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα μέχρι τῆς πωλήσεως αὐτοῦ· — δ'. τὰ ἐνοίκια τῶν ἀποθηκῶν, ὅπου ὑπάρχουν ἐνχποθευμένα τὰ ἄρμενα καὶ τὰ ἐξάρτια· — ε. τὰ ἀπὸ τοῦ τελευταίου διάπλου καὶ τῆς εἰς τὸν λιμένα προσορμίσσεως τοῦ πλοίου, πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ καὶ τῶν ἁρμένων καὶ ἐξαρτίων τοῦ ἔξοδα· — ς'. οἱ μισθοὶ τοῦ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλου πλοιάργου καὶ πληρώματος· — ζ'. τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλου δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου δοθέντα εἰς τὸν πλοίαργον δάνεια, καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς ἀξίας τῶνπραγματειῶν, τὰς ὁποίας θέλε πωλήσῃ ὁ πλοίαρχος δι' ἀνάγκας ὡσαύτως τοῦ πλοίου α). — η. τὰ εἰς τὸν πωλητὴν ἢ εἰς τοὺς προμηθευτὰς καὶ τοὺς ἐργασθέντας εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ πλοίου χρεωστούμενα χρήματα, ἂν τὸ πλοῖον δὲν ἐξέπλευσεν εἰσέτι· καὶ τὰ πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὀφειλόμενα εἰς τοὺς δανειστὰς διὰ προμήθειαν, ἔργασίαν, ἢ ἡμερομίσθια, δι' ἐπισκευήν, τροφὰς, ἐφοπλισμὸν καὶ

α) Ὅρα τὸν Ν. 13 Νοεμβρ. 1851 ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 234 Ε.

ἐξάρτισιν, ἀντὶ τοιοῦτον ἀπέπλευσεν ἤδη· — θ'. τὰ ἐπὶ τοῦ σκάφους, τῶν ἀρμένων, καὶ τῶν ἐξαρτίων, δι' ἐπισκευήν, τροφάς, ἐφοπλισμὸν, καὶ ἐξάρτισιν, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου γενομένηα ναυτικά δάνεια· — ι. τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ σκάφους, τῶν ἀρμένων, τῶν ἐξαρτίων, τοῦ ἐφοπλισματος, καὶ τῆς ἐξαρτίσεως κατὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν χρεωστούμενα ἀσφάλιστρα· — ια. τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν ὀφειλόμενα εἰς τοὺς ναυλωτὰς, ἕνεκα μὴ παραδόσεως τῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβιβάσθαισιν πραγματειῶν, διὰ τὰς ἐξ ἀμελείας τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ πληρώματος γενομένας ἐπὶ τῶν εἰρημένων πραγματειῶν ἀβαρίας. — Οἱ εἰς ἕκαστον τῶν ἀριθμῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου περιεχόμενοι δανεισταὶ θέλουν διανέμει μεταξὺ των τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως χρήματα, χωρὶς τινος πρὸς ἀλλήλους προτιμήσεως, καὶ κατ' ἀναλογίαν, ἂν δὲν ἐξακοῦν πρὸς τελείαν πληρωμήν. 'Ε. 492. 332. 577.

192. Τὸ προνόμιον, τὸ διδόμενον εἰς τὰ χρέη τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ σημειωθέντα, δὲν ἰσχύει, ἂν τὰ χρέη ταῦτα δὲν δικαιολογοῦνται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· — α. τὰ δικαστικά ἐξοδα ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμοῦ ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου· — β'. τὰ χωρητικότητος καὶ ἄλλα δικαιώματα, διὰ νομίμων ἐξοφλητικῶν τῶν εἰσπρακτόρων· — γ'. τὰ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 1, 3, 4, καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 191 σημειούμενα χρέη ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμοῦ ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ πρῶτου τοῦ ἐμποροδικείου· — δ'. οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος, διὰ τοῦ ναυτολογίου, ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ναυτικῆς ἀπογραφῆς γραφείου· — ε. τὰ γινόμενα δάνεια, καὶ ἡ ἐξία τῶν πραγματειῶν, ὅσαι ἤθελον πωληθῇ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου, ἀποδεικνύονται διὰ λογαριασμῶν ἐκδεδομένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου, καὶ εθεδιαμμένων ἀπὸ ἐγγράφους ἐκθέσεις, ὑπογεγραμμένας παρὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἐκ τοῦ πληρώματος, καὶ ἀποδεικνύουσας τὴν ἀνάγκην τῶν δανείων· — ς'. ἡ δι' ἐγγράφου φερόντος εθεδίαν χρονολογίαν πώλησις τοῦ πλοίου, καὶ αἱ πρὸς ἐφοπλισμὸν, ἐξάρτισιν, καὶ τροφάς τοῦ πλοίου προμήθειαι ἀπο-

δεικνύονται διὰ λογαριασµῶν, τιμολογίων, ἢ καταγραφῶν, θεωρηµένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου, ἐκδεδοµένων δὲ παρὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, τῶν ὁποίων ἐν ἀντίγραφον θέλει παρακατατεθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου πρὸ τοῦ ἀπόπλου, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν μετὰ τὸν ἀπόπλου. — ζ'. τὰ ἐπὶ τοῦ σκάφους, τῶν ἀρµένων, τῶν ἐξαρτίων, τοῦ ὀπλισµατος, καὶ τῆς ἐξαρτίσεως πρὸ τοῦ ἀπόπλου γενοµενα ναυτικὰ δάνεια ἀποδεικνύονται διὰ συναλλαγµάτων συμβολαιογραφικῶν ἢ ἰδιογράφων, τῶν ὁποίων τὰ πρωτότυπα ἢ τὰ ἀντίγραφα θέλουν παρακατατεθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας των. — η'. τὰ ἀσφάλιστρα ἀποδεικνύονται εἴτε διὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐγγράφων, εἴτε δι' ἀποσπασµάτων ἐξηγηµένων ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν ἀσφαλείας μεσιτῶν. — θ'. τὰ πρὸς ἀποζημίωσιν ὀφειλόμενα εἰς τοὺς ναυλωτὰς ἀποδεικνύονται δι' ἀποράσεων δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν. 'Ε. 191. 493.

193. Τὰ προνόμια τῶν δανειστῶν σθένυνται ὄχι μόνον διὰ τῶν γενικῶν περὶ διαλύσεως τῶν ἐνοχῶν μέσων, ἀλλὰ καὶ διὰ δικαστικῆς πωλήσεως, γενοµένης κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἐποµένου τμήµατος· ἢ ἂν, μετὰ πώλησιν ἐκούσιον, τὸ πλοῖον τελειώσῃ ἕνα διάπλου ὑπὸ τὸνομα καὶ μὲ κίνδυνον τοῦ ἀγοραστοῦ, καὶ χωρὶς νὰ γενῇ καµμία ἀντίστασις παρὰ τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ. 'Ε. 494. 496. 497 ε.

194. Λογίζεται ὅτι τὸ πλοῖον ἐτελείωσεν ἕνα διάπλου, ὅταν ὁ ἀπόπλους καὶ ὁ κατάπλους αὐτοῦ ἤθελον ἀποδειχθῇ εἰς δύο διαφόρους λιµένας καὶ μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου. — ὅταν, μὴ προσορμισθέντος τοῦ πλοίου εἰς ἄλλον λιµένα, ἤθελον παρέλθῃ ἐξήκοντα ἡμέραι ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου μέχρι τοῦ εἰς τὸν αὐτὸν λιµένα κατάπλου, ἢ ὅταν τὸ πλοῖον, μακρὸν τινα πλοῦν ἐπιχειρήσῃ, ἤθελε διαπλεύσῃ πλεον τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν, χωρὶς νὰ γενῇ καµμία ἀπαίτησις παρὰ τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ. 'Ε. 193.

195. Ἡ ἐκούσιος πώλησις τοῦ πλοίου πρέπει νὰ γίνεται ἐγγράφως, εἴτε δι' ἐπισήµων, εἴτε δι' ἰδιογράφων συμβολαίων.

Γίνεται δὲ περὶ ὧν ἢ καὶ μέρους μόνον τοῦ πλοίου προσωρμισμένου ἢ διαπλέοντος. Ἐ. 496. 226, 3. Ἀ. 3.

196. Ἡ κατὰ τὸν πλοῦν γενομένη ἐκούσιος πώλησις πλοίου τινὸς δὲν βλάπτει τοὺς δανειστὰς τοῦ πωλητοῦ ἐπομένως, καὶ γενομένης τῆς πωλήσεως, τὸ πλοῖον ἢ τὸ τίμημα αὐτοῦ μένει πάντοτε ὑπέγγυον εἰς τοὺς εἰρημένους δανειστὰς, ὅτινες δύνανται, ἂν τὸ κρίνουν εὐλογον, καὶ νὰ πολεμήσουν τὴν πώλησιν ὡς δολίαν. Ἐ. 490. 493.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως πλοίων.

197. Πάντα τὰ πλοῖα δύνανται νὰ κατασχεθῶσι καὶ νὰ πωληθῶσι διὰ τοῦ δικαστηρίου· τὰ δὲ προνόμια τῶν δανειστῶν ἐξαλείφονται κατὰ τὰς ἐξῆς διατυπώσεις. Ἐ. 191. 498. 215. Πολ. 885.

198. Δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ κατάσχεσις πλοίου εἰμὴ εἰς κοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν περὶ πληρωμῆς τοῦ χρέους πρόσκλησιν. Πολ. 866. Ἐ. 199.

199. Ἡ πρόσκλησις πρέπει νὰ γίνεται πρὸς τὸν κύριον τοῦ πλοίου, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν του, ὅταν μέλλῃ νὰ κινήθῃ γενικῇ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή. — Ἡ πρόσκλησις δύναται νὰ γενῇ πρὸς τὸν πλοίαρχον, ἂν τὸ δάνειον ᾖναι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἄρθρον 194 ἔχουν προνόμιον ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ἐ. 498. 204. 224.

200. Ὁ κλητὴρ σημειώνει εἰς τὴν ἔγγραφον ἔκθεσιν, — τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ δανειστοῦ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖ — τὸ ἀποδεικτικόν, δυνάμει τοῦ ὁποίου οὗτος κινεῖται — τὴν ζητουμένην ποσότητα — τὴν παρὰ τοῦ δανειστοῦ γενομένην ἐκλογὴν κατοικίας ἐντὸς τῆς καθέδρας τοῦ δικαστηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἡ πώλησις, καὶ ἐντὸς τοῦ τόπου, ὅπου τὸ κατασχεθὲν πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον — τὰ ὀνόματα τοῦ κυρίου τοῦ πλοίου καὶ τοῦ πλοιάρχου — τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος, καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου. — Σημεῖον· προσέτι καὶ περιγράφει τὰς λέμβους, τὰ ἀγκύρια,

τὰ ἄρματα, τὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὄπλα, τὰ πολεμευδία, καὶ τὰ ζωοτροφία» — διορίζει φύλακx. Πολ. 148. 'Ε. 204.

201. 'Εάν ὁ κύριος τοῦ κρατηθέντος πλοίου διαμένῃ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, ὁ διώκων τὴν κατασχέσιν χρεωστῇ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀντίγραφον τῆς ἀφορώσης τὴν κατάσχέσιν ἐκθέσεως, καὶ νὰ τὸν καλέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν πώλησιν τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων. — 'Εάν ὁ κύριος τοῦ πλοίου δὲν κατοικῇ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, αἱ κοινοποιήσεις καὶ αἱ κλήσεις διευθύνονται πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ πλοιάρχου τοῦ κρατασχεθέντος πλοίου, καὶ, ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, διὰ τοῦ παριστῶντος τὸν κύριον τοῦ πλοίου ἢ τὸν πλοίαρχον· εἰς δὲ τὴν τρίτημερον προθεσμίαν προστίθεται μία ἡμέρα κατὰ λόγον δύο ἡμισυ μυριομέτρων (πέντε λευγῶν) χάριν τῆς μέχρι τῆς κατοικίας του ἀποστάσεως. Ἄν ᾖ ξένος καὶ ἐκτὸς τῆς Γαλλίας, αἱ κλήσεις καὶ κοινοποιήσεις δίδονται καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ 69 ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Πολ. 145.

202. 'Εάν τὸ κατασχεθὲν πλοῖον χωρῇ πλέον τῶν δέκα τόνων, γίνονται τρεῖς διακηρύξεις καὶ γνωστοποιήσεις περὶ τῶν πωλουμένων πραγμάτων. — Αἱ διακηρύξεις καὶ γνωστοποιήσεις γίνονται ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ ὀκτὼ εἰς ὀκτὼ ἡμέρας εἰς τὸ χρηματιστήριον καὶ εἰς τὴν κυριωτέραν πλατεῖαν τοῦ τόπου, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον. Ἡ περὶ τούτου εἰδοποίησις καταχωρίζεται εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων, τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐγένεν ἡ κατάσχεσις, καὶ ἂν ἐκεῖ δὲν ὑπάρχῃ, εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων τοῦ νομοῦ. 'Ε. 204. 207.

203. 'Εντὸς τῶν δύο ἡμερῶν, τῶν μετὰ τὴν διακήρυξιν καὶ γνωστοποίησιν, κολλῶνται προγράμματα, — εἰς τὸν μέγαν ἴσον τοῦ κρατασχεθέντος πλοίου. — εἰς τὴν κυριωτέραν πύλιν τοῦ δικαστηρίου, ὅπου εἰσῆχθῃ ἡ ἀγωγή. — εἰς τὴν πλατεῖαν, καὶ τὸ παράλιον, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον, καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον. 'Ε. 202. 204. 207.

204. Αἱ διακηρύξεις, γνωστοποιήσεις, καὶ τὰ προγράμματα πρέπει νὰ φανερόνουν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν διαμορφήν τοῦ ἐνάγοντος· — τὰ ἀποδεικτικά, δυνάμει τῶν ὁποίων ὁσος ἐνάγει· — τὴν ὀφειλομένην ποσότητα· — τὴν κατ' ἐκλογὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐντὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐντὸς τοῦ τόπου, ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι προσωρμισμένον· — τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ κυρίου τοῦ κατασχθέντος πλοίου· — τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, καὶ, ἂν ᾖ ὠπλισμένον, ἢ ἐπλίζεται ἤδη, τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου· — τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου· — τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκεται κείμενον, ἢ ἐπ' ἀγκύρας· — τὸ ὄνομα τοῦ δικογράφου τοῦ ἐνάγοντος· — τὸν ὅρον τῆς ἐκτιμήσεως· — τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς εἶναι δεκταὶ αἱ πλειστηριάσεις.

205. Μετὰ τὸ πρῶτον κήρυγμα γίνονται αἱ πλειστηριάσεις, κατὰ τὴν εἰς τὸ πρόγραμμα σημειωθείσαν ἡμέραν. — Ὁ ἐπὶ τῆς πωλήσεως παρὰ τοῦ δικαστηρίου διωρισμένος δικαστὴς ἐξακολουθεῖ παραδεχόμενος τὰς πλειστηριάσεις μετὰ τὸ κήρυγμα ἀφ' ἑβδομάδος εἰς ἑβδομάδα, εἰς ἡμέραν ῥητὴν, προσδιωρισμένην διὰ διατάγματος αὐτοῦ.

206. Μετὰ τὸ τρίτον κήρυγμα τὸ πωλούμενον κατακυροῦται εἰς τὸν ὑπερθεματίσαντα καὶ τελευταῖον πλειστηριαστήν, ἕμᾳ σθεσθῶσι τὰ φῶτα, χωρὶς ἄλλην τινὰ διατύπωσιν. — Ὁ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διωρισμένος δικαστὴς δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν κατακύρωσιν ἅπαξ ἢ δις ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα· αἱ ἀναβολαὶ αὗται δημοσιεύονται καὶ τοιχοκολλῶνται. Ἐ. 202. Πολ. 899.

207. Ἐάν ἡ κατάσχεσις ἀφορᾷ ἀκάτια, λέμβους, ἢ ἄλλα πλοῖα δέκα τόνων χωρητικότητος, ἢ ἐτι μικρότερα, ἡ κατακύρωσις τελειώνει ἀφοῦ γενῇ ἡ περὶ τούτου δηλοποίησις τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸ παράλιον, καὶ κολληθῇ εἰς τὸν ἰστόν, ἢ, ἐν ἐλλείψει ἰσοῦ, εἰς ἄλλο μέρος καταφανές τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὴν πύλιν τοῦ δικαστηρίου· πρέπει ὁμως πάντοτε νὰ κερῆλθουν ὁκτὼ καθαραὶ ἡμέραι ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως μέχρι τῆς πωλήσεως.

208. Ἡ κατακύρωσις τοῦ πλοίου ἐπιφέρει τὴν πᾶσιν τῆς

πλοιαρχίας· ὁ πλοίαρχος ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ παρ' οὐτινος ἀνήκει τὰς ἀποζημιώσεις του. 'Ε. 218. 221.

203. Οἱ διὰ κατὰ κυρώσεως ἀγορεύεται πλοίων ὁποιοῦδήποτε μεγέθους χρεωστοῦν νὰ πληρώσῃ τὴν ὁποῖαν ἐπρόσφερον τιμὴν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, ἢ νὰ τὴν παραδώσῃ ἀνερόδως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου· ἄλλως, συλλαμβάνονται καὶ φυλακίζονται. — Μὴ γενομένης τῆς πληρωμῆς ἢ τῆς παραδόσεως, τὸ πλοῖον ἐκτίθεται ἐκ νέου εἰς πώλησιν, καὶ μετὰ παρελεύσιν τριῶν ἡμερῶν, ἀρῶν γενῇ νέα γνωστοποιήσῃς καὶ μοναδικὸν πρόγραμμα, κατὰ κυροῦται εἰς ἄλλον διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑπερθεματιστῶν, οὔτινες ὑποχρεοῦνται ἐπίσης διὰ φυλάξεως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐλλείμματος, τῶν ζημιῶν, τῶν τόκων, καὶ τῶν ἐξόδων. 'Ε. 203.

240. Αἱ περὶ ἀποχωρισμοῦ τινῶν πραγμάτων τοῦ πλοίου αἰτήσεις πρέπει νὰ γίνωνται καὶ γνωστοποιῶνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου πρὸ τῆς κατὰ κυρώσεως. — *Αν αἱ περὶ ἀποχωρισμοῦ αἰτήσεις ἐγένιναν μετὰ τὴν κατὰ κύρωσιν, μεταβάλλονται αὐτοδικαίως εἰς ἀνακοπὴν τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως πραγμάτων. Πολ. 914.

211. Ὁ ἐνάρχων ἢ ὁ ἀνακόπτων ἔχει τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν διὰ νὰ παραστήσῃ τὰ δικαιολογήματά του. — Ὁ ἐναγόμενος ἔχει ἐπίσης τριήμερον προθεσμίαν διὰ νὰ ἀπολογηθῇ· ἢ δὲ δικάσιμος τῆς ὑποθέσεως γνωστοποιεῖται δι' ἀπλῆς κλήσεως. 'Ε. 240. ε.

212. Αἱ ἀνακοπαὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως πραγμάτων εἶναι δεκταὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τὰς μετὰ τὴν κατακύρωσιν· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, δὲν εἶναι πλέον δεκταί. Πολ. 936.

243. Οἱ ἀνακόπτοντες δανεισταὶ χρεωστοῦν νὰ προσφέρωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τὰς χρεωστικὰς ἀποδείξεις τῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν κλήσιν, ἥτις ἤθελε γενῇ πρὸς αὐτοὺς παρὰ τοῦ ἐνάρχοντος δανειστοῦ, ἢ παρὰ τοῦ κυρίου τῶν καταθέσεων πραγμάτων 1). τούτου δὲ μὴ γενομένης.

νου, ενεργεῖται ἡ διανομὴ τῶν ἐκ τῆς πωλ/σεως χρημάτων χωρὶς αὐτοὶ νὰ συμμεθεξουν.

1) Γαλλ τοῦ τρίτου, εἰς τοῦ ἐποίου τὰς χεῖρας ἐγαιεν ἢ κατὰ χεῖρας.

214. Ἡ κατὰ τὰς τῶν δανειστῶν καὶ ἡ διανομὴ τῶν χρημάτων γίνονται μεταξὺ μὲν τῶν ἐχόντων προνόμιον, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 194, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων δανειστῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν δανείων των. — Ἐκαστος τῶν καταταγθέντων δανειστῶν λογίζεται κατατεταγμένος ὡς πρὸς τε τὰ κεφάλαια, καὶ ὡς πρὸς τοὺς τόκους, καὶ τὰ ἔξοδα.

215. Τὸ ἔτοιμον πρὸς ἀπόπλουν πλοῖον δὲν δύναται νὰ κατασχεθῇ ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ χρέους γενομένου χάριν τοῦ μελετωμένου διάπλου, καὶ εἰς ταύτην ὁμοίως τὴν περίπτωσιν ἢ περὶ τοῦ χρέους τούτου ἐγγύησις ἐμποδίζει τὴν κατάσχεσιν. — Τὸ πλοῖον λογίζεται ἔτοιμον πρὸς ἀπόπλουν, ὅταν ὁ πλοίαρχος ἔχη ἤδη ἀνὰ χεῖρας τὰ πρὸς τὸν διάπλουν ἀναγκαῖα ἔγγραφα. Πोल. 4031. 'Ε. 197.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν ιδιοκτητῶν πλοίων.

246. Πᾶς ιδιοκτήτης πλοίου εἶναι πολιτικῶς ὑπεύθυνος περὶ τῶν πράξεων τοῦ πλοίαρχου, καὶ ὅσον ἀφορῶσι τὸ πλοῖον καὶ τὴν ἀποστολήν. — Ἡ εὐθύνη παύει μὲ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου. 'Ε. 194. 224 ε. 286 ε. 353. 405. 407.

247. Οἱ ιδιοκτῆται πλοίων παρεσκευασμένων πρὸς πόλεμον δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῶν ἀδικημάτων καὶ διαρπαγῶν, τῶν πραττομένων ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῶν πολεμιστὰς, ἢ παρὰ τοῦ πληρώματος, εἰμὴ μόνον μέχρι τῆς ποσότητος, περὶ τῆς ὁποίας ἔδωκαν ἐγγύησιν, ἐκτὸς ἂν ᾖναι μέτοχοι, ἢ συναίτιοι τῶν τοιούτων. 'Ε. 223.

248. Ὁ ιδιοκτήτης δύναται ν' ἀποβάλῃ τὸν πλοίαρχον. Δὲν χρεωστεῖ δὲ πρὸς αὐτὸν καμμίαν ἀποζημίωσιν, ἂν δὲν ὑπέσχηται περὶ τούτου ἔγγραφος συμφωνία.

249. Ἐὰν δ' ἀποβληθεὶς πλοίαρχος ᾖ ναὶ συνιδιοκτήτης τοῦ πλοίου, δύναται νὰ περαιτηθῇ τῆς εἰς τὸ πλοῖον μετοχῆς του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἰστίμου αὐτῆς κεφαλαίου. — Τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου προσδιορίζεται παρὰ δοκιμαστῶν, διωρισμένων ἐκ συμφώνου παρὰ τῶν συνιδιοκτητῶν, ἢ καὶ παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

220. Καθ' ὅλα, ὅσα ἀφορῶσι τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν ιδιοκτητῶν πλοίου τινὸς, ὑπερισχύει ἡ γνώμη τῶν πλειόνων· τὴν δὲ πλειονοψηφίαν ἀποτελεῖ μέρος τῆς εἰς τὸ πλοῖον μετοχῆς υπερβαῖνον τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς του. — Ἢ κατὰ πλειστηριασμὸν πώλησις τοῦ πλοίου δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ κατ' αἴτησιν τῶν ιδιοκτητῶν τῶν μετεχόντων ὁμοῦ τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλοίου, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἔγγραφος ἐναντία συμφωνία.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ πλοίαρχου.

224. Πᾶς πλοίαρχος, ἢ λέμβοαρχος, ἐπιφορτισμένος τὴν διοίκησιν πλοίου ὁποιασδήποτε τάξεως, εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν ἐν καιρῷ τῆς ὑπηρεσίας του παραδρομῶν, καὶ αὐτῶν ἀκόμῃ τῶν πλέον ἐλαφρῶν. Ἐ. 246 ε. 230. 236 ε. 244. 293. 353. 405. 407. 435. Ἀ. 3.

222. Εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν πραγματειῶν, τῶν ὁποίων ἀναδέχεται τὴν μετακομιδὴν, καὶ δίδει περὶ τούτων ἀπόδειξιν, ἥτις ὀνομάζεται φορτωτικόν. Ἐ. 226. 228. 236. 239. 284. 420.

223. Ἀνήκει εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ συστήσῃ τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, νὰ ἐκλέξῃ καὶ νὰ μισθώσῃ τοὺς ναύτας, καὶ πάντας τοὺς τοῦ πληρώματος· μολοντοῦτο χρεωστεῖ νὰ πράττῃ ταῦτα ἐκ συμφώνου με τοὺς ιδιοκτήτας, ὅταν εὐρίσκεται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. Ἐ. 217. 250.

224. Ὁ πλοίαρχος ἔχει διδλίον ἠριθμημένον καὶ μονογραμμένον παρ' ἑνὸς τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, παρὰ τοῦ δημάρχου, ἢ ἑνὸς τῶν παρόντων του.

— Εἰς τὸ διδόνον τοῦτο σημειώνονται, — τὰ κατὰ τὸν διά-
πλουον ληφθέντα μέτρα — τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ πλοίου, καὶ
ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ φορτίον του, καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται
νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παραδόσιν λογαριασμοῦ, ἢ εἰς ἀπαίτησιν
ὁποιανδήποτε· Πολ. 408, 4. 416. Ἐ. 8 ε. 242. 397.

225. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ, πρὶν φορτώσῃ, νὰ φροντί-
σῃ, ὥστε νὰ γείνῃ ἐπίσκεψις εἰς τὸ πλοῖόν του, κατὰ τὴν ἐν-
νοίαν καὶ τὰς διατυπώσεις τῶν περὶ τούτου κανονισμῶν. —
Ἡ περὶ τῆς ἐπισκέψεως ἔκθεσις παρακατατίθεται εἰς τὸ γρα-
φεῖον τοῦ ἐμποροδικείου· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς δίδεται εἰς τὸν
πλοίαρχον. Π. Ν. 590. Ἐ. 226. 297. 430.

226. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ ἐντὸς τοῦ πλοίου, —
τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου, — τὸ τῆς ἐθνικότη-
τος, — τὸ ναυτολόγιον α), — τὰ φορτωτικὰ καὶ ναυλωτικὰ,

α) Ὡς Τόμ. Β'. λ. Ναυτιλία ἀρθρ. 37 τοῦ Δ. 15 Δεκ. 1836.

Δ. 6 Αὐγούστου 1834 περὶ τοῦ ναυτολογίου τῶν Ἑλληνικῶν ἐμ-
πορικῶν πλοίων.

1. Ἐκαστος πλοίαρχος ἐμπορικοῦ πλοίου χρεωστεῖ νὰ κρατῇ, κατὰ
τὸν συναπτόμενον τύπον, ναυτολόγιον, ὅπου θέλουσιν σημειοῦσθαι εἰ
ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀξιωματικοί, ναῦται, θηπρίται, καὶ ἐπιβάται.

2. Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ παρουσιάσῃ τὸ ναυτολόγιον αὐτὸ
πρὸς ἐπιθεώρησιν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἐκάστου λιμένος, ὅπου ᾔθελον
ἐλλιμενίζεσθαι, πρὶν ἢ ἐκπλεύσῃ ἐκείθεν. — Θέλει σημειῶναι ἀκριβῶς
εἰς τὸ ναυτολόγιον πᾶσαν ἀλλαγὴν, αὐξησιν, ἢ ἰσότησιν τοῦ πλη-
ρώματος, καὶ τῶν ἐπιβατῶν.

3. Ἐάν, ἐξεταζομένου τοῦ ναυτολογίου ὡς πρὸς τὸ πλῆρωμα τοῦ
πλοίου, ἀποδειχθῇ ἁλλοίφως τις, καὶ ὁ πλοίαρχος δὲν δυνήσῃ νὰ δι-
καιολογηθῇ ἀνηκόντως ὡς πρὸς τοῦτο, ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ λιμένος
χρεωστεῖ ἀμέσως νὰ κοινοποιῇ εἰς τὴν τοπικὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν
τὴν ἁλλοίφιν ταύτην, διὰ νὰ ἐξετάσῃ αὐτὴ τὰ περὶ τούτου, καὶ
ἐνεργῇ ὅ,τι νόμιμον καὶ ἐκ τῆς ἀρμοδιότητός της.

4. Τὸ ναυτολόγιον θέλει δίδεσθαι διὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν λι-
μένων, ὡς μέχρι τοῦδε, καὶ θέλει πληρόνισθαι παρὰ τῶν πλοίαρ-
χων, κατὰ τὴν χωρητικότητά των πλοίων, ἐν λιπτόν εἰς καθὲς τόπον

— τὰς περὶ τῆς ἐπισκέψεως ἐκθέσεις, — τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων, ἢ τῆς περὶ ῥητῆς μετακομιδῆς ἐγγυήσεως. Ἐ. 193. 222. 225. 228. 250. 273. 284.

227. Ὁ πλοίαρχος ὑφιστάται νὰ εὐρίσκηται ἀντοπροσώπως ἐντὸς τοῦ πλοίου, ὅταν εἰσέρχεται εἰς λιμένας, κόλπους, ἢ ποταμούς, ἢ ὅταν ἐξέρχεται ἀπὸ τούτων. Ἐ. 234. 238. 241.

228. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω τέσσαρα ἀρθρα διαλαμβανόμενων ὑποχρεώσεων, ὁ πλοίαρχος εἰ-

κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, καὶ ἡμῖς λοιπὸν εἰς τὸν τόνον κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν. Ἡ εἴπραξις δὲ αὕτη θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, καὶ θέλει σημαγεῖσθαι εἰς τὰ ἐπιβλίστων, ὅπου σημαγεῖνται καὶ αἱ λοιπαὶ οἰκονομικαὶ παρ' αὐτῶν γενόμεναι εἰσπραξεις.

Ἀριθ.

ΠΑΟΙΟΝ

ΚΛΑΣΕΩΣ

Ναυτολ. τοῦ πλοίου

διὰ ταξίδι Ἀρ.

ὀνομαζομένου, τόνων Ἑλληνικῶν

ὁ πὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν, ὠπλισμένου μὲ

ἀνήκοντος εἰς

καὶ προσδωρισμένου διὰ

Ἀριθ.	Βαθμὸς	Ὄνομα καὶ δια- μονή	Πατρίς	Ἑλικ.	ἀναστῆμα χρῶμα πρόσωπον ὀφθαλμοὶ	συνθήκη μὲ τὸν πλοίαρ- χον.	Παρατη- ρήσεις.
-------	--------	---------------------------	--------	-------	---	--------------------------------------	--------------------

Ὁ ὑποσημαστέμενος πλοίαρχος ὑποχρεῖται, ὅπῃ ποινὴν κατὰ τοὺς περὶ ναυτιλίας νόμους, νὰ μὴ συγχωρήσῃ εἰς κἀνὲν ἄτεμον ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω πληρώματος νὰ ἐξέλθῃ εἰς ξένον τόπον, ἐκτὸς νομίμου αἰτίας, ἥτις θέλει δελοῦσθαι ὁποσθεν τοῦ παρόντος ναυτολογίου ἀπὸ τοῦς προξένους καὶ ἀντιπροξένους τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, εἴτε τῶν φιλικῶν δυνάμεων, εὐρισκομένους εἰς τὸν τόπον ὅπου θέλει γένει ἡ ἔξοδος.

Ἐν

τῇ

185

Ἱστογραφὴ τοῦ πλοιάρχου

Ὁ Διευτάκτης.

αι υπεύθυνος περὶ παντὸς συμβεβηκότος πρὸς τοὺς μετόχους τοῦ πλοίου, ἢ τοῦ φορτίου. Ἐ. 221. 222. 229. 230. 257.

229. Ὁ πλοίαρχος εἶναι προσέτι υπεύθυνος περὶ πάσης βλάβης, ἥτις ἤθελε συμβῆ ἑὶς τὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος φορτωθείσας πρᾶγματείας, χωρὶς ἐγγράφου συγκαταθέσεως τοῦ φορτωτοῦ. — Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ἰγγυπλοϊάν. Ἐ. 103 ἔ. 107. 222. 228. 230. 236.

230. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἀπαλλάττεται τῆς ἐξουσίας, εἰμὴ ἔταν ἀποδείξῃ ὅτι ἐβιάσθη ἐξ ἀκαταμάχτου δυνάμεως.

231. Ὁ πλοίαρχος, καὶ ὅσοι ἐκ τοῦ πληρώματος εὐρίσκονται ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ ἐπὶ τῶν λέμβων, διευθυνόμενοι πρὸς τὸ πλοῖον διὰ νὰ ἐκπλεύσωσι, δὲν δύνανται νὰ κρατηθοῦν διὰ πολιτικὰ χρεῖα, ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ χρεῶν, γενομένων πρὸς ὃν μέλλοντα πλοῦν καὶ εἰς ταύτην ὁμῶς τὴν περίπτωσιν δὲν ὕναι νὰ κρατηθῶν, ἂν ὀῶσιν ἐγγύησιν. Ἐ. 215. Πολ. 140 ἔ. 999. 1030. 1045 ἔ.

232. Ὁ πλοίαρχος, εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν εὐρισκόμενος, δὲν δύναται, ἵνευ βῆτῆς ἀδείας των, νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον, ν' ἀγοράσῃ τανία, σχοινία, καὶ ἄλλα χρήσιμα εἰς τὸ πλοῖον, νὰ δανεισθῇ πρὸς τοῦτο χρήματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, οὐδὲ νὰ ναυλώσῃ τὸ πλοῖον. Ἐ. 236. 321.

233. Ἐὰν, ἀφοῦ τὸ πλοῖον ναυλωθῇ συναινέσει τῶν ἰδιοκτητῶν, τινὲς ἐξ αὐτῶν δὲν θελήσουν νὰ συνεισφέρουν εἰς τὰ πρὸς ποστολὴν τοῦ πλοίου ἀναγκαῖα ἐξοδα, ὁ πλοίαρχος, εἰς ταύτην ἢν περίπτωσιν, μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἀφοῦ τοὺς κληεῦση νὰ προσφέρουν τὸ ἐπιβάλλον μέρος, ἡμπορεῖ δι' ἀδείας τοῦ δικαστοῦ νὰ λάβῃ ναυτικὸν δάνειον διὰ λογαριασμόν των ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ πλοῖον μεριδίου αὐτῶν. Ἐ. 322.

234. Ἐὰν, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, γενῇ χρεία ἐπισκευῆς, τροφίμων, ὁ πλοίαρχος, ἀφοῦ βεβαιώσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην δι' ἐκθέσεως, ὑπογεγραμμένης παρὰ τῶν ἐπισηματέρων τοῦ πληρώματος, δύναται, λαβὼν τὴν ἀδειαν ἐν μὲν τῇ Γαλ-

λία παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ προξένου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου, παρὰ τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς, νὰ δανεισθῇ ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ πλοίου, νὰ ἐνεχυρίσῃ, ἢ νὰ πωλήσῃ πραγματείας, ἀξίας ἴσης μὲ τὴν ἐνεκα τῶν ἀποδεδειγμένων ἀνγκῶν τοῦ πλοίου ἀπαιτουμένην ποσότητα α). — Οἱ ἰδιο-

α) Ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. τῆς 13 Νοεμβρίου 1851 περὶ δι-
θλίου ναυτεδανείων.

1. Πᾶν πλοῖον ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν, χωρητικότητος πλέον τῶν δέκα τόνων, ὑφίλει νὰ ᾔναι ἐφοδιασμένον μὲ βιβλίον, ἐν ᾧ θάλουν καταχωρίζεσθαι, ἐπιμελεῖα τῶν δανεισμάτων, α) τὰ προνοεύμενα ἀπὸ τὸν § η'. περιπτώσεων β'. τοῦ ἄρθρου 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἢ τὰ πρὸς τοῦ ἀπόπλου ὀφειλόμενα διὰ προμήθειαν, (fourniture), ἐργασίαν, ἢ ἡμερομίσθια, δι' ἐπισκευὴν, τροφὰς, ἐφοπλισμὸν, καὶ ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου, καὶ β') κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, τὰ μεταξὺ τῶν δανεισμάτων καὶ τοῦ πλοιάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτῆτου, συνομολογούμενα ναυτικὰ δάνεια· ἄλλως στεροῦνται ἀμφότεροι τῶν παρὰ τοῦ νόμου χορηγουμένων προνομίων.

2. Ἡ πρὸς τὸν μὴ ἰδιοκτῆτην πλοίαρχον χορηγητέα ἄδεια τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου πρὸς τὸ ναυτεδανείζεσθαι, ἐπισήμως συντεταγμένη, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου· ἡ ἄδεια αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται, ὅσάκις ὁ πλοίαρχος εὐρίσκειται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις τῆς ἀνάγκης· ἀλλὰ καὶ τὰ οὕτω λαμβανόμενα δάνεια δὲν χαίρουσι προνόμιον, ἐν ἡ περι δανείου διαταττομένη ὑπὸ τοῦ μνησθέντος ἄρθρου ἄδεια τῆς ἀρχῆς δὲν καταχωρισθῇ ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον, ἐμοῦ μὲ τὸ συμβόλαιον τοῦ ναυτικοῦ δανείου.

3. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χορηγητέα ἄδεια τῆς ἀρχῆς θάλει στηρίζεσθαι, ὅχι μόνον εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρου 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου διαγραφομένην ἐκθεσιν τοῦ πληρώματος, ἀλλὰ καὶ εἰς γνωμοδότησιν πραγματογνωμόνων, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς, πρὸς θεσπίωσιν τῆς ἀνάγκης, καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσού.

Ἐν τῇ ἀδείᾳ ταύτῃ γίνεται ρητῶς μνηεὶα τῆς τηρήσεως τῶν δια-
τυπώσεων τούτων.

4. Ἐὰν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ μνησθέντος ἄρθρου 234 τοῦ ἐμ-

κτῆται, ἡ δὲ περιστῶν αὐτοὺς πλοίαρχος, ὀφείλουσιν νὰ κρατή-
σουσιν λογαριασμὸν τῶν πωληθεισῶν πραγμάτων κατὰ τὴν

πορικοῦ νόμου ἡγεριθῇ, ἀντὶ ναυτοθανείου, ἢ πώλησις πραγματειῶν,
ὀφείλει τὴν χορηγοῦσα τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ἀρχὴ νὰ καταχωρήσῃ εἰς
τὸ βιβλίον τὴν περὶ τοῦ μέτρου τούτου ἄδειαν ἐπὶ προστίμῳ δραχ.
50—500.

δ. Τῶν ναυτικῶν θανείων ἢ τε κατὰ τὰς καὶ πληρωμὴ γίνεται
κατὰ τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ πλοίου χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἡμετέρας
τῶν ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ
πλοίου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ συνομολογούμενα ναυτοθάνειαι
προτιμῶνται τῶν προγενεστέρων, πρὸς ἄλλα δὲ προτιμῶνται
τὰ νεώτερα τῶν προγενεστέρων. Ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον φθάσῃ εἰς τὸν
τόπον, πρὶν διευθύνεσθαι, καὶ ἐπιχειρήσῃ νέον πλοῦν, χωρὶς ταῦτα
νὰ ἐξοφληθῶσιν, ἀπεβάλλουσιν τὸ ἐξαιρητικὸν τοῦτο προνόμιον, καὶ κα-
τατάσσονται κατὰ τὴν σειράν τῆς ἡμετέρας τῶν.

Ἄλλ' ἐὰν δὲν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς δι' ὄρον, ἢ ἀνδρὶν προσδιω-
ρίσθαι ἐξ ἀρχῆς τοιοῦτος, τὰ τοιαῦτα θάνειαι διατηροῦσι τὸ προνό-
μιόν των ἐπὶ τῶν προγενεστέρων θανείων, ἐξ μὲν μῆνας ἀπὸ τῆς
ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου ἀπὸ τοῦ τόπου, ἐνθα ἐγένετο
τὸ ἐνέκα ἀνάγκης ναυτοθάνειον, ἐὰν τὸ πλοῖον ταξιδεύσῃ κατὰ τὴν
Μεσόγειον, τὸν Εὐξείνιον Πόντον, τὴν Μαιώτιδα Λίμνην, καὶ τὸν Δα-
νούβιον, ἐνεία δὲ μῆνας, ὅπου ἄλλοι.

Οἱ τόκοι δὲν χαίρουσιν προνόμιον, εἰμὴ ἐπὶ ἐν ἔτος μετὰ τὴν κατα-
χώρισιν τῶν θανείων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, ἐὰν εἰς τὸ συμβό-
λαιον δὲν ἔρισθῇ ὅραχυτέρᾳ προθεσμίᾳ.

ε. Ἡ καταχώρισις τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἀρθρῳ ἀναφερομένων θα-
νείων, ὡς καὶ ἡ ἐξοφλήσις αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐνεργῇται ἐν μὲν τῇ
Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ προϊδρου τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ, ὅπου τοιοῦτος δὲν
ὑπάρχει, ὑπὸ τοῦ ἀμμοδίου ἐιρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπὸ τῆς
Ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ὑπὸ τῆς προξενι-
κῆς ἢ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἄλλης· δυνάμει, προσλαμβανομένων ἐκ-
στοτε καὶ ὅσων γνωστῶν μαρτύρων, βεβαιούντων τὴν ταυτότητα τοῦ
θανειστοῦ, ἢ τοῦ νεμίμου πληρεξουσίου του, καὶ προσυπογραφομένων
εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ θανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου.

Ἀντίγραφον τοῦ ναυτοθανειακοῦ συμβολαίου, ἐπικυρωμένον παρὰ
(ΤΟΜ. Α΄.) 35.

σότητα τῶν ὁποίων ἔλαβε δανείων, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν διαμονὴν τῶν δανειστῶν.

πλοίου, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τουτέστιν, ἂν ἡ καταχώρισις εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἑμποροδικείου πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ διὰ πλοίων ἔχον χωρητικότητα 31 ἕως 100 τόνων, αἱ σημειώσεις γίνονται εἰς τὸ εὐρετήριον τῆς Β'. τάξεως, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ τῆς Α' ἢ τῆς τρίτης τάξεως· καὶ διὰ τοῦτο μὲν τὸ πλοῖον ν' ἀφαιθῶσι σελίδας διακόσιαι, διὰ τὸ ἀπὸ 10 ἕως 30 τόνων, ἑκατὸν, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα πλοίων, σελίδας τριακόσιαι, διὰ τὴν μερίδα ἐνδὲς ἐκάστου πλοίου· ἡ κατὰ σελίδας δὲ αὕτη διαίρεσις διακρίνεται προσέτι εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τῶν βιβλίων καὶ ὑπὸ ἐνδὲς ἐντύπου νόμου, προταττομένου ἀνὰ 100, 200, καὶ 300 σελίδας, ὅπως καὶ τὰ βιβλία τῶν ναυτοδανείων διπρέθησαν· δηλαδὴ εἰς ἑκατὸν σελίδας διὰ τὸ ἀπὸ 10 ἕως 30 τόνων πλοίων, εἰς 200 διὰ τὰ ἀπὸ 31 ἕως 100, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα εἰς σελίδας τριακοσίας.

Διὰ νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἀμέσως μὲ βιβλία τὰ ναυπηγούμενα πλοία, κατὰ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ νόμου, χωρὶς νὰ προκύπτωσιν ἐπιζητήματα ἀναβολαὶ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ὀφείλουσιν οἱ κύριοι πρόεδροι νὰ ἐξαποστείλωσι τάχιστα πρὸς τοὺς κεντρικοὺς λιμενάρχας ἀνάλογον βιβλίων ἀριθμὸν, τὸν ἐξῆς·

Πρὸς τὸν ἐν Ἰθρᾷ κεντρικὸν λιμενάρχην τοῦ Α'. τμήματος, βιβλία τριακόντα, ἀνὰ δέκα ἀφ' ἐκάστης τάξεως·

Πρὸς τὸν ἐν Σύρῳ τοῦ Β'. τμήματος, βιβλία πεντηκόντα, ἀνὰ δέκα Α. καὶ Β. καὶ τριακόντα τῆς Γ' τάξεως·

Πρὸς τὸν ἐν Σκιάθῳ τοῦ Γ'. τμήματος, βιβλία τριακόντα, ἀνὰ δέκα ἀφ' ἐκάστης τάξεως· καὶ

Πρὸς τὸν ἐν Μεσολογγίῳ τοῦ Δ'. τμήματος λιμενάρχην, βιβλία τριακόντα, ἀνὰ δέκα.

Ἡ πρὸς τοὺς κυρίους προέδρους ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀνάλογος διανομὴ ὧν ἐν γένει τῶν βιβλίων, περὶ ὧν πρόκειται, γίνεταί δι' ὧν ἐγγράφων τοῦ ὑπουργείου.

Παρατηροῦμεν δ' ἐπὶ τέλος, πρὸς ἰδηγίαν τῶν κυρίων προξένων, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ πάθωσι τὰ συμφέροντα τῶν πλοίων ἐκείνων, ὅσα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ταξειδεύοντα δὲν ᾔθελον εὐρεθῇ ἐντὶ τοῦ Κράτους μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐξαμηνίου προθεσμίας, ἣν ὁ νόμος

236. Ὁ πλοίαρχος, ὅστις χωρὶς ἀνάγκης ἤθελε δανεισθῇ χρήματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, τῶν ζωοτροφῶν, καὶ τῆς ἀποσκευῆς, ἢ ἤθελεν ἐνεχυριάσῃ, ἢ πωλήσῃ πραγματείας, ἢ τροφάς, ἢ ὅστις ἤθελε προσθέσῃ εἰς τοὺς λογαριασμούς του ἀβαρίας καὶ ἕξοδα πλαστά, εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ἐπλίσαντας τὸ πλοῖον, καὶ ὑποχρεοῦται προσωπικῶς εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων, ἢ τὴν πληρωμὴν τῶν πραγμάτων· καταδιώκεται δὲ καὶ ποινικῶς, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ πρὸς καταδίωξιν. Ἐ. 222. 228. 229. 234. 298.

237. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ χωρὶς ἐπὶ τοῦ του ἀδείας τῶν ἰδιοκτητῶν πώλησις τοῦ πλοίου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πωλήσεως, ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῇ νομίμως, ὅτι ἦτον ἀνίκωνος πρὸς πλοῦν. Ἐ. 241. 297. 369. 390 ἑ.

238. Πᾶς πλοίαρχος, ὑποχρεωθείς περὶ τίνος πλοῦ, χρεωστέῃ νὰ τὸν τελειώσῃ· ἄλλως, πληρόνει πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ ναυλωτάς πᾶν ἕξοδον, καὶ πᾶσαν ἀποζημίωσιν. Ἐ. 241. 252 ἑ.

239. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ἐπὶ μετοχῇ τοῦ ἐκ τοῦ φορτίου κέρδους κυβερνῶν, δὲν δύναται νὰ κάμῃ κἀνὲν εἶδος ἐμπορίας δι' ἰδιαίτερον αὐτοῦ λογαριασμὸν, ἂν δὲν συνεφωνήθῃ τὸ ἐναντίον· Ἐ. 240, 254.

240. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρ. 1 θρον περιεχομένων διατάξεων, αἱ πραγματεῖαι, τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρχος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ πλοίου δι' ἰδιόν του λογαριασμὸν, δημεύονται πρὸς ὄφελος τῶν ἄλλων συμμετόχων.

241. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἔμπορεῖ, ἐφ' οἷσιν οἰσθῆναι κινδύνον, νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ πλοῖόν του, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, χωρὶς τὴν γνώμην τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώ-

ὧρισε διὰ τὴν ἐφοδίαν τῶν βιβλίων, ὅτι τὰ τοιαῦτα πλῆθῃ δὲν θέλουν μὲν παρεμποδισθῇ ὑπὸ τῶν κυρίων προξένων ἢ ἀποπλιύσωσιν ἑνὸς ἀναβολῆς εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ἑλληνικοὺς λιμένας, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ τοῦ νόμου, καὶ ἐφοδιασθῶσι μὲν τὰ βιβλία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1852.

χρεωστῇ νὰ πέμψῃ πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας τοῦ πλοίου, ἢ εἰς τοὺς πληρεξουσίου αὐτῶν, λογαριασμὸν παρ' αὐτοῦ υπογεγραμ-

τὰς προξενικάς ἀρχάς, διὰ νὰ δημοσιευθῇ παρ' αὐτῶν ἀμέσως δι' ἐγγυρίων ἐφημερίδων.

12. Τὸ ἄρθρον 312 καὶ ὅλαι αἱ εἰς τὸν πρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἀκυροῦνται.

Ἐγκ. τῶν ὑπουργείων τῶν ναυτικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης,

Πρὸς τοὺς Κυρίους προέδρους τῶν ἐμποροδικῶν καὶ τοὺς λιμενάρχας τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἤδη περὶ ναυτοδανείων νόμον, πᾶν πλοῖον Ἑλληνικὸν ὀφείλει εἰς τὸ εἶναι νὰ ᾖ ἐφωδιασμένον μὲ βιβλίον πρὸς ἐγγραφὴν τῶν δανείων.

Τὰ δάνεια ταῦτα, τὰ μεταξὺ τῶν δανειστῶν καὶ τῶν πλοιάρχων ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων συνυπολογόμενα, ἢ κατὰ τάξιν καὶ πληρωμῇ αὐτῶν κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς των, καὶ ἐν γένει τὰ ὅποια χαίρουσι προνόμια, εὐκρινῶς ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου προσδιορίζονται. Μὲ ὅλα ταῦτα, πρὸς ἀποφυγὴν ἰνδεχόμενης ἀπορίας, ἢ ἐσφαλμένης ἐρμηνείας ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν, τῶν κεκλημένων νὰ ἐφαρμόσωσι τὰς κυριωτέρας διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ἐξηγηθῶσιν ἄρθρα τινά.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 ὁ πρόεδρος τῶν ἐμποροδικῶν μονογραφεῖ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος βιβλία, καὶ ἐξαποστέλλει αὐτὰ ἐσφραγισμένα πρὸς τὸν ἀρμόδιον κεντρικὸν λιμενάρχην· καὶ περὶ μὲν τοῦ τρόπου τῆς μονογραφῆσεως, ὡς παραδειγμένον ἤδη καὶ γνωστοῦ, περιτετὴ ἢ ἐξηγήσει. Παρατηροῦμεν δὲ μόνον, ὅτι αἱ τέσσαρες ἐντυποι σελίδες τοῦ νόμου, τοῦ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου βιβλίου προσηρητημένου, δὲν μονογραφοῦνται, εὐδὲ λογιζονται ὡς σελίδες τοῦ βιβλίου, ἀλλ' ἀπὸ τὴν πρώτην λευκὴν σελίδα ἢ μονογράφησις ἀρχεται· περὶ δὲ τῆς σφραγίδος, αὕτη, συνδέουσα εἰς ἓν τὰ δύο ἅκρα τῆς κλωστῆς, τῆς διαπερώσεως ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά τὸ βιβλίον, ἐκτυποῦται κρημνιμένη εἰς τὰ ἅκρα ταῦτα, εὐχὶ δὲ εἰς τὸ βιβλίον προσκεκλημένη.

Ὁ κεντρικὸς λιμενάρχης, λαμβάνων τὰ οὕτως ἐσφραγισμένα καὶ μονογραφημένα βιβλία, ἐφοδιάζει μὲ τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ὧλων πρὸς τὸν αὐτὸν ἀξιοματικὸς τῶν λιμένων πᾶς δὲ ἀξιοματικὸς ὀφείλει, πρὶν ἢ παραδῶσθαι τὸ βιβλίον εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερ-

μένον, καὶ περιέχοντα τὴν κατάστασιν τοῦ φορτίου του, τὴν ἀξίαν τῶν πραγματειῶν, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ φορτίον, τὴν πο-

νήτην, νὰ ἐνεργῇ μετὰ μεγίστης ἀκριβείας· τὰ ὑπὸ τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ νόμου διαγραφόμενα· καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην ἐντυπον σελίδα σημειοῖ αὐξοῦντα τοῦ βιβλίου ἀριθμὸν, ἀπὸ δὲ τὰ ἐντυπα καὶ κατὰ μέρη ἐφεξῆς ἐδικογόμενες, σχηματίζουσιν εἰς τὰ οἰκεία χωρία, τοῦ πλοίου τὸ ὄνομα, τοὺς τόνους, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα ἢ τὰ ὀνόματα τῶν ιδιοκτητῶν· ἀμέσως δὲ ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ βιβλίου λευκὴν σελίδα ἀρχόμενος, καταχωρίζει τὴν περίληψιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ιδιοκτησίας τοῦ πλοίου, καὶ τὰ λοιπὰ, καθ' ὃν τρόπον τὸ σημειωθὲν 7 ἄρθρον διαλαμβάνει· ἡ γραφὴ πρέπει νὰ ᾖ καθαρά καὶ εὐανάγνωστος, δὲν συγχωρεῖται δὲ ὁδίσματα ἢ ξύσματα.

Τὸ τέλος τοῦ βιβλίου, τὸ ὑπὸ τοῦ 8 ἄρθρου κανονισθὲν, πληροῦνται εἰς τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῆς λιμενικῆς τοῦ ἀναγκαιῶς διπλοτύπου, ὅπως καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ναυτιλιακά ἐγγράφα γίνεται σήμερον.

Ὁ λιμεναρχὴς κρατεῖ πρὸς τοῦτοις σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς τάξεως τῶν βιβλίων, ὅσα ἀποστέλλει ἐκάστοτε πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ τμήματός του· τὴν σημείωσιν ταύτην υποβάλλει κατὰ τριμηνίαν, διὰ τὸν ἐλεγχόν, πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, ἡμοῦ μὲ τὰς σημειώσεις· τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν, δι' ὅσα οὗτοι βιβλία ἐχορήγησαν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν βιβλίων τούτων, ὑπάρχει καὶ ἄλλα ὡς εὐρετήρια χρησιμεύοντα, καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν ἐμποροδικίων διατηρούμενα. Εἰς τὰ βιβλία ταῦτα, ὁ πρόεδρος τῶν ἐμποροδικίων ἐφείλει, κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ νόμου, νὰ καταχωρίῃ ἀμέσως τ' ἀντίγραφα τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μνημονευόμενα· εἰς τὸν τρόπον δὲ τῆς καταχωρίσεως· πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐξῆς·

Τὰ βιβλία τῶν ἐμποροδικίων ἐσχηματίσθησαν ἐπὶ τῇ αὐτῇ βάσει τῶν τριῶν τάξεων, ἃς παρεδέχθη τὸ 8 ἄρθρον τοῦ νόμου διὰ τὰ βιβλία τῶν ναυτοδανείων· αἱ ὑπὸ τοῦ προέδρου ὄθεν ἐνεργοῦνται ἐκάστοτε καταχωρίσεις ἐγγράφων τῶν ναυτοδανείων, πρέπει νὰ γίνωνται εἰς τὸ τῆς ἀναλόγου τάξεως εὐρετήριο, καὶ εἰς τρόπον τοιούτον, ὥστε νὰ μὲνῃ διὰ τὰς εἰς τὸ μέλλον καταχωρίσεις ἐκάστου πλοίου ἰσάριθμοι εἰς τὸ εὐρετήριον σελίδες μὲ τὰς τοῦ βιβλίου τοῦ

σότητα τῶν ὁπλοίων ἔλαβε δανείων, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν διαμονὴν τῶν δανειστῶν.

πλοίου, κατὰ τὴν τάξιν του· τουτέστιν, ἂν ἡ καταχώρισις εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἐμποροδικείου πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ διὰ πλοίων ἔχον χωρητικότητα 31 ἕως 100 τόνων, αἱ σημειώσεις γίνονται εἰς τὸ εὐρετήριο τῆς Β'. τάξεως, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ τῆς Α'. ἢ τῆς τρίτης τάξεως· καὶ διὰ τοῦτο μὲν τὸ πλοῖον ν' ἀφαιρῶσι σελίδες διακόσιαι, διὰ τὸ ἀπὸ 10 ἕως 30 τόνων, ἑκατὸν, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα πλοίων, σελίδες τριακόσιαι, διὰ τὴν μερίδα ἐνὸς ἐκάστου πλοίου· ἡ κατὰ σελίδας δὲ αὕτη διαίρεσις διακρίνεται προσέτι εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τῶν βιβλίων καὶ ὑπὸ ἐνὸς ἐντύπου νόμου, προταγτομένου ἀνὰ 100, 200, καὶ 300 σελίδας, ὅπως καὶ τὰ βιβλία τῶν ναυτοδανείων διηγήθησαν· δηλαδὴ εἰς ἑκατὸν σελίδας διὰ τὸ ἀπὸ 10 ἕως 30 τόνων πλοίων, εἰς 200 διὰ τὰ ἀπὸ 31 ἕως 100, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα εἰς σελίδας τριακοσίας.

Διὰ νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἁμέσως μὲ βιβλία τὰ ναυπηγούμενα πλοῖα, κατὰ τὸ 9 ἄρθρον τοῦ νόμου, χωρὶς νὰ προκύπτωσιν ἐπιζημίαι ἀναβολαὶ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ὀφείλουσι οἱ κύριοι πρόεδροι νὰ ἐξαποστείλωσι τάχιστα πρὸς τοὺς κεντρικοὺς λιμενάρχας ἀνάλογον βιβλίων ἀριθμὸν, τὸν ἐξῆς·

Πρὸς τὸν ἐν Ἰθρᾷ κεντρικὸν λιμενάρχην τοῦ Α'. τμήματος, βιβλία τριάκοντα, ἀνὰ δέκα ἀφ' ἐκάστης τάξεως·

Πρὸς τὸν ἐν Σύρῳ τοῦ Β'. τμήματος, βιβλία πεντηκοντα, ἀνὰ δέκα Α. καὶ Β. καὶ τριάκοντα τῆς Γ'. τάξεως·

Πρὸς τὸν ἐν Σκιάθῳ τοῦ Γ'. τμήματος, βιβλία τριάκοντα, ἀνὰ δέκα ἀφ' ἐκάστης τάξεως· καὶ

Πρὸς τὸν ἐν Μεσολογγίῳ τοῦ Δ'. τμήματος λιμενάρχην, βιβλία τριάκοντα, ἀνὰ δέκα.

Ἡ πρὸς τοὺς κυρίους προέδρους ἀποστολὴ καὶ ἡ ἀνάλογος διανομὴ ὧν ἐν γένει τῶν βιβλίων, περὶ ὧν πρόκειται, γίνεται δι' ἄλλων ἐγγράφων τοῦ ὑπουργείου.

Παρατηροῦμεν δ' ἐπὶ τέλους, πρὸς ἰδηγίαν τῶν κυρίων προξένων, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ πάθωσι τὰ συμφέροντα τῶν πλοίων ἐκείνων, ὅσα εἰς τὴν ἁλλοδαπὴν ταξειδεύοντα δὲν ᾔθελον εὐρεθῇ ἐντὸς τοῦ Κράτους μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας, ἢ ὁ νόμος

236. Ὁ πλοίαρχος, ὅστις χωρὶς ἀνάγκης ἤθελε δανεισθῇ χρήματα ἐπὶ τοῦ πλοίου, τῶν ζωοτροφιῶν, καὶ τῆς ἀποσκευῆς, ἢ ἤθελεν ἐνεχυριάσῃ, ἢ πωλήσῃ πραγματείας, ἢ τροφὰς, ἢ ὅστις ἤθελε προσθέσῃ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἀβαρίας καὶ ἔξοδα πλαστὰ, εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ἐπλίσσαντας τὸ πλοῖον, καὶ ὑποχρεοῦται προσωπικῶς εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων, ἢ τὴν πληρωμὴν τῶν πραγμάτων· καταδιώκεται δὲ καὶ ποινικῶς, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορισμὸς πρὸς καταδίωξιν. Ἐ. 222. 228. 229. 234. 298.

237. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ χωρὶς ἐπὶ τοῦ του ἀδείας τῶν ἰδιοκτητῶν πώλησις τοῦ πλοίου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πωλήσεως, ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῇ νομίμως, ὅτι ἦτον ἀνίκανον πρὸς πλοῦν. Ἐ. 244. 297. 369. 390 ε.

238. Πᾶς πλοίαρχος, ὑποχρεωθεὶς περὶ τίνος πλοῦ, χρεώσται· νὰ τὸν τελειώσῃ· ἄλλως, πληρόνει πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ ναυλωτὰς πᾶν ἔξοδον, καὶ πᾶσαν ἀποζημίωσιν. Ἐ. 244. 252 ε.

239. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ἐπὶ μετοχῇ τοῦ ἐκ τοῦ φορτίου κέρους κυβερνῶν, δὲν δύναται νὰ κάμῃ κἄνεν εἶδος ἐμπορίας δι' ἰδιαιτέρον αὐτοῦ λογαριασμὸν, ἂν δὲν συνεφωνήθῃ τὸ ἐναντίον· Ἐ. 240. 254.

240. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον περιεχομένων διατάξεων, αἱ πραγματεῖαι, τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρχος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ πλοίου δι' ἰδιόν του λογαριασμὸν, δημεύονται πρὸς ὄφελος τῶν ἄλλων συμμετόχων.

241. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἠμπορεῖ, ἐφ' οἷωδῇποτε κινδύνῳ, νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ πλοῖόν του, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, χωρὶς τὴν γνώμην τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώ-

ῶρισε διὰ τὴν ἐφοδιάσιν τῶν ἐπιβίων, ὅτι τὰ τοιαῦτα πλεῖστα δὲν θά-
λουν μὲν παρεμποδισθῇ ὑπὸ τῶν κυρίων προξένων ἢ ἀποπλειύσασιν
ἔναι ἀναβολῆς εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ἑλληνικοὺς λιμένας, διὰ νὰ ἐνερ-
γήθῳσι τὰ τοῦ νόμου, καὶ ἐφοδιασθῶσι μὲν τὰ ἐπιβλία.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1862.

μας καὶ εἰς πάντων διὰ τὴν περὶ τὴν γρῶστέν νὰ δια-
σώσῃ, μετ' ἐκείνῳ τὰ γράμματα, καὶ ὅστις ἐκ τῶν παρόντων ἐπι-
πράττειται τῷ πλοῦ τοῦ ἐπιπλέοντος ἄλλως ἢ ὡς ἐπὶ τῶν προ-
σφαιρῶν πᾶσι πάντων τούτων ὑπομένει. — Ἐάν τὰ ὅσα συ-
θέντα ἐκ τῶν παρόντων γράμματα ἐπιπράττειται ἐκ τῆς αὐτῆς συμ-
βαθείνης, ὁ πλοίαρχος ἀπαιτᾶται αὐτῆς εἰσβολῆς. Ε.
227. 237.

242. Ὁ πλοίαρχος γρῶστέν ἐνὶς ἐκπεπληρωμένῳ ἔργῳ
ἀπὸ τῆς ἀρξέως του νὰ ὑποβάλῃ, τὸ εἶδος του εἰς θεωρήσειν,
καὶ νὰ κάμῃ τὴν ἐκθεσί του. — Ἡ ἐκθεσί πρέπει νὰ ὀφει-
σθῇ — τῷ πλοῦ καὶ τῇ γρῶστέν τοῦ ἀπὸ πλοῦ, — τῷ δρόμῳ,
τῷ ὑπὸν ἡμετέρεσι, — τὰ κατὰ τὸν διαπλοῦν συμβάντα, —
τὰς συμβάσεις εἰς τὸ πλοῦν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν
πλοῦν ἀξιοσημείωτα περιστατικά. Ε. 224. 243 ε.

243. Ἡ ἐκθεσί γίνεται εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ἐμποροδικῶν
ἐνώπιον τοῦ προέδρου α. — Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον,
ἡ ἐκθεσί γίνεται εἰς τὸν ἐπαρχικὸν ἐργονόμον. — Ὁ παρ-
αλαβὼν τὴν ἐκθεσί ἐργονόμος, γρῶστέν νὰ τὴν διευθύνῃ ἀνευ
ἀντιβολῆς, εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ πλησιεστέρου ἐμποροδικείου·
εἰς ἀμφοτέρους δὲ τὰς περιστάσεις αὕτη παρακατατίθεται εἰς
τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου.

244. Ἐάν ὁ πλοίαρχος καταπλεύσῃ εἰς ξένον λιμένα, γρῶ-
στέν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν Γαλλικὸν πρόξενον, νὰ κάμῃ πρὸς
αὐτὸν ἐκθεσί, καὶ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ πιστοποιητικὸν, ἀποδει-
κνὺν τὴν ἐποχὴν τῆς ἀρξέως καὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ
τὴν κατάστασιν, καὶ τὸ εἶδος τοῦ φορτίου του.

245. Ἐάν, διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ὁ πλοίαρχος υπογρῶστέν
νὰ προσορμισθῇ εἰς Γαλλικὸν λιμένα, γρῶστέν νὰ κοινοποιήσῃ
εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἐμποροδικῶν τοῦ τόπου τὰς αἰτίας τῆς
ἐκεί προσορμίσσεώς του. — Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον,

α) Ὡρα Τόμ Β'. λ. Ναυτιλία, ἀρθρ. 57 τοῦ Δ. 15 Δεκ. 1836
περί αὐτοῦ. τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν ἐπαρχιακὸν εἰρηνοδίκην. — Ἐὰν ὁ λιμήν, ὅπου ὁ πλοίαρχος ἐβιάσθη νὰ προσορμισθῇ, ᾗται ξένος, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν Γαλλικὸν πρόξενον, ἢ, ἐν ἑλλείψει τούτου, εἰς τὴν τοπικὴν ἀρχὴν α).

246. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ναυαγῆσας καὶ διασωθεὶς μόνος ἢ μετὰ μέρους τοῦ πληρώματος, χρεωστεῖ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ τοῦ τόπου, ἢ, ἐν ἑλλείψει δικαστοῦ, ἐνώπιον πάσης ἄλλης πολιτικῆς ἀρχῆς, νὰ κάμῃ τὴν ἐκθεσίν του, νὰ τὴν βεβαιώσῃ δι' ἐκείνων ἐκ τοῦ πληρώματος, ἔσοι, διασωθέντες, ἠθελον εὑρεθῇ μετ' αὐτοῦ, καὶ νὰ λάβῃ ἀπόγραφον αὐτῆς. Ἐ. 247. 258. 302. 327. 350. 369. 440 ε.

247. Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ πλοίαρχου, ὁ δικαστὴς ἐξετάζει τοὺς ἐκ τοῦ πληρώματος, καί, εἰ δυνατόν, τοὺς ἐπιβάτας, χωρὶς θλάβην τῶν ἄλλων ἀποδείξεων. — Αἱ μὴ οὕτω βεβαιωμένα ἐκθέσεις δὲν εἶναι δεκταὶ ὑπὲρ τοῦ πλοίαρχου, οὐδὲ παρέχουσι πίστιν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς μόνον ὅταν ὁ ναυαγῆσας πλοίαρχος διεσώθῃ μόνος εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἔκαμε τὴν ἐκθεσίν του. — Ἐπιφυλάττεται εἰς τοὺς ἀντιδίκους τὸ δικαίωμα νὰ φέρουν ἀποδείξεις περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἐ. 246.

248. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἀποβιάσῃ κάμμειαν πραγματεῖαν, πρὶν κάμῃ τὴν ἐκθεσίν του, ἐπὶ ποινῇ ποινικῆς καταδιώξεως, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ ἐπικείμενος κίνδυνος. Ἐ. 242.

249. Ἐὰν αἱ ζωοτροφίαι τοῦ πλοίου ἐκλείπωσι διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, ὁ πλοίαρχος, λαβὼν τὴν γνώμην τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος, δύναται νὰ υποχρεώσῃ τοὺς ἔχοντας κατ'ἰδίαν τρόφιμα νὰ τὰ καταθέσουν εἰς τὸ κοινόν, λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ τὴν τιμὴν των. Ἐ. 224. 234. 320.

α) Ὁρὰ Τόμ. Β'. ἀρθρ. 57 τοῦ Δ. 15 Δικεμεζίου 1836.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῆς ὑπερμελείας καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ναυτῶν καὶ
τοῦ ὑπολοίπου τοῦ πλοίου.

250. Ὁ ὕψος τῆς ὑπερμελείας τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ τῆς
γόμενης πέντης τῶν πλοίων ἐπιβαλλόντων διὰ τῶν ναυπηγῶν,
ἢ δι' ὑπερμελίας μεταξὺ τῶν συναυπομένων συμφωνηθῶν α).
Ε. 191 ε. 192. 218. 221. 226. 238. 251 ε. 273 ε. 433.

251. Ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ τοῦ πλοίου καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν
ἐπ' ὅλῳ πλοίου, καὶ πλοίου ἐπὶ τῷ πλοίῳ δι' ἰδιοκτητῶν
των ἰσχυρισμῶν καὶ μισθῶν πλοίου. γὰρ αἱ τῶν ἰδιο-
κτητῶν, καὶ γὰρ τῶν πλοίων ναυτῶν, ἐκτὸς ἂν ἢ μεταξὺ
των συμφωνηθῶν διὰ, εἰς αὐτοὺς τοῦ πλοίου δικαίωμα. Ε. 239 ε.

252. Ἐάν ὁ πλοῦς διακοπῇ, ἐξ αἰτίας τῶν ἰδιοκτητῶν, τῷ
πλοίαρχῳ, ἢ τῶν ναυπηγῶν, πρὶν ἀποπλεῖσθαι τὸ πλοῖον, οἱ κα-
τὰ πλοῖον ἢ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσιν τὸν μι-
σθὸν τῶν ἡμερῶν, καὶ ἂν εἰς ἐργασίᾳ πρὸς ἐξάρτισιν τοῦ
πλοίου, καὶ κατὰ πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς γενομένης πρὸς
αὐτοὺς προσπληρωμίας. Ἐάν δὲ προσπληρωμὴ δὲν ἐδόθησιν,
λαμβάνουσιν πρὸς ἀποζημίωσιν ἐν μηνίῳ τοῦ συμφωνηθέντος
μισθοῦ. — Ἐάν ἡ διακοπὴ συνέβη ἀρξάμενος τοῦ πλοῦ, οἱ
κατὰ πλοῖον μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσιν ὁλόκληρον τὸν συμ-
φωνηθέντα μισθόν. — Οἱ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμ-
βάνουσιν τὸν συμφωνηθέντα μισθόν των καὶ ὅσας ὑπερέστησιν
ἡμέρας, καὶ προσέτι, πρὸς ἀποζημίωσιν, τὸ ἥμισυ τῶν μισθῶν,
τοὺς ὁποίους ἤθελον λάβῃ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς υποθετικῆς
διαρκείας τοῦ πλοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἦσαν μισθωμένοι. — Οἱ
κατὰ πλοῖον ἢ κατὰ μῆνα μισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσιν προ-
σέτι τὰ ἐξοδα τῆς μέχρι τοῦ τόπου, θέν ἀνεχώρησε τὸ πλοῖον,
ἐπιστροφῆς των, ἐκτὸς ἂν ὁ πλοίαρχος, οἱ ἰδιοκτῆται, οἱ ναυ-
λωταί, ἢ ὁ φροντιστής 1) τοὺς ἐπιβιβάσους εἰς ἄλλο πλοῖον,

α) Ὑπο τὸ Δ. ὑπὸ τὸ ἀριθρ. 226. Ε.

ἐπανεργόμενον εἰς τὸν ῥηθέντα τόπον τῆς ἀναχωρήσεώς των.
 'E. 223. 253. 257 ε. 262. 265. 271. 304. 319. 349.

1) Γαλλ. ἡ ναυτικὴ ἐρχὴ τοῦ λιμένος.

253. 'Εάν ἡ μετὰ τοῦ τόπου, πρὸς ὃν ἐμελλε νὰ κατα-
 πλεύσῃ τὸ πλοῖον, ἐμπορία ᾗναι ἀπηγορευμένη, ἢ ἂν τὸ πλοῖον
 ἐμποδίσθῃ κατὰ διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως πρὶν ἐκπλεύσῃ,
 δὲν ὀφείλεται εἰς τοὺς ναύτας, εἰμὴ ὁ μισθὸς τῶν ἡμερῶν ἐκεί-
 νων, καθ' ὅς εἰργάσθησαν πρὸς ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου. 'E. 254.
 261. 276 ε. 300. 350. 369. 387.

254. 'Εάν ἡ τῆς ἐμπορίας ἀπαγόρευσις, ἢ ἡ ἐμπόδις τοῦ
 πλοίου συμβῇ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, εἰς μὲν τὴν πρώτην πε-
 ρίπτωσιν οἱ ναῦται πληρόνονται ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπη-
 ρεσίας των, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, οἱ μὲν κατὰ μῆνα μισθωμέ-
 νοι λαμβάνουν ἡμιμίσιον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς κρατή-
 σεως, οἱ δὲ κατὰ πλοῦν, ὁλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα μισθὸν
 των. 'E. 250. 253. 255.

255. 'Εάν ὁ πλοῦς παραταῖ, ἢ τιμὴ τοῦ μισθοῦ τῶν κατὰ
 πλοῦν μισθωμένων νυκτῶν αὐξάνει ἀναλόγως τῆς παρατάσεως.
 'E. 255. 256.

256. 'Εάν τὸ φορτίον ἀποβιβασθῇ ἐκουσίως εἰς τόπον πλη-
 σιέστερον παρὰ τὸν εἰς τὸ ναυλωτικὸν σημειωμένον, δὲν γίνε-
 ται ἐκ τούτου κάμμία πρὸς αὐτοὺς ἐλάττωσις. 'E. 255.

257. 'Εάν οἱ ναῦται ᾗναι μέτοχοι εἰς τὸν ναῦλον, ἢ εἰς τὸ
 ἐκ τοῦ πλοῦ κέρδος, δὲν χρεωστεῖται πρὸς αὐτοὺς κάμμία
 ἀποζημίωσις, οὐδὲ μισθὸς διὰ τὴν ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως
 προξενηθεῖσαν διακοπὴν, ἀναβολὴν, ἢ παράτασιν τοῦ πλοῦ.
 'Εάν ὅμως ἡ διακοπὴ, ἢ ἀναβολή, ἢ ἡ παράτασις προῆλθεν ἐξ
 αἰτίας τῶν φορτωτῶν, οἱ τοῦ πληρώματος μετέχουσι τῶν ἀπο-
 ζημιώσεων, αἱ ὁποῖαι ἤθελον ἐπιδικασθῇ ὑπὲρ τοῦ πλοίου, κατ'
 ἀναλογίαν τῆς εἰς τὸν ναῦλον μετοχῆς των. 'Εάν δὲ τοῦ ἐμ-
 ποδίου αἴτιος ᾗναι ὁ πλοίαρχος, ἢ οἱ ἰδιοκτῆται, εἶναι οὗτοι
 ὑπεύθυνοι τῶν πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ πλήρωμα ἀποζημιώ-
 σεων. 'E. 228. 252 ε. 286 ε.

258. Ἐν περιπόσει ἀλώσεως, διαβήσεως. ἢ ἢ νυκτῆς, ἂν τὸ πλοῖον καὶ αἱ ἐν αὐτῷ πραγματεῖται ἀπολεσθῶσι παντελῶς, οἱ νῦνται δὲν ἔμπορῶν νὰ κάμουν κἀγαθὴν περὶ μισθοῦ ἀπαίτησιν. Δὲν εἶναι ὅμως ὑπόχρεσι νὰ ἀποδώσῃν τῆς λόγῳ μισθοῦ γενομένης πρὸς αὐτὰς προσπληρωμὰς. Ἐ. 229. 246. 252. 298. 300. 304. 327. 369. 381. 433.

1) Γαλλ. καὶ

259. Ἐὰν διασωθῇ μέρος τοῦ πλοίου, οἱ κατὰ μῆνα ἢ κατὰ πλῶν μισθωμένοι νῦνται λαμβάνουσι τοὺς δεδουλευμένους μισθοὺς των ἐκ τῶν νυκτῶν, τὰ ὑποῖα διέσωσιν. — Ἐὰν τὰ νυκτῆα δὲν ἐξαρκῶν, ἢ ἂν δὲν διεσωθῇσιν εἰμὴ πραγματεῖται μόνον, λαμβάνουσι τοὺς μισθοὺς των συμπληρωματικῶς ἐκ τοῦ πλοίου. Ἐ. 490. 491, 6. 492, 4. 261. 286. 327. 428.

260. Οἱ εἰς τὸν ναῦλον μέτοχοι νῦνται πληρόνονται μόνον ἐκ τοῦ ναύλου, κατ' ἀναλογίαν ἐκείνου, τὸν ὅποιον λαμβάνει ὁ πλοίαρχος. Ἐ. 250. 286.

261. Καθ' ὅποιονδῆποτε τρόπον καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι μισθωμένοι οἱ νῦνται, πληρόνονται δι' ὅσας ἡμέρας ἐργασθῶσι πρὸς διέσωσιν τῶν νυκτῶν καὶ τῶν νυκταγισάντων πραγμάτων. Ἐ. 253. 258.

262. Ὁ ναύτης λαμβάνει τὸν μισθὸν του, τροφοδοτεῖται, καὶ θεραπεύεται δι' ἐξόδων τοῦ πλοίου, ἐὰν ἀσθενήσῃ διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ἢ ἀνπληρωθῇ ὑπηρετῶν ἐν τῷ πλοίῳ. Ἐ. 263 ἐ. 400, 6.

263. Ὁ ναύτης τροφοδοτεῖται καὶ θεραπεύεται δι' ἐξόδων τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἐὰν πληρωθῇ μυχόμενος κατ' ἐχθρῶν ἢ κατὰ πειρατῶν. Ἐ. 262.

264. Ἐὰν ὁ ναύτης, ἀποβάς τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας, πληρωθῇ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ἐξόδα τῆς διατροφῆς καὶ θεραπείας του εἶναι εἰς βάρος του· ὁ δὲ πλοίαρχος δύναται καὶ νὰ τὸν ἀποβάλῃ. Οἱ μισθοὶ του εἰς τοιαύτην περίπτωσιν πληρόνονται ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας του. Ἐ. 265. 266.

265. Ὅταν τις τῶν ναυτῶν ἀποθάῃ κατὰ τὸν πλῶν, εἰς

ἤτο μισθωμένος κατὰ μῆνα, οἱ μισθοὶ του λογίζονται μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τελευτῆς του, καὶ ὀφείλονται εἰς τοὺς κληρονόμους του. — Ἐὰν ἤτο μισθωμένος κατὰ πλοῦν, οἱ κληρονόμοι λαμβάνουν τὸ ἥμισυ τῶν μισθῶν του, ἂν ἀποθάνῃ πρὶν φθάσῃ, ἢ ἐνῷ εὐρίσκεται εἰς τὸν λιμένα 1). λαμβάνουν δὲ τὸ ὅλον τῶν μισθῶν του, ἂν ἀποθάνῃ ἐπανερχόμενος. — Ἐὰν ὁ ναύτης ᾖναι μέτοχος εἰς τὸν ναῦλον, ἢ εἰς τὸ ἐκ τοῦ πλοῦ κέρδος, ἀποδίδεται ὁλόκληρον τὸ μερίδιόν του, ἂν ἀποθάνῃ μετὰ τὸν ἀπόπλου. — Οἱ μισθοὶ τοῦ ναύτου, ὅστις ἤθελε φονευθῇ ἀμυνόμενος περὶ τοῦ πλοίου, ἀποδίδονται ὁλόκληροι δι' ὅλον τὸν πλοῦν, ἐὰν τὸ πλοῖον εὐδοθῇ ἀσφαλῶς. Ἐ. 264. 266. 262. 263. 267.

1) Γαλλ. τοῦ ἀνω πλοῦ.

266. Ὁ ἐντὸς τοῦ πλοίου ζῶντες καὶ αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἐναντίον τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ναυλωτῶν, κάμειαν περὶ πληρωμῆς τῶν λύτρων ἀπαίτησιν· λαμβάνει δὲ τὸν μισθὸν του μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξωγρήθῃ καὶ ἡχμαλωτίσθῃ. Ἐ. 264. 266. 267. 269.

267. Ἐὰν ὁ ζῶντες καὶ αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης εἴχεν ἀποσταλῇ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ὁλόκληρον τὸν μισθὸν του· ἂν δὲ τὸ πλοῖον εὐδοθῇ ἀσφαλῶς, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ καὶ ἀποζημίωσιν περὶ τῶν λύτρων του. Ἐ. 265. 268.

268. Τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην ὀφείλουν οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου, ἂν ὁ ναύτης ἐστάλῃ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου. — Ἡ ἀποζημίωσις ὀφείλεται παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἐὰν ὁ ναύτης ἐστάλῃ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου ἢ τοῦ 1) φορτίου.

1) Γαλλ. καὶ τοῦ

269. Τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως δρίζεται εἰς ἑξακόσια φράγκα. — Ἡ ἀπελευθέρωσις 1) καὶ ἡ χρῆσις τῶν χρημάτων θέλουν γενῇ κατὰ τοὺς ὠρισμένους τύπους εἰς τοὺς περὶ ἐξαγορᾶς τῶν αἰχμαλώτων κανονισμοὺς τῆς κυβερνήσεως.

1) Γαλλ. ἡ εἰσπραξις

ΤΜΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τοῦ φορτωτικοῦ.

281. Τὸ φορτωτικὸν πρέπει νὰ φανερώη τὸ γένος, τὴν ποσότητα, καὶ τὸ εἶδος ἢ τὴν ποιότητα τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων, καὶ νὰ περιέχῃ — τὸ ὄνομα τοῦ φορτωτοῦ, — τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν ἐκείνου, πρὸς ὃν ἡ ἀποστολὴ γίνεται, — τὸ ὄνομα καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ πλοιάρχου, — τὸ ὄνομα καὶ τὴν χωρητικότητά τοῦ πλοίου, — τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου καὶ τοῦ κατὰπλου, — τὴν τιμὴν τοῦ ναύλου. — Πρέπει προσέτι νὰ φέρῃ εἰς τὸ περιθώριον τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πρὸς μετακομιδὴν πραγμάτων. — Τὸ φορτωτικὸν δύναται νὰ ᾔῃ εἰς διατμήν, πρὸς τὸν φέροντα, ἢ εἰς ὀρισμένων προσώπων. Ἐ. 93. 139. 488. 420. 222. 226. 282 ε. 286. 289. 344. 345. 548. 576.

282. Πᾶν φορτωτικὸν γίνεται τοῦλάχιστον τετραπλοῦν* — ἐν διὰ τὸν φορτωτὴν, — ἐν διὰ τὸν παρχλήπτῃν τῶν πραγμάτων, — ἐν διὰ τὸν πλοίαρχον, — ἐν διὰ τὸν ἐφοπλιστὴν τοῦ πλοίου. — Τὰ τέσσαρα πρωτότυπα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ φορτωτοῦ καὶ παρὰ τοῦ πλοιάρχου ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν φόρτωσιν τῶν πραγματειῶν. — Ὁ φορτωτὴς χρεωστεῖ νὰ παρχώσῃ εἰς τὸν πλοίαρχον ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὰ ἀφορῶντα τὰς φορτωθείσας πραγματείας ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνείων. Ἐ. 226.

283. Τὸ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον συντεταγμένον φορτωτικὸν παρέχει πίστιν μετὰ τῶν μετόχων τοῦ φορτίου, καὶ μετὰ τῶν τούτων καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν. Ἐ. 352 ε.

284. Ὅταν ὑπάρχῃ διαφορὰ μετὰ τῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ φορτίου φορτωτικῶν, τὸ ἀνὰ χεῖρας τοῦ πλοιάρχου παρέχει πίστιν, ἐὰν ᾔῃ ἀναπληρωμένον διὰ χεῖρὸς τοῦ φορτωτοῦ, ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου αὐτοῦ· ἰσχύει δὲ τὸ παρὰ τοῦ φορτωτοῦ ἢ τοῦ παρχλήπτου ἐμφανιζόμενον, ὅταν ᾔῃ ἀναπληρωμένον διὰ χεῖρὸς τοῦ πλοιάρχου.

285. Πᾶς παραγγελιοδόχος, ἢ παραλήπτης, παραλαβὼν τὰς εἰς τὸ ναυλωτικὸν ἢ φορτωτικὸν σημειωμένας πραγματείας, χρεωστεῖ νὰ δώσει ἀπόδειξιν εἰς τὸν ζητήσαντα αὐτὴν πλοίαρχον· ἄλλως, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων, καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν τῆς χρονοτριβῆς. 'Ε. 94 ἐ. 305.

ΤΜΗΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ τοῦ ναύλου.

286. Ἡ τιμὴ τῆς μισθώσεως παντὸς πλοίου ὀνομάζεται ναῦλος. Κανονίζεται διὰ τῶν συμφωνιῶν τῶν συναλλαττομένων. Ἀποδεικνύεται διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ, ἢ τοῦ φορτωτικοῦ, καὶ συμφωνεῖται δι' ὅλον, ἢ διὰ μέρος τοῦ πλοίου, διὰ πλοῦν ὁλόκληρον, ἢ διὰ ῥητὸν χρόνον διάστημα, κατὰ τόσον, καθ' ἑκατόλιτρον, κατ' ἀποκοπὴν, ἢ συλλογάδην, σημειουμένης τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου. 'Ε. 222. 226. 259. 260. 273. 281. 287 ἐ. 347. 386. 433. 434. 576.

287. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ ὁλόκληρον, καὶ ὁ ναυλωτὴς δὲν προσφέρῃ ὅλον τὸ φορτίον, ὁ πλοίαρχος δὲν ἔμπορεῖ νὰ λάβῃ ἄλλας πραγματείας χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ναυλωτοῦ. — Ὁ ναυλωτὴς ἀπολαμβάνει τὸν ναῦλον τῶν πραγματειῶν, τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου τοῦ παρ' αὐτοῦ ὁλοκληρῶς ναυλωθέντος πλοίου. 'Ε. 288.

288. Ὁ ναυλωτὴς, ὁ μὴ φορτώσας ὅλας τὰς εἰς τὸ ναυλωτικὸν διαλαμβανομένας πραγματείας, χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ ἀκέραιον τὸν ναῦλον δι' ὁλόκληρον τὸ φορτίον, περὶ τοῦ ὁποίου συνεφώνησεν. Ἐὰν ὁμως φορτώσῃ περισσοτέρας, πληρῶνει διὰ τὸν 1) περιπλέον ναῦλον ἀναλόγως τοῦ εἰς τὸ ναυλωτικὸν συμφωνηθέντος. Ἐὰν ὁμως ὁ ναυλωτὴς, χωρὶς νὰ φορτώσῃ τίποτε, διαλύσῃ τὴν περὶ τοῦ πλοῦ συμφωνίαν, πρὶν ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον, πληρῶνει λόγῳ ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν πλοίαρχον τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ συμφωνημένου ναύλου δι' ὁλόκληρον τὸ φορτίον. Ἐὰν τὸ πλοῖον, λαβὼν ἤδη
(Τάμ. Δ')

εἰς ὃν τὸ πλοῖον διευθύνεται, καὶ ἀνγκασθῇ νὰ ἐπανέλθῃ μὲ τὸ φορτίον, δὲν χρεωστεῖται εἰς τὸν πλοίαρχον εἰμὴ ἑτερόπλουτος ναῦλος, ἂν καὶ ἡ ναύλωσις ᾔθελεν εἶσθαι ἀμφοτερόπλους. 'Ε. 253. 254. 276. 300. 350. 369. 387. 388.

300. Ἄν τὸ πλοῖον ἐμποδίσθῃ κατ' ὁδὸν κατὰ διαταγὴν δυνάμειός τινος, δὲν χρεωστεῖται παντελῶς ναῦλος διὰ τὸν χρόνον τῆς ἐμποδίσσεως, ἐὰν τὸ πλοῖον ᾔναι ναυλωμένον κατὰ μῆνα, οὐδὲ προστίθεται τι εἰς αὐτόν, ἂν ᾔναι ναυλωμένον κατὰ πλοῖον. — Ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμποδίσσεως τοῦ πλοίου τροφοδοσία καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος θεωροῦνται ὡς ἀβαρίται. 'Ε. 250. 397.

301. Περὶ τῶν πραγματειῶν, τὰς ὁποίας ὁ πλοίαρχος ᾔθελεν ἐκβάλλῃ εἰς τὴν θάλασσαν ἕνεκα τῆς κοινῆς σωτηρίας, λαμβάνει ναῦλον κατὰ συνεισφοράν 1). 'Ε. 400, 2. 410.

1) Γαλλ. ὑπὸ ἔρον συνεισφοᾶς.

302. Δὲν χρεωστεῖται παντελῶς ναῦλος περὶ τῶν πραγματειῶν, ὅσαι ἀ'ωλέσθησαν ἐκ ναυαγίας ἢ καθίσματος, διηρηπάγησαν ἀπὸ πειρατῶν, ἢ συνελήφθησαν παρὰ τῶν ἐχθρῶν. — Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ ν' ἀποδώσῃ τὸν προπληρωθέντα τυχερὸν εἰς αὐτὸν ναῦλον, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία. 'Ε. 246. 258. 303. 327.

303. Ἐὰν τὸ πλοῖον καὶ αἱ πραγματεῖαι ἐξαγορασθῶσι, ἢ ἂν 1) πραγματεῖαι διασωθῶσιν ἀπὸ τῆς ναυαγίας, ὁ πλοίαρχος λαμβάνει τὸν μέχρι τοῦ τόπου τῆς συλλήψεως ἢ τῆς ναυαγίας ναῦλον· λαμβάνει δὲ τὸν ναῦλον δολόκληρον, συνεισφέρων εἰς τὴν ἐξαγοράν, ὅταν φέρῃ τὰς πραγματείας εἰς τὸν διωρισμένον τῆς ἐκφορτώσεως τόπον. 'Ε. 302. 304.

1) Γαλλ. αἱ

304. Ἡ περὶ τῆς ἐξαγορᾶς συνεισφορὰ γίνεται ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν πραγματειῶν τῆς εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως τῶν, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου. — Οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν δὲν εἰσέρχονται εἰς τὴν συνεισφοράν. 'Ε. 191, 6. 192, 4. 250. 258.

305. Ἐὰν ὁ περὶ αὐτῆς δὲν θέλῃ νὰ παραλάβῃ τὰς πραγματείας, ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ πωλήσῃ διὰ τοῦ δικαστηρίου μέρος αὐτῶν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου του, καὶ νὰ παρακαταθέσῃ τὸ ὑπόλοιπον. Ἐὰν δὲ δὲν ἐξαρκοῦν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ναύλου, διαφυλάττει τὴν κατὰ τοῦ φορτωτοῦ ἀναγωγὴν του. Ἔ. 93. 106. 494. 492. 285. 306. 307. 308.

306. Ὁ πλοίαρχος δὲν ἔμπορεῖ νὰ κρατήσῃ τὰς πραγματείας ἐντὸς τοῦ πλοίου διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τοῦ ναύλου του· δύναται δὲ, ἀποδιβάζων αὐτάς, νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς τρίτου χεῖρας παρακαταθήκην μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ ναύλου του.

307. Ὁ πλοίαρχος προτιμᾷται εἰς τὴν ἐκ τῶν πραγματειῶν τοῦ φορτίου του πληρωμὴν τοῦ ναύλου μέχρι δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως αὐτῶν, ἂν δὲν ἐπέρασαν εἰς τρίτου χεῖρας. Ἔ. 190. 286. 308. 433.

308. Ἐὰν οἱ φορτωταί, ἢ οἱ ἀπαιτηταὶ πτωχεύσωσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, ὁ πλοίαρχος προτιμᾷται ὅλων τῶν ἄλλων 1) δανειστῶν ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τοῦ ναύλου καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ὀφειλομένων ἀδαριῶν. Ἔ. 286. 305. 307. 346. 397. 437.

1) Γαλλ. τὸ, ἄλλων παρέλκει.

309. Ὁ φορτωτὴς δὲν δύναται ποτε νὰ ζητήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς τοῦ ναύλου. Ἔ. 310.

310. Ὁ φορτωτὴς δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλίπη, ἐντὶ τοῦ ναύλου, πραγματείας ἐκπεπτωκυίας τῆς τιμῆς των, ἢ ἐλαμμένας ἤδη ἐξ ἰδίου αὐτῶν ἐλαττώματος, ἢ ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος. — Ἄν ὅμως πίθοι, περιέχοντες οἶνον, ἔλαιον, μέλι, καὶ ἄλλα ὅγρᾶ, ἔβρευσαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἐξεκενώθησαν, ἢ ἔμειναν σχεδὸν κενοί, οἱ πίθοι οὗτοι δύναται νὰ ἐγκαταλειφθῶσι λόγῳ τοῦ ναύλου. Ἔ. 216. 309. 369 ε.

ΤΜΗΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ναυτικοῦ δανείου.

311. Τὰ ναυτικά συμβόλαια γίνονται κατὰ συμβολαίον.

γράφειν ἢ καὶ ὑπογράφως φανερόντι δὲ — τὸ κεφάλαιον τοῦ
 δανείου, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ συμφωνηθέντος ναυτικοῦ τόκου, —
 τὰ εἰς τὸ δάνειον ὑπέρβηα πρήμματα, — τὰ ὀνόματα τοῦ πλοίου
 καὶ τοῦ πλοιάρχου, — τὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ δανειζομένου,
 — ἐκ τῶν δανείων ἐλθόντα δι' ἑνὶ μόνῳ πλοῦν, — διὰ ποῖον πλοῦν,
 καὶ διὰ πόσον χρόνον, — τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποδόσεως. Έ. 491,
 9. 492. 7. 234. 342 ε. 347. 422. Α. 3.

312. Οἱ ναυτικῶς δανεῖζοντες εἰς τὴν Γαλλίαν χρεωστοῦν
 νὰ ζητήσων τὴν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου καταχωρά-
 σιν τοῦ συμβολικίου των ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολο-
 γίας του ἁλλως, γάνουν τὸ προνόμιόν των· ἂν δὲ τὸ συμβό-
 λαιον ἐγείνηται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἄρ-
 θρου 234 ὀριζόμενας διατυπώσεις α). Έ. 491, 9. 492, 7.

α) Ὁρκ Ν 13 Νοεμβρ. 1851 διὰ τὸ ἄρθρ. 224 Έ.

Έγρ. τῶν ὑπουργείων τῶν ναυτικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης, πρὸς
 τὸν πρόεδρον τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδικῶν.

Διασαφίζοντες τὴν ὅτιαν διὰ τοῦ ἀπάντωμένου ἐγγράφου σας
 ἐπεβλήτε ἡμῖν ἀπορίαν περὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ περὶ δι-
 ελιῶν ναυτοδανείων νόμου ἀπαιτουμένης εἰς τὸ διελῶν ἐκδότου
 πλοίου ἐγγραφῆς τῶν εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἐμποροδικῶν δευωθέντων
 ναυτοδανείων, οἷς παρατηροῦμεν, Κ. πρόεδρε, ὅτι ἡ ἀπορία αὕτη
 λύεται ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς μεθ' ἡμῶν καὶ μετὰ τοῦ ὑπουργείου
 τῶν ναυτικῶν ἐκδοθείσης ἐγκυκλίου ὑπ' ἀριθ. 819, 1819—6—4.
 καὶ ἦν, ἐπειδὴ ἑκαστος ἀξιωματικὸς τοῦ λιμένος ὀφείλει νὰ κατα-
 χωρίξῃ τὴν περίληψιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου καὶ
 τὰ λοιπὰ εἰς τὴν πρώτην τοῦ διελίου σελίδα, ἐπειτα, ὅτι ὁ μὲν
 πρόεδρος, ἐγγράφων τὰς παρ' αὐτῷ γινομένης περὶ τῶν ναυτοδα-
 νείων δηλώσεις, ἀπαιτεῖται νὰ ἀφίηται τὰς τέσσαρας πρώτας σελίδας
 τοῦ διελίου, διὰ νὰ γίνῃ ἐντὸς αὐτῶν καὶ ἡ ἐκ μέρους τοῦ λιμε-
 νάρχου προσήκουσα καταχωρίσις, περὶ τῆς διαλαμβάνει τὸ 7 ἄρθρον
 τοῦ εἰρημένου νόμου, ἡ δὲ λιμενικὴ ἀρχὴ, ἐνεργήσασα ἀκριβῶς τὰς
 καταχωρίσεις κατὰ τὸ μνησθὲν 7 ἄρθρον, καὶ κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς
 ἐγκυκλίου § 4, ἐφείλει μετὰ τὴν ἀποπράττωσιν τῆς ἐργασίας νὰ ὑπο-
 στήσῃ τὴν ἀκολουθοῦν πρᾶξιν· α' ἔγινοντο εἶναι αἱ ἀνωτέρω καταχω-

313. Πάν ναυτικὸν συμβόλαιον δύναται νὰ πραγματευθῇ δι' ὀπισθογραφήσεως, ἂν ᾖ εἰς διαταγήν. Εἰς ταύτην τὴν περί-

ρίσει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ὃ δὲ πλεονάζων κενὸς τόπος τῶν σελίδων θεωρεῖται ἄχρηστος. » Ἐννοεῖται δι', ὅτι ἂν τόπος κενὸς δὴν μείνῃ, ἢ ἀνωτέρω πρᾶξι καθίσταται τότε περιττὴ, καὶ μόνῃ ἢ ὑπογραφῇ καὶ ἢ σφραγίδι τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς τίθεται ἀμέσως μετὰ τῆς καταχωρίσεως.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ καὶ τὴν ἐπελευσεμένην τυχὸν μεταβολὴν τῆς ιδιοκτησίας τοῦ πλοίου, περὶ ἧς ὁρίζει τὸ τελευταῖον ἰδίῳ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ εἰρημένου νόμου, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ σῶς παρατηρήσωμεν. Κ. πρόεδρε, ὅτι ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει κάτωθεν τοῦ ἀχρήστου κενοῦ τῶν τεσσάρων πρώτων σελίδων τοῦ βιβλίου τοῦ πλοίου νὰ σημειοῖ τὴν σελίδα, ἐν ᾗ κατεχωρίσθη ἡ τοιαύτη μεταβολή, ὑπὸ τῶν φράσεων (ὅρα σελ. . .) ἵνα δύνανται διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ εὐρίσκωσιν εὐχερῶς οἱ θανεῖσθαι καὶ τὴν παραπαιμπομένην σελίδα, καὶ τῆς γενομένης μεταβολῆς τῆς ιδιοκτησίας νὰ λαμβάνωσιν ἑγχαίρων γνῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Ἀπριλίου 1852.

Τὰ ὑπουργεῖα τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ναυτικῶν.

Διεγερθείσης ἀμφιβολίας μεταξὺ ἐνὸς τῶν ΚΚ. προέδρων καὶ τῶν λιμεναρχῶν, τί πρέπει νὰ γείνη ἐπὶ τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν, δηλωθέντων τῶν ναυτοδανείων πλοίου τινὸς εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἑμποροδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπήγατο ὁ λιμὴν, ἐντὸς τοῦ νηϊολογίου τοῦ ὁποίου ἦτο καταχωρισμένος τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περὶ βιβλίων ναυτοδανείων νόμου, μετήλλαξεν ἀκολουθῶς τοῦτο τὸν λιμὴν, ὑπαχθὲν εἰς ἄλλον, ἂν δηλονότι τὸ βιβλίον, ἐν ᾧ ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένα τὰ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου προέδρου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπήγατο πρὶν ἢ μεταβάλλῃ τὸ πλοῖον λιμὴν, δηλωθέντα θάνατι, πρέπη νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸν δευτέρου προέδρου, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ λιμένος τοῦ ὁποίου ὑπεβλήθη τὸ πλοῖον, διὰ νὰ μείνῃ παρ' αὐτοῦ, καὶ διὰ νὰ καταχωρίζωνται καὶ τὰ μετὰ ταῦτα συνολογούμενα ναυτοδάνεια, σπαιδόμενα διὰ ταῦτα νὰ σῶς γνωστοποιήσωμεν ἐκ συμφώνου τὰ ἐξῆς, ἵνα ἐδκηγηθῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων σας, τοιαύτης περιπτώσεως συρροῆς.

πτωσιν ἢ διππραγμάτευσις τοῦ ἐγγράφου τούτου ἔχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, καὶ παράγει τὰς αὐτὰς περὶ ἐγγυήσεως ἀγω-

Α.) Καθόσον ἀφορᾷ τὰ πλοῖα, τὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰρημένου νόμου ὑπάρχοντα, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἐφεδριασθέντα μὲ τὰ προσκείμενα εἰς τὴν ναυτεδάνειαν τούτων θέλουν δηλεῦσθαι παρὰ τῶν δανειστῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον πρόεδρον, εἰς τὸν λιμένα τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ὑπάρχοντο, ἅμα ἐνημοσιεύθη ὁ εἰρημένος νόμος, ἀδιάφορον δὲ καὶ ἂν τὸ πλοῖον τοῦτο ἔλλαξε μετὰ ταῦτα τὸν εἰς ὃν ἀνήκει λιμένα, διότι χρησιμεύοντα τὰ παρὰ τῶν προέδρων κρατούμενα βιβλίρια ὡς ἄλλα εἰς τὴν βιοπραξίαν, ἔχουσιν αἰσθῆσαι καὶ δυσχερὲς καὶ ἀκατάλληλον νὰ μεταφέρονται ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον πρόεδρον, καὶ μεγάλῃ ἐκτὸς τούτου ἔχουσιν ἀνταρξίαν καὶ σύγχυσις, μὴ δυναμένων τῶν δανειστῶν νὰ ἔχουσιν ἡγῶσιν εἰς τίνα πρόεδρον ὑπάρχοντα τὰ ὅσα αὐτῶν δανειζόμενα πλοῖα, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι παρ' αὐτῶν τὰς δαπάναις των.

Β.) Καθόσον προσίτι ἀφορᾷ τὰ πλοῖα, τὰ ναυπηγούμενα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ εἰρημένου νόμου, καὶ τούτων τὰ ναυτοδάνεια θέλουν δηλεῦσθαι παρὰ τῷ προέδρῳ τῶν ἐμπορευμάτων, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ λιμὴν, εἰς οὗ τὸ νηολόγιον καταχωρήσασιν, καὶ ἂν μετὰ ταῦτα τὰ πλοῖα, μεταβαλόντα τὸν εἰρημένον λιμένα, ὑποβληθῶσιν εἰς ἄλλον.

Γ.) Γενόμενης τῆς κατὰ τὰς ἀνωτέρω δύο περιπτώσεις μεταβολῆς τοῦ λιμένος τῶν πλοίων, ὀφείλει ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ, εἰς τὸ νηολόγιον τῆς ὁποίας καταχωρήσθαι νενωστὶ τὸ πλοῖον, νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου καὶ τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, εἰς τὸ νηολόγιον τῆς ὁποίας ὑπάγεται πρὶν τὸ πλοῖον, καὶ τὸν πρόεδρον, ἵνα ἡ μὲν λιμενικὴ ἀρχὴ, εἰς τὸ νηολόγιον τῆς ὁποίας ἐσχάτως ἐνεγράφη τὸ πλοῖον, σημειώσῃ ἐπὶ τοῦ βιβλίου, ὅπου κρατεῖ ὁ πλοίαρχος, ἐντὺς τοῦ λευκοῦ χάρτου τοῦ περιλαμβανομένου εἰς τὰς τέσσαρας πρώτας ἐντύπου τοῦ νόμου σελίδας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κεφαλίδος τῆς πρώτης σελίδος, τὴν ἀσφαιδισμένην πρᾶξιν·

• Μετέθετο εἰς τὸν λιμένα (δεῖνα), καὶ καταχωρήσθαι εἰς τὸ νηολόγιον ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν (δεῖνα)·

Ἐν

τῇ

1852.

Ὁ λιμενάρχης ἢ ὑπολιμενάρχης κτλ. •.

Ὁ δὲ πρόεδρος σημειώσῃ εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κρατούμενον βιβλίον

γὰς, ὡς καὶ ὅλαι αἱ τῶν λοιπῶν ἐμπορικῶν γραμματίων διαπραγματεύσεις. Ἐ. 136. 187.

τῶν δηλωθέντων ναυτοθανείων, εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λευκοῦ χάρτου, τὴν γενομένην μεταβολὴν τοῦ λιμένος τοῦ πλοίου, εἰδοποιῶν συγχρότως καὶ τὸν πρόεδρον, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὅποιου ὑπεβλήθη νεωστὶ τὸ πλοῖον, ὅτι, ἂν καὶ ἡλλαξὶ τοῦτο λιμένα, αἱ δὲ κλώττεις μολοντοῦτο τῶν ναυτοθανείων αὐτοῦ γίνονται παρ' αὐτῷ.

Ἐπειδὴ δὲ διὰ τοῦ προκειμένου μέτρου οὐ μόνον προλαμβάνεται πᾶσα θάλασσα δυναμένη νὰ προκύψῃ ἄλλως τε εἰς τὰ συμφέροντα τῶν θαναιστῶν τῶν πλοίων, ἀλλὰ καὶ ἀρκοῦσα προνοεῖται ὑπὲρ αὐτῶν ἀσφάλεια, πεποιθήμεν διὰ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ἑμῶν θέλει καταβάλλαι ἰδιόζουσαν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν ἐπὶ τοῦ λίαν σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, ἀφ' οὗ ἐξαρτᾶται ἡ δημοσία πίστις, καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ἐν Αθήναις τὴν 20 Ἰουνίου 1852.

Πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν ἐν Χαλκίδι ἐμποροδικῶν.

Ἄν καὶ ὁ λιμενάρχης δὲν ἦναι ἀρμόδιος νὰ ζητῇ πληροφορίας περὶ τῶν ἐγγραπτέων εἰς τὰ βιβλία ναυτοθανείων, διότι ὁ πρόεδρος τῶν ἐμποροδικῶν ἔχει τὸ καθήκον νὰ φροντίῃ περὶ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν, μολοντοῦτο ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναφύεται ἀμφιβολία τί μέλλει γενέσθαι ὡς πρὸς τὰ θάνατα ἐκείνα, εἰνα οἱ θανοῖνται, εἴτε ἐξ ἀνάγκης δὲν ἐδήλωσαν ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου ταυτομένης ἐξαμήνου προθεσμίας, εἴτε διότι, γενομένη κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς ἀποστάσεως, δὲν ἐπρέλαβον νὰ τὰ ἀποδώσωσι, τῆς δὲ ἀμφιβολίας ταύτης ἡ λύσις ζητεῖται καὶ παρ' ἑμῶν ἡδὴ, σὰς κοινοποιῶμεν, Κύριε πρόεδρε, ὅτι τὸ καθ' ἡμᾶς φρονεῖμεν, ὅτι τὰ ναυτοθάναια ταῦτα ἐπαυσαν μὲν τοῦ νὰ ὤσι προνομιοῦχα καὶ μένουσιν ἀπλᾶ θάνατα, ἀλλ' οἱ πρόεδροι τῶν ἐμποροδικῶν δύνανται νὰ τὰ ἐγγράψωσιν εἰς τὰ βιβλία μὲν τὴν ῥητὴν σημαίωσιν, ὅτι ἐπαρουσιάζονται ἐκπρεθέσμως, σημειοῦντες καὶ τὴν τῆς παρουσιάσεως ἡμερομηνίαν. Ἡ γνώμη μας ὅμως αὕτη δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ, καὶ ἐπομένως ἂν οἱ Κ.Κ. πρόεδροι, δίδοντες ἄλλην εἰς τὸν νόμον ἑρμηνείαν, φρονοῦσιν, ὅτι εἶναι ἀρμόδιοι νὰ ἐγγράψωσιν, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, τὰ ἐκπρεθέσμως παρευσιασθέντα ναυτοθάναια. *ὡς τὰ βιβλία, μένει εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον τὴ δικαίωμα τοῦ νὰ*

ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν τραπεζῶν — ἐπὶ τοῦ φορέου —
ἐπ' ὅλῳ συνάμα τῶν ἀντικειμένων τούτων, ἢ μέρος τινὸς αὐτοῦ.

Ἐπομένως δι, καὶ δι εἰς τὸ εὐχετόν θέλον καταχωρεῖσθαι, καὶ εἰς τὸ ἐκβλήσειον ἀντιγράφεται ὅτι ναυπηγεῖται συμβόλαια πλοῦν διαβιβασθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμήνου προθεσμίας, ἥτις εἶναι ἀρκεῦσα διὰ τὰ ἐξέσσωσιν εἰς τὴν πρέσβειον τ' ἀντίγραφον αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1852.

Πρὸς τοὺς πρέσβεις, τοὺς εἰσαγγελεῖς, καὶ τοὺς λιμενάρχας
τοῦ Κράτους.

Ἐρωτήσαντες τινος τῶν ΚΚ πρέσβειον περὶ τοῦ πρακτικοῦ, ὅταν ἀπο-
λυσθῇ τῷ ἐκβλήσειον πλοίου τινὸς, ἐφ' οὗ δὲν ἐγένετο θάνατος, ἡγε-
μέτερον, ἐρίναμεν ἀποκαταστή, ἵνα ἐκ συμφώνου ἀπαντήσωμεν διὰ
τῆς παρούσης, ὅτι καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, παραπλεῖσιν σχεδὸν
ἐκατὸς, περὶ ἧς ἡ ὅκ' ἀριθ. 10009 καὶ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1852 ἐγ-
κυβλίωσι τῶν ὑπευργείων τούτων, θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ τὰ ὑπὸ τῆς ἐγ-
κυβλίωσι αὐτῆς διατασσόμενα, ἥτοι ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ κάμῃ
ἐγγράφον πρὸς τὸν ἀρμόδιον λιμενάρχην αἰτεῖσιν, ἐμείναν μὲ τὴν
ὕπὸ τῆς ἐγκυβλίωσι διατασσόμενον, τὴν ἐπείαν οὕτως θέλει διαυθύνει
πρὸς τὸν πρέσβειον τῶν ἐμπορευμάτων, ὅστις, ἐάν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἀπὸ
τῆς παραλαβῆς αὐτῆς, δὲν ἀναγγιλοῦθῃ θάνατον ἐπὶ τοῦ πλοίου,
θέλει ἀποστείλει πρὸς τὸν λιμενάρχην τὸ αἰτούμενον ἐκβλήσειον, συ-
μμεῖων ἐπὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ σελίδος, ὅτι εἶναι δεύτερον, καὶ τὴν
αἰτίαν τῆς χορηγήσεως αὐτοῦ. Ἐάν δὲ τυχὸν ἀγγιλοῦθῃ τοιοῦτον, θέ-
λει καταχωρεῖσιν αὐτὸ ἐντὶς τοῦ ἐκβλήσειον ὁ αὐτὸς δὲ πρέσβειος θέλει
καταχωρεῖσιν ἀμέσως ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ 6 άρθρου τοῦ νέμου πρεβλεπο-
μένην εὐρετηρίῳ λαθεσιν, ὑπογεγραμμένων καὶ ὑπὸ τοῦ γραμμα-
τείως, δηλοῦσαν ὅτι τὴν χρονολογίαν δέῃνα ἐχορηγήθη ἐκβλήσειον δέ-
τερον πρὸς τὸν Α. πλοίαρχον τοῦ πλοίου Β. (περιγραφόμενον τοῦτου
ἀριθμοῦ) καὶ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ὁ δὲ λιμενάρχης, πρὶν ἢ ἰσχυ-
ρίσθῃ τὸ ἐκβλήσειον πρὸς τὸν πλοίαρχον, ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ καὶ
αὐτὸς ἐν γένει μὲ τὸν νόμον.

Τὴν παρούσαν παρακαλοῦνται οἱ ΚΚ. πρέσβεις ν' ἀνακοινώσωσι
καὶ πρὸς τοὺς δι' εἰρηνοδικίας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Δεκεμβρίου 1852.

σμένου ἐξ ἑνὸς ἐκάστου αὐτῶν. Ἐ. 494, 9. 492, 7. 280. 324.

316. Πᾶν ναυτικὸν δάνειον, ὑπερβαῖνον τὴν τιμὴν τῶν ὑπεργύων πραγμάτων, δύναται νὰ κηρυχθῇ ἄκυρον, κατ' αἴτησιν τοῦ δανειστοῦ, ἂν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ δανειστής 4) μετεχειρίσθη ἀπάτην. Ἐ. 347. 329. 336.

1) Γαλλ. δανειζόμενος

317. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀπάτη, τὸ συμβολαῖον ἰσχύει περιοριζόμενον μέχρι τῆς ἀξίας τῶν ὑπεργύων πραγμάτων κατὰ τὴν γενομένην ἢ συμφωνηθεῖσαν ἐκτίμησιν αὐτῶν· τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ δανείου ἀποδίδεται μὲ τόκον λογιζόμενον κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν. Ἐ. 316. 348.

318. Πᾶν δάνειον γενόμενον ἐπὶ μέλλοντος ναύλου, ἢ κέρδους ἐλπιζομένου ἐκ τῆς πωλήσεως πραγματειῶν, ἀπαγορεύεται· εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ δανειστής δὲν δύναται ν' ἀπαίτησιν εἰμὴ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κεφαλαίου, ἀνευ τόκου. Ἐ. 344. 347.

319. Ναυτικὸν δάνειον δὲν δύναται νὰ γενῇ πρὸς ναύτας, ἢ ἄλλους ναυτικούς ἐπὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ πλοῦ κέρδους. Ἐ. 250.

320. Τὸ πλοῖον, τὰ ἄρμενα, καὶ τὰ ἐξάρτια, τὸ ἐφόπλισμα καὶ αἱ ζωτροφίαι, καὶ ὁ ληφθεὶς ἡ δὴ 4) ναῦλος θεωροῦνται κατὰ προνόμιον ὑπέγγυα εἰς τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς τόκους τῶν ἐπὶ τοῦ σκάφους τοῦ πλοῦ γενομένων ναυτικῶν δανείων. — Τὸ φορτίον εἶναι ἐπίσης ὑπέγγυον εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τῶν ἐπὶ τοῦ φορτίου ναυτικῶν δανείων. — Ἐὰν τὸ δάνειον ἔγεινεν ἐπὶ τινος τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον ἀντικειμένων, τὸ προνόμιον περιορίζεται εἰς μόνον τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καὶ κατὰ μόνην τὴν ποσότητα, τὴν εἰς τὸ ναυτικὸν δάνειον ὑπέγγυον. Ἐ. 494, 9. 492, 7. 311. 315.

4) Γαλλ. ἀποκτηθεὶς

321. Ναυτικὸν δάνειον, γενόμενον παρὰ τοῦ κλοιάρχου εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τῶν ιδιοκτητῶν τοῦ πλοῦ, χωρὶς ἐπι-

σημον ἄδειαν αὐτῶν, ἢ χωρὶς τὴν εἰς τὸ περὶ τούτου ἔγγραφον μεσολαβησάντων, δὲν παρέχει δικαίωμα ἀγωγῆς, οὐδὲ προνόμιον εἰμὴ μόνον κατὰ τὸ μέρος τοῦ πλοίου, ἢ τοῦ 4) ναύλου, τὸ ἀνήκον εἰς τὸν πλοίαρχον. 'Ε. 232. 236.

1) Γαλλ. καὶ τοῦ

322. Εἶναι ὑπέγγυα εἰς τὰ 4) ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς τῶν μετόχων, πρὸς ἐπισκευὴν καὶ τροφὰς τοῦ πλοίου ληφθέντα χρήματα, τὰ μερίδια τῶν ἰδιοκτητῶν, οἵτινες δὲν ἤθελον συνεισφέρει τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς πρὸς ἐξάρτισιν τοῦ πλοίου, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο κλητεύσεως των. 'Ε. 233. Πολ. 193.

1) Γαλλ. καὶ

323. Τὰ διὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν γενόμενα δάνεια προτιμῶνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν ἀπὸ τὰ διὰ προλαβόντα πλοῦν γενόμενα, καὶ ἂν τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφον διαλαμβάνῃ ρητῶς, ὅτι ταῦτα διαμένουν ἢ ἀνανεοῦνται καὶ δι' ἄλλους μετὰ ταῦτα πλοῦς. — Τὰ ἐπὶ τοῦ διάπλου γενόμενα δάνεια προτιμῶνται τῶν πρὸ τοῦ ἀπόπλου γενομένων· ἂν δὲ κατὰ τὸν διάπλου ἐγένιναν πολλὰ, τὸ τελευταῖον προτιμᾶται πάντοτε τοῦ πρὸ αὐτοῦ γενομένου α).

324. Ὁ ναυτικῶς δανείσας ἐπὶ πραγματειῶν, φορτωμένων εἰς πλοῖον σημειωμένον εἰς τὸ ναυτικὸν συμβόλαιον, δὲν ζημιοῦται ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν πραγματειῶν, ἂν καὶ ἤθελον ἀπολεσθῇ ἐκ θαλασσίου δυστυχήματος, ἐὰν ἐφορτώθησαν εἰς ἄλλο πλοῖον, ἐκτὸς ἂν ἀποδευχθῇ 1), ὅτι τοῦτο 2) ἐγένινεν ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως. 'Ε. 241. 258. 277. 298. 310. 325 ε. 350.

1) Γαλλ. νομίμως 2) Γαλλ. ἡ φόρτωσις αὕτη

325. Ἐὰν τὰ πράγματα, τὰ εἰς τὸ ναυτικὸν δάνειον ὑπέγυα, ἀπωλέσθησαν παντελῶς ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, καὶ

ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τῷ τόπῳ τοῦ κινδύνου, δὲν δύναται νὰ γενῇ καμία περὶ τοῦ δανείου ἀπαίτησις. Ἐ. 324. 326 ἔ.

326. Ἡ φύρα, ἡ ἐλάττωσις, καὶ ἡ ἀπώλεια, αἱ προερχόμεναι ἀπὸ ἴδιον τοῦ πράγματος ἐλάττωμα, καὶ αἱ ζημίαι αἱ ἐξ αἰτίας τοῦ δανεισθέντος, δὲν εἶναι εἰς ἄρος τοῦ δανειστοῦ. Ἐ. 103. 324. 325. 327 ἔ.

327. Ἐν περιπτώσει ναυαγίας, ἡ πληρωμὴ τῶν ναυτικῶν δανείων περιορίζεται εἰς τὴν ἀξίαν τῶν διασωθέντων ἐκ τῶν εἰς τὰ ναυτικὰ δάνεια ὑπεγγύων πραγμάτων, ἀφαιρουμένων τῶν σώσטרων. Ἐ. 246. 247. 258. 302. 331. 350. 369. 386. 417.

328. Ἄν ὁ χρόνος τῶν κινδύνων δὲν προσδιωρίσθῃ εἰς τὸ χρεωστικὸν ἔγγραφον, ἄρχεται ὡς πρὸς τὸ πλοῖον, τὰ ἄρμενα, τὰ ἐξάρτια, τὸ ἐφόπλισμα, καὶ τὰς τροφάς, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀπόπλου, καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ πλοῖον ἤθελεν ἀγκυρωθῇ, ἢ προσορμισθῇ εἰς τὸν προσδιορισμένον διὰ τὸν κατάπλου αὐτοῦ λιμένα, ἢ τόπον· ὡς πρὸς τὰς πραγματείας δὲ, ὁ χρόνος τῶν κινδύνων ἄρχεται ἀπ' ἧς ἡμέρας αὗται ἐφορτώθησαν εἰς τὸ πλοῖον, ἢ τὰς λέμβους, διὰ νὰ μετακομισθοῦν εἰς αὐτὸ, καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἤθελον ἀποδιδασθῇ εἰς τὴν ζηράν. Ἐ. 215. 344. 350.

329. Ὁ ἐπὶ πραγματειῶν λαμβάνων ναυτικὰ δάνεια δὲν ἀπαλλάττεται τοῦ χρέους διὰ τῆς ἀπωλείας τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, ἂν δὲν ἀποδείξῃ, ὅτι εἶχε διὰ λογαριασμόν του πράγματα ἀξίας ἴσης μὲ τὴν ποσότητα τοῦ ληφθέντος δανείου. Ἐ. 316. 325 ἔ.

330. Οἱ ναυτικῶς δανείζοντες συνεισφέρουν ὑπὲρ τῶν δανεισθέντων εἰς τὰς κοινὰς ἀβαρίας. — Αἱ ἀπλᾶι ἀβαρίαι εἶναι ἐπίσης εἰς ἄρος τῶν δανειστῶν, ἂν δὲν ὑπάρχῃ συμφωνία ἐναντία. Ἐ. 397 ἔ.

331. Ἄν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου καὶ τοῦ αὐτοῦ φορτίου ὑπάρχῃ συγχρόνως ναυτικὸν δάνειον καὶ ἀσφάλεια, ἡ τιμὴ τῆς ναυαγίας διασωθέντων πραγμάτων μοιράζεται με-

αὐτὰ δύναται νὰ ἀσφαλισθῶν, χωρὶς νὰ στυμνωθῇ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος αὐτῶν· τὸ ἀσφαλιστικὸν ὅμως συμβόλαιον πρέπει νὰ φανερώσῃ τὸ ὄνομα ἐκείνου, πρὸς τὸν ὅποιον ἀποστελλομένῃ, ἢ πρέπει νὰ περιλάβῃ αἱ πραγματεῖαι, ἐκτὸς ἐν ὑπόσχεσιν ἐνεπίστα συμψηφία εἰς τὸ εἰρημένον συμβόλαιον. Ἐ. 332.

338. Ὅλα τὰ πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ συμφωνήθη εἰς τὸ συμβόλαιον εἰς ξένον νόμισμα, ἐκτιμῶνται εἰς Γαλλικὰ νομίσματα ἀξίας ἀντιστοιχούσης μὲ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν εἶχε τὸ συμφωνηθέν ξένον νόμισμα, καθ' ἣν ἐποχὴν ὑπεγράφη τὸ ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφο. Ἐ. 72. 339.

339. Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν πραγματειῶν δὲν ὠρίσθη εἰς τὸ συμβόλαιον, δύναται νὰ ἐκτιμωθῇ διὰ τῶν τιμολογίων ἢ διὰ τῶν ἐκδίων· ἐν Ἀλλεῖναι δὲ τούτων γίνεται, ἐκτίμησις κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχον ἀγοραῖαν τιμὴν, καθ' ὃν χρόνον καὶ τόπον ἔγινε τὸ φορτίον, συμπεριλαμβανομένων τῶν πληρωθέντων δικαιοματίων καὶ τῶν γενομένων ἐξόδων μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐπιβιβάσεως. Ἐ. 106. 109. 333. 414.

340. Ἄν ἀσφαλιζῶνται πραγματεῖαι, ἐξερχόμεναι ἐκ τόπου τινός, ὅπου ἡ ἐμπορία γίνεται δι' ἀνταλλαγῆς, χωρὶς νὰ ἐκτιμῶνται εἰς τὸ ἀσφαλιστικόν, τότε ἡ ἐκτίμησις τῶν προσδιορίζεται ἐκ τῆς ἀξίας ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν πρὸς ἀνταλλαγὴν προστιθεμένων τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως. Ἐ. 352.

341. Ἐὰν τὸ ἀσφαλιστικὸν δὲν ὀρίξῃ πανταλῶς τὸν χρόνον τῶν κινδύνων, οἱ κίνδυνοι ἀρχοῦνται καὶ παύουν καθ' ὅς ἐποχὰς ἐρῖζει τὸ 328 ἀρθρον περὶ τῶν ναυτικῶν συμβολαίων. Ἐ. 332.

342. Ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται νὰ ἀντασφαλίσῃ εἰς ἄλλους τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀσφαλισθέντα. — Δύναται προσέτι νὰ ἀσφαλίσῃ καὶ τὰ ἀσφάλιστρα 1)· τὰ δὲ τῆς ἀντασφαλείας ἀσφάλιστρα ἡμποροῦν νὰ ᾖναι μικρότερα ἢ μεγαλύτερα παρὰ τὰ τῆς ἀσφαλείας. Ἐ. 334. 347. 357.

1) Γαλλ. ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται ν' ἀσφαλίσῃ τὰ ἀσφάλιστρα.

343. Ἄν ἐν καιρῷ εἰρήνης ᾗθελε συμφωνηθῇ αὐξήσις τῶν ἐσφαλιστρῶν δι' ἐνδεχόμενον πόλεμον, χωρὶς νὰ προσδιορίξῃ.

ται εἰς τὰ ἀσφαλιστικά ἔγγραφα, τότε τὸ ποσὸν αὐτῆς προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ δικαστήριον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κινδύνων, τῶν περιστάσεων, καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἐκάστου ἀσφαλιστικοῦ ἔγγραφου ὁρων.

344. Ἐὰν πρᾶγματεῖται ἡσφαλισμένα, καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πλοιάρχου φορτωμένα εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κυβερνώμενον πλοῖον, ἀπολεσθῶσιν, ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ ἀποδείξῃ εἰς τοὺς ἀσφαλιστάς τὴν ἀγορὰν αὐτῶν, ἐμφανίζων περὶ τούτου φορτωτικὸν ὑπογεγραμμένον παρὰ δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος. Ἐ. 222. 246. 281.

345. Πάντες οἱ τοῦ πληρώματος καὶ οἱ ἐπιβάται, οἱ μεταφέροντες ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πρᾶγματείας ἡσφαλισμένας εἰς τὴν Γαλλίαν, χρεωστοῦν ν' ἀφήσουν εἰς τὸν τῆς φορτώσεως τόπον ἐν φορτωτικὸν παρὰ τῷ ἐκεῖ Γαλλικῷ προξένῳ, καὶ, ἐν ἑλλείψει τούτου, παρ' ἐνὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἐμπόρων Γάλλων, ἢ παρὰ τῇ τοπικῇ ἀρχῇ.

346. Ἐὰν ὁ ἀσφαλιστής περιπέσῃ εἰς πτώχευσιν, πρὶν παρῆλθῃ ὁ χρόνος τῶν κινδύνων, ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ ἐγγύησιν, ἢ τὴν διάλυσιν τοῦ συμβολαίου του. Ὁ ἀσφαλιστής ἔχει τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος πτωχέσῃ. Ἐ. 308. 394. 437. Πολ. 840.

347. Τὸ ἀσφαλιστικὸν εἶναι ἄκυρον, ἂν ἔχῃ ἀντικείμενον — τὸν ναῦλον τῶν ἐν τῷ πλοίῳ πρᾶγματεῖσιν, — τὸ ἐκ τῶν πρᾶγματεῖσιν ἐλπιζόμενον κέρδος, — τοὺς μισθοὺς τοῦ πληρώματος, — τὰ λόγια ναυτικοῦ δανείου ληφθέντα χρήματα α), — τοὺς τόκους τῶν ναυτικῶν δανείων. Ἐ. 334. 342. 365. 386.

348. Πᾶσα ἀποσιώπησις ἢ ψευδολογία τοῦ ἀσφαλιζομένου, πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ καὶ τοῦ φορτωτικοῦ, σμικρύνουσιν τὴν τοῦ ἐνδεχομένου κινδύνου ἔννοιαν, ἢ μεταβάλλ-

α) Διωρθώθη κατὰ τὴν εἰς τὸν ἀριθ. 41 τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως 1836 δηλοποιήσιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας τῆς ἱκμρατείας.

λῶσαι τὸ ὑποκείμενον τοῦ κινδύνου, ἀπορῶσι τὴν ἀποζημίαν.
— Ἡ ἀσφάλεια ἀποσβύται, καὶ ὅταν ἡ ἀποσβέσις, ἡ βεβη-
λόγη, ἢ ἡ διακοπή δὲν ᾔθελαι ἔχει καμμία ἐπιρροὴν εἰς τὴν
βλάβην ἢ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀσφαλισθέντος πράγματος. Έ.
316. 336. 347. 357. ε. 380.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν υποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ τοῦ
ἀσφαλιζομένου.

349. Ἐὰν ὁ πλοῦς διακοπῇ πρὶν ἐκπλέσθαι τὸ πλοῖον, ἡ
ἀσφάλεια ἀπορῶται, καὶ ὁ αἰτιος τῆς διακοπῆς ᾔθελεν εἶσθαι
ὁ ἀσφαλιζόμενος· ὁ δὲ ἀσφαλιστὴς λαμβάνει λόγον ἀποζημιώ-
σεως ἡμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος. Έ.
252. 257. 332. 350 ε. 435. 436.

350. Λογίζονται εἰς θάρος τῶν ἀσφαλιστῶν πᾶσα φθορὰ καὶ
βλάβη, προεργηθεῖσα εἰς τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἐξ αἰτίας
τριφυμίας, νευρίας, καθίσματος, τυχαίας συγκρούσεως, βιαιῆς
ἀλλοτρίας πορείας, πλοῦ, ἢ πλοίου, γήσεως, πυρός, ἀλώσεως,
διαρρηγῆς, ἐμποδίσεως γενομένης κατὰ διαταγὴν δυνάμεως
τινος, διακηρύξεως πολέμου, ἀντικδικήσεως, καὶ ἐν γένει ἐκ
παντὸς ἄλλου θάλασσιου συμβεβηκότος. Έ. 328. 341. 354 ε.
403. 407.

351. Ἡ ἀλλοτρία πορείας, πλοῦ, ἢ πλοίου, καθὼς καὶ πᾶσα
φθορὰ καὶ βλάβη, προεργημένη ἐξ αἰτίας τοῦ ἀσφαλιζομένου,
δὲν λογίζονται εἰς θάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ· οὗτος μάλιστα κερ-
δαίνει τὰ ἀσφάλιστρα, ἂν ἡ ἐποχὴ τῶν κινδύνων ᾔρχισεν. Έ.
349. 361. 364. 391 ε.

352. Ἡ φύρα, ἡ ἐλάττωσις, καὶ ἡ φθορὰ, αἱ προεργόμεναι
ἐξ ἰδίου ἐλαττώματος τοῦ πράγματος, καὶ αἱ ζημίαι αἱ προε-
νούμεναι ἐξ αἰτίας πράξεώς τινος ἢ ἑλλείψεως τῶν ἰδιοκτητῶν,
νευλωτῶν, ἢ φορτωτῶν, δὲν λογίζονται εἰς θάρος τῶν ἀσφαλιστῶν.

353. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῶν τοῦ πλοι-
άρχου καὶ τοῦ πληρώματος παραβάσεων καὶ ἑλλείψεων, τῶν

ἡνωρισμένων ὑπὸ τὸ ὄνομα ναυταπάτης, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία α). Ἔ. 216. 221 ε.

354. Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν περὶ ναυαγωγίας καὶ ρυμουλκίας δικαιομάτων, οὐδ' εἰς κἀνεὸς ἄλλου εἶδους τέλη, ἀφορῶντα τὸ πλοῖον ἢ τὰς πραγματείας.

355. Εἰς τὸ ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφον πρέπει νὰ σημειώνονται αἱ πραγματεῖαι, αἱ ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ὑποκείμεναι εἰς ἰδιαίτεραν φθορὰν ἢ ἐλάττωσιν, π. χ. τὰ γεννήματα καὶ τὸ ἄλας, ἢ πραγματεῖαι ἐπιδεκτικαὶ βρέσεως· ἄλλως οἱ ἀσφαλισταὶ δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι περὶ τῆς ἐνδεχομένης θλάβης ἢ φθορᾶς τῶν προϊόντων τούτων, ἐκτὸς ἂν ὁ ἀσφαλιζόμενος ἡγνῷε τὸ εἶδος τοῦ φορτίου, ὅταν ὑπεγράφη τὸ ἀσφαλιστικόν. Ἔ. 332. 369.

356. Ἐὰν ἡ 1) ἀσφάλεια ᾔῃ ἀμφοτερόπλους, τὸ δὲ πλοῖον, φθάσαν ἔνθα διευθύνετο, δὲν φορτωθῇ, ἢ φορτωθῇ ἑλλειπῶς κατὰ τὴν ἐπάνοδον, ὁ ἀσφαλιστὴς λαμβάνει μόνον τὰ δύο ἀνάλογα τρίτα τῶν συμφωνηθέντων ἀσφαλίστρων, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἐναντία συμφωνία.

1) Γὰρ τῶν πραγματειῶν

357. Ἀσφαλιστικὸν ἢ ἀντασφαλιστικὸν συμβόλαιον, γενόμενον περὶ ποσότητος ὑπερβαίνουσας τὴν ἀξίαν τῶν φορτωθέντων πραγμάτων, εἶναι ἄκυρον ὡς πρὸς μόνον τὸν ἀσφαλιζόμενον, ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὑπάρχει δόλος ἢ ἀπάτη ἐκ μέρους του. Ἔ. 336. 342. 358. 359. 380.

358. Ἄν δὲν ὑπάρχῃ οὔτε δόλος, οὔτε ἀπάτη, τὸ συνάλλαγμα ἰσχύει μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς τῶν φορτωμένων πραγμάτων ἀξίας, κατὰ τὴν γενομένην ἢ συμφωνηθεῖσαν ἐκτίμησιν. — Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν πραγματειῶν, ἕκαστος τῶν ἀσφαλιστῶν ᾗρεται νὰ συνεισφέρῃ ἀναλόγως τῶν ποσοτήτων τῶν παρ' αὐτοῦ ἡσφαλισμένων. — Δὲν δύνανται δὲ νὰ λάβουν ἀσφάλιστρα διὰ τὸ περιπλέον τῆς τιμῆς εἰμὴ μόνον

α) Ὅρα τὸν περὶ ναυταπάτης κτλ. Ν. ὑπὸ τὸ ἀριθρ. 363 Π. Ν.

Ὑπαρχούσης ἀποδείξεως κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὅπως πλεονέκει πρὸς τὸν ἀσφαλιζόμενον ποσότητι γρημάτων, ἴσθι μὲ τὸ ἀπλὸν τῶν συμφωνηθέντων ἀσφαλιστῶν. — Ἐκείνος δὲ τούτων, κατὰ τοῦ ὑποόρου ἐγενεὶν ἢ ἀποδείξει, καταδικάζεται καὶ ἐπὶ πλημμελήματι. Π. Ν. 397.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἐγκαταλείψεως.

369. Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δύναται νὰ γενῇ — ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ναυαγίας, καθήσματος μετὰ διαζήτησεως, ἀνικανότητος τοῦ πλοίου εἰς πλοῦν ἐκ θαλάσσιου συμβάντος, ἐμποδίσεως γενομένης παρὰ ξένης δυνάμεως, καὶ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἢ βλάβης τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων, ἂν ἡ ἀπώλεια ἢ ἡ βλάβη αὕτη ἀναδῇ τὸνλάχιστον μέχρι τῶν τριῶν τεταρτημορίων. Δύναται νὰ γενῇ ἐγκαταλείψις καὶ ἐν περιπτώσει ἐμποδίσεως γενομένης παρὰ τῆς κυβερνήσεως μετὰ τὸν ἀπόπλου. Ἐ. 216. 258. 276 ἔ. 310.

370. Ἐγκαταλείψις δὲν δύναται νὰ γενῇ πρὸ τοῦ ἀπόπλου. Ἐ. 369. 350. 355. 370 ἔ. 387.

371. Πᾶσα ἄλλη ζημία θεωρεῖται ὡς ἀδυναμία, καὶ κανονίζεται μεταξὺ τῶν ἀσφαλιστῶν καὶ τῶν ἀσφαλιζομένων κατὰ λόγον τῆς μετοχῆς των. Ἐ. 191, 11. 330. 393. 397 ἔ. 401. 409. 435. 436.

372. Ἡ ἐγκαταλείψις τῶν ἀσφαλισθέντων πραγμάτων δὲν δύναται νὰ γενῇ ἐν μέρει ἢ ὑπὸ συνθήκην· περιορίζεται δὲ εἰς μόνὰ τὰ πράγματα, τὰ ὅποια εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ κινδύνου. Ἐ. 332. 350.

373. Ἡ ἐγκαταλείψις πρέπει νὰ γενῇ εἰς τοὺς ἀσφαλιστάς ἐντὸς ἑξ̄ μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας ληφθῇ ἡ ἀγγελία, ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθῃ εἰς τοὺς λιμένας ἢ τὰ περᾶλια τῆς Εὐρώπης, ἢ τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, εἰς τὴν Μεσόγειον, ἢ, ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ἀφ' ἧς ἡμέρας γνωστοποιηθῇ, ὅτι τὸ πλοῖον ἐφέρθη εἰς τῶν λιμένων ἢ τῶν τόπων τῶν κειμένων εἰς τὰ ἀνωτέρω

εἰρημένᾳ παράλι·α· — ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, ἀφ’ οὗ ληφθῇ ἡ ἀγγελία ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθῃ, ἢ ἄλωθὲν ἐφέρθῃ εἰς τὰς ἀποικίας τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν, εἰς τὰς Ἀσωρίους καὶ Καναρίους νήσους, εἰς τὴν Μαδέραν καὶ λοιπὰς νήσους, καὶ τὰ παράλια τὰ πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀφρικῆς καὶ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀμερικῆς — ἐντὸς δύο ἔτων, ἀφ’ οὗ ληφθῇ ἡ ἀγγελία, ὅτι τὸ πλοῖον ἀπωλέσθῃ, ἢ ἄλωθὲν ἐφέρθῃ εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου. — Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν προθεσμιῶν τούτων, οἱ ἀσφαλιζόμενοι δὲν εἶναι δεκτοὶ πρὸς ἐγκατάλειψιν. Ἐ. 374 ἐ. 431.

374. Καθ’ ἣν περίπτωσιν δύναται νὰ γενῇ ἐγκατάλειψις, ἢ ἐν περιπτώσει παντὸς ἄλλου ὑπὸ κίνδυνον τῶν ἀσφαλιστῶν συμβεβηκότος, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν ὅσας λαμβάνει εἰδήσεις· ἢ δὲ κοινοποιήσῃ αὕτῃ πρέπει νὰ γίνεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς εἰδήσεως. Ἐ. 378. 387. 390. Πολ. 193.

375. Ἐὰν, διὰ μὲν τοὺς συνθήκεις πλοῦς, μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔτους, ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἐκπλεύσῃ τὸ πλοῖον, ἢ ἀφ’ ἧς ἡμέρας χρονολογοῦνται αἱ τελευταῖαι ἀγγελίαι, διὰ δὲ τοὺς μακροὺς πλοῦς, μετὰ πάροδον δύο ἔτων, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἀναγγεῖλῃ, ὅτι δὲν ἔλαβε κάμμیان περὶ τοῦ πλοίου του ἀγγελίαν, δύναται νὰ κάμῃ ἐγκατάλειψιν πρὸς τὸν ἀσφαλιστὴν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλείας, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ ν’ ἀποδείξῃ τὴν ἀπώλειαν τοῦ πλοίου. — Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἔτους, ἢ τῆς διετίας, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἔχει τὰς παρὰ τοῦ ἄρθρου 373 ὁρισθείσας προθεσμίας διὰ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν. Ἐ. 377.

376. Ἐὰν ἡ ἀσφάλεια ἔγινε διὰ χρόνον ῥητὸν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν διὰ τοὺς συνθήκεις καὶ μακροὺς πλοῦς τεθειμένων ἐνταῦθα προθεσμιῶν, ἡ ἀπώλεια τοῦ πλοίου θεωρεῖται ὡς γενομένη ἐντὸς τῆς διαρκείας τῆς ἀσφαλείας. Ἐ. 332-373.

377. Εἶναι μακροὶ πλοῖοι οἱ γινόμενοι εἰς τὰς Ἀνατολικὰς καὶ Δυτικὰς Ἰνδίας, εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν, εἰς Καναδά,

εἰς τὴν Νέαν Ἰ ἦν, εἰς τὴν Γροενλανδίαν, καὶ εἰς τὰ ἄλλα πα-
ράλια καὶ τὰς νήσους τῆς Μισημβρινῆς καὶ Βορείου Ἀμερι-
κῆς, εἰς τὰς Ἀσωρίους καὶ Καναρίους νήσους, εἰς τὴν Μα-
δέραν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς κατὰ τὸν Ὑκεανὸν αἰγιαλοὺς καὶ
τόπους, τοὺς πέραν τῶν πορθμίων τῆς Γιβραλτέρας καὶ τοῦ
Σαίνδου. Ἐ. 375.

378. Ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται, διὰ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 374
διαληφθείσης κοινοποιήσεως, ἢ νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν
παρευθὺς, προσκαλῶν τὸν ἀσφαλιστὴν νὰ πληρώσῃ πρὸς αὐτὸν
τὴν ἀσφαλισθεῖσιν ποσότητα ἐντὸς τῆς ἐν τῷ συμβολαίῳ προ-
θεσμίας, ἢ νὰ διατηρήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμῃ τὴν ἐγ-
κατάλειψιν ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν.

379. Ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ, κάμνων τὴν ἐγκατά-
λειψιν, νὰ εἰδοποιήσῃ ὅλας τὰς παρ' αὐτοῦ ἀμέσως ἢ ἐμμέ-
σως γενομένας, ἢ διατρυχθείσας ἀσφαλείας, καὶ τὰ ὅποια ἔλαβε
ναυτικὰ δάνεια εἴτε ἐπὶ τοῦ πλοίου, εἴτε ἐπὶ τῶν πραγμάτων.
Τούτου δὲ μὴ γενομένου, ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, ἥτις
ἄρχει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταλείψεως, ἀναβάλλεται
μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἤθελε κάμῃ τὴν εἰρημένην δηλο-
ποίησιν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παρατείνεται ἡ ὀρισθεῖσα προθε-
σμία διὰ τὴν ἐνεκα τῆς ἐγκαταλείψεως ἀγωγῇ. Ἐ. 359.

380. Ἄν ὁ ἀσφαλιζόμενος κάμῃ δολίαν δηλοποίησιν, στα-
ρεῖται τῶν ἐκ τῆς ἀσφαλείας ὠφελειῶν, καὶ ὑποχρεοῦται νὰ
πληρώσῃ τὰ ληφθέντα ναυτικὰ δάνεια, καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἀπω-
λεσθῇ ἢ ἄλωθῇ. Ἐ. 336. 348. 357. ε.

381. Ἐν περιπτώσει ναυγίας, ἢ καθίσματος μετὰ διαβρή-
ξεως, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ, φυλαττομένων τῶν περὶ ἐγ-
καταλείψεως ἐν δέοντι τόπῳ καὶ χρόνῳ δικαιωμάτων του, νὰ
ἀσχοληθῇ εἰς τὴν διάσωσιν τῶν ναυγησάντων πραγμάτων ἐπὶ
τῇ ἰδίᾳ δὲ ἐνόρῳ βεβαιώσει, ἐπιδικάζονται τὰ πρὸς διάσωσιν
ἐξοδα μέχρι τῆς ἀξίας τῶν διασωθέντων πραγμάτων. Ἐ.
246. 258. 261. 369. 393.

α) Ἐγκ. τῶν ὑπουργείων τῆς δικαιοσύνης, τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ

382. Ἐάν ἡ ἐποχὴ τῆς πληρωμῆς δὲν προσδιορίζεται εἰς τὸ συμβόλαιον, ὁ ἀσφαλθεὶς χρεώσται νὰ πληρώσῃ τὰ ἀσφαλι-

τῶν ναυτικῶν, πρὸς τοὺς εἰσπληρωτέας, νομάρχας, καὶ ἐπαρχοὺς καὶ τὰς λιμενικὰς ἀρχάς τοῦ Κράτους τῆς 28 Μαΐου 1851.

Ἐγερθεῖσιν ἀμφισβητήσεων μεταξὺ τῶν διαστικῶν, διαικητικῶν, καὶ λιμενικῶν ἀρχῶν, ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα ἐκαστῆς αὐτῶν ἐπὶ τῇ διασώσει καὶ διατηρήσει ναυαγίων, ἡ κυβερνήσις τοῦ βασιλείου, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τῶν ἀμφισβητήσεων τούτων δυσναμίων νὰ προσέψῃσι δυσαρτίων συνεπειῶν, νομίζει καθήκον της νὰ διαγράψῃ διὰ τῆς παρούσης τῆς τὰς ἐξῆς ὁδηγίας, κανονίζουσας προσωρινῶς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ἐπὶ τῶν τοιούτου εἶδους ἀντικειμένων, καὶ ἐκασφαλίζουσας αὐτά: ἀπο ἐπικειμένην εὐθύνην διὰ πᾶσαν πρᾶξιν των, μὴ προνοουμένην βετῶς ὑπὸ τοῦ νόμου ταύτας δέ, μέχρις οὗ ληφθῶσι διὰ νόμου ὁριστικὰ περὶ τῶν ναυαγιαρίσεων μέτρα.

Α.) Πᾶσα λιμενικὴ ἀρχή, ἡ ἐποιαδήποτε ἄλλη, ἐκπληροῦσα τοιαῦτα καθήκοντα, ἅμα πληροφορηθεῖσα περὶ τινος ναυαγίου, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐκθεσιν, εἰς ἣν ν' ἀναφέρῃ παρὰ τίνος ἔλαβε τὴν πληροφορίαν ταύτην, καὶ ὅσας ἄλλας εὐσιώδεις, σχεῖσιν ἐχούσας μὲ τὸ ναυάγιον, καὶ νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς τὸν τόπον ὀφείλει νὰ πληροφορήσῃ συγχρόνως τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν τῶν λιμένων, τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τῆς περιφέρειας, ἐνθα ἔλαβε χάραν τὸ ναυάγιον ἐκ τῶν ὑποίων ἀρχῶν, ἡ μὲν πρώτη ὀφείλει ἀμέσως νὰ δώσῃ δλας τὰς σχετικὰς διαταγὰς πρὸς διάσωσιν τοῦ πλοίου, ἡ τοῦ φορτίου, καὶ προφύλαξιν ἀπὸ πᾶσαν κατάρχησιν, ἡ δὲ δευτέρα νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως, ἡ δι' ἀντιπροσώπου ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ αὐτῆς· ὁ δὲ εἰρηνοδίκης ἐπίσης ὀφείλει νὰ μεταβῇ, ὅπως, εἰαι ἑμαυ καὶ κοινῇ συσκέψῃ, φροντίσωσι περὶ τῆς διασώσεως τοῦ πλοίου, καὶ ναυαγιαρίσεως τῶν πραγματικῶν καὶ τῶν σκευῶν, καὶ λάβωσι τὰ πρὸς τοῦτο μέτρα.

Β.) Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ἔχει ἰδίως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ λάβῃ ἅλα τὰ δυνατὰ μέτρα πρὸς διάσωσιν τοῦ πλοίου καὶ ἐκσφάλισιν τῶνπραγματικῶν μέχρι τῆς ἀφίξεως καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν.

Γ.) Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ μόνη, ἢν φθάσῃ εἰς τὸν τόπον πρὸ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν, ἡ ἑμαυ μὲ αὐτάς, λαμβάνουν ἅλα τὰ ἐγγραφα τοῦ πλοίου, καὶ τοῦ ἀποτελεσματος τῶν πληροφοριῶν, ὅσας ἔλαβον περὶ τῶν

σθέντα τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκυκλίου
 Ε. 373. Πολ. 493.

αἰτιῶν τοῦ ναυαγίου, ἢ τοῦ καθίσματος τοῦ πλείου, περὶ τοῦ εἶδους τοῦ φορτώματος, τοῦ ονόματος τοῦ πλοίαρχου, τοῦ τόπου, τοῦ ἀπό-πλου κτλ. Ἐπὶ τούτῳ λαμβάνουν τὰς ἐξηκολογήσεις τῶν παρόντων ναυτῶν, ἢ σημειοῦν τὴν παντελὴ ἀπουσίαν των, ἀντίγραφον δὲ τοῦ περὶ τούτων πρωτοκόλλου διαβιβάζουν ἀμέσως εἰς τὸν νομάρχην. Ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ λιμενάρχης ἐνεργεῖ μόνος πρὶν τῆς ἐλευσίως τῶν ἄλλων ἀρχῶν, ὑποβάλλει κατὰ τὴν ἐλευσίαν των εἰς αὐτάς τὰς πράξεις του.

Δ'.) Τὰ διασωθέντα πράγματα, μετὰ τὴν καταγραφὴν καὶ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς αὐτῶν, κατατίθενται εἰς ἀποθήκην, ἔχουσαν δύο κλιῖδας, ἐξ ὧν μίαν θελεῖ κρατεῖ ἡ λιμενικὴ ἀρχή, καὶ τὴν ἑτέραν ἡ διοικητικὴ, ἔχει δὲ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ φύλακα, ἀλλὰ περὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνος.

Ε'.) Τὰ ὑποκείμενα εἰς φθορὰν πλειομερίζονται ὑπὸ τοῦ ἐρηνοδίκου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τὸ δ' ἐκ πλειοστηρίασμα παρκατατίθεται εἰς τὸ πλησιέστερον διοικητικὸν ταμεῖον, συντασσόμενην περὶ τούτων ἀπάντων ἐκτίσις· ἀλλὰ διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ὁ πλειοστηριασμὸς, πρέπει καὶ αἱ τρεῖς ἀρχαὶ νὰ ᾔναι σύμφωνοι, καὶ νὰ αἰτιολογήσῃ τὴν περὶ τούτου πράξιν των, ὁ δὲ πλειοστηριασμὸς πρέπει νὰ ἐνεργῇται ἐξωθεν τοῦ πλησιέστερου εἰς τὸν τόπον καταστάσεως μιᾶς τῶν τριῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ ὅμως καὶ τῶν τριῶν.

Σ'.) Ἐὰν παρεμισασθῇ ἡ ιδιοκτητὴς ἢ πλοίαρχος τοῦ πλείου, ἢ τῶν πραγμάτων, τὸ δὲ πλείον, ἢ φορτίον ἀνέκη, εἴτε εἰς ἀλλοδαπὸν, εἴτε εἰς ἡμεδαπὸν, αἱ μνησθῆσαι ἀρχαὶ, ἀφ' οὗ ἐξετάσουν τοὺς τίτλους τῆς ιδιοκτησίας καὶ κυριότητος, καὶ πεισθεὺς καὶ αἱ τρεῖς ὁμοῦ, συντασσόμενην πρὸς τοῦτο ἐκτίσις, περὶ τοῦ ὅσμου τῆς ἀπαιτήσεως, ὁφείλουν, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, ν' ἀπέχῃσι, χρεητεύσαι μόνον τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐργασιῶν, τῆς διασώσεως τοῦ πλείου, καὶ ναυαγιαρέσεως τῶν πραγματιῶν κτλ. Εἰς τοὺς ἰδίους δὲ παραδίδονται καὶ ὅσαι τυχὸν πραγματεῖαι διεσώθησαν, ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῶσι τὰ καταβληθέντα ἐξόδα. Περὶ τῶν πράξεων των πρέπει νὰ ἀναφῶνται ἐκάστοτε εἰς τὸν νομάρχην· διὰ πᾶσιν δὲ κατὰ χρεὸν καὶ ἀμέλειαν εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι.

383. Τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ φορτίου καὶ τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἔγγραφα κοινοποιοῦνται εἰς τὸν ἀρχαιολογικόν, ὅστις πρὸ τῆς κοι-

Ζ'.) Αἱ ἀποθήκαι, εἰς ἃς θέλουν φυλάττεσθαι αἱ πραγματεῖαι, δὲν πρέπει ν' ἀνήκωσιν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ λιμένος, ἢ τὸν γραμματεῖα αὐτοῦ, εὖτε νὰ ᾖ παρρητήματα τῶν οἰκημάτων, εἰς ἃ αἱ ὑπάλληλοι εὖτε ἐνοικεῦσιν ἐν τῇ περιπτώσει δι', καθ' ἣν συμβαίνει ναυάγιον εἰς ἀποκεντόν τι μέρος, εἰς δ' ὃν ὑπάρχουσιν ἀποθήκαι ἢ καταστήματα, τὰ διασωθέντα πράγματα θέλουν φυλάττεσθαι εἰς τὸ κατάστημα τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

Η') Ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν παρούσασθῇ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου, ἢ πραγμάτων ἄλλοδαποῦ, καὶ θέλει ν' ἀναμιχθῇ πρὸς τὸν ξένου δυνάμει, αἱ πραγματεῖαι θέλουν ἐπίσης φυλάττεσθαι εἰς τὰς προδιωρισμένας ἀποθήκας, ἀλλὰ μίαν κλεῖδα αὐτῶν θέλει κρατεῖ καὶ ὁ πρὸς τὸν ξένον, πρὸς δὲ θέλουν παρέξει καὶ πᾶσαν συνδρομὴν κατὰ τὰς πρὸς τοῦτο ὑπαρχούσας συνθήκας, πρὸς δὲ θέλουν διδοῖν ἀντίγραφα τῶν ἐκθέσεων καὶ τῆς ἀπογραφῆς. Ἐν τούτοις, ἐπὶ τῇ ναυηγίᾳ ξένον πλοῖον, θέλει εἰδοποιεῖσθαι καὶ ὁ ἀρμόδιος πρὸς τὸν ξένον ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς.

Θ'.) Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν φύλαξιν τῶν πραγματειῶν θέλουν φροντίζειν, ὥστε νὰ μὴ βλάπτωνται ἀνεῖς ἀνάγκης τὰ ἐπὶ τῶν δεσμιδίων, καὶ λοιπῶν δεμάτων σημεία, καὶ νὰ μὴ ἀναμίγνυνται αἱ πραγματεῖαι, διὰ νὰ εὐκελύνωνται εἰς τὴν ἀνέρεσιν αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων παρατηρεῖτε, Κύριοι, κατὰ πόσον αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ δύνανται ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὴν διάσωσιν τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου, τὴν ναυαγιαίρεσιν τῶν πραγματειῶν κτλ., καὶ τὴν φύλαξιν τῶν διασωθέντων, καὶ ἐπομένως καθίσταται περὶ τὴν ἐπέμβασιν αὐτῶν εἰς τὸν διορισμὸν κηδεμόνων ἐπὶ τῶν τοιούτων διασωθέντων πραγμάτων, μὴ ὑπαρχούσης ἐν αὐτοῖς τῆς περιπτώσεως τοῦ διορισμοῦ κηδεμόνος, λαμβάνοντες χώραν ἐπὶ σχελαζουσῶν περαιοσίων, εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ὁποίων δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθῶσι τὰ ναυάγια, ἀφοῦ περὶ τῆς διασώσεως καὶ φυλάξεως αὐτῶν εἶναι ὑπόχρεοι αἱ λιμενικαὶ ἀρχαί, αἵτινες ὀφείλουσι πρὸς τοῦτο νὰ λαμβάνωσι τὰ κατάλληλα μέτρα (ἄρθρον 11 § 24 τοῦ ἀπὸ 4 Ιου-

α) Διωρθώθη ὡς καὶ τὸ ἄρθρ. 5'. δύναται ἐγκ. 17 Σημειώματα
1888

384. Ὁ ἀσφαλιστὴς εἶναι δεκτὸς πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἐναντιῶν ἀφ' ὅσα περιέχονται εἰς τὰ προειρημένα ἔγγραφα· ἡ ἀποδοχὴ ὅμως τῶν ἀποδείξεων τούτων δὲν ἀναβάλλει τὴν εἰς τὴν προσωρινὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος καταδίκην τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὑποχρεουμένου τοῦ ἀσφαλισθέντος νὰ δώσῃ ἐγγύησιν. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἐγγυητοῦ παραγράφεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τεσσάρων ἐτῶν, ἂν δὲν ἔγινε καμμία καταδίκη. Ἐ. 340. 346. 383. Πολ. 251.

385. Ἀφοῦ ἡ ἐγκατάλειψις γνωστοποιηθεῖσα γενῇ ἀποδεκτῇ, ἡ κριθὴ ἰσχυρὰ, τὰ ἀσφαλισθέντα πράγματα ἀνήκουν εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐγκαταλείψεως. — Ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν ἔμπορεῖ, προβάλλων τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πλοίου, ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος. Ἐ. 383.

386. Ὁ ναῦλος τῶν διασωθεισῶν πραγματειῶν, καὶ ἂν ᾔθελεν εἶσθαι προπληρωμένος, ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ πλοίου, καὶ ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, χωρὶς βλάβῃ τῶν δικαιωμάτων τῶν ναυτικῶς θανεισάντων, τῶν ναυτῶν

φάσκει μὲ τὸ ἀρθρ. 7 τῆς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος συνθήκης, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἀναγνωρίζει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς, διὰ τῆς φάσεως, ὅτι αἱ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ δίδωσιν εἰς τὸν πρόξενον τὴν ἀνήκουσαν συνδρομὴν κατὰ τὰς ὑπαρχούσας συνθήκας, μ' ὅλα ταῦτα ἐπειδὴ ἐνδέχεται τινες τῶν ὑπαλλήλων νὰ παρεξηγήσωσι καὶ παρερμηνεύσωσι τὴν ἀληθεῖ ἔννοian τοῦ μνησθέντος § τῶν ἐδηγιῶν μας, δὲν νομίζομεν ἀσκοπον πρὸς περισσοτέραν βεβαίαν αὐτῶν, καὶ ἀποφυγὴν ἐναντίας ἐκ μέρους αὐτῶν ἐνεργείας τοῦ καθήκοντος των περὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ν' ἀπευθύνωμεν εἰς βυᾶς, Κόρυς, τὴν παροῦσαν, καὶ ἐπιστῶντες τὴν προσοχὴν σας εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρου 7 τῆς μνησθείσης συνθήκης, νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν εἰς τὴν κατὰ γράμμα μὲ τὴν διάταξιν αὐτῆς συμμόρφωσιν σας, ἐνεργούντες συμφώνως μὲ ταύτην, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ὑπάρχουσαν συνθήκην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1861.

διὰ τούτῳ μισθός τινι. καὶ τῶν κατὰ τὸν πλοῦν ἐξόδων. Έ. 191. 192. 271. 286 ε. 320. 327.

387. Ἄν τὸ πλοῖον ἐμποδισθῇ κατὰ δικταγὴν ἐναντίας πινος, ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν ἀσφαλιστὴν ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀρτίσεως τῆς ἀγγελίας τούτης. — Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἐμποδισθέντων πραγμάτων δὲν δύναται νὰ γενῇ, εἰμὲν μετὰ ἑξὶ μῆνας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ὅν ἡ ἐμποδισις συνέβη εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς θαλάσσας, ἢ εἰς τὴν Μεσόγειον, ἢ εἰς τὴν Βαλτικὴν· μετὰ δὲν ἔτος, εἰ ἡ ἐμποδισις συνέβη εἰς τόπον ἀπωτέρον. — Αἱ προβλεπόμεναι ἔκταται ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περὶ τῆς ἐμποδισις κοινοποιήσεως. — Ἐὰν αἱ ἐμποδισθεῖσαι πραγματεῖαι ᾔναι εἰς φθόρον ὑποκείμεναι, αἱ ἀνωτέρω προβλεπόμεναι περιορίζονται εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν εἰς ἓνα καὶ ἥμισυ μῆνα, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, εἰς τρεῖς μῆνας. Έ. 366. 373. 374. 390.

388. Ἐνὸς τοῦ δικαίου αἱ εἰς τὸ προσηγόμενον ἄσφρον ὑποσμέναι προβλεπόμεναι, οἱ ἀσφαλιζόμενοι χρεωστῶν νὰ καταβάλουν πᾶσιν δυνατὴν ἐπιμέλειαν, πρὸς ἐλευθέρωσιν τῶν ἐμποδισθέντων πραγμάτων. Οἱ ἀσφαλισταὶ δύνανται, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἀσφαλιζομένων ἢ μόνοι, νὰ κινηθῶσι παντοιοτρόπως πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος.

389. Ἡ δὲ ἀνικανότης τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν ἐγκατάλειψις δὲν δύναται νὰ γενῇ, εἰάν τὸ καθίσαν πλοῖον δύναται νὰ ἀνακινηθῇ, νὰ ἐπισκευασθῇ, καὶ νὰ τεθῇ εἰς κατὰστασιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν, πρὸς τὴν ὁποῖον εἶναι διωρισμένον. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ ἀσφαλιζόμενος διαφυλάττει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνέξῃ τοῦ ἀσφαλιστά· διὰ τὰ ἐκ τοῦ καθίσματος ἐξοδα καὶ τῆς ἀβείας. Έ. 237. 297. 369. 390 ε. 400.

390. Ἐὰν τὸ πλοῖον ἐκηρύχῃ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, ὁ ἐπὶ τοῦ φορτίου ἡσφαλισμένος χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς περὶ τούτου ἀγγελίας. Έ. 374. 387. 389.

391. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν νὰ

προσπαθήσῃ παντοίῳ τρόπῳ νὰ εὕρῃ ἄλλο πλοῖον διὰ νὰ μετακομίσῃ τὰςπραγματείας εἰς τὸν διωρισμένον τόπον. ὙΕ. 221. 237. 238. 241. 296. 392.

392. Εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀσφαλιστοῦ οἱ κίνδυνοι τῶν εἰς ἄλλο πλοῖον φορτωθεῖσῶν πραγματειῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένην περίπτωσιν, μέχρι τῆς εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον ἀφίξεως καὶ ἐκφορτώσεώς των. ὙΕ. 332. 350. 393.

393. Ὁ ἀσφαλιστὴς ὑπόκειται προσέτι εἰς τὰς ἀβάριας, εἰς τὰ ἐξοδα τῆς ἐκφορτώσεως, ἀποθέσεως, ἀναφορτώσεως, καὶ εἰς τὸ περιπλέον τοῦ ναύλου, καὶ εἰς πᾶν ἄλλο ἐξοδὸν πρὸς διάσωσιν τῶν πραγματειῶν γενόμενον, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσφαλισθείσης ποσότητος. ὙΕ. 374. 381. 397.

394. Ἐὰν ἐντὸς τῶν ὠρισμένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 387 προθεσμιῶν ὁ πλοίαρχος δὲν ἡδυνήθῃ νὰ εὕρῃ πλοῖον διὰ νὰ φορτώσῃ εἰς αὐτὸ τὰςπραγματείας καὶ νὰ τὰς μετακομίσῃ εἰς τὸν διωρισμένον τόπον, ὁ ἀσφαλιζόμενος δύναται νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν. ὙΕ. 369. 391.

395. Ἐν περιπτώσει ἀλώσεως, ἂν ὁ ἀσφαλιστὴς δὲν δυνηθῇ νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὸν ἀσφαλιστὴν, δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ ἀλωθέντα, χωρὶς νὰ περιμείνῃ περὶ τούτου διαταγὴν τοῦ ὁ ἀσφαλιζόμενος χρεωστεῖ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν τὸν παρ' αὐτοῦ γενόμενον περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμὸν, ἅμα δοθείσης εὐκαιρίας. ὙΕ. 258. 369. 396. 400.

396. Ὁ ἀσφαλιστὴς δύναται νὰ ἀναδεχθῇ εἰς λογαριασμὸν τοῦ, ἢ ν' ἀποδοκιμάσῃ τὸν περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμὸν χρεωστεῖ δὲ νὰ κοινοποιήσῃ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του εἰς τὸν ἀσφαλιζόμενον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ περὶ ἐξαγορᾶς συμβιβασμοῦ. — Ἐὰν δηλοποιήσῃ ὅτι ἀναδέχεται τὸν συμβιβασμὸν εἰς λογαριασμὸν τοῦ, χρεωστεῖ νὰ συνεισφέρῃ ἀνυπερθέτως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἐξαγορᾶς κατὰ τὴν γενομένην συμφωνίαν, καὶ ἀναλόγως τῆς μετοχῆς του. —

Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν οἱ κίνδυνοι τοῦ ὑπολοίπου πλοῦ ἔσονται

408. Αἴτησις περὶ ἀβαρίας δὲν εἶναι δεκτὴ, ἐὰν ἡ ἀβαρία δὲν ὑπερβαίνῃ, κοινὴ μὲν οὖσα, τὸ ἑκατοστὸν τοῦ ἀθροίσματος τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου καὶ τῶν πραγματειῶν, μερικὴ δὲ, τὸ ἑκατοστὸν τῆς ἀξίας τοῦ βλαφθέντος πράγματος. Ἐ. 399. 400. 403.

409. Ἡ συνθήκη ἐλεύθερον ἀβαρίας ἀπαλλάττει τοὺς ἀσφαλιστὰς πάσης ἀβαρίας κοινῆς ἢ μερικῆς, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων, αἱ ὁποῖαι δίδουν ἀφορμὴν εἰς ἐγκατάλειψιν· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν οἱ ἀσφαλιζόμενοι δύνανται κατ' ἐκλογὴν ἢ νὰ κάμουν τὴν ἐγκατάλειψιν, ἢ νὰ κινήσουν τὴν περὶ ἀβαρίας ἀγωγὴν. Ἐ. 332. 369. 371. 401.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ χύσεως καὶ συνεισφορᾶς.

410. Ἐὰν ἐκ τρικυμίας, ἢ ἐξ ἐχθρικῆς καταδιώξεως, ὁ πλοίαρχος κρίνῃ ἀναγκαῖον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ πλοίου νὰ ἐκβάλῃ εἰς τὴν θάλασσαν μέρος τοῦ φορτίου του, νὰ κόψῃ τοὺς ἱστοὺς, ἢ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς ἀγκύρας του, λαμβάνει προηγουμένως τὴν γνώμην τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εὐρισκομένων μετόχων τοῦ φορτίου καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος· ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας, ἡ γνώμη τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος ὑπερισχύει. Ἐ. 220. 241. 301. 400. 411 ε.

411. Τὰ πράγματα τὰ ὀλιγώτερον ἀναγκαῖα, τὰ βαρύτερα, καὶ τὰ ἐτελέστερα ρίπτονται πρῶτα, καὶ μετὰ ταῦτα αἱ πραγματεῖαι τοῦ πρώτου καταστρώματος κατ' ἐκλογὴν τοῦ πλοιάρχου καὶ μετὰ τὴν γνώμην τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος. Ἐ. 241. 410. 412. 413. 426.

412. Ὁ πλοίαρχος χρεωστεῖ νὰ ἐκθέτῃ ἐγγράφως τὴν γενομένην διάσκειψιν, ἅμα λάβῃ καιρόν. — Τὸ διάσκεμμα φανερόν· τὰ αἰτία τὰ ὑπαγορεύσαντα τὴν χύσιν, τὰ ἐκβληθέντα, ἢ βλαβέντα πράγματα· περιέχει τὰς ὑπογραφὰς τῶν διασκειψαμένων, ἢ τὰς αἰτίας, δι' ἃς δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπογράψουν. ἀντιγράφεται δὲ εἰς τὸ βιβλίον. Ἐ. 224. 242. 246 ε. 413.

413. Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ὅπου τὸ πλοῖον ἤθελε προσκομισθῇ, ὁ πλοίαρχος χρεωστῇ, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὸν κατὰ-λουν, νὰ θεβαιώσῃ ἐνόρκως νὰ περιεχόμενα εἰς τὸ ἐντὸς βιβλίου ἀντιγεγραμμένον διάταγμα. ὙΕ. 246. 412.

414. Ὁ λογαριασμός τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν γίνεται εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως κατ' αἴτησιν τοῦ πλοίαρχου καὶ διὰ δοκιμαστῶν. — Οἱ δικασταὶ 1) διορίζονται παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου, ἐὰν ἡ ἐκφόρτωσις γενῇ εἰς Γαλλικὸν λιμένα. Ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, οἱ δοκιμασταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου· διορίζονται δὲ παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ προξένου, καὶ ἐν ἑλλείψει τούτου, παρὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς, ἐὰν ἡ ἐκφόρτωσις γίνεται εἰς λιμένα ξένης ἐπικρατείας. Οἱ δοκιμασταὶ ἐρκίζονται πρὶν ἀρχίσουν τὰς ἐργασίας των. ὙΕ. 106. 414. Πολ. 291 ε.

1) Γαλλ. δοκιμασταὶ

415. Αἱ ἐκβληθεῖσαιπραγματεῖαι ἐκτιμῶνται κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν τοῦ τόπου τῆς ἐκφορτώσεως· ἀποδείξεις δὲ τῆς ποιότητός των εἶναι τὰ φορτωτικὰ καὶ τὰ τιμολόγια, ἂν ὑπάρχουν. ὙΕ. 109. 222. 281. 418. 420.

416. Οἱ δυνάμει τοῦ προηγούμενου άρθρου διοριζόμενοι δοκιμασταὶ ἐρκίζουσι τὸ ἐκ τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν ἐπιβάλλον ἐκάστην ἢ δὲ πρᾶξιν των αὐτῇ διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ δικαστηρίου καθίσταται ἐκτελεστή. Εἰς τοὺς ξένους λιμένας ἡ πρᾶξις αὐτῇ καθίσταται ἐκτελεστή, ἐπικυρωθεῖσα παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ προξένου, ἢ, ἐν ἑλλείψει τούτου, παρὰ τοῦ ἐμποδίου τοπικοῦ δικαστηρίου. ὙΕ. 414. Πολ. 856.

417. Ἡ περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν ἀναλογία γίνεται ἐπὶ τῶν ἐκβληθέντων καὶ ἐπὶ τῶν διασωθέντων πραγμάτων, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου, κατὰ τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκφορτώσεως ἀξίαν των. ὙΕ. 327. 331. 418 ε.

418. Ὅταν τὰ φορτωτικὰ δὲν φανερώνουν τὴν ἀληθεῖς ποσότητα τῶν πραγματειῶν, ἂν αὗται ᾖναι μεγαλητέρας τιμῆς

ἄξια, διασωθεῖσαι μὲν, συνεισφέρουν κατὰ τὴν γενομένην ἐκτίμησιν, ἀπολεσθεῖσαι δὲ, πληρόνονται κατὰ τὴν εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωμένην ποιότητα. Ἄν δὲ αἱ εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωθεῖσαι πρᾶγματεῖαι ᾖναι ποιότητος κατωτέρας παρὰ τὴν εἰς τοῦτο διαλαμβανομένην, διασωθεῖσαι μὲν συνεισφέρουν κατὰ τὴν εἰς τὸ φορτωτικὸν σημειωμένην ποιότητα, ἐκβληθεῖσαι δὲ, ἢ θλασθεῖσαι, πληρόνονται κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἄξιαν. Ἐ. 281. 415. 420.

419. Αἱ ζωοτροφίαι, τὰ πολεμεφόδια, καὶ ὁ ἱματισμὸς τῶν ἀποτελούντων τὸ πλήρωμα δὲν συνεισφέρουν εἰς τὴν χύσιν. Ὅσα δὲ τούτων ἤθελον ἐκβληθῆ, πληρόνονται διὰ συνεισφορᾶς ὧν τῶν ἄλλων πραγμάτων.

420. Τὰ πράγματα, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει φορτωτικὸν, ἢ ὀηλωτικὸν τοῦ πλοιάρχου, ἀπολεσθέντα 1) μὲν, δὲν πληρόνονται, διασωθέντα δὲ, συνεισφέρουν. Ἐ. 281. 292. 415. 418. 421.

1) Γαλλ ἐκβληθέντα

421. Τὰ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου φορτωμένα πράγματα, ἂν μὲν διασωθῶσι, συνεισφέρουν· ἐὰν δὲ μὴ ἐκβληθῶσιν, ἢ θλασθῶσιν ἐκ τῆς χύσεως, ὁ κύριος αὐτῶν δὲν δύναται νὰ κάμῃ κάμμιάν περὶ συνεισφορᾶς αἵτησιν· ἡμπορεῖ δὲ νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ μόνου τοῦ πλοιάρχου. Ἐ. 229. 420.

422. Δὲν γίνεται συνεισφορὰ διὰ θλάβην γενομένην εἰς τὸ πλοῖον, εἰμὴ μόνον ὅταν ἡ θλάβη ἐγένετο διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ χύσις.

423. Ἄν ἡ χύσις δὲν σώσῃ τὸ πλοῖον, κάμμιὰ κατὰ συνεισφορὰν πληρωμὴ δὲν γίνεται· αἱ δὲ διασωθεῖσαι πρᾶγματεῖαι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν, ἢ τὴν ἀποζημίωσιν ἐκείνων, ὅσαι ἐξεβλήθησαν, ἢ ἐβλάφθησαν. Ἐ. 424. 427.

424. Ἄν ἡ χύσις σώσῃ τὸ πλοῖον, τὸ δὲ πλοῖον ἐξακολουθεῖν τὸν δρόμον τοῦ ἀπολεσθῆ, τὰ διασωθέντα πράγματα συνεισφέρουν ὑπὲρ τῆς χύσεως ἀναλόγως τῆς εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται κατὰστασιν ἄξιας των, ἀφαιρουμένων τῶν σώσεων.

425. Τὰ ἐκβληθέντα πράγματα δὲν συνεισφέρουν ποτὲ εἰς

τὴν πληρωμὴν τῆς εἰς τὰς διασωθείσας πραγματούσας μετὰ τὴν χύσιν προξενθείσης βλάβης. Αἱ πραγματοποιεῖται δὲ συνεισφέρουν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ πλοίου, ὅταν ἀπολεσθῇ, ἡ γενὴ ἀνίκων πρὸς πλοῦν. Ἔ. 246. 369. 389 ε.

426. Ἐὰν δυνάμει διασχέματος γενῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου διέξοδος πρὸς ἐκφόρτωσιν τῶν πραγματοποιειῶν, αὐταὶ συνεισφέρουν πρὸς διόρθωσιν τῆς εἰς τὸ πλοῖον προξενθείσης βλάβης. Ἔ. 241. 410 ε.

427. Ἐὰν αἱ πραγματοποιεῖται, αἱ τεθεῖσαι εἰς πλοίαρῖα πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πλοίου, εἰς λιμένα ἢ ποταμὸν εἰσπλέοντες, ἀπολεσθούν, ἡ περὶ συνεισφορᾶς ἀναλογία γίνεται ἐπὶ τοῦ ὅλου τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου. Ἐὰν δὲ ἀπολεσθῇ τὸ πλοῖον μὲ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ φορτίου του, αἱ ἐπὶ τῶν πλοιαρίων τεθεῖσαι πραγματοποιεῖται δὲ ὑπόκεινται εἰς καμμίαν συνεισφορὰν, καίτοι εὐδοθεῖσαι. Ἔ. 423.

428. Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ τοῦ πληρώματος ἔχουν προνόμιον ἐπὶ τῶν πραγματοποιειῶν, ἡ ἐπὶ τῆς ἐκ τούτων τιμῆς, διὰ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς. Ἔ. 191. 192. 221. 250. 259. 271. 429.

429. Ἄν μετὰ τὴν συνεισφορὰν οἱ ἰδιοκτῆται διασώσουν τὰ ἐκβληθέντα, χρεωστοῦν ν' ἀποδώσουν εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν συμμετόχων πᾶν ὅ,τι ἔλαβον ἐκ τῆς συνεισφορᾶς, ἀφαιρουμένων τῶν ἐκ τῆς χύσεως γενομένων ζημιῶν καὶ τῶν σώστων. Ἔ. 428.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ παραγραφῶν.

430. Ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ γενῇ κύριος τοῦ πλοίου διὰ τῆς παραγραφῆς. Ἔ. 384. 431 ε.

431. Ἡ περὶ ἐγκαταλείψεως ἀγωγὴ παραγράφεται ἐντὸς τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρθροῦ 373 ὀριζομένων προθεσμιῶν. Ἔ. 369.

432. Πᾶσα ἀγωγὴ, πηγάζουσα ἐκ ναυτικοῦ ἢ ἐξ ἀσφαλείας,

ῥιτικοῦ συμβολαίου, παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ συμβολαίου. Ε. 311. 332.

433. Πᾶσα ἀγωγή περὶ πληρωμῆς ναύλου καὶ μισθοῦ τῶν βξιωματικῶν, ναυτῶν, καὶ παντὸς ἄλλου τῶν ἐκ τοῦ πληρώματος, παραγράφεται, ἐν ἔτος μετὰ τὸ τέλος τοῦ πλοῦ. — Πᾶσα ἀγωγή περὶ πληρωμῆς τροφίμων δοθέντων εἰς τοὺς ναύτας κατὰ διαταγὴν τοῦ πλοιάρχου παραγράφεται ἐν ἔτος μετὰ τὴν παράδοσιν. — Αἱ ἀγωγαὶ αἱ περὶ πληρωμῆς τῶν προμηθευθέντων ξύλων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων πρὸς ναυπηγίαν, ἐξάρτισιν, καὶ ἐφοδίαςιν τοῦ πλοίου, παραγράφονται ἐν ἔτος μετὰ τὰς προμηθείας. — Αἱ περὶ πληρωμῆς μισθοῦ ἐργατῶν, καὶ τῶν παρὰ τούτων γενομένων ἔργων, ἐν ἔτος μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀπεργασθέντων πραγμάτων· πᾶσα δὲ περὶ παραδόσεως πραγματειῶν ἀπαίτησις, ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ πλοίου. Ε. 250. 272. 286.

434. Δὲν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ παραγραφή, ὅταν παρεμπίσῃ ἔγγραφον χρεωστικὸν εἴτε ἰδιόγραφον εἴτε ἐπίσημον, λογαριασμὸς ἐγκεκριμένος, ἢ κλησίς δικαστικῇ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ἀπαράδεκτου.

435. Εἶναι ἀπαράδεκτοι ὅλαι αἱ κατὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν ἀγωγαὶ περὶ θλάβης προξενθείσης εἰς τὰς πραγματείας, ἂν αὗται παρελήφθησαν χωρὶς διαμαρτυρίας. — Πᾶσα κατὰ τοῦ ναυλωτοῦ περὶ ἀβαρίας ἀγωγή, ἐὰν ὁ πλοίαρχος παρέδωκε τὰς πραγματείας καὶ ἔλαβε τὸν ναῦλον χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ. — Πᾶσα ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως διὰ θλάβην προξενθεῖσαν ἐκ συγκρούσεως, γενομένης εἰς τόπον, ὅπου ὁ πλοίαρχος, δυνάμενος νὰ κάμῃ ἀπαίτησιν, δὲν τὴν ἔκαμε. Ε. 221. 286. 305. 332. 397. 407. Η. Ν. 590.

436. Αἱ διαμαρτυρίαι καὶ ἀπαιτήσεις αὗται εἶναι ἀκυροὶ, ἂν, δὲν ἔγεναν καὶ ἐκοινοποιήθησαν ἐντὸς εἰκοσιντεσσάρων

ὥρων, καὶ ἂν μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς χρονολογίας των δὲν ἐκινήθῃ ἀγωγή εἰς τὸ δικαστήριον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας.

Γενικαὶ διατάξεις.

437. Πᾶς ἔμπορος, ὅστις παύει τὰς πληρωμάς του, θεωρεῖται ὡς πτωχεύσας. 'Ε. 1. 69. 438. 440 ἔ. 644.

438. 'Ο πτωχεύσας ἔμπορος, ὅστις ἤθελεν εὐρεθῇ εἰς μίαν τῶν περιπτώσεων ἀσυγγνώστου ἐλλείψεως 1), τῶν εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀναφερομένων, εἶναι χρεωκόπος. 'Ε. 586 ἔ. 593 ἔ.

1) Γαλλ. ἡ δόλου

439. 'Η χρεωκοπία εἶναι διττή, ἀπλῇ καὶ δολία· κρίνεται δὲ ἡ μὲν ἀπλῇ παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις, ἡ δὲ δολία παρὰ τοῖς κακουργιοδίκαις. Η. Ν. 405. 406. 'Ε. 586. 592.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ πτωχεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως.

440. Πᾶς ὁ πτωχεύσας ὀφείλει, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφοῦ παύσῃ τὰς πληρωμάς του, νὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου. 'Η ἡμέρα τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν περιλαμβάνεται εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας. — 'Αν ἡ πτώχευσις συνέβῃ εἰς ὁμόρρυθμον ἑταιρίαν, ἡ κοινοποίησις τοῦ πτωχεύσαντος πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα, καὶ νὰ φανερόνῃ τὴν κατοικίαν ἐκάστου τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων. 'Ε. 452. 524. 587.

441. Τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως· ἡ δὲ ἐποχὴ αὐτῆς προσδιορίζεται εἴτε ἀπὸ τῆς φυγῆς τοῦ χρεώστου, εἴτε ἀφ' ἧς κλείσῃ τὰς ἀποθήμας του.

ἴτε ἀπὸ τῆς χρονολογίας ὑποιουθήποτε ἐγγράφου ἀποδεικνύον-
τος ἀρνησιν ἐκπληρώσεως ἢ πληρωμῆς ἐμπορικῶν ὑποχρεώ-
σεων· ἀμμία δὲ τῶν ἀνωτέρω πράξεων δὲν ἀποδεικνύει τὴν
ἐνῆρξιν τῆς πτωχεύσεως, ἂν δὲν ἔγινε παῦσις πληρωμῶν, ἢ
ἡλοποίησις παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος. 'Ε. 437. 448. 454.

442. Ὁ πτωχεύσας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πτωχεύσεώς του,
ἀπαλλοτριούται αὐτοδικαίως τῆς διοικήσεως ὧν τῶν πραγ-
μάτων του. 'Ε. 447. 494. 530.

443. Κανεῖς δὲν δύναται νὰ ἀποκτήσῃ προνόμιον ἢ ὑποθή-
κην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος, κατὰ τὰς δέκα ἡ-
μέρας τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως. 'Ε. 454.

444. Ὅλοι αἱ περὶ ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων ἀκινήτων
ἐτεροβαρεῖς πράξεις, αἱ γενόμεναι παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος
κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως,
εἶναι ἄκυροι, καὶ δὲν φέρουν καμμίαν βλάβην εἰς 1) τὴν δμά-
δα τῶν δανειστῶν. Ὅλοι αἱ τοῦ αὐτοῦ μὲν εἶδους, ἀλλ' ἀμ-
φοτεροβαρεῖς πράξεις, ἡμποροῦν νὰ ἀκυρωθοῦν κατ' αἴτησιν τῶν
δανειστῶν, ἂν οἱ δικασταὶ νομίσουν, ὅτι αἱ πράξεις αὗται φέρουν
χαρακτῆρα δόλου. 'Ε. 445. 447.

1) Γαλλ. ὡς πρὸς

445. Ὅλοι αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις καὶ ὑποχρεώσεις, αἱ γε-
νόμεναι παρὰ τοῦ χρεώστου κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς πρὸ
τῆς ἐνάρξεως τῆς χρεωκοπίας 1), θεωροῦνται δόλιοι ὡς πρὸς
τὸν πτωχεύσαντα· εἶναι δὲ ἄκυροι, ἂν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὑπάρχει
βόλος ἐκ μέρους τῶν ἄλλων συναλλαττομένων. 'Ε. 454.

1) Γαλλ. πτωχεύσει

446. Πᾶσα πληρωμὴ, γενομένη κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τὰς
πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως διὰ χρέη ἐμπορικὰ μὴ ἐμ-
πρόθεσμα, ἀνακαλεῖται. 'Ε. 447.

447. Πᾶσα πράξις ἢ πληρωμὴ, γενομένη δολίως πρὸς βλά-
σιν τῶν δανειστῶν, εἶναι ἄκυρος.

448. Ἡ ἐνάρξις τῆς πτωχεύσεως κατασταίνει ἀπαιτητὰ τὰ

χρέη καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας αὐτῶν. Ἐὰν πρόκηται περὶ ἐμπορικῶν γραμματίων, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι συνυπόχρεοι, οὗτοι δὲν χρεωστοῦν εἰμὴ νὰ δώσουν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἐν τῇ προθεσμίᾳ πληρωμῆς, ἀν δὲν προκρίνουν νὰ πληρώσουν ἀμέσως. Ἐ. 444.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων.

449. Τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἅμα εἰδοποιηθῇ περὶ τῆς πτωχεύσεως, εἴτε ἐκ τῆς δηλοποιήσεως τοῦ πτωχεύσαντος, εἴτε ἐξ ἀναφορᾶς τινος τῶν δανειστῶν, εἴτε ἐκ τῆς κοινῆς φήμης, διατάσσει τὴν ἐπιθεσιν τῶν σφραγίδων· ἡ δὲ περὶ τούτου ἀπόφασις διευθύνεται παρευθὺς εἰς τὸν εἰρηνοδίκην. Πολ. 1049 ἐ. Ἐ. 440. 444. 450. 453. 454. Π. Ν. 454 ἐ.

450. Ὁ εἰρηνοδίκης δύναται ἐπίσης νὰ ἐπιθέσῃ τὰς σφραγίδας, ὅταν ἐκ τῆς κοινῆς φήμης πληροφωρηθῇ περὶ τῆς πτωχεύσεως. Πολ. 1051. Π. Ν. 454 ἐ. Ἐ. 453.

451. Αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται εἰς τὰς ἀποθήκας, τὰ γραφεῖα, τὰ κιβώτια, τὰ χρητοφυλάκια, τὰ βιβλία, τὰ κατάστιχα, τὰ ἔγγραφα, τὰ κινήτα, καὶ τὰ ἐπιπλὰ τοῦ πτωχεύσαντος. Π. Ν. 454 ἐ.

452. Ἐὰν οἱ πτωχεύσαντες ἦναι μέτοχοι ὁμορρύθμου ἐταιρίας, αἱ σφραγίδες ἐπιτίθενται ὅχι μόνον εἰς τὸ κύριον κατάστημα τῆς ἐταιρίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν ἐκάστου τῶν ἀλληλεγγύων συνεταίρων. Ἐ. 20. 440.

453. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ὁ εἰρηνοδίκης χρεωστεῖ νὰ διευθύνῃ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον τὴν περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἔγγραφον ἔκθεσιν. Ἐ. 449. 450.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως εἰσληγχοῦ καὶ τῶν πρακτόρων.

454. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἥτις διατάσσει τὴν ἐπιθε-

ειν τῶν σφραγίδων, τὸ ἐμποροδικεῖον ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως, καὶ νὰ διορίσῃ ἐν ἑκ τῶν μελῶν τοῦ εἰσηγητῆ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως, καὶ ἓνα ἢ πλεονεκτήρους πράκτορας κατὰ τὴν σημαντικότητά τῆς πτωχεύσεως, διὰ νὰ ἐκπληρώσουν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἀναθέτει εἰς αὐτοὺς ὁ παρὼν νόμος.—

Ἐὰν τυχὸν αἱ σφραγίδες ἐπετέθησιν παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐκ τῆς κοινῆς φήμης πληροπορηθέντος περὶ τῆς πτωχεύσεως, τὸ δικαστήριον θέλει ἐνεργήσῃ τὰ περαιτέρω κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἀμὰ εἰδοποιηθῇ περὶ τῆς πτωχεύσεως. Ἐ. 441. 449. 453. 461. 462. 481. 483. 485. 494. 525.

455. Τὸ ἐμποροδικεῖον θέλει διατάξῃ συγχρόνως νὰ ἐληθῇ ὁ πτωχεύσας εἰς τὴν διὰ χρῆνῃ φυλακὴν, ἢ νὰ φυλάττεται παρ' ἀστυνομικοῦ ἢ δικαστικοῦ τινος ὑπηρετοῦ, ἢ παρὰ τινος χωροφύλακος· ἐν τριαυτῇ καταστάσει εὐρισκομένου τοῦ πτωχεύσαντος, δὲν συγχωρεῖται κατ' αὐτοῦ κράτησις, οὐδ' αἰτήσεις περὶ παρρησίας κρητέσεως δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ ἐμποροδικείου. Ἐ. 463 ἔ.

456. Οἱ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διοριζόμενοι πράκτορες ἡμποροῦν νὰ ἐκλεχθῶν μεταξὺ τῶν νομιζομένων δανειστῶν, ἢ καὶ ὁποιωνδήποτε ἄλλων, οἵτινες ἤθελον παρέχει περισσοτέρας ἐγγυήσεις πιστῆς διαχειρίσεως. — Κάνει δὲν ἡμπορεῖ νὰ διορισθῇ πράκτωρ οἷς ἐντὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐκτὸς ἂν ᾖ δανειστής. Ἐ. 459. 462 ἔ.

457. Ἡ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται, καὶ περιλήψεις αὐτῆς δημοσιεύεται διὰ τῶν ἐφημερίδων, καθ' ὃν τρόπον διατάσσει τὸ ἄρθρον 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας· εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή, πλην ὑπόκειται εἰς ἀνακοπὴν, ἥτις δύναται νὰ γενῇ παρὰ μὲν τοῦ πτωχεύσαντος ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν, παρὰ δὲ τῶν παρόντων ἢ τῶν δι' ἐπιτρόπου παριστανόμενων δανειστῶν, καὶ παρὰ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς θεσπίωσιν τῶν δανείων γενομένης ἐκθέσεως, συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς· παρὰ δὲ τῶν ὑπε-

467. Ἐὰν δ εἰσηγητὴς δὲν προβάλλῃ τὴν ἔκδοσιν προπεμπτηρίου ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος, οὗτος δύναται νὰ κάμῃ περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὸν εἰσηγητὴν. Ἔ. 490.

468. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἔλαβε προπεμπτήριον, οἱ πράκτορες θέλουν τὸν καλέσει παρ' ἐκυτοῦς, διὰ νὰ κλείσουν τοὺς ἐν τοῖς διδλίοις λογαρισμοὺς ἐπὶ παρουσίᾳ του· ἔὰν ὁ πτωχεύσας δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν, κλητεύεται πρὸς ἐμφάνισιν· ἂν δὲ τεσσαρτάκοντα ὀκτὼ ἔβρας μετὰ τὴν κλήτευσιν δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ ἀπουσία του θεωρεῖται ὡς ἐπὶ σκοπῷ γενομένη. Δύναται μολαταῦτα νὰ ἐμφανισθῇ διὰ πληρεξουσίου, ἔὰν τὰ προβαλλόμενα παρ' αὐτοῦ ἐμπόδια κριθῶσι παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ εὐλόγα. Ἔ. 463. 472. 493. 516. 587.

469. Ὁ πτωχεύσας, ὁ μὴ τυχὼν προπεμπτηρίου, χρεώσῃ νὰ ἐμφανισθῇ διὰ πληρεξουσίου· ἄλλως ἡ ἀπουσία του θεωρεῖται ὡς ἐπὶ σκοπῷ γενομένη. Ἔ. 466. 472.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ.

470. Ὁ πτωχεύσας, ὅστις, πρὶν δηλοποιήσῃ τὴν πτώχευσίν του, ἤθελεν ἔχει ἕτοιμον τὸν ἰσολογισμόν του, ἤτοι τὰ χρεῖα καὶ τὴν περιουσίαν του, καὶ τὸν φυλάττει παρ' ἐκυτῶ, χρεώσῃ νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς τοὺς πράκτορας ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, ἀφ' οὗ ἀναλαμβάνουν τὰς ἐργασίας των. Ἔ. 9. 449. 471. 528.

471. Ὁ ἰσολογισμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν ἀπαρίθμησην καὶ ἐκτίμησιν πάντων τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων τοῦ χρεώστου, καὶ κατὰστασιν τῶν χρεῶν καὶ τῆς περιουσίας του, τὸν πίνακα τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν, καὶ τὸν τῆς δαπάνης. Ὁ ἰσολογισμὸς πρέπει νὰ ᾔῃαι χρονολογημένος καὶ ὑπογεγραμμένος παρὰ τοῦ χρεώστου, βεβαιοῦντος τὴν ἀκριβείαν αὐτοῦ. Ἔ. 489.

472. Ἐὰν, ὅταν οἱ πράκτορες ἀνέλαβον τὰς ἐργασίας των,

εύσας δὲν εἶχεν ἐτοιμάσῃ τὸν ἰσολογισμόν, χρεωστῇ ἢ ἰδί' ἐπιτρόπου, κατὰ τὰς ὀριζομένας εἰς τὰ άρθρα 468 9 περιστάσεις, νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσο-
οῦ, παρουσίᾳ τῶν πρκατόρων ἢ τοῦ παρ' αὐτῶν ἐπὶ τού-
κισθέντος· πρὸς τὸ τέλος τοῦτο πρέπει νὰ κοινοποιηθῶσιν
πτωχεύσαντα τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τῶν 1), χωρὶς
πτοπισθῶν. 'Ε. 489.

ἄλλ. του

. Ὅσακις ὁ ἰσολογισμὸς δὲν ἤθελε συνταχθῇ παρὰ τοῦ
ύσαντος, παρ' ἐπιτρόπου ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου, οἱ πρά-
ατολοῦνται αὐτοὶ εἰς τὴν σύνταξιν του, βοηθοῦμενοι
κ βιβλία καὶ ἔγγραφα τοῦ πτωχεύσαντος, καὶ ἀπὸ τὰς
ορίας καὶ διασαφήσεις, τὰς ὁποίας ἤθελον λάβῃ παρὰ
ζύγου τοῦ πτωχεύσαντος, παρὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ, τῶν
ον, καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων του. 'Ε. 472. 474.

. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ'
ἑνὸς ἢ περισσοτέρων δανειστῶν, ἢ καὶ τοῦ πράκτορος
νὰ ἐξομολογήσῃ, ἐξαιρουμένης τῆς γυναικὸς καὶ τῶν
τοῦ πτωχεύσαντος, τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ εἰ-
υς, καθ' ὅσα ἀφορῶσι τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, κα-
ὶ περὶ τῶν αἰτιῶν καὶ περιστατικῶν τῆς πτωχεύσεως
ς. 473.

. Ἐὰν ὁ πτωχεύσας ἀποθάνῃ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς πτω-
ις, ἢ χήρα ἢ τὰ τέκνα του δύνανται νὰ ἐμφανισθοῦν πρὸς
ρωσιν τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἀποθανόντος ὡς πρὸς τὴν σύν-
οῦ ἰσολογισμοῦ, καὶ ὡς πρὸς ὅλας τὰς ἄλλας ὑποχρεώ-
ας εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἐπιβαλλομένας παρὰ τοῦ πα-
νόμου· εἰδὲ μὴ, οἱ πράκτορες προχωροῦν εἰς τὰς ἐργα-
ν. 'Ε. 468. 470. 487. 493. 516.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τῶν προσωρινῶν συνδέικων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν προσωρινῶν συνδέικων.

476. Ὁ εἰσηγητὴς, ἅμα παραλάβῃ παρὰ τῶν πρακτόρων τὸν ἰσολογισμόν, χρεωστεῖ νὰ συντάξῃ, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν πολλῶν, τὸν κατάλογον τῶν δανειστῶν, ὅστις διευθύνεται εἰς τὸν ἐμποροδικεῖον, καὶ νὰ τοὺς συγκαλέσῃ δι' ἐπιστολῶν καὶ διὰ προγραμμάτων τοιχοκολλημένων καὶ εἰς τὰς ἡμερίδας καταχωρισμένων α). 'Ε. 458. 477. 478. 502.

477. Ὁ εἰσηγητὴς δύναται κατὰ τὴν χρεῖαν νὰ συγκαλέσῃ τοὺς δανειστάς καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ. 'Ε. 459. 476.

478. Οἱ εἰρημένοι δανεισταὶ συνέρχονται, παρόντος τοῦ εἰσηγητοῦ, κατὰ τὸν παρ' αὐτοῦ προσδιορισθέντα χρόνον καὶ τόπον.

479. Πᾶς, ὅστις ᾔθελεν ἐμφανισθῇ ὡς δανειστὴς εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἔγγραφα 1) ᾔθελον ἀποδειχθῇ μετὰ ταῦτα ὡς πλαστογραφηέντα 2) ἐκ συμφώνου μὲν τὸν πτωχεύσαντα, ὑπόκειται εἰς τὰς ποινάς, τὰς

α) Ἐγκ. γραμμ. Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς ταμίους τοῦ βασιλείου. Ἡ περιπτώσει ἐμπορικῆς πτωχεύσεως διατάχθη, ὥστε τὰ διὰ τὰς νομοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ τῶν πρακτόρων κτλ. τέλη χαρτοσήμου προκαταβάλλονται ἀπὸ τοὺς δανειστάς τοῦ πτωχεύσαντος τοὺς ἀπὸ τῆς πτωχεύσεως. Ἄν δὲ δὴν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, νὰ γίνῃται ἡ δαπάνη ἀπὸ τὸν ἐν τῇ δικαστικῇ γραφείῳ σφραγιστὸν χάρτην, ἐπὶ προσωρινῇ πιστώσει, καὶ ν' ἀπολαμβάνεται μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος. Εἰς τὴν δευτέραν τὰς περιστάσεων, ἡ εἰσπραξίς τῶν χρημάτων τοῦ σφραγιστοῦ χάρτη ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸν ταμία, ἐπὶ σημειώσει, τὴν ὁποίαν εἰς αὐτὸν δίδει δικαθύνει ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ἐγκαίρως.

ἐπιβαλλομένης εἰς τοὺς συναιτίους δολίας χρεωκοπίας. 'Ε. 597. II. N. 405. 406.

1) Γαλλ. δικαιογράφα 2) Γαλλ. ὑποτεινόμενη

480. Οἱ δανεισταὶ συνελθόντες παραδίδουν εἰς τὸν εἰσηγητὴν τριπλοῦν κατάλογον τῶν κατ' αὐτοὺς ἐκπεσόντων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων τοῦ προσωρινοῦ συνδίκου 1), τὸ δὲ δικαστήριον διορίζει ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου.

1) Γαλλ. τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' αὐτοὺς διορισμένων προσωρινῶν συνδίκων

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἔργων τῶν πρακτόρων.

481. Ἐντὸς τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν, τῶν μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν προσωρινῶν συνδίκων, οἱ πράκτορες παύουν τῶν ἔργων των, καὶ δίδουν εἰς τοὺς συνδίκους, παρῶντος καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ, λογαριασμὸν περὶ ὧν τῶν πράξεών των, καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως. 'Ε. 454. 483. 488. 527. Πολ. 695 ε.

482. Δοθέντος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου, οἱ σύνδικοι ἀναλαμβάνουν τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῶν πρακτόρων, καὶ ἐνταῦθα τίθεται προσωρινῶς εἰς αὐτοὺς ἅπαντα ἡ διοίκησις τῆς πτωχεύσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀντιμισθίας τῶν πρακτόρων.

483. Εἰς τοὺς πράκτορας ὀφείλεται μετὰ τὴν δόσιν τοῦ λογαριασμοῦ των, ἀντιμισθία διδομένη πρὸς αὐτοὺς παρὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων. 'Ε. 484. 485.

484. Ἡ ἀντιμισθία αὕτη κανονίζεται ὡς ἐκ τοῦ τόπου καὶ χάρακος τοῦ εἶδους τῆς πτωχεύσεως κατὰ τὰς βάσεις, αἱ ὁποῖαι θέσθαι τεθῇ διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

485. Ἐὰν οἱ πράκτορες ᾖναι δανεισταὶ, δὲν λαμβάνουν καμμίαν ἀντιμισθίαν. 'Ε. 483.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Περὶ τῶν προσώρων συνάξιων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν προσώρων συνάξιων.

476. Ὁ εἰσγηγὴς, ἕκαστος περὶ τῶν προσώρων ἰσολογισμὸν, χρειώσῃ νὰ συντάξῃ, ἐντὸς τῶν ἡμερῶν πολλῶν, τὸν κατὰ τὸν τῶν δανειστῶν, ὅστις διευθύνεται εἰς ἐμποροδικεῖον, καὶ νὰ τοὺς καταλέξῃ δι' ἐπιστολῶν καὶ προσημασμένων τετρακολλημένων καὶ εἰς τὰς ἐξημερεύσεις καὶ χρειώσῃ τῶν α). Ἐ. 458. 477. 478. 502.

477. Ὁ εἰσγηγὴς δύνανται κατὰ τὴν χρειάν νὰ συντάξῃ τοὺς δανειστὰς καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ. 459- 476.

478. Οἱ εἰσγημένοι δανειστὰς συνέρχονται, πικρύνοντες εἰσγητοῦ, κατὰ τὸν παρ' αὐτοῦ προσδιορισθέντα χρόνον τόπον.

479. Πᾶς, ὅστις ἤθελεν ἐμνηστευθῇ ὡς δανειστὴς εἰς συνέλευσιν ταύτην, καὶ τοῦ ὁποῖου τὰ ἔγγραφα ἔχῃ ἀποδεχθῇ μετὰ ταῦτα ὡς πλαστογραφηθέντα, συμφορῶν μετὰ τὸν πτωχεύσαντα, ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς

α) Ἐγκ. γραμμ. Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς ταμίους τοῦ βασιλείου περιπτώσει ἐμπορικῆς πτωχεύσεως διατάχθη, ὥστε τὰ διὰ τὰ νομοκήσεις τοῦ διορισμοῦ τῶν πρακτόρων κτλ. τέλη χαρτοσήμῃ προκαταβάλλονται ἀπὸ τοὺς δανειστὰς τοῦ πτωχεύσαντος τοῦ τέσαντας τὴν κέρυξιν τῆς πτωχεύσεως. Ἄν δὲ δὴν ὑπάρχωσι τοί, νὰ γίνηται ἡ δαπάνη ἀπὸ τὸν ἐν τῇ δικαστικῇ γραφείῳ γιστὸν χάριτην, ἐπὶ προσωρινῇ πιστώσει, καὶ ν' ἀπολαμβάνεται ταῦτα ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος. Εἰς τὴν δευτέραν τὴν περίστασιν, ἡ εἰσπραξίς τῶν χρημάτων τοῦ σφραγιστοῦ καὶ ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πτωχεύσαντος θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ μίαν, ἐπὶ σημειώσει, τὴν ὅποιαν εἰς αὐτὴν θέλει δικιῶναι ὁ ματεὺς τοῦ δικαστηρίου ἐγκαίρως.

ἑλλομενάς εἰς τοὺς συναιτίους δολίας χρεωκοπίας. 'Ε. 7. Π. Ν. 405. 406.

) Γαλλ. δικαιογράφα 2) Γαλλ. ὑποθετιμμένα

180. Οἱ δανεῖσται συναελθόντες παραδίδουν εἰς τὸν εἰσηγη-
τριπλοῦν κατάλογον τῶν κατ' αὐτοὺς ἱκανῶν πρὸς
πλήρωσιν τῶν ἔργων τοῦ προσωρινοῦ συν-
κου 1), τὸ δὲ δικαστήριον διορίζει ἐκ τοῦ καταλόγου
του.

1) Γαλλ. τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' αὐτοὺς διοριστίων προσωρινῶν
δίκων

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἔργων τῶν πρακτόρων.

481. Ἐντὸς τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν, τῶν μετὰ τὸν διο-
μὸν τῶν προσωρινῶν συνδίκων, οἱ πράκτορες παύουν τῶν
ργων των, καὶ δίδουν εἰς τοὺς συνδίκους, παρόντος καὶ τοῦ
ηγητοῦ, λογαριασμὸν περὶ ὧν τῶν πράξεών των, καὶ περὶ
καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως. 'Ε. 454. 483. 488. 527.
ἀλ. 695 ἔ.

482. Δοθέντος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου, οἱ σύνδικοι ἀναλαμ-
νουν τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῶν πρακτόρων, καὶ
τίθεται προσωρινῶς εἰς αὐτοὺς ἅπαντα ἡ διοίκησις τῆς πτω-
χεύσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀντιμισθίας τῶν πρακτόρων.

483. Εἰς τοὺς πράκτορας ὀφείλεται μετὰ τὴν δόσιν τοῦ
ριασμοῦ των, ἀντιμισθία διδομένη πρὸς αὐτοὺς παρὰ τῶν
ωρινῶν συνδίκων. 'Ε. 481. 485.

484. Ἡ ἀντιμισθία αὕτη κανονίζεται ὡς ἐκ τοῦ τόπου καὶ
τοῦ εἵδους τῆς πτωχεύσεως κατὰ τὰς βάσεις, αἱ ὁποῖαι θέ-
ν τεθῇ διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ.

485. Ἐὰν οἱ πράκτορες ᾔναι δανεῖσται, δὲν λαμβάνουν καμ-
ἀντιμισθίαν. 'Ε. 483.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τῶν ἔργων τῶν προσωρινῶν συνδίκων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς λύσεως τῶν σφραγίδων, καὶ περὶ τῆς ἀπογραφῆς.

486. Οἱ προσωρινοὶ σύνδικοι, ἅμα διορισθῶσι, θέλουν ζητήσῃ τὴν λύσιν τῶν σφραγίδων, καὶ θέλουν ἀσχοληθῇ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων τοῦ πτωχεύσαντος. Εἶναι ἐλεύθεροὶ νὰ παραλάβουν βοήθον ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν ὅντινα κρίνουν εὐλογον. Συμφώνως δὲ μὲ τὸ ἄρθρον 937 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἡ ἀπογραφὴ γίνεται παρὰ τῶν συνδίκων, θαυμηδὸν λυομένων τῶν σφραγίδων, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅστις τὴν ὑπογράφει εἰς πᾶσαν διακοπὴν. Πολ. 4066. 4072. 'Ε. 489. 517.

487. Ὁ πτωχεύσας πρέπει νὰ παρευρίσκεται, ἢ νὰ καλῇται ἐν τάξει εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ ἀπογραφὴν. 'Ε. 468. 475.

488. Εἰς πᾶσαν πτώχευσιν οἱ πράκτορες καὶ οἱ προσωρινοὶ καὶ δριστηκοὶ σύνδικοι χρεωστοῦν νὰ παραδίδουν, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν των, εἰς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελία ὑπόμνημα ἢ συνοπτικὸν λογαριασμὸν τῆς φαινομένης καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως, τῶν κυριωτέρων αὐτῆς αἰτιῶν καὶ περιστάσεων, καὶ τῶν κατὰ τὸ φαινόμενον χαρακτῆρων αὐτῆς. 'Ε. 484. Ποιν. 456.

489. Ὁ εἰσαγγελεὺς δύναται, ἂν τὸ κρίνῃ εὐλογον, νὰ μεταβῇ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τῶν πτωχευσάντων, νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ, τῆς ἀπογραφῆς, καὶ πάσης ἄλλης πράξεως, ἀφορώσης τὴν πτώχευσιν, νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ πᾶσαν περὶ τούτου διασάφησιν, καὶ νὰ κάμῃ ἐπομένως τὰς ἀντρκάϊας πράξεις ἢ καταδιώξεις· πάντα δὲ ταῦτα αὐτεπληγῆτως καὶ ἀνεξόδως. 'Ε. 471 ε. 486. 526. 595.

490. Ἐν ὑπολαμβάνῃ ὅτι ὑπάρχει χρεωκοπία ἀπλῇ ἢ δο-
λῇ, ἂν ἐξεδότη κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος ἔνταλμα παραγωγῆς,
συλλήψεως, ἢ φυλακίσεως, εἰδοποιεῖ περὶ τούτων ἀνυπερθέτως
τὸν εἰσηγητὴν τοῦ ἐμποροδικείου· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δὲν
δύνανται οὔτε ὁ εἰσηγητὴς νὰ προβάλῃ, οὔτε τὸ δικαστήριον
νὰ ἐκδώσῃ προπεμπτήριον ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐ. 466.
467.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν πραγματειῶν καὶ τῶν κινητῶν
πραγμάτων, καὶ περὶ εἰσπραξέως τῶν ὀφειλομένων.

491. Τελειωθείσης τῆς ἀπογραφῆς, αἱ πραγματεῖαι, τὰ
γρήματα, τὰ δανειστικά ἔγγραφα, τὰ κινητὰ, καὶ τὰ ἐπιπλο-
τοῦ χρεώστου παραδίδονται εἰς τοὺς συνδίκους, οἱ ὅποιοι θεβαι-
οῦσιν ὑποκάτω τῆς ἀπογραφῆς τὴν παραλαβὴν αὐτῶν. Ἐ. 463.

492. Οἱ σύνδικοι δύνανται, δι' ἀδείας τοῦ εἰσηγητοῦ, νὰ
ἀγροληθοῦν εἰς τὴν εἰσπραξὶν τῶν δανείων τοῦ πτωχεύσαντος.
Δύνανται δὲ προσέτι νὰ πωλήσουν τὰ 1) πράγματα καὶ τὰς
πραγματείας του, εἴτε διὰ πλειστηριασμοῦ, εἴτε διὰ μεσιτῶν
ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, εἴτε καὶ συμβιβαστικῶς, κατ' ἰδίαν ἀν-
τῶν ἐκλογὴν. Ἐ. 463. 583.

1) Γαλλ. κινητὰ

493. Ἐν ὁ πτωχεύσας ἔλαβε προπεμπτήριον, οἱ σύνδικοι
δύνανται νὰ τὸν μεταχειρισθοῦν, διὰ νὰ εὐκολύνῃ καὶ βοηθήσῃ
τὴν διοίκησίν του· ὅλουν δὲ προσδιορίσει τὴν ἀμοιβὴν τῶν κό-
πων του. Ἐ. 468. 475.

494. Πᾶσα πολιτικὴ ἀγωγή κινηθεῖσα πρὸ τῆς πτωχεύσεως
κατὰ 1) τοῦ πτωχεύσαντος καὶ κατὰ τῶν κινητῶν αὐτοῦ, δὲν
δύνανται, ἀφοῦ οἱ πράκτορες καὶ οἱ σύνδικοι ἀναλάβουν τὰς ἐρ-
ασείας των, νὰ ἐξακολουθήσῃ εἰμὴ κατὰ τῶν πρακτόρων καὶ
τῶν συνδίκων. Ὡσαύτως δὲ ὅλαι αἱ μετὰ τὴν πτώχευσιν ἀγω-
γαὶ κινεῖνται 2) κατὰ τῶν πρακτόρων καὶ τῶν συνδίκων. Ἐ.
42. 454. 489. 499.

1) Γαλλ. τοῦ προσώπου 2) Γαλλ. μόνον

495. Ἐὰν οἱ δανεισταὶ ἔχουν αἰτίαν παραπόνων κατὰ τῶν πράξεων τῶν συνδίκων, εἰδοποιοῦν περὶ τούτου τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις ἀποφασίζει, ἐὰν ἀνήκῃ εἰς αὐτὸν, ἄλλως ἀναφέρει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον. Ἐ. 458.

496. Τὰ ἐκ τῶν πωλήσεων καὶ τῶν εἰσπράξεων χρήματα, ἀφαιρουμένων ὅλων τῶν ἐξόδων, ἐναποτίθενται εἰς δίκλειθρον κιβώτιον· ἐκ δὲ τῶν δύο κλειδίων, τὸ μὲν παραδίδεται εἰς τὸν πρεσβύτερον τῶν πρακτόρων ἢ συνδίκων, τὸ δὲ ἄλλο εἰς ἓνα τῶν δανειστῶν, ἐκλεγόμενον ἐπὶ τούτου παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. Ἐ. 465. 527. 530.

497. Ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα θέλει παραδίδεσθαι σημείωσις τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου τῆς πτωχεύσεως εἰς τὸν εἰσηγητὴν, ὅστις δύναται, κατ' αἰτησιν τῶν συνδίκων, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ διατάξῃ τὴν παράδοσιν μέρους, ἢ ὅλων τῶν χρημάτων εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον, ἢ εἰς χεῖρας τοῦ κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπιτρόπου τοῦ ταμείου τούτου, διὰ νὰ λογισθῶσιν ὑπὲρ τῆς ὁμάδος τῶν δανειστῶν οἱ τόκοι τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο παραδολέντων χρημάτων.

498. Τὰ εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον ἐναποτεθέντα χρήματα ἀποδίδονται, δυνάμει ἐντάλματος τοῦ εἰσηγητοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀσφαλιστικῶν πράξεων.

499. Οἱ πράκτορες, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ σύνδικοι χρεωστοῦν, ὅφ' ἥς ἡμέρας ἀναλάβουν τὰς ἐργασίας των, νὰ ἐνεργήσουν πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτοῦ. — Χρεωστοῦν προσέειν νὰ κάμουν αἰτησιν περὶ ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἂν οὗτος, ἔχων δικαιώματα ὑποθήκης, δὲν εἴχῃ κάμῃ τοιαύτην αἰτησιν. Ἡ ἐγγραφή γίνεται ἐπ' ὀνόματι τῶν πρακτόρων καὶ τῶν συνδίκων, οἱ ὅποιοι ὀφείλουν νὰ ἐπισυνάπτουν εἰς τὰ σημανόμενα

των περιληψιν τῶν περὶ τοῦ διορισμοῦ των ἀποφάσεων. 'Ε. 442. 459. 482. 494.

500. Χρεωστοῦν νὰ κάμουν ἐπ' ὀνόματι τῆς δυνάμεως τῶν δανειστῶν ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ πτωχεύσαντος, τῶν ὁποίων γνωρίζουν τὴν ὑπαρξιν. Ἡ ἐγγραφὴ γίνεται ἐπὶ ἀπλῇ ἀναφορᾷ 1) δηλοποιούσῃ τὴν ὑπαρξιν τῆς πτωχεύσεως, καὶ ἀναφερούσῃ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀπορώσεως τὸν διορισμὸν των ἀποφάσεων.

1) Γαλλ. σημειώσει

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δανείων.

501. Ἡ ἐξέτασις τῶν δανείων πρέπει νὰ γενῇ ἀνυπερθέτως, ὁ δὲ εἰσηγητὴς ἐφορᾷ ὥστε νὰ προοδεύσιν ἐπιμελῶς καὶ περὶ τούτου ἐργασίαι, καθ' ὅσον οἱ δανεισταὶ βαθμηδὸν ἐμφανίζονται. 'Ε. 504. 511.

502. Ὅλοι οἱ δανεισταὶ τοῦ πτωχεύσαντος θέλουν εἰδοποιηθῇ ἐξ ἐπιτηδες διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ δι' ἐπιστολῶν τῶν συνδίκων νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίων εἰς τοὺς συνδίκους τῆς πτωχεύσεως νὰ δηλοποιήσωσιν ἐν τίνι δικαιώματι καὶ τίνος ποσότητος εἶναι δανεισταὶ, 1) ἢ νὰ καταθέσουν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου τὰ δανειστικά των ἐγγράφα, λαμβάνοντες ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς. 'Ε. 458. 476. 511 ε. 527.

1) Γαλλ. νὰ τοῖς παραδώσωσιν,

503. Ἡ ἐξέτασις τῶν δανείων πρέπει νὰ γίνεται, ἀντικαρισταμένων τοῦ δανειστοῦ ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτοῦ καὶ τῶν συνδίκων, καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅστις κάμνει τὴν περὶ τούτου ἐγγραφὸν ἐκθεσιν. Ἡ ἐργασία αὕτη γίνεται κατὰ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας, τὰς μετὰ τὴν προθεσμίαν τὴν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁρισθείσαν. 'Ε. 505. 511. 597.

504. Πᾶς δανειστὴς, τοῦ ὁποίου τὸ δάνειον ἐξετασθὲν ἔδεικται δι' ὅρκου, δύναται νὰ παρευρίσκεται εἰς τὴν ἐξέτασιν.

τῶν λοιπῶν δανείων, καὶ νὰ κάμῃ ἀντιβρόχους εἰς τὰς γενομένης ἢ γενησόμενης ἐξετάσεις. 'Ε. 506 ἔ. 597.

505. Ἡ ἀγορῶσα τὴν ἐξέτασιν ἐκθασίς θελεῖ ἀναφέρει τὴν ἐμφάνισιν τῶν δανειστικῶν ἐγγράφων, καὶ φανερόναι τὴν κατοικίαν τῶν δανειστῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν· περιέχει σύντομον περιγραφήν τῶν ἐγγράφων τούτων, τὰ ὅποια θέλων συμπαραβλήθῃ μὲ τὰ κατὰστίχα τοῦ πτωχεύσαντος· ἀναφέρει τὰς ἐπιδιορθώσεις, τὰ σβέσματα, καὶ τὰς παραιογραφάς· φανερώνει, ὅτι ὁ φέρων τὸ δανειστικὸν ἐγγράφον εἶναι νόμιμος δανειστής τῶν γρημάτων, τὰ ὅποια ἀπαιτεῖ. — Ὁ εἰσηγητὴς δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς δανειστάς τὴν ἐμφάνισιν τῶν καταστίγων των ἢ ἀποσπάσματα αὐτῶν ἐξηγμένα διὰ προστάγματος τῶν ἐμποροδικῶν τοῦ τόπου· δύναται προσέτι νὰ τοὺς παραπέμψῃ ἀτεπαγγέλτως εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, τὸ ὅποιον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν του, ἀποφασίζει. 'Ε. 506. 508 ἔ.

506. Ἐὰν τὸ δάνειον ᾔναι ἀναμεισθήτητον, οἱ σύνδικοι κάμουν εἰς ἕκαστον τῶν δανειστικῶν ἐγγράφων τὴν ἐξῆς σημείωσιν, προσυπογραφόμενοι· »δεκτὸν εἰς τὰ γρῆν τῆς πτωχεύσεως τοῦ . . . διὰ ποσότητα . . . τῇ . . . — Ὁ εἰσηγητὴς γράφει τὸ, θεωρήθη, ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν. 'Ε. 504. 508 ἔ. 544 ἔ.

507. Πὰς δανειστής, ἐντὸς οκτῶ ἡμερῶν ἀφοῦ γενῇ ἢ περὶ τοῦ δανείου του ἐξέτασις, γρεωστῇ νὰ θεβαιώσῃ ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι τὸ εἰρημένον δάνειον εἶναι ἀδολέυτον καὶ ἀληθινόν. 'Ε. 544. 543. 544. 597.

508. Ἐὰν τὸ δάνειον ἀμεισθητῆται ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ, ὁ εἰσηγητὴς δύναται, κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων, νὰ διατάξῃ τὸν δανειστὴν νὰ προσφέρῃ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ δανείου του ἐγγράφα, διὰ νὰ παρκατατεθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμπροσθεῖκου· δύναται δὲ καὶ χωρὶς κλήσεως νὰ παραπέμψῃ τοὺς διαχωρευμένους ἐκχυποθέσμως εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, τὸ ὅποιον, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν του, δικάζει. 'Ε. 458.

509. Τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ νὰ γε-
νῇ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξέτασις περὶ τῶν γεγονότων, καὶ νὰ
προσκληθῶσιν ἐξεπίτηδες ἐνώπιον αὐτοῦ οἱ δυνάμενοι νὰ δώσουν
περὶ τούτου πληροφορίας. Πολ. 306. 307 ε.

510. Ἀφ' οὗ παρέλθουν αἱ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν δανείων ὥρι-
σμέναι προθεσμίαι, οἱ σύνδικοι ὀφείλουν νὰ κάμουν ἔκθεσιν
περιέχουσαν τὰ ὀνόματα τῶν μὴ ἐμφανισθέντων τυγχὸν δανει-
στῶν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη περαινομένη παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦς
κατασταίνει ὑπερήμερους.

511. Τὸ ἐμποροδικεῖον, ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ εἰσηγητοῦ,
δίδει δι' ἀποφάσεως νέαν περὶ τῆς ἐξετάσεως προθεσμίαν. —

Ἡ προθεσμία αὕτη προσδιορίζεται ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως τῆς
διαμονῆς τοῦ ὑπερήμερου δανειστοῦ, λογιζομένης μιᾶς ἡμέρας
πρὸς τριῶν μυριαμέτρων ἀπόστασιν· ὡς πρὸς τοὺς ἐκτὸς τῆς
Γαλλίας δανειστάς διατηροῦνται αἱ παρὰ τοῦ 73 ἄρθρου τῆς
πολιτικῆς δικονομίας ὁρισθεῖσαι προθεσμίαι. Πολ. 541. Ἐ.
510.

512. Ἡ τὴν νέαν προθεσμίαν προσδιορίζουσα ἀπόφασις
κοινοποιεῖται εἰς τοὺς δανειστάς, κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ
ἄρθρου 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας· ἡ ἐκπλήρωσις τῶν δια-
τυπώσεων τούτων ἰσοδυναμεῖ μὲ κοινοποίησιν ὡς πρὸς τοὺς μὴ
ἐμφανισθέντας δανειστάς· ἐν ἀναβολῇ δὲ ἐκ τούτου ὁ
ὁρισμὸς τῶν ὁριστικῶν συνδίκων. Πολ. 894. Ἐ. 527 ε.

513. Ὅσοι δὲν ἐμφανισθῶσιν, καὶ δὲν κάμουν τὴν ἐνεργον
θεωσίαν ἐντὸς τῆς παρὰ τῆς ἀποφάσεως ὠρισμένης προθε-
σμίας, ἀποκλείονται τῶν γενησομένων διανομῶν· δύνανται ὅμως
νὰ κάμουν τὴν ἀνακόπην μέχρι τῆς τελευταίας διανομῆς τῶν
χρημάτων, συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς· πλὴν δὲν ἔμ-
πορῶσιν, καὶ ἄγνωστοι δανεισταὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι, νὰ ἀπαι-
τήσουν τίποτε ἐκ τῶν γενομένων ἤδη διανομῶν, αἱ ὁποῖαι λο-
γίζονται ἀμετάκλητοι ὡς πρὸς αὐτοὺς, ἀποστερουμένους ὁλο-
τελῶς τοῦ μεριδίου, τὸ ὁποῖον ἐδύναντο νὰ ἀπαιτήσουν 1).

1) Γ' ἀλλ. ἐξ αὐτῶν

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΟΝ.

Περὶ τῶν ὀριστικῶν συνδέκων, καὶ περὶ τῶν ἔργων αὐτῶν

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ συνελύσεως τῶν δανειστῶν, τῶν ὁποίων τὰ δάνεια
ἐξετασθέντα ἐβεβαιώθησαν δι' ὀρκου.

514. Ἐνθὺς τριῶν ἡμερῶν ἀφοῦ παρέλθουν αἱ περὶ ὀκωμοσίας τῶν γνωστῶν δανειστῶν πρὸς θεβαίωσιν τῶν δανείων τῶν ὀρισμέναι προθεσμίαι, οἱ δανεισταί, τῶν ὁποίων τὰ δάνεια ἔγειναν δεκτὰ, θέλουν συγκαλεσθῇ παρὰ τῶν προσωρῶν συνδέκων. 'Ε. 502. 503. 506. 507. 541. 512. 527.

515. Κατὰ τὴν διορισθεῖσαν παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἡμέραν καὶ ὥραν, καὶ εἰς τὸν διορισθέντα τόπον, θέλει γενῇ συνέλευσις, προεδρεύοντος αὐτοῦ· εἰς τὴν συνέλευσιν δὲ ταύτην δὲν εἶναι δεκτοί, εἰμὴ οἱ ἀγνωρισθέντες δανεισταί, ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν. 'Ε. 517.

516. Ὁ πτωχεύσας θέλει καλεσθῇ εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην· χρεωστεῖ δὲ νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ἂν ἔχῃ προπεμπτήριον. Ἢ διὰ πληρεξουσίου παρουσία τοῦ δὲν συγχωρεῖται, εἰμὴ διὰ αἰτίας εὐλόγους, ἐγκριθείας παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ. 'Ε. 466. 468. 475. 490.

517. Ὁ εἰσηγητὴς ἐξετάζει τὰ ἐπιτροπικὰ τῶν κατ' ἐπιτροπὴν ἐμφανιζομένων· οἱ δὲ προσωρινοὶ σύνδικοι δίδουν κατὰ διαταγὴν τοῦ λόγον περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως 1), περὶ τῶν διατηρηθεισῶν διατυπώσεων, καὶ περὶ τῶν γενομένων ἐργασιῶν· ὁ δὲ πτωχεύσας λέγει τὰ δικαιολογήματά του. 'Ε. 475.

1) Γαλλ. ἐνώπιόν του,

518. Ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῶν λεχθέντων καὶ ἀποφασισθέντων εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ.

519. Δὲν δύναται νὰ γενῇ κάμμία συνθήκη μεταξύ τῶν διασκεπτομένων δανειστῶν καὶ τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων. Πρὸς σύστασιν δὲ τῆς συνθήκης ταύτης ἀπαιτεῖται συνδρομὴ δανειστῶν πλειόνων κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ παριστανόντων ἐνταυτῷ διὰ τῶν ἐξετασθέντων δανειστικῶν ἐγγράφων τῶν τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὅλου τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δ'. μέρους τοῦ Ζ'. κεφαλαίου ἐξετασθέντων καὶ καταστιχωθέντων δανείων· ἄλλως, ἡ συνθήκη νομίζεται ἄκυρος. Ἐ. 521. 522.

520. Οἱ δανεισταί, οἱ ἔχοντες ὑποθήκης ἐγγράφας καὶ ἐνέχυρα, δὲν ἔχουν ψῆφον εἰς τὰς περὶ συμβιβασμοῦ διασκέψεις. Ἐ. 524. 535. 539.

521. Ἐὰν ἡ ἐξέτασις τῶν πράξεων, τῶν βιβλίων, καὶ τῶν γραμμάτων τοῦ πτωχεύσαντος παρέχῃ τεκμήριον χρεωκοπίας, δὲν δύναται νὰ γενῇ κάμμία μεταξύ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ συνθήκη, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως. Ὁ εἰσηγητὴς ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διατάξεως. Ἐ. 490. 526. 586 ε.

522. Ὁ συμβιβασμὸς, ὑπαρχούσης συναιρέσεως, πρέπει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως νὰ ὑπογραφῇ πρὶν διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις 1). Ἐὰν οἱ πλείστοι τῶν δανειστῶν συμφωνῶσι περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ, τὰ δὲ δάνειά των, λαμβανόμενα συνάμα, δὲν ἀναβαίνωσι μέχρι τῶν τριῶν τετάρτων, ἡ διάσκηψις ἀναβάλλεται ἐφάπαξ ἐπὶ ὀκτὼ μόνον ἡμέρας. Ἐ. 519.

1) Γαλλ. ἐπὶ συνεδριάσεως

523. Οἱ ἐναντιούμενοι εἰς τὸν συμβιβασμὸν δανεισταί χρεωστοῦν νὰ κοινοποιήσουν τὰς ἀνακοπὰς των εἰς τοὺς συνδίκους καὶ εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀνπερὸ ἑκάστης. Ἐ. 524.

524. Ὁ συμβιβασμὸς ἐπικυροῦται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ

τῆς περὶ τῶν ἀνακοπῶν ἀποφάσεως· ἡ δὲ ἐπικύρωσις καταστάνει τὸν συμβιβασμὸν ὑποχρεωτικὸν ὡς πρὸς ὅλους τοὺς δανειστάς, καὶ δικτηρεῖ εἰς ἕκαστον αὐτῶν δικαίωμα ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος· τοῦτου ἕνεκα οἱ σύνδικοι χρεωστοῦν νὰ ἐγγράψουν εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν τὴν ἐπικυρωτικὴν ἀπόφασιν, ἃν εἰς τὸν συμβιβασμὸν δὲν ὤρισθῇ τὸ ἐναντίον. Ἐ. 526. 539.

525. Κοινοποιηθείσης τῆς ἐπικυρώσεως εἰς τοὺς προσωρινούς συνδίκους, οὗτοι χρεωστοῦν νὰ δώσουν λογαριασμὸν ὀριστικὸν εἰς τὸν πτωχεύσαντα, παρουσίᾳ τοῦ εἰσγηγητοῦ. Ὁ λογαριασμὸς οὗτος θέλει συζητηθῇ καὶ ἐπικυρωθῇ· ἐν περιπτώσει διαφωνίας, τὸ ἐμποροδικεῖον ἀποφασίζει. Οἱ σύνδικοι παραδίδουν ἐπομένως εἰς τὸν πτωχεύσαντα ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ὑπάρχοντά του, τὰ βιβλία του, τὰ ἐγγράφα του, καὶ τὰ ἐπιπλά του· ὁ πτωχεύσας δίδει ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς· ὁ δὲ εἰσγηγὴς καὶ οἱ σύνδικοι παύουν τῶν ἔργων των, καὶ γίνεται περὶ τούτων ἀπάντων ἔκθεσις παρὰ τοῦ εἰσγηγητοῦ. Ἐ. 481. 527. Πολ. 695.

526. Τὸ ἐμποροδικεῖον δύναται διὰ κακὴν διαγωγὴν, ἢ διὰ δολιότητα, νὰ ἀποποιήσῃ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβιβασμοῦ· εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ ἀποποίησης παρέχει τεκμήριον χρεωκοπίας κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὅστις δικαιοματικῶς παραπέμπεται εἰς τὸν εἰσαγγελέα· οὗτος δὲ χρεωστεῖ νὰ καταδιώξῃ αὐτεπαγγέλτως. — Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀμὴν τὴν ἐπικύρωσιν, κηρύττει τὸν πτωχεύσαντα συγγνωστὸν καὶ ἀποκαταστάσιμον, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς εἰς τὸ κατωτέρω περὶ ἀποκαταστάσεως τμήμα περιεχομένους. Ἐ. 531. 586 ἔ. 604. Ποιν. 157.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δανειστῶν.

527. Ἐὰν δὲν μεσολαβήσῃ συμβιβασμός, οἱ δανεισταὶ συνέρχονται καὶ συνιστῶσι διὰ προσωπικῆς ἀπλῶς πλειονότητος

τῶν παρόντων δανειστῶν συνάλλαγμα ἐνώσεως, διορίζουν ἓνα, ἢ περισσοτέρους δριστικούς συνδίκους, καὶ ἓνα ταμίαν πρὸς παραλαβὴν τῶν ὁπωσδήποτε συναγομένων χρημάτων. Οἱ δριστικοὶ σύνδικοι λαμβάνουν παρὰ τῶν προσωρινῶν συνδίκων λογαριασμὸν, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 481 περὶ τοῦ λογαριασμοῦ τῶν πρακτόρων εἴρηται. Ἐ. 465. 496. 563.

528. Οἱ σύνδικοι φέρουν τὸ πρόσωπον τῆς δμάδος τῶν δανειστῶν· ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ἰσολογισμοῦ, ἐν ᾗ ἔστι ἀνάγκη· ἐπιχειροῦσι, δυνάμει τοῦ περὶ ἐνώσεως συναλλάγματος καὶ χωρὶς τινος ἄλλου ἐπισήμου ἐγγράφου, τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος, τῶν πραγματειῶν, καὶ ὅλων τῶν κινητῶν του, καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιουσίας καὶ τοῦ χρέους αὐτοῦ, τὰ πάντα ἐπιστατοῦντες τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ ὁ πτωχεύσας. Ἐ. 470. 492. 564. 588. 600.

529. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἀποδίδονται, κατ' ἐγκρίσιν τοῦ εἰσηγητοῦ, εἰς τὸν πτωχεύσαντα καὶ εἰς τὴν οἰκογενεάν του τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν ἀναγκαῖα ἱμάτια, στρώματα, καὶ πιπλα. Ἢ ἀπόδοσις αὕτη γίνεται κατὰ πρότασιν τῶν συνδίκων, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ κάμουν καταγραφὴν τῶν ἀποδιδόμενων πραγμάτων. Ἐ. 554.

530. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τεκμήριον χρεωκοπίας, ὁ πτωχεύσας ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, λόγῳ βοηθήματος, μέρος χρημάτων ἐκ τῶν διαρκούντων του. Οἱ σύνδικοι προβάλλουν περὶ τοῦ ποσοῦ τὸ δὲ δικαστήριον, κατ' ἀναφορὰν τοῦ εἰσηγητοῦ, ἰσφασιζει περὶ τούτου ἀνυλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς μετέλλης ἢ μικρᾶς οἰκογενείας τοῦ πτωχεύσαντος, τῆς ἀδόλου τροαιρέσεώς του, καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ζημιῶν, τὰς ὁποίας ἔλουν ὑποφέρει οἱ δανεισταὶ του. Ἐ. 442. 465. 496.

531. Ὅσάκις ὑπάρχῃ ἐνώσις δανειστῶν, ὁ εἰσηγητὴς κάινει πρὸς τὸ ἐμποροδικεῖον ἔκθεσιν περὶ ὅλων τῶν περιστατικῶν. Τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ἀποφασίζει, ὡς τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ παρόντος διδόμεναι εἴρηται, ἀν' ὁ πτω-

χρόνος ἔνι τριημέριον καὶ ἀποκτιστάσιμος, ἢ ὅχι· ἐν ἡ ἀπόρριψις τοῦ ἐμπορεύματός ἔνι ἀπορριπτικῇ, παρέχει τεκμήριον χρησιμότητος κατὰ τοῦ πτωχεύσαντος, ὅστις παραπέμπεται δικαιοματικῶς εἰς τὸν εἰσηγητήν, ὡς ἐν τῷ ἀρθρῷ 526 εἴρηται. Έ. 586. 604. Πον. 157.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ δανειστῶν διαφόρων εἰδῶν, καὶ περὶ τῶν δικαιοματικῶν αὐτῶν ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικαὶ διατάξεις.

532. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀγωγή περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἀκινήτων, εἰσπράττειται πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν δριστικῶν συνδικίων, οἱτοὶ μόνον δύνανται νὰ ἐνεργήσουν τὰ πρὸς πώλησιν χρεωστοῦν δὲ νὰ ἀσοληθῶσιν εἰς τοῦτο ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, κατὰ τὰς ἐξῆς 1) διατυπώσεις. Έ. 564 έ.

1) Γαλλ. κατωτέρω ἱκτεθησομένας

533. Οἱ σύνδικοι θέλουν παραδῶσει εἰς τὸν εἰσηγητὴν κατὰλογον τῶν δανειστῶν, τῶν ἀντιπαιουμένων προνόμιον ἐπὶ τῶν κινήτων· ὁ δὲ εἰσηγητὴς θέλει διατάζει νὰ πληρωθῶν οἱ δανεισταὶ οἱτοὶ ἐκ τῶν πρώτων χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἤθελον συναχθῇ. Ἐὰν ὑπάρχουν δανεισταὶ ἀμφισβητοῦντες τὸ προνόμιον, τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει, τὰ δὲ ἔξοδα πληρόνονται παρὰ τῶν ἀποτυχόντων, καὶ δὲν λογίζονται εἰς θάρος τῆς ὁμάδος.

534. Ὁ δανειστής, ὁ φέρων ὑποχρεώσεις ἀλληλεγγύους μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ ἄλλων συνυποχρέων ἐν πτωχεύσει εὐρισκομένων, θέλει μεθεῖσι εἰς τὰς διανομὰς ὄλων τῶν ὁμάδων μέχρι τῆς τελείας πληρωμῆς του. Έ. 558 έ.

535. Ὅσοι τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος εἶναι νομίμως ἡσφαλισμένοι δι' ἐνεχύρων, δὲν ἐγγράφονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν δανειστῶν, εἰμὴ χάριν ὑπομνήσεως. Έ. 520. 536.

536. Οἱ σύνδικοι ἔχουν τὴν ἀδειαν γὰ παραλαμβάνειν τὰ

έχυρα πρὸς ὄφελος τῆς πτωχεύσεως, πληρόνοντας τὸ χρέος.
 ζ. 535.

537. Ἐὰν οἱ σύνδικοι δὲν παρέλαβον τὰ ἐνέχυρον, πω-
 εῖται 1) παρὰ τῶν δανειστῶν, καί, ἂν ἡ τιμὴ του ὑπερ-
 ῖνη τὸ δάνειον, τὸ περίσσευμα παραλαμβάνεται παρὰ τῶν
 νδίκων· ἐὰν δὲ δὲν ἐξαρκῇ πρὸς ἀποπληρωμὴν, ὁ ἔχων τὸ
 ἔχυρον δανειστῆς λαμβάνει εἰς τὴν διανομὴν
 ετοχὴν 2) περὶ τοῦ ὑπολοίπου. Ἐ. 538.

1) Γαλλ. καὶ πωληθῇ 2) Γαλλ. πληρόνεται κατὰ συνδρομὴν

538. Οἱ δι' ἐγγυήσεως ἡσφαλισμένοι δανεισταὶ θέλουσιν συμ-
 μερίσθω εἰς τὴν δμάδα, ἀφαιρουμένων τῶν χρημάτων, τὰ
 οἷα ἔλαβον τυχὸν παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ 4). Ὁ ἐγ-
 ητής περιλαμβάνεται εἰς τὴν αὐτὴν δμάδα δι' ὅσα ἐπλήρω-
 ν ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐ. 558 εἰ.

4) Γαλλ. ἐγγυητοῦ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν.

539. Ἐὰν ἡ τιμὴ τῶν ἀκινήτων διανεμηθῇ πρὸ τῆς τιμῆς
 ὧν κινήτων, ἡ καὶ συγχρόνως, μόνοι ἐκ τῶν ἐνυποθήκων δα-
 νειστῶν οἱ μὴ ἀποπληρωθέντες ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων
 νέρχονται, καθ' ὅσα μένουν εἰσέτι πρὸς αὐτοὺς ὀφειλόμενα,
 εἰς τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν εἰς τὴν διανομὴν τῶν χρημά-
 των τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δμάδα τῶν τελευταίων τούτων. Ἐ.
 20. 524. 543. 558.

540. Ἐὰν τὰ κινήτὰ, πωληθέντα πρὸ τῶν ἀκινήτων, δώ-
 νουν ἀφορμὴν εἰς μίαν, ἡ περισσοτέρας χρηματικὰς διανομὰς,
 ῖν διανεμηθῇ ἡ τιμὴ τῶν ἀκινήτων, οἱ ἐνυπόθηκοι δανει-
 σταὶ συνέρχονται εἰς τὰς διανομὰς ταύτας κατὰ λόγον ὀλοκλή-
 ρου τοῦ δανείου των, ἐνεργουμένων χρεῖας καλούσης τῶν κα-
 θ' ἑτέρω ἀφαιρέσεων. Ἐ. 558 εἰ.

541. Μετὰ τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων καὶ τὴν περὶ τὰ-
 ως τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν ἀπόφασιν, ὅσοι ἐκ τῶν δα-

νειστῶν τούτων τύχουσιν ἐπωφελοῦς τάξεως, ὥστε νὰ λάβωσιν ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων ὅλα τὰ δάνεια, δὲν θέλουν λάβῃ τὸ ὅλον τῶν ἐνυποθήκων δανείων τῶν 1) εἰμὴ ἡλαττωμένον κατὰ τὴν ποσότητα, τὴν ὁποῖαν ἔλαβον ἤδη συνελθόντες μετὰ τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν· τὰ δὲ ἐκ τῆς τοιαύτης ἀφαιρέσεως προερχόμενα χρήματα δὲν μένουν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν, ἀλλὰ μεταβαίνουν εἰς τὴν τῶν ἀνεγγύων, ὑπὲρ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἔκπτωσης αὕτη. 'Ε. 558 ε.

1) Γαλ. τὸ πρὸς τῆς ὑποθηκικῆς κατατάξεως τῶν

542. Ὡς πρὸς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς, οὔτινες ὡς ἐκ τῆς τάξεως αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ λάβουν ἐκ τῆς διανομῆς τῆς τιμῆς τῶν ἀκινήτων εἰμὴ μέρος· μόνον τῶν δανείων τῶν, ἐνεργοῦνται τὰ ἐξῆς. — Τὰ ἐπὶ τῆς ὁμάδος τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν δικαιώματά των κανονίζονται ὀριστικῶς ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν δανείων τῶν, τῶν ὑπολειπομένων μετὰ τὴν εἰς τὰ ἀκίνητα κατὰταξιν αὐτῶν. Ὅσα δὲ χρήματα ἤθελον λάβῃ ἐκ τῆς προγεγονυίας διανομῆς ἐπέκεινα τῆς ἀναλογίας ταύτης, ἀφαιροῦνται ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν ἀκινήτων μετοχῆς των, καὶ μετατρέπονται εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἀνεγγύων δανειστῶν.

543. Ὅσοι τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν δὲν τύχουσιν ἐπωφελοῦς τάξεως, θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀπλοὶ ἀνέγγυοι δανεισταί. 'Ε. 558 ε.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν.

544. Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τὰ ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δικαιώματα καὶ αἱ ἀγοгаὶ τῶν γυναικῶν κανονίζονται ὡς ἐφεξῆς. 'Ε. 65 ε. 547.

545. Αἱ ὑπὸ προίκειον διοίκησιν ὑπανδρευμέναι γυναῖκες, αἱ ἔχουσαι χωριστὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἢ κοινὰ μὲν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐάλλωσιν ἀκόμη 1) εἰς τὴν κοινότητα τὰ ἀκίνητά των, ἀπολαμβάνουν αὐτὰ ταῦτα τὰ εἰρημένα ἀκίνητα, καὶ ὅσα τὰ

χὸν μετὰ τὸν γάμον προσέλαβον ἐκ κληρονομίας, ἀπὸ δωρεάς μεταξὺ ζώντων ἢ δι' αἰτίαν θανάτου. 'Ε. 548.

1) Γαλλ παρέλκει τὸ, ἀκόμη

546. 'Απολαμβάνουν ὡσαύτως ὅσα ἀφ' ἑαυτῶν εἰς ἴδιον αὐτῶν ὄνομα ἀπέκτησαν ἀκίνητα, μὲ χρήματα προερχόμενα ἐκ τῶν εἰρημένων κληρονομιῶν, δωρεῶν, καὶ κληροδοσιῶν· ἀρκεῖ μόνον νὰ δηλοῦται βητῶς εἰς τὸ τῆς κτήσεως ἔγγραφον ἢ χρῆσις τῶν χρημάτων τούτων, καὶ νὰ ἀποδεικνύεται δι' ἀπογραφῆς ἢ διὰ παντὸς ἄλλου ἐπιστήμου ἐγγράφου πόθεν ταῦτα ἐπῆρσαν. 'Ε. 547. 550.

547. 'Υφ' ὁποιονδήποτε ὅρον καὶ ἂν ᾖναι συντεταγμένον τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα, ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένης περιπτώσεως, τὸ κατὰ νόμον τεκμήριον εἶναι, ὅτι τὰ παρὰ τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος ἀποκτηθέντα κτήματα ἀνήκουν εἰς τὸν σύζυγόν της, ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν χρημάτων του, καὶ πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ ὅλον τῆς περιουσίας του, διατηρουμένου εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ διακαιώματος ὃ ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον. 'Ε. 550.

548. 'Η γυνὴ δὲν δύναται νὰ κινήσῃ τὴν ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 545 καὶ 546 πηγάζουσιν περὶ ἀπολήψεως ἀγωγὴν, εἰμὴ ἀναδεχομένη τὰ ἐπὶ τῶν κτημάτων χρέη καὶ τὰς ὑποθήκας, εἴτε ἐκουσίως ὑπεχρεώθῃ εἰς τοῦτο, εἴτε δικαστικῶς κατεδικάσθῃ.

549. 'Η γυνὴ δὲν δύναται, ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως, νὰ κινήσῃ καμμίαν ἀγωγὴν, λόγῳ τῶν εἰς τὸ γαμικὸν συνάλλαγμα περιεχομένων πλεονεκτημάτων· καὶ ἀμοιβαίως, οἱ δανεισταὶ δὲν δύνανται νὰ ὠφεληθῶσιν οὐδέποτε ἐκ τῶν παρὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ αὐτοῦ συναλλάγματος γενομένων δωρημάτων. 'Ε. 553.

550. 'Αν τυχὸν ἡ γυνὴ ἐπλήρωσε χρέη τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἐπάρχει κατὰ νόμον τεκμήριον, ὅτι ἔλαμε τὴν πληρωμὴν ἐκ τῶν χρημάτων τοῦ ἀνδρὸς της· ἐπομένως δὲν δύναται νὰ κινή-

ση κάμνιν κατὰ τῆς πωλείσεως ἀγωγῆν, ἐκτός ἐν ἀποδείξει τοῦ ἐκπαιδίου, ὡς ἐν τῷ ἀρθρῷ 547 εἰρηται.

551. Ἡ γυνή, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἦτον ἔμπορος καθ' ἣν ἐποχὴν ἐτελέσθη ὁ γάμος, δὲν ἔχει δικαίωμα ὑποθήκης περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν κινητῶν, τὰ ὅποια ἤθελεν ἀποδείξει δι' ἐπιστήμων ἐγγράφων, ὅτι ἔφερεν εἰς προίκα, περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἐπὶ τῆς διαρκείας τοῦ γάμου ἀπαιλουμένων κτημάτων τῆς, καὶ περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἐνεκα τῶν παρ' αὐτῆς μετὰ τοῦ ἀνδρός τῆς συνομολογηθέντων χρεῶν, εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, τὰ ὅποια κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἀνῆκον εἰς τὸν σύζυγόν τῆς. 'Ε. 553.

552. Ἐξομοιοῦται κατὰ τοῦτο μὲ τὴν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἦτον ἐπὶ τῆς τελετῆς τοῦ γάμου ἔμπορος, ἡ γυνή, ἥτις ἤθελε νυμφεῖσθαι υἱὸν ἐμπόρου, μὴ ἔχοντα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κἀνὲν ἔργον, ἡ ὠρισμένον ἐπάγγελμα, καὶ γενόμενον μετὰ ταῦτα ἔμπορον. 'Ε. 553.

553. Ἐξαίρεται τῆς διατάξεως τῶν ἀρθρῶν 549 καὶ 551, καὶ θέλει ἀπολύει θλῶν τῶν τῆς ὑποθήκης δικαιοματίων, τὰ ὅποια ὁ πολιτικὸς νόμος θίδει εἰς τὰς γυναῖκας, ἡ γυνή τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος εἶχε, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐτελέσθη ὁ γάμος, ἄλλο παρὰ τὸ τοῦ ἐμπόρου ὠρισμένον ἐπάγγελμα. Πλὴν ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ὁ ἀνὴρ ἤθελεν ἐπιχειρήσει τὴν ἐμπορίαν ἐντὸς τοῦ γαμηλίου ἔτους.

554. Ὅλα τὰ ἐπιπλά καὶ τὰ κινητὰ πράγματα, οἱ ἀδάμαντες, αἱ εἰκόνες, τὰ ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ σκεύη, καὶ ἄλλα πράγματα, πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀνδρός ἢ τῆς γυναίκης ὑπάρχοντα, ὅποιοσδήποτε καὶ ἀν ᾗναι ὁ ὅρος τοῦ γαμικοῦ συναλλάγματος, ἀνήκουσιν εἰς τοὺς δανειστάς· ἡ δὲ γυνή δὲν ἠμπορεῖ νὰ λάβῃ ἄλλοτι παρὰ τὰ πρὸς ἰδίαν αὐτῆς χρῆσιν ἱμάτια καὶ θόβνια, τὰ ὅποια ἤθελον παραχωρηθῇ εἰς αὐτὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρῷ 529. — Δύναται ὁμως ἡ γυνή νὰ λάβῃ τὰ τιμαλφῆς τοὺς ἀδάμαντας, καὶ τὰ σκεύη, τὰ ὅποια ἤθελον ἀποδείξει διὰ καταλόγου γομίμως συντεταγμένου καὶ ἐπισυντημένου ὡς ἐν

ἡ δὲ ἀπογραφὴ 1); ἡ δὲ ἀδολιεύτων ἀπογραφῶν, ὅτι ἐδόθησαν πρὸς αὐτὴν λόγῳ πρὸς 2), ἡ δὲ τὰ ἔλαβεν ἐκ κληρονομίας μόνον.

1) Γαλλ. τὰ ἔγγραφα 2) Γαλλ. διὰ τοῦ γαμικεῦ συμφώνου

555. Ἡ γυνή, ἥτις ἤθελεν ὑπεξαίρεσει, ὑπεξαγάγει, ἡ ἀποκρύψει τι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ διαληφθέντων κινήτων πραγμάτων, πραγματείας, ἐμπορικὰ γραμμάτια, ἢ χρήματα, καταδικάζεται νὰ τὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν δμάδα, καὶ προσέτι καταδιώκεται ὡς συναίτιος δολίας χρεωκοπίας. Ἐ. 597. Π. Ν. 372. 377. 405.

556. Δύνανται προσέτι κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ καταδιωχθῇ ὡς συναίτιος δολίας χρεωκοπίας ἡ γυνή, ἥτις ἤθελε δανείσει τὸ ὄνομά της, ἡ ἤθελε μεσολαβήσῃ εἰς δολίας πράξεις, γενομένας παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς κατὰ τῶν δανειστῶν του. Ἐ. 597. Π. Ν. 405.

557. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἀγωγὰς καὶ τὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν τὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀποκτημένα. Ἐ. 544.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομῆς, καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν κινήτων πραγμάτων.

558. Τὰ ἐκ τῶν κινήτων τοῦ πτωχεύσαντος χρήματα, ἀφαρουμενῶν τῶν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πτωχεύσεως γενομένων ἐξόδων, τῶν πρὸς τὸν πτωχεύσαντα δοθέντων βοηθημάτων, καὶ τῶν πληρωθέντων εἰς τοὺς ἔχοντας προνόμιον, θέλουσιν διανεμηθῇ μεταξὺ τῶν δανειστῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐξετασθέντων καὶ ἐνόρκως βεβαιωμένων δανείων των. Ἐ. 534 ἐ. 539.

559. Πρὸς τὸ τέλος τοῦτο, οἱ σύνδικοι θέλουσιν παραδίδοι κατὰ μῆνα πρὸς τὸν εἰσηγητὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πτωχεύσεως καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ ταμεῖῳ χρημάτων· ὁ δὲ εἰσηγητὴς θέλει διατάξει, ἂν κριθῇ εὐλογον, νὰ γενῇ

μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομή, τῆς ὑποκίς προσδιορίζει τὰ ποσόν. Ἐ. 560. 561.

560. Οἱ δανεισταὶ θέλουσιν εἰδοποιηθῆ περὶ τῶν ἀποστάσεων τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς διανομῆς. Ἐ. 559.

561. Κάμμία πληρωμὴ δὲν ἔλκεται νὰ γενῇ, ἂν δὲν ἐμ-
φανισθῇ τὸ καταστατικὸν τοῦ δανείου ἐγγράφον. Ὁ ταμίης
σημειώνει ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου τὴν γενομένην πληρωμὴν,
ὃ δὲ δανειστὴς ἐξοφλεῖ τὸν περὶ τῆς διανομῆς κατάλογον, ὑπο-
γράφων τὴν ἐξόφλησιν εἰς τὸ περιθώριον. Ἐ. 559. 560.

562. Ὅταν ἡ ἐκκαθάρισις τελεώσῃ, οἱ δανεισταὶ θέλουσιν
συγκροτήσῃ, κατ' αἵτησιν τῶν συνδίκων, συνέλευσιν, προεδρεύ-
οντος τοῦ εἰσηγητοῦ. Οἱ σύνδικοι ζῶδον τὸν λογαριασμόν των,
τὸ δὲ ὑπολειπόμενον θέλει ἀποτελέσει τὴν τελευταίαν διανομὴν.
Πολ. 695.

563. Ἢ ἔνωσις τῶν δανειστῶν δύναται, εἰς ὅποιανδήποτε
κατάστασιν καὶ ἂν εὕρεσκαται ἡ ὑπόθεσις, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ
ἐμποροδικείου τὴν ἀδειαν, ὥ σ τ ε 1), καλεσθέντος ἐν τάξει
τοῦ πτωχεύσαντος, νὰ διαπραγματευθῇ καὶ ἐκποιήσῃ κατ' ἀπο-
κοπὴν τὰ μὴπω ἀπειλημμένα δικαιώματα καὶ ἀγωγὰς εἰς
τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ σύνδικοι θέλουσιν κάμει ὅλας τὰς ἀναγ-
καίαις πράξεις. Ἐ. 517 ε.

1) Γ' αλλ. τὸ, ὅταν, θετέον μετὰ τὸ, τοῦ πτωχεύσαντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ
πτωχεύσαντος.

564. Οἱ σύνδικοι τῆς ἐνώσεως, λαθόντες παρὰ τοῦ εἰση-
γητοῦ τὴν ἀδειαν, προβαίνουν εἰς τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων,
κατὰ τὰς δρισθείσας ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ διατάξεις περὶ τῆς
πωλήσεως τῆς περιουσίας τῶν ἀνηλίκων. Ἐ. 528. Πολ. 1077.
1085. 4086.

565. Ἐπὶ ὀκτὼ ἐφεξῆς ἡμέρας μετὰ τὴν κατακύρωσιν,
πᾶς δανειστὴς ἔχει δικαίωμα νὰ ὑπερθεματίσῃ, τὸ δὲ ὑπέρθεμα

μα δὲν δύναται νὰ ᾔῃαι ἑλαττον τοῦ δεκάτου τῆς τιμῆς τῆς κατακυρώσεως.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς κτηματικῆς παραχωρήσεως.

566. Ἡ παρὰ τοῦ πτωχεύσαντος γενομένη κτηματικὴ παραχώρησις εἶναι ἐκούσιος, ἢ δικαστικὴ. Πολ. 694.

567. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκούσιου παραχωρήσεως προσδιορίζονται ἀπὸ τὰς μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τῶν δανειστών συμφωνίας.

568. Ἡ δικαστικὴ παραχώρησις δὲν σβύνει τὴν ἀγωγὴν τῶν δανειστών τὴν ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὅποια ὁ πτωχεύσας δύναται ν' ἀποκτήσῃ μετὰ ταῦτα, ἀλλ' ἀπαλλάττει μόνον τὸν πτωχεύσαντα ἀπὸ τὴν φ υ λ ά κ ι σ ι ν 1).

1) Γαλλ. προσωπικὴν κράττειν

569. Ὁ πτωχεύσας, ὅστις θέλει νὰ ζητήσῃ τὴν δικαστικὴν παραχώρησιν, χρεωστεῖ νὰ κάμῃ τὴν αἴτησίν του εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον θέλει λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα. Ἡ αἴτησις αὕτη θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὡς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ (ἄρθρ. 683) εἴρηται. Πολ. 689. 691. Ἀ. 5, δ'.

570. Ἡ αἴτησις δὲν διακόπτει τ' ἀποτελέσματα τῆς καταδίωξεως· δύναται ὁμοῦς τὸ δικαστήριον, κληθέντων τῶν διαφερομένων, νὰ διατάξῃ προσωρινῶς τὴν ἀναβολὴν τῆς καταδίωξεως. Πολ. 690.

571. Ὁ πτωχεύσας, τοῦ ὁποίου ἡ περὶ παραχωρήσεως αἴτησις ἤθελε γενῇ δεκτῇ, χρεωστεῖ, κεκλημένων τῶν δανειστών του, νὰ κάμῃ, ἢ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν παραχώρησιν αὐτοπροσώπως καὶ ὅχι δι' ἐπιτρόπου εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον τῆς κατοικίας του, ἢ, ἐμποροδικείου μὴ ὑπάρχοντος, εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐν ἡμέρᾳ συνεδριάσεως. Ἡ δηλοποίησις τοῦ πτωχεύσαντος ἀποδεικνύεται, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, δι' ἐκθέσεως γενομένης παρὰ τοῦ κλητῆρος, καὶ ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ δημάρχου. Πολ. 691. Ἐ. 572.

572. Ἐὰν ὁ χρεώστης ᾖναι φυλακισμένος, ἡ ἀποδεχομένη τὴν περὶ παραχωρήσεως αἴτησίν του ἀπόφασις θελεῖ διαλαμβάνει καὶ περὶ τῆς ἀπὸ τῆς φυλακῆς ἐξαγωγῆς του μὲ ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας καὶ συνειθισμένας προφυλάξεις, διὰ νὰ κάμῃ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δηλοποιήσιν. Ἐ. 571. Πολ. 691.

573. Τὸ ὄνομα, τὸ παρώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ χρεώστου θέλουν καταχωρίζεσθαι εἰς ἐπὶ τούτου πίνακας, ἐκτεθειμένους εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἐμποροδικείου τῆς κατοικίας του, ἢ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἐπέχοντος τόπον ἐμπορικῶν, εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων τοῦ δημαρχείου, καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον. Ὁ. 426, 5. Ἐ. 71 ε.

574. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, τῆς παραδεχομένης τὴν περὶ παραχωρήσεως αἴτησιν τοῦ χρεώστου, οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ ἐνεργήσουν τὴν πώλησιν τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων τοῦ χρεώστου, ἥτις ἐκτελεῖται κατὰ τὰς ὁρισθείσας διατυπώσεις εἰς τὰς παρὰ τῆς ἐνώσεως τῶν δανειστῶν γενομένας πωλήσεις. Πολ. 693.

575. Δὲν εἶναι δεκταὶ αἱ περὶ παραχωρήσεως αἰτήσεις — α'. τῶν ἀντιθαδιαστῶν, τῶν δολίων χρεωκόπων, τῶν ἐπὶ κλοπῇ, ἢ ἐπ' αἰσχροκερδεΐα 1) κατὰδικασθέντων, καὶ τῶν ὑπολόγων — β'. τῶν ξένων, τῶν ἐπιτρόπων, τῶν διαχειριστῶν, καὶ τῶν θεματοφυλάκων. Πολ. 688. Π. Ν. 374 ε. 396 ε. 405. Ἐ. 596. 603.

1) Γαλλ. ἀπάτη

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ διεκδικήσεως.

576. Ὁ πωλητὴς δύνανται, πτωχεύσεως γενομένης, νὰ διεκδικήσῃ τὰς παρ' αὐτοῦ πωληθείσας 1) πραγματείας, καὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔλαβεν εἰσέτι τὴν τιμὴν, κατὰ τὰς περιπτώσεις καὶ τοὺς ὅρους τοὺς κατωτέρω ὁρισμένους. Ἐ. 77. 578.

1) Γαλλ. καὶ παραδοθείσας

577. Ἡ διεκδίκησις δὲν δύναται νὰ γενῇ, εἰμὴ ἐνόσω αἱ διὰ γῆς, ἢ δι' ὕδατος ἀποσταλεῖσαι πραγματεῖαι εὐρίσκονται καθ' ὅδον, καὶ πρὶν εἰσέτι ἐναποτεθῶσιν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ τοῦ παραγγελιοδόχου, εἰς τὸν ὅποιον ἀνετέθη ἢ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πτωχεύσαντος πώλησις αὐτῶν. Ἐ. 93. 578.

578. Δὲν δύναται προσέτι νὰ γενῇ διεκδίκησις πραγματειῶν, αἱ ὅποιαι, πρὶν εἶτι φθάσωσιν, ἐπωλήθησαν ἀδρόως ἐπὶ τῇ βιάσει τῶν τιμολογίων, φορτωτικῶν, ἢ ἀγωγιαστικῶν.

579. Γενομένης διεκδικήσεως, ὁ διεκδικῶν ὀφείλει ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν ὑμᾶδα τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος ὅσα οὖτος ἐπροπλήρωσε τυχὸν ἔνεκα ναύλου, ἀγωγίου, παραγγελίας, ἀσφαλείας, ἢ ἄλλων ἐξόδων, καὶ νὰ πληρώσῃ τὰ ἔνεκα τῶν τοιούτων ὀφειλόμενα, ἂν τυχὸν δὲν ἐξωφλήθησαν.

580. Διεκδίκησις δὲν δύναται νὰ γενῇ, εἰμὴ περὶ πραγματειῶν, τῶν ὁποίων ἤθελεν εἶσθαι ἀναγνώρισμένη ἡ ταυτότης, καὶ ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ δεσμίδες, οἱ κάδοι, ἢ τὰ τυλίγματα, εἰς τὰ ὅποια ἦσαν αἱ πραγματεῖαι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πωλήσεως, δὲν ἀνοίχθησαν· ὅτι τὰ σχοινία, ἢ τὰ σημεῖα δὲν ἀφηρέθησαν οὐδὲ ἡλλοιώθησαν, καὶ ὅτι δὲν ἔγεινεν ὥς πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν πραγματειῶν καμμία ἀλλοίωσις, ἢ νόθευσις.

581. Δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις, ἐνόσω ὑπάρχουν ἀναλλοίωτοι 1) ὅλαι, ἢ μέρος τῶν πραγματειῶν, αἱ ὅποιαι παραδόθησαν εἰς τὸν πτωχεύσαντα λόγῳ παρακαταθήκης, ἢ διὰ νὰ πωληθῶσι διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀποστελλαντος· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις καὶ τῆς τιμῆς τῶν εἰρημένων πραγματειῶν, ἂν εἰσέτι δὲν ἐπληρώθῃ, ἢ δὲν ἐπέρασεν εἰς τὸν μεταξὺ τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ δοσοληψίας λογαριασμὸν. Ἐ. 593, 5.

1) Γὰλλ. αὐτούσιαι

582. Ὅσακις πρόκειται περὶ διεκδικήσεως, ἐξαιρουμένων πᾶν περιπτώσεων, καθ' ἃς αἱ πραγματεῖαι εἶναι παρακατατε-

θειμένα, ἢ παραδεδομένα πρὸς πώλησιν, οἱ σύνδικοι τῶν δανειστῶν δύνανται νὰ κρατήσωσι τὰς περὶ ὧν ἡ διεκδίκησις πραγματείας, πληρόντες εἰς τὸν ἀπαιτοῦντα τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πτωχεύσαντος συμφωνημένην τιμὴν.

583. Διὰ τὰ ἀποσταλέντα ἐμπορικὰ ἢ ἄλλα γραμμάτια μὴ ἐμπρόθεσμα, ἢ ἐμπρόθεσμα μὲν, μὴ πληρωμένα δέ, καὶ τὰ ὑποῖα ἤθελον εὑρεθῇ αὐτὰ τὰ ὕτα 1) εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πτωχεύσεως, δύναται νὰ γενῇ διεκδίκησις, ἐὰν ἀπεστάλησαν παρὰ τοῦ ἰδιοκτήμονος πρὸς τὸν πτωχεύσαντα μὲ ἀπλὴν ἐντολὴν νὰ τὰ ἐξαργυρώσῃ καὶ νὰ φυλάττῃ τὴν ἑξίαν αὐτῶν εἰς τὴν διάθεσίν του, ἢ ἂν ᾖσαν προδωρισμένα νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν πληρωμὴν ἀποδεδεγμένων ἤδη συναλλαγματικῶν, ἢ ἄλλων γραμματίων, πληρωτέων εἰς τὴν δικμονὴν τοῦ πτωχεύσαντος.

1) Γαλλ. αὐτούσια

584. Δύνανται ὡσαύτως νὰ γενῇ διεκδίκησις περὶ γραμματίων σταλέντων χωρὶς τινα 1) περὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν διαταγῇ, ἂν ταῦτα ἐπέρασαν εἰς λογαριασμὸν δοσοληψίας, ὅπου ἰδιοκτήμων δὲν εἶναι εἰμὴ μόνον δανειστής· δὲν δύναται ὁμοῦς νὰ γενῇ, ἐὰν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔγεινεν ἡ ἀποστολὴ, ᾗτον χρεώστης ὑποιασδῆποτε ποσότητος.

1) Γαλλ. ἀποδοχὴν ἢ

585. Ὅσακις ὁ νόμος συγχωρῇ τὴν διεκδίκησιν, οἱ σύνδικοι ἐξετάζουν τὰς περὶ τούτου αἰτήσεις· δύνανται νὰ τὰς ἀποδεχθῶν· μένει δὲ εἰς τὸν εἰσηγητὴν νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀποδοχὴν ὑπαρχούσης ἀμφισβητήσεως, τὸ δικαστήριον, ἀκοῦσαν τὸν εἰσηγητὴν, ἀποφασίζει.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ χρεωκοπιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας.

586. Καταδιώκεται ὡς ἀπλοῦς χρεωκόπος, καὶ δύναται νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτος, ὅστις τῶν πτωχεύόντων ἐμπόρων ἤθελεν εὐρεθῇ εἰς μίαν, ἢ καὶ περισσότερας τῶν ἐξῆς περιπτώσεων· δηλαδή, — α'. ἐὰν αἱ οἰκιακαὶ τοῦ δαπάναι, τὰς ὑποίας χρεωστεῖ νὰ καταγράφη κατὰ μῆνα εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του, ἤθελον κριθῇ ὑπερβολικαί· — β'. ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐδαπάνησε μεγάλας ποσότητας χρημάτων εἰς παιγνίδια, ἢ εἰς ἐργασίαι, τῶν ὑποίων ἢ ἐκθασίς ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν τύχην· — γ'. ἐὰν ἐξάγεται ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν του, ὅτι, ἐνῷ ἡ περιουσία του ἦτον πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν κατωτέρω τοῦ χρέους του, ἐδανείσθη σημαντικὰς ποσότητας χρημάτων, καὶ ἂν ἐπώλησε πραγματείας ἐπὶ ζημίᾳ, ἢ κατωτέρω τῆς ἀγοραίας τιμῆς· — δ'. ἐὰν ἐξέδωκε πιστωτικὰ ἢ κυκλοφορικὰ γραμμάτια ποσότητός τινος τριπλασίας τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν περιουσίας του. 'Ε. 587.

587. Δύναται νὰ καταδιωχθῇ ὡς ἀπλοῦς χρεωκόπος, καὶ νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτος ὁ πτωχεύσας, ὅστις δὲν ἤθελε κάμῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρου 440 ὀριζομένην δημοποίησιν· — ὅστις φυγὼν δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τοὺς πράκτορας καὶ εἰς τοὺς συνδίκους κατὰ τὰς ὀρισμένas προθεσμίας, μὴ ὑπάρχοντος νομίμου κωλύματος. — ὅστις ἐμφανισθὶ βιβλία ἀτάκτως συντεταγμένα, μὴ ἐμφαίνοντα ὅμως, διὰ τὴν ἀταξίαν ταύτην, δολιότητα, ἢ ὅτις δὲν τὰ ἐμφανισθὶ ὅλα· — ὅστις, μέτοχος ὢν ἐταιρίας τινὸς, δὲν ἤθελε πράξῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 440. 'Ε. 8 ε. 468. 516. Πολ. 416 ε. 594.

588. Περὶ τῆς ἀπλῆς χρεωκοπίας κρίνουν οἱ πλημμελεῖαι·

δίκαι, καὶ ἀπείν τῶν συνόλων, ἢ ἐνὰ τῶν θανειστῶν τῷ πτωχεύσαντι, ἢ ἀντιπληρώσει, καταδύωντος τοῦ εισαγγελέως. Π. Ν. 405. 406. Έ. 523. 524. 528. Ποιν. 457 ε.

589. Τὰ ἐν ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ δικαστικά ἐξόδα πληρόνται παρὰ τῆς ομάδος, ἐὰν ἡ περὶ τῆς καταδύσεως αἵτησις ἔγνη παρὰ τῶν συνόλων τῆς πτωχεύσεως. Έ. 528. Ποιν. 82.

590. Έὰν ἡ περὶ καταδύσεως αἵτησις ἔγνη παρ' ἐνὸς τῶν θανειστῶν, τὰ ἐξόδα πληρόνται παρὰ τούτου, ἂν ὁ κατηγορηθεὶς ἀπολυθῇ· ἐὰν ὁμοῦ καταδικασθῇ, τὰ ἐξόδα λογίζονται εἰς βάρος τῆς ομάδος. Ποιν. 82.

591. Οἱ εισαγγελεῖς χρεωστῶν νὰ ἐκκαλῶσιν ὅλας τὰς ἀποφάσεις τῶν πλημμελειοδικῶν, ὁσάκις, ἀντικρινόμενης τῆς υποθέσεως, ἤθελον περριτηρήσῃ ὅτι τὸ περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας τεκμήριον εἶναι τοιοῦτον, ὥστε δύναται νὰ μεταδληθῇ εἰς τεκμήριον ῥολίας χρεωκοπίας. Π. Ν. 405. 406. Έ. 593 ε.

592. Όταν τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν κηρύττῃ ὅτι ὑπάρχει ἀπλῇ χρεωκοπίᾳ, χρεωστῇ κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὴν φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς τοῦλάχιστον, καὶ δύο ἐτῶν τὸ πολὺ. Αἱ ἀποφάσεις τοιχοκολλῶνται πρὸς τοὺς ἄλλοις, καὶ καταχωρίζονται εἰς τινὰ τῶν ἐφημερίδων, κατὰ τὸ ἀρθρον 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Έ. 643. Π. Ν. 29.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ δολίας χρεωκοπίας.

593. Κηρύττεται δολίος χρεωκόπος πᾶς πτωχεύσας ἔμπορος ὅστις ἤθελεν εὑρεθῇ εἰς μίαν ἢ καὶ περισσοτέρας τῶν ἐξῆς περιπτώσεων· δηλαδή, — α'. ἐὰν παρεισθήγαγε δαπάνας ἢ ζημίας πλαστάς, ἢ δὲν δικιολογῇ τὴν χρῆσιν ὧν τῶν παρ' αὐτοῦ γενομένων εισπράξεων. — β'. ἐὰν ὑπεξαίρεσε ποσότητά τινα χρημάτων, δάνειον, πραγματείας, ἢ προϊόντα τῆς γῆς, ἢ ὅποιανδήποτε κινητὰ πράγματα. — γ'. ἐὰν ἔκαμε πωλήσεις, δα-

πραγματεύσεις, ἢ δωρεὰς πλαστάς· — δ'. ἐὰν παρεισθήγαγε χρέη πλαστουργημένα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ δανειστῶν πλαστῶν, εἴτε δι' εἰκονικῶν ἐγγράφων, εἴτε γενόμενος χωρὶς τινος ἀπίας 1) χρεώσεως διὰ δημοσίων ἐγγράφων, ἢ δι' ἰδιογράφων ὑποχρεώσεων· — ε'. ἐὰν λαβὼν εἰδικὴν τινα ἐντολὴν, ἢ λαβὼν εἰς παρακαταθήκην χρήματα, ἐμπορικὰ γραμμάτια, προϊόντα τῆς γῆς, ἢ πραγματείας, μετεχειρίσθῃ πρὸς ζημίαν τῆς ἐντολῆς, ἢ τῆς παρακαταθήκης, καὶ εἰς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος τὰ χρήματα ἢ τὴν τιμὴν τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐντολῆς ἢ τῆς παρακαταθήκης· — ς'. ἐὰν ἡγόρασε κινητὰ ἢ ἀκίνητα κτήματα ὑπὸ ξένον ὄνομα· — ζ'. ἐὰν ἔκρυψε τὰ βιβλία του. 'Ε. 8 ε. 69. 95. 463. 584. 593. 597. 598. Πολ. 516 ε. Π. Ν. 405. 406.

1) Γαλλ. ἡ ἀξίας

594. Δύναται νὰ καταδιωχθῇ ὡς δόλιος χρεωκόπος, καὶ νὰ κηρυχθῇ ὡς τοιοῦτος, — ὁ πτωχεύσας, ὅστις δὲν ἔχει βιβλία, ἢ τοῦ ὁποίου τὰ βιβλία δὲν ἐμφαίνουσι τὴν ἀληθὴ τῶν χρεῶν καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ κατάστασιν· — ὅστις τυχὼν προπεμπτηρίου δὲν ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον. 'Ε. 8 ε. 466. 467. 468. 472. 516. 593. Πολ. 446.

595. 'Η δολία χρεωκοπία καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν κακουργιοδικῶν αὐτεπαγγέλτως παρὰ τῶν εισαγγελέων καὶ τῶν ἀντεισαγγελέων ἐπὶ τῇ κοινῇ φήμῃ, ἢ ἐπὶ καταμηνύσει τῶν συνδίκων, ἢ τινος ἄλλου τῶν δανειστῶν. Π. Ν. 405. 406. Ποιν. 457.

596. 'Εὰν ὁ κατηγορούμενος εὐρεθῇ καὶ κηρυχθῇ ἐναχὸς τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαλαμβανομένων ἀδικημάτων, τιμωρεῖται μὲ τὰς περὶ δολίου χρεωκοπίας ὥρισμένας ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ποινάς. Π. Ν. 405. 406.

597. Κηρύττονται συναίτιοι δολίου χρεωκοπίας, καὶ καταδικάζονται εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τὸν κατηγορηθέντα ποινάς, ὅσοι ἤθελον ἀποδευχθῇ, ὅτι συνεννοήθησαν μὲ τὸν χρεωκόπον διὰ νὰ κρύψωσιν ἢ νὰ ἀφαιρέσωσιν ὅλα τὰ κινητὰ ἢ ἀκίνητα πρὶν

παρὰ ταῦ, ἡ μέγας εἰσὼς, ἡ δὲ ἐκείνου εἰσὼς 1) ἀ-
ναι, καὶ, περιεργίης τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς δὲ ἑαυτοῦ ἐ-
ξουσίας τῶν δικαίων τῶν, ἡμεῖς ἐπαρῆν πένοντες καὶ λο-
γισάμενοι ὡς αὐτῇ καὶ ἐβόλευται. II. N. 405. 406. 'E.
479. 503. 504. 555. 503. 598. 500.

1) Γαλ. ἐφ' αὐτῶ

598. Ἡ ἐκείνου, ἡμεῖς ἐβόλευ κατὰ τῶν συνεκτικῶν δι-
κῶν χρεωκοπίας τὰς περὶ τῶ νόμου ὁρμηθέντες πένοντες, θέλει
τοῦς καταδικάζου προσέτι, — α' καὶ ἐκκαταστήσαν ἐκείνου
πρὸς τὴν ἐμάδα τῶν δικαίων τὰ κτήματα, τὰ δικαίωματα,
καὶ τὰς ἀγωγὰς, τὰ δολίως ὑπερβέντα· — β' καὶ περὶ τῶν
πρὸς τὴν ἐκείνου ἐμάδα ἐκζητήματα ἐκείνου τῆς ποσότη-
τος, τὴν ὑπὸ τὴν ἐκκαταστήσαν καὶ ὑπερβέντα δολίως. II. N.
405. 406 ε. 'E. 609.

599. Αἱ κατὰ τῶν χρεωκοπῶν καὶ τῶν συνεκτικῶν εἰσὼν
ἐκκαταστήσαν τῶν κακουργητικῶν τοῦτοκολλῶνται, καὶ προσέτι
δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐκκαταστήσαν, κατὰ τὸ ἀνέκδοτον 683 τῆς
πολιτικῆς δικαστικῆς. II. N. 28. 'E. 503. 504. 507.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ διοικήσεως τῶν κτημάτων ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας.

600. Εἰς βίαν τὰς περὶ ἀπλῆς ἢ δολίως χρεωκοπίας κα-
ταδικάζει καὶ καταδικάζει, αἱ πολιτικαὶ ἀγωγὰι, ἐκτὸς τῶν εἰς
τὸ ἀνέκδοτον 598 διεληγμένων, ἀπογορίζονται· πᾶσαι δὲ αἱ ἐν
τῇ περὶ πτωχεύσεως ἐκκαταστήσαν περὶ τῶν κτημάτων διατάξεις
θέλουν ἐκτελεσθῇ, οὐδὲ δύνανται νὰ φερθῶσι, ν' ἀνατεθῶσιν, ἢ
νὰ μετακληθῶσιν εἰς τὰ τῶν πλημμελειοδικῶν, ἢ κακουργη-
τικῶν δικαστήρια. 'E. 528.

601. Χρεωστοῦν ἐν τοσούτῳ οἱ σύνδικοι τῆς πτωχεύσεως καὶ
διευθύνουν εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ εἰς τοὺς ἀντεισαγγελεῖς πᾶν
ἐγγράφον, ἢ βιβλίον, καὶ πᾶσαν πληροφορίαν, τὰ ὅποια ἤθελον
ζητηθῇ παρ' αὐτῶν.

602. Τὰ ἐγγράφα 1) καὶ τὰ βιβλία, τὰ παρὰ τῶν συνδίκων

διευθυνθέντα, θέλουν εἶσθαι, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως, κοινοποίησιμα διὰ τοῦ γραφείου τοῦ δικαστηρίου. Ἡ δὲ κοινοποίησις αὕτη γίνεται κατ' αἵτησιν τῶν συνδίκων, οἵτινες ἡμποροῦν νὰ λάβουν ἰδιωτικὰ ἀντίγραφα, ἢ νὰ ζητήσουν ἐπίσημα, τὰ ὅποια θέλουν δοθῇ πρὸς αὐτοὺς παρὰ τοῦ γραμματέως. Ἐ. 14.

1) Γαλλ. τὰ δικαιοῖγραφα

603. Τὰ εἰρημένα ἔγγραφα, 1) καὶ βιβλία θέλουν ἀποδοθῇ μετὰ τὴν ἀπόφασιν εἰς τοὺς συνδίκους, οἵτινες δίδουν ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς· ἐξαιροῦνται μολαταῦτα ὅσα κατὰ ῥητὴν διάταξιν τῆς ἀποφάσεως πρέπει νὰ μείνουν παρακατατεθειμένα εἰς τὸ δικαστήριον.

1) Γαλλ. δικαιοῖγραφα

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ ἀποκαταστάσεως.

604. Πᾶσα περὶ ἀποκαταστάσεως αἵτησις τοῦ πτωχεύσαντος διευθύνεται εἰς τοὺς ἐφέτας, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῶν ὁποίων ἔχει οὗτος τὴν κατοικίαν του. Ἐ. 83. 526. 531. 612.

605. Ὁ ἀναφερόμενος χρεωστὴς νὰ ἐπισυνάπτῃ εἰς τὴν ἀναφορὰν του τὰ ἐξοφλητικά καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἀποδεικνύοντα, ὅτι ἐξώφλησεν ὁλοκλήρως ἅπαντα τὰ ἔνεκα κεφαλαίων, τόκων, καὶ ἐξόδων παρ' αὐτοῦ ὀφειλόμενα.

606. Ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεύς, κοινοποιηθείσης πρὸς αὐτὸν τῆς ἀναφορᾶς, θέλει διευθύνει ἀντίγραφα 1) ἐπικυρωμένα παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα, καὶ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἀναφερομένου ὑπάρχοντος ἐμποροδικείου, ἢ 2), ἂν μετὰ τὴν πτώχευσιν μετώκησε, πρὸς τὸ ἐμποροδικεῖον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου συνέβη ἡ πτώχευσις, προσκαλῶν αὐτοὺς νὰ συλλέξωσιν ὅσας ὀνηθῶσι πληροφορίας περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἔκτεθειμένων.

1) Γαλλ. αὐτῆς 2) Γαλλ. ἀντὶ ἡ, γρ. καὶ,

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ

ΠΡΩΤΩ ΤΟΜΩ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος.	Σελ:	5
Τὰ Ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθν. Συνελεύσεως τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου.		24
Νόμος περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν.		35

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν Συμβολαιογράφων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Δικαστήρια καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛ. Α΄. Πολιτικὰ δικαστήρια.	43
ΚΕΦΑΛ. Β΄. Ποινικὰ δικαστήρια.	56

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν κατὰ μέρος.

ΚΕΦΑΛ. Α΄. Πρόεδροι.	72
ΚΕΦΑΛ. Β΄. Εἰσαγγελεῖς.	75
ΚΕΦΑΛ. Γ΄. Ἀνακριταί.	99
ΚΕΦΑΛ. Δ΄. Δικαστικοὶ γραμματεῖς.	101
ΚΕΦΑΛ. Ε΄. Δικηγόροι.	114
ΚΕΦΑΛ. ς΄. Κλητῆρες.	128
ΚΕΦΑΛ. Ζ΄. Συμβολαιογράφοι.	131

642. Είναι ἀπρόσδεκτοι πρὸς ἀποκατάστασιν οἱ ἀντιβαδισταί, οἱ δόλιοι χρεωκόποι, οἱ ἐπὶ κλοπῇ ἢ αἰσχροκερδεΐα (1) καταδικασθέντες, καὶ οἱ ὑπόλογοι, οἷον ἐπίτροποι, διαχειρισταί, ἢ θεματοφύλακες; ὅσοι δὲν ἔδωκαν, ἢ δὲν ἐκκαθάρισαν τοὺς λογαριασμοὺς των. Ἐ. 83. 575. 596. Π. Ν. 374. 396. 405. 408.

1 Γαλλ. ἀπάτη

643. Εἶναι προσδεκτὸς εἰς ἀποκατάστασιν ὁ ἀπλοῦς χρεωκόπος, ὅστις ἐξεπλήρωσε τὴν παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθεῖσαν αὐτοῦ ποινήν. Ἐ. 592.

644. Κάνεις τῶν πτωχευσάντων ἐμπόρων δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἂν δὲν ἔτυχεν ἀποκαταστάσεως. Ἐ. 74 ἔ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ Τῷ

ΠΡΩΤῷ ΤΟΜῳ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος.	Σελίδι 5
Τὰ ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου.	24
Νόμος περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν.	35

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν Συμβολαιογράφων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Δικαστήρια καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Πολιτικὰ δικαστήρια.	σελ. 43
Α'. Ἐν γένει, ἀρθρα 1, 2.	
Β'. Περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας, 3, 4.	
Γ'. Εἰρηνοδικεῖα, 5.	
Δ'. Δικαστήρια Πρωτοδικῶν, 6.	
Ε'. Ἐμποροδικῶν, 7, 12.	
ς'. Ἐφετῶν, 8.	
Ζ'. Ἀρειοὶ Πάγοι, 9.	
Η'. Διορισμὸς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, 10-12.	
Θ'. Τίς ἀποκλείεται; 13.	
Ι'. Ἐκλογή καὶ διορισμὸς τῶν <u>ἐμποροδικῶν καὶ</u> <u>παρέδρων αὐτῶν</u> , 14-21.	

• ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ. 657

- ΙΑ'. Ποινή κατὰ τῶν μὴ ἐμφανιζομένων παρέδρων
καὶ ἐμποροδικῶν, ἀρθρ. 22-26.
ΙΒ'. Κώλυσις προέδρου, δικαστοῦ, ἢ εἰσαγγελ. 27.
ΙΓ'. Ἀρμοδιότης, 28.
ΔΑΔ. Β'. Ποινικὰ δικαστήρια. σελ. 56
Α'. Ἐν γένει ἀρθρ. 29, 30.
Β'. Πταισματοδικῶν δικαστήρια, 31.
Γ'. Πλημμελειοδικῶν δικαστήρια, 32, 33.
Δ'. Κακουργιοδικῶν δικαστήρια,
α'. Συνέδρων δικαστήριον, 34-44.
β'. Ἐνόρκων δικαστήριον, 45-79.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Κατὰ μέρος δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετῶνται.

- ΔΑΔ. Α'. Πρόεδροι. σελ. 72
Α'. Ἐπὶ διασκέψεων γενικῶν ἀντικειμένων, 81, 82.
Β'. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, 83.
Γ'. Ἐπὶ ψηφοφορίας, 84-86.
Δ'. Λοιπὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, 87-90.
ΔΑΔ. Β'. Εἰσαγγελεῖς. σελ. 75
Α'. Ἱεραρχικὴ ὑπάλληλία τῶν παρὰ τοῖς πρωτο-
δικαῖς, τοῖς ἐφέταις, καὶ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ
εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων, 94-94.
Β'. Καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των·
α'. Τὸ ἀντιπροσωπεῖν τὸ κράτος, 95.
β'. Ἡ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ
ὑπηρετῶν ὑπερτάτη ἐποπτεία, 96-99.
γ'. Τὰ κατὰ τὰς δημοσίας συνεδριάσεις καὶ
τὰς διασκέψεις, 100, 101.
δ'. Τὰ περὶ τὰς ἐπιτροπείας καὶ κηδεμο-
νίας, 102.
ε'. Διεύθυνσις τῆς ποινικῆς διαδικασίας,
103, 104.

ς'. Βιβλία εισερχομένων καὶ ἐκτελέσεων,
105, 106.

ζ'. Κατὰ τριμηνίην ἐκθέσεις περὶ τῆς δια-
χειρίσεως τῆς ποικιλῆς δικαιοδοσίας,
107-110.

η'. Κατ' ἐνικυτὸν ἐκθέσεις περὶ τῆς διαχει-
ρίσεως τῆς πολ. δικαιοσύνης, 111-114.

θ'. Ἀλληλογραφία, 115.

Γ'. Ἐγκλήσεις κατὰ τῶν εισαγγελέων, 116.

Δ'. Γραφικὰ ἔξοδα, 117.

ΚΕΦΑΛΑ. Γ'. Ἀνακριταί. σελ. 99

Α'. Διορισμὸς αὐτῶν, 118.

Β'. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, 119.

Γ'. Βιβλία, 120.

Δ'. Κατὰ τριμηνίην ἐκθέσεις, 121.

ΚΕΦΑΛΑ. Δ'. Δικαστικοὶ γραμματεῖς. σελ. 101

Α'. Ὑπογραμματεῖς, 122-124.

Β'. Ὁρεὶ τοῦ γραφείου, 125.

Γ'. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, 124, 126.

Δ'. Ἰδίως·

α'. Τέλη καὶ δικαιώματα, 127.

β'. Εὐρετήρια καὶ ἄλλα βιβλία, 128.

γ'. Ἐγγήσεις, 129, 130.

ΚΕΦΑΛΑ. Ε'. Δικηγόροι. σελ. 114

Α'. Εἰς μόνους τοὺς δικηγόρους συγχωρεῖται τὸ δι-
κηγορεῖν, 131-134.

Β'. Ἐκαστος δικηγόρος ἀγορεύει ἐπὶ μόνου τοῦ δι-
κστηρίου παρ' ᾧ εἶναι διωρισμένος, 135-138.

Γ'. Οἱ δικηγόροι ὀφείλουσι νὰ ὑπερασπίζωσιν ἕκα-
στον διάδικον, 139, 140.

Δ'. Βραδύτης περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας
ἢ ἀρνήσεως αὐτῆς, 141.

Ε'. Δικαιώματα καὶ υποχρεώσεις·

α'. Ἐν γένει, 142-152.

β'. Ἰδίως·

1. Τέλη καὶ δικαιώματα, 144, 145.

[Καθίσκοντα καὶ ποιναί. 146-149.]

2. Εὐρετήρια καὶ ἄλλα ἐθλία, 150.

3. Δικαίωμα τοῦ δίδειν ἀντίγραφα, 151.

4. Ἐγγυήσεις, 152.

ΕΦΑΑ. ς'. Κλητῆρες. σελ. 128

Α'. Ἀριθμὸς καὶ διορισμὸς αὐτῶν, 153, 154.

Β'. Κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου 155, 156, 158, 160.

Γ'. Κατοικία αὐτῶν, 155, 157.

Δ'. Ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου ἐνεργουμένη καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀφορῶσα πράξις, 159.

Ε'. Ἀρνησις τῆς ὑπηρεσίας, 161.

ς'. Πράξεις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγόμεναι·

α'. Ἐν γένει, 162.

β'. Ἰδίως.

1. Αὐτοπροσώπως, 163.

2. Εὐρετήριον καὶ ἐθλίου τάμειον, 164.

3. Τέλη καὶ δικαιώματα, 165.

ΕΦΑΑ. Ζ'. Συμβολαιογράφοι. σελ. 131

Α'. Προσδιορισμὸς τῶν συμβολαιογράφων, 166.

Β'. Ἀριθμὸς καὶ διορισμὸς αὐτῶν, 167-170.

Γ'. Οἱ εἰρηνοδίκαι ἐκτελοῦσιν ἔργα συμβολαιογράφου, 168, 203, 204, 206-209.

Δ'. Ὑποχρεώσεις τῆς ὑπηρεσίας καὶ δικαιώματα·

α'. Μόνον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ εἰρηνοδίκου, 171·

β'. Δι' ἑκάστον τῶν συμβολαιογράφων καὶ ἑξῆς·
γ. ἡς τῆς ὑπηρεσίας, 172·

- γ'. Ὁρσεύουν νὰ συμβουλευθῶσι τοὺς συμβαλλομένους 473.
 δ'. Πιστοποιήσεις τῆς υπογραφῆς, 174.
 ε'. Ἐγγύησις, 474-176.
 ς'. Ὅχι ὑπὲρ τῶν συγγενῶν, 177, 179.
 ζ'. Συμβολαιογράφοι καὶ μάρτυρες, 178, 180.
 η'. Ὡς πρὸς τὸν τύπον καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν συμβολαιογραφικῶν πράξεων, 484-491.
 θ'. Νὰ φυλάττουν τὰ ἔγγραφα, 492, 203.
 ι'. Δικαιώμα καὶ χρέος τοῦ εἶδεν ἀντίγραφα καὶ ἀπόγραφα, 493-499.
 ια'. Νὰ συντάττουν εὐρετήρια, 200.
 ιβ'. Ὡς πρὸς τὰ τέλη καὶ δικαιώματα, 201.
 ιγ'. Νὰ κάμουν τοιχοκολλήσεις, 202.
 ιδ'. Παράδοσις τῶν ἐγγράφων καὶ εὐρετηρίων, ὅσαςκις συμβῇ στέρησις τῆς υπηρεσίας, θάνατος, ἀσθένεια, ἢ προσωπικῇ πύσει τοῦ συμβολαιογράφου, 203-240.
 ιε'. Ἐπισκέψεις γινόμεναι παρὰ τῶν εἰσαγγελέων 244.
 Ε'. Προσωριναὶ διατάξεις.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

- Ὁρκος τῆς ὑπηρεσίας, ἐκθμὸς, καὶ μισθός. σελ. 444
 Α'. Ὁρκος τῆς ὑπηρεσίας, 214-221.
 Β'. Βαθμὸς, 222-232.
 Γ'. Μισθός·
 α'. Ἐν γένει, 233-236.
 β'. Ἰδίως τῶν υπογραμματέων, 237.
 Δ'. Γραφικὰ ἔξοδα, 226, 238.
 Ε'. Ἀντιμισθία, 239.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν καὶ τῶν
δικαιωμάτων. Σελ. 456

Α'. Δικαίωμα ἐπισχέσεως, ἀρθρ. 240.

Β'. Δήλωσις ὅτι ἐκτελεστόν·

α'. Ἀποτελέσματα, 241.

β'. Ἀρμοδιότης, 242.

γ'. Τύπος, 243.

ΚΕΦΑΛ. Β'. Τρόπος τῆς παραδόσεως τῶν ἀντιγράφων
καὶ τῶν ἀπογράφων. σελ. 457

Α'. Συμπαράβολη τοῦ ἀντιγράφου πρὸς τὸ πρω-
τότυπον, 244, 245.

Β'. Ὑποχρέωσις τοῦ δίδειν ἀντίγραφα καὶ ἀπό-
γραφα, 246.

Γ'. Εὐανάγνωστα ἀντίγραφα, 247, 248.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Ἐπὶ παντὸς εἶδους δικαστηρίων. σελ. 458

Α'. Ἡμέραι συνεδριάσεων, 249, 250.

Β'. Ὁραὶ συνεδριάσεων, 251-254.

Γ'. Τόπος συνεδριάσεων, 255.

Δ'. Ἑδραὶ, 256-258.

Ε'. Ὅτι ἱστάμενοι ἀγορεύουσι πρὸς τὸ δικαστή-
ριον, 259.

ς'. Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ πρωτότυπα
τῶν ἀποφάσεων, 260, 261.

Ζ'. Δικαστικοὶ κανονισμοί. 262.

ΚΕΦ.ΛΑ. Β'. Τάξεις τῶν υποθέσεων ἐπὶ πολιτικῶν δικαστηρίων. Σελ. 462

Α'. Πινάκιον, ἀρθρ. 263.

Β'. Προσδιορισμὸς τῶν υποθέσεων, 264, 265.

Γ'. Δελτίον τοῦ κλητῆρος τοῦ ἀκροατηρίου, 266.

Δ'. Ἐκφώνησις τῶν υποθέσεων, 267.

Ε'. Συζήτησις, 268, 269.

ς'. Ἐξάλειψις ἀπὸ τοῦ πινακίου, 269.

Ζ'. Ὑπογραφή τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων ἢ τῆς ἀποφάσεως, 270.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Σφραγίς τῆς ὑπηρεσίας. σελ. 464

Α'. Τίς ἔχει σφραγίδα ὑπηρεσίας, 274.

Β'. Ὅποια αὐτή, 272.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

Πειθαρχικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦ.ΛΑ. Α'. Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις. σελ. 164

Α'. Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις εἶναι·

α'. Συγγένεια καὶ κηδεστία μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, 273-275.

β'. Ἐνωσις πολλῶν ὑπουργημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, 276, 278.

γ'. Τὸ μετέρχεσθαι ἐπιτήδευμά τι συγχρόνως μὲ τὴν ὑπηρεσίαν, 277.

δ'. Ἀρνησις τῆς ὑπηρεσίας, ἢ βραδύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, 279.

ε'. Τὸ κατοικεῖν ἐκτὸς τῆς καθέδρας τῆς ὑπηρεσίας, 280.

ς'. Ἀμέλεια περὶ τὸ ἀναλαμβάνειν τὴν ὑπηρεσίαν, 284.

ζ'. Ἀπομάκρυνσις ἀνευ ἀδείας, 282-290.

η'. Παράβασις τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐχεμύθιας, 291.

- θ'. Ραθυμία, ὀκνηρία, κουφότης, καὶ κακοήθεια, ἀρθ. 292. Σελ.
- ΑΛ. Β'. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ πειθαρχικὴ ἐξουσία. 172
- Α'. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ, 293.
- Β'. Ἀποτελέσματα τῆς προσωρινῆς παύσεως, 294, 295.
- Γ'. Ἀποζημιώσεις, 296.
- Δ'. Ποῖα διχαστήρια ἀποφαίνονται περὶ ἀκυρότητων, καὶ περὶ ἀποζημιώσεως, 297.
- Ε'. Πειθαρχικὴ ἐξουσία·
- α'. Τοῦ προέδρου, 89, 298.
- β'. Τοῦ εἰρηνοδίκου, 89, 298.
- γ'. Τοῦ εἰσαγγελέως, 97, 298.
- δ'. Τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἐν γένει, 298.
1. Ἐπὶ ἀκροατηρίου, 299.
2. Ἐν τῷ συμβουλίῳ, 299, 300, 302.
- ε'. Τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως, 298, 304, 302, 307, καὶ 309.
- ΑΔ. Γ'. Διαδικασία ἐπὶ πειθαρχικῶν ὑποθέσεων. σελ. 175
- Α'. Ἀρμοδιότης τῶν πειθαρχικῶν ἐξουσιῶν περιβεβλημένων ἀρχῶν·
- α'. Ἐν γένει, 298, 301.
- β'. Ἐπὶ ἀναβολῆς ἢ ἐντελοῦς παραλείψεως τῆς πειθαρχικῆς τιμωρήσεως, 302.
- Β'. Διαδικασία ἐν τῷ συμβουλίῳ, 303.
- Γ'. Ἐνδικο μέσα, 304.
- Δ'. Ἀποστολὴ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, 305, 307.
- Ε'. Διαδικασία ἐπὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀπαιτητῶν, ὑπὸ ἀνάκρισιν διατελούντων ἕνεκα σινηθῶν πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, 308, 309.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Διακρίσεις καὶ τιμαί. Σελ. 477

A'. Παραίτησις μετὰ τεσσαρακονταετῇ ὑπηρέσει,
ἀρθρ. 340.

B'. Ἀνάρτησις εἰκόνων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, 311

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια. σελ. 477

A'. Ἀρχὴ τῆς ἐνεργείας τοῦ νόμου. 312.

B'. Ἐκτέλεισις, 343.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἀντικείμενον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Σελ. 179

Α'. Πολιτικὴ ἀγωγή·

α'. Ἰδιωτικαὶ ἀπαιτήσεις, ἄρθρον 1·

β'. Ἰδίως κατὰ τοῦ δημοσίου, 1, 2.

γ'. Μὴ διοικητικὰ ἀντικείμενα, 3.

Β'. Ἀρσὶς τῆς συγκρούσεως τῆς δικαιοδοσίας·

α'. Πρὸς τίνος, 4.

β'. Πότε, 4, 5.

γ'. Πῶς, 6, 7·

δ'. Συνέπειαι τῆς ἀρθείσεως συγκρούσεως, 8.

ε'. Τὸ συμβούλιον τοῦ Κράτους ἀποφασίζει περὶ τούτου, 9.

Γ'. Σχέσεις τῶν πολιτικῶν πρὸς τὰ ποινικὰ δικαστήρια, 40-42.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν πολιτικὴν διαδικασίαν παραγινόμενων ἀνθρώπων.

ΦΑΛ. Α'. Γενικοὶ ὅρισμοί. σελ. 183

Α'. Ὅτι δύο μόνοι βᾶθμοι δικαιοδοσίας, 13, 59.

Β'. Ὅτι οὐδεὶς ἀφαιρετέος τῶν φυσικῶν, αὐτοῦ δικαστῶν, 44·

Γ'. Αἰτήσεις καὶ παραγγέλαι, 45.

ΦΑΛ. Β'. Δικαιοδοσία. σελ. 184

Α'. Γενικὴ ἢ προσωπικὴ, 46-18,

Β'. Ἐξαιροῦνται αὐτῆς·

α'. Αἱ τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματούχας ἀφορῶσαι δίκαι κατλ. ἀρθρ. 19.

β'. Πραγματικαὶ ἀγωγαί, 20.

γ'. Ἐνεκα συναρτίαις τῆς δίκης, 21.

Γ'. Ἐκλεκτικὸν δικαίωμα τοῦ ἐνάγοντος, 22.

Δ'. Προτέργεις, 23.

Ε'. Πράτασις, 24.

ς'. Βάσκανος τῆς ἀρμοδιότητος, 24, 25.

Ζ'. Δικαιοδοσίαι τῶν ἀλλοδαπῶν.

α'. Τῶν περὶ τοὺς πρέσβεις, 26.

β'. Τῶν ἀλλοδαπῶν κατ' ἀλλοδαπῶν, 27.

γ'. Τῶν ἡμεδαπῶν κατ' ἀλλοδαπῶν, 28.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Κανονισμὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων. σελ. 190

Α'. Περιπτώσεις, 23, 29.

Β'. Διαδικασία, 30-35.

ΚΕΦΑΛ. Δ'. Ἐξαίρεσις δικαστῶν καθ' ἑκάστους. σελ. 192

Α'. Λόγοι ἐξαίρεσεως, 36.

Β'. Πρότασις αὐτῶν, 37-42.

Γ'. Κοινοποιήσις τῶν λόγων καὶ διαδικασίας, 43-45.

Δ'. Ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων, 46, 47.

Ε'. Συνέπεται τῆς ἀρνήσεως τῶν περὶ ἐξαίρεσεως λόγων, 48.

ΚΕΦΑΛ. Ε'. Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον. σελ. 196

Παραπομπή.

1. Ἐνεκεν ἐξαίρεσεως τοῦ ὅλου δικαστηρίου, 49, 51, 52.

2. Μὴ ἐξαρκοῦντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν, 49-51, 53, 55.

3. Ἐνεκα τῆς ὁδημοσύου ἀσφαλείας, 49, 51, 54, 55.

ΚΕΦΑΛ. ς'. Ἀγωγαὶ κατὰ δικαστῶν ὑπαλλήλων. σελ. 199

- Α'. Περιπτώσεις, 56, 57, 66.
 Β'. Ἀρμόδια δικαστήρια, 58, 59.
 Γ'. Αἵτησις περὶ Θεραπείας, 60.
 Δ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀγωγῆς κακοδικίου, 61-64.
 Ε'. Δὲν ἔχει ἐπιβρῶν εἰς τοὺς διαδίκους, 65.
 ς'. Ὅτι ἡ αὐτὴ διαδικασία καὶ ὅταν ὁ νόμος ἐπι-
 βάλῃ εὐδύνην, 66.
 ΙΑ. Ζ'. Ἀντίδικοι καὶ ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμ-
 φάνισις αὐτῶν. σελ. 205
 Α'. Τίς δύναται νὰ παρασθῇ ἐπὶ δικαστηρίου, 67.
 Β'. Νομιμοποιήσις πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, 68.
 Γ'. Προσεπίκλησις, 69.
 Δ'. Ὑπόδικοι καὶ ἀναγγελία τῆς δίκης, 70-73.
 Ε'. Ἰκανότης τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου,
 74, 75.
 ς'. Ἰσότης τῶν δικαιωμάτων τῶν διαδίκων, 76.
 Ζ'. Ὅτι κρείττων ἡ θέσις τοῦ ἐναγομένου, 77.
 Η'. Ἐγγύσις ἕνεκα ζημιῶν καὶ δικαστικῶν ἐξό-
 δων, 78-80.
 Θ'. Πρόκλησις εἰς ἀγωγὴν, 81-88.
 Ι'. Παρέμβασις καὶ ἀνακοπὴ παρὰ τρίτου τινός,
 89, 90.
 ΑΑ. Η'. Πληρεξούσιοι, πληρεξουσιότητες, καὶ δικηγό-
 ροι. σελ. 212
 Α'. Δικηγόροι·
 α'. Τίς δύναται νὰ ᾖναι πληρεξούσιος, 91·
 β'. Νομιμοποιήσις πρὸς τὸ δικάζεσθαι, 92.
 Β'. Πληρεξουσιότης·
 α'. Ἐγγραφὸς καὶ προφορικὴ, 93, 94·
 β'. Συνέπειαι τῆς πληρεξουσιότητος, 95·
 γ'. Γενικὴ καὶ εἰδικὴ πληρεξουσιότης, 96, 97.
 δ'. Τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, 98·
 ε'. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἐκάστου

πληρεξουσίῳ, 99, 101.

ς'. Πᾶσις τῆς πληρεξουσιότητος, 102, 103.

Γ'. Δικηγόροι, 99-104.

ΚΕΦΑΛ. Θ'. Δικιτηταί.

σελ. 217

Α'. Ἀπορροσίζοντες δικιτηταί.

α'. Ἐν γένει, 105.

β'. Εἶδη.

1. Ἐκουσίως, 106, 107.

2. Κατ' ἀνάγκην, ἐπὶ ὑποθέσεων ἀνταγο-
μένων εἰς τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συ-
νὰλλεγμῆταις, 105, 108-110.

γ'. Σύνταξις συνποσχίσεως, 105-107, 111-
113.

δ'. Διαδικασίαι, 114, 115, 117-119.

ε'. Ἐνδίκαι μέσαι, 116, 117.

ς'. Ἀπόφασις καὶ ἐκτελέσις, 118-120.

ζ'. Τέλος τῆς συνποσχίσεως, 121.

η'. Ἀκυρότης, 122, 123.

Β'. Συμβιβάζεται, 124, 125.

Γ'. Ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τῶν δικιτη-
τῶν, 126.

BIBAION TRITON.

Διαδικασία ἐν πολιτικαῖς οἰκίαις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὅρισμοι ἐφαρμοζόμενοι εἰς ὅλα τὰ εἶδη
τῶν δικαστηρίων. σελ. 223

ΚΕΦΑΛ. Α'. Διαδικασία πρὸ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συνε-
δριάσεως καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. 223

Α'. Μὴ ἀμφισβητούμεναι ὑποθέσεις. 127.

Β'. Διαδικασία ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

α'. Ἐν γένει, 128.

β'. Ὅτι οὐ δημοσία ἡ διαδικασία, 129.

- γ'. Διαχείρησις τῆς δικαστικῆς εὐταξίας,
ἀρθρ. 130, 131-
δ'. Ὅτι ἐγγραφὸς ἡ διαδικασία, 132.
Γ'. Ἐκθέσεις, 133-135.
Δ'. Δικόγραφα, 136, 137.
Ε'. Ἐπιδόσεις, 138-147.
ς'. Ἀντίκλητοι, 148-153.
Ζ'. Ὅτι ἐπιμελεία τῶν διαδίκων γίνεται ἡ προ-
δικασία, 154, 155.
Η'. Συνέπεται τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς, 156, 157.
ΑΛ. Β'. Διαδικασία ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζη-
τήσεως καὶ μετ' αὐτήν. Σελ. 239
Α'. Παραδοχὴ νέων προτάσεων, καὶ νέων πρὸς
ἀπόδειξιν μέσων, 158-160.
Β'. Χρόνος καὶ τόπος τῶν συνεδριάσεων, 161.
Γ'. Ὅτι ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται
δημοσίᾳ, 162, 163.
Δ'. Διεξαγωγὴ τῆς συζητήσεως καὶ διατήρησις τῆς
ἐν τῇ συνεδριάσει εὐταξίας, 164-169.
Ε'. Ὅτι συνήθως οὐκ ἐξ ἐπαγγέλματος, 170.
Ἐξαιρέσεις, 170-172.
ς'. Ὅτι διὰ ζώσης ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικα-
σία, 173.
Ζ'. Ἀποφάσεις καὶ πρακτικὰ συνεδριάσεων ἐν
γένει, 174.
Η'. Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, 175, 176.
Θ'. Ἀποφάσεις κατὰ πλειονοψηφίαν, 177-179.
Ι'. Προδικαστικαὶ καὶ παρεμπόπτουσαι ἀποφάσεις·
α'. Ἀνάκλησις αὐτῶν, 180.
β'. Ἐφesis κατ' αὐτῶν, 181.
ΙΑ'. Περιεχόμενον ἐκάστης ἀποφάσεως, 182-184.
ΙΒ'. Ἐκτέλεισις τῆς ἀποφάσεως·
α'. Ἐν γένει, 185.

- 3'. Προσωρινή ἐκτελέσεις δι' ἐγγυήσεως ἢ ἀνευ ἐγγυήσεως, ἀρθρ. 486, 487.
- II'. Ὅτι τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ τὰ δικόγραφα εἶναι ἰδιοκτησίαι τῶν δικδίκων, 188.
- ΙΔ'. Ὑποχρεώσεις τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως·
α'. Νὰ συρράπτῃ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως καὶ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποράσεων, 189.
β'. Νὰ εἶδῃ ἀντίγραφα, 490.
γ'. Νὰ ᾔναι ὑπεύθυνος ἐνεκεν ἀμελειῶν, 491.
- ΙΕ'. Ἐπίσκεψις τῶν δικαστικῶν γραφείων, 192.
- ΚΕΦΑΛ. Γ'. Προθεσμίαι. σελ. 249.
- Α'. Ἐναρξίς καὶ ὑπολογισμὸς τῶν προθεσμιῶν, 193-196.
- Β'. Ἐπέκτασις τῶν προθεσμιῶν, 497, 198.
- Γ'. Παρὰμειλητὶς τῶν προθεσμιῶν, 499, 200.
- ΚΕΦΑΛ. Δ'. Ἀκυρότητες καὶ ποιναί. σελ. 251
- Α'. Ἀκυρότης·
α'. Περιπτώσεις, 201.
β'. Πρότασις ἀκυρότητος, 202.
γ'. Συνέπειαι τῆς ἀποδοχῆς ἢ τῆς ἀποβολῆς, 203.
- Β'. Ποιναί·
α'. Κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, 204.
β'. Κατὰ διαδίκων, ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, 205, 206.
γ'. Ἐν γένει, 207.
- ΚΕΦΑΛ. Ε'. Δικαστικὰ ἔξοδα. σελ. 253
- Α'. Προκαταβολὴ αὐτῶν, 208.
- Β'. Διάταξις περὶ τῶν ἐξόδων ἐν τῇ δριστικῇ ἀποφάσει, 209, 210.
- Γ'. Καταδίκασις·

- α'. Τῶν διαδίκων, ἄρθρ. 210, 212.
 β'. Πρὸς συμψηφισμὸν τῶν ἐξόδων, 211.
 γ'. Τρίτων, 243, 244.
 Δ'. Ἐξόδα·
 α'. Ἀποδοτέα, 245.
 β'. Μὴ ἀποδοτέα, 246.
 Ε'. Ἐπίδοσις τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων, 217,
 218.
 ς'. Ἀπαιτήσεις ὑπερβαίνουσαι τὰ διὰ τῆς διατι-
 μήσεως ὠρισμένα, 249.
 ΠΑΛ. ς'. Δικαιώματα τῶν πενήτων. σελ. 257.
 Α'. Εἰς τίνας ταῦτα συγχωροῦνται, ἄρθρ. 220.
 Β'. Ἐγγραφον δι' οὗ ταῦτα συγχωροῦνται, 221, 222.
 Γ'. Συνέπειαι τῆς συγχωρήσεως, 223, 224.
 ΠΑΛ. Ζ'. Παρεμπίπτουσαι δίκαι. σελ. 264.
 Α'. Γενικοὶ ὅρισμοι, 24, 89, 90, 225, 226.
 Β'. Διάφορα εἶδη·
 α'. Ἐν γένει, 227, 228.
 β'. Παρεμπίπτουσαι ἀγωγαί, 229, 230.
 γ'. Παρεμβάσεις, 231, 232.
 Γ'. Κοινὰ ἄρχαι περὶ παντὸς εἶδους παρεμπι-
 πτουσῶν δικῶν, 233, 234.
 ΠΑΛ. Η'. Ἀνακοπαί. σελ. 266.
 Α'. Γενικοὶ ὅρισμοι, 235-237.
 Β'. Ἀνακοπὴ τρίτων τινῶν κατ' ἀποφάσεως ἐκ-
 δοθείσης μεταξὺ ἄλλων διαδίκων·
 α'. Παραδοχὴ, 238.
 β'. Ἀρμόδια δικαστήρια, 239, 240.
 γ'. Διαδικασία, 241-243.
 ΠΑΛ. Θ'. Ἀπόδειξις. σελ. 269.
 Α'. Γενικοὶ ὅρισμοι·
 α'. Ἀντικείμενον τῆς ἀποδείξεως, 244, 245.
 β'. Πασίδηλον, 246.

- γ'. Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ, ἀρθρ. 247.
 δ'. Εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἀπόδειξις, 248.
 ε'. Παραεμπύπτουσα περὶ ἀποδείξεως πρότα-
 σις, 249.
 ς'. Προαπόδειξις, 250.
 ζ'. Ἀνταπόδειξις, 251.
 η'. Ἀποδεικτικὰ μέσα, 252.
 θ'. Ἐκλογή τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων 253.
 ι'. Ὅτι κοινὰ εἰς τοὺς διαδίκους τὰ ἀποδεικτι-
 κὰ μέσα, 254.
 ια'. Βεβαιώσεις, 255.
 ιβ'. Νομικὴ περὶ ἀποδείξεως θεωρία, 256.
 ιγ'. Συντηρητικὴ ἀπόδειξις, 257-260.
 ιδ'. Κλήτευσις τῶν διαδίκων καὶ μαρτύρων,
 261, 262.
 ιε'. Δισταγμοὶ καὶ διαφοραὶ κατὰ τὴν περὶ
 ἀποδείξεως διαδικασίαν, 263.
 Β'. Ἀπόδειξις δι' ἐξομολογήσεων.
 α'. Ἀποδεικτικὴ δύναμις τῶν ἐξομολογήσεων.
 1. Τῶν δικαστικῶν, 264.
 2. Τῶν ἐξωδίκων, 265-267.
 3. Ἐκείνων, ἐξ ὧν παράγει διάδικός τις τὸ
 δικαίωμά του, 268.
 β'. Ἀνάκλησις τῶν ὁμολογιῶν.
 1. Τῶν δικαστικῶν, 269.
 2. Τῶν ἐξωδίκων, 270.
 γ'. Συντηρητικὰ ὁμολογεῖται, 271.
 Γ'. Τεκμήρια.
 α'. Ἐν γένει, 272.
 β'. Νομικά, καθ' ἃ ἀνταπόδειξις.
 1. Δὲν εἶναι παραδεκτὴ, 273, 274.
 2. Εἶναι παραδεκτὴ, 275.
 γ'. Δικαστικά, 276.

- Δ'. Δικαστική αὐτοψία·
 α'. Ἐν γένει, ἀριθρ. 277, 278·
 β'. Κλήτευσίς τῶν διαδίκων καὶ τρίτων, 279-284·
 γ'. Συντηρητικὴ αὐτοψία, 282·
 δ'. Ὅτι ἡ αὐτοψία συγχωρεῖται κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν, 283·
 ε'. Παρεμπόπτουσα περὶ αὐτοψίας πράξις, 284·
 ς'. Ἐκθεσίς περὶ αὐτοψίας·
 1. Ἄνευ συμπαλαδῆς πραγματογνωμόνων, 285·
 2. Συμπαλαμβανομένων πραγματογνωμόνων, 286-288·
 3. Ἀποδεικτικὴ δύναμις, 289·
 ζ'. Συζήτησις μετὰ τὴν αὐτοψίαν, 290·
 Ε'. Ἐμπειροτέχνη καὶ πραγματογνώμονες·
 α'. Περιπτώσεις τῆς συμπαλαδῆς, 278, 291·
 β'. Διορισμὸς αὐτῶν, 292·
 γ'. Παρεμπόπτουσα περὶ ἀποδείξεως πράξις, 293·
 δ'. Μὴ ἐμφάνισις τῶν ἐμπειροτεχνῶν, 294·
 ε'. Ἐξαίρεσις αὐτῶν, 295, 296·
 ς'. Διαδικασία κατὰ τὴν δι' ἐμπειροτεχνῶν δοκιμασίαν, 297·
 ζ'. Ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς τῆς γνωμοδοτήσεως, 298·
 η'. Συζήτησις μετὰ τὴν διὰ πραγματογνωμόνων δοκιμασίαν, 299·
 ς'. Μάρτυρες·
 α'. Παραδοχὴ τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως·
 1. Ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις εἶναι ἀπαρά-
 δεχτος·

- , α'. Ἐπὶ ποσοτήτων ὑπερβαινουσῶν τὰς πεντήκοντα δραχ. 300-302.
- , β'. Κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινός· ἀριθρ. 303.
2. Ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις εἶναι παραδεκτή·
- , α'. Ἐπὶ ποσοτήτων κατωτέρων τῶν πεντήκοντα δραχ. 300.
- , β'. Ἐπὶ δικῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, 304 ἀριθ. 1.
- , γ'. Ἐὰν ᾗτον ἀδύνατον νὰ προσαχθῇ ἐγγράφος ἀπόδειξις, 304 ἀριθ. 2.
- , δ'. Ἐπὶ ἀρχῆς ἐγγράφου ἀποδείξεως, 304 ἀριθ. 3 καὶ 305.
- , ε'. Ἐπὶ ἀπολεσθέντων ἢ ἀχρήστων κατασταθέντων ἐγγράφων, 390.
- β'. Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.
1. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως πρᾶξις. 306.
2. Ἀκρόασις τῶν μαρτύρων.
- , α'. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, 307, 308.
- , β'. Ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, 307, 308.
- , γ'. Μακρὰν ἐνδισκομένῳ μαρτύρων, 309.
3. Κλήτευσις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν διαδίκων, 310, 311.
4. Γνωστοποίησις τῶν μαρτύρων, 312.
5. Ὑποχρέωσις πρὸς τὸ δίδειν μαρτυρίαν, 313.
6. Λειπομαρτύριον καὶ ἄρνησις τῆς μαρτυρίας, 314-316.
7. Ἐξοδα ὁδοιπορίας καὶ τροφῆς, 317.
8. Ὅτι περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος οὐχὶ πλείονες τῶν τριῶν μαρτύρων, 318.
9. Ἐξέτασις Βασιλοπαίδων, 319.

10. Ἐξέτασις τῶν γραμματέων καὶ συμβού-
λων τῆς ἐπικρατείας κτλ. ἄρθρ. 320.
 11. Ἀνεπιτήδευτοι μάρτυρες, 321-323.
 42. Ἐξαιρετέοι μάρτυρες, καὶ διαδικασία πε-
ρὶ ἐξαιρέσεως, 324-330.
 13. Ἀνωμότως ἐξεταστέοι μάρτυρες, 331.
 44. Ἀξιοπιστία τῶν μαρτύρων, 332.
 45. Συντηρητικαὶ μαρτυρίαι, 333.
 16. Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων, 334-339.
 47. Μὴ ἐγκρατεῖς τῆς ἐγγωρίου γλώσσης
μάρτυρες, 340, 343.
 18. Κωφοὶ, ἀλαλοὶ, καὶ κωφάλαοι μάρτυ-
ρες, 341-343.
 19. Συζητήσεις περὶ τῆς ἀκροάσεως τῶν μαρ-
τύρων, 344.
 20. Ἀκυρότητες καὶ ἀταξία κατὰ τὴν περὶ
ἀποδείξεως διαδικασίαν, 345-347.
 21. Ἐνοχὴ ἔνεκα γενομένων ἀταξιῶν, 348.
- Z'. Ὁρκος·
- α'. Ἐν γένει·
 1. Ὁ ὅρκος θεωρούμενος ὡς ὑποδείξεις
τοῦ συμβιβασμοῦ, 349.
 2. Ὡς μέσον ἀποδείξεως, 350.
 - 6'. Ὁρκος ἐπὶ δικαστηρίου ἐπαγόμενος·
 1. Ὁρκου ἐπαγωγὴ, 351.
 2. Δήλωσις ἢ ἀντεπαγωγὴ, 352-354.
 3. Μὴ ὁμοσις τοῦ δεκτοῦ γενομένου ὅρκου,
355.
 4. Ἀνάκλησις τοῦ ὅρκου, 356.
 5. Ἀποδεικτικὴ δύναμις τοῦ δεδομένου
ὅρκου, 357.
 6. Πρὸς ὁρκοδοσίαν ἀνέχονται, 358-361.
 7. Ὁρκοδοσία·

- α'. Αὐτοπροσώπως, ἀριθρ. 362·
 β'. Περὶ τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν,
 363·
 γ'. Ἰδανικῶν προσώπων, 364, 367·
 δ'. Ὁμοδίκου τινός, 368·
 ε'. Τοῦ ἀλληλεγγύως ἔχοντος δικαίωμα, ἢ
 ὑποχρέωσιν, 369·
 ς'. Πρωτοφειλέτου ἢ ἐγγυητοῦ, 370·
 ζ'. Τῶν μελῶν ἐταιρίας ἀφορώσης ἐμπο-
 ρίαν, συναλλαγματικὰς, ἢ ἐργοστάσια,
 371·
 η'. Τῶν κληρονόμων καὶ τῶν ἀντιπροσώ-
 πων, 372·
 θ'. Ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου, 373·
 8. Παρεμπόκτους περὶ ἀποδείξεως πρᾶ-
 ξις, 374·
 9. Συζητήσεις περὶ τοῦ ὅρκου, 375, 376·
 10. Ὁρκοδοσία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ἁρ-
 μοδίου ἢ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ὁρκο-
 ληψίαν δικαστηρίου, 377·
 γ'. Παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἐπιβαλλόμενος ὅρκος·
 1. Περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ δικαστὴς δύ-
 νηται νὰ τὸν ἐπιβάλῃ, 378·
 2. Ἀναπληρωτικὸς καὶ ἀπαλλακτικὸς ὅρ-
 κος, 379, 380·
 3. Συνέπειαι, 381, 382·
 4. Ὁρκος περὶ μεγέθους καὶ ἐκτιμήσεως,
 383·
 II'. Ἀπόδειξις δι' ἐγγράφων·
 α'. Γενικαὶ διατάξεις·
 1. Ὁρισμός, 384·
 2. Ἀποδείκτικὴ δύναμις, 385·

3. Τύπος, ἄρθρ. 386.
4. Ἑλλειψις τῆς συββραχῆς, 387.
5. Σχισμένα, διατετμημένα, καὶ διαγε-
γραμμένα ἔγγραφα, 388.
6. Μεταβεβλημένα, 389.
7. Ἀπολωλότα καὶ ἄχρηστα, 390.
8. Πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται δλοκλή-
ρως, 391, 392.
9. Ἐγγραφον ἀναφέρον καὶ ἀναφερόμενον,
393, 394.
40. Παρακατάθεσις τῶν ἐγγράφων, 395.
41. Συζήτησις περὶ τῆς γνησιότητος ἐγ-
γράφου τινός, 396.
42. Συντηρητικὰ ἔγγραφα, 397.
- 6'. Δημόσια ἔγγραφα.
1. Ὅρισμός, 398, 399.
2. Ἀποδεικτικὴ δύναμις, 400-402.
3. Πότε εἶναι ἐκτελεστέα, 403.
4. Ἀπόδειξις τῆς μεταβολῆς, 404.
5. Ἐνστάσεις κατ' αὐτῶν, 405, 406.
- γ'. Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα.
1. Ὅρισμός, 407, 408.
2. Κῦρος αὐτῶν, 409-411.
3. Ἀποδεικτικὴ δύναμις.
- α'. Ἐν γένει, 412.
- 6'. Βεβαία χρονολογία ὡς πρὸς τρίτους,
413, 414.
- γ'. Ὑπὲρ τοῦ ἐκδίδοντος, 415.
4. Ἐμπορικὰ εἰδία, 408 ἀριθ. 1, 416-
418.
5. Εὑρετήρια καὶ ἡμερολόγια δικαστικῶν
γραμματέων, συμβελαιογράφων, δικα-
γώρων, κλητῶν, καλλυψιστῶν, ἱατρῶν.

οικονομικῶν, μπιῶν, καὶ ξενολόγων,
408 ἀριθ. 2 κ. 3, καὶ 419.

6. Οἰκονομικὰ βιβλία, 420.

7. Σύμβολον καὶ ἐγκοπὶς, 408 ἀριθ. 4, 421.

8. Ἰδιωτικὰ μνημεῖα, 408 ἀριθ. 5, 422.

δ'. Πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα.

1. Ὅρισμός.

, α'. Πρωτότυπον, 423.

, β'. Ἀντίγραφον, 424.

2. Ἀποδεικτικὴ δύναμις, 425.

3. Ἀντίγραφα θεωρητέα ὡς πρωτότυπα,
426, 427.

4. Αὐτοψία ἐπὶ μνημείων, 428.

ε'. Περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων.

1. Ὑποχρέωσις πρὸς ἀπόδοσιν, 429, 430.

2. Διαδικασία, 431-434.

ς'. Διαδικασία ἐπὶ διαφιλονεικουμένης γνησιότητος ἐγγράφου.

1. Ἐπὶ ὀημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων,
435, 436.

2. Ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων.

, α'. Ἀναγνώρισις ἢ ἄρνησις, 437, 439.

, β'. Ἀπόδειξις τῆς γνησιότητος, 440-447.

, γ'. Ἐὰν ἐπιτύχη ἢ ἀπόδειξις, 448.

, δ'. Ἐπὶ ἀρχαίων ἰδιωτικῶν ἐγγράφων καὶ
ἀρχαίων μνημείων, 449.

, ε'. Σχέσις τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας πρὸς τὴν κυρίαν διαδικασίαν.
450-452.

, ζ'. Διαδικασία ἐπὶ ἐγγράφου προσβαλλομένου ὡς πλαστοῦ.

1. Ἴν γένει, 453.

2. Εισαγομένης ποινικῆς δίκης, ἀρθρ. 454, 455.
3. Εισαγομένης πολιτικῆς δίκης
α'. Κυρίας τινὸς ἀγωγῆς, 456.
- 6'. Παραμπιπτούσης ἀγωγῆς, 456-459.
4. Ἐπιτυχία τῆς ἀποδείξεως, 460.
5. Ἀποτυχία τῆς ἀποδείξεως, 461-462.

ΒΑΛ. Ι'. Διακοπὴ καὶ ἐπανάληψις τῆς δίκης. σελ. 327

Α'. Διακοπὴ·

α'. Ἐκουσία, 462.

β'. Κατ' ἀνάγκην·

1. Ἐν γένει, 463.

2. Ἀποδοχίμασις ἢ μὴ ἀναγνώρισις, 464-466.

γ'. Συνέπειαι τῆς διακοπῆς, 467, 475.

Β'. Ἐπανάληψις τῆς ἀγωγῆς·

α'. Ἐν γένει, 468, 469.

β'. Ἐκουσία, 468, 470.

γ'. Κατ' ἀνάγκην, 468, 471.

δ'. Διαδικασία, 472-474.

ΒΑΛ. ΙΑ'. Κατάργησις καὶ ἐντελὴς ἀποπεράτωσις τῆς
δίκης. σελ. 331

Α'. Ἐν γένει, ἀρθρ. 475, 476.

Β'. Διὰ συμβιβασμοῦ, 477, 478.

Γ'. Δι' ἀνατροπῆς τῆς δίκης, 479, 484.

Δ'. Διὰ συναινέσεως, 485, 486.

Ε'. Δι' ἀποχῆς, 487, 488.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις·

ΒΑΛ. Α'. Γενικοὶ δρισιμοί. σελ. 334

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου, ἀρθρ. 489.

Β'. Ἀρμοδιότης·

α'. Εἰς ἀμφισβητούμενας ὑποθέσεις·

Ὡς δικασταί, 490.

3. Ἀνταπολογία καὶ ἐπανταπολογία, ἀρθρ. 581, 584.

4. Ἀπάντησις, 585.

γ'. Εἰσαγγελεὺς, 584, 586-589.

δ'. Μὴ ἐμφάνισις.

1. Ὅλων τῶν διαδίκων, 590.

2. Τοῦ ἀνάγοντος, 591.

3. Τοῦ ἐναγομένου, 592-595.

ε'. Ἀνακοπὴ, 563-566, 573, 596-600.

ς'. Ἐφεις, 601.

ζ'. Διαδικασία κατὰ προσκεκλημένων.

1. Ὁμοδίκων, 602-603.

2. Ἐγγυητῶν, 604-607.

3. Τῶν κυρίως διακατόχων, 608.

4. Τῶν πρὸς νομιμοποιήσιν προσκεκλημένων, 609.

5. Ἀνακοπὴ, 610.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Ἐγγραφὸς διαδικασία. σελ. 369

Α'. Πρέπει νὰ διαταχθῇ δι' ἀποφάσεως, 581, 611.

Β'. Διαδικασία.

α'. Πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, 612-615.

β'. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, 616.

γ'. Μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν, 617.

ΚΕΦΑΛ. Δ'. Διαδικασία ἐνταῖς συνοπτικαῖς δίκαις. σελ. 371

Α'. Περιπτώσεις τῶν συνοπτικῶν δικῶν, 618.

Β'. Προδικασία, 619-623.

Γ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου, 623-625.

Δ'. Προφυλακτικὰ μέτρα, 626-628.

Ε'. Διαφοραὶ περὶ διακατοχῆς, 629-632.

σφ'. Ἀνταγωγή, 633.

ΕΦΑΛ. Ε'. Προδικασία ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. σελ. 375

Α'. Ἀρμοδιότης αὐτοῦ, 634, 635.

Β'. Προδικασία, 636, 637.

Γ'. Ἀπόφαισις, 638.

Δ'. Ἐκτελέσεις, 639.

ΕΦΑΛ. ς'. Διαδικασία ἐπὶ ἀναφορᾷ. σελ. 377

Α'. Ἐν γένει·

α'. Περιπτώσεις, 640.

β'. Διαδικασία, 641-645.

Β'. Ἐπὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος·

α'. Διορισμός, 646-648.

β'. Προσωρινός ἐπίτροπος ἢ κηδεμών, 649.

γ'. Συγγενικὸν συμβούλιον καὶ διάσκεψις αὐτοῦ, 650-655.

Γ'. Ἐπὶ ἐπικυρώσεως βουλεύματος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, 656, 657.

Δ'. Ἐπὶ ἀπαγορεύσεως·

α'. Περιπτώσεις, 658.

β'. Διαδικασία, 659-670.

γ'. Διορισμός·

1. Προσωρινοῦ διαχειριστοῦ, 664-669.

2. Ἀντιλήπτορος διὰ φρενοβλαβεῖς, 665.

3. Κηδεμόνος δι' ἀπηγορευμένους, 667.

4. Κηδεμόνος δι' ἀσώτους, 671.

5. Κηδεμόνος διὰ νομίμως ἀπηγορευμένους, 672.

Ε'. Ἐπὶ τῆς διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως 673, 674.

ς'. Ἐπὶ ἀδείας δεδομένης εἰς ὑπανδρον γυναῖκα πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν δικαιωμάτων της, 675.

Ζ'. Ἐπὶ χωρισμοῦ κτημάτων·

α'. Προπαρασκευαστικὴ διαδικασία, 676, 677.

- 6'. Ἀγωγή καὶ συζήτησις περὶ τούτου, 678-680.
 γ'. Δικαιώματα τῶν δανειστῶν, 678-681.
 Η'. Ἐπὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης·
 α'. Ἀπόπειρα πρὸς ξῶσιν, 682.
 6'. Ὅταν αὕτη ἀποτύχη, 683, 684.
 γ'. Ἀγωγή, 685.
 Θ'. Ἐπὶ διαζεύξεων, 686.
 Ι'. Ἐπὶ παραχωρήσεως κτημάτων·
 α'. Περιπτώσεις, 687, 688.
 6'. Διαδικασία, 689-692.
 γ'. Συνέπειαι, 687, 693.
 δ'. Ἐπὶ ἐμπόρων, 694.

ΚΕΦΑΛ. Ζ'. Λογιστικὴ δίκη.

σελ. 391

Λογοδοσία·

α'. Ἐν γένει, ἀρθρ. 695, 696·

6'. Ἐχουσία, 697-700·

γ'. Βιζία·

1. Ἐν γένει, 704·

Ἰδίως·

2. Καταναγκαστικὰ μέσα, 695·

3. Πρώτη ἀπόφασις, 702, 703·

4. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, 704-710·

5. Διαδικασία ἐπὶ ἀχροατηρίου, 711-713·

6. Λάθη λογιστικῆ, 714·

7. Ὑπερήμερία τοῦ δεξιλόγου, 715·

δ'. Δικαιώματα τῶν δανειστῶν, 716.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Γενικοὶ ὀρισμοί.

σελ. 395

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου, 717.

- Β'. Ἀρμοδιότης, ἀρθρ. 718.
 Γ'. Ἐφέται καὶ Ἀρειος Πάγος, 719.
 ΕΦΑΛ. Β'. Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις. σελ. 396
 Α'. Προδικασία, ἀρθρ. 720-726.
 Β'. Πινάκιον, 727.
 Γ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀχροατηρίου, 728.
 Δ'. Ὑποθέσεις· ἀφορῶσαι τὰς συναλλαγματικὰς
 729, 733.
 Ε'. Μὴ γνήσια καὶ πλαστὰ ἔγγραφα, 730.
 ς'. Λογιστικαὶ διαφοραὶ, 731.
 Ζ'. Προσωπικὴ κράτησις, 732.
 Η'. Ἐκτέλεισις, 733.
 Θ'. Ἐγγύησις, 733, 734.
 Ι'. Ἐφεσις, 735.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἐνδικοὶ μέσαι.

- ΕΦΑΛ. Α'. Ἐφεσις. σελ. 400
 Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου, ἀρθ. 736.
 Β'. Ἀρμοδιότης 737-739.
 Γ'. Ἀνθρωποὶ·
 α'. Δυνάμενοι νὰ ἐκκαλέσων, 740-743.
 β'. Καθ' ὧν δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις, 744.
 Δ'. Ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως, 745-747.
 Ε'. Ἀποφάσεις ἐφέσιμοι, 748-754.
 ς'. Προθεσμία πρὸς ἔφεσιν, 752-757.
 Ζ'. Ἀντέφεσις, 758, 768, 779.
 Η'. Πότε εἶναι περιττὴ ἡ ἔφεσις, 759.
 Θ'. Δύναμις ἀνασταλτικὴ, 760, 761, 763.
 Ι'. Δύναμις μεταβιβαστικὴ, 762, 763.
 ΙΑ'. Προσωρινὴ ἐκτέλεσις καὶ ἀναστολὴ αὐτῆς,
 764-766.
 ΙΒ'. Προδικασία·

α'. Εἰς τακτικὰς δίκας, ἀριθρ. 767-769.

β'. Εἰς σπουδαϊκὰς δίκας, 770.

γ'. Ὅταν αἱ εἰσγγελίαι ᾖσι ἐκκαλοῦνται, 771.

ΠΓ'. Κατάθεσις τοῦ προσέμου, 772, 773.

ΙΔ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου, 774, 775.

ΙΕ'. Ἀπόφασις, 776-779.

Ις'. Ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως, 780-782.

ΙΖ'. Ποινὴ τῆς ἡττης, 783, 784.

ΚΕΦΑΛΑ. Β'. Ἐπικλήψις τῆς διαδικασίας. σελ. 412

Α'. Περιπτώσεις, ἀριθρ. 785.

Β'. Διαδικασία

α'. Παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ, 785-787.

β'. Ὡκυρία καὶ παρεμπόπτουσα ἀγωγή, 786.

γ'. Οἱ πρὸς τοῦτο ἔχοντες δικαίωμα, 788, 789.

δ'. Αἱ πρὸς τοῦτο πρόσφοροι ἀποφάσεις, 785, 790.

ε'. Προθεσμίαι, 791-794.

ς'. Προδικασία, 795-797.

ζ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου

1. Πρὸ τῆς παραδογῆς, 798, 799, 803.

2. Μετὰ τὴν παραδογὴν, 800-803.

3. Ἀκρόασις, τοῦ παρὰ τοῖς Ἐφέταις εἰσγγελέως, 804.

ΚΕΦΑΛΑ. Γ'. Ἀναίρεσις. σελ. 417

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου, 805.

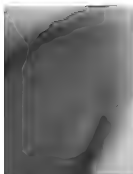
Β'. Ἀρμοδιότης, 806.

Γ'. Λόγοι ἀναίρεσεως, 807,-811.

Δ'. Παραδοχὴ τῆς ἀναίρεσεως

α'. Κατὰ ποίων ἀποφάσεων, 812.

β'. Ὑπὲρ ποίων διαδίκων, 813-815.

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

687

- γ'. Ἐντὸς ποίας προθεσμίας, ἀρθρ. 816, 817.
- Ε'. Ἡ ἀναίρεσις δὲν ἔχει δύναμιν ἀνασταλτικὴν, 848.
- ς'. Προδικασία, 849-825.
- Ζ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου·
 - α'. Πρὸ τῆς ἀναίρεσεως, 826-830, 769, 774.
 - β'. Μετὰ τὴν ἀναίρεσιν, 831-836.
 - γ'. Γενικοὶ ὁρισμοί, 837-839.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐκτέλεισις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων τινῶν.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Ἐγγυοδοσίαι. σελ. 426

ΚΕΦΑΛ. Β'. Ἀποζημίωσις καὶ δικαστικὰ ἔξοδα. σελ. 428

Α'. Ἀποζημίωσις, ἀρθρ. 849-851.

Β'. Δικαστικὰ ἔξοδα, 849.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Ἀπόδοσις τῶν καρπῶν. 852, 853. σελ. 429

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἀναγκαστικὴ διαδικασία.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί. σελ. 430

Α'. Ἡ ἐκτέλεισις ἐγγράφου τινὸς προϋποθέτει·

α'. Ὀρισμένην καὶ ἐκκαθαρισμένην ἀπαίτησιν, 854, 855.

β'. Ἐκτελεστὸν δικαιοῡγραφον·

1. Ἐν γένει, 854, 856, 857.

2. Ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐγγράφων, 858-861.

3. Προσπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, 862-869.

4. Παρέλευσιν προθεσμίας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν, 866,

Β'. Ἡ ἐκτέλεισις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων,
ἄρθρ. 870.

Γ'. Δισταγμοὶ καὶ ἐνοστάσεις ἐν τῇ περὶ ἐκτελέ-
σεως δίκῃ, 871-874.

Δ'. Ἐκθεσίς·

α'. Περὶ πράξεως ἀφορώσης τινὰ ἐκτέλεσιν, 875·

β'. Περὶ ἀντιστάσεων καὶ ἐξυβρίσεων, 876.

Ε'. Ἐξόδα τῆς ἐκτελέσεως, 877.

ΚΕΦΑΛ. Β'. Ἀναγκαστικὰ μέσα. σελ. 437

Α'. Ἐπὶ χρηματικῶν χρεῶν, ἄρθρ. 878, 879.

Β'. Ἐπὶ ἀποδόσεως πραγμάτων, 880, 881.

Γ'. Ἐπὶ ἐπιχειρητέων πράξεων, 882.

Δ'. Ἐπὶ παραλειπτέων πράξεων, 883, 884.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Κατάσχεσις κινητῶν. σελ. 440

Α'. Καθ' ἕκαστα εἶδη·

α'. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου·

1. Ἐπὶ τίνων κινητῶν, ἄρθρ. 885·

2. Μεσεγγρήσις, 886, 887·

3. Φύλαξις τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων,
888, 889·

4. Ὁ ὀφειλέτης δὲν δύναται πλέον νὰ ἀπαλλο-
τριώσῃ, 890·

5. Πλειστηριασμός·

α'. Χρόνος καὶ τόπος, 891, 892·

β'. Κοινοποιήσις, 887, 893-897·

γ'. Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν, 898·

δ'. Κατακύρωσις, 899-902·

ε'. Ἀναπλειστηριασμός μὴ πληρώσαντος τοῦ
ὑπερθεματιστοῦ, 903, 904·

ς'. Πληρωμὴ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ, 903, 905·

ζ'. Ἡ πώλησις καθίσταται ἀμετάκλητος, 906.

6. Διαδικασία κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ ἀποδοχείων, ἀριθρ. 907.
7. Ἀνακοπή.
 - α'. Παρὰ δανειστῶν ἀναγγελλόντων ἑαυτοὺς βραδύτερον, 908, 909.
 - β'. Παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, 910.
 - γ'. Τρίτος διεκδικητῆς, 911, 912.
8. Παρεμπόπτοντα, 913, 914.
- 6'. Κατάσχσεις καρπῶν ἀσυγκομίστων, 915-918.
- γ'. Κατάσχσεις κινητῶν ἢ εἰσοδημάτων εἰς χεῖρας τρίτου.
 4. Κατάσχσεις.
 - α'. Οἱ αἰτοῦντες αὐτήν, 919.
 - β'. Πράγματα, 919, 920.
 - γ'. Δικαιόγραφα, 921, 922.
 - δ'. Τύπος, 923, 924.
 2. Διαδικασία ἕνεκα τῆς ἰσχύος τῆς κυρίας αἰτήσεως κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου, 925, 926, 934, 935.
 3. Διαδικασία ὡς πρὸς τὸν τρίτον παρ' ᾧ ἐγένετο ἡ κατάσχσεις.
 - α'. Γνωστοποίησις τῆς εἰσηγήσεως τῆς περὶ κύρους ἀγωγῆς, 919, 927.
 - β'. Δήλωσις τοῦ τρίτου, 928-933.
 - γ'. Κατάλογος καὶ ἐκτίμησις τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, 930.
 - δ'. Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν, 930.
 - ε'. Συζήτησις καὶ ἀποφάσις περὶ τοῦ κύρους τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως, 919, 934, 935.
- B'. Διανομὴ τοῦ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν πραγμάτων προκύπτοντος.
 - α'. Τίς καὶ πότε κατατάσσεται, 936.

ε'. Προσφυγή των ἀπολειψάντων ἐκ μέρους τῶν δανεισάντων, ἄρθρ. 937, 938.

γ'. Κατάταξις·

1. Ἐν γένει, 939.

2. Πῶς γίνεται ἡ κατάταξις ;

Κατὰ πρῶτον λόγον, 940, 942.

Κατὰ δεύτερον λόγον, 941, 943.

Κατὰ τρίτον λόγον, 944.

δ'. Πίναξ τῆς κατατάξεως·

1. Ἐν γένει, 945, 946.

2. Ἐὰν δὲν ἔγνηεν ἀνίστασθαι, 947.

3. Ἐὰν γίνη ἀνίστασθαι, 949-952.

4. Πληρωμὴ πρὸς τοὺς καταταχθέντας δανειστάς, 952.

ε'. Ἀντιβολὴ τῆς πληρωμῆς προελθοῦσα ἐξ αἰτίας τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, 948.

ς'. Οἱ τόκοι παύουν, 953.

ΚΕΦΑΛ. Δ'. Κατάσχεσις ἀκινήτων. σελ. 465

Α'. Διαδικασία μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ·

α'. Κατάσχεσις ἀκινήτων·

1. Τίς δύναται νὰ τὴν κάμῃ ; ἄρθρ. 954.

2. Ἐπὶ τίνων κτημάτων ; 954, 955.

3. Παρὰ τίσι ; 956.

4. Τύπος τῆς κατασχέσεως, 957, 958.

5. Κοινοποιήσις αὐτῆς, 959.

6. Ἐγγραφὴ αὐτῆς, 960.

β'. Μεσεγγυοῦχοι, 961, 962.

γ'. Ἀπαγόρευσις τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ βλάβης τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων, 963, 964.

δ'. Πλειστηριασμός·

1. Χρόνος καὶ τόπος, 965, 966.

2. Κοινοποιήσις, 967-970, 972, 973.

3. Εἰδοποιήσις τῶν ἐπὶ δημοτικῇ δανειστῶν, 971.

4. Κατακύρωσις, ἄρθρ. 974-980.
 5. Πληρωμὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἢ γραμμά-
τιον πληρωμῆς, 981.
 - ε'. Ἀναπλειστηριασμός ἐπὶ μὴ ἐκπληρώσεως τῶν
περὶ ἀγορᾶς συμφωνιῶν τοῦ ὑπερθεματιστοῦ,
982, 983.
 - ς'. Ἀναγγελία τῶν δανειστῶν, παρεμπύπτοντα,
ἀγωγὰ διεκδικήσεως κτλ. 984, 985.
 - Β'. Διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀκινήτων·
α'. Πότε γίνεται ἡ κατάταξις ; 986-988.
 - 6'. Προσαγωγή τῶν ἀποδείξεων ἐκ μέρους τῶν
δανειστῶν, 989, 990.
 - γ'. Κατάταξις, 991-993.
 - δ'. Διαδικασία περὶ κατατάξεως, 994, 995.
 - ε'. Διαγραφή καὶ ἐξάλειψις τῶν ὑποθηκῶν, 996,
997.
- ΕΦΑΑ. Ε'. Προσωπικὴ κράτησις. σελ. 476
- Α'. Περιπτώσεις τῆς προσωπικῆς κράτησεως, ἄρθρ.
998, 1001.
 - Β'. Πρέπει νὰ ᾖναι διατεταγμένη δι' ἀποφάσεως,
1002, 1003.
 - Γ'. Ἐπίδοσις καὶ ἀναστολὴ τῆς ἀποφάσεως, 1004.
Προπεμπτήρια, 1004, 1005.
 - Δ'. Χρόνος καὶ τόπος τῆς φυλακίσεως, 1006,
1007, 1010.
 - Ε'. Ἀντιρρήσεις, 1008, 1009.
 - ς'. Τόπος τῆς φυλακίσεως, 1009.
 - Ζ'. Τὰ πρὸς διατροφὴν, 1010, 1011.
 - Η'. Κατάστιχον τῆς φυλακίσεως, 1012.
 - Θ'. Αἵτησις περὶ ἐπισχέσεως, 1013-1015.
 - Ι'. Ἀκυρότης τῆς φυλακίσεως ἢ τῆς πρὸς ἐπί-
σχεσιν αἰτήσεως, 1016.

ΙΑ'. Διαδικασία ἐπὶ παρεμπιπτόντων, ἀρθρ. 4017-4019.

ΙΒ'. Ἀπόλυσιν·

α'. Λόγοι, 1020·

β'. Διαδικασία, 4021-4023.

ΙΓ'. Ἀναφυλάξεις μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, 4016, 4024.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Εἰδικὴ διαδικασία.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν δικαιωμάτων.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Γενικοὶ ὅρισμοί. σελ. 485

Α'. Τίς δύναται νὰ τὰ ζητήσῃ; ἀρθρ. 1025.

Β'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις; 4026.

Γ'. Πότε καὶ πῶς; 1027.

Δ'. Ἀπόδειξις, 1028.

Ε'. Εἰς τί συνίστανται; 1029.

ΚΕΦΑΛ. Β'. Ἐγγυήσεις. σελ. 486

Α'. Περιπτώσεις·

α'. Ὁ αἰτῶν τὸ προσωρινὸν μέτρον, ἀρθρ. 4030·

β'. Ὁ ὀφειλέτης, καθ' οὗ ζητεῖται τὸ μέτρον τοῦτο, 1032·

γ'. Ἐπὶ πλοίων καὶ πλοιάρχων, 4031.

Β'. Διαδικασία, 1033.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Κατάσχεσις. σελ. 487

Α'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις, ἀρθρ. 1034.

Β'. Ἀδεια τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ἐιρηνοδίκου, 1035, 4036.

Γ'. Κατάσχεσις, 1036-1038.

Δ'. Φύλαξ, 1039.

Ε'. Ἐπὶ πραγμάτων ὑποκειμένων εἰς φθοράν, 4040.

ς'. Παρεμπιπτόντα, 1041.

- Ζ'.** Διαδικασία κατὰ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, ἀρθρ. 1042-1044.
- Α. Δ'.** Προσωπικὴ κράτησις. σελ. 491
- Α'.** Περιπτώσεις, ἀρθρ. 1045, 1046.
- Β'.** Ἐγγυήσεις, 1047.
- Γ'.** Ἀποδείξεις καὶ λοιπὴ διαδικασία, 1048.
- Α. Ε'.** Ἐπίθεσις σφραγίδων. σελ. 492
- Α'.** Ἐπίθεσις·
- α'. Περιπτώσεις, ἀρθρ. 1049·
- β'. Ἀνθρωποι·
1. Δυνάμενοι νὰ ζητήσουν τὴν ἐπίθεσιν, 1050, 1054·
2. Δυνάμενοι νὰ τὴν κάμουν, 1052, 1053·
- γ'. Ἐκθεσις, 1054, 1058·
- δ'. Παρεμπίπτοντα, 1056, 1064.
- Β'.** Ἀποσφράγισις·
- α'. Πότε καὶ πῶς ; 1062.
- β'. Εἶδος καὶ τρόπος, 1063-1066.
- Ἐὰν συνέχεται μετ' αὐτῆς σύνταξις ἀπογραφῆς, 1063, 1066.
- γ'. Ἐκθεσις, 1067·
- δ'. Παρεμπίπτοντα διαρκούσης τῆς διαδικασίας, 1068.
- ΑΔ. ς'.** Σύνταξις ἀπογραφῆς. σελ. 499
- Α'.** Γενικοὶ δρισμοί·
- α'. Ἐξώδικος, ἀρθρ. 1069·
- β'. Δικαστικὴ·
1. Ἐν γένει, 1070.
2. Διατυπώσεις, 1071·
3. Διαδικασία καὶ παρεμπίπτοντα, 1072, 1073.
- Β'.** Ἐνδίκος ὠφέλεια τῆς ἀπογραφῆς·
- α'. Δήλωσις τοῦ κληρονόμου, τῆς συζύγου, καὶ τῆς χήρας, 1074·

6'. Ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμοι·

1. Δικαιώματα, ἀρθρ. 4075, 1076·

2. Ὑποχρεώσεις, 1075, 4079.

3. Δικαίωμα ἀπαλλοτριώσεως·

, α'. Ἀδεία τοῦ δικαστηρίου, 4076, 4077·

, β'. Ἀνευ ἀδείας, 1078.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἐκουσία ἀπαλλοτριώσεις.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Ἐξώδικος ἀπαλλοτριώσεις. 1080, 4081. σελ. 503

ΚΕΦΑΛ. Β'. Δικαστική ἀπαλλοτριώσεις. σελ. 503

Α'. Περιπτώσεις, 4082.

Β'. Δικαστική ἀδεία, 1083, 1086.

Γ'. Δικαστική συζήτησις, 1083-1086.

Δ'. Ἀπαλλοτριώσεις, 1086.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Δικαστικὴ διανομὴ κοινῶν κτημάτων. σελ. 505

Α'. Ἐξώδικος διανομή, 1087.

Β'. Δικαστικὴ διανομή·

α'. Περιπτώσεις, 1088·

β'. Ἀγωγή περὶ διανομῆς, 1089, 1090·

γ'. Ἀπόφασις περὶ διανομῆς, 1094·

δ'. Διανομή·

1. Ἐν γένει, 1092·

2. Προηγούμενος πλειστηριασμός, 4092-1094·

3. Πραγματικὴ διανομή ἐὰν ἡ περαιτέρω συζήτησις

, α'. ἦναι περιττή, 1095·

, β'. ἦναι ἀναγκαία, 1096-4099.

Ἀρθρὰ ἀκροτελεύτια, 1100, 1101.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Σελίς

Περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου. 509

Νόμος περὶ ἀρμοδιότητος τῶν Ἐμποροδικείων. . . 510

ΝΟΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἐμπορίας ἐν γένει.

ΤΜΗΜΑ Α΄. Περὶ ἐμπόρων.	Σελ. 513
ΤΜΗΜΑ Β΄. Περὶ τῶν ἐμπορικῶν διδλίων.	515
ΤΜΗΜΑ Γ΄. Περὶ ἐταιριῶν.	517
ΜΕΡΟΣ Α΄. Περὶ τῶν διαφορῶν ἐταιριῶν, καὶ τῶν κανόνων αὐτῶν.	157
ΜΕΡΟΣ Β΄. Περὶ τῶν μεταξὺ τῶν συνεταίρων διαφορῶν, καὶ τοῦ τρόπου τῆς κρίσεως αὐτῶν.	521
ΤΜΗΜΑ Δ΄. Περὶ χωρισμοῦ ὑπαρχόντων.	523
ΤΜΗΜΑ Ε΄. Περὶ χρηματιστηρίων, κολλυβιστῶν, καὶ μεσιτῶν.	522
ΜΕΡΟΣ Α΄. Περὶ χρηματιστηρίων.	525
ΜΕΡΟΣ Β΄. Περὶ κολλυβιστῶν καὶ μεσιτῶν.	525
ΤΜΗΜΑ ς΄. Περὶ παραγγελιοδόχων.	527
ΜΕΡΟΣ Α΄. Περὶ παραγγελιοδόχων ἐν γένει.	528
ΜΕΡΟΣ Β΄. Περὶ τῶν παραγγελιοδόχων τῶν ἀναδεχομένων τὴν δίκῃ γῆς ἢ δι' ὕδατος μετακόμισιν.	529
ΜΕΡΟΣ Γ΄. Περὶ τοῦ ἀγωγιάτου.	531
ΤΜΗΜΑ Ζ΄. Περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλτέσεως.	532
ΤΜΗΜΑ Η΄. Περὶ συναλλαγματικῶν, περὶ τῶν εἰς διαταγὴν γραμματίων καὶ παραγραφῆς.	532
ΜΕΡΟΣ Α΄ §. 1. Περὶ τοῦ τύπου τῆς συναλλαγματικῆς.	532

§. 2. Περὶ προδικίας.	533
§. 3. Περὶ ἐπιδόχης.	534
§. 4. Περὶ τῆς κατὰ παρέμβασιν ἐπιδόχης.	535
§. 5. Περὶ τῆς προδικίας.	535
§. 6. Περὶ ὑποθήκης καὶ τῆς.	536
§. 7. Περὶ τοῦ ἀλλοτρίου.	537
§. 8. Περὶ τριτογενείας.	537
§. 9. Περὶ τῆς πληρωμῆς.	537
§. 10. Περὶ τῆς κατὰ παρέμβασιν πληρωμῆς.	539
§. 11. Περὶ δικηνομάτων καὶ κατόχοντων τοῦ κομιστοῦ.	540
§. 12. Περὶ τοῦ δικηματοδικοῦ.	544
§. 13. Περὶ ἐπισυναλλαγῆς.	545
ΜΕΡΟΣ Β'. Περὶ τοῦ εἰς δικηγῆν γραμματίου.	547
ΜΕΡΟΣ Γ'. Περὶ παραγραφῆς.	547

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ ναυτικῆς ἐμπορίας.

ΤΜΗΜΑ Α'. Περὶ πλοίων.	548
ΤΜΗΜΑ Β'. Περὶ κατασχέσεως καὶ πωλῆσεως πλοίων.	551
ΤΜΗΜΑ Γ'. Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων.	553
ΤΜΗΜΑ Δ'. Περὶ πλοιάρχου.	556
ΤΜΗΜΑ Ε'. Περὶ τῆς ὑποχρεώσεως καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ναυτῶν καὶ τοῦ ὑπολοίπου πληρώματος.	570
ΤΜΗΜΑ ς'. Περὶ τῶν ναυλωτικῶν καὶ τῶν ναυλώσεων.	574
ΤΜΗΜΑ Ζ'. Περὶ τοῦ φορτωτικοῦ.	576
ΤΜΗΜΑ Η'. Περὶ τοῦ ναύλου.	577
ΤΜΗΜΑ Θ'. Περὶ τοῦ ναυτικοῦ δανείου.	584
ΤΜΗΜΑ Ι'. Περὶ ἀσφαλειῶν.	592
ΜΕΡΟΣ Α'. Περὶ ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων, καὶ περὶ τοῦ τύπου καὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῶν.	592
ΜΕΡΟΣ Β'. Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλιστοῦ καὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου.	596

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

697

ΟΣ Γ'. Περὶ ἐγκαταλείψεως.	σελ.	600
ΜΑ ΙΑ'. Περὶ ἀδαριῶν.		610
ΜΑ ΙΒ'. Περὶ χύσεως καὶ συνεισφορᾶς.		613
ΜΑ ΙΓ'. Περὶ παραγραφῶν.		616
ΜΑ ΙΔ'. Περὶ τοῦ ἀπαρδεύτου.		617

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας.

ΜΑ Α'. Περὶ πτωχεύσεως.		618
ΑΛ. Α'. Περὶ ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως.		618
ΑΛ. Β'. Περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων.		620
ΑΛ. Γ'. Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως εἰσηγητοῦ καὶ τῶν πρακτόρων.		620
ΑΛ. Δ'. Περὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν τῶν πρακτόρων καὶ τῶν πρώτων περὶ τοῦ πτωχεύσαντος διατάξεων.		622
ΑΛ. Ε'. Περὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ.		624
ΑΛ. ς'. Περὶ τῶν προσωρινῶν συνδίκων.		626
ΟΣ Α'. Περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν προσωρινῶν συνδίκων.		620
ΟΣ Β'. Περὶ τῆς παύσεως τῶν ἔργων τῶν πρακτόρων.		627
ΟΣ Γ'. Περὶ ἀντιμισθίας τῶν πρακτόρων.		627
ΑΛ. Ζ'. Περὶ τῶν ἔργων τῶν προσωρινῶν συνδίκων.		628
ΟΣ Α'. Περὶ τῆς λύσεως τῶν σφραγίδων, καὶ περὶ τῆς ἀπογραφῆς.		628
ΟΣ Β'. Περὶ τῆς πωλήσεως τῶν πραγμάτων καὶ τῶν κινητῶν πραγμάτων, καὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων.		629
ΟΣ Γ'. Περὶ ἀσφαλιστικῶν πράξεων.		630
ΟΣ Δ'. Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν δανείων.		631

ΚΕΦΑΛ. Η'.	Περὶ τῶν ἐπισκευῶν σκευῶν καὶ περὶ τῶν ἐργῶν αὐτῶν.	σελ. 631
ΜΕΡΟΣ Α'.	Περὶ συνολοῦσως τῶν δανειστῶν, τῶν ὁποίων τὰ δάνεια ἐξέτισκόντο ἐν ἐκκαθήσει αὐτῶν.	634
ΜΕΡΟΣ Β'.	Περὶ τοῦ συμβόλιου.	635
ΜΕΡΟΣ Γ'.	Περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν δανειστῶν.	636
ΚΕΦΑΛ. Θ'.	Περὶ δανειστῶν διαφόρων εἰδῶν, καὶ περὶ τῶν δικαιοματίων αὐτῶν ἐν περιπτώσει πτωγείας.	638
ΜΕΡΟΣ Α'.	Γενικὰ διατάξεις.	638
ΜΕΡΟΣ Β'.	Περὶ τῶν δικαιοματίων τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν.	639
ΜΕΡΟΣ Γ'.	Περὶ τῶν δικαιοματίων τῶν ὑποθήκων.	640
ΚΕΦΑΛ. Ι'.	Περὶ τῆς μεταξὺ τῶν δανειστῶν διανομῆς καὶ τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν κινητῶν πραγμάτων.	643
ΚΕΦΑΛ. ΙΑ'.	Περὶ τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωγέυτητος.	644
ΤΜΗΜΑ Β'.	Περὶ τῆς κτηματικῆς παρχωρήσεως.	645
ΤΜΗΜΑ Γ'.	Περὶ διεκδικήσεως.	646
ΤΜΗΜΑ Δ'.	Περὶ χρεωκοπιῶν.	649
ΚΕΦΑΛ. Α'.	Περὶ ἀπλῆς χρεωκοπίας.	649
ΚΕΦΑΛ. Β'.	Περὶ δευτέρας χρεωκοπίας.	650
ΚΕΦΑΛ. Γ'.	Περὶ διαικίσεως τῶν κτημάτων ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας.	652
ΤΜΗΜΑ Ε'.	Περὶ ἀποκαταστάσεως.	653

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Τ Ω Ν

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

		Σώμ.	
ΑΘΗΝΑΙ.		Ὁ δῆμος Περαιᾶς.	4
		Ὁ δῆμος Λαυρίου.	4
ουργεῖον τῶν Στρα-		Ὁ δῆμος Φυλῆς.	4
ικῶν. Σώμ.	20	Λορέντζος Γ. Ἀμοιραδάκης.	4
Οἰκονομίδης.	4	Λουδοβίκος Φ. Λιμπρίτης.	4
ωαννίδης.	1	Δημ. Γ. Βαρνακιώτης.	4
ντογόνης.	4	Ἰω. Γ. Διοβουνιώτης.	4
ερίδης.	1	Ἀπόστολος Ποταμιάνος.	4
ραγιαννόπουλος.	4	Θρασύβουλος Μ. Δρόσος.	4
λέων Θ. Πύργος.	4	Α. Α. Κατριβάνος.	4
Γ. Βαρνακιώτης.	4	Χριστόδουλος Βασιλειάδης.	3
ν Α. Ζορμπᾶς.	4	Τὸ γραφεῖον τῶν Ἐφετῶν.	4
Δόσκος,	4	Α. Μωραϊτίνης, πρόεδρος.	4
Τσιμπουράκης.	4	Τὸ γραφεῖον τῶν ἐν Ἀθή-	
Μάτσας.	4	ναις Ἡρωτοδικῶν.	4
ιώνης.	4	Νικόλαος Παντολέων.	4
νίδης.	4	Κ. Π. Πλατύς.	4
Χ. Μηλιάνης.	4	Χ. Α. Χρηστόπουλος.	4
ινώνδας Φραγγίστας.	4	Εὐστ. Γλυμινόπουλος.	4
Πολύχρονος.	4	Δ. Σαρδέλης.	4
πος Α. Στεργίου.	4	Δ. Γ. Ἀντωνόπουλος.	4
Κουτσογιάννης.	4	Κωνσταντῖνος Κυπριάδης.	4
Μελισσουργός.	4	Γ. Δ. Ἀγγελόπουλος.	4
ιος Καραπάυλος.	4	Ἀρ. Ι. Κιάππε.	4
ν Γ. Λυκούρης.	4	Χ. Ζῶτος.	4
ας Π. Σπυρόπουλος.	4	Γ. Κ. Ἰσχόμεαχος.	4
ιος Χ. Μάρκελλος.	4	Ι. Κ. Γεωργαντοπουλος.	4
Τσέτσικα.	4	Ἰω. Νικολαΐδης.	4
μος τῶν Ἀθηναίων.	4	Δ. Ν. Βασιλάκος.	4
ος Πειραιῶς.	4	Κ. Γεωργιάδης.	4

Θεμιστ. Β. Κορομάντζος.	4	Ὁ δῆμος Ἀκραφινίου. Σώμ.	1
Ἀθηνάς. Σ. Κασσανδρῆς.	4	Ὁ δῆμος Αὐλίδος.	1
Νικόλαος Σ. Σταθόπουλος.	4	Ὁ δῆμος Θίσσης.	1
Φώτιος Γ. Ἀνδρειάδης.	1	ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ.	
Σ. Π. Βασιλικόπουλος.	1	Γ. Μελετόπουλος, ἑπαρχος.	4
Γρηγόριος Β. Ἀριστεύς.	1	Ὁ δῆμος Ῥαχιδῆς.	4
Π. Ι. Μακροτάσος.	1	Ὁ δῆμος Χαιρωνείας.	4
Δ. Βελόσης.	1	Σ. Θωματζέας.	4
Δ. Κυρίκος.	4	Λεον. Λαπουσιάδης.	4
Κ. Ν. Παγανέλης.	1	Κωνστ. Ἡλιάδης.	4
Σ. Χ. Σιδέρης.	4	Νικόλαος Παπαμανώλης.	1
Δ. Γεωργιάδης, ἐκ Βώλου.	4	Νικόλαος Καραγιάννης.	4
Φ. Κανελλόπουλος.	1	Νικόλαος Παλαιολόγος.	4
Π. Ξανθόπουλος.	1	Περικλῆς Ὁθωναῖος.	4
Α. Ν. Καψοβράχης.	4	Ὁ δῆμος Ὀρχομενοῦ.	4
Κ. Α. Βωβός.	1	Ὁ δῆμος Πέτρας.	4
Α. Σ. Μοδινός.	1	ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ.	
Ὁθων Ν. Μοδινός.	1	Γεώργιος Μαλέας.	4
Ἐμμ. Ι. Στεφανίδης.	4	Ἰω. Α. Ἀλέξης.	1
Χ. Κόκκορης.	4	Θωμᾶς Ἰω. Θωμόπουλος.	4
Γ. Βιδάλης.	1	Β. Πυρπυρᾶς.	4
Φίλιππος Ν. Δοῦτσος.	4	ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ.	
Δημ. Ζ. Σαβαλᾶς.	4	Γ. Νικολαΐδης, πρόεδρος.	1
Δ. Γ. Μωραΐτης.	4	Δ. Βαρειάδης, πρωτοδίκης.	1
Θεμισοκλῆς Μαλικόπουλος.	4	Σ. Ι. Κασσιμάτης.	1
Δ. Βιέννας.	1	Σ. Λογοθέτης.	1
ΘΗΒΩΝ.		Δ. Σχινᾶς.	1
Ἐπαμ. Α. Ζαχαρόπουλος.	4	Πρωτοδικεῖον Σύρου.	2
Ἦρ. Σεβαστιανός.	4	Ι. Βενιζέλος, δικηγόρος.	4
Γ. Μπουρσουκίδης ἑπαρχος.	4	Νικόλαος Θ. Παλαιολόγος.	1
Ἀναγνώστης Ἀγγέλου.	4	Ἰωάννης Θ. Παλαιολόγος.	1
Ἰω. Κ. Λεώπας.	4	Α. Δ. Ἀλεξάνδρου.	1
Ἰω. Ῥοντόπουλος, ἑφορος.	4	Χ. Βουρδουμπάκης.	1
Θρασύβουλος Ι. Βελέντζας.	4	Γεώργιος Α. Μεταξᾶς.	1
Ἰω. Π. Σγουρόπουλος.	4	Σ. Γαλάτης.	1
Ἀπόστ. Σακελλαρόπουλος.	4	Σ. Α. Μαριδάκης.	1
Ὁ δῆμος Θεσπιῶν.	4	Ἀνδρέας Νάντης.	1

σιλόπουλος.	1	Παναγιώτης Πάγκαλος.	4
Ιτασιπός.	4	Φραγκίσκος Α. Πραντούνας.	1
Νικολαΐδης.	4	Π. Γεωργιάδης.	1
ης Ἀθανάσιος.	4	Στυλιανός Ἀλεξιάδης.	1
ης Ν. Βαλέτας.	4	Ἰωάννης Εὐσταθιάδης.	1
αρχία Ἑρμοπόλεως.	2	ΤΡΑΓΑΙΑΣ.	
Ζέκος.	1	Σταμάτιος Βερώνης, Εἰρην.	1
ας Α. Μισλίνης.	4	Κωνσ. Β. Ναυπλιώτης.	1
ώπης.	1	Νικόλαος Σ. Βλυσίδης.	1
Ι. Νικολαΐδης.	4	Ἑμμ. Β. Ναυπλιώτου.	1
Γρύλλος.	4	Νικόλαος Α. Ναυπλιώτης.	1
ος Ι. Βαφίας.	4	Ἰω. Μ. Βαλινδρής.	1
κρουονίτης, Εἰρηνοδ.	4	Δ. Κόχκος.	1
ίκος Προβελέγγιος.	4	Μ. Ζανετής, δήμαρχος.	1
ΚΕΑΣ		Ἰω. Μ. Ναυπλιώτης.	1
άος, Εἰρηνοδίκης.	4	Δημ. Ἰω. Μπαρδάκης.	1
βρούδης, γραμματ.	4	Στυλιανός Σ. Ναυπλιώτης.	1
ιος Κέας.	2	Βασίλειος Ἰω. Πητιλάκης.	1
ατρισιάδης.	4	ΘΗΡΑΣ.	
Πετρινός.	4	Ἀνδ. Σγούτας, ἐπαρχος.	4
ης Ζάννης.	4	Πέτρος Α. Βιτάλης, ταμίας.	4
ιος Ν. Δεπάστας.	4	Ν. Β. Λουμπάρδος.	4
λ Μ. Πάγκαλος.	4	Ν. Α. Βαρβαρής, βουλευτής.	1
ΑΝΔΡΟΥ.		Ὁ δῆμος Καλλίστης.	1
ος Οἰκονομίδης.	1	Ὁ δῆμος Ἐμπορίου.	4
ΚΟΡΘΙΟΥ.		Ἀντώνιος Ν. Λαγκαδάς.	4
ιος Γ. Φωτρίερ.	1	Κωνσταντ. Χ. Γαρουφαλής.	1
Ι. Δελαγραμματίκας.	4	Π. Μακροκέφαλος.	1
ΓΑΥΡΙΟΥ.		Κ. Νέγκας, ὑποπλοίαρχος.	1
ν. Πρασσακάκης.	1	Ἰω. Α. Ἀλβης.	1
Καμπάνης.	4	Κ. Δ. Ἀγγελάκης.	4
ργιος.	4	Ἀντ. Π. Μουράτ, Πάροχος.	1
υδώνης.	1	Ι. Ν. Ἀμπατιέλος.	1
αρχς.	4	Ἰωάννης Α. Δελέντας.	4
ιος Ἀγγελίδης.	4	Ἰωάννης Δαργέντας.	1
ΝΑΖΟΥ.		Μ. Γαβαλλᾶς.	
Βαρότσης, Εἰρηνοδ.	4	Γεράσιμος Α. Βαλλιάνος.	1

Πατρ. Α. Βασιλειάδης.	1	Νικόλαος Β. Βασιλ.	1
Ἐμπροσθ. Ζ. Νομικός.	1	Ἐμπροσθ. Κλέριος.	1
Ἰωάννης Βυζαντινός.	1	ΜΥΘΟΛΟΓ.	
ΑΜΟΥΡΟΥ.		Σόλων Ἀζωτικός, ἑστρατ.	1
Ὁ δῆμος Ἀμοργίου.	1	Μετὰ Ι. Πετρουλάς.	1
Ἰωάννης Ἀντ. Κωδικός.	1	Ὁ δῆμος Μυκόνου.	1
Ἰω. Λορεντινός, δῆμαρχ.	1	Μετὰ Κουμαζόπουλος.	1
Ὁ δῆμος Οἴας.	1	Ι. Ἐλευθερίου, ὑποτάκτ.	1
Νικόλαος Βλαβιτικός.	1	ΤΗΝΟΥ.	
Ι. Νομικός.	1	Πολύδορος, Εἰρηνοδίκης.	1
ΦΟΛΕΓΑΝΑΡΟΥ.		Κωνσταντῖνος Γεωργιάδης.	1
Γ. Β. Βασιλειάδης, δῆμαρχος.	1	Δῆμος Τηνίου.	1
Δ. Δαναός, γραμματεὺς.	1	Δῆμος Πικρίνου.	1
ΚΙΜΩΛΟΥ.		Μάκκος Τιβέριος.	1
Ν. Τημερίδης, Εἰρηνοδίκης.	1	Γεώργιος Τιβέριος.	1
Η. Ζούλας, γραμματεὺς.	1	ΠΑΝΟΡΜΟΥ.	
Γ. Ν. Σ. Λογοθέτης,	1	Α. Α. Μπουραμπίς, Εἰρ.	1
ΣΕΡΙΦΟΥ.		Α. Τριτακουλάου.	1
Ὁ δῆμος Σερύσου.	1	ΧΑΛΚΙΔΟΣ.	
Γ. Πρωτοπαπῆς, δῆμαρχος.	1	Τὸ Πρωτοδικεῖον Χαλκίδος.	2
Αἰχμῆς Α. Κόντες.	1	Δ. Παπῆτος.	1
Μάριος Ν. Λιβάνος.	1	Δ. Νούλιας.	1
Κωνσταντῖνος Σγουράδης.	1	Ν. Δ. Καρετζόγλους.	1
Παναγῆς Δ. Σαλωνιτῆς.	1	Ι. Κ. Κοτζιάς.	1
Θ. Γ. Λιβάνος.	1	Θεόδωρος Δ. Βῆκος.	1
Κωνσταντῖνος Λειβαῖος.	1	Α. Ζαβοϊωάννης.	1
ΑΝΑΦΗΣ.		Α. Βαρατάσης.	1
Ζ. Λεντούδης, Εἰρηνοδίκης.	1	Θ. Μ. Ἐλευθεριάδης.	1
Ι. Γ. Χάλαρης, γραμματ.	1	Ἰω. Βουρτάκης.	1
Τζωρτζής Γαβαλλιάς.	1	Χρ. Μυσιανθούσης.	1
Κωνσταντῖνος Ν. Χάλαρης.	1	Ἰωάν. Περδικάρης.	1
Γεώργιος Ν. Πελέκης.	1	Γ. Μ. Ἀγγελινίδης.	1
ΜΗΑΟΥ.		Γ. Γρυπάρης.	1
Φ. Γ. Δαλιέριος, ἑστρατ.	1	Γεώργιος Ι. Μαντᾶς.	1
Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Σίφνου.	1	Ἀπόστολος Γκορτζῆς.	1
Ἰωάννης Προβελέγιος.	1	Τὸ γραφεῖον τῆς Ἀστυνομ.	1
Α. Α. Κολονέλλος.	1	Δ. Β. Δράκος.	1

Ζ. Π. Ρούσσο.	4	Ἀντ. Α. Τσαμαδός.	4
Δ. Ἀντωνιάδης, ἐκ Κύμης.	4	Κ. Κωστόπουλος, ἔφορος.	1
Γ. Ααχανῆς.	4	Γεώργιος Σταματάκης.	4
Ι. Μ. Μαυρομαμάτης.	1	Νικόλαος Κριτζιμᾶς.	1
Νικόλαος Α. Σπανοῦ.	4	Ι. Α. Κατσίκας.	4
Εὐθ. Κωνσταντόπουλος.	4	Σύλβιος Ν. Φαλιγιέρης.	4
Α. Χ. Νάννος.	4	Δημήτριος Δῆμος.	4
Στέφ. Κονδύλης, εἰρηνοδίκ.	1	Ἀργύρης Θεογάρης.	2
Λάμπρος Βασιλάς.	1	Ἐ. Ἀποστολίδης.	1
Γ. Σ. Ταμβακάς.	4	Γ. Ἰωαννίδης.	4
Ἐμ. Πίστης.	1	Ἀθανάσιος Δῆμος.	1
Ἀν. Γχορτσής.	4	ΔΙΔΥΜΩΝ.	
Θρασύβουλος Γεωργιάδης.	1	Ὁ δῆμος Αἰδιψίων.	1
Δ. Γ. Βουμβάκης.	4	Ἐμμανουὴλ Ι. Ξανθός.	1
Δημήτριος Τ. Λέων.	1	ΔΙΓΑΙΩΝ.	
Ν. Καλήτζης.	4	Φραγκῖσκος Γιοβύλης.	1
Β. Δρόσος.	4	Παναγ. Μανδαλόπουλος.	1
Δ. Γ. Καννίτης.	1	ΑΥΔΑΝΟΣ.	
Ἰηλέμαχος Κ. Τιόπουλος.	4	Ἰωάννης Σπυρόπουλος.	1
Στέφανος Χ. Ἀντωνίου.	4	Δημ. Ἐμμανολίδης.	1
Σ. Κ. Ταμίας.	4	Μετὰλλ Μπονοφᾶς.	1
Ὁ δῆμος Χαλκιδέων.	1	ΚΑΡΥΣΙΩΝ.	
Α. Μάτσας.	1	Ι. Α. Οἰκονομόπουλος.	4
Δημήτριος Ἀντωνιάδης.	4	Δημήτριος Λένωσης.	4
Νικόλαος Κολαρᾶς.	4	ΚΥΜΗΣ.	
Α. Γιαννακοῦ.	1	Γ. Ν. Βουλγαρίδης, εἰρην.	1
Κ. Ν. Τσεπρούδης.	1	Ἰωάννης Βουρτάκης.	4
Στέφανος Δοῦκας.	1	Εὐστράτιος Κωνσταντάκης.	4
Γ. Βελισσάριος.	4	Α. Π. Σουλιώτης.	2
Α. Φιλιππαῖος.	1	Δ. Ε. Ἀστέρης.	4
Δ. Ι. Κατσιλόγιαννης.	4	ΔΙΣΤΙΩΝ.	
ΞΗΡΟΣΙΡΙΟΥ.		Κωνστ. Μ. Καλλίας.	4
Ὁ δῆμος Ἰστιαίων.	1	Θεόδωρος Γ. Μικρός.	4
Ν. Ρακόπουλος δήμαρχος.	4	Σταμ. Κυριακίδης.	2
Ιωάννης Καραγιαννούλης.	1	ΔΙΜΝΩΝ.	
Ἀναγνώστης Σ. Φτίκας.	4	Ν. Α. Χατζῆ.	4
Α. Οἰκονομίδης.	4	Κ. Τσαχόπουλος.	4
		Ἀγγ. Φλώκος.	4

ΣΚΟΠΕΛΟΥ.

Δ. Περδικάρης, ἑπαρχος. 1
 Σ. Μ. Ἐπιφανίδης, δήμαρχ. 4
 Ἀθανάσιος Ἰωαννίδης. 1
 Νικόλαος Γάτζος, εἰρηνοδίκ. 4
 Νικόλαος Χ. Ἰωάννου. 4
 Κωνσ. Δ. Κωνσταντινίδης. 4
 Ν. Κωνσταντινίδης Γχοῦμας. 1
 Σπύρος Παπαδόπουλος. 1
 Γ. Δ. Φράγκος. 1
 Γεώργιος Βαλσαμάκης 1
 Κ. Γριμανέλης. 1
 Μοναχάκης Ι. Εὐαγγελينوῦ. 1

ΣΚΥΡΟΥ.

Ἀ. Κατσελίδης, εἰρηνοδίκης. 1
 Ν. Θ. Γουναρόπουλος. 1
 Ν. Δημητριάδης. 1
 Συνέσιος Ἱερομόναχος. 4
 Δ. Ἀναγνώστου. 1
 Στάμος Παπαηλιοῦ. 4
 Δ. Κομνηνίδης. 4
 Γ. Κωνσταντινίδης. 1
 Μ. Κωνσταντινίδης. 4
 Ἰω. Δ. Μαρουδῆς. 1
 Κ. Ἰωαννίδης. 1
 Κ. Ἀντωνιάδης. 4
 Γεώργιος Οἰκονομίδης. 4
 Ῥήγας Κ. Κολιόπουλος. 1
 Ι. Β. Βροήλης. 1
 Γ. Δ. Μαρουδῆς. 1
 Στέφανος Γεωργίου. 1
 Σ. Σακελλαριάδης. 1
 Π. Δελένδας. 4
 Νικόλαος Κοκκάδης. 1

ΣΚΙΑΘΟΥ.

Ἰ. Εὐμ. Καλοσιδῆς. 4
 Κυριακὸς Ι. Βασιλάς. 4

Α. Κ. Λογθέτης. 1

Ἰωάννης Θωμάς. 1

Ι. Α. Μακρυπολάμιος. 1

ΔΑΜΙΑΣ.

Τὸ γράρειον τῶν ἐν Λαμίας 2

Πρωτοδικῶν. 2

Δ. Ν. Τζακανίκας. 2

Γεώργιος Πετμεζᾶς, πρόεδρ. 4

Ε. Βυδιλάκης. 1

Π. Χρυσανθοκόπουλος. 1

Ι. Κωνσταντινίδης. 1

Δ. Νικολαΐδης, εἰρηνοδίκης. 4

Γεώργιος Πετμεζᾶς. 4

Γ. Γκολφινόπουλος, γραμμ. 4

Λουκᾶς Σακελλαρίδης. 1

Κωνστ. Μαυρίκας. 1

Α. Κερκυρόπουλος. 4

Παν. Κερίκος. 4

Γ. Κόκκαλης. 4

Γεώργιος Ι. Σπυρίδης. 4

Ἰωάννης Ζ. Κυρίμης. 1

Δ. Κ. Τσιριμῶκος. 1

Χρῆστος Ῥέντζος. 1

Δημ. Γουγουλόπουλος. 4

Ν. Α. Κατσιλάκης. 4

Θ. Διοβουνιώτης. 1

Ἰω. Γ. Σαπνιωτίδης. 4

Α. Γ. Μαρῖνος. 1

Κ. Γαββαθῆς. 1

Εὐστ. Ῥιζόπουλος. 1

Γ. Νικολαΐδης. 4

Δημήτριος Τσιμιδῆς. 4

Κωνσταντῖνος Καρναβάς. 1

Ὁ ἔθμος Λαμίας. 1

Α. Β. Πεβραϊβός. 4

Ἀθαν. Ι. Παππαδόπουλος. 1

Κομνᾶς Σ. Τράκας. 4

Δούκας, δήμαρχος. 1	Θεόδ. Α. Κατσιακπῆς. 1
ΥΠΑΤΗΣ.	Ι. Ἀναγνωστόπουλος. 4
άδης, Εἰρηνοδίκης. 1	Ὁ δῆμος Κροκυλίων. 1
ις Βασιλείου. 1	Κωνστ. Δ. Κωνσταντινίδης. 1
ις Α. Αιμιπόπουλος. 1	Χαρ. Τριανταφυλλίδης. 4
ς Παγουρόπουλος. 1	ΔΟΚΡΙΔΟΣ.
ντ. Ἀναγνώπουλος. 1	Ὁ δῆμος Ἀταλάντης. 1
Σακελλαρίδης. 1	Ὅθων Τζητζας. 1
ίριος, δημ. πάρεδρ. 4	Ἰωάννης Κοτούλας. 4
ινομόπουλος. 1	Ἥλιος Ἀναγνωστόπουλος. 4
ελιωτόπουλος. 1	Σπυρίδων Α. Καρούσσης. 4
κχυριζῆς, δημοδιδ. 1	Ἀνδρέας Δεδουσσόπουλος. 4
ΓΑΛΛΞΕΙΔΙΟΥ.	Ὁ δῆμος Ἐλατείας. 4
Π. Καμμένος, δημ. 1	Ν. Βουλπιώτης. 4
ος Β. Οἰκονομόπουλ. 1	Σπυρίδων Α. Μακρυναῖος. 4
ιος Γ. Μητρόπουλος. 1	Ἀναγ. Κλουτόπουλος. 1
Οἰκονομόπουλος. 1	ΠΟΤΙΑΝΕΙΑΣ.
Μητρόπουλος. 1	Στέφανος Ταθανάκης, εἰρην. 4
ος Ι. Σάθας. 1	Ι. Δ. Παπαδόπουλος. 4
ῆς Χ. Πρίμας. 1	Χαράλαμπος Τασόπουλος. 1
Ι. Καραλίθνας. 1	Ἀντ. Παπαγιαννόπουλος. 1
ος Ι. Γκαθέρης. 1	ΓΡΑΒΙΑΣ.
ος Δ. Παπαδάκης. 1	Νικόλαος Δ. Σπένδος, εἰρην. 1
Β. Σκουταράκος. 1	Κωνστ. Κουτρομπουσῆς. 4
οσχολάς. 1	Κωνσταντῖνος Στοφόρος. 4
ος Μ. Κατζούλης. 1	ΦΑΛΑΡΩΝ.
Λουκέρης. 4	Γεώργ. Νικολαΐδης. 4
ΛΟΙΔΩΡΙΚΙΟΥ.	Σακελλάρι. Α. Δημόπουλος. 1
μαντίδης. 4	Δημ. Α. Μανσόλας διὰ τὸν
άκης. 1	δῆμον Φαλάρων. 4
Γαρδίκης. 4	Γ. Γεωργιάδης διὰ τὸν δῆ-
Εὐσταθίου. 1	μον Πτελεατῶν. 1
θεοδώρου. 1	Σακελλάριος Δημόπουλος. 4
σ. Γ. Καραχρήσου. 1	ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΟΣ.
ζόταρης. 1	Ι. Μ. Κοντογιάννης, δήμαρχ. 4
Καρανδρέας. 4	Ἀν. Παπαδόπουλος.
Ανδρίτζου, δήμαρχ. 1	Κ. Ν. Φτέρης.

ΠΡΟΕΔΡΟΙ

Δ. Πιπιδάκης	1	Α. Κ. Αρσένιος	1
Σ. Μ. Ξυροπόδος	1	Γεώργιος Σπυρίδης	1
Γεώργιος Τσιανδής	1	Γ. Α. Μπαρταλάκης	1
Νικόλαος Γεωργίου	1	ΔΑΜΑΣ	
Νικόλαος Α. Τσιανδής	1	Γεώργιος Ντάνης	2
Κώστας Δ. Καραγιάννης	1	Παναγιώτης	2
Ν. Καραγιάννης	1	Δ. Ν. Τσιανδής	2
Στέλιος Παναγιώτης	1	Γεώργιος Παπαδόπουλος	1
Γ. Δ. Φωτιάς	1	Ε. Βασιλείου	1
Γεώργιος Βασιλείου	1	Π. Αποστολίδης	1
Κ. Φωτιάς	1	Γ. Αποστολίδης	1
Μονάρχης Γ. Ελευθέριος	1	Δ. Νικολάου	1
ΔΑΥΙΔ		Γεώργιος Παπαδόπουλος	1
Α. Καραγιάννης	1	Γ. Παπαδόπουλος	1
Ν. Θ. Γεωργιάδης	1	Ανδρέας Σπυρίδης	1
Ν. Δαυριδής	1	Κωνσταντίνος	1
Στέλιος Τσιανδής	1	Α. Καραγιάννης	1
Δ. Αποστολίδης	1	Παναγιώτης	1
Στέλιος Παναγιώτης	1	Γ. Καραγιάννης	1
Δ. Καραγιάννης	1	Γεώργιος Βασιλείου	1
Γ. Καραγιάννης	1	Γεώργιος Α. Βασιλείου	1
Μ. Καραγιάννης	1	Δ. Κ. Τσιανδής	1
Παναγιώτης Μικελής	1	Ανδρέας Παπαδόπουλος	1
Κ. Τσιανδής	1	Δ. Γεωργιάδης	1
Κ. Αποστολίδης	1	Ν. Α. Καραγιάννης	1
Γεώργιος Βασιλείου	1	Θ. Αποστολίδης	1
Παναγιώτης Κ. Καραγιάννης	1	Παναγιώτης Σπυρίδης	1
Γ. Β. Βασιλείου	1	Α. Γ. Μανδής	1
Γ. Δ. Μικελής	1	Κ. Γαβριήλ	1
Στέλιος Γεωργιάδης	1	Ελευθέριος	1
Σ. Σπυρίδης	1	Γ. Νικολάου	1
Π. Αποστολίδης	1	Αρχιεπίσκοπος Τριφυλίας	1
Παναγιώτης	1	Κωνσταντίνος Καραγιάννης	1
Παναγιώτης	1	Ο Σπυρίδης	1
Παναγιώτης	1	Α. Β. Παπαδόπουλος	1
Παναγιώτης	1	Ανδρέας Α. Παπαδόπουλος	1
Παναγιώτης	1	Κωνσταντίνος Σπυρίδης	1

'Αλ. Σ. Δούκας. ~~Υπουργός~~
 ΤΡΑΠΕΖΑ
 Βασιλειάδης, Εὐκλ.
 Γεώργιος Βασιλειάδης
 Γεώργιος Α. Λαζαρίδης
 Χρήστος Παγαρίδης
 Κωνσταντ. Ἀντωνίου
 Λουκάς Σακελλάρης
 Ι. Καθάριος, ἐμπ.
 Γ. Οἰκονομόπουλος.
 Ἰω. Λαλιωτόπουλος.
 Γ. Παπακυριαζής, ἐμπ.
 ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ
 Ἰλίας Π. Καμνένος.
 Σωτήριος Β. Οἰκονομίδης.
 Δημήτριος Γ. Μητρώπουλος.
 Κωνστ. Οἰκονομίδης.
 Μῆτρος Μητρόπουλος.
 Νικόλαος Ι. Σάββα.
 Μιλτιάδης Χ. Πελάς.
 Λουκάς Ι. Καραλίδης.
 Νικόλαος Ι. Γκαβιάνος.
 Γεώργιος Δ. Παπαδάκης.
 Ἐπαμ. Β. Σκουταρίδης.
 Εὐθ. Μοσχολάς.
 Νικόλαος Μ. Κατσίδης.
 Ν. Α. Λουκέρης.
 ΔΟΙΔΑΡΙΔΙΟΥ.
 Α. Διαμντιδής.
 Α. Κοτάκης.
 Γ. Α. Γαρόδικης.
 Ἀνδρ. Εὐσταθίου.
 Γ. Θεοδώρου.
 Ἀθανάσ. Γ. Καραχρήστου.
 Γ. Κόταρης.
 Α. Δ. Καρανδρέας.
 Γ. Ἀνδρέττου, δήμαρχος.

[illegible]

ΧΡΥΣΟΥ.		Γ. Φλώρος.	1
Ευθύμιος Σχολικατζαρος.	4	Νικόλαος Αύγερινός.	1
Ἐρωτόκριτος Ἀθανασίου.	4	Στέργιος Βασιλείου.	1
ΔΕΛΦΩΝ.		Π. Ζέρβας.	1
Δημήτριος Μανολόπουλος.	1	Σταμ. Θ. Σώτου.	4
ΜΕΣΟΔΟΓΓΙΟΤ.		Γ. Β. Τερζής.	4
Τὸ πρωτοδικ. Μεσολογγίου.	4	Κ. Μ. Πουλῆς.	4
Γεώργιος Κ. Τοπαλόπουλος.	1	ΚΑΛΑΙΣΡΟΜΗΣ.	
Γεώργιος Ἰωάννου.	1	Γ. Τριανταφυλλόπουλος.	4
Γερ. Ζαβός.	4	Α. Μπλατζής πρωτοκολλιστής.	4
Εἰσαγγελία Μεσολογγίου.	4	Εἰρηνοδίκης, Εὐρυτανίας.	4
Σ. Γεωργόπουλος.	1	Α. Θ. Ι. Φαρμάκης.	1
Δ. Χαραλάμπης.	1	Δημήτριος Παναγιωτίδης.	1
Ἀντώνιος Σαουσόπουλος.	1	Ν. Γ. Στεργιάκης.	4
Σ. Δ. Βουλπιώτης.	1	Ν. Ἀθανασιάδης δημοδιδάσ.	4
Π. Σωτηρόπουλος.	4	Ἀθ. Ι. Καβσαδίας.	1
Εὐστάθιος Τζάκαλος.	1	Νικόλαος Γ. Ξεθάλης.	4
Ζ. Ι. Βάλβης.	1	Κωνστ. Α. Γουδέλης.	1
Ζ. Ι. Παπαζαφείρης.	4	Γ. Ι. Σαββῆς.	4
Ι. Ψωμάκης.	4	Αἰτωλικοῦ.	
Σ. Κοκ. Γουδέλης.	4	Ιωάννης Σταματιάδης.	1
Σ. Γ. Μαυρογένης.	1	Σταῦρος Ν. Σταυρόπουλος.	1
Αθ. Χ. Ῥοντήρης.	4	Κορινθιαδῶς.	
Σ. Μανολάτος.	4	Δ. Παππαδογιαννόπουλος.	4
Γ. Χ. Ἄρτης.	1	Λεωνίδας Χρ. Τσιάκας.	1
Ὁ δῆμος Μεσολογγίου.	4	Ἐβρομεροῦ.	
ΒΑΛΤΟΥ.		Γ. Χ. Σχμαντῆς.	4
Π. Κωσάκης, γραμματεὺς.	4	Γ. Παλιατσάρας.	4
Τὸ εἰρηνοδικεῖον Βάλτου.	1	Κωνσταντῖνος Πρεβεδοῦρος.	1
Ὁ δῆμος Ἀμβρακίας.	4	Γ. Α. Γεωργόπουλος.	4
Λεωνίδας Γ. Πλατανιώτης.	4	Δ. Κάνττος.	4
Σπ. Σταίικος.	4	Ι. Μανόπουλος.	1
Ι. Καραγιαννόπουλος.	1	Κερασεβοῦ.	
Σπυρ. Γαλάνης.	4	Π. Δενδρινός, εἰρηνοδίκης.	4
Γεωργιος Μπέλλος.	4	Γ. Ν. Καραβίδας.	1
Βασίλειος Δημητρίου.	4	Υ. Τσικνίκας.	4
Εὐαγγελ. Μάνθης.	4		

ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ.		Ἐλευθέρ. Παπαδημητρίου. 1
Δ. Χαραλαμπίδης. 4	4	Παναγιώτης Ι. Πετμέζης. 1
Ι. Δ. Χρυσικόπουλος. 4	4	ΚΑΤΟΧΗΣ.
Κωνστ. Παναγιώτου. 4	4	Σπυρ. Μυλωνάκης. 1
Α. Βλαχογιαννόπουλος. 4	4	ΔΕΥΚΑΔΟΣ.
Πανταλέων Βασιλείου. 1	1	Ἐμμ. Δ. Λαζαρέτης εἰσαγγ. 4
Ι. Σωτηρόπουλος. 1	1	Α. Καροῦσος, Πρωτοδίκης. 1
Χρῆστος Γ. Χρηστίδης. 1	1	ΚΑΡΒΑΣΑΡΑ.
Ἐλ. Θεοχάρης. 4	4	Ἀθανάσιος Μπαρλῆς. 4
Ἀναγνώστης Τουσκοσίτης. 4	4	ΠΑΜΦΙΑΣ.
Α. Βλαχογιαννόπουλος. 4	4	Ιωάννης Κ. Σακαρέλος. 4
ΠΡΟΣΧΙΟΥ.		Κωνσ. Ι. Στεργιαλόπουλος. 1
Β. Παναγιωτόπουλος. 1	1	Δημ. Θ. Μάμμαλης. 4
Ὁ δῆμος Προσχίου. 4	4	Βλ. Ἀσημακόπουλος. 4
Γ. Χ. Ροντήρης, ἀγνόμ. 1	1	ΝΑΥΠΛΙΟΥ.
Μιχαὴλ Γ. Πλατανιώτης. 4	4	Εἰσαγγελία Ἐφετῶν. 4
Ι. Μ. Πρωτοπαπᾶς. 1	1	Μ. Κασσιέρης, εἰσαγγελεύς. 4
ΒΟΝΙΤΖΗΣ.		Ν. Α. Καλογερόπουλος. 1
Θεοχάρης Βασιλειάδης. 1	1	Ν. Φλογαίτης, πρόεδρος. 4
Κωνσταντῖνος Μαλλιαρός. 4	4	Ἐμμ. Παππαδόπουλος. 1
Ἀθανάσιος Βώτσος. 4	4	Γ. Σαργιάννης. 1
Μιχ. Ν. Σισίνης. 1	1	Ἀλέξανδρος Φωκᾶς. 4
Δημήτριος Σᾶνος. 1	1	Δ. Γ. Τολιόπουλος. 4
Σ. Σωτηράκης. 4	4	Ν. Α. Σαρλῆς. 4
Ἡρακλῆς Νέμπαρης. 4	4	Ἀ. Βαλλῆς. 1
Ἀλκιβιάδης Μαυρογένης. 1	1	Σπῆλιος Κ. Πετρούλιας. 1
ΑΠΟΔΟΤΙΑΣ.		Δημ. Γ. Πολυχρονιάδης. 1
Νικόλ. Γ. Καλαντσόπουλος. 4	4	Κωνστ. Νοταρᾶς. 4
ΟΛΒΕΝΕΙΑΣ.		Ὁ δῆμος Μηδείας. 1
Τὸ δημαρχεῖον Ὀλβενείας. 1	1	Ν. Καρτερός. 4
ΑΣΤΑΚΟΥ.		Α. Ζαφειρόπουλος. 4
Γεώργιος Χρ. Σαμαντᾶς. 1	1	Εὐστάθιος Ἀγουρίδης. 1
Ἀλέξανδρος Βιτσαρᾶς. 4	4	Νικόλαος Στρατηγόπουλος. 1
Γεώργιος Ν. Τσέλιος. 1	1	Γ. Σταυριανόπουλος. 1
ΚΑΤΟΥΝΗΣ.		Δημ. Κωνσταντινίδης. 1
Κωνσταντῖνος Βαλιανάκης. 1	1	Τρύφ. Ε. Ταμπακόπουλος. 1
		Ἀνδρέας Ι. Σκάγκανης. 4

Νικόλαος Γ. Ρακέπουλος.	1	Κ. Α. Σαρτζάκης.	1
Δημ. Κωνσταντινίδης.	1	ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ.	
Χρ. Παπαηλιού.	4	Ὁ δῆμος Ἐπιδαυρίων.	4
Τὸ γραφεῖον τῶν Ἐρετῶν.	1	Κ. Χαμβζίσος, εἰρηνοδίκης.	1
Κωνσταντῖνος Πετσάλης.	1	Κ. Γ. Ζέρβας, ὑπογραμ.	1
Ἰωάννης Καλούδης.	1	Φώτιος Παπαδόπουλος.	4
Π. Α. Σταματιάδης.	1	Ἀναγνώς. Χριστοδούλου.	1
Π. Κοπακάκης.	4	Ν. Θεοδωράκης, κτηματίας.	1
Φ. Κομνηνός.	1	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.	
Ι. Κ. Μυρμύγκης.	1	Δημήτριος Σταματόπουλος.	4
Π. Λεκάτης.	4	Θεοφάνης Ῥέντης.	4
Ι. Γ. Δουζίνας.	1	Σπ. Μ. Οἰκονόμου.	1
Εἰσαγγελία Πρωτοδικῶν.	1	Σ. Καμπερόπουλος.	4
Β. Πάτερος.	4	Γ. Α. Οἰκονομόπουλος.	4
Δ. Ι. Βάλβης.	1	Νικόλαος Σ. Κατζαρός.	1
Ἐμμ. Βλαχάκης.	1	Ἄγγ. Θεοδοσιάδης.	1
Χ. Σ. Ἀντωνόπουλος.	4	Λουκάς Κλησιέρης.	4
Γρ. Νικητάδης.	1	Θ. Καλπαντζῆς Σικυῶνος.	4
Γραφεῖον τῶν Πρωτοδικῶν.	1	Γεώργιος Κίσσας.	1
Ι. Ν. Μανουσόπουλος.	4	Γ. Θεοδοσιάδης.	1
Γρηγ. Δημητριάδης.	1	Ι. Θ. Καλπαξῆς.	1
Κ. Φαρμακόπουλος.	4	ΥΔΡΑΣ.	
Β. Παπᾶ Σπηλιόπουλος.	1	Α. Στ. Ἀντωνόπουλος.	1
Σεβ. Περδικίδης.	1	Γ. Μαρούδης, εἰρηνοδίκης.	1
Χ. Κ. Μαντζαγριωτάκης.	1	Ἐλ. Μ. Μάτσας. γραμ.	4
Μ. Παλλάδιος.	4	Μ. Α. Γιουρδῆς δῆμαρχος.	1
ΑΡΓΟΥΣ.		Κυρ. Κ. Γιουρδῆς, κλητῆρ.	1
Ἰω. Βλάσσης, δῆμαρχος.	1	ΠΟΡΟΥ.	
Ὁ δῆμος Μυκηνῶν.	1	Β. Γ. Κριεζῆς, δῆμ. Τροίς.	4
Ὁ δῆμος Λυρκείας.	1	ΣΠΕΤΖΩΝ.	
Ὁ δῆμος Ὑσιῶν.	1	Νικόλαος Δοντόπουλος.	1
Ὁ δῆμος Ἀλέας.	4	Ἡλίας Θερμισιώτης.	1
Ι. Γιαννίτζης.	1	Δημ. Π. Τραϊφόρος.	4
Θεοφάνης Κατσάμβας.	1	Δ. Νικολάου, δῆμαρχ.	1
Κ. Δ. Βαρδουινιώτης.	4	Α. Ν. Πανοῦτσος.	1
Ἀν. Π. Μανουσάκης.	4	ΤΡΙΚΛΑΔΩΝ.	
Σ. Γ. Ἀνυριώτης.	4	Τιμολέων Σταυρόπουλος.	4

Ἀλέξιος Γ. Βελίνης.	1	Δημ. Ν. Βουγιούκας.	1
Κίμων Γ. Μελισσινός.	4	Π. Παπᾶ Κωνσταντόπουλος.	1
Ι. Δ. Τουρνάκης.	1	Τ. Δ. Δημητρακόπουλος.	1
Ι. Ἀναγνωστόπουλος, εἰρην.	4	Β. Σταϊκόπουλος.	4
Ἀθ. Ι. Χρυσικόπουλος.	1	Ι. Χ. Κωνσταντινίδης.	1
Σπ. Δ. Στασινόπουλος.	4	Ἀθ. Μπολιαρίτης.	4
Εὐστάθιος Πετρίδης.	1	Χ. Ἀνδρίκου.	1
Κ. Α. Θεοχάρης.	4	Π. Παππαστεφάπουλος.	1
Ἰωάννης Παντολέων.	4	Δημ. Β. Ἀσημακόπουλος.	1
Γεώργιος Τσαγρῆς.	1	Α. Ἀλεξόπουλος, δήμαρχ.	1
ΝΕΜΣΑΣ.		Δ. Γκοτζόπουλος, δήμαρχ.	4
Φ. Παναγουλίδης, εἰρηνοδ.	1	Γ. Δ. Κωτσόπουλος.	1
Χ. Τριανταφυλλόπουλος.	1	Σταμ. Τζαλαμιδάς.	1
ΜΑΣΣΗΤΟΣ.		Ν. Μπουφίδης, οἰκ. ἐφορ.	1
Τὸ δημ. Κρηνεῖδιου.	1	ΔΙΓΙΟΥ.	
Ἀγγελ. Γουζούσσης, δήμαρχ.	1	Μ. Α. Μεσσηνέζης, εἰρην.	1
Α. Γαϊτάνος, εἰρηνοδίκης.	1	Ἰάκωβος Ῥαβέλης.	1
Ἀντ. Οἰκονόμος, γραμ.	1	Ἀργ. Ἀργυριάδης.	4
Εὐστάθιος Παχύγιαννης.	1	Ἰω. Ν. Χρυσικόπουλος.	4
Β. Χαρχικόπουλος.	1	Δημ. Γ. Ἀσημακόπουλος.	1
Φώτιος Εὐθ. Φωτόπουλος.	1	Μιχαήλ Χρυσανθακόπουλος.	1
Ἰω. Τετραμέλης.	4	Διομήδης Πολυχρονιάδης.	1
Ἀνδρέας Ζέρβας.	1	Π. Ἀναστασιάδης.	1
Ἀναγ. Π. Φασιλῆς.	1	Ἀ. Κρητικός.	1
Δημήτριος Οἰκονομίδης.	1	Ἀνδρ. Δ. Ζαροκανέλλος.	1
ΠΑΤΡΩΝ.		Νικόλαος Γ. Παπαδόπουλος.	4
4. Δ. Ἀντωνόπουλος.	1	Χρῆστος Κωνσταντινίδης.	1
Ν. Παπαβασιλόπουλος.	1	Θεόδ. Α. Ἀποστολόπουλος.	1
ΚΑΛΑΒΡΥΓΩΝ.		Σ. Βυζίκης, εἰρηνοδίκης.	4
Γ. Ν. Μοσχობάκης, εἰρην.	1	Γεώργιος Κιάφφας.	1
Γ. Παπαηλιού, γραμματ.	4	Β. Κανελλόπουλος.	4
Γ. Παπακωνσταντινόπουλος.	4	Θ. Σ. Γεωργίου.	4
Ἰωάννης Π. Νίρος.	1	Ἀριστείδης Στεφανίδης.	4
Ν. Γ. Παπαζαφειρόπουλος.	1	Χρῆστος Κογεβετόπουλος.	1
Νικόλαος Κωνσταντινίδης.	4	Βασίλειος Γεωργίου.	4
Ἀ. Ἀνδρουτζόπουλος.	1	Π. Ἀποστολόπουλος.	4

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Νεοκλῆς Ἰωάννου.
 Εὐστ. Δ. Χαρλαυτόπουλος.
 Α. Ἀναστασόπουλος.
 Κ. Ἀλεξανδρόπουλος.

ΘΟΥΡΙΔΣ.

Α. Στασιγόπουλος.
 Ἀθανάσιος Σπυρόπουλος.
 Παναγιώτ. Δ. Ξανθόπουλος.
 Σωτ. Στ. Οἰκονομόπουλος.
 Κώστας Κωστόπουλος.

ΣΟΠΟΤΟΥ.

Ε. Δ. Γιαννίπουλος, εἰρην.
 ΕΡΑΝΗΣ.

Γ. Α. Σκίντζας, δήμαρχ.
 Κ. Α. Κουσουλίδης.
 Κανέλος Κόρακόπουλος.
 Νικόλαος Κωνσταντινίδης.
 Γεώργιος Φωτόπουλος.
 Κάλαιπότης Καλαποθάκης.
 Γεώργιος Π. Α. Κωτσάκης.
 Διονύσιος Ἀγγελόπουλος.
 Κ. Γ. Φωτόπουλος, εἰρην.

ΚΑΡΔΑΜΥΔΗΣ.

Παναγιώτης Τσαουσίδης.
 Δημήτριος Ν. Παυλακίας.
 Πέτρος Σκαπαλέζος.
 Μιχαήλ Ἀγωνιάδου.
 Χρήστος Μαρτσελίδης.
 Γρηγόριος Α. Μωράκης.
 Μιχαήλ Παλαχός.
 Π. Α. Τζωρτζάκος.

ΚΑΛΑΜΩΝ.

Τὸ γραφ. τῆς εἰσαγγελίας.
 Γ. Ἀργυρόπουλος.
 Α. Παρασκευόπουλος.
 Ἰ. Ἀθανασιάδης.
 Σ. Λουριώτης.

Α. Α. Μεντῶρος.

Γ. Φεγγαράς.
 Ἡ. Ἰ. Ἀλεξάκης.
 Ν. Ἰ. Ροδινός.
 Βασίλειος Σμυρνιάδης.
 Ἡ. Ν. Κατσίρης.
 Ἡ. Β. Λεοντόπουλος.
 Ἀθανάσιος Πατρεάς.
 Ἰ. Κ. Κυριακός, δήμαρχ.
 Ἀθ. Π. Κροντηρᾶς, γραμ.
 Ξάνθος Πικουλάκης.
 Ἀντ. Π. Λυκουρέζος.
 Ἀθ. Ν. Βαλαδάνης.

ΒΡΑΧΚΟΣ.

Κ. Ν. Μοσχούλας, δήμ.
 Μητῆς Σμερνιώτης.
 Ἀλέξ. Γ. Κορωναῖος.
 Νικόλαος Γ. Τζάμης.
 Κ. Γ. Φωτόπουλος.

ΦΥΓΑΔΕΙΑΣ.

Γεώργιος Δ. Κριτζέλος.
 Λυμπέρης Α. Καρανάσης.
 Κ. Παναγιωτόπουλος.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ.

Γ. Ἀλεξανδρόπουλος, εἰρην.
 Δ. Ν. Ποτηρόπουλος.
 Κ. Τσερόπουλος, γραμ.
 Ἰωάννης Παπαπαναγιώτου.
 Κ. Μπερουντζής.
 Α. Βερουντζής.
 Π. Φωτιάδης.
 Περ. Μανούσος.
 Χ. Τομαράς.
 Τασσός Παπατζώρης.
 Α. Ἀναγνώστης, ταμίας.
 Σ. Σακίμανης.
 Γ. Μπόρσας, δήμαρχος.

7

